

ئىم قورئانە پىرۋزە لە گەل ۋەرگىزەن مائاكان
دېئىرى (خادم الحرمین الشریفین) مەلىكە جىئادە كورى جىئالەزىز ئال سەئىدە
(پەنھۇرايىر ئاپتۇر مەكتۇبات)

كۆمەلگەي مەلىكە قەھدە بۇ چاپكردى قورئانى پىرۋز

الحَمْدُ لِلَّهِ الذِّكْرُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

عادم الحرمین الشریفین مہدیاتِ جہانگاہ کوثریٰ عبد العزیز خان مہر
مہدیکی شائستگی عطرِ مستانی مہر وہ شہزادہ شہزادہ و بہارِ یارِ دکانِ لہسہر چاہِ بکر دی
قورقانی بہرِ لعلِ لہ گمان و بہرِ گنجِ انِ مہارِ کانی

شاید، انسانی عظمت، انسانی شہرت، انسانی
عزت و جلال، انسانی کرامت، انسانی
عزت و کرامت، انسانی شہرت و کرامت

وَقَدْ رَفَعَ اللَّهُ مِنْ خَلْقِهِ
الَّذِينَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَلَا يَخْشَوْنَ
مِنْ أَحَدٍ

مَجْمَعُ الْمَلِكِ فَهْدٍ طَبَاعَةُ الْمَجْمَعِ الشَّرِيفِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

4444

بقلم معالي الشيخ: صالح بن عبدالعزيز بن محمد آل الشيخ
وزير الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد
الشرف العام على الجميع

الحمد لله رب العالمين ، القائل في كتابه الكريم ﴿... قَدْ جَاءَكُمْ مِنْ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ﴾.

والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين، نبينا محمد، القاتل:
«خيركم من تعلم القرآن وعلمه».

أعيا بعدد

فإننا إذا لتوجيهات خدام الحرمين الشريفين، الملك عبد الله بن عبد العزيز آل سعود، حفظه الله، بالعناية بكتاب الله، والصل على تيسير نشره وتوزيعه بين المسلمين، في مشارق الأرض ومغاربها، وتفسيره وترجمة معانيه إلى مختلف لغات العالم.

وإيماناً من وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد بالمملكة العربية السعودية بأهمية ترجمة معاني القرآن الكريم إلى جميع لغات العالم المهمة سهيلاً لفهمه على المسلمين الناطقين بغير العربية، وتحقيقاً للبلاغ المأمور به في قوله صلى الله عليه وسلم: «بَلِّغُوا عني ولو آية».

وخدمة لإخواننا الناطقين باللغة الكردية يطيب لمجسم الملك

فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة المنورة أن يقدم للقارئ الكريم هذه الترجمة إلى اللغة الكردية التي قام بها فضيلة الشيخ ملا محمد ملا صالح التياموكي، وراجعها من قبل المجمع كل من فضيلة الدكتور كمال صادق ياسين لفته وفضيلة الأستاذ أوميد عمر الجروستاني.

ونحمد الله سبحانه وتعالى أن وفق لإتمام هذا العمل العظيم الذي نرجو أن يكون خالصاً لوجهه الكريم، وأن ينفع به الناس.

إننا لسندرك أن ترجمة معاني القرآن الكريم - مهما بلغت دقتها - ستكون قاصرة عن أداء المعاني العظيمة التي يدل عليها النص القرآني المعجز، وأن المعاني التي تؤيد الترجمة إنما هي حصيلة ما بلغه علم المترجم في فهم كتاب الله الكريم، وأنه يعترى ما يعترى عمل البشر كله من خطأ ونقص.

ومن ثم نرجو من كل قارئ لهذه الترجمة أن يوافي مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة النبوية بما قد يجده فيها من خطأ أو نقص أو زيادة للإفادة من الاستدراكات في الطباعات القادمة إن شاء الله.

والله الموفق، وهو الهادي إلى سواء السبيل، اللهم تقبل منا إنك أنت السميع العليم.

بەناوای خەوای بەخشەندی مەهرەیان

پێشه‌کی

بە پێشوی پادەدار شیخ صالح کوڕی جەمالەزیز کوڕی عەبدوللە شیخ
و مەزەنی کاروباری ئیسلامی و ئەمر قاف و بانگەواز و ئێر شاد و سەر بەر شیاری گشتی
کۆمەڵگەی مەلیک ئەھد بۆ چاڵکردن قورئان پێرۆز

سەریاس و مستابەش بۆ خەوای پەروەردگاری
جەمالیان کە لە کتێبە پێرۆز کەدی دا قەرموویەتی:
﴿قَدْ جَاءَ حُكْمٌ مِّنَ اللَّهِ وَرُوحٌ مُّبِیْنٌ﴾ واتە: پێگومان لە لایەن خەوای
گەورە و نوور و کۆتییکی پەروە و ئاشکرانان بۆ هاتووە.

و ە دروود و سەلاوی سەر بەر پێرۆز پێشە مەهرەیان و ئێر دراوان، پێشە مەهرەیان
موحەممەد (ﷺ) کە قەرموویەتی: «خیرکم من تعلیم القرآن و علمه»
واتە: چاکترینتان ئەو کەسە بە کە خۆی فێری قورئان دەکات و خەڵکیش
فێر دەکات.

ئەبجالی پاشان:

بۆ جێبە جێکردن و پێشەکان (خادم الحرمین الشریفین) مەلیک عەبدوللە کوڕی
عەبدالعزیز ئالی سەعود (خەوای پێرۆز) بە بایەخ و گەرنگی پێشان بە قورئان پێرۆز
و کارکردن بۆ ئاسانکاری ئە پێشەو بۆ کۆکردنەوە و دایە شکرەتی لە ئێمە موسڵمانان
ئە پێرۆز هەڵات و پێرۆز ناوای سەر زامویدا، و ە بۆ پێشەکردن و وەرگێڕان ماناکان
قورئان بۆ زمانە جۆراو جۆرەکان جیهان.

و ە زارەق کاروباری ئیسلامی و ئەمر قاف و بانگەواز و ئێر شاد ئە شانشینی
عەرەستان سەودیه، باوەری پێشەو هەیه بە گەرنگی و ە گێڕان ماناکان قورئان
پێرۆز بۆ گشت زمانە گەرنگەکان جیهان، بە مەبەستی ئاسانکردن و تێگەیشتن
قورئان بۆ ئەو موسڵمانانە کە بە غەیری زمان عەرەبی قسە دەکەن، ئەمەش
ئە پێشەو جێبە جێکردن ئەو فەرمانە کە لە قەرموودە پێشە مەهرەیان (ﷺ) دا هاتووە
کە دەفەرمووت: «يَتْلُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً» واتە: ئە منەو ەراییکە یەن بە خەڵکی
ئە گەر ئەنما ناکە ئایەتێکیشت.

وہك خیر مەئینكیش یۆ ئەو برائەتەمان كە بەز ماڤ كوردی قسە دەكەن، كۆ مەلگەى
مەلێك فەهەد بۆ چاپكردن قورئان پیرۆز ئە مەدینەى مەو وەرە، خۆ شەحالە
ئەم تەرجەمە قورئانێە بەز ماڤ كوردی پێشكەش بە خۆیتەرى بە پیرۆزى بكات،
كە پیرۆز جەتای (مامۆستا مەلا محمد مەلا صالح بامزكی) پێى هەستارە، وە
ئەلانیەن كۆ مەلگەى مەلێك فەهەد بۆ چاپكردن قورئان پیرۆزیش هەریەك ئە
بە پیرۆز : (دكتور كەمال هەدادى یاسین ئەك) و (مامۆستا ئومید هەم چەرقەستان)
پێشدا چۆنە ئەو .

وە سەرپاسى خواى گەورە ویاك وینگەرد ویا لادەست دەكەین بۆ ئەنجام دای
ئەم كارە مەزە، وە ئومیدەوارین كە نیاز و مەبەست لێى تەنیا بەز مەندى خواى
گەورە بێت، و خەلگیش لێى سۆزەندەین ؟

بێگومان ئێمە دەزانین كە تەرجەمە و وەرگێڕانى مائاكان قورئان پیرۆز
- هەرجەندە وورد بێت - كەم كۆرێ هەر دەبێت و ئاوانێت دەقار دەق ئەو مائا
گەورانە بگەیهێت كە دەقى قورئان پیرۆز هەمەخشیت، كە ئەواری خەلگى
ئە ئاست خۆیدا دەستەوسات كۆرەو، وە بەرێستى ئەو مائاىەى كە تەرجەمەى
قورئانە كە دەبێت بە دەستەو تەنیا پریش بە لەكۆى زانست و تێگەشتنى
وەرگێڕە كە ئە قورئان پیرۆز، وە ئەمەش كارێكە دوو چارى هەلەو كەم و كۆرێ
دەبێت، وەك هەموو كار و ئیشێكى ئرى ئادەمیزاد.

و ئە كۆ ئایدا داواكارین ئە هەموو خۆیتەریكى ئەم تەرجەمەىە لەكۆ پێش
هەر خەلە و كەم كۆرێەك پان زیادێەك ئە گەر هەبوو، ئاگادارى كۆ مەلگەى
مەلێك فەهەد بۆ چاپكردن قورئان پیرۆز ئە مەدینەى مەو وەرە بكائەو، بۆ سۆز
ئى وەرگێڕێن و چاپكردنێان ئە چاپەكان داهاڵو و دا بە پارمەق و وویسى خواى
گەورە.

وە خواى گەورەش بێت و پەتایە و تەنیا ئەو پێى نیشاندەرە بۆ پێگای
پاست.

ئەى خواى پەر وەردگێڕ ئەم كارەمان ئى قەبول بکە؛ چونكە بەرێستى هەر تۆى
بیسەر و زاتە.

سورتي (الفاتحة)

لهم سوورمه ناوتر اوه (الفاتحة) چونكه
قورلانی پیروز لهسره تاوه بهو دهست یز
دهکات وده کرښه وه، وه پیشی دوتریت
(المثانی) چونکه لههمو وړ کاتیکس
نویزدا دهخوتریت.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بهناری خواي
بهخشندهی میهره بان (الْحَمْدُ لِلَّهِ)
همو و سرباس و سناپشیک یو خواي
رَبِّ الْعَالَمِينَ بهرورد گاري
جهانیان (الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ)
بهخشندهی میهره بان، (الرحمن) بهو
مانایدهی پهحم و بهزهیی بهرورد گار لهم
جهاندها همو و مخلوقاتنی گرتوښه وه
بهیښ باور اېښه وه، وه (الرحیم) پهحم
و بهزهیی بهرورد گار، و لك زانیان دملین
نایبه ته بهیښ وادارانه وه له پوزی دواپیدا
(مَلِكُ يَوْمِ الدِّينِ) (تهنها ته وه)
خواهمنی پوزی سزا وپداشت

دانه وه (باور داران له نویزه کانیاندا همو وړ کاتیک ته مه ده لږه وه، تاوه کور همیشه پوزی دواپیان
لهیږ بیت و به کار و کرده وې چاکه، غوړیانی یو نامانه بکمن) (يَا أَيُّهَا النَّاسُ) (خوايده)
تهنها توده پهرستین (تهنها توست شایستهی پهرستن و جگه له تو هیچ کس شپاوی نه وه نیبه)
(يَا أَيُّهَا النَّاسُ) وه تنها لهغو دارای یارمنی ده که یښ (لههمو و کار و کرده وې و پید او یښه کماندا،
چونکه همو و نمر مانیک به دهست تویه، جگه له تو هیچ کس به نه ندازهی گه ریدل بهك خواهنی
هیچ شتیک نیبه) (أَقْرِضْ الْفَرِيقَ الْمُسْتَغِيرَ) ریتمو و نیسان بکه پوزینگای راستی
(که رینگای راستی نانی پیروزی نیسلامه، و بهر دعوام یښ لهسهری همتا شو پوزی ده که یښ به دیداری
زانی هق ته علای تو) (صِرْطَ الْبَرِّ لَعْنَتْ عَلَيْهِ) رینگای نه وانهی که چاکهت له گه ن کر دوون
(له پیغه بهران و راستگوړیان و شه هیدان و چاکه کاران) (غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ) نهك (رینگای) نه وانهی
خه شسی (تو یان) لیگیرو اوه (و لك جوله که و هاو کرده و کانیان) (وَلَا الضَّالِّينَ) وه نهك (رینگای)
گو مړیان و لك (گاوه کان و هاو کرده و کانیان) له کز تایی هم سوورمه پیروز وه سونه ته موسلمانان
پلین (نامین) واته: نهی خواي گه وړه ته وای ته تزا و دواپیانمان لن و مریگره.

سوره قی

بسم الله الرحمن الرحيم

په ناوې خواي به خشندي مېره بان
 ﴿الذ﴾ به (تعلیف، لام، میم)
 ده خوتریته وه، خواي گه وړه زانانسه
 به وانا که ی ﴿وَلَا تَلْبِسْ﴾ هم
 قورثانه ﴿الْمُتَّقِينَ﴾ هیچ گومانیکي
 یتدانیه (که له لایه ن خواي گه وړه وه
 نیرراوه) ﴿هُدًى﴾ وې نیشانده ری
 ﴿الْمُتَّقِينَ﴾ پاریز کارو له خوتراسانه
 (پاریز کاران وله خوا ترسان به زانست
 وزانیاری به سوود و کار و کرده وې چاکه
 سوودی لن و مرده گون، چونکه نه وان
 له پوره رد گاریان ده ترمن و شوبن
 فرمان ورېتصابه گانی ده گه وړه) ﴿وَلَا تَلْبِسْ﴾
 به شته په نهان و نادیساره کان
 (نه و شته په نهانې که به چه واس و عه قلی
 مرؤف همستان پې ناکریت، له ږنگه ی

و ده چه نه پیت، وک با وړ به فرشته کان و به هشت و دوزخ و زور شې تریش) ﴿وَلَا تَلْبِسْ﴾ و نه نوړ
 ده گه ن (به ږنک و پیکي وله کانی خویدا نه جامی نه دن) ﴿وَلَا تَلْبِسْ﴾ له وې کرد و ماته به ږنک
 و ږنک (به پیر به زامندی خواي گه وړه) ﴿وَلَا تَلْبِسْ﴾ و نه وانه ی که پړوا
 ده هشت به و قورثانه ی که ږنک (نه ی مو حه ممد ږنک نیرراوه) ﴿وَلَا تَلْبِسْ﴾ و به و کتیا نه شې که ږنک
 (پتیه مېر ان و ږنک را وانی) پتې ږنک را وانه غور ووه ﴿وَلَا تَلْبِسْ﴾ و به وایان هده به ږنک دوا یی
 ﴿وَلَا تَلْبِسْ﴾ (خوا ونی هم صیقه تاته) له سر ږنگای راستن (به توفیق و باره تیدان) له لایه ن
 به و مرده گاریان ووه ﴿وَلَا تَلْبِسْ﴾ و به هر نه وان ږنک یوان (له دو نیا و دوا ږنک)

(۱) هم پیتانې که له سره تاي هندیك له سوره تکانې قورثانه هاتو و نه تنها خواي گه وړه ده زانیت مېه شې پیتان
 چیه نه و راسترین تفسیر به ږنک پیتان کرایت، به لام به چه ممد جوړیکي تریش تفسیر کران له وانه : هم پیتان ناون
 به له سوره تانې له سره تانې و هاتو و نه پان ناون به خواي گه وړه پان به د مستو سالتو و نه عه به به ښا وړه کانه
 که ده ناو و نه هم قورثانه له لایه ن خوا ووه نه هاتو و نه خوا ووه به مو حه ممد ږنک پیتان ده پیت : نه ی ته گم وایه
 و نه و هاتو و نه هم قورثانه به پیت، که هر نه پیتان به پیتان ووه که ږنک نه ی ته گم وایه و به کار بان ده پیت .

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بەر راستى ئەوانى كە يىن بىر واپىرون ﴿سَوَّغْتَهُمْ﴾ بىق ئەوان چىرون بە كە
 ﴿وَلَقَدْ رَفَعْنَاهُمْ لِرُتْدِيَّاهُمْ﴾ يىان تر سىتت يىان تەيان تر سىتت ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بىرواناھىتىن ﴿خَتَرِ
 اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ﴾ خوا مۆرى ناو بەسەر دى و گۇياندا ﴿وَعَنْ أَعْيُنِهِمْ﴾ وە
 پەردە بەسەر چاويانە وەپە ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وە سىزى زۆر گەورەيان بىق ھەپە ﴿وَمِنَ النَّاسِ
 مَن يَقُولُ﴾ وە لە ناو خەلگىدا ھەندى كەس ھەپە كەدەلى: ﴿مَّا بَالُهُمْ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ بىرواما ھىتاو
 بە خواو بەر مۆرى دوايى ﴿وَمَنْ يَمْزُقِي﴾ لە كاتىكدا ئەوان بىروادار نىن ﴿يَمْزُقُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾
 (بە لای خۇيانە وە) خواو ئەو كەسانە دەخەلەتتىن كە بىروايان ھىتاو! ﴿وَمَنْ يَمْزُقُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾
 كەس ناخەلەتتىن تەلھا خۇيان ئەپىت ﴿وَمَنْ يَمْزُقُونَ﴾ بە لام ھەستى بىن ناكەن ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾
 لە دىياندا ئەخوشى (ناپاكى) ھەپە ﴿فَرَادَهُ اللَّهُ مَرَضًا﴾ خواش ئەخوشى بە كەى زۆر تر كەردن
 (بە ھاتى قورۇن) ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وە سىزى سەخىيان بىق ھەپە بە ھۆى ئەو
 درۇيانە وە كە دەپان كەرد (و دەپان وت بىرواما ھەپە) ﴿وَلَا أَقِيلُ لَهُمْ﴾ وە كاتىك بىن بان بووتراپە
 ﴿لَا تُفِيدُوهُمْ إِلَّا أَلَمٌ﴾ ناشوب مەنئە وە لە زەمى دا (نازاو بەر يامە كەن لە ولاندا) ﴿قَالُوا إِنَّا نَخَافُ مِنْكُمْ مُّجْرِمُونَ﴾
 دەپان وت: نىمە ھەر چا كە كارىن (پىنكە ھەرىن) ﴿إِنَّا لَنَنْهَضُكُمْ لِمُتَّبِعِنَا﴾ ناگادار بىن كە بە راستى
 ھەر لەوانى ناشوبگىر ﴿وَلَا يَكُنْ لَّيْسُورٌ﴾ بە لام ھەستى بىن ناكەن ﴿وَلَا أَقِيلُ لَهُمْ﴾ وە كاتىن بىن
 يىان بووتراپە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بىروايىن وەك ئەو خەلگەنى كە بىروايان ھىتاو ﴿قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ
 دَعِيًّا وَمَنْ نَكُونُ﴾ چۆن نىمە بىروايىتىن ﴿كُنَّا مِنَ الْفِتْنَةِ﴾ وەك ئەو گىل و ئەفامانى كە بىروايان ھىتاو
 ﴿إِنَّا لَنَنْهَضُكُمْ لِمُتَّبِعِنَا﴾ بىدار بىن كە بە راستى ھەر خۇيان گىل و ئەفامان ﴿وَلَا يَكُنْ لَّيْسُورٌ﴾ بە لام
 نازانن ﴿قَالُوا لَوْ أَنَّا كُنَّا نَعْلَمُ﴾ وە كاتىن (ناپاكان) پگەشتاپە بەوانى كە بىروايان ھىتاو ﴿قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ
 دَعِيًّا وَمَنْ نَكُونُ﴾ نىمەش بىرواما ھىتاو ﴿قَالُوا إِنَّا شَيْطَانِيٌّ﴾ كاتىكەش بە تەلپا بوونايە لە گەل گەورە
 فېلپازە كاتىبان ﴿قَالُوا إِنَّا نَعْلَمُ﴾ دەپان وت: نىمە ھەر لە گەل نىوە بىن ﴿إِنَّا نَكُونُ﴾ پىنگومان
 نىمە ھەر گالە كەرىن (بەوان) ﴿إِنَّا نَكُونُ﴾ خوا گالە بەوان دەكات (لە بەرانبەر گالە
 كەردنە كەبان) ﴿وَلَقَدْ خَرَقُوا فَتْحَهُمْ﴾ وەماو دەپان دەكات تالەسەر كەشى خۇياندا سەر لىن شىواو
 بىن ﴿وَلَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەمانە ئەوانەن كە گومر اىيان كرى ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بە رىتموونى
 ﴿فَمَا رِيحَتِ رَعْدُكُمْ﴾ جانا بە بازەر گاتى بە كەپان قازانجى كەردو ﴿وَمَا كُنَّا لَنُفْعِدَكُمْ﴾ نە پىيازى
 راستىان گرت ﴿

﴿مَنْ يَهْدِكُنِي إِلَيْهِ فَتُقَبِّلَنِي﴾ (دو رووه كان) و په بیان و هك په كېت و ایه كه (له شه وینكي تاریكدا)
 ن گر ښك هه لگير سیت ﴿فَمِنْ ثَمَرِهِ نَحْنُ﴾ كه له گهل دهور و بهری پو و ساك كړ د و ه ﴿رَبِّهِ﴾
 پویر ﴿خَوَا﴾ (خیرا) رو و ماكي په كه یان لی مكو زنیته و ه ﴿وَرَكْعَتِي فَسَبَّحْتَ بِمِجْرَابِ﴾ و ه یان
 هیښته و ه نه یار چه د تاریكیه كي و ادا كه هیچ نه یس ﴿فَمَنْ يَهْدِكُنِي﴾ كه رو لال و كویرن ﴿نَهْ﴾
 لا برجون ﴿بریه﴾ (له گو مړایی خویران) ما گم نه و ه ﴿وَكُنْتُ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ پا و مك (كه سیت
 له چو نییه كدا) بار انیكي یترو و به خویران (لی ذاكات) له ناسمانه و ه ﴿فَمِنْ ثَمَرِهِ نَحْنُ﴾ كه تاریكي
 روړ و ه و ه تر شقه و برو سكه ی تیدا ییت ﴿يَعْمَلُونَ لِمَا يُهْمُونَ﴾ و ه یان خویرن (په جوړیك كه)
 په یخه كانیان ده كه ی به گو یاندا له بهر گر مه ی ه و ه تر شقه كان ﴿حَدَّثَ نَبِيٌّ﴾ بو خویران ستر له مردن
 ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذِكْرُنِ﴾ و ه خودا دهوری بی بر وایانسی دا و ه ﴿يَا كَاذِبُونَ﴾ مریك بی نه و برو سكه یه
 ﴿يَعْلَمُ الْغُيُوبَ﴾ (بیایس) چا ویران بفریسی ﴿كُنَّا نَحْنُ﴾ ه و كانی رو و ماكي بو بدایه ته و ه
 ﴿فَتَنَزَّلَ فِيهَا﴾ تپاندا پر قشستاپه ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ نَحْنُ﴾ و ه كانی تاریكیشی بكر دایه لیان ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ نَحْنُ﴾
 خویان پادمان (د و ه ستان) ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ نَحْنُ﴾ نه گم خودا بیو ستاپه ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ نَحْنُ﴾ بهر
 ه و ه گر مه و برو سكه ی كه و كویری ده كړن ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ نَحْنُ﴾ یو گومان خوا به ستر
 ه و ه شتیكده ده سه لا تداره ﴿يَا نَبِيَّ كُنْ﴾ نه ی خه لكپه ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ نَحْنُ﴾ بهر و ه د گارتن
 په ریس ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ نَحْنُ﴾ كه ښو و نه و نه ی پش نیو مشی دروست كړ و ه ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ نَحْنُ﴾
 په لكو به و بهر سته خوتان پارتون ﴿يَا نَبِيَّ كُنْ﴾ بهر و ه د گارتن (خوا یه) كه ره و ی بو
 پاختوون ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ نَحْنُ﴾ و ه ناسمانی بو كړ و و نه كوشت (ناسمانی بو گپراون به گو مری)
 ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ نَحْنُ﴾ و ه ناوی (مارانی) له ناسمانه و ه هیان و نه خوار و ه ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ نَحْنُ﴾
 ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ نَحْنُ﴾ نه مج دهری هیان و به و نا و ه و ه و بهر و یو میث بو بروری ښو ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ نَحْنُ﴾
 نه د ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ نَحْنُ﴾ كه واته ها و تا بو خوا په یلما ده كه ی ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ نَحْنُ﴾ كه ښو خوتان د و رانس (بی ها و تاپه) ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ نَحْنُ﴾
 ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ نَحْنُ﴾ و نه گم ښو له گومان دان ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ نَحْنُ﴾ له م (قورنانه ی) كه مار د و مانه ته
 خوار و ه بو به دهری خومان (موحه مده د پخت) ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ نَحْنُ﴾ ده سوره تینك پش به ویندی نه و
 ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ نَحْنُ﴾ و ه یانگی ها و كا ره كاستان یك (له بهر و مان بیژان و شاعران) بیحكه نه
 حوا ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ نَحْنُ﴾ نه گم په است ده كه ی (به فرموده ی خوی مارانی) ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ نَحْنُ﴾
 نه محانه گم نه مه تان نه كړد ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ نَحْنُ﴾ و ه ه و گم مایشی كم (نیرین پروامه ی) ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ نَحْنُ﴾
 ښی ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ نَحْنُ﴾ و ه نا گره ی ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ نَحْنُ﴾ كه سو ته مه ی په كه ی خه لك
 (ی مدكار) و بهر و ه ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ نَحْنُ﴾ بو یرو و بان ساز كړ و ه (تامانه كړ و ه) ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ نَحْنُ﴾

«وېشړلېت» (نهي مو حه محمد ﷺ) سرته بله بهوانه «مو و غلوا نصيب» كه باورېان
 هياوه كړدوه ناشه كانان كړدوه «نهر حې» كه پنگومان موان هېه بهه شتېت
 «جړي م تحت لهر» كه جوگه ناوي رور نه زير ياندا د ووات «كېلر قو مته م سره
 رد» هر كاتې له وي رور يان بدرت له ميو هات «دو هه تير قير قبل» دهلېن نهه له وده
 كه له مه وپېش پېمان در (حياوار له تام ويوندا) «دو نويه متبه» ايستا وپه يان هياوه «ولهر يه ان
 نصير» و له و بهه شتانه دا بوته وان هيه هار سه راني پاكېره «دشر يه حيرور» و نه وې له و
 (بهه شتانه) ده هتا هت يېس «ت نه لاشي» پنگومان خوا شهرم ماكات «ن بصرب مثلا
 م» به وې كه (بزيگه ياتسي خه لك) هر مو و به يك بهينه وه «مو مده و وې» به ميشو له وېچو كتر
 (پاگه ورترا) له وېش «دو نيز» «مو» نه محاله وانه ي كېاوم دارن «مېن موب نه لاشي م
 زهر» نه و چاك دهر ان كه نه و (مو و به هينانه ويه) راست و دروسته له پدرو و دگار يانه وه «دو نيز
 ككرو» نه وانه ش كه يې باورېان «دو نيز م» د نه بهد مثلا «دهلېن خوا چي ويستوه
 بهم مو و به هينانه و به «بصير به كير» رور كه سي يې گومر اده كات «دېن دي به كير» و
 پېمورسي رور كه سېسي يې ده كات «دو نيز به لا نقيس» و گومر ان كات به و مو و به
 هينانه و به نه گره دكاران به يت «نيز م موب غه نه» نه وانه ي كه په پېمانې خوا ده شكنيس
 و (دهلېن ده و شينه وه) «من نه ميشه» پاش به سي «دو نيز موب» و نه پېچرين «ن تر نه به ل
 بوس» نه و (په يومه پانه) ي كه خوا ده رمانې دا و به په بوستې كړدي «دو نيز موب» و له و پېدا
 خراپه ده كه «نيز موب» هر موان رور مده و به مده و به «كېلر موب»
 بانه «چون يې باورېان به خوا» «دو نيز موب» له كاتېكه كه نيوه يې گيان بوون
 و گياسي به و رد كړون «نيز موب» له پاشان ده تان مړينې دواي نه و ش ريدوون
 ده كانه وه «نيز موب» نه مچا بولا ي خوي ده گره رستوه «مو نيز» حواله و خوا به به
 «نيز موب» «نيز خيد» كه هر چي له رموي دايه دروستي كړدوه بو نيوه «نيز موب»
 نيزه پاشان ويستې ناسمان دروست بكات «نيز موب» نه محاله يكي هستن
 به جهوت ناسمان «نيز موب» و نه و ناگداره به مورو شېت

﴿وَيَذَرُكَ أَهْلَكَ﴾ (بیرسان بیسه‌وه) کاتیک که په‌روه‌ردگماری تو به فرشته‌کانی ووت
 ﴿وَيَجْعَلُ لَكَ مِنْ جَنَّتِكَ دَرَوَسْتَ دَه‌کَمَ لَمَعَرِ رَه‌وِی﴾ ﴿قَالَ أَجْعَلْ لِّی﴾
 ﴿مِنْ﴾ (فرشته‌کان) روئیای نیا که سیتیکی وای نیا دروست ده‌کیت ﴿نَعِمَ لَّی﴾ که خرابه‌وه به‌دیی
 تپه‌د سگات ﴿وَرَبِّكَ نَدَمَ﴾ وه خوینی تپا بریژی ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدَ﴾ به کاتیکدا که نیمه
 پادت ده‌کپس به‌ستایش کردنت ﴿وَنَفْعَ نَدَمَ﴾ وه به‌پاک رات ده‌گرس ﴿وَأَعَدَّ عَذَابَ لِّلْمُتَّعِبِينَ﴾
 (خوا) همره‌وی بیگومان نه‌وه‌ی من دیرانم نپوه دیرانن ﴿وَعَمْرَهُ دَلَّشْدَه‌حَطَّه﴾ خوا داری
 هم‌وه شتیکی فیری نادم کرد ﴿ثُمَّ عَرَّضْهُ عَنَّا مَسْجِدَ﴾ له‌پاشان نه‌و شتانه‌ی پیشانی فرشته‌کان دا
 ﴿فَعَرَّضْهُ بِلَیْلِی بَسْمَ حَرَّه﴾ وه (خواپس) همره‌وون ناوی نه‌مانه‌ی بین بلیس ﴿بَلَّحْطَه‌حَطَّه﴾ نه‌گه‌ر
 راست ده‌کمن، (که نپوه له‌نادم باشرون) ﴿وَهُ وَاسِعَتْ﴾ (هم‌وه) ورتیدن خویه تو پاکیت
 له‌هله‌هه ﴿لَا یُغْنِی عَنْكَ عِشْرَتُ﴾ نیمه هیچ مارانن، مه‌گه‌ر نه‌وه‌ی که خوت فیرت کردیسن ﴿بَلَّحْطَه‌حَطَّه﴾
 خیمه‌فیکه‌ه به‌راستی همر تویت رانار دانا ﴿وَهُ بَسْمَ﴾ (خوا) همره‌ووی نه‌ی نادم ﴿نَعِمَ لَّی﴾
 باشماپه‌هه ﴿سَوی نه‌و شتانه‌یان بین بلیس﴾ ﴿ثُمَّ شَرَّحْنَا سَبَّحَ﴾ حاکانیک که ناوه‌کانس بین ووتن
 ﴿ثُمَّ لَرَّحْنَا﴾ (خوا) همره‌ووی نه‌ی پیم نه‌ووتن ﴿وَعَمْرَهُ بَسْمَ حَرَّه﴾ وه نه‌گه‌دارم به‌وه‌ی که ناشکرای ده‌کمن
 ﴿وَعَمْرَهُ بَسْمَ حَرَّه﴾ وه نه‌هه‌وش که ده‌پشار نه‌وه ﴿وَعَمْرَهُ بَسْمَ حَرَّه﴾ (بیسره‌ویرت) کاتیک
 ورتمان به‌فرشته‌کان ﴿سَمَّوْ لَدَه﴾ سوزده‌بسن بو نادم ﴿مَسْجِدَ﴾ (جا) هم‌وه (سوزده‌یان برد
 ﴿لَا یُغْنِی عَنْكَ شَرْحُ﴾ شه‌پتان به‌پیت که گریی مدایه‌وه خوی به‌گه‌وره‌رانی ﴿وَلَا مِّنْ تَحْتِی﴾ وه به
 سی بر ویان بوو ﴿وَلَدَ بَسْمَ﴾ وه وونمان نه‌ی نادم ﴿سَمَّوْ لَدَه‌حَطَّه﴾ خوت و زده‌کیت
 بیسته‌جی بین له‌م به‌هه‌شته‌دا ﴿وَعَمْرَهُ بَسْمَ حَرَّه﴾ وه له‌هم‌وه‌و خوارده‌مسی به‌کی به‌خون به‌تبرو ته‌سه‌لی
 ﴿حَتَّی بَسْمَ﴾ له‌هه‌ر شونیک که همر ده‌کمن ﴿وَلَدَ بَسْمَ حَرَّه﴾ وه برییکی له‌م دره‌خته مه‌کدوس
 ﴿مَسْجِدَ حَرَّه﴾ ناله‌سته‌مکاران به‌زمیر درین نانه‌سته‌مکار ﴿وَعَمْرَهُ بَسْمَ حَرَّه﴾ له‌معا
 شه‌پتان هه‌لی خه‌له‌نارس له‌به‌هه‌شته‌دا ﴿وَعَمْرَهُ بَسْمَ حَرَّه﴾ وه له‌و خوشگوره‌ر به‌ی که نپیدابوون
 ده‌ری به‌راندن ﴿وَلَدَ بَسْمَ﴾ وه وونمان (به‌نادم وچه‌واو شه‌پتان) بچه‌خوارده‌وه (بو‌سه‌ر ره‌وی)
 ﴿بَسْمَ حَرَّه﴾ همدیکتان دوزمن نمین له‌گه‌ل همدیکتاندا ﴿وَلَدَ بَسْمَ حَرَّه﴾ وه نوتن
 هه‌به‌هه‌ی گیر بوون له‌سه‌ر ره‌وی ﴿وَعَمْرَهُ بَسْمَ حَرَّه﴾ وه به‌هر ممدی (و ناره‌رووی دویسا) تاماوه‌یه‌ک ﴿وَلَدَ بَسْمَ حَرَّه﴾
 ﴿مَسْجِدَ حَرَّه﴾ له‌م به‌هه‌شته‌دا (پارانه‌وه‌ی) له‌په‌روه‌ردگار به‌وه‌ر گرت ﴿وَلَدَ بَسْمَ حَرَّه﴾
 عیه‌ه (نموش) النی گیر اکرد ﴿وَعَمْرَهُ بَسْمَ حَرَّه﴾ به‌راستی هه‌ر نه‌و تمویه‌گیر اکری به‌ره‌مانه ﴿وَلَدَ بَسْمَ حَرَّه﴾

﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ (بیریکه سوه) کاتیک که پرگارمان کردن ﴿مِنْ بَيْنِهِمْ﴾ له ده ست و پیوه سدی
 بیرعدون ﴿سُوْمُوهُمْ نُوْمُوْهُمْ﴾ که سرای سه ختال پی نه چمشتن ﴿يَمِيحُوْهُمْ اَسَدُهُمْ﴾
 کوره گانایان سهر دهریس ﴿وَيَسْجُوْهُمْ اَسَدُهُمْ﴾ وه کهچه گانایان ده هیلمستوه (بو کاره که ری)
 ﴿وَلَدَ اِسْتَدَ﴾ وه له ده تاند (لهم سر) سه خته ی به سهر تاند (درا) ﴿بَلَدٌ مِنْ رِبْعِهِ عَجَبٌ﴾ قانی
 کرده و به کی گه و ره سو له پهر و رد گارتانوه بومان ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ (بیریکه سوه)
 کاتیک که دهریامان بولت کردن ﴿وَالْحَيْكَلُ﴾ و پرگارمان کردن ﴿وَالْحَيْكَلُ﴾ وه
 ده ست و پیوه سدی بیرعدونمان خیکاند و موقعی (دهریامان) کردن ﴿وَالْحَيْكَلُ﴾ له کاتیکدا
 نیوه ته ماشانان ده کردن ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ (بیریکه سوه) کاتیک که به نیسی چل
 شه و مان د به مورس ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ له ده وای نه و (روشنی موسا بو کیوی طور)
 گویره که که تان کرد به (خوای خومان و به رستان) ﴿وَالْحَيْكَلُ﴾ له کاتیکدا نیوه سته مکار بوون
 ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ له ده وای نه و (گویره که به رستی به تان) لیسان خوش بووین
 ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ له ده وای نه و (گویره که به رستی به تان) لیسان خوش بووین
 کاتیک ته ورت و جیا که ره وه (له بیون دروست و مادر و ست) مان دابه موسا ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ بز
 نه وه ی پیوه و پی بن بکه ن ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ بیریکه سوه کاتیک که موسا به گه به کی
 و ت ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ له ده که کم به راستی نیوه سته متان کرد له حوتان ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾
 به گویره که به رسته که تان ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ که واته بکه ریسه وه به به شیمایی بو لای به دی
 هینه رتان ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ و خومان بکوژن (بی تادانسان تادان بارتان بکوژیت) ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾
 لیکه ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ له ده تان داشته بو خوتان ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ لای به دی هینه رتان ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ ته مچا (خواست)
 به شیمایی به کی لی گبرا کردن ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ به راستی هه ر خوا به گیرا که ری به شیمایی و
 میهره بانه ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ کاتیک ورتان نه ی موسا ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ پروات پی
 ماهیس ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ ناخوانه نیسی به ناشکرا ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ له پهر هه و ره تر بشقه یه ک
 لنی دی دس ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ له کاتیکدا نیوه ته ماشانان ده کردن ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ له پشان ریند و ومان
 کرده سوه ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ له ده وای مردنتان ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ بو نه وه ی موسایی (خوا) بکه ن ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾
 ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ وه هه ور سیم مان کرد به سمر مانوه ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ وه گه و
 و بالنده ی شیلان مان به سهر داپرش و ومان ماردن ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ (وه پیمان و ورت)
 بحور له و خوارده پاکانه ی که کر دمان به و ورتان ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ (له وانه ی موسایی یان کرد)
 ستمیان له نیسه به کرد ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ به لکو ستمیان له حومان کرد ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾

﴿وَوَلَدَ لَهُ حَبْرَةَ الْقَرْيَةِ﴾ (بیریکه‌سوه) کاتیک که ووتمان بیچه نهم شاره (که قودسه) ﴿وَتَكُونُ
 مِنْ حَبْرَةِ الْقَرْيَةِ﴾ نه‌مجا له‌وی (هرچی ناره‌زو ده‌کهن) بخون به‌تیر و نه‌سلی له‌هر لایه‌ک
 که‌هر ده‌کهن ﴿وَوَحْيُ الْبَابِ نَحْدُ﴾ وه‌له‌هر گاه به‌چه زور ووه به‌ملکه‌چی (به‌کرم‌شوه) ﴿وَتَكُونُ
 جِطَّةً﴾ وه‌بلین (خوایه) له‌گواهه‌کانمان خوش به‌ ﴿بَعْدَ نَحْدِ حَبْرَةَ﴾ نه‌وساله‌گون به‌کانان
 خوش ده‌بیس ﴿وَسِرِّيَّةُ الْحَبِيرِ﴾ وه‌له‌ناینده‌پاداشتی چاکه‌کاران رورتر ده‌کهن ﴿وَبَدْر
 بَدْرٍ مَدْنُو﴾ که‌چی نه‌ونه‌ی سته‌مکار بوون (نه‌وه‌ی بیان ووترا بوو) گور بیان ﴿قَوْلًا عَرَبِيًّا
 مَدْنُو﴾ به‌قه‌یه‌ک که‌بیان نه‌وترا بوو ﴿وَأَرْبَعُ عَشَرَ مَدْنُو﴾ بتر شمیش رشتمان به‌سدر له‌وه‌ی
 که‌سته‌میان کرد ﴿بِخَرِّ مَدْنُو﴾ سرایه‌ک له‌ناسمانوه ﴿بِمَدْنُو مَدْنُو﴾ به‌هوی له‌واده‌رمانی
 به‌ی که‌کردیس ﴿وَأَرْبَعُ عَشَرَ مَدْنُو﴾ (بیریکه‌سوه) کاتیک که‌موسا داوای باران باریی
 کرد بو‌گه‌به‌کی ﴿وَأَرْبَعُ عَشَرَ مَدْنُو﴾ نیمه‌ش بیمان ووت: گز چانه‌ک‌ت پده‌په‌و (ناشه)
 به‌رده‌و: ﴿وَأَرْبَعُ عَشَرَ مَدْنُو﴾ (که‌لپی دا) له‌پر دوانره‌کانی لی هه‌لقولا ﴿وَأَرْبَعُ عَشَرَ مَدْنُو﴾
 تشریه‌ت: بنگومان هه‌موو تیره‌یه‌ک چاو‌گه‌ی (ناوه‌جوره‌ی) خوی ناسی ﴿كُلُّ مَدْنُو مَدْنُو﴾
 (نه‌مجا ووتمان) بخون و به‌سوه‌له‌رووی خوا ﴿وَأَرْبَعُ عَشَرَ مَدْنُو﴾ وه‌بلاو به‌به‌وه
 له‌ره‌ویدا به‌خرابه‌کردن ﴿وَأَرْبَعُ عَشَرَ مَدْنُو﴾ (بیریکه‌سوه) کاتیک که‌ووتان نه‌ی مورب ﴿بِمَدْنُو
 مَدْنُو﴾ هه‌ر گهر خومان پانا‌گریس له‌سهر یه‌ک جور خوراک ﴿وَأَرْبَعُ عَشَرَ مَدْنُو﴾ که‌واته‌دومان
 بزیکه‌به‌به‌رو و ده‌گارت ﴿بِمَدْنُو مَدْنُو﴾ بومان ده‌ره‌یتی له‌وه‌ی که‌ره‌وی ده‌برونی
 ﴿بِمَدْنُو مَدْنُو﴾ به‌سهر واته‌ی و ترورین و ده‌یاریی ﴿وَأَرْبَعُ عَشَرَ مَدْنُو﴾ و سیر و به‌سکی
 و بیاری ﴿وَأَرْبَعُ عَشَرَ مَدْنُو﴾ (موسا) هه‌رمووی نایانیه‌دشتی چاکه‌ده‌گور به‌وه
 به‌حراب (واته‌گه‌رو و گورشی بالنده‌ده‌گور به‌وه به‌سیر و بیار) ﴿بِمَدْنُو مَدْنُو﴾ دایه‌زن بوشاریک‌ال‌هم
 شاران‌ه‌ی ده‌له‌مستین) ﴿وَأَرْبَعُ عَشَرَ مَدْنُو﴾ نه‌وسا به‌راستی جیتان داوا کرد ووه ده‌مستان ده‌که‌ووت
 ﴿وَأَرْبَعُ عَشَرَ مَدْنُو﴾ وه‌درایه‌سهر بانداریسویی و بی به‌وایی (هه‌ژاری) ﴿وَأَرْبَعُ عَشَرَ مَدْنُو﴾
 الله‌﴿وه‌خشمی خویان بو‌خویان هینایه‌وه﴾ ﴿وَأَرْبَعُ عَشَرَ مَدْنُو﴾ به‌کرم‌شوه‌ی بیان له‌وه‌ی
 نه‌وه‌موو که‌بی بر و ابوون به‌مشانه‌وه‌ه‌رمانه‌کانی خوا ﴿وَأَرْبَعُ عَشَرَ مَدْنُو﴾ وه‌په‌سه‌رانین
 ده‌کوشت به‌یاره‌و ﴿وَأَرْبَعُ عَشَرَ مَدْنُو﴾ نه‌مه‌به‌ه‌زی نه‌وه‌وه‌بوو که‌سهر بیچی و ده‌ست
 دریزی بان ده‌کرد ﴿وَأَرْبَعُ عَشَرَ مَدْنُو﴾

﴿لَيْسَ لَكَ عَسَاوُ لَدَيْنَا مَكْرٌ﴾ په راستي نهواته ئي شاندارن (موسو لمانس) وه نهواته ئي جور له كس
 ﴿وَأَنْتَ صِرْتَ كَصَيِّبٍ﴾ وه گاورو نه ستيره يان مريشه په رسنه كان ﴿مِنْ مَنَاسِكٍ وَتَوَجَّهْتَ كَصَيِّبٍ﴾ هدر گاميك
 له ماسه بېرواي هېد به خواوې پوزي دوايي ﴿وَعَبِلَ صَبَدٌ﴾ وه كړه دوي چاكي كړد ﴿وَبَدَأَ خُرْفَةً
 رِيحٍ﴾ نه وه پاداشيان بوهه به له لاي په ورو د گاريانه وه ﴿وَلَا حَوْلَ لَكُمْ فِيهِ لَوْلَا لَمْ يَخْرُجْ﴾ نه ترسيان
 له بهرو به خه هت ده خور ﴿وَأَوْدَحَهُ مَشَقُّكَ﴾ وه (بېر كېه وه) كاتيك به پمانمان لن ورو گرتن
 ﴿وَوَقَّتْ لِقَوْمِكَ نُفُورَ﴾ وه (كيوي) طور مان بهر كړه وه به سهر سهر تانه وه ﴿خُدَّ مَاءُ الشَّجَرِ
 يَنْوَدُ﴾ وه پيمان ورس) نه وې پيمان داوون (لته ورات) باش كاري پيكس ﴿وَأَنْتَ كَرُورٌ مَّوْبِقٌ﴾
 وه بېر كېه وه دوي كه نيديا به ﴿مَنْ يَكْفُرْ أَفْوَثُ﴾ به لكو خوتان پيارېرو وله خو بترس ﴿وَلَوْ يَسِرُّ
 مِنْ قَدْرِكَ﴾ ديسان پستان هه لكر د دوي به پيمان ورو گرتنه كه ﴿فَلَوْ فَضَّلْنَا لَكَ مِنْهُمْ جُنَّةً﴾ نه مچا
 نه گره به خشن و مېهره يان خوا نه يوايه به سهر تانه وه ﴿بَكْرٌ يَخْفَى﴾ نه وه نيوه له ورو د رومنه مان
 ده بوون ﴿وَلَوْ عَسَّ فِى بَيْتٍ﴾ سوپند به خوا به راستي نشوه (دهسگ وياسي) نه واله تان رانيوون
 ﴿أَفْتَدَى بِمَكُونِى حَتَّى﴾ له خوتان كه دهست دريزيان كړد له روزي شه مچا ده ﴿فَتَفْتَهُتْ﴾ نه مچا
 پيمان ورس ﴿كَوْنُ قُرْدٍ كَصَيِّبٍ﴾ پي به مېمووني دوور خراوه له بهزه يي خوا ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُ
 بَيْنَ يَدَيْهِ وَخَلْفَهُ﴾ نه مچا هم سرايه مان كړه به مېد بو خه لكانې له و سهرده مېد نهواته ئي دوي نه وان
 ﴿وَمَوْعِظَةً يَتْلُوهُمْ﴾ وه ناموز گاريي بو پيارنر كاران ﴿وَأَوْدَحَهُ مَوْسَى نَقْمَهُ﴾ وه (بېر كېه وه)
 كاتيك مومسا به گه له كهي ووت ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ كُنْ﴾ بېگومان خوا نه رمانتان پسي ده دت
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ كُنْ﴾ كه مانگابه ك سهر بېرون ﴿وَأَوْدَحَهُ مَوْسَى نَقْمَهُ﴾ ونيان تابا گالته مان پي ده كه پت ؟
 ﴿فَارْتَدَّى بِالنَّفْسِ﴾ خور بېر كېه دت ووتى به مان نه گرم به خوا كه له به لمان سم ﴿فَأَوْدَحَهُ
 رِيحٌ﴾ ووتيان داومان بويكه له پهرو ورو د گارت ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ كُنْ﴾ پيمان بلي نه و مانگابه كه مېد به وچوزه ؟
 ﴿فَارْتَدَّى بِالنَّفْسِ﴾ ووتى بېگومان خوا ده فخر موي ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ كُنْ﴾ مانگابه كه بيت
 به ورو بېرو به ورو جور ﴿وَأَوْدَحَهُ مَوْسَى نَقْمَهُ﴾ مان مومدي پي نه ميوان هم دواندها ﴿فَأَوْدَحَهُ مَوْسَى نَقْمَهُ﴾
 ورو بېكس نه وې نه رمانتان بېدراوه ﴿وَأَوْدَحَهُ مَوْسَى نَقْمَهُ﴾ ووتيان داومان بويكه له پهرو ورو د گارت
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ كُنْ﴾ پيمان بلي نه مكي مانگابه كه چور بي ؟ ﴿فَارْتَدَّى بِالنَّفْسِ﴾ ووتى په راستي خوا
 ده فخر موي ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ كُنْ﴾ مانگابه كي ورو دي نيرى ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ كُنْ﴾ (ره دينكي و)
 دلي ته ماشاكاران خوش بكات ﴿﴾

«ماو دج سارین» وویان داوامان بو نکه له‌په‌ر وهر دگرت «بچ ناسه» نه‌واو بومان بوون نکه‌وه
 چوون بین نه‌و مانگیه؟ «ن لیقر شه‌عیق» به‌راستی مانگا که‌مان لی تیث چووه «ن یار شه‌آهه
 شه‌دور» وه به‌راستی قیمه نه‌گه‌ر حواییه‌وی رینمووی وه‌ده‌گرس «ن ده‌یه یقون» وونی
 خوا نه‌ه‌رموی «ن ده‌مه‌لاوون شیر لارو» به‌راستی مانگیه‌ک بی رانه‌هیرایی مه‌نه کیلانی ره‌وی
 «ولاسقی خرب» وه مه‌به‌ناو دیری کشتو کال «مه‌لا شه‌یه» بی نه‌گه‌ر می به‌له‌یی «و بو
 تن جش یاقی» ووتیان نایستاهه‌والی راست هینا «ده‌خوف و ده‌ک دو بقمون» نه‌معا سه‌ریان
 بری وخه‌ریک بو نه‌و (سه‌ریه) نه‌که‌ن «ن ده‌سه‌مب» (وه پیر بکه‌ه‌وه) کاتیک که‌یه کینکین
 کوشیت «ن ده‌را شه‌یه» وه‌مه‌موو نه‌خو ناستان دوور ده‌خسته‌وه‌و نازاوه‌نان بوو «ن ده‌مخرجه‌ک کستر
 لکشر» وه‌خواش ناشکرای کرد نه‌وه‌ی نه‌تان شارده‌وه «ن ده‌مه‌لوه‌یه» نه‌معا ورتمان
 به‌په‌ر چه‌یه‌کی (مانگا سه‌ر براوه‌که) له‌که‌سه‌ه‌ کوزراوه‌که‌ بده‌ن «ن ده‌مه‌لوه‌یه» له‌ا (بهر
 شه‌یه) حوا مردووه‌کان ریدوو ده‌کانه‌وه «و بریکه‌یه» و می‌شانه‌کانی خویقان پیشان ده‌دات
 «ن ده‌مه‌لوه‌یه» بو نه‌وه‌ی زیرین وتی بگه‌ن «ن ده‌مه‌لوه‌یه» له‌پاشان دلان په‌ق بوو
 دوی له‌م (هه‌موو) مو‌ه‌جیرانه «ن ده‌مه‌لوه‌یه» دلان وه‌که‌ به‌له‌کو زور په‌قتره
 «ن ده‌مه‌لوه‌یه» چو بکه‌ به‌راستی به‌ردی واهیه‌یه له‌چه‌مه‌لاوه‌ جو‌که‌ ناوی لی هه‌ل
 ده‌قولین «ن ده‌مه‌لوه‌یه» وه‌ بی‌گومان هی وایان هه‌یه که‌له‌ت له‌ت ده‌ین و ناوی
 لی دینه‌ده‌ری «ن ده‌مه‌لوه‌یه» وه‌ به‌راستی هی وایان هه‌یه له‌قرمی خو (له‌لو تگی
 شاخه‌کان) به‌ره‌یه‌وه «ن ده‌مه‌لوه‌یه» وه‌ خوایی ناگاسی به‌له‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن «ن
 ده‌مه‌لوه‌یه» حانایا به‌نه‌مان (نه‌ی موسولمانیه) که‌ (جوو له‌که) پروایین به‌تاییه‌که‌ن
 «ن ده‌مه‌لوه‌یه» له‌کاتیکدا ده‌سه‌به‌ک له‌وان «ن ده‌مه‌لوه‌یه» به‌رمووه‌ی خوایی
 نه‌یست (له‌نه‌ورات) «ن ده‌مه‌لوه‌یه» که‌چی له‌پاش تی گه‌پشی ده‌ست کاریین
 ده‌کرد «ن ده‌مه‌لوه‌یه» وه‌ نه‌وان ده‌شیاو رانی (که‌ کارنکی ماره‌وايه) «ن ده‌مه‌لوه‌یه» مو‌ق لو
 (جوو نه‌که‌کان) کاتیک تووشی موسلمانان کان موبابه‌ده‌بان وت «ن ده‌مه‌لوه‌یه» نه‌مه‌ش بوو مان هه‌وه‌ (به
 پیه‌ه‌به‌ره‌که‌تان) «ن ده‌مه‌لوه‌یه» به‌لام کاتیک له‌په‌یایه‌که‌وه‌ هه‌دیکین به‌هه‌دیکین
 بگه‌شتایه‌ده‌بان وت «ن ده‌مه‌لوه‌یه» نه‌وه‌ نه‌وه‌ شو شتانه‌به‌موسولمانان ده‌لین
 که‌ خوایو نه‌وه‌ی داس کردوو (له‌نه‌ورات دا) «ن ده‌مه‌لوه‌یه» مانده‌وه‌ نه‌وره‌اته‌که‌مه‌ به‌له‌گه‌ به‌سه‌رمانه‌وه
 «ن ده‌مه‌لوه‌یه» لای په‌روه‌دگار تان (له‌روزی دوايي دا) «ن ده‌مه‌لوه‌یه» جانا تانیا زیربایس و نی

ماگه‌ن؟

﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاغِبُونَ﴾ تايانده وان مزانس ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَهُمُ الْآيَاتُ﴾ كه به راستي حواله گداره به ودي
كه به بهدي نه كهن و نه ودي ناشكرای نه كهن ﴿وَمِنْهُمْ أَصْحَابُ﴾ وه هه بديكيان به خوينده ورن
﴿لَا يَتَذَكَّرُونَ﴾ كه به به ودي نه كهن (به ورات) مزانس بهها ثاوات و هيوای هيچ و يووچ بهيت
﴿وَرَفَعْنَا فِيهِمُ الذُّرُوبَ﴾ وه نهوان ههر دواي گومان ده كهن ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ﴾ نه مجا هارارو نياچوون
بو نه وانهي ﴿يَكْتُمُونَ﴾ كه به به ودي نه كهن (نيزكندراوه) كه به به ودي خويان نه و سوره
﴿وَمِنْهُمْ أَصْحَابُ﴾ بهشان دهلي ﴿وَمِنْهُمْ أَصْحَابُ﴾ كه به به ودي نه كهن (نيزكندراوه) كه به به ودي
ناشنيكي كه مي پي مكرن ﴿وَمِنْهُمْ أَصْحَابُ﴾ كه به به ودي نه كهن (نيزكندراوه) كه به به ودي
نهوان بو سيونيه وه ﴿وَمِنْهُمْ أَصْحَابُ﴾ وه هارار بو نهوان له ودي كه نه مجا مي نه ورن ﴿وَمِنْهُمْ أَصْحَابُ﴾
نيزكندراوه (به ورات) و تيدان ناگري دوره هيمان لي مانه ويت ﴿وَمِنْهُمْ أَصْحَابُ﴾
مه كهر چه به ورن نكي زميرارو بهيت ﴿وَمِنْهُمْ أَصْحَابُ﴾ كه به به ودي نه كهن (نيزكندراوه) كه به به ودي
وه رگرنوه ؟ (به نه ودي كه دهليان) ﴿وَمِنْهُمْ أَصْحَابُ﴾ كه به به ودي نه كهن (نيزكندراوه) كه به به ودي
به كات ؟ ﴿وَمِنْهُمْ أَصْحَابُ﴾ كه به به ودي نه كهن (نيزكندراوه) كه به به ودي
﴿وَمِنْهُمْ أَصْحَابُ﴾ كه به به ودي نه كهن (نيزكندراوه) كه به به ودي
وه ناوانه كي خوي له هه موو لايه كهن دوره ودي داييت و دايگرنه وه ﴿وَمِنْهُمْ أَصْحَابُ﴾ كه به به ودي
نه وانه هارو لي ناگرن ﴿وَمِنْهُمْ أَصْحَابُ﴾ كه به به ودي نه كهن (نيزكندراوه) كه به به ودي
﴿وَمِنْهُمْ أَصْحَابُ﴾ كه به به ودي نه كهن (نيزكندراوه) كه به به ودي
هارو لي به هه شش ﴿وَمِنْهُمْ أَصْحَابُ﴾ كه به به ودي نه كهن (نيزكندراوه) كه به به ودي
(وه پيركه نه وه) كاتيك كه به به ودي نه كهن (نيزكندراوه) كه به به ودي
به به ريش جكه له خوي گه ووه ﴿وَمِنْهُمْ أَصْحَابُ﴾ كه به به ودي نه كهن (نيزكندراوه) كه به به ودي
﴿وَمِنْهُمْ أَصْحَابُ﴾ كه به به ودي نه كهن (نيزكندراوه) كه به به ودي
﴿وَمِنْهُمْ أَصْحَابُ﴾ كه به به ودي نه كهن (نيزكندراوه) كه به به ودي
﴿وَمِنْهُمْ أَصْحَابُ﴾ كه به به ودي نه كهن (نيزكندراوه) كه به به ودي
وه ره كات به ورن ﴿وَمِنْهُمْ أَصْحَابُ﴾ كه به به ودي نه كهن (نيزكندراوه) كه به به ودي
﴿وَمِنْهُمْ أَصْحَابُ﴾ كه به به ودي نه كهن (نيزكندراوه) كه به به ودي

﴿وَيَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ كُنِي هادِيَةً كَمَا كُنْتِ﴾ (پيرنگه وه) کاتیک په پمانه لې وه گرتس ﴿لَا سَبْكَ لَكَ دَمٌ كَرَمٌ﴾ که
 خوښی په کتري نه پریژن ﴿وَلَا تَخْرُجُ مِنْ دَارِكَ﴾ وه خزان دهر بهدر نه کهن له وولاتن
 ﴿ثُمَّ قُرِيعًا دَسَّةً نَهْدُور﴾ پاشان پر پارتان دا (لمسر نعم په پمانه) وه نیوه (خزان) شابه تی له سر
 له دمن ﴿ثُمَّ أَشْرَحُوا﴾ تمحاجا تنوه همر نه وانمن ﴿عَشْرُونَ نَفْسًا كَرَمًا﴾ که به کتري ده کوزن
 ﴿وَتَخْرُجُ مِنْ دَارِكَ مَكْرَمًا﴾ وه همدنیک له خزان دهر بهدر ده کهن له وولاتن ﴿نَهْدُور
 عَلَيْهِمْ﴾ پشنيوانی (بیگانه) ده کهن دزی نه وان ﴿بِأَمْرِ اللَّهِ وَكَرَمًا﴾ به بهدی و دست دریزی ﴿وَن
 بِأَوْحَادٍ سُرَى﴾ وه نه گهر دپاشان بزیشت (له خزان نه پمانه کرمه وه) ﴿نَهْدُور﴾ برینی یان بؤ ده دمن
 ﴿وَهُوَ مَحْرُومٌ عَلَيْهِمْ خَرَجُهُ﴾ له گهل نه مدهش دا که دهر بهدر کر دیان نه ده ده کر وه لیان (پوچی
 کر په وه یان ده کهن و بهمه یان ماکهن) ﴿فَسَمَوْا سَحَابًا كَرَمًا﴾ جا نایا بر را ده هین
 به همدنیک له نه ورات، و پی بر را دمن به همدنیک نری ﴿فَدَحْرًا مِنْ يَمِينِكَ يَسْكُنُ﴾ جاتولهی
 نه و که سابه که را مکن له نیوه ﴿لَا تَخْرُجُ مِنْ دَارِكَ﴾ همر ریسوایی و نه داری په نه زیانی دو میا دا
 ﴿وَبِهِمْ نَبِيَّهُ﴾ وه بهم وری دواپشدا ﴿بِرَدُّونَ﴾ شه تده تپا ته گهر پسر په وه بو ماو سه ختیرین
 سرا ﴿وَمَا نَفْسُكَ إِلَّا نَفْسُكَ﴾ وه خواسی ناگاسی په له وهی که به پکهن ﴿أَنْتَ نَفْسُكَ﴾
 نه مانه نه وانمن ﴿ثُمَّ قُرِيعًا دَسَّةً نَهْدُور﴾ که زیانی جیهانیان کیری به دوا وژ ﴿فَدَحْرًا مِنْ يَمِينِكَ يَسْكُنُ﴾
 آند تپا نیر نه سر پان له سر سووک ده کربت ﴿وَلَا تَخْرُجُ مِنْ دَارِكَ﴾ وه به یار مده تی ده وری و (به پشنگیرین
 ده کرتس) ﴿وَعَدَّةً مِنْ نَفْسِكَ نَفْسُكَ﴾ سویتند به خوا به راستی نیمه نه وراتمان دا به مو و ما
 ﴿وَقَدْ مَرَّ مِنْ نَفْسِكَ نَفْسُكَ﴾ وه دوا به دواي نه و پینه به رانمان مارد ﴿وَهُوَ مَحْرُومٌ مِنْ نَفْسِكَ يَسْكُنُ﴾
 وه چه مد پشانه به کی روشمان دا به عیسی کوری مریم ﴿وَأَنْتَ نَفْسُكَ نَفْسُكَ﴾ وه پشنيوانی
 کرد به جو به نیل ﴿فَدَحْرًا مِنْ يَمِينِكَ يَسْكُنُ﴾ جا همر کاتس پینه به رانمان بو به نایه ﴿بِهِمْ نَبِيَّهُ﴾
 آند تپا به حوریت که به دلی خزان به بویه ﴿تَسْكُرُونَ﴾ لووت بهر سوون و خویان به گه وړه
 گرتوود ﴿فَدَحْرًا مِنْ يَمِينِكَ يَسْكُنُ﴾ جا ده سته به کتان (له پینه به ران) به درو رانیوه ﴿فَدَحْرًا مِنْ يَمِينِكَ يَسْكُنُ﴾ وه
 ده سته به کتان کوشتون ﴿وَهُوَ نَفْسُكَ نَفْسُكَ﴾ وه (جووله که کان) و تیان (په پینه به ران) دلان
 دپوشراوه (قولدر اوه و قسه ی توی ماگاتی) ﴿بِهِمْ نَبِيَّهُ﴾ (به حور وانیه) به لکو خوا
 به مریسی لیکردن به هوی یی بر وایاته وه ﴿فَدَحْرًا مِنْ يَمِينِكَ يَسْكُنُ﴾ جا که میان هه به بر وایه پش

﴿وَسَاجِدًا لِّهٖ مُّحْسِبًا﴾ کاتبیک که نامه به کیان بوقاات (که قورئانه) ﴿مِنْ عِبَادِهِ﴾ له لایس حواوه
 ﴿مُصَدِّقًا لِّمَعۡیَدِهِ﴾ که په‌مه‌د که‌ری نه‌وراته که‌ی نه‌وانه (پش نه‌وی ده‌ستکاری یکم و یگنورن)
 ﴿وَمَكۡنُوتًا مِّنۡ بَیۡنِ رُءُوسِ السَّجۡدِ﴾ (جورله که کان) نه‌و‌ویش ﴿بِسۡمِیۡهِ عَلٰی سِنِّ السَّجۡدِ﴾ داوای
 رال بوویان نه‌کرد له‌خوا به‌سور نه‌وانه‌ی که بی پروا‌وون ﴿وَسَاجِدًا لِّهٖ مُّحْسِبًا﴾ که‌چی کاتبیک
 نه‌و (پنه‌مه‌ر) هی ده‌پس باسی بویان هات ﴿سَکَرًا یَّهۡبِیۡ﴾ یز پروا‌وون بی ﴿لَمَسَ لَّهُ عَلَی السَّجۡدِ﴾
 که‌واته نه‌فریسی حواله‌ی پروایان بی ﴿سَکَرًا یَّهۡبِیۡ﴾ شتیکی زور خراب بوو که
 خلق بایان بی فروشت ﴿لَیۡسَ سَکَرًا یَّهۡبِیۡ﴾ (نه‌و خرابه‌ش) بی پروایان بوو به‌و قورئانه‌ی
 که‌خوا مار دو په‌تیه خواره‌وه ﴿بِقَدَرٍ مِّنۡهُ﴾ نه‌وی ده‌سودیا نه‌وه بوو به‌وی که‌خوا مار بزی
 ﴿مِنْ عِبَادِهِ﴾ له‌به‌خششی حوی به‌سور هر که‌سیکدا که‌خوی به‌وی ﴿مِنْ عِبَادِهِ﴾
 له‌به‌نده‌کانی (که مو‌حه‌مه‌ده) ﴿لَیۡسَ سَکَرًا یَّهۡبِیۡ﴾ له‌مجانووشی خه‌شم ورنی به‌ک له‌درای
 به‌کی خو بوون ﴿لَیۡسَ سَکَرًا یَّهۡبِیۡ﴾ وه‌بو بی پروایان هدی سرای ریسو که‌ر ﴿لَیۡسَ سَکَرًا یَّهۡبِیۡ﴾
 ؤمر ﴿کَاتِبَکَ بَیۡنَ یَاۡدَیۡهِۖ یُحۡسِبُ اَیۡمَانَہٗمْ وَنُفۡسَہُمۡ﴾ به‌وی که‌خوا مار دو په‌تیه خواره‌وه (که
 قورئانه) ﴿لَیۡسَ سَکَرًا یَّهۡبِیۡ﴾ نه‌یانووت نیمه پروا به‌وه ده‌هینس که‌بو خومان میر در او به‌خواره‌وه
 ﴿لَیۡسَ سَکَرًا یَّهۡبِیۡ﴾ وه‌بی پروا نه‌بوون به‌نه‌وی که‌دوای (تورات) بپراوه (وه‌ک قورئان)
 ﴿وَمُؤۡحِقًا لِّمُصَدِّقِہٖ﴾ له‌کاتبیکدا که نه‌و قورئانه راسته ویشتیوانی نه‌وراته (بی ده‌ستکاری)
 به‌که‌ی نه‌وامه‌ویه راستی ده‌رانبیت ﴿قُلۡ فِیۡہِ مَعۡنَوٰتٌ شَیۡءٌ مِّنۡ عِنۡدِیۡ﴾ بلی بزچی له‌مه‌ویش پننه‌مه‌رانی
 خواتان ده‌گوشت ﴿لَیۡسَ سَکَرًا یَّهۡبِیۡ﴾ له‌گه‌ر پروا دار بوون ﴿وَلَمَّا جَاءَ عَصٰی مٰوِیۡ بِالنِّسۡبِ﴾
 سوید به‌خوا به‌راستی مو‌ساتان بو‌هات به‌چمد بیشانمه‌کی روشه‌وه ﴿لَیۡسَ سَکَرًا یَّهۡبِیۡ﴾
 ﴿لَیۡسَ سَکَرًا یَّهۡبِیۡ﴾ (وه‌پیریکه‌مه‌وه) کاتبیک که‌په‌یمانسان لی و مرگرنن ﴿وَرَفَعَ فَوَاقِشَہُمۡ﴾
 ﴿ظُفُرَ﴾ وه‌کیوی طورمان به‌رر کرده‌وه به‌سورئاندا ﴿حَدَوۡتَہُمۡ سَخۡمَ بَنۡوِیۡ﴾ (وه‌ووتمان) نه‌وی
 پننه‌داوون (تورات) باش کاری بی مکن (وتووند ده‌ستی پیوه‌نگرن) ﴿وَرَفَعَ﴾ وه‌گوی نگرن
 ﴿وَلَمَّا جَاءَ عَصٰی مٰوِیۡ بِالنِّسۡبِ﴾ (به‌رمان) و تیان بیشان و (به‌کر ده‌وه) بی هرمانیمان کرد ﴿وَشَرَّوۡاۡ فِیۡہِۖ یٰۤاَیُّہَا
 الْاِنۡحِرَاطُ عَلَیۡہِمْ﴾ وه‌به‌سوی سی پروایی یانه‌وه دلیان تاو در او به‌خوشه‌ریستی گویره‌که که
 ﴿قُلۡ یٰۤاَیُّہَا الَّذِیۡنَ یُحِبُّوۡنَہٗمْ﴾ بلی پروا که‌نان چ هرمانیکی به‌دتان بی ده‌دات ﴿لَیۡسَ سَکَرًا یَّهۡبِیۡ﴾
 ﴿لَیۡسَ سَکَرًا یَّهۡبِیۡ﴾ نه‌گه‌ر پیوه‌ پروا دارن ﴿لَیۡسَ سَکَرًا یَّهۡبِیۡ﴾

﴿وَتَقَرَّبْنَا نَارَ الشَّيْطَانِ﴾ (جورله كه كان) دواي تهوا (شخانه) كهوتن كشمه پنهانه كان ده پان خوننده وه
 ﴿بِوَحْيِ لَيْكِي﴾ ﴿عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾ له سرده معي پاشايه تي سوله پمان دا، وه سوله پمان
 بي پروانه پور ﴿وَالْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ به لام شه پنهانه كان بين پروانه پور ﴿يَعْلَمُ الْغُيُوبَ﴾
 نېتر ﴿خَلَّكَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَرْقٍ حَرٍّ﴾ (دور تر) على شمع پيدار هړوب وه وړه ﴿هَرُودَهَا نَهْوِي﴾
 بيردراوه ته خواره وه له بابل بو سهر هارووت و مارووت (دوو فرشته پور) ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا﴾
 ﴿وَهُ (نَمَاه)﴾ كه مېان خبر نه ده كړه تا پېان مه وتايه ﴿يَسْمَعُ مِمَّا لَا تَحْكُمُ﴾ نېنه هره تفی
 كه روهي (ناده پراډ) پس كه واته بي پروانه پي ﴿يَسْمَعُونَ مِمَّا بَعَثْنَا فِي هَذِهِ نَذِيرًا﴾ نه مېا
 فېري جددوي واده پور ليپانه وه كه ژر و مېري پس له پدك چيا بكمه وه ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْهَى بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾
 ﴿ثُمَّ﴾ ته وان هم جددوه مانوس ريان به كهس بگه پېس ﴿لَا يَدْرِي﴾ مه كره به وېستي خوا مه پيت
 ﴿وَيَتَّبِعُونَ مِثْلَ مَا يَصْرُفُ﴾ وه مېري شېف ده پېس كه رپانپان پس ده گدېس مهك قارنج
 ﴿وَتَقْدَسُ لَكَ الشَّيْءُ﴾ بېنگومان وانيان هر كه سې جادو بگري (و مېري پيت) ﴿لَا يَدْرِي﴾
 ﴿حَقِّ﴾ (به هره موده) ته ورات (له روزي دوا پيدايي معش ده پي) ﴿وَنُفِثَ مَشْرُودًا﴾ به پراستي
 روز خراپه له وشته ي كه (پرواي) خويانيان بي فروشت ﴿تَوَكَّلْ﴾ له كره پيدار بيايه ﴿وَنُفِثَ مَشْرُودًا﴾
 ﴿وَنُفِثَ مَشْرُودًا﴾ ته كره به پراستي ته وان پرويان به بيايه و بارو كار بونايه ﴿سُورَةُ بَقَرَةَ﴾
 ﴿حِينَ﴾ له ورا پاداشتيكي چا كتر له لايمن خوا وه نو ته وان ده پور ﴿تَوَكَّلْ﴾ ته كره
 بېنا راييه ﴿وَنُفِثَ مَشْرُودًا﴾ ته ي ته وانه ي كه پرويان هېناوه ﴿لَا تَقْرَأْ﴾ مه لين ﴿رَعَا﴾
 ورشه ي جورس و بي ريريه به لاي جورله كه وه ﴿وَنُفِثَ مَشْرُودًا﴾ وه لين ﴿بَصَرًا﴾ به له مان لن مه كره
 چاوه دراليمان له سهر بكه ﴿وَنُفِثَ مَشْرُودًا﴾ و بېش ﴿وَنُفِثَ مَشْرُودًا﴾ وه بو بي پرويان
 هيه سرای مدهخت ﴿وَنُفِثَ مَشْرُودًا﴾ هر ما كمن ﴿تَوَكَّلْ﴾ له شېركي
 ته وانه ي كه بي پروان له خاورن مانه و هارو پش پيداكه ركان ﴿تَوَكَّلْ﴾ له شېركي
 كه هېچ شتيكي باشتان له خوا وه بو بيردريته خوا وه ﴿وَنُفِثَ مَشْرُودًا﴾ به لام
 خواش به حششي حوي بو كه سبك كه پيه وي ته رحيان ده كات ﴿وَنُفِثَ مَشْرُودًا﴾ و خوا
 خاومني چا كه ي كوره پيه ﴿وَنُفِثَ مَشْرُودًا﴾

﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَسْبِقُونَهُ أَتَىٰ نَفْسُهُ﴾ جووله‌كه نه‌لیس گاوور له‌سهر هیج (البیسیث) بین
 ﴿وَالَّذِينَ يَسْبِقُونَهُ يَسْبِقُونَهُ أَتَىٰ نَفْسُهُ﴾ وه گاوور ده‌لیس جووله‌كه له‌سهر هیج (البیسیك) بین
 ﴿وَهُمْ يَنْتَوُونَ عَنْكَ﴾ له‌كاتیکدا نه‌وان مامه‌کانیسان ده‌خوینده‌وه، (به‌کیکیان نه‌ورت و نه‌وی تریش
 نیسجیل) ﴿كَذَٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ الْقِصَّةَ الْأُولَىٰ﴾ ههر به‌م جوړه‌یسان ده‌ووت، نه‌وانه‌ی كه به‌وانس
 (له‌بت په‌رسته‌كان) ﴿وَالَّذِينَ يَسْبِقُونَهُ يَسْبِقُونَهُ أَتَىٰ نَفْسُهُ﴾ نه‌مجا حواله‌روژی دو‌بیدا به‌یواناندا، بریار
 ده‌دات ﴿وَالَّذِينَ يَسْبِقُونَهُ يَسْبِقُونَهُ أَتَىٰ نَفْسُهُ﴾ له‌وشتانه‌ی كه‌نایدا حیاوار و ساكوكس ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ﴾ کی
 سته‌مكر نره‌له‌و كه‌سه‌ی ﴿مَنْ مَسَّحَ رَأْسَهُ﴾ كه‌ریگری له‌مرگه‌وته‌كانی خوا ده‌كات ﴿وَالَّذِينَ يَسْبِقُونَهُ يَسْبِقُونَهُ أَتَىٰ نَفْسُهُ﴾
 یه‌ا سته‌، ﴿له‌وه‌ی كه‌ماوی خوابان تیدا سرنی﴾ ﴿وَمَنْ مَسَّحَ رَأْسَهُ﴾ وه‌ه‌ول ده‌دات مو‌وتن کر دیان
 ﴿وَالَّذِينَ يَسْبِقُونَهُ يَسْبِقُونَهُ أَتَىٰ نَفْسُهُ﴾ كه‌فه‌ده‌ه‌ی خو په‌رستنی ده‌كهن له‌مرگه‌وته‌كاندا، ﴿وَالَّذِينَ يَسْبِقُونَهُ يَسْبِقُونَهُ أَتَىٰ نَفْسُهُ﴾
 لا‌اح‌ه‌ی، ﴿بویان سی به‌ه‌جه‌مر گه‌وته‌كانه‌وه‌به‌ترسه‌وه‌به‌بیت﴾ ﴿بِهِمْ نَفْسُهُ﴾ نه‌زبان
 دونه‌ادا رسوا یی بۆ له‌وانه‌ ﴿وَمَنْ مَسَّحَ رَأْسَهُ يَسْبِقُونَهُ أَتَىٰ نَفْسُهُ﴾ وه‌له‌روژی دو‌یشدا سیرای گه‌وره‌ ﴿وَمَنْ مَسَّحَ رَأْسَهُ يَسْبِقُونَهُ أَتَىٰ نَفْسُهُ﴾
 ﴿وَالَّذِينَ يَسْبِقُونَهُ يَسْبِقُونَهُ أَتَىٰ نَفْسُهُ﴾ روزه‌لات وروژ ناوا ههر بو‌خوا یه‌ ﴿وَالَّذِينَ يَسْبِقُونَهُ يَسْبِقُونَهُ أَتَىٰ نَفْسُهُ﴾ كه‌وانه
 رو‌یكه‌سه‌ه‌ولا یه‌ك (له‌نیز کر دیدا به‌هرمانس خودا) نه‌وه‌رووگه‌به‌روووتان له‌خود کر دوه‌
 ﴿وَالَّذِينَ يَسْبِقُونَهُ يَسْبِقُونَهُ أَتَىٰ نَفْسُهُ﴾ بیگومان خوا (به‌ره‌ی و میهره‌یانی) فراوانه‌ورانه‌ی ﴿وَالَّذِينَ يَسْبِقُونَهُ يَسْبِقُونَهُ أَتَىٰ نَفْسُهُ﴾
 (گاوور و جوړه‌كه‌وت په‌رسته‌كان) وروبان خوا امدالی بو‌خوی دانه‌ ﴿وَالَّذِينَ يَسْبِقُونَهُ يَسْبِقُونَهُ أَتَىٰ نَفْسُهُ﴾ نه‌و (خوا)
 پاك و به‌دوره‌له‌وه‌ ﴿وَالَّذِينَ يَسْبِقُونَهُ يَسْبِقُونَهُ أَتَىٰ نَفْسُهُ﴾ نه‌لكو ههرچی هه‌به‌له‌ناسمانه‌كان و ره‌وی دا
 مولکی نه‌وه‌ ﴿وَالَّذِينَ يَسْبِقُونَهُ يَسْبِقُونَهُ أَتَىٰ نَفْسُهُ﴾ هه‌موو ده‌رمانه‌ردار و ملکه‌چی نه‌ون ﴿وَالَّذِينَ يَسْبِقُونَهُ يَسْبِقُونَهُ أَتَىٰ نَفْسُهُ﴾
 (خو) به‌دی هینه‌ری ناسمانه‌كان و ره‌وی یه‌ ﴿وَالَّذِينَ يَسْبِقُونَهُ يَسْبِقُونَهُ أَتَىٰ نَفْسُهُ﴾ وه‌كانی كه‌ویستی شنی سكت
 ﴿وَالَّذِينَ يَسْبِقُونَهُ يَسْبِقُونَهُ أَتَىٰ نَفْسُهُ﴾ ههر ته‌وه‌مده‌ی پی نه‌وی كه‌پی ی ملی یه‌نیز له‌سی ﴿وَالَّذِينَ يَسْبِقُونَهُ يَسْبِقُونَهُ أَتَىٰ نَفْسُهُ﴾
 کیس لا‌یستوب و لا‌یستوب له‌﴿وَالَّذِينَ يَسْبِقُونَهُ يَسْبِقُونَهُ أَتَىٰ نَفْسُهُ﴾ به‌وانه‌كان وونیان بو‌چی خوا خوی قسه‌مان له‌گدل ماکت
 ﴿وَالَّذِينَ يَسْبِقُونَهُ يَسْبِقُونَهُ أَتَىٰ نَفْسُهُ﴾ یا بیشانه‌به‌کمان بو‌مایه‌ت ﴿وَالَّذِينَ يَسْبِقُونَهُ يَسْبِقُونَهُ أَتَىٰ نَفْسُهُ﴾ نه‌وانه‌ی
 كه‌له‌پیش نه‌مانیش دا بروون هه‌مان شنیان ده‌ووت ﴿وَالَّذِينَ يَسْبِقُونَهُ يَسْبِقُونَهُ أَتَىٰ نَفْسُهُ﴾ دل و ده‌روویان له‌به‌ك ده‌چیت
 ﴿وَالَّذِينَ يَسْبِقُونَهُ يَسْبِقُونَهُ أَتَىٰ نَفْسُهُ﴾ بیگومان بیشانه‌ی رو‌رمان باس کر دوه‌بو كه‌سانیک به‌شورن
 دل‌پی دا ده‌گه‌ریس ﴿وَالَّذِينَ يَسْبِقُونَهُ يَسْبِقُونَهُ أَتَىٰ نَفْسُهُ﴾ بیگومان نیمه‌تو‌مان دارد به‌نیستی راست
 و درو‌سته‌وه‌به‌مژده‌ده‌ر و مرسته‌ر ﴿وَالَّذِينَ يَسْبِقُونَهُ يَسْبِقُونَهُ أَتَىٰ نَفْسُهُ﴾ وه‌تو به‌ر سبار بت له‌بارانی

دوزه‌خ

﴿وَيَذَرُكَ يَرْجِعْهُ فَيُؤْتِيهِمْ نَيْبٌ وَسَعْدٌ﴾ (بیر نهكسوه) كاتيك كه نیراهیم و نیراهیم باغه كانی
كه عبید بهر ده كرده و ﴿رَبِّكَ تَعْلَمُ مَا تُكَلِّمُ﴾ (ده باووت) خوايه نهك كرده و به ما
لن گیرا پكه به راستی هر توی به سوری رانا ﴿رَبِّكَ وَجَدَ مُبْرِكًا﴾ خوايه هر دو و كسان
يكه به گویا به ل و هر مان بهرداری خوت ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِكَ نَحْنُ الْيَهُودُ﴾ وه له به و شمس كه لیث يكه
به هر مان بهرداری خوت ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ﴾ وه پيگا كانی خوا بهر مستجاب پشان به ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ﴾ وه
به شیمان گیرا كه ﴿لَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ﴾ به راستی هر توی گیرا كهری به شیمان و بهر مان ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِكَ نَحْنُ الْيَهُودُ﴾
﴿رَبِّكَ وَجَدَ مُبْرِكًا﴾ خوايه له ما و ده كانه اندا بهر سیرك سیر له حویان ﴿يَسْأَلُ عَنْهُمْ﴾
﴿يَسْأَلُ عَنْهُمْ﴾ نایه ته كانی نوریان به سهر دا بهوینه وه ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِكَ نَحْنُ الْيَهُودُ﴾ قورانی و
دانایی یان نیريكات و پاکیان بكاته وه (له هم مو و گوماهيك) ﴿رَبِّكَ تَعْلَمُ مَا تُكَلِّمُ﴾ پيگومان هر توی
به تو ای دانا ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِكَ نَحْنُ الْيَهُودُ﴾ کی رو و ورنه گیری له نایی نیراهیم ؟ ﴿لَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ﴾
مه گه كه سبك كه حوی گیل و به قام كودیت ؟ ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِكَ نَحْنُ الْيَهُودُ﴾ سويتلین پيگومان نیراهیمان
هه لیزارد له دویاد ﴿رَبِّكَ تَعْلَمُ مَا تُكَلِّمُ﴾ وه پيگومان نه و له روزی دویاد له چا كه كار به
﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِكَ نَحْنُ الْيَهُودُ﴾ (هه لی سزارد) له كاتيك دا خوا پینی هر سوو گویا به ل و هر مان بهرداری
﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِكَ نَحْنُ الْيَهُودُ﴾ (نیراهیمیش) وونی و اخوم سپارد به بهر و رد گری جهانیان ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِكَ نَحْنُ الْيَهُودُ﴾
﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِكَ نَحْنُ الْيَهُودُ﴾ نیراهیم و به عقوب ناموز گری كوپر كانی خویانیان كرد كه
هر مان بهرداری خوین ﴿يَسْأَلُ عَنْهُمْ﴾ وه هر به كه یان پشان و نی) پر له كانیم خو نایی
به كته به رستی مو هه ن مزار دوون ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِكَ نَحْنُ الْيَهُودُ﴾ كه واته مهران به موسولمانیتی به بیت ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِكَ نَحْنُ الْيَهُودُ﴾
﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِكَ نَحْنُ الْيَهُودُ﴾ (نهی خواوین نامه كانی) نایا نیوه ناماده بوون كانی به عقوب
له سهر هر گدا سوو ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِكَ نَحْنُ الْيَهُودُ﴾ كانی به كوپر كانی ووت دوی هر کی
دهه رستن ؟ ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِكَ نَحْنُ الْيَهُودُ﴾ (نه وانیش) وونیان خوا ی ترو باو و با پیرانت دهه رستین
﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِكَ نَحْنُ الْيَهُودُ﴾ كه خوا ی نیراهیم و نیراهیم كه خوا به کی تاك
وته بهایه ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِكَ نَحْنُ الْيَهُودُ﴾ وه نیمه ش هر مان بهرداری و گویا به ل و نی ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِكَ نَحْنُ الْيَهُودُ﴾
پيچه بهر انه ده ستمیهك بوون تیره رین ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِكَ نَحْنُ الْيَهُودُ﴾ هر چیدن كرد بو خویانیان
كر دوه (نیوه ش) هر چی بكه یان بو خوتانی ده كهن ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِكَ نَحْنُ الْيَهُودُ﴾ وه لیوه بهر پر سپار
نن له كرده و ی توان ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِكَ نَحْنُ الْيَهُودُ﴾

﴿رَبِّیْ حَتَّىٰ﴾ پدراستی هدیه له دروست کړمې ﴿تَسْوِبُ﴾ ناسمانه کان ﴿وَالْأَمْرِ﴾ ورهوی
 ﴿وَحَتَّىٰ تَبْلُغَ الشَّهْرَ﴾ و جیواړی شعور وړوز (نه کورنی و درنزی) ﴿وَتَعْلَمَ الْكَلِمَ﴾ و نمو که شتېانه ی
 ﴿بِخَبْرِي الْخَبْرَ﴾ که دین و ده چ له ناو ده ریادا ﴿بِشَيْءٍ نَّاسٍ﴾ به و شتانه که قارنج ده که به یس به خه لکی
 ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه نه وه ی که خوا له ناسمانه وه یاراندی ﴿بِشَيْءٍ﴾ له ناو (یاران) ﴿وَأُحِبُّ
 بِنَ الْأَرْضِ﴾ پاشان رهوی پی ریدو و کړه وه (پی بو و ژانده وه) ﴿بِعَمَلِهِ﴾ پاش عر دس ﴿وَبِوَدِّ﴾ وه
 بلاوی کړه وه ﴿وَبِهِ﴾ نییدا ﴿مِنْ حُكْمٍ دِيمَ﴾ له هم مو و حوره زنده و هریک ﴿وَبِصَرْفِ الْبَصَرِ﴾
 وه گیرانی بیه کان (به هم مو و لایه کنده) ﴿وَبِشَيْءٍ﴾ وه نه وه و روانه ی ﴿تُسَحَّرُ﴾ رام کراو
 ﴿وَمِنْ شَيْءٍ﴾ نه ناو وندی ناسمان ﴿وَدَرْجٍ﴾ وره ویدا ﴿بِشَيْءٍ﴾ چمد به لگس ﴿بِغَيْرِ تَقْوَاتٍ﴾
 مو که سانیت که تیگس ﴿وَمِنْ شَيْءٍ﴾ وه که سانی و اهیه له خه لکی ﴿بِشَيْءٍ﴾ دس دوپ ته
 ﴿وَدَاكَا﴾ که هاو به شس زور بق خوا پیدا ده کس ﴿بِشَيْءٍ﴾ خوشید ده ویس ﴿بِشَيْءٍ﴾ وه
 خوشه ویستی (نیمه دران بو) خوا ﴿وَدَرْجٍ﴾ مو شت ختانه ی به لام نه وانه ی پر واین هیاو و رور زیاتر
 خوا یان خوش ده ویت ﴿وَدَرْجٍ﴾ نه گور سس نه وانه ی سته میان کړه وه (به هاو به شس
 پیدا کرمن بق خوا) ﴿وَدَرْجٍ﴾ کاتیک که چاویان ده که ویت به سرا ی خوا و هراس
 ﴿وَدَرْجٍ﴾ که هر چی ده سلات هیه هم مو ی بق خوا به ﴿وَدَرْجٍ﴾ نه شت لکدپ ﴿وه
 بنگومان سرای خوا وور سه خته ﴿وَدَرْجٍ﴾ کاتیک که نمو که سانه ی خه لک
 شویان که وون له دو بیادا (واته سر و که گومر اکره کان) به خه خه لک ته کیش ﴿مِنْ بَدْرِ الْبَدْرِ﴾
 له وانه ی (به دو بیادا) دویان که وونون ﴿وَدَرْجٍ﴾ وه سرای (دور و خیال به چاوی خویان)
 بیسی ﴿وَدَرْجٍ﴾ وه هم مو و به موندی به کیان بچرایه وه ﴿وَدَرْجٍ﴾
 وه نه وانه ی که دویان که وونون ووتیان ﴿وَدَرْجٍ﴾ خور که نیمه بگه رایا به ته وه (بو دو بی)
 ﴿وَدَرْجٍ﴾ نا به خه مان لی هدیه کاندایه ﴿وَدَرْجٍ﴾ هر وک (نه وون) چون به خه یس
 له نیمه خه لک کاند ﴿وَدَرْجٍ﴾ هر وک شپوهیه ﴿وَدَرْجٍ﴾ خوا کړه وه کانیا ی پشان نه دات
 ﴿وَدَرْجٍ﴾ نه یکت به داح له سر دلیان ﴿وَدَرْجٍ﴾ وه نه وون در چو ویان سی به
 ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ به ناگر ﴿وَدَرْجٍ﴾ نه ی خه لک کیه ﴿وَدَرْجٍ﴾ یحون ﴿وَدَرْجٍ﴾ له وه ی که به
 ره ویسی دایه ﴿وَدَرْجٍ﴾ به خه لالی و ﴿وَدَرْجٍ﴾ پاکي ﴿وَدَرْجٍ﴾ و دویان که وونون کانی
 شهیتان مه که وون ﴿وَدَرْجٍ﴾ به ماسی شهیتان دوزمینکی ناشکر انا ته ﴿وَدَرْجٍ﴾
 پدراستی (شهیتان) در مانان بین ددات ﴿وَدَرْجٍ﴾ به تاوان ﴿وَدَرْجٍ﴾ و حرا به ﴿وَدَرْجٍ﴾ نه گدل
 هه لکستی شی وا ﴿وَدَرْجٍ﴾ به مدم خوا وه ﴿وَدَرْجٍ﴾ که ماران ﴿وَدَرْجٍ﴾

«اچىڭ ئىكەن ئىشەنچىڭ» دېيىپان بىن دراۋە ئەشەنۋانى روزوۋ (يەنەمەران) د «تۇغۇش ئىشەنچىڭ»
 كە بېچەمە لاي زەنە كاتتان «ئىشەنچىڭ ئىكەن» ئەوان بو ئىۋە پۇشاكن «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ» ۋە ئىۋەش
 بو ئەوان پۇشاكن «ئىشەنچىڭ ئىكەن» ئەوان بو ئىۋە پۇشاكن «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ» ۋە ئىۋەش
 دە كىرە «ئۆتەنچىڭ ئىكەن» بۇيە پەشەنچىنى لىن گېرا كىرە «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ» ۋە ئىۋەش
 بىنرۇش «ئۆتەنچىڭ ئىكەن» بۇيە پەشەنچىنى لىن گېرا كىرە «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ» ۋە ئىۋەش
 كە خۇ بىۋى بىۋى (لە مەدال) «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ» ۋە ئىۋەش بىۋى بىۋى «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ»
 ھەت بىۋى بىۋى (لە مەدال) «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ» ۋە ئىۋەش بىۋى بىۋى «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ»
 پەشە (شەۋ) «ئۆتەنچىڭ ئىكەن» ئەشەنچىڭ ئىكەن «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ» ئەشەنچىڭ ئىكەن «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ»
 بىكەن ئاشەۋى دىۋى «ئۆتەنچىڭ ئىكەن» ئەشەنچىڭ ئىكەن «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ» ئەشەنچىڭ ئىكەن «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ»
 كە لەمەگەن ئاشەۋى بىۋى بىۋى «ئۆتەنچىڭ ئىكەن» ئەشەنچىڭ ئىكەن «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ» ئەشەنچىڭ ئىكەن «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ»
 بىۋى بىۋى «ئۆتەنچىڭ ئىكەن» ئەشەنچىڭ ئىكەن «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ» ئەشەنچىڭ ئىكەن «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ»
 «ئۆتەنچىڭ ئىكەن» ئەشەنچىڭ ئىكەن «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ» ئەشەنچىڭ ئىكەن «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ»
 مەخۇن لەۋا خۇتاندە مەسارەۋا «ئۆتەنچىڭ ئىكەن» ئەشەنچىڭ ئىكەن «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ» ئەشەنچىڭ ئىكەن «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ»
 ۋە مەمانداران «ئۆتەنچىڭ ئىكەن» ئەشەنچىڭ ئىكەن «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ» ئەشەنچىڭ ئىكەن «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ»
 «ئۆتەنچىڭ ئىكەن» ئەشەنچىڭ ئىكەن «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ» ئەشەنچىڭ ئىكەن «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ»
 لىۋى بۇنەۋەى مانىگە ئۆشەنچىڭ «ئۆتەنچىڭ ئىكەن» ئەشەنچىڭ ئىكەن «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ» ئەشەنچىڭ ئىكەن «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ»
 خەللىكى ۋە بۇ خەج «ئۆتەنچىڭ ئىكەن» ئەشەنچىڭ ئىكەن «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ» ئەشەنچىڭ ئىكەن «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ»
 ۋە خەۋە كەنەۋە بېچەن زۇۋرەۋە «ئۆتەنچىڭ ئىكەن» ئەشەنچىڭ ئىكەن «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ» ئەشەنچىڭ ئىكەن «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ»
 خۇ تىرىش پىت «ئۆتەنچىڭ ئىكەن» ئەشەنچىڭ ئىكەن «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ» ئەشەنچىڭ ئىكەن «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ»
 ئىشەنچىڭ «ئۆتەنچىڭ ئىكەن» ئەشەنچىڭ ئىكەن «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ» ئەشەنچىڭ ئىكەن «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ»
 «ئۆتەنچىڭ ئىكەن» ئەشەنچىڭ ئىكەن «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ» ئەشەنچىڭ ئىكەن «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ»
 مەكەن «ئۆتەنچىڭ ئىكەن» ئەشەنچىڭ ئىكەن «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ» ئەشەنچىڭ ئىكەن «ئۆتەنچىڭ ئىشەنچىڭ»

﴿لَا تُحِبُّ أَشْهَرُ مَقْلُومَتٍ﴾ (کاسي) حج له چنه مانگيکي دپاري کړاودايه ﴿فَمَنْ فَرَسَ فِيهِمْ نَحْبَ﴾
 نه معا هره که سبک له مانگانه دا حج له سهر خوي پيوست کرد ﴿وَلَا رَفْ﴾ مانتر نه چنه لای
 رن ﴿وَلَا مَقْلُومَةٍ﴾ وه به دکاري به کات ﴿وَلَا رَفْ﴾ وه بهه قاله به کات ﴿وَلَا نَحْبَ﴾ له حج جدا
 ﴿وَمَا مَعْلُومٌ خَيْرٌ﴾ وه هره چي بکه له چا که ﴿يَمْنَعُهُ نَهْ﴾ خوابي ي دهراني ﴿وَسَرُودُ﴾ وه
 تويشوروي پاري کاري) و له خوا ترسان هه ليگون ﴿وَلَا خَيْرَ رِبِّ مَعْلُومَةٍ﴾ که باشترين تويشور
 له خوا ترسانه ﴿وَلَا قُرْبَ رُبِّ لَا يَسْبُ﴾ وه له من تر من نه هوشمه ددان ﴿فَمَنْ عَيْسَكَ جَاهُ﴾
 گوماهت له سهر سي به ﴿وَلَا يَسْمَعُ فَضْلًا مِنْ رِبِّ عَيْسَكَ﴾ که دواي پوړي په روه دگرتان بکه و
 ﴿فَمَنْ نَصْرُهُ مِنْ غَرْبٍ﴾ نه معا کاتيک بلا و هان ليکرد و گه رانه وه له هره هات ﴿وَلَا تَسْكُرُ نَهْ﴾
 باري خوابي ﴿عَمْدُ التَّغْيَرِ لِحَرَّةٍ﴾ له لای (مشعر الحرام) دا ﴿وَلَا تَسْكُرُ عَمْدًا هَدَنَكُم﴾
 وه پادي خورا بکه که پي شوروس کردن ﴿وَلَا تَسْكُرُ نَهْ﴾ نه نصير ﴿يَا لَهْ پيش نه وه شاتنه
 له گوماه پايان پوي ﴿وَلَا تَسْكُرُ نَهْ﴾ نه نصير ﴿يَا لَهْ پيش نه وه شاتنه
 لي ي ده گه رينه وه ﴿وَلَا تَسْكُرُ نَهْ﴾ وه دواي لي خوشبورون بکه له خوا ﴿يَا لَهْ پيش نه وه شاتنه
 بينگومان خوالن خوشبور ميره بانه ﴿وَلَا تَسْكُرُ نَهْ﴾ نه نصير ﴿يَا لَهْ پيش نه وه شاتنه
 حج جتان نه واکرد ﴿وَلَا تَسْكُرُ نَهْ﴾ يادي خواب بکه ﴿وَلَا تَسْكُرُ نَهْ﴾ وه دواي پوړي په روه دگرتان بکه و
 باور دپيرانان ﴿وَلَا تَسْكُرُ نَهْ﴾ يان رورتر له دواي نه وون ﴿فَمَنْ نَصْرُهُ مِنْ غَرْبٍ﴾ نه معا هره
 له حه لکسي (هر دواي دويها ده کات و) ده لیت ﴿يَا لَهْ پيش نه وه شاتنه
 ﴿وَلَا تَسْكُرُ نَهْ﴾ وه (نه وانه) هچ به شيکيان سي به له رورزي دواي دا ﴿وَلَا تَسْكُرُ نَهْ﴾
 يَتَقُولُ ﴿وَهْمِي وَاشْ هَمِي هَمِي هَمِي﴾ ﴿يَا لَهْ پيش نه وه شاتنه﴾ وه دواي پوړي په روه دگرتان بکه و
 له دويها وه هم له رورزي دواييد، خيرو خوشيمان پي بهه ﴿وَلَا تَسْكُرُ نَهْ﴾ وه دواي پوړي په روه دگرتان بکه و
 تاگر ﴿وَلَا تَسْكُرُ نَهْ﴾ تا نه وانه ﴿يَا لَهْ پيش نه وه شاتنه﴾ به شيکيان هره ﴿يَا لَهْ پيش نه وه شاتنه﴾
 ﴿وَلَا تَسْكُرُ نَهْ﴾ وه دواي گه ورو رور خيره به له لپير سينه ودا ﴿وَلَا تَسْكُرُ نَهْ﴾

﴿وَأَذْكُرُوا اللَّهَ﴾ ناولی خوا بهرن (الله اکبر بکنن) ﴿وَلِيَّ تَبِعُوا مَعَهُ وَتَبِعُوا﴾ له چه سد رږږنکی دیاری
 کړاود ﴿فَمَنْ يَعْزِزْ لِي بُيُوتِي﴾ همر که منک په له بکات له دوو رږږدا (همر سی جمعده که بهر دیاران
 بکات) ﴿وَلَا يَشْعُرْ﴾ گوهای ماگات ﴿وَمَنْ تَخَرَّ﴾ وه هدر که سینکیش دوا که ویت (سن رږږ
 په حم بکات) ﴿وَلَا يَشْعُرْ﴾ گوهای له سهر می به بڼه که سینک پاریر کاری بکات و له خوا
 بترسیت ﴿وَتَقْوَاهُ﴾ نه خوا بترس و (له سهری) خوتان پیاریرن ﴿وَرَعَىٰ نَفْسَهُ﴾ وه بر سر که
 ټپوه ﴿بِئْسَ مَخْرُوبٌ﴾ بولای نه و (نه که ریتنه ووه) کڅه که ریتنه ووه ﴿وَمَنْ تَبِعُوا﴾ له ناوچه لکمی
 که سینک همن ﴿يَتَجَنَّبُ عَنْهُ﴾ که به که به رسامت ده کات ﴿وَلِيَّ تَبِعُوا﴾ له م زبانی دنیادا
 ﴿وَيُتَبَّعُ﴾ وه خوا ده کات به شاهید ﴿عَلَىٰ رِجْلَيْهِ﴾ له سهر (راستی) نه ووی له دلپایه تی
 ﴿وَمَنْ تَبِعُوا﴾ که چنی نه و دوزمبکی سهر سه خته ﴿وَمَنْ تَبِعُوا﴾ وه کاتیت پستی هدر کرد
 ﴿سَيِّئٌ﴾ هه وون دمدات ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له روی دا (له وولاندا) ﴿بِئْسَ مَخْرُوبٌ﴾ بولای نه ووی خرابدی
 نید بکات ﴿وَمَنْ تَبِعُوا﴾ وه کشتو کال و وه چدو نه ووه له ساو بیات ﴿وَمَنْ تَبِعُوا﴾ بولای نه ووی خرابدی
 وه خوا خرابه کاری خوش ماونت ﴿وَمَنْ تَبِعُوا﴾ وه کاتیت پسی یو ووتیت ﴿وَمَنْ تَبِعُوا﴾ له خوا
 بترسه ﴿وَمَنْ تَبِعُوا﴾ دمدار ده پگری بڼه که کرداری ﴿بِئْسَ مَخْرُوبٌ﴾ جانه و دورده خنی
 به سه ﴿وَمَنْ تَبِعُوا﴾ که به دتریس جیگیه ﴿وَمَنْ تَبِعُوا﴾ له ناوچه لکیش که سینک همن
 ﴿فَمَنْ تَبِعُوا﴾ که گیانی خوی ده مژښیت ﴿بِئْسَ مَخْرُوبٌ﴾ بولای نه ووی خرابدی خوا
 ﴿وَمَنْ تَبِعُوا﴾ وه خوا میهر ماته به به سده کان ﴿وَمَنْ تَبِعُوا﴾ له ی بر و دارن
 ﴿وَمَنْ تَبِعُوا﴾ هه مو و نه ووی بچه ناو ټیسلاموه ﴿وَمَنْ تَبِعُوا﴾ وه ووی
 هه مگ ووه کانی شه یتان مه که وون ﴿بِئْسَ مَخْرُوبٌ﴾ چونکه ټیگومان نه و دوزمبکی ناشکر اتانه ﴿وَمَنْ تَبِعُوا﴾
 ﴿وَمَنْ تَبِعُوا﴾ له محانه که ر لاتاندا (هه لیلیکان) ﴿مَنْ تَبِعُوا﴾ دوی نه ووی ﴿بِئْسَ مَخْرُوبٌ﴾ که
 بیشانه ناشکر اکسان بو هات ﴿وَمَنْ تَبِعُوا﴾ نه ووه چاک بران که خوا ﴿وَمَنْ تَبِعُوا﴾ رال و کار
 دروست ﴿وَمَنْ تَبِعُوا﴾ نایا نه وانه چاوه ووانی ﴿وَمَنْ تَبِعُوا﴾ خویسان بو بیت ﴿وَمَنْ تَبِعُوا﴾
 له دو چه ند پارچه ﴿وَمَنْ تَبِعُوا﴾ هه ورنکی سبی دا ﴿وَمَنْ تَبِعُوا﴾ هه ووه ها فرشته کس (یان بوی)
 ﴿وَمَنْ تَبِعُوا﴾ وه کاره که کوتایی پنی ست ﴿وَمَنْ تَبِعُوا﴾ وه هه مو و کار نک هه بولای خوا
 ده که ریتنه ووه ﴿وَمَنْ تَبِعُوا﴾

﴿سَبِيحُ رَبِّكَ﴾ (لهی موحده د پېر) له بهی نیسر ایل بیرمه ﴿كَرَّ الشَّعْرُ بِسَبِيحٍ﴾ که چهد به لکه و
 یشانه ی ووشمان دوه بهوان ﴿وَمِنْ بَيْنَ﴾ وه همر که سیث پیگوریت ﴿بَعْدَ مَدَّةٍ﴾ بهرهی (پیموری) خوا
 ﴿مِنْ بَعْدِ مَدَّةٍ﴾ دوا ی نهوی که دهی کهوت ﴿وَمِنْ شِدَّةٍ بَعْدَ﴾ نهوه پیگومان خود اتولهی وور سهخته
 ﴿رَبِّكَ نَبِيَّكَ﴾ جوان کراوه یو یی پروایان (ماسو ماس کهران) ﴿خَوْدَ بَابٍ﴾ ژبانی دویا (به جوریت)
 ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ مَدَّةٍ﴾ که گالسه ده کهن به پرواداران ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ (ملا مدهی) نهوانی له خو تر مس
 ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ کهسی برور تره لهوان له رفوی دوا پیدا ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ وه خودا برق و بروری ده دات
 ﴿مِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ به همر که سیث که یهویت ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ یمن شومار و حاکم کردن ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾
 خه لکی به کز مده یوون (به سر و وشت) ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ له معج خودا پیعه بهرانی دارد ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾
 به مرده دهر ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ و تر سینه ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ وه کتیی راستی و دروستی له گه لدا
 مار دوه خوار دوه ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ تا بر مار بدات و حو کم بکات له ساو خه لکی دا ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾
 له و شتانه ی که جیاور و دو بهریت یوون نیاید ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ وه کهسی جیاواز و دو بهریت کهسی
 به کرد به کتیی ناسمانیدا ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ مه گهر نهوانی که کتیبان یی دوا یو ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ دوا ی نهوی
 ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ یشانه و به لکه ی ووشیان بو هات ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ بهوی حده سادنی ساو خورانه وه
 ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ له معصا خودا خوی پیموری پرواداران کرد ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ به خستو فیدس بحق پیدیه ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾
 نه و ینگ راسته ی که دو بهریت کبان تیانا ده کرد ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ وه خوا کی ی بویت پیموری ده دات
 ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ یو پیماری راست ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ تا پ و اتان رانیوه ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ که ده چه
 به ده شت ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ هر حرم جیگر ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ که چی هیشا نه هاتو ته یشان نهوی له ماره حتی تووشی له وانه
 یوون که له پیش نهوه داتنه یی ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ (که له یی خوا دا) دوو چاری سه ختی و ره ره و
 ریان یوون ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ وه ره به تویدی ته کان دران و ورور یان بو هات ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ (حق یوون) موه مه
 بهر سگیت که پیعه میره که و نهوانی که پروایان هینا یو له گه لید دویان ووت ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ سهر که وتی
 خو که ی دیت ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ ناگادار یی و دلیبان به راستی سهر که وتی خوا یریکه ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾
 پر سیدرت یی ده کهن ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ چی به خشی (له یی خوا دا) ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ بلی نهوی دویه خشی
 ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ له مالی پاک و حاله ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ یا یو باوک و دیک ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ و خرمانی مریت ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾
 هه نیوان ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ و هماران ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ و پیمورانی کهم دعت ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ وه هدر چی بکن
 له چاکه ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾ نهوه پیگومان خوا ناگاداره نی ی ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَدَّةٍ﴾

﴿كَيْبَ عَلَيْكُمْ أَنْتُمْ﴾ جهنگتان له‌سهر پتویست کرا ﴿وَهُوَ كَرُؤُا نَّكُمْ﴾ که لاسان تا خوشه ﴿وَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ شَيْءٌ﴾ وه نه گویحی شتیکتان پی ماخوش پی ﴿وَهُوَ حَيْثُ تَكُونُوا﴾ که چی ساش و خیر بیت بوسان ﴿وَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ شَيْءٌ﴾ وه نه گویحی شتیکتان پی خوش سس ﴿وَهُوَ شَرْحُكُمْ﴾ و حیرت بیت بوسان ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ وه خوا (چاک و خرابی نبوه) ثمرانیت ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ و نبوه بایران ﴿يَسْتَوُونَ﴾ پر سیدرت لی ده‌کهن ﴿عَلَىٰ شَهْرٍ مُّكْرَمٍ﴾ دهر باره‌ی مانگی حهرام ﴿قَدْ بَيَّضَ﴾ جه‌مگ کردن تیابدا ﴿قُلُوبُهُمْ﴾ ملی ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ جه‌مگ له‌مانگی حهرام دا گوماهینگی گه‌وره‌یه ﴿وَمِنْكُمْ سَمِيعٌ﴾ نه‌لام به‌ره‌لشنی ریباری خوا ﴿وَكُنْتُمْ بِهِ﴾ وه‌یی بر وایی پیی ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه (ری گری موسولمان) له‌مرگه‌وتی حهرام ﴿وَأَخْرَجَ مِنْهُ﴾ و دهر کردی حدلکی شو مرگه‌وتی پیی ﴿أَكْبَرُ﴾ عده‌نه ﴿گه‌وره‌تره لای خوا (له‌جه‌مگ کردن له‌مانگی حهرامدا) ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه هارون به‌یدا کردن بو خود او هه‌ول دان بو به‌شیمان کرد دهر و ی موسلمان گه‌وره‌تره له (بباو) کوشش (له‌و مانگه‌دا) ﴿وَلَا يَرَوْنَ يُنْفَكُونَ﴾ به‌رده‌وام ده‌ست هه‌لنا گرن و جه‌مگتان له‌گه‌لدا ده‌کهن ﴿حَقَّ يَدُكَ عَنْ يَدَيْكَ﴾ نه‌به‌شیمانان بکسه‌وه له‌دینه‌که‌شان ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ نه‌گه‌ر بتوانی ﴿وَمِنْكُمْ سَمِيعٌ﴾ وه‌هه‌ر که‌سیت له‌نبوه له‌دپی خوی عدل بگه‌ر پشه‌وه ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه به‌یی بر وایی بمری ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ شا نه‌وانه هه‌مور کرده‌وه کانیاں سوچ نه‌پیشه‌وه ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ له‌دوبیا و دوار و زیشد ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه‌نه‌وانه بارو هاو دهمی ناگرن ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ تپید ده‌مینه‌وه به‌لیحکاری ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی بر وایان هینا ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه‌وانه‌ی کوچیان کرد ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ و نیکو‌شان له‌رئی ی خواوۀ ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ نه‌نه‌وانه چاره‌روانی میهره‌بانی خودان ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه‌خوالی خوش بوو میهره‌بانه ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ نه‌ی موچه‌مهد پر میبارت لی ده‌کهن ﴿عَلَىٰ شَهْرٍ مُّكْرَمٍ﴾ دهر باره‌ی هه‌ره‌ق و قومار ﴿قُلُوبُهُمْ﴾ ملی له‌م دوانه‌دا گوماهی گه‌وره‌یه ﴿وَمِنْكُمْ سَمِيعٌ﴾ و جه‌د قار انجیل هه‌یه بو حدلکی ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ نه‌لام گوماهه‌که‌بان گه‌وره‌تره ﴿وَمِنْكُمْ سَمِيعٌ﴾ له‌سوود و قار انجه‌که‌پن ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه پر سیدرت لی ده‌کهن ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ چی ده‌حشش ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ ملی نه‌وه‌ی لیسان ریباده ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ تاوه‌ها خودا به‌لگه‌کان روون ده‌کانه‌وه بوتان ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ سس‌گزیب ﴿تا بیریکه‌مده﴾

«وَأَكْبَرُ يُؤْتِيهِمْ» نهو پیاوانهی که دهه سر لهنیه «وَبَرَزُوا رُجْعًا» و هاونسراں جسی دههیدن
 «بِأَرْضَيْنِ يَأْتِيهِنَّ» هاونسره کانیاں دهیت چاوهروانی مکهن «أَرْبَعَةَ شَهْرٍ وَعَشْرًا» چوار مانگ و
 ده شهو «وَمِنْ بَيْنِ أَهْلِهِنَّ» ته معا که عیددهیاں هواو بوو «وَلَا حَاجَ عَلَيْكُمْ» تیر گوتهن لهسه
 سی به (لهی کهس وکاری زن) «فِيهِ صَوْرَتِي خَيْرٌ مِنْ صَوْرَتِي» لهوهی که (لهو زنانه) دهیکهن
 لهخویناند، بهپی ی باوی نار کوسه «وَمَنْ يَدْعُكَ فَاجِبْ» وه خوا تاگاداره بهوهی که دهیکهن «وَلَا حَاجَ عَلَيْكُمْ»
 وه گوتهن مانگا «وَمَنْ يَدْعُكُمْ مِنْ حَضْرَةِ الْأَنْبَاءِ» له خوازی بنی زناتی (میزد
 مردو) به ناراسته و خوی پیاں بلی «وَأَنْصَحُكُمْ وَأُنْصَحُكُمْ» یا له دلی خوتاند (بریار بدن) دهیانخو رن
 «عَمَّا لَكُمْ لَكُمْ» خوی گه وره رانیو به تی که ییگومان نیوه «سَمِعْتُكُمْ وَهَمَّ» نه مهو دو ناویان دهه
 «وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ عَدُوٌّ» به لام به بهی به لیبیاں بی مهو «وَلَا تَقُولُوا لَمْ يَكُنْ لَهُ» مه گه ر قسه به ک
 که ماش بیت «وَلَا تَعْمَلُوا عَمَلَهُ الْفَاحِشِ» وه بریاری عاره کردین مهو «حَقٌّ مَعَ الْفَاحِشِ» تا
 عیدده که بیان هواو دهیت «وَأَنْصَحُكُمْ وَأَنْصَحُكُمْ» وه بزاس ییگومان خوا ده رانیت «وَمَنْ يَدْعُكُمْ»
 بهوهی که له دلتاند به «وَلَا تَحْزَنُوا» که واته خوتان بریار برن «وَلَا تَحْزَنُوا» وه بران دلجاں که خوا
 «وَلَا تَحْزَنُوا» لیخوشیووی لهسه خویه «وَلَا حَاجَ عَلَيْكُمْ» گو باهیاں لهسه سی به «وَلَا تَحْزَنُوا»
 که گه زنایت نه لاق بدن «وَلَا تَحْزَنُوا» که هیشتا نه چور به لایان «وَلَا تَحْزَنُوا»
 یا مار هیشاں بو دانه ناس «وَلَا تَحْزَنُوا» وه به هر مه مدیاں بکه (شپکیان له مالی خوتن بدن) «وَلَا تَحْزَنُوا»
 که له مه مد به پی ی خوی «وَلَا تَحْزَنُوا» وه هه ژار به پی ی خوی «وَلَا تَحْزَنُوا»
 به هر هویار مهنی دینک که مار و مه ریت بیت «وَلَا تَحْزَنُوا» نهوه پیوسته لهسه چاکه کاران
 «وَلَا تَحْزَنُوا» وه نه گه زمانان نه لاق دا «وَلَا تَحْزَنُوا» پیش نهوهی بهجه لایان «وَلَا تَحْزَنُوا»
 لهس قرصه «وَلَا تَحْزَنُوا» مار میس تان بودا نیوون «وَلَا تَحْزَنُوا» نهوه نیوهی مار میس به که بان ده کهوی
 «وَلَا تَحْزَنُوا» مه گه ر لهوار (لیان) خوش س «وَلَا تَحْزَنُوا» بان نهو کهسه له (میرد) ی خوش
 بیت «وَلَا تَحْزَنُوا» که مار میس به کهی مه دهسته «وَلَا تَحْزَنُوا» وه لی خوشیوون
 له پادیر کاریه وه بریکتره «وَلَا تَحْزَنُوا» وه نهو چاکه بهی که له دیو اتاند بسوه له پیران
 به چیه وه «وَلَا تَحْزَنُوا» ییگومان خوا پیا به وهی که وادهیکهن

﴿حَفَظُوا نَفْسَ صَبَاحٍ﴾ ناگاداری له یوژده کانتان یکن و بیابان یرون ﴿وَأَصْنَوْهُ وَتَشْغَى﴾ وه (به تابه تی) مونسری ناوهر ست (که یوژدی عمره) ﴿وَهُوَ مُوَدَّ قَبِيلِی﴾ وه له یوژده ایلومشی سو خوا نه گهر دین که چس و (سی قسه کردن) ﴿فَإِنْ جَفَّتْ﴾ نه مجانه گهر ترسان ﴿فَإِنْ جَفَّتْ﴾ (یوژده یکن) به پیاده یان به سواری ﴿بَدَدَ يَسْتَمُ﴾ که ترستان بهما ﴿فَدَكْرُوْنَهُ﴾ که وس یادی خوا بکن ﴿کَمَ عَمَلِكُمْ﴾ بدو به مگی که میری کردوون ﴿تَمَّ كَرُوْهُ عَمَلُوتْ﴾ نه وهی جاران به تاندنر سی ﴿وَأَنْتُمْ يَوْمَوتْ يَمَعْنَه﴾ نه و پیاوانه ی دهر دین له نیوه ﴿وَسَدْرُوتْ أَرْوَحَه﴾ پاشی خوین زنه کانیان به جی ده میلن ﴿وَصِيَّةٌ لِّأَرْوَحِهِمْ﴾ (خواه امرمانی کردووه) به وه سیهت کردن بژنه کانیان ﴿مَنْعَرِي نَحْوَنَ﴾ تاسالیک به غیو بکریق ﴿بِیْرٍ بِخَرْجٍ﴾ بی نه وهی دهر بکریق (له مالی میردین) ﴿فَإِنْ خَرَجْتَ﴾ نه مجا نه گهر خق یان چو وه دهر وه ﴿وَالْحَاحَ عِبْرَتُهُ﴾ بپتر هیچ گوناختان له سهر می به (لهی کهس و کاری میرد) ﴿إِنْ صَدَقَ قَوْلُهُ﴾ له وهی که نه و زبانه ده یکس دهر باره ی خوین ﴿مَعْرُوفٌ﴾ به باشی ﴿وَاللهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه خو رال و بالاده ست و کار دروسته ﴿وَبِمُصْطَلَبٍ مُنْعٍ﴾ یو به لاق دراون هه به (به سهر میرده کانیانه وه) به هر وه مده بکریق (به بیرنک پاره) ﴿وَأَسْمَرْوَتٌ﴾ به باشی ﴿حَقَّاقٌ مُّشْهُوْرٌ﴾ (نه وه) پیوسته له سهر پار بر کاران ﴿فَكَدَلْتُ بَيْنَ اللهِ بَكْرَةً أَيْتَهُ﴾ نه و اخوانیه تانی خوینان یو روون ده کاته وه ﴿عَدَدُهُ تَمِيمُوتْ﴾ ناتی بگدن و ژیرین ﴿تَمَّ بَشَرٌ بِیْ أَدَبٍ﴾ ناب و ورده بوته وه له وانه ی ﴿خَرْجُوْنِ رَسْمِهِ﴾ که له ولاتی غویسان هه چوون ﴿وَعَفْرُوتْ﴾ نه کاتیکدا که نه وان هه زاران (کهس) یوون ﴿خَدَرٌ خُوبٌ﴾ له ترسی مردن ﴿فَقَدْ تَهْمَزْتُمْ مُوْتُوْ﴾ نه مجا خوا پی ی ونس معرین ﴿ثُمَّ أَخْبِرْ﴾ نه پاشان ریدووی کردنه وه ﴿بَلَّ اللهُ بَدُوْفَصْلٍ﴾ به راستی خو خارده می چاکه به ﴿عَلَّ كُنْزٍ﴾ به سهر خه لکه وه ﴿وَأَنْكَسَ كُنْزَاتِیْنَ﴾ به لام روزبه ی خه لک ﴿لَا تَشْكُرُوْهُ﴾ سو یاسی خوا ماکن ﴿وَصِيُوْتِیْ سَبِيْحٌ لَّهِ﴾ جهنگ بکن له بری ی خوا دا ﴿وَأَتَمُّوْهُ﴾ وه برانس ﴿أَرْسَلْتُ سَبْعَ عَلِيَّةٍ﴾ معرمانی خوا یسهری رانابه ﴿فَرَدَّ كَلْدَى بَقْرَصَ أَتَهْ﴾ کن به نه و که سه ی قهر و بدات به خوا ﴿وَصِيَّا حَسْبَا﴾ نه قدرینکی ماش ﴿فَبَصَعَهُ نَهْ﴾ نه مجا خو بوی ریاده کات ﴿فَصَبَّأَ كَبِيرُهُ﴾ به ریاده کردینکی روو ﴿وَاللهُ يَقْضِرُ وَحْشَتُهُ﴾ وه خوا (پروری حوی) نه گریته وه وه مرانس ده کات ﴿وَأَنْتُمْ سَرَجُوتْ﴾ وه همر بولای نه ویش ده گهرینه وه ﴿

﴿أَنسِرُوا شَعْبًا﴾ ثیا وورد نه بورینه وه له به سهرهاتی دهسته و کۆمهلیک له کار به دهست و باداران
 ﴿مِرَانِیَ اسْرَیْن﴾ بهی نسرانیل (بهو کانی به عقوب) ﴿مَنْ یَغْدِ مُؤْنِ﴾ له دوی مورسا
 ﴿یَدِ یُو یَسْرِیْ لَهْز﴾ که به پیمه بهر یکی حویان ووت ﴿تَعْتَلُ مَلِک﴾ پاشایه کمال یو بهیره
 ﴿نَفِیْزِی سِیْیَیْ لَه﴾ تاجه سگ بکه یی له بری ی خودا ﴿وَلْ هَلْ عِشْتَه﴾ ووتی ثیا بریت بیه نیوه
 ﴿یَرْ کِبِ سِیْکُمْ تَقَل﴾ نه گهر جه بگهان له سهر هدر و پیوست بکری ﴿لَا تَقِیْلُو﴾ جه سگ
 به کهن ﴿وَلْ تُو وِیْ لَاقِیْ﴾ (له وه لامدا) ووتیان چ سود بکمان پی ده گات نه گهر جه سگ
 به که یس ﴿وَلْ سِیْیَیْ لَه﴾ له بری ی خودا ﴿وَقَدْ خَرِجَ﴾ له کاتیکیذا که ده کر و یس ﴿مِنْ رِیْزِیْ
 رِیْیَیْ﴾ به وولانمان و مال و مندالماندا ﴿وَمِنْ مَضِیْبِ عِیْهَرِ مَسْ﴾ که چی کاتییک جه بگهان
 له سهر پیوست کرا ﴿وَلْ تُو﴾ پشیمان هه لکهره ﴿لَا عِیْلَ مَهْز﴾ که میکیان به پیست ﴿وَلْ تُو عِیْ
 یَ طَیْیِیْن﴾ خواپش ناگه داره به سهر سته مکاراندا ﴿وَلْ تُو لَهْ سِیْهْز﴾ وه پیمه بهره که یس
 پیس ووتس ﴿وَلْ تُو لَهْ عِیْطَ طَ لُوبِ مَلِک﴾ بیگومان عو طالوتی یو یاردن به پادشا
 ﴿وَلْ تُو یَ عِیْکُوبَ به تَیْیَ﴾ ووتیان نه و چون نهی به پادشا ﴿عِیْیَ﴾ به سهر نیمه وه ﴿وَلْ تُو لَاقِیْ
 یَ لَاقِیْ مَه﴾ که نیمه له و شایسته تر یس به پادشایی ﴿وَلْ تُو یَ عِیْ مَ مَ مَ﴾ وه دارایی رزری
 نه دراره نی ﴿وَلْ تُو لَهْ سِیْطَ مَ عِیْکُوبَ﴾ ده موری به راستی حوانه وی هه لیز ردوه به سهر
 قیوه ﴿وَلْ تُو لَهْ سِیْطَ﴾ وه بهشی ریتری داوه نی له فراوانی ﴿وَلْ تُو لَهْ سِیْطَ﴾ له راییس و توانایی
 جه سته ﴿وَلْ تُو یَ عِیْکُوبَ﴾ وه خوا مولک و پاشایی عوی ده دات ﴿مَنْ سَیْ﴾ به سهر کهس
 عوی به وی ﴿وَلْ تُو سَیْ عِیْیَ﴾ وه خوا (بههره) فراوان و راییه ﴿وَلْ تُو لَهْ سِیْطَ﴾ وه
 پیمه بهره که یس پی ووتس ﴿یَ به به مَلِکُ﴾ پشانه ی پادشای به که یی له وه به ﴿وَلْ تُو یَ عِیْکُوبَ
 تَیْیَیْ﴾ که سدوق و داره به پیمه که تان بو دیتوه ﴿وَلْ تُو یَ عِیْکُوبَ مَ رِیْیَیْ﴾ که مایه ی در مینه
 له بهر وه ر دگار مانه وه ﴿وَلْ تُو یَ عِیْکُوبَ مَ رِیْیَیْ﴾ له گه ل هه مدیک له که له پوری ﴿وَلْ تُو یَ عِیْکُوبَ مَ رِیْیَیْ﴾
 خانه دایی مورسا و هارون ﴿وَلْ تُو یَ عِیْکُوبَ مَ رِیْیَیْ﴾ مریشته هه لیده گرن ﴿وَلْ تُو یَ عِیْکُوبَ مَ رِیْیَیْ﴾
 بیگومان له مه د پشانه و به لکه هه به یو نیوه ﴿وَلْ تُو یَ عِیْکُوبَ مَ رِیْیَیْ﴾ نه گهر نیوه بر و در یس ﴿وَلْ تُو یَ عِیْکُوبَ مَ Rِیْیَیْ﴾

﴿مَنْ فَضَّلَ طَلُوتَ بِأَخُوهُ﴾ نه مجا کاتیک که طالوت به خوی وله شکره که یه وه (له شکر)
 ده رجوون ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ الْفَتْحَ﴾ پښی ووتس بېنگومان خوا تانیاں ده کاته وه ﴿وَبَقِيَ﴾
 به چه مېنک (روباریک) ﴿فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ﴾ نه مجا هدر که مېنک لیس حواری ده وه ﴿وَلَمْ يَمَسَّ مِنْهُ﴾
 له (له شکر) من می به ﴿وَمَنْ أَتْرَفْتُمْ مِنْهُ﴾ وه هدر که مېنک لیس به چه شت نه وه له مه ﴿لَا﴾
 من غشرف غره ﴿مَنْ كَرِهَ كَمَيْنَكَ بِرْمَشْتِكِي لِي بِكْرِي﴾ بیده ﴿به دهستی خوی (و به حواته وه)
 ﴿فَتَرَىٰ مِنْهُ﴾ جا هه موو تیریاں لږ حواری ده وه ﴿لَا فَيْلَ لَهُمْ﴾ که مېنک بېتیت ﴿وَلَمَّا جَاءَ﴾
 هو ﴿کَاتِبُ طَلُوتَ لِي بِرْمَشْتِكِي﴾ وه بیده وه ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَوْعِدُهُ﴾ نه وانهش پرویاں هیاووله که لید (بی
 نه وانهی که تیریاں لږ حواری ده وه) ﴿وَلَمَّا جَاءَ قَوْمُ بَنِي إِسْرَءِيلَ مَوْعِدَهُمْ﴾ ووتیاں نه پرویتنه
 دهره قهتس جالوت وله شکره که یه پاپیس ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَوْعِدُهُمْ﴾ ویاں نه وانهی که پیاں ویاو
 ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ جَعَلْنَا لِبَنِي إِسْرَءِيلَ آيَاتٍ﴾ به خرمیت خوا ده گن (له روزی واپسی دا) ﴿فَكَمْ مِنْ قَوْمٍ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ﴾
 دهسبهی که مرن سو وه به سهر ﴿فَكَمْ مِنْ قَوْمٍ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ﴾ دهسبهی روو دا ﴿فَكَمْ مِنْ قَوْمٍ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ﴾ به هدرمانی خوا
 ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَوْعِدُهُمْ﴾ وه خوا له گه ل خور اکر نه ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَوْعِدُهُمْ﴾ کاتیک
 که پرو به پروی جالوت وله شکره که یه وستان ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَوْعِدُهُمْ﴾ ووتیاں ﴿رَبِّ أُمِّي﴾ عین صبر
 خوابه حواری بریزه به سهر ماندا ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَوْعِدُهُمْ﴾ وه پیمان جیگیر بکه ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَوْعِدُهُمْ﴾
 وه رالمان بکه به سهر گه لی ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَوْعِدُهُمْ﴾ بی پروایاندا ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَوْعِدُهُمْ﴾ نه وانه
 به هدرمانی خوا شکانديان ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَوْعِدُهُمْ﴾ وه داوود (که به کیک برو له سهر پارانی
 جالوت) جالوتی گوشت ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَوْعِدُهُمْ﴾ وه خوا پاشایه تی و پتیه مېرینی
 دبه ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَوْعِدُهُمْ﴾ وه نه وهی وستی فیری کرد ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَوْعِدُهُمْ﴾ نه گهر خو خه لکی له دار
 به بر دایه ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَوْعِدُهُمْ﴾ هه بديکیان به هه بديکی تریان ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَوْعِدُهُمْ﴾ هه موو سهر ره وی
 پر ده سو له خرابه و تاوان ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَوْعِدُهُمْ﴾ به لام خوا حواری به خشت ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَوْعِدُهُمْ﴾
 به سهر هه موو جیه یانه وه ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَوْعِدُهُمْ﴾ هم (به سهر هاتانه) شمانه کانی خور ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَوْعِدُهُمْ﴾
 عین ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَوْعِدُهُمْ﴾ به سهر تندا ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَوْعِدُهُمْ﴾ به راستی ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَوْعِدُهُمْ﴾ وه
 بېنگومان تو له پتیه مېرانی

﴿وَقَالُوا لَنُصْلِيَهُ فَنَبْذِلَهُ﴾ (شه‌ی مو حمه‌د به‌یاد بهینه) کاتیت که نیر اهیم وونی ﴿رَبِّهِ نَدَى پەر وەرد گەرم
 ﴿أَرَأَيْتُمْ بَشَامُ نَدَى﴾ (حکیم نعی نموت) چون مرد و ورسلو و نه‌گه‌توه ﴿قَالَ﴾ (خوا) قەر مووی
 ﴿أَوَلَا تُؤْمِنُونَ﴾ سروات پی‌ی نه‌هیناوه ﴿هَلْ لَیْسَ﴾ وونی نه‌لی پروام بهینه‌ی ﴿وَتَكُنْ جَنْطَمُ قَتْلَى﴾ به‌لام
 (نه‌موی بیسم) بۆله‌وه‌ی دلپام ﴿هَلْ﴾ (خوا) قەر مووی ﴿لَعَنَ رَبُّنَا مَنَ عَصَى﴾ که‌وانه چور مه‌ل
 مگره ﴿عَصَى مَنَ لَعَنَ﴾ نه‌معا (سمریان سره) و بارچه بارچه‌یان مکه ﴿لَعَنَ﴾ له‌باشدا ﴿لَعَنَ عَلَی کُلِّ خَبِرٍ
 مَنَ مَنَ حَرَمَ﴾ هەر بارچه‌یه‌کیان له‌سه‌ر شاخیت داسی ﴿لَعَنَ﴾ له‌باشان بانگیان مکه ﴿يَا أَيُّهَا
 نَسْرَ﴾ به‌به‌له‌دیس بولات ﴿وَعَصَى﴾ وه چاک برانه و ﴿لَعَنَ﴾ له‌پامه‌ی بنگومان خوا
 بالاده‌ستی کرد به‌جین به ﴿لَعَنَ﴾ وینه‌ی (خیری) نه‌وانه‌ی ﴿لَعَنَ﴾ مویش مویش که‌مالی
 خویان ده‌به‌خشس ﴿لَعَنَ﴾ له‌پامه‌ی خوادا ﴿لَعَنَ﴾ وه‌که‌ده‌نکه (تو و نیت) وایه
 (روایت) و ﴿لَعَنَ﴾ جه‌وت گولی گرتیت ﴿لَعَنَ﴾ له‌هەر گولیکدا
 ﴿لَعَنَ﴾ سه‌د دانه‌ی تیدا بیت ﴿لَعَنَ﴾ وه‌خوا له‌مه‌ش رباتری ده‌کات ﴿لَعَنَ﴾
 سو‌هەر که‌سبت که‌خوی به‌وت ﴿لَعَنَ﴾ وه‌خوا اخاوه‌ن به‌هره‌ی فراوانی لگ‌داره ﴿لَعَنَ﴾
 ﴿لَعَنَ﴾ مویش مویش که‌مال و دارایی خویان ده‌به‌خشس ﴿لَعَنَ﴾ له‌پامه‌ی خوادا
 ﴿لَعَنَ﴾ مویش مویش و لای دی ﴿لَعَنَ﴾ دوی نه‌وه‌هیچ منه‌تیک مانیس و ناراپک (به‌دلی هەر زان)
 مانگه‌به‌س ﴿لَعَنَ﴾ نه‌و که‌سانه‌ی مویش هه‌به ﴿لَعَنَ﴾ پاداشتیان ﴿لَعَنَ﴾ لای پەر وەرد گەرم
 ﴿لَعَنَ﴾ وه‌هیچ ترسیکیان له‌سه‌ر نه‌ی به ﴿لَعَنَ﴾ وه‌هیچ جه‌م و خه‌ه‌تیکیان
 نه ﴿لَعَنَ﴾ قه‌و گوشتاری جوان و شیرین ﴿لَعَنَ﴾ و چاوپوشی (له‌هه‌له‌دا)
 ﴿لَعَنَ﴾ چاکتره ﴿لَعَنَ﴾ له‌خیریک ﴿لَعَنَ﴾ که‌لار رودل نیشانی به‌دوادا پی
 ﴿لَعَنَ﴾ خوا ده‌وله‌مه‌ند و پی بیار و له‌سه‌ر خویه ﴿لَعَنَ﴾ له‌پامه‌ی نه‌ی نه‌وانه‌ی
 پرواتان هیناوه ﴿لَعَنَ﴾ پوچه‌لی مه‌که‌توه ﴿لَعَنَ﴾ خیر و به‌خشینه‌کیان ﴿لَعَنَ﴾ به‌مه‌ت
 مس ﴿لَعَنَ﴾ و نار و دان و دل نیشان ﴿لَعَنَ﴾ وه‌که‌مه‌ی ﴿لَعَنَ﴾ مال و سامانی
 خوی ده‌به‌خشیت ﴿لَعَنَ﴾ بو پروپامایی خه‌لک ﴿لَعَنَ﴾ وه‌ماوه‌ری می به ﴿لَعَنَ﴾ به‌خوا
 ﴿لَعَنَ﴾ وه‌روزی دواپی ﴿لَعَنَ﴾ جاوینه‌ی شه‌و مایاکه ﴿لَعَنَ﴾ وه‌که‌به‌ر دینکی
 ساف و لووس و به ﴿لَعَنَ﴾ که‌گلنکی که‌می مه‌سه‌ره‌وه‌یست ﴿لَعَنَ﴾ نه‌معا مارانکی
 لیرمه‌ی لئ بدات ﴿لَعَنَ﴾ وه‌نه‌رده‌که‌به‌یله‌توه‌مه‌روونی ﴿لَعَنَ﴾ له‌پامه‌ی ماسه‌س
 مانوان ده‌ستی به‌دن هیچ شتیت له‌وه‌ی که‌کردوویانه ﴿لَعَنَ﴾ له‌پامه‌ی ﴿لَعَنَ﴾ وه‌خوا و مووی
 گه‌لی پی پروا و خوا به‌ناس ناکات ﴿لَعَنَ﴾

﴿وَمَا أَفْقَرُ﴾ نه و هی به حسیبستان ﴿مِنْ بَقِيَّةِ﴾ له چاکه ﴿وَمَذْمُومٍ شَرِّ﴾ یا مه در رینکتان بر بار
 داسی ﴿فَإِنَّهُ يَفْقَهُ﴾ نه و ه سگومان خوا ناگای لی به ﴿وَمَا يَعْطِفُ﴾ وه بق مستمکاران
 به ﴿مِنْ أَصْدَارٍ﴾ هیچ یار مه نی دهرنث ﴿يَرْبُذُ﴾ نه گهر ناشکری بکون ﴿أَصْدَقِي﴾
 خیره کانتان ﴿مَعْدُونٍ﴾ نه و ه کار تکی باشه ﴿وَلَا تَحْمِلُونَهَا﴾ وه نه گهر یشدر نه و ه ﴿وَتَوَلَّوْهَا﴾
 و پیدون ﴿أَمْرٍ﴾ به هه زاران ﴿فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ نه و ه باشتره بو نیوه ﴿وَلَا تَحْمِلُونَهَا﴾
 وه خوا اه لی نه و ه ر بیت له سه ر نان و ده یسر نه و ه ﴿مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ هیندی له گو ماهه کانتان
 ﴿وَلَا تَهَيَّأُوا لَهَا حَبِيرٌ﴾ وه خوا به و هی که دیکمن ناگاداره ﴿بِئْسَ عَذَابٌ﴾ له سه ر تو
 سی به (لهی موحه مسمه) ﴿هَذَا يَوْمُكَ﴾ ریمو ونی و موسولمان کردسی خهلکی ﴿وَنَسِئَ﴾
 نه به لکون خوا ﴿بِهَيْبَةٍ مِنْ رَبِّكَ﴾ هه که سبکی بویت هیدایه نی ددات ﴿وَمَا تَسْمَعُونَ﴾ وه نه و هی
 نیوه ده به خشن ﴿مِنْ حَبِيرٍ﴾ له دارایی (چاکه) ﴿وَلَا تَنْفَعُكُمْ﴾ نه و ه (قد رانجه کی) بو حو نه
 ﴿وَمَا تَسْمَعُونَ﴾ نیوه هیچ یاه خشن ﴿وَلَا تَنْفَعُكُمْ﴾ مه گهر بوزر مه رای خو به یین ﴿وَمَا تَسْمَعُونَ﴾
 وه نه و هی ده به خشن ﴿مِنْ حَبِيرٍ﴾ له سامان و (چاکه) ﴿بِئْسَ لَكُمْ﴾ یاد داشته که پتان ده ست ده که و نه و ه
 ﴿وَلَا تَنْفَعُكُمْ﴾ و نیوه سه متان لی ماکری ﴿مِنْ حَبِيرٍ﴾ (نه م خیره) بو نه و ه دارانه به
 ﴿أَحْسَنُ لَكُمْ سَبِيلٍ﴾ که ده ست و بی به ستران نه پری خواندا ﴿وَلَا تَسْتَعِينُونَ﴾ باتوانس ﴿صَرْفَ﴾
 ﴿بِئْسَ لَكُمْ﴾ (بور وری په پدا کردن) بگهر بی به ره و ی دا ﴿عَسْكَرٌ لَكُمْ﴾ مه رای بی خه بهر و ا
 ده ست ده کات نه وان ﴿أَنْتُمْ﴾ من تَعْلَمُونَ که ده و نه مه ملن به هوی بی بیاری یانه وه (سوال به کرد بیانه وه)
 ﴿تَنْفَعُكُمْ﴾ (تو انهی موحه مسمه) ده یان ناسیت ﴿بِئْسَ لَكُمْ﴾ مه شپوه یاندا ﴿وَلَا تَسْتَعِينُونَ﴾
 کتس ﴿دَرَى﴾ هیچ له که س ماکون ﴿بِئْسَ لَكُمْ﴾ مه زور (و مک سوال که رانی تر) ﴿وَمَا تَسْمَعُونَ﴾
 وه نه و هی ده به خشن ﴿مِنْ حَبِيرٍ﴾ له مال و سامان ﴿بِئْسَ لَكُمْ﴾ بیگومان خوانده گدره
 پس ی ﴿بِئْسَ لَكُمْ سَبِيلٍ﴾ نه و نه مه ملن به هوی بی بیاری یانه وه (سوال به کرد بیانه وه)
 ﴿وَلَا تَنْفَعُكُمْ﴾ و نه و یوز ﴿بِئْسَ لَكُمْ﴾ به به یانی ﴿وَلَا تَنْفَعُكُمْ﴾ و به ناشکرا ﴿وَلَا تَنْفَعُكُمْ﴾ نه و نه و نه
 یادداشتیان ﴿بِئْسَ لَكُمْ سَبِيلٍ﴾ لای په و مه دگاریانه ﴿وَلَا تَنْفَعُكُمْ﴾ وه هیچ تر سبکیان له سه ر
 به (له ده هانو و د) ﴿وَلَا تَنْفَعُكُمْ﴾ وه نه و نه مه ملن به هوی بی بیاری یانه وه (سوال به کرد بیانه وه)

﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ أَنْ تَكُونَ﴾ نه‌وانه‌ی که سوود (ربا) دمحورن ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ (کائی ریدوو بوو ده‌وه) راست
 ماسه‌وه (نه گزوه کانیاندا) ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ مه‌گمر چورن که‌سی راست ده‌یت‌هوه ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾
 آله‌ی که شه‌بتان ده‌ستی لن و مشاندین (وه تووشی می بووی) ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ نه‌وه به‌هوی
 نه‌وه‌وه‌یه، سوود حوران وویان ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ کریس و فروشنش ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ وه‌ک سوود و به ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾
 آله‌ی که کاتیکدا خواری‌ی داوه‌به کریس و فروشنش و حلالی کردوهه ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ به‌لام سوود
 (ربا) ی قده‌غه کردوهه ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ نه‌مجا نه‌وه که‌سه‌ی بیی گدشت ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ نامورگاری
 به‌ک ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ نه‌په‌روه‌ردگاری به‌وه ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ وه‌ حیرا ده‌ستی لی ه‌لگرت ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ نه‌وا
 نه‌وه‌ی له‌وه‌بیش وهری گرتوهه بوخویه‌تی (له‌ سوود خواردن) ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ وه‌ کاری له‌وه‌جه‌له
 به‌خواهه ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ وه‌ نه‌وه‌ی گه‌را به‌وه (بو سوود خواردن) ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ له‌ نه‌وانه‌ ه‌اوپیی
 ناگرن ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ تپا ده‌یت‌هوه ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ به‌ همیشه‌یی وه‌ نه‌اهه‌نایی ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ خوا
 ه‌ه‌ر و به‌ره‌که‌نی سوود ماهیلپت ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ وه‌ نه‌وه‌ به‌خیر و به‌خشین نه‌دات وریادی له‌کات
 ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ وه‌ خوا خوشی ناورت ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ هیچ بی‌اوه‌ر و ماسویدسگورانکی ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾
 تاریکار ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که‌ پروایان ه‌یاوهه ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ وه‌ کردوهه
 باشه‌کانیان کردوهه ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ وه‌ بوئزیان به‌هوش و بیره‌وه کردوهه ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ وه
 ره‌کاتیان داوهه ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ نه‌ها پاداشیان ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ لای په‌روه‌ردگاریانه ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾
 وه‌ هیچ مرسیکیان نه‌سه‌ر می به‌له‌روزی دواپیدا) ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ وه‌ هیچ خده‌تیک پروایان
 نن ماکات ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ نه‌ی نه‌وه که‌سه‌نه‌ی پرواتان ه‌یاوهه (نه‌ خوا) ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾
 له‌ خوا بترس ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ وه‌ ده‌ست ه‌لگرن ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ له‌وه‌ سوودی که‌ لای خه‌لک ماوت‌به
 ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ نه‌گه‌رتیوه‌یر وادارن ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ نه‌مجا به‌گه‌ر ده‌ستان لی ه‌له‌گرت ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾
 که‌وا نه‌برانی و ناگادریس ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ به‌حیرپ من به‌ورشیوهه ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ جه‌نگ له‌گه‌ل خوداو پینه‌مه‌به‌ره‌که‌ی پاده‌گه‌به‌س
 ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ وه‌ نه‌گه‌ر به‌شیطان بوو ده‌وه ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ نه‌وا نه‌ها سه‌رمایه‌کانتان می نیوه‌یه
 ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ به‌ستم بکه‌ن (له‌ خه‌لکی) ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ وه‌ به‌ستم‌تان لن دگرتیت ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾
 روغسریه ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ وه‌ نه‌گه‌ر قه‌رردار به‌داربوو ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ نه‌وه‌ ماموله‌نی به‌ریت تا خو ده‌سه‌لانی ده‌دا
 ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ وه‌ نه‌گه‌ر (له‌ قه‌رره‌که‌) تارادیان بکه‌ن ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ ماشتره‌موتان ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾
 نه‌گه‌ر نی بکه‌ن ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ وه‌ بترس ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ له‌ پروژنک ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ ده‌گه‌رتیوه‌یه‌وهه ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾
 بق لای خوا ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ له‌باشان پاداشت نه‌دریت‌هوهه ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ به‌ ه‌موو که‌س‌نک ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾
 (پاداشت و سزای) نه‌وه‌ی کردوهه‌یتی ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾ وه‌ نه‌وان مستعیان لن ناکری ﴿لَیْسَ بِحَقِّكَ﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی ماوه‌ی نان هیاوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌گهر قدر ریکتان له‌یه‌کتری کرد ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بۆ ماوه‌یه‌کی ماوه‌ی راو (دیاری کر او) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وه بیوسس ﴿وَبِیْکُمْ﴾ وه بیوسس ﴿بِیْکُمْ﴾ له‌یتواناندا ﴿کَات﴾ نووسه‌ریک ﴿بِیْکُمْ﴾ به‌راستی (وداده‌ری) ﴿وَلَا يَأْتِیْکُمْ﴾ وه هیچ نووسه‌ریک سا سه‌ریچی نه‌کات ﴿بِیْکُمْ﴾ له‌یوسس (سه‌نه‌دی قهرور) دا ﴿کَات﴾ هه‌روه‌ک خواهه‌ی قیری نووسس کردوه ﴿بِیْکُمْ﴾ بیوسس ﴿وَلَسَّیْ یَدِی﴾ وه بانه‌و که‌سه ده‌قی سه‌مه‌ده که‌بلن و بیخوینته‌وه ﴿عِبَ الْخَلْقِ﴾ که‌قهرزه‌کی به‌سه‌روه‌یه ﴿وَسِیْیَیْ رِیْیَی﴾ وه له‌په‌روه‌دگاری برسی ﴿وَلَا یَحْضُرُ مَعَهُیْ﴾ وه هیچی لن که‌م نه‌کانه‌وه ﴿فَرِیْیَیْ رِیْیَی﴾ نه‌مجان نه‌گهر نه‌و که‌سه‌ی ﴿عِبَ الْخَلْقِ﴾ قهرزه‌کی به‌سه‌روه‌یه ﴿سِیْیَیْ رِیْیَی﴾ بن عه‌قل سور ﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾ یان مانه‌واو سور ﴿وَلَا یَحْضُرُ مَعَهُیْ﴾ به‌سه‌ی ده‌تواس ﴿وَلَا یَحْضُرُ مَعَهُیْ﴾ خوی ده‌قی سه‌مه‌ده که‌بلن و بیخوینته‌وه ﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾ نه‌وه با گهره‌کی یلیت و بیخوینته‌وه ﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾ به‌راستی (وداده‌ری) ﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾ و سه‌مه‌ده شیه‌ی وه دوو شاهید بگرن ﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾ له‌په‌وانس خوتان (موسولمان) ﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾ نه‌مجان نه‌گهر دوو په‌وار به‌سور ﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾ و گهرنه‌ی نه‌وه با په‌واریک و دوو ژن بن ﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾ نه‌وانه‌ی که‌به‌سه‌مه‌لیان نه‌کهن ﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾ له‌شاهیده‌کان ﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾ بۆ نه‌وه‌ی نه‌گهر به‌کینکیان له‌بیری چوو ﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾ تاخری ﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾ مانه‌وی ترپان بیری بخانه‌وه ﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾ با شاهیده‌کان سه‌ریچی نه‌کهن ﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾ مادئو ﴿کَاتِیْکَیْ بَانِیْکَیْ کِرَانِیْ﴾ (بۆ شاهیده‌ی دان) ﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾ وه بیرار مه‌یس ﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾ له‌وه‌ی که‌بیوسس ﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾ به‌چووک بیت ﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾ یان گهره ﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾ تا کاتی خوی ﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾ عه‌الله که‌نم موسینه‌تان راست نه‌لای خواوه ﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾ وه چه‌مه‌نه‌تره‌ی شاهیده‌ی ده‌که‌﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾ و دوو لاتر بوا ﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾ وه بریک تره‌له‌وه‌ی که‌به‌که‌وه‌ی گومانه‌وه ﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾ نه‌گهر کاتیک نه‌و کرده‌وه‌یه بارر گایه‌کی ﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾ ده‌ست به‌ده‌ست یی پیگیرن له‌ناو خوتاندا ﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾ نه‌وه له‌م کاتدا گومانان ماگات ﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾ نه‌گهر به‌بیوسس ﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾ وه شاهید بگرن ﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾ کاتیک کریس و قروشتان کرد ﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾ و شاهیده‌ی و بارسان به‌بیوسس و شاهیده‌ی به‌گه‌یه‌سوری ﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾ وه نه‌گهر ریا نشان گه‌یاند ﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾ نه‌وه بینگومان گومانان ده‌گات ﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾ وه له‌خوا بترس ﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾ وه خوا بترس ده‌کات ﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾ وه خواهه‌هه‌موو شتیک رانا و ناگه‌ره ﴿وَصِیْیَیْ رِیْیَی﴾

﴿وَلَا تَقْرَأُوا لَهُمْ لَهْجَتَهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُوا وَمِنْهُمْ كَفُورٌ وَكَافِرَةٌ﴾
 یووسه‌ریك ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّسْمَعُ﴾ نه‌وه مارمه‌یهك وهر گور ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّسْمَعُ﴾ حه نه‌گور هه‌دینگتن
 له هه‌دینگتن دلیا یوون ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّسْمَعُ﴾ مانمو کهسه‌ی که نه‌نعمین رانراوه سپارده که بدانه‌وه
 ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّسْمَعُ﴾ وه ساله پهر وهر دگاری ترسیت ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّسْمَعُ﴾ وه شبیه‌تی مه‌شارده‌وه
 ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّسْمَعُ﴾ وه نه‌وه کهسه‌ی بشارینه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّسْمَعُ﴾ نه‌وه مه‌راستی نه‌دل گوماه‌ساره ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّسْمَعُ﴾
 پخاشیون سیه ﴿وه حوا ناگاداره نه‌هموو کرده‌ویه کتان﴾ ﴿وه حوا ناگاداره نه‌هموو کرده‌ویه کتان﴾
 نه‌وه‌ی له‌ناسمانه‌گانایه ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّسْمَعُ﴾ و نه‌وه‌ی له‌رویدایه ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّسْمَعُ﴾ نه‌گور ناشکرای مکن
 ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّسْمَعُ﴾ نه‌وه‌ی له‌دلناده‌یه ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّسْمَعُ﴾ با بشارنه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّسْمَعُ﴾ حوا
 محاسبه‌به‌تان ده‌کات له‌سهری ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّسْمَعُ﴾ نه‌وسا خوش ده‌بیت له‌وه کهسه‌ی که بیه‌ویت
 ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّسْمَعُ﴾ وه سرای که سبت دعوات که بیه‌ویت ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّسْمَعُ﴾ وه خو بده‌سه‌لات
 و نه‌توانایه نه‌سهر هه‌سور شتیکدا ﴿وه من ترسون﴾ پنجه‌مهر رکنه‌ی سرای هبسا ﴿وه من ترسون﴾
 به‌وه‌یه‌ی که سوری پهر راوه ﴿وه من ترسون﴾ له‌پهر وهر دگاری به‌وه ﴿وه من ترسون﴾ له‌گور بر واداراندا
 ﴿وه من ترسون﴾ هه‌موو بر وایان هپناوه به‌حوا ﴿وه من ترسون﴾ وه به‌هریشته‌کانی ﴿وه من ترسون﴾
 با نامه‌کانی ﴿وه من ترسون﴾ وه به‌پنجه‌مهرانی ﴿وه من ترسون﴾ جیاواری ناگه‌یس ﴿وه من ترسون﴾ له‌نیوان هیچ
 به‌کینک ﴿وه من ترسون﴾ له‌به‌یامهرانی ﴿وه من ترسون﴾ (بر واداران) ووتیان (پنجه‌مهر ناییس خوی یی گه‌پاندیس
 نیمه‌ش) ﴿وه من ترسون﴾ بیسمان ﴿وه من ترسون﴾ مه‌رمانه‌ریسمان کرد ﴿وه من ترسون﴾ داوای لیخو شسورمت
 لینده‌که‌یس نه‌ی پهر وهر دگاریسمان ﴿وه من ترسون﴾ وه ههر سز لای تویه گه‌رانه‌وه ﴿وه من ترسون﴾
 یس ﴿وه من ترسون﴾ حوا داواله هیچ که سینگ ماکات ﴿وه من ترسون﴾ مه‌گور به‌نمداری توانای خوی ﴿وه من ترسون﴾
 (سوودی) یو خوی هه‌یه ههر چاکه‌یهك بکات (با ههر به‌دلش بیت) ﴿وه من ترسون﴾ وه (ریانی)
 یو حویه‌تی ههر خرابه‌یهك بکات ﴿وه من ترسون﴾ نه‌ی پهر وهر دگاریسمان ﴿وه من ترسون﴾ لیسان مه‌گور ﴿وه من ترسون﴾
 سیه ﴿وه من ترسون﴾ نه‌گور کرده‌ویه‌کی بیویسمان له‌بیر چور ﴿وه من ترسون﴾ با به‌هله گوماه‌یکم کرد
 ﴿وه من ترسون﴾ نه‌ی پهر وهر دگار ﴿وه من ترسون﴾ له‌سهرمان دامنی ناری قورس ﴿وه من ترسون﴾
 وه‌ک نه‌وه‌ی دانا ﴿وه من ترسون﴾ له‌سهر نه‌وانه‌ی پیش نیجه (نوممه‌یانی پیشووتر) ﴿وه من ترسون﴾ نه‌ی
 پهر وهر دگاریسمان ﴿وه من ترسون﴾ نه‌لای واما نه‌سهر دامنه‌هه ﴿وه من ترسون﴾ که بومان هه‌له‌گیریت
 ﴿وه من ترسون﴾ وه گوماه‌کاتمان سهره‌وه ﴿وه من ترسون﴾ وه لیمان خوشه ﴿وه من ترسون﴾ وه میهره‌بانیمان
 له‌گه‌لدا بکه ﴿وه من ترسون﴾ سوی بارینه‌دمرو پشتیوانمان ﴿وه من ترسون﴾ که واته سهرمان محه ﴿وه من ترسون﴾
 آمو ﴿وه من ترسون﴾ به‌سهر گه‌لی ﴿وه من ترسون﴾ یی بر وایاندا ﴿وه من ترسون﴾

﴿لَئِنْ كَفَرُوا﴾ ییگومان نه‌وانه‌ی یی پروا بوون ﴿رَحْمَتِیْ﴾ همرگیز کم‌لک و سوودیان یی
 مانگیه‌ست ﴿تَرْعَوْا﴾ به‌عالان ﴿وَلَا تُسْخَفُوا﴾ وه‌به‌مدالان ﴿مِنْ شَیْءٍ﴾ له (سرای) خو به‌هیچ
 شیوه‌یه‌ک ﴿وَلَا تُهِنَّا﴾ وه‌نا نه‌وانه ﴿وَرَوْحِیْ﴾ سووتنه‌می دوروح ﴿وَلَا تُجَادِلُوا﴾ (کدای، یه‌دعوت)
 (دب و ناوی نه‌می یی پروایانه) وه‌ک داب و به‌ریسی نه‌ست و پیونده‌کانی بیرعه‌ونه ﴿وَلَا تُجَادِلُوا﴾
 و نه‌وانه‌ی نه‌پیش نه‌واندا بوون وابه ﴿صَبْرٍ﴾ کده‌پشانه‌کانی نیمه‌پان به‌دورانی ﴿وَصَبْرٍ﴾
 نه‌مجا خراش گرتی ﴿بَدْوٍ﴾ به‌هوی تاوانه‌کانیانه‌وه ﴿وَصَبْرٍ﴾ وه‌خواتوله‌ی سه‌خته
 ﴿قُلْ﴾ بلی ﴿لَیْسَ﴾ به‌وانه‌ی ﴿صَبْرٍ﴾ که یی پروا ﴿سُتُوبٍ﴾ به‌مه‌ولا نه‌شکین و زیر
 ده‌کاون ﴿وَتُخْزِبُ﴾ وه‌کوده‌کرینه‌وه ﴿بِحُجَّتِیْ﴾ به‌رو دوروح ﴿وَسِیِّئَةٍ﴾ که باخوشترب
 شوته ﴿لَا تَلْعَنُوا﴾ ییگومان پشانه‌به‌کی گرگ پرویدا بو لیوه (نه‌ی موسولمانیه‌پان
 نه‌ی کافره‌کان) ﴿فَیَسْخَرُوا﴾ له‌و دور ده‌سته‌ی (که له‌جه‌گی به‌دردا) دایان به‌یه‌کده ﴿بِئْسَ﴾
 ده‌سته‌یه‌کیان ﴿فَقُلْ﴾ ده‌جه‌گیس ﴿فَیَسْخَرُوا﴾ له‌ریس خوادا ﴿وَأُخْرَىٰ﴾ وه‌له‌وه‌ی ترب
 یی پرو بوون ﴿یَرْسَبُ﴾ موسولمانه‌کانیان نه‌دی به‌دور نه‌وه‌یله‌ی خویان ﴿رَأَىٰ﴾
 به‌بیسی چار ﴿وَنَهَّیْهُ﴾ وه‌خوا پشت گیری ده‌کات ﴿صَبْرٍ﴾ به‌پارمده‌ی خوی ﴿مَرِیضَةٍ﴾
 بزه‌هر که‌س به‌دست ﴿بِیَدِیْ﴾ به‌رامنه‌ی له‌م یارمه‌تیدانه‌د ﴿بِیَدِیْ﴾ به‌د و نامورگاری هه‌یه
 ﴿لَا تُؤْثِرُوا﴾ یی که‌مسانی خاوه‌ن زیری و بیروهوش ﴿لَیْسَ﴾ جوان کراوه و به‌رینه‌راوه‌نه‌وه
 ﴿لَیْسَ﴾ یی که‌لکی ﴿حَتَّٰی﴾ خوشی و نارم‌روده‌کانی به‌س ﴿مَنْ﴾ به‌نافره‌تان ﴿وَلَیْسَ﴾
 و کوب و کالی رور ﴿وَالْمَصِیْرُ﴾ و دارایی روری که‌له‌که‌کراو ﴿بِیَدِیْ﴾ له‌تالتوب و ریر
 ﴿وَلَقَدْ﴾ و ریر ﴿وَلَقَدْ﴾ و نه‌سپ و مایمانی ﴿تَسْمِعُ﴾ پشانه‌در (به‌سپتی ماوجه‌وان و همر
 چوار به‌لی) ﴿وَلَقَدْ﴾ هه‌روه‌ها نازله و چوارین ﴿وَلَقَدْ﴾ و کشتورکال ﴿بِیَدِیْ﴾ نه‌مه‌ه ﴿مَنْ﴾
 به‌هره و (که‌ل و به‌ل) یی ﴿وَلَقَدْ﴾ ریه‌ده‌گانی (زمان) یی ﴿بِیَدِیْ﴾ دویان ﴿وَلَقَدْ﴾ وه‌لای خوا
 هه‌یه ﴿حَسْبُ﴾ خوشترین حیثک و باشعروژ ﴿قُلْ﴾ بلی ﴿وَلَقَدْ﴾ خه‌به‌رمان به‌ده‌من
 ﴿بِحَبْرِیْ﴾ به‌دشتر له‌مانه‌مان ﴿بِحَبْرِیْ﴾ بو نه‌وانه‌ی که‌پاریریان کرد و له‌خودا ترسان
 ﴿بِعَذَابِیْ﴾ لای به‌رو و دگاریان چه‌مه‌به‌ه‌شیک هه‌یه ﴿بِحَبْرِیْ﴾ که‌به‌زیرباند ده‌روان
 ﴿لَئِنْ﴾ و رورماره‌کان ﴿بِحَبْرِیْ﴾ به‌هه‌میشه‌ی و هه‌تا هه‌تایی تیدا ده‌میشه‌وه ﴿وَلَقَدْ﴾
 وه (بزیان هه‌یه) زمانی پاکیره ﴿وَلَقَدْ﴾ وه‌به‌رامنه‌ی له‌خواوه ﴿وَلَقَدْ﴾ وه
 خوا بیپانه‌به به‌نه‌کان

﴿لَیْسَ یَقُولُ﴾ (له خوا ترسان) نه‌وانه‌ی که ده‌لش ﴿لَیْسَ﴾ نه‌ی په‌رو و دگارسان ﴿لَیْسَ﴾
 نه‌راستی نه‌ه ﴿لَیْسَ﴾ پرواسان هیا ﴿وَعَزَّزْتُ دُنُوتَ﴾ ده‌ی خوش به له گویده‌کانه‌ب
 ﴿وَلَیْسَ﴾ وه به‌پاریره ﴿عَذَابُ نَّارٍ﴾ له سرای ناگری دوزخ ﴿نَصِیْبِ﴾ (نه‌وانه بریتین له)
 نارم گرن ﴿وَأَحْبَبْتُ﴾ و راست‌گویان ﴿وَعَبِیْرٍ﴾ و فرعانه‌ردارانی خودا ﴿وَأَسْفِیْبِ﴾ و دارایی
 و نه‌له‌خشن ﴿وَأَحْسَبُ عَمِیْرٍ﴾ و نه‌وانه‌ی که داوای لی خوشموون ده‌کن ﴿وَأَلَّشَّارِ﴾ له پیش
 به‌بیانده ﴿شَهِدَ اللَّهُ﴾ خوا شایه‌نی نهدات (واته رای ده‌گه‌به‌یت و به‌به‌لگه ده‌بچه‌سپینت)
 ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ که به‌راستی هیچ په‌رستراویکی به‌حق و راست نی به‌نه‌و نه‌یت ﴿وَأَلْمَنَّا بِكَ﴾
 وه فریشته‌کدیش شایه‌نی نهدمن (واته نبقار نه‌کن) ﴿وَوُجَّهٍ﴾ وه‌جاوه‌ن رانسته‌کان (رانایان) پش
 شایه‌نی له‌دهن (واته باو‌پری چه‌پارویان هه‌به) ﴿ذَیْفَ﴾ و نه‌فیه ﴿خَوَا﴾ هه‌مه‌شه دادپه‌رو‌پری را‌گرتوه
 ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په‌رستراویکی راست نی به‌ه‌گه له خوا ﴿عَبِیْرٍ﴾ و نه‌فیه که مالاده‌ستی
 کاره‌جین به ﴿لَیْسَ﴾ به‌راستی دیسی په‌سه‌ده‌کراو ﴿بَعْدَ﴾ لای خوا ﴿لَیْسَ﴾
 (هه‌ر) پس‌لامه ﴿وَمُحِیْبٍ﴾ دوو‌به‌ره‌کی به‌که‌و نه‌ساو ﴿لَیْسَ﴾ نه‌وانه‌ی ﴿وَأَلْمَنَّا بِكَ﴾ که
 مامه‌یان بۆ هاتپور ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ دواي نه‌وه نه‌یت ﴿وَمُحِیْبٍ﴾ که رایی په‌راستیان بۆ هات
 ﴿بَعِیْبٍ﴾ (نه‌م لادانه‌شیان) له پروی ستم و چه‌ساده‌توه پرو له بشو خویانده ﴿وَمُحِیْبٍ﴾
 به‌تیب نه ﴿جَا هه‌ر که‌سیک من بروایی به‌نایه‌نه‌کانی خوا (که قورنانه) ﴿بَعِیْبٍ﴾ نه‌سریه
 ﴿جَا﴾ نه‌وه به‌راستی خوا روو حسابی له‌گه‌ل ده‌کات ﴿وَمُحِیْبٍ﴾ نه‌مجب نه‌گه‌ر (خواوه‌ن
 مامه‌کان) ده‌مه‌تالی بیان له‌گه‌ل کردیت ﴿بَعِیْبٍ﴾ (نه‌ی موچه‌مه‌ده) ﴿بَعِیْبٍ﴾ توش بلی ﴿بَعِیْبٍ﴾
 وخیل نه ﴿وَمُحِیْبٍ﴾ خوم سپارد به‌خوا (و ملکه‌چی نه‌وم) ﴿وَمُحِیْبٍ﴾ له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی په‌په‌ری
 من له‌کن ﴿وَمُحِیْبٍ﴾ وه (نه‌ی موچه‌مه‌ده) ﴿بَعِیْبٍ﴾ بلی به‌وانه که مامه‌ی تورات و
 نه‌حییان دراونن (که جووله‌که و گاو‌وره‌کانس) ﴿وَمُحِیْبٍ﴾ وه به‌خوینده‌واره‌کان (هاو‌به‌ش
 په‌ید، که‌ره‌کانی گه‌لی هه‌ره‌ه) ﴿بَعِیْبٍ﴾ نایا نیوه موسولمان یوون ۲ ﴿وَمُحِیْبٍ﴾ نه‌مجا
 نه‌گه‌ر موسولمان یوون ﴿بَعِیْبٍ﴾ سه‌وه به‌راستی مامه‌ی نه‌ویه که هیدایه‌تبیان وه‌ر گرتوه
 ﴿وَمُحِیْبٍ﴾ وه نه‌گه‌ر پروشیان وه‌ر گه‌را ﴿بَعِیْبٍ﴾ نه‌وه به‌راستی ﴿بَعِیْبٍ﴾ نه‌وه‌ر گه‌یاندیت
 له‌سهره ﴿وَمُحِیْبٍ﴾ وه خوا بیایه به‌به‌سه‌کان ﴿وَمُحِیْبٍ﴾ ینگومان نه‌وانه‌ی
 بی پروان ﴿بَعِیْبٍ﴾ نه‌تانه‌ته‌کانی خوا (نه‌بشانه‌کانی خوا) ﴿وَمُحِیْبٍ﴾ وه به‌هه‌ره‌ر
 نه‌کوزن ﴿بَعِیْبٍ﴾ نه‌ماره‌وا ﴿وَمُحِیْبٍ﴾ وه نه‌و که‌سانه‌ته‌کوزن ﴿بَعِیْبٍ﴾ که هه‌ره‌ر
 شه‌ده‌ن ﴿بَعِیْبٍ﴾ به‌داد‌گه‌ری ﴿بَعِیْبٍ﴾ له‌خه‌لکی ﴿بَعِیْبٍ﴾ نه‌وه مزده‌یان به‌ده‌ری (وه‌ک
 سوو‌کایه‌ی کردن وایه) ﴿بَعِیْبٍ﴾ به‌سرایی پر له‌تارار ﴿وَمُحِیْبٍ﴾ نه‌وانه که‌سیک
 ﴿بَعِیْبٍ﴾ پروچ بووده‌وه ﴿بَعِیْبٍ﴾ کرده‌وه‌کانیان ﴿بَعِیْبٍ﴾ له‌دویا ﴿وَمُحِیْبٍ﴾ وه نه‌پروزی
 دواي د ﴿وَمُحِیْبٍ﴾ وه نه‌وان سانه ﴿بَعِیْبٍ﴾ هج مار مقلد‌پریت ﴿وَمُحِیْبٍ﴾

﴿الْزُّبُرُ﴾ نایا ورد نایتموه ﴿بِیْضِیْنَ﴾ نه‌وانه‌ی ﴿تُؤْتُوْا﴾ پشان دراوه ﴿بِصِیْبٍ﴾ به‌شیتک ﴿بِیْرِ
 اَحْمَیْبٍ﴾ له‌ته‌ورات ﴿یَنْتَوْنَ﴾ مانگ ته‌کریس ﴿وِکَسْبٍ﴾ سو لای کتینی خوا (ته‌ورات)
 ﴿یَنْجُوْا﴾ سو نه‌وه‌ی بریار سدا ت ﴿یَسْتَهْزِئُوْنَ﴾ له‌تیوانیاتدا ﴿تُرْمِیْضُوْا فِیْ مَنَیْرِ﴾ له‌پاشان ده‌سته‌یه‌ک
 له‌وان پشت هه‌له‌کس ﴿رَحْمَۃً مَّحْضُوۡتٍ﴾ له‌حالیکدا نه‌وان روو وهر گنبر ﴿۝۱۰﴾ ﴿اِنَّکَ بِاَهۡلِهٖۤ
 نَهۡمَۃً مَّهۡمُوۡیۡۤ نَهۡوَهۡوَهۡ﴾ که ییگومان نه‌وان ﴿مَدُوۡۤهٖۤ بَانَۤ وَوَتَۤ﴾ یی‌شده ﴿هَرۡگِیۡزَۤ مَرۡلَهۡ شَمۡعَانَ
 نَاکَهۡوَتَۤ﴾ ناگر ﴿۝۱۱﴾ ﴿اِنَّکَ مَقۡنُوۡرٌۭ﴾ تمها چمه‌د روزیکسی زحیرا و که م به‌پیت
 ﴿وَعَرۡفَمَۤ﴾ وه‌حله‌تاندس (و فرسوی دان) ﴿فِیۡ رِیۡدٍ﴾ له‌دیه‌که‌پاندا ﴿مَصۡدُوۡۤیۡقَرۡوٰۤ﴾ نه‌ر
 درویانه‌ی که هه‌لیان ده‌به‌ست ﴿۝۱۲﴾ ﴿بَکِیۡۤ﴾ نه‌محا دبعی حالیان چنوز بیت ﴿۝۱۳﴾ ﴿رَحۡمَۃً مَّحْضُوۡتٍۭ
 کَاۡتِهۡیۡۤ﴾ که کریان ده‌که‌یه‌وه ﴿۝۱۴﴾ له‌روزیکدا ﴿اَلَاۤرِیۡدُۤهٖۤ﴾ که گومانس تینا می به ﴿وَزِیۡبَۤ﴾
 و پاداشتی نه‌واری ده‌درته‌وه ﴿مَسۡرُوۡۤیۡۤ﴾ هه‌موو که‌سیتک ﴿مَحۡکُۢمَۤ﴾ نه‌وه‌ی کردویه‌تی ﴿وَفِیۡ
 لَاۤیۡطَمۡنُوۡۤتَۤ﴾ وه‌نه‌وان هیچ ستمبکیان لی ناگریست ﴿۝۱۵﴾ ﴿فِیۡ رِیۡدٍ﴾ بلی نه‌ی خرابه ﴿سِیۡتَۤ﴾ سیتک
 خاوه‌ن ده‌سه‌لات ﴿فِیۡ رِیۡدٍ﴾ ده‌سه‌لات ده‌دیت ﴿مَرۡشَدَۤ﴾ به‌هه‌ر که‌سیتک که به‌دیت
 ﴿وَتَبٰۤرَکَۤ﴾ وه‌ده‌سه‌لات ته‌سیتنه‌وه ﴿مَرۡشَدَۤ﴾ له‌هه‌ر که‌سیتک که به‌دیت ﴿وَتَبٰۤرَکَۤ﴾
 وه‌به‌ری‌ری ده‌که‌یت نه‌وه‌ی نه‌دیت ﴿وَرِیۡۤ﴾ وه‌بین دیری ده‌که‌یت نه‌وه‌ی نه‌دیت ﴿۝۱۶﴾
 نه‌ها به‌ده‌ستی نویه ﴿خَیۡرٌۭ﴾ هه‌موو چا که‌یه‌ک ﴿بَیۡتَۤ﴾ به‌پاستی تو ﴿عَلٰی کُلِّۭ﴾ به‌سهر هه‌موو
 شتیکدا ﴿وَرِیۡۤ﴾ به‌تیوانیت ﴿۝۱۷﴾ ﴿وَبِیۡۤ﴾ شه‌و ده‌که‌یت به‌ساو روزدا ﴿وَبِیۡۤ﴾ شه‌و
 لیس ﴿۝۱۸﴾ وه‌روز ده‌که‌یت به‌ساو شه‌ودا ﴿وَبِیۡۤ﴾ وه‌ریندوو دهر دبعی ﴿مَرۡشَدَۤ﴾ له‌مردور
 ﴿وَبِیۡۤ﴾ وه‌مردور دهر دبعی ﴿مَرۡشَدَۤ﴾ له‌ریندوو ﴿وَرِیۡۤ﴾ وه‌روزی ده‌دیت ﴿مَرۡشَدَۤ﴾
 به‌هه‌ر کسی که به‌دیت ﴿بَعۡرَۤ﴾ به‌ی حساب و بی شومار ﴿۝۱۹﴾ ﴿اَلِیۡجِیۡۤ﴾
 مایس بر واداران بی با وهران یگرن ﴿وَبِیۡۤ﴾ به‌دوستی خویران ﴿مَرۡشَدَۤ﴾ له‌جیانی بر واداران
 ﴿وَبِیۡۤ﴾ وه‌هه‌ر که‌سیتک وایکات ﴿مَرۡشَدَۤ﴾ به‌دوستی له‌گه‌ل خوادا
 مایس ﴿۝۲۰﴾ ﴿اَلِیۡۤ﴾ مه‌گه‌ر بو خویران استتار بیت لی یار (به‌شیوه‌یه‌ک که به‌ده‌م ییلین
 و به‌ده‌ل با وهران پیتی به‌پیت) ﴿وَرِیۡۤ﴾ وه‌خوادان تر سیتیت له‌سرای خوی
 ﴿وَرِیۡۤ﴾ وه‌هه‌ر بو لای حوایه گه‌رانه‌وه ﴿۝۲۱﴾ ﴿وَرِیۡۤ﴾ (نه‌ی مو حه‌مه‌د ﴿۝۲۲﴾) بلی
 ﴿۝۲۳﴾ نه‌گه‌ر یشاره‌وه ﴿مَرِیۡۤ﴾ نه‌وه‌ی له‌دلنا ندایه ﴿وَرِیۡۤ﴾ یان ناشکرای
 بکمن ﴿۝۲۴﴾ خوا بلی دهراتی ﴿وَرِیۡۤ﴾ وه‌دیرانیت ﴿مَرِیۡۤ﴾ نه‌وه‌ی له‌ناسه‌نه‌ک
 ﴿وَرِیۡۤ﴾ وه‌نه‌وه‌ی له‌زه‌وی نایه ﴿وَرِیۡۤ﴾ وه‌خوایه‌سهر هه‌موو شتیکدا ﴿۝۲۵﴾ به

نوتابه ﴿۝۲۶﴾

﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ (ترس) ﴿لَهُ رِزْقُهَا﴾ هموار کمسک نیست ﴿مَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ ہر کار مکی
 باشی کردیت ﴿مَحْصَرٌ﴾ نامادہیہ ﴿وَمَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ وہ ہر کار مکی خرابی کردیت ﴿يَوْمَ تُوْ
 لِّ بِشْرُهَا وَتَنفَعُ﴾ نوات دعواریست کہ لہ بیوان نمود کارہ خرابہ کعبدا ﴿وَمَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ مادہ کی
 رزق دور بیوایہ ﴿وَمَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ وہ خواہدانتان ترسیس ﴿تَنفَعُ﴾ لہ سری خوی ﴿وَاللَّهُ رَؤُوفٌ
 رَءِيفٌ﴾ وہ خواہدانتان بہ ہمدہ کانی خوی ﴿قُلْ﴾ نہی موحہمہد ﴿يَلٰٓئِي﴾ ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفِّرْ﴾ نہ گہر
 ثبوت ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفِّرْ﴾ خواتان خوش دہویت ﴿وَمَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ کہ واتہ دواي من پکھون ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفِّرْ﴾ ناخواست
 تسوی خوش بویست ﴿وَمَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ وہ لہ گوناہہ کانتان خوش بیت ﴿وَمَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ وہ خوا
 لی خوشبوی ﴿رَحِمَةٌ مِّنْ رَبِّ﴾ ﴿قُلْ﴾ بلی ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفِّرْ﴾ ہر مادہ رزق و گویرایہ لی خوا
 و پیچہ مسر من ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفِّرْ﴾ نہ محالہ گہر پشت ہد لکدن ﴿مَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ نمودہ بنگومان خوا ﴿لَا يَجِبُ
 كُفِّرْ﴾ ہی پروایانی خوش ناویست ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفِّرْ﴾ بنگومان خوا ہد لی ہزار دورہ ﴿وَمَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾
 رزق لادہم و سوج دور ترورہ ﴿وہ خانہ وادہی ثیراہیم ﴿وَمَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ وہ خانہ وادہی حیمہ
 ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفِّرْ﴾ ہمدہ ہمدہ و جہانیاںدا ﴿ذَرِيَّةٌ﴾ مادہ کیس ﴿مَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ ہمدہ پکیان بہ
 ہمدہ پکیان کہ و نورہ نہ وہ ﴿وَمَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ وہ خواہدانتان ترسیس ﴿مَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ رانایہ ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفِّرْ﴾
 (پنہ و ہیر) کاتیک کہ رسی حیمہ وونی ﴿رَبِّ﴾ نہی ہر و ہر دگام ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفِّرْ﴾ بنگومان من
 ہر و ہر کردہ ہو تو ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفِّرْ﴾ نہوی کہ نہ سکم دایہ ناراد کر او بیت (بو خرمتی خدہی
 تی کہ بیت المقدس) ﴿مَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ دہ توش (نہ ہر و ہر) الی گہر ایکہ ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفِّرْ﴾ ہر استی تو
 ﴿كُفِّرْ﴾ پیسہری رانایت ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفِّرْ﴾ جہا کاتیک کہ سککہ کدی دانہ ﴿ذَرِيَّةٌ﴾ وونی
 ﴿رَبِّ﴾ نہی ہر و ہر دگام ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفِّرْ﴾ حق من کچم ہوو ﴿وَمَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ ہر استی خواہدانتان
 ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفِّرْ﴾ نہوی کہ ہوویہی ﴿وَمَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ کوریش وہ ک کچ نی بہ (ہمدہ ست لہ وہی لہر
 کاتہہا کورپان دہ گران بہ ہر و ہر حرمتہ کرمی بیت المقدس) ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفِّرْ﴾ وہ بنگومان
 پیش نام نہ ہریمہ ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفِّرْ﴾ وہ من خوی و نہوی نہ ہریمہ بہ تو ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفِّرْ﴾
 ﴿رَبِّ﴾ لہ شہدانی دہر کر او ﴿مَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ نہمجا ہر و ہر دگامی ہریمہ و ہر گرت ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفِّرْ﴾
 خبی ﴿یٰۤاَيُّهَا كُفِّرْ﴾ جوان ﴿وَمَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ وہ پرواندی (ہر و ہر دہی کرد) ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفِّرْ﴾ بہ پرواندیت
 (ہر و ہر دہی کی) جوان ﴿وَمَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ وہ رہ کمریادہ ستہ ہری کرد (نہر کی رانی گرتہ نہستو
 و خودا کردی بہ عاقبتی ہریمہ) ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفِّرْ﴾ ہر کات رہ کد ریا ہر و ہر
 بولای ہریمہ لہ شویس خواہدانتان کعبدا ﴿وَمَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ خواہدانتان و ہر و ہر
 لہ لادہیسی ﴿قُلْ﴾ (رہ کمریاد) وونی ﴿یٰۤاَيُّهَا كُفِّرْ﴾ نہی ہریمہ ﴿رَبِّ﴾ نہمجا لہ کوی ہوو ؟
 ﴿قُلْ﴾ (ہریمہ) وونی ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفِّرْ﴾ نہوی لہ لایہن خواہدانتان ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفِّرْ﴾ ہر استی خواہدانتان
 دعات ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفِّرْ﴾ بہ ہر کہ کمسک کہ ہریمہ ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفِّرْ﴾ بہ بین حساب و بین شمار ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفِّرْ﴾

﴿هَٰذَا نَبَأُ الْكَافِرِينَ﴾ ﴿۱﴾ پارییه‌وه ﴿زَكَاةً﴾ زه‌که‌ریاله پدرووردگاری ﴿قَالَ﴾ ووتی
 ﴿رَبِّ﴾ نه‌ی پدرووردگارم ﴿هَبْنِي﴾ پیسم بیه‌خشه ﴿مِنْ ذُنُوبِي﴾ له‌لایه‌سی حوته‌وه ﴿رَبِّهِ تَبَّ﴾
 کورینکی سروشت پاک ﴿بِئْسَ الْمِيعَةُ لِّلَّذِينَ﴾ به‌راستی تو پیسم‌ری پاریانه‌و بیت ﴿۵﴾ ﴿فَإِنَّهُمْ لَمُتُّهُمْ﴾
 جا مرشته بانیگی لیکرد ﴿وَهُوَ اللَّهُ يُعْصِي أَمْرًا﴾ له‌کاتیکدا که ره‌که‌ریاله می‌حرایه‌که‌دا و مست‌نور
 می‌سزی ده‌کرد ﴿إِنَّ اللَّهَ يُبْشِرُ الْمُحْسِنِينَ﴾ به‌راستی خوا می‌زدعت ده‌داتی ﴿يَتَّقِي﴾ به‌(کوریت ساوی) به‌حییه
 ﴿مُتَّقِينَ﴾ که پرواهینه‌ره ﴿سَكَنُوا مِنْهُمْ﴾ به‌عبای ووتی خوا ﴿وَسِيعَ﴾ و پیشه‌ویه ﴿وَحَصْرَ﴾ وه
 جلّه‌وگری به‌سی خوبه‌تی ﴿وَبِئْسَ مِثْلُ حَاجِجِينَ﴾ وه به‌کبکه له‌پیسم‌میرانی چاک کردار ﴿۱۰﴾ ﴿وَالَّذِينَ﴾
 (ره‌که‌ریا) ووتی ﴿رَبِّ﴾ نه‌ی پدرووردگارم ﴿رَبِّكَوَالِ عَدُوِّهِ﴾ مس چون کورم ده‌بیت ﴿وَهُوَ سَمِيعٌ﴾
 لیسیر ﴿۱۱﴾ له‌حالی‌کدا به‌راستی پیری به‌خه‌گیرم سووه ﴿وَمَنْ يَدْفَعْهُ﴾ وه زنه‌که‌شتم به‌رو که ؟
 ﴿قَالَ﴾ (خوای گه‌وره) نه‌رمووی ﴿سَكَنَتْ لَهُ﴾ نیسی خوا وایه ﴿بَعْدُ مَيْتَهُ﴾ چی بویت
 ده‌بکات ﴿۱۲﴾ ﴿وَالَّذِينَ﴾ (ره‌که‌ریا) ووتی ﴿رَبِّ تَعَالَى﴾ به‌نه‌ی پدرووردگارم بیشانه‌یه‌کم بو دسی
 ﴿۱۳﴾ (خوای گه‌وره) نه‌رمووی ﴿۱۴﴾ بیشانه‌کوت نه‌ویه ﴿لَا تُعْصِمُ إِلَّا نَفْسُهَا﴾ که
 ناتوانیت که له‌گه‌ل خه‌لکیدایکیت سی روزه ﴿لَا مَرُءٌ﴾ مه‌گه‌ر به‌ناماژه (عیسا) به‌بیت ﴿وَرَكْرَكٌ﴾
 سکیز ﴿۱۵﴾ وه رور یادی پدرووردگارت بکه ﴿وَسِيعَ﴾ ونه‌سیحانی حوایکه ﴿الْقُلُوبِ﴾ به‌لیوار
 ﴿۱۶﴾ ﴿بِئْسَ مِثْلُ حَاجِجِينَ﴾ (۱۷) ﴿وَالَّذِينَ﴾ (یادی نه‌وه بکه) کاتیک که مرشته (جیریل)
 ووتی ﴿يَسْرَتُهُ﴾ نه‌ی مه‌ریسم ﴿۱۸﴾ به‌بیگومان خوا ﴿تَسْمَعُ﴾ تزی هه‌لیزارد ﴿وَسَهْرَةٍ﴾
 و پاکسی کردینه‌وه (له‌همو و خو و ره‌وشنیکنی ماشیریس) ﴿وَمَعَكُمْ﴾ وه هه‌لی سزاردی ﴿۱۹﴾
 به‌سیر به‌سیر هه‌مو و زمانی جیهاندا ﴿۲۰﴾ ﴿سَمِعْتُ رَبِّي﴾ نه‌ی مه‌ریسم به‌رمالیه‌رداری
 پدرووردگارت بکه ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾ وه سوزده‌و کر مووش به‌ره ﴿مَعَ رُكُوعِهِ﴾ له‌گه‌ل نه‌واندی که
 سوزده‌و کر مووش ده‌ی ﴿۲۱﴾ ﴿وَالَّذِينَ﴾ نه‌وی ووتر له‌عه‌واله‌په‌نیه‌کاس ﴿بِوَجْهِ رَبِّهِ﴾
 به‌وه‌چی سوت ده‌یزیریس (نه‌ی موحممه‌د) ﴿وَمَنْ حُكِّبَ لَدُنْهُمْ﴾ وه توله‌لای نه‌وان به‌بویت
 ﴿۲۲﴾ ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾ کاتیک که قدله‌مه‌کاتیان هاروشت ﴿۲۳﴾ کامیان ﴿يَحْكُمُ تَرَةً﴾ ده‌سته‌به‌رتی
 وسه‌به‌رشتی وه‌حبو کردسی مه‌ریه‌میان به‌ره‌که‌وشت ﴿وَمَنْ حُكِّبَ لَدُنْهُمْ﴾ وه توله‌لایان به‌بویت
 ﴿۲۴﴾ که ده‌مه‌قالبیان ده‌کرد (له‌م رووه‌وه) ﴿۲۵﴾ ﴿بِذَٰلِكَ نُنَبِّئُكَ﴾ کاتیک که مرشته که ووتی
 ﴿يَسْرَتُهُ﴾ نه‌ی مه‌ریسم ﴿۲۶﴾ به‌بیگومان خوا می‌زدعت ده‌داتی ﴿بِكَلِمَةٍ﴾ به‌ووته‌یک له‌وه‌وه
 ﴿أَنَّهُ تِلْكَ آيَةُ رَبِّهِ﴾ که ناوی مه‌سیح (عیسا) ی کوری مه‌ریه‌مه ﴿وَجِبَتْ لَهُ أَلَدٌ﴾ و لا‌جوز
 به‌ریرو پایه‌به‌ره‌ه هه‌ردو و جیهاندا ﴿۲۷﴾ ﴿وَمِنْ أَمْرِهِ﴾ وه له‌ریکانی خودایه ﴿۲۸﴾

﴿رَبِّهِمْ﴾ نه‌ی په‌روهر دگار مان نیمه‌ماور مان هیتا ﴿يَسْتَرْسِبْ﴾ به‌وی که مار دوونه‌ته حواره‌وه
 ﴿وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ﴾ وه په‌سپه‌وی پیعه‌میری تو مان کرد ﴿وَأَنْتُمْ﴾ ده‌ی حویه‌دو مان بووسه
 (بمانز میره) ﴿مَعَ شَهِيدٍ﴾ له‌ده‌ته‌ری بر وادارانی (یه‌کتابه‌رست) ادا ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ (جور و ده‌که‌کان)
 پیلانیان گیر (بو کوشنی عیسا) ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ حواش له‌به‌رانبه‌ردا پیلانی لسن گیرن ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾
 ﴿مَكْرُؤٍ﴾ وه‌خوش چاکتریس پیلان گیره (له‌به‌رانبه‌ر پیلان گیراند) بو پوچه‌لکر ده‌وی
 مروفیه‌کانیان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (یه‌سره‌وه‌یادت) کانی خواهر مووی له‌ی عیسا ﴿يَا
 أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ من تو ده‌مه‌وه‌و به‌ررت ده‌که‌مه‌وه‌و یق لای حوم ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾
 وه‌پاک که‌ده‌وی نوم له‌(هاو ده‌می) نه‌وانه‌ی که‌بی ماور بوون ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ وه‌په‌روانی
 (راسته‌قیه‌ی) تو به‌ر ده‌که‌مه‌وه‌و ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ به‌سری بر وایندا ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ ناروژی
 دواپی ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ باشان گه‌رانه‌وه‌نان سو لای مه‌ ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ نه‌مجا به‌ر یار ده‌ده‌م له‌
 بنو سانداندا ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ له‌و شتانه‌ی که‌تیا یاندا حیاوار و ماکوکی ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾
 جا نه‌وانه‌ی بی بر و بوون ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ سرایان ده‌ده‌م ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ به‌سرای مه‌خت ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾
 و لآخره‌ ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ له‌دوبار روزی دو یشدا ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ وه‌نه‌وانه‌ هیچ یار مه‌تیدرنکیان بی یه
 ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی که‌بر وایان حیاوه‌ ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ وه‌کر ده‌وه‌ باشه‌کانیان
 کر ده‌وه‌ ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ نه‌وه‌ خوا به‌ته‌واری پاداشنیان ده‌داته‌وه‌ ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ بی‌گومان
 خواسته‌مکارانی خوش ناویست ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ تم به‌سهر هاتانه‌ی که‌نه‌بان خو نیسه‌وه
 به‌سهر تدا (له‌ی موحه‌مه‌د) ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ له‌نایه‌ت و به‌لکه‌و یشانه‌کان ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾
 و قورانی پر له‌حیکمه‌تن ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ به‌راستی وینه‌ی (دروست بوونی) عیسا لای
 خوا ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ وه‌وینه‌ی تده‌م وایه‌ ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ که‌دروستی کرد له‌گل ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ به‌
 باشان پنی ووت ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ به‌ه‌ویش بوو (به‌مروفت) ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ قه‌ی راست نه‌ویه
 که‌له‌ حواره‌ به‌تو که‌مشت ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ که‌واته‌ له‌گو مانداران مه‌ده‌ ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾
 نه‌مجا هه‌ر که‌سیف ده‌مه‌ قالی له‌که‌ل کردیت (له‌ماره‌ی عیساوه‌) ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾
 نه‌ور نیسه‌ی که‌(به‌وه‌جی) موت هات ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ موش پیاان ملی وهرن ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾
 ب مانگی کوربه‌کامان و کوربه‌کانتان مکه‌پس ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ وه‌(مانگی) زنه‌کامان و زنه‌کانتان
 بکه‌پس ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ وه‌(مانگی) خومان و خوتان مکه‌پس ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ به‌باشاند (همه‌و مان)
 له‌خو به‌پاریسه‌وه‌ ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ نه‌مجا به‌رونی خوا بکه‌پس ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ له‌وانه‌مان که
 له‌درومان ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾

﴿وَرَبُّكَ لَعَلَّافٌ﴾ به پاسی له خاوه من مامه کان ده‌سته‌یه که هدیه ﴿يَوْمَ تَسْفُرُ بِكُتُبٍ﴾ (دور به‌سار مامه که بیان تیکه‌دهن و) زمانیان با نه‌دهن و نه‌پیچ‌ده به خوریتله‌موی کتیه که بیان (تهورات) ﴿وَتُخْفَتُ مِنْ أَكْثَرِ﴾ تا تو ویرانیت له مامه‌ی خوابه ﴿وَمِنْ قَوْمٍ لَكَ كِتَابٌ﴾ (له کاتیکدا) که نه‌وه له مامه‌ی خوا، سی به ﴿وَيَقُولُونَ﴾ وه ده‌لیس ﴿وَمِنْ عَدُوٍّ﴾ نه‌وه له خوا، به ﴿وَمِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ﴾ به کاتیکدا، که نه‌وه له خوا، نه‌ی به ﴿وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبُ﴾ وه درو یه‌دهم خوا، وه ده‌کهس و ﴿وَمِنْ قَوْمٍ﴾ خوشیان ده‌رانس (که درو به) ﴿مَا كُنْزُ بَشَرٍ﴾ ناسی مو هیچ نه‌ده‌سی به‌که ﴿أَنْ يُؤَيَّتَ اللَّهُ تَكْتِيبًا وَتَعْلِيمًا وَتَسْمِعًا﴾ که خوا مامه و شه‌ریعت و پیغمه‌ریسی دایسی ﴿ثُمَّ يَوْمَ يَنْفُخُ﴾ باشان به خه‌لکی ملیت ﴿كُتُبٍ عِنْدَ رَبِّ﴾ سی به نه‌ده‌ی سی ﴿مِنْ رُوبٍ﴾ له جیانی خوا ﴿وَبِكُرْ كُتُوبٍ﴾ به‌لکو (بیان ده‌لیت) خوا به‌رست سی ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ کتب، چونکه نیوه خه‌لک قیری مامه که‌ی خودا ده‌کهس ﴿وَبِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ وه نیوه خوشتان ده‌بخورینه‌وه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا﴾ وه خوا ده‌رمانشان پی مادات ﴿أَنْ سَجَدُوا لِلشَّجَرِ﴾ که مرشته و پیغمه‌ریسی بکهس ﴿أَنْ تَبْتَغُوا﴾ به به‌رستراوی خوتان ﴿أَنْ تَبْتَغُوا﴾ چون (خودا) ده‌رمانشان پی ده‌دات پی برواین (کافر سی) ﴿لَا تَتَّبِعُوا﴾ دوا‌ی نه‌وه‌ی که نیوه به‌روا دار بورن ﴿لَا تَتَّبِعُوا﴾ ده‌کهس (به‌پته‌وه پادپان) کاتیک که خوا به‌پمانی وه رگرت له پیغمه‌ریسی ﴿لَا تَتَّبِعُوا﴾ که ده‌رچیم دانی ﴿مِنْ كِتَابٍ﴾ له مامه و ﴿وَجَنَّةٍ﴾ حیکمه‌ت و (شه‌ریعت) ﴿لَا تَتَّبِعُوا﴾ به پادپان پیغمه‌ریسی بر هات ﴿مُتَّبِعِينَ﴾ به به‌روا هیتر به مامه‌ی که له لاثانه ﴿ثُمَّ يَوْمَ يَنْفُخُ﴾ ده‌ی بروای پی به‌پس ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا﴾ وه یارمه‌سی سدن ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا﴾ خوا ده‌رمووی ﴿لَا تَتَّبِعُوا﴾ تایا دانان با سم به‌پته‌وه ده‌ا ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا﴾ ده‌کهس (به‌پته‌وه) ده‌کهس به‌پمانی متشان وه رگرت ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا﴾ پیغمه‌ریسی و ورنیان ﴿لَا تَتَّبِعُوا﴾ به‌لی دانمان پیداناو به‌پمانان به‌ست ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا﴾ خوا ده‌رمووی که رانه نیوه به‌شاهید پی ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا﴾ وه میش له گه‌ل نیوه ﴿مِنْ شَهَدَةٍ﴾ به‌کیم له شاهیدان ﴿لَا تَتَّبِعُوا﴾ جانه‌وه‌ی پشنی هه‌لکرد (له به‌پمانه) ﴿بِمَا دَلَّ﴾ دوا‌ی تم دان پیداناو ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا﴾ که واته هه‌ر نه‌وان ده‌سته‌ی ده‌رچوان له ده‌رمانی خودا ﴿لَا تَتَّبِعُوا﴾ تایا (پی برواین) دوا‌ی ده‌بری دیسی خو ده‌کهس ﴿لَا تَتَّبِعُوا﴾ سیمو‌ی (دور) له کاتیکدا که هه‌رچی له ناسان و ره‌وی دایه گوهر به‌ن و ملکه‌چی خودان ﴿لَا تَتَّبِعُوا﴾ بیانه‌وی (به‌پته‌وه حقان) ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا﴾ یا به‌پانه‌وی (به‌پادچری) ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا﴾ وه هه‌مو و هه‌ر بق‌لای تم ده‌کهس به‌پته‌وه ﴿لَا تَتَّبِعُوا﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي اتَّخَذُوا فَتَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾
 تا به به خوشن همدی لهو دارای به ی که خوشن دویت ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ وه هر چی به خوشن
 ﴿يَرْجِعْ إِلَى اللَّهِ﴾ لهوه بیگومان خودا ناگای لی به (نه پنی دل و دعو و سان پاداشتن ده دانه وه) ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ الْغَيِّ﴾
 ﴿يَرْجِعْ إِلَى اللَّهِ﴾ همدو و جور و خوار دمه به کان چه لال بوون ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ بؤ نه وه ی
 به عقوب ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ ینجکه لهوه ی که به عقوب چه رانی کرد ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ لهسه و خوی
 ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ له پیش ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ مارده خوار وه ی تورات ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ (ته ی مو حه ممد
 ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ ده ی تورات بهش ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ و به حویه وه ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ نه گدر تیوه راست ده کن
 ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ ده ی قری علی الله که صوب ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ نه مچا هر که مس درو به دم خواره هدلیه منی ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ له پاش
 نه وه ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ که واته له واته خویشا ستمکارن ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ (ته ی مو حه ممد
 ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ بلی خو پاستی نه ممو ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ که وایو به پیره ی نایبی نیر اهییم بکن ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾
 که پاکه (به ویستی خوی له بیرو ماو ورو کرداری هله لای داوه بو بیرو ماو ورو کرداری راست)
 ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ من بشریکی ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ وه هیچ کاتیک له هاو بهش بریار نه ران به ووه ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ به راستی به کم
 مالیت ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ دانه ووه بؤ (خوا به رستی) حدلکی ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ نه و مالیه به که له به ککه (مه ککه)
 دایه ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ پیروز کراره ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ وه رنمووی به بو جهانبان ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ به دانه پست تپا پدا
 هدیه چه د به لکه و بشانه ی روون ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ (که به کینکیان) شونین و ست به کدی نیر هیبه
 ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ وه هر که مس چو و پسته نه و شریه ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ بؤ نرس بووه (له ریان و تار و دران)
 ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ خودا بریار دانه له سه رخه لکی و قدری کرده له سدریان ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ حد جی ماله کدی
 (خوی) ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ له سه هر که سپک که توانای گه پشش و اړ و پشش) هه پشش بوی ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾
 کفر ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ وه هر که مس باو وری نه ی (یان توانای هدیت و به چیت) ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ نه ووه به
 راستی خوا یی باره له هه مو و جهانبان ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ ملی ته ی دانه داران (خاوه ن کتیه کن)
 ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ له بهر چی بی پروان ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ به به لکه کانی خوا ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ کاتیکدا خوارا بیدر
 نا گدره ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ به ته وه ی که ده بکن ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ ملی ته ی خاوه ن کتیه کن
 ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ له بهر چی بهر گری (رینگری) ده کن ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ له ری ی خوا ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾
 که سپک که بروای هیایی (مه هست بهر پیغمه ورو ماو و دارانه) ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ ده دانه وه ی به بار ست
 بیچه به بهر چاوی خه لک ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ له کاتیکدا تیوه راستا و نا گادارن (به وه ی ری ی خوی به)
 ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ وه خوا سی ناگای به ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ له وه ی که تیوه ده بکن ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾
 ته ی نه و که سانه ی که بروان هیانه ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ نه گدر تیوه گو و رایه لی ده سته به ک بی
 ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ له وانه ی که دانه یان بیدراره ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ بؤ و گره د پیکر گهر یی ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ ده تانکه نه وه به کفر
 دوا ی بروا هسانه کدن

﴿وَلِلَّهِ ذِی الْقُرْبَىٰ﴾ تنهائیو جوانه هه رچی له ناسنامه کاندانه (ومولکی خود به) ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾
 وه هه رچی له ره وی دایه ﴿وَمَنْ تَتَّبِعْ﴾ وه هه ر بولای خودا ﴿فَرَّحَ لَأَمْوَالُهُ﴾ ده گهریتوه هه موو کدره کان ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾
 ﴿کَسْرَ خَيْرٍ مِّمَّ﴾ نهوه (موسولمانان) ماستریس گه لک بوون ﴿أَخْرَجَتْ مِنْ﴾ یو حه لکی هیر به
 دی ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾ هه رمان ددهن به چاکه ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾ وه جلوه گیری ده که
 له خربه ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾ وه بیروا ده هیس به خوا ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾ نه گهر مامه داره کان
 (خارون کنیه کان له جوله کهو گاوره کان) پروایان به نیایه ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾ نهوه به شیر بوو بوون
 ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾ هه موی له وان بیروا دارن (باورمپان هیاوه به نایس اسلام) ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾
 ﴿تَمِیْمٌ﴾ به لام رور به یان له هه رمانی خوا دهر چوون ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾ هه رگیر نه وی ریانت
 پس ماگه به س ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾ مه گهر زیانیکی کهم ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾ وه نه گهر به هه مگیس له گه لک سدا
 ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾ بشتان تی ده کهن ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾ دواتریش سر که موتو و مایس ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾
 له نه ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾ به سه ریاند سهر شور ی و پ سوایی ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾ له هه ر شور یه لک بیس ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾
 نهوه مه گهر به هری به لیس له لایه خودا وه نه بیست ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾ وه به لیس لک لای حه لک وه
 ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾ شایسته ی هه شمیکی گهر بوون له لایه خوا وه ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾
 وه دراوه به سه ریاند هه زاری (دهروون و چاو برستی) ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾ نهوه له بهر له وه بوو نه وان
 ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾ سی پروایوون به به لکه کانی خوا ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾ وه پنه مبه رانمان
 ده کوشت ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾ به ساره وا ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾ نهوهش به هوی نهوه وه بوو که نه وانه سهر پینچی
 ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾ وه مست دریزیان ده کرد ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾ هه موو (مامه داره کان) چوون به لک بیس
 ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾ له مار خارون مامه کاندان ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾ دهسته یه لک راست و ریست هه ر ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾
 نهوه مه کانی خوا دهر چوون (ویداورمپان هیاوه به نایس اسلام) ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾ له (کاته کاس)
 شه ودا ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾ وه له (کاته کانی) کپ نوش مردنیان دا ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾ پروایان هه به
 به خوا ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾ وه به روزی دواپی ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾ وه رمان ددهن به هه رچی چاکه به
 ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾ وه به رگری ده کهن له هه رچی خرابیه به ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾ وه به شیری
 ده کهن له هه موو چاکه کاندان ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾ وه نه وانه له کومه لی چاکانن ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾
 خیر ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾ چاکه به لک نه کهن ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾ نهوه هه رگیر بی سمش ماکریس له پاداشنه که ی
 ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾ خواش به ماگایه له پاریر کاران وله وانه ی لی دهر مس ﴿وَمَنْ لَّا یُؤْتِ﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ﴾ به راستی نه‌وانه‌ی که بی‌سروا بیرون ﴿رَبِّیْ عَزَّوَجَلَّ﴾ سوود به‌وان ناگه‌ی بی
 ﴿مُؤْمِنٌ﴾ به‌ماله‌ کانیان ﴿وَلَا تَزِدْهُمْ﴾ وه به‌ مندا له‌ کانیان ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ‌یک له‌ لای حواوه
 ﴿وَأُولَئِكَ﴾ لای نه‌وانه ﴿أَصْحَابُ سَبَرٍ﴾ هاول و هاوریی ناگر ده‌ی ﴿هَذِهِ حِدَّتُكَ﴾ نه‌وان تیدا
 ده‌میته‌وه به‌همیشه‌ی ﴿مَنْ أَعْلَنُ﴾ وینه‌ی نه‌و مال و دارایی‌ی که به‌ختی ده‌کن ﴿وَالْحَبِیو
 لَاتُ﴾ به‌م ژمانی دوریاید ﴿حَضْرَتِ رَیْحٍ﴾ به‌ وینه‌ی یانه‌که ﴿فَیْ سَرُ﴾ سه‌رما و سوله‌ی تندایت
 ﴿أَصْحَابُ حَرِّثٍ قَوْرٍ﴾ بدات له‌ کشتو کالی تا قبیك ﴿صَدْرُ نَفْسِهِ﴾ کهسته‌میان له‌ خویان کر دیت
 ﴿وَأَهْلُكَ﴾ حانه‌و (ما) و سه‌رمابه‌ کشتو کاله‌کی له‌سار نه‌ریست ﴿وَالْحَبِیو سَرُ﴾ وه خوا
 سته‌می لی نه‌کردوون ﴿وَلَكِنْ نَفْسُهُ ضَمِيمٌ﴾ به‌لکو خویان سته‌میان له‌ خویان نه‌کرد ﴿وَلَا
 تَزِدْهُمْ لَبْسًا﴾ نه‌ی که‌سانه‌ی که بر و تان هباوه ﴿لَا سَعْدَ﴾ مه‌گرن بو خویان ﴿یَطْلُبُ﴾ دوستی
 گپانی به‌گیانی ﴿مِنْ دُونِكِ﴾ جگه له‌خوند (واژه جگه له‌سار و داران) ﴿لَا یُؤْمِنُ﴾ در یعتیان لی
 یاکن ﴿حَبْلًا﴾ له‌هیچ شهر و خرابه‌ی به‌ک ﴿وَدُوْ﴾ ناوانه‌ خواری ﴿مَدِیْرُ﴾ یاخو شیتان ﴿مَدِیْرُ﴾
 بنگومان ده‌نه‌که‌ویت ﴿تَعَبٌ﴾ خه‌شم و قین ﴿مِنْ غُرْمِهِمْ﴾ له‌ (فقه‌گانی) ده‌میته‌وه ﴿وَلَا یُحِی
 مُدْرَهُمْ أَصْفَرُ﴾ ره‌نه‌وه‌ی له‌دلیاندا شار دو یانه‌ته‌وه گه‌وره‌تره ﴿فَدِیْبُ سَرُ﴾ به‌ راستی به‌لکه
 ویشانه‌ کانسان بو و وون کردو به‌ته‌وه ﴿بَلْ كُنْتُمْ تَقُولُونَ﴾ نه‌گه‌ر نیوه‌ ژیرس ﴿فَإِنْ سَرُ﴾ ده‌میته‌وه
 بیدارس ناوه‌وه نیوه‌ن که‌نه‌وانان خوش ده‌ویت ﴿وَلَا یُحِیو سَرُ﴾ وه نه‌وان نیوه‌یان خوش ماری ﴿وَلَا یُحِیو
 و هباوه‌رتان هیه‌هه ﴿بَلْ تَكْبَرُ﴾ به‌همو و نامه‌ نامسانی به‌کان ﴿وَلَا یُحِیو سَرُ﴾ کاتیت نه‌وان بیتان بگن
 ﴿قَالُوا﴾ ده‌لیس بر و اسان هباوه ﴿وَلَا سَرُ﴾ وه کاتیت نه‌مها بو به‌وه ﴿عَصُو عِبْرَتَهُ﴾ لاسان
 سه‌ره‌ به‌م‌ه‌کانی خویان نه‌گه‌زن لیان ﴿مِنْ حَبِیو﴾ له‌رقدا ﴿قُلْ قَوْمُ﴾ بلنی بعون ﴿بَلْ یُحِیو سَرُ﴾ به‌داح
 و رقی خویانه‌وه ﴿بَلْ تَعَبُ﴾ به‌ راستی خوا زانایه ﴿بَدَتْ نَفْسُورُ﴾ به‌وه‌ی له‌سار ده‌ کاندایه ﴿وَلَا
 یُحِیو سَرُ﴾ نه‌گه‌ر چاکه و خوشبه‌ کتان پی بگات ﴿سَوْفَ﴾ هه‌مبار ده‌ی ﴿وَلَا یُحِیو سَرُ﴾
 سیه‌هه ﴿بَلْ لَمْ تَكُنْ﴾ نه‌گه‌ر یا خوشبه‌ کتان پی بگات ﴿بَلْ یُحِیو سَرُ﴾ ده‌لیس ده‌ی پیس ﴿وَلَا یُحِیو سَرُ﴾
 نه‌گه‌ر نیوه‌ به‌نارام س (له‌سار گو یراه‌لی خوا) ﴿وَلَا یُحِیو سَرُ﴾ وه له‌خوا تر سس ﴿وَلَا یُحِیو سَرُ﴾
 شیت ﴿بَلْ لَمْ تَكُنْ﴾ نه‌وان هیچ ریانیکتان پی ناگه‌ی به‌یت ﴿بَلْ یُحِیو سَرُ﴾ به‌ راستی خوا
 نه‌وان ناگه‌داره به‌هرچی نه‌وان ده‌یکه‌ن ﴿بَلْ یُحِیو سَرُ﴾ وه (بیسره‌ بیران) کانی ﴿عَدُوِّیْنَ أَهْلِكَ﴾ که
 به‌یانی رو و ده‌ر جویت له‌ لای مال و خیرانت ﴿بَلْ یُحِیو سَرُ﴾ بر و اداره‌ کانت بیسته‌جنی نه‌کرد
 ﴿مَقْعِدُ نَفْسٍ﴾ له‌چند شونیکدا سو‌ه‌نگ کردن ﴿وَلَا یُحِیو سَرُ﴾ وه خو بیسه‌ری

رانا به

﴿إِنَّ قُلُوبَهُمْ مُّشَبَّهَةٌ بِحُجُرٍ خُتِّمَتْ﴾ لهو کاتمه‌دا که دوو کومهل نه نیتوه خهریک بوون ﴿رَبِّیْ﴾ سست
 یس و نیتک بشکیت و (بگه‌رینه‌وه) ﴿وَنَسِیَ الْوَعْدَ الَّذِیْ لَهُ﴾ به‌لام خوا دؤست و یارمندی دهریاں بور ﴿وَعَلَى اللَّهِ
 تَوَكَّلْ﴾ تئومور ﴿وَهُوَ بِرُؤُوسِ الْأُمَمِ﴾ و یروا داران با پشت تمه‌یا به خو پیمیش ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ
 یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ یسره له (چمگی) به‌دردا ﴿رَبِّیْ﴾ نه کاتمه‌دا نیتوه کم و
 لاوار بوون ﴿وَنَسِیَ الْوَعْدَ الَّذِیْ لَهُ﴾ دهی له خوا ترسن ﴿لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ نه لکو سوپاس گوداری یس ﴿وَلَقَدْ
 نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ (پیریان بخه‌روه) نهو کاته‌ی صموت نه یروا داره‌کان ﴿لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ ناپا به‌ست
 می به ﴿لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ پهر و مرد گارتان کومه کتان نکات ﴿لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ نه می هه‌وار ﴿لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ
 یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ نه فرشته دانه‌ر تراره‌کان ﴿لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ نه لکی نه‌گه‌ر نارام مگرن ﴿وَنَسِیَ الْوَعْدَ الَّذِیْ لَهُ﴾ و نه خوا
 ترسن ﴿لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ به‌لامارتان بدون له‌م کاتمه‌دا ﴿لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ پهر و مرد گارتان
 کومه کتان نکات ﴿لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ به‌پیش هه‌وار ﴿لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ نه فرشته بی‌شانه‌دانه‌کان ﴿لَقَدْ
 نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ و نه خوا تمه‌یا لهو (کومه‌کی) به‌ی کرد ﴿لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ به‌مژده بؤتن ﴿لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ
 یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ و نه بؤنه‌وی ده کاتمه‌ی یس نارام یس ﴿لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ (نه‌وه‌ش براس)
 سه‌ر که‌وتیش تمه‌یا له‌لایه‌ن خوی ﴿لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ بالا ده‌ستی داناوه‌یه ﴿لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ و نه
 ماردی فرشته‌کان) بؤنه‌وه سور دایریت (له‌ساری بات) به‌شیک ﴿لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ نه‌وانی که
 یس بر و ان ﴿لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ یان حه‌ه‌ت یاریان نکات (به‌نیشک‌یاں) ﴿لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ نه‌معا
 مگه‌رینه‌وه نه ماثومندی ﴿لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ دهر ماره‌ی هه‌لها توه‌کانی شه‌ری نوحود نه راستی به‌ده‌ست
 نومی به (له‌ی موحه‌مه‌ده‌یلا) ﴿لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ هیچ شتیک لهو کاره‌ده ﴿لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ چ (خوا)
 نه‌وبه‌یاں لی و هر گری ﴿لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ یان سرایان مدات ﴿لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ چونکه نه راستی نه‌وه
 سته‌مکارن ﴿لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ هه‌ر بو خواجه هه‌رچی نه ناسحانه‌کانه‌یه ﴿لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ و نه
 هه‌رچی له‌ره‌وی دایه ﴿لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ خوش نه‌ی له هه‌ر که‌س خوی به‌ری
 و نه سرای هه‌ر که‌میش له‌دات خوی به‌وی ﴿لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ و نه خوالی بورده‌ی میهره‌بانه ﴿لَقَدْ
 نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ نه‌ی که‌سانی که‌بر و اتان هیناوه ﴿لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ سوود مه‌خور ﴿لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ
 یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ چه‌مه‌به‌را به‌ر ﴿لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ و نه خوا ترسن ﴿لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ بؤنه‌وی زر گاریس ﴿لَقَدْ
 نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ و نه خؤتان پیار سرن لهو ناگرمی ﴿لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ که‌نامه‌ده کبراهه یو بی
 سرواگان ﴿لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ و نه گوی رابه‌لی خودا و به‌مه‌ر یس ﴿لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾ یگومان
 میهره‌بانتان له‌گه‌ر نه‌کریست ﴿لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ یُنَادِی السَّاعِیْنَ﴾

﴿وَسَيَرْجِي عَمِيرَةً﴾ پيتسېر کي بکهن سو لي بورديکي گه وړي (خودا) ﴿مَرْيَمَ﴾ له لايه پيروم گر تانه وړه ﴿وَحَنَانٍ عَرْصَةٍ﴾ وه يو بهه شينک که پانيه گهي (نه نه داري) ﴿كَلِمَاتٍ لَا يَلْمِزُ﴾ ناسمانه کان وړوي به ﴿وَلَا يَنْسِي﴾ که ناماده کراوه يو له خوا ترسان ﴿يَذَرُ﴾ نه وانه ي ماله دمه حسن (له ري ي خوادا) ﴿فِي نَسْرِ﴾ له کاتي خوشي (دوله مېدي) ويا خوشي ده ﴿وَلَا يَخْطِي﴾ وړي به تي حقان ده خو به وړه ﴿وَلَا يَنْسِي﴾ عرمان ده سوور له خه لکي ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ خواش چاکه کاراني خوش ده ویت ﴿وَلَا يَنْسِي﴾ ده وانه ي که کاتيک کرده و به کي ماشيرين ده کن ﴿وَلَا يَنْسِي﴾ ياستم له خويان ده کن ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ که يادي خويان کرده وړه ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ ده مچا داوي مي سوور دن ده کن سو گو بهه کانيان ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ تايا کي ده وړت له گو ماحه کن ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ ينجگه له خوا ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ وه نه وام دين ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ نه مېر نه وري که کرده و به ده ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ له کاتيکدا براني (گو ماحه) ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ نه وانه ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ پاداشين لي يوورده ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ له لايه پيروم گر تانه وړه ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ و چه سد يا خاتيک (به ده شينک) ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ که وړياريه کان ده وړو به وړيارياندا ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ نه مېر نه وړه به ده شينک ده يا ده مېر به يي ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ چه سد چاکه پاداشتي چاکه کاران ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ ينگومان ر بورده ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ له پيش نه وړه چه سد ري ويا ساپه ک (با وړيک) ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ نه مچا نيوه بگه وړي پيروم وړدا ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ و سه رنج بدن تايا چون بوو ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ سه رله مچا مي سېرواگان ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ نه مېر نه وړو کرده و به سو هه سوو خه لکي ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ وړي وړي وړي و نامور گاري به ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ يو له خوا ترسان ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ سست و دل لاوار مېس ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ وه غمبار مېس ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ هه ر قيو به وړو وړو ترن ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ نه گهر بروا دار يي ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ نه گهر نيوه (له نو خودا) رام و بريستان نووش بووه ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ نه وړه ينگومان نه و هوره (به رسته کان له به دردا) رام و بريستان نووش بووه ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ به وړي ري نيوه ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ نه و چه رچ وړو زانه ي (البيون و سه ر که و تانه) ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ ده بگيريس له باو خه لکيدا (جاريک يو نيوه و جاريک يو نه وړان) ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ له مېر نه وړي (به وړيادا) خوا ده ري بحيات ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ نه وانه ي بروا دار هساره ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ و له باو نيوه ده لزيوت ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ چه سد کمبک به شهيد ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ و خواستم کاراني خوش تاوشت ﴿وَلَا يَخْشَى﴾

﴿ثُمَّ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ نَبِيِّهِ بِمَا كُنْتَ عَلَيْهِ فِي الشَّكِّ﴾ پاشان دپه‌راند به سهر تاندا (بوی مارتن) ﴿ثُمَّ أَفْتَدَاهُ﴾ له پاش نه و غمه‌ی که
 چه‌شتان ﴿أَنَّهُ﴾ نارامی ﴿شَبَّ﴾ که و مه‌ورنک بوو ﴿فَتَنِيَّ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ﴾ به سهر ده‌سته‌یه‌ک له تیره
 داهات ﴿وَصَدَّقَهُ﴾ به لام ده‌سته و ناقمیکي دیکه‌نان (که ناوهریان هیلده به‌غیر به‌بوو) ﴿وَدَّ هُمُوتُهُمْ نَفْسَهُمْ﴾
 به راستی هدر خوید به به‌ست بوو ﴿يَعْتَصِبُ﴾ گومانی ﴿بِأَسْمَاءَ بِنْتُ حَازِمٍ﴾ به راستی و به هه قیام به حواد هدر
 ﴿طَنَ الْجَبِينَةِ﴾ وه‌ک گومانی به هامتی ﴿يَعُولُ﴾ نه‌بان ووت ﴿عَرَّ﴾ نایا مومان هه‌به (به ده‌ستمانه)
 ﴿مِنَ الْأَمْرِ﴾ لهم کاره‌دا (رک بوو) ﴿مِنْ تَحْتِ﴾ هیچ شیت ﴿فَلَمَّا﴾ ملسی بیگومان کرد و بار
 ﴿فَلَمَّا نَبَّ﴾ هدموی به ده‌ست خوابه ﴿يَحْفُوتُ﴾ ده‌شار به‌وه ﴿فِي نَفْسِهِ﴾ له دهر و بیاندا ﴿فَلَا يَتَذَكَّرُ﴾
 نه‌ی که دهری نامون بونت ﴿يَتَذَكَّرُ تَوَكَّرُ﴾ ده‌لیس نه‌گهر به ده‌ست نیمه بوابه ﴿مِنَ الْأَمْرِ﴾
 شیء ﴿لَهُم كَرَمٌ شَتِيتٌ﴾ له سهر که‌وش ﴿مَعْبُودٌ﴾ نیمه لیر هه‌ده کوریزین ﴿فَلَا يَتَذَكَّرُ﴾
 بلسی له‌گهر لیوه ﴿فِي تَوَكُّرٍ﴾ له ماله‌کامی خوش‌تاندا بو و مایه ﴿بِرَّ بَرِّ﴾ هدر دهر به‌چوون نه‌ی نه‌ی
 ﴿كَيْبَ عَلَيْهِمُ الْقُتْلُ﴾ که کورزانیان له‌سهر نو و سراسر بوو ﴿فِي مَصِيبَةٍ﴾ بر جینگای کورزانیان
 (راکشانیان) ﴿وَيَسْتَفِئُونَ﴾ بو نه‌وه‌ی خواتانی بکانه‌وه ﴿فِي مَصِيبَةٍ﴾ نه‌وه‌ی که له سنگت به‌دایه
 ﴿وَيَسْتَفِئُونَ﴾ وه‌بؤ نه‌وه‌ی بالفته و پاکی بکانه‌وه ﴿فَلَمَّا قُتِلُوا﴾ نه‌وه (بر وایه) ی که له دلت به‌دایه ﴿وَاللَّهُ﴾
 عليم ﴿وَهُ حَوَارِئُ﴾ به‌د ب تَصَدَّرَ به‌وه‌ی له سینه‌و دهر و به‌گانه‌دایه ﴿فَلَمَّا قُتِلُوا﴾ به‌ر سنی
 نه‌وانه‌ی ﴿فَلَمَّا قُتِلُوا﴾ پشتیان هه‌ل‌کرد له‌ما و بیاندا ﴿بِوَرِّ سَلَىٰ تَحْتَهُ﴾ له‌و بر ووه‌ی که هدر دور
 کومه‌ب که‌یشتی به‌یه‌ک (له نو حود ده) ﴿بِمَا شَرَّهٖمُ شَبَّهَ﴾ بیگومان نه‌ده شیتان هه‌لی
 خلیس‌کاندن و له‌حشته‌ی مردن ﴿بِمَا شَرَّهٖمُ شَبَّهَ﴾ به‌وه‌ی همدی له‌و گوماهانه‌ی که به‌وه‌و پیش
 کرد و بووین ﴿وَفَضَّلَهُمُ اللَّهُ﴾ سویندین بیگومان خواتانی بان خوشو و بر به‌هه چونکه به‌راستی
 خوا ﴿عَفْوُ حَبِيبَةٍ﴾ نیوورده‌ی به‌نارام و له‌سهر خویه (له توله سمدین دا) ﴿فَلَمَّا قُتِلُوا﴾ به‌ر سنی
 نه‌ی که‌سانی که بر و اتان هیاوه ﴿فَلَمَّا قُتِلُوا﴾ ده‌لیس که‌زو و مک نه‌وانه مه‌ب که بی‌سهر و بوو ﴿وَقَالُوا﴾
 ﴿إِذَا بَرِئْنَا﴾ به‌برایا و به‌کایان ده‌ووت ﴿فَلَمَّا قُتِلُوا﴾ کاتی به‌هه‌ریان بکردایه ﴿فَلَمَّا قُتِلُوا﴾
 یدن هه‌ریان بکردایه و به‌چو و مایه بو جه‌سگ ﴿وَمِنْ بَرِّ عَدُوِّ﴾ نه‌گهر لای نیمه (بسته‌جی) بو و نه‌یه
 ﴿فَلَمَّا قُتِلُوا﴾ به‌ده‌مردن ﴿فَلَمَّا قُتِلُوا﴾ وه‌ده‌کوزران ﴿فَلَمَّا قُتِلُوا﴾ تا خوا نه‌وه‌بکات تا خوا
 نه‌وه‌بکات ﴿فَلَمَّا قُتِلُوا﴾ به‌داج و مه‌راق له‌دلیاندا ﴿وَلَمَّا قُتِلُوا﴾ وه‌خوا (مر ولف) ده‌زینی
 ﴿وَلَمَّا قُتِلُوا﴾ و ده‌یشی مرتیت ﴿فَلَمَّا قُتِلُوا﴾ وه‌خودا بیایه به‌هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک که تیره ده‌یه‌ک
 ﴿فَلَمَّا قُتِلُوا﴾ سویندین نه‌گهر تیره بکوزرین ﴿فَلَمَّا قُتِلُوا﴾ له‌ری‌ی حواد ﴿فَلَمَّا قُتِلُوا﴾
 بمرن ﴿فَلَمَّا قُتِلُوا﴾ نه‌وه‌به‌راسی نیووردن و میهره‌مانی له‌لایه‌ن خواوه ﴿فَلَمَّا قُتِلُوا﴾ چاکتره
 ﴿فَلَمَّا قُتِلُوا﴾ نه‌وه‌ی که‌کزی ده‌که‌مه‌وه ﴿فَلَمَّا قُتِلُوا﴾

﴿وَإِنْ أُنْفِرُوا مَوَاجِدَ سَائِبِ لَيْسَ لَهُمْ نَصْرٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لَهُمْ أُولُو الْأَرْحَامِ﴾ هغه لای حوا
 ﴿تَحْتِ الْأَرْحَامِ﴾ کوده کړه وه ﴿يَوْمَ يُنْفِرُ الْغَمَامُ﴾ به هوی بهرین خوا وه ﴿بِئْسَ الْوَعْدُ﴾ یو نه و نه دم
 و بامی بویت ﴿وَبِئْسَ الْوَعْدُ﴾ نه گهر سو ﴿فَصَلِّ﴾ به دخوو قه رهق و ﴿تَعْلَمُ﴾ دل رهق بویتابه
 ﴿لَا تُصَوِّرْ﴾ نه وه هه موو بلاوه بیان ده کرد ﴿مِنْ حِوَارِ﴾ له ده ورت ﴿وَعَفْ﴾ هغه ﴿که واته لی
 یان سوره ﴿وَأَسْعَفَ﴾ و داوای لی بور دو بیان بو بکه له حوا ﴿وَأَسْعَفَ﴾ و ر ویز بیان بی بکه
 ﴿وَالْأَمْرُ﴾ له کار ویدردا ﴿مِنْ عَمَلٍ﴾ جا کاتیک (دوا راویز کردن) بریارت دا ﴿مَوْكِلَ﴾ نه وه
 پشت به خوا بیهسته ﴿بِئْسَ الْوَعْدُ﴾ به راستی خوانه وانه ی خوش ده ویت که پشت به خوا
 ده به مستی ﴿يَوْمَ يُصْرَفُ﴾ نه گهر خوا سمرتان بجات ﴿وَلَا يَصْرَفُ﴾ نه وه هیچ کهس
 رال ماسی به سمر تاندا ﴿وَلَا يَصْرَفُ﴾ وه نه گهر یار مه نیتان به دا (پشتان به ردت) ﴿فَصَلِّ﴾
 کینه نه وه که هوی ﴿يَوْمَ يُصْرَفُ﴾ له پاش خوا سمرتان ده خات ﴿وَلَا يَصْرَفُ﴾
 وه به سمر داران پشت هه به خوا به مستی ﴿وَلَا يَصْرَفُ﴾ وه بو هیچ بیهه به ریک به بور
 ﴿بِئْسَ الْوَعْدُ﴾ که خیانت بکات ﴿وَمِنْ عَمَلٍ﴾ وه هه کهس خیانت بکات ﴿بِئْسَ الْوَعْدُ﴾ به و
 خیانت نه وه ی کرد ویت دیت (به کولیه وه به) ﴿يَوْمَ يُصْرَفُ﴾ له پاشه رزدا (روزی هه ست نه وه)
 ﴿لَمْ يَكُنْ﴾ پاشان پاداشت ده دیت وه ﴿فَصَلِّ﴾ هه موو که سیک ﴿وَلَا يَصْرَفُ﴾ هه رچی کردیت
 ﴿وَمِنْ عَمَلٍ﴾ وه نه و ان سته میان لی ناکریت ﴿فَصَلِّ﴾ ده ی تاب که سیک که شونمی
 ﴿وَمِنْ عَمَلٍ﴾ به رانه سدی خوا که ویتیت ﴿فَصَلِّ﴾ وه که که سیک وایه بکه رته وه ﴿وَمِنْ عَمَلٍ﴾
 به خه شیکه وه له لایه خوا وه ﴿وَمِنْ عَمَلٍ﴾ وه چنگا و شونمی نه وه ﴿وَمِنْ عَمَلٍ﴾
 که سمر نه به صابکی چه مد خر به ﴿وَمِنْ عَمَلٍ﴾ (چاکه کاران و خرابه کاران) حوا هس چه مد پده ی
 جیب وارن ﴿وَمِنْ عَمَلٍ﴾ لای خوا ﴿وَمِنْ عَمَلٍ﴾ وه خوا بیایه ﴿وَمِنْ عَمَلٍ﴾ به نه وه ی که ده بکه
 ﴿وَمِنْ عَمَلٍ﴾ سویند بیت بنگومان خوا چاکه و نه می نا ﴿وَمِنْ عَمَلٍ﴾ به سمر مر وادار اندا ﴿وَمِنْ عَمَلٍ﴾
 دیت کانی که به وانه ی کرد له ناویاندا ﴿وَمِنْ عَمَلٍ﴾ به سمر ویراویک ﴿وَمِنْ عَمَلٍ﴾ له خوین
 ﴿وَمِنْ عَمَلٍ﴾ که ده به خوینده وه به سمر یاندا ﴿وَمِنْ عَمَلٍ﴾ به لکه ویشانه کانی خود ﴿وَمِنْ عَمَلٍ﴾
 و بیک و حوا بیان ده کاته وه ﴿وَمِنْ عَمَلٍ﴾ وه فورتن و هه موو دویان بیهه ده کات
 ﴿وَمِنْ عَمَلٍ﴾ نه گهر چی نه و ان له بیثدا ﴿وَمِنْ عَمَلٍ﴾ له گومرایی به کی بروون و ناشکرادا
 بروون ﴿وَمِنْ عَمَلٍ﴾ ثایا بوچی کاتیک دوو چارتان بوو ﴿وَمِنْ عَمَلٍ﴾ ماخوشیک (له خو خود)
 ﴿وَمِنْ عَمَلٍ﴾ بنگومان نیوه دوو قانی نه و نه ان دوو چاری نه و ان کرد (له به دردا) ﴿وَمِنْ عَمَلٍ﴾
 ورتان ﴿وَمِنْ عَمَلٍ﴾ نه وه له کویموه هات ﴿وَمِنْ عَمَلٍ﴾ بلی (نه ی مو حه صمد) ﴿وَمِنْ عَمَلٍ﴾ نه وه
 له لایه ﴿وَمِنْ عَمَلٍ﴾ خونه وه سوو (که هه مانی پنه سمرتان شکاند) ﴿وَمِنْ عَمَلٍ﴾ به راستی خوا
 ﴿وَمِنْ عَمَلٍ﴾ به سمر هه موو شتکنا به توانابه ﴿وَمِنْ عَمَلٍ﴾

﴿وَمَا أَصْبَرُ﴾ نه‌وه‌ی که‌دو و چار تان بوو ﴿يَوْمَ تَنْقُزُ الْجَمْعُ﴾ له‌ور و زهد که هه‌ر دوو کومس به‌یه‌ک
 گه‌یشتن (له‌لو خوددا) ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ نه‌وه به‌ویستی خودا سوو ﴿وَنَحْنُ نُنُوبُ﴾ بو نه‌وه‌ی پروندارن
 دهر بجات ﴿رَبِّهِمْ يَوْمَ تَنْقُزُ﴾ و بوق نه‌ویش دوو و ده‌کان ناشکرانکات ﴿وَنَحْنُ نُنُوبُ﴾ و بی‌بهره
 ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ و مرین به‌مگس ﴿وَنَحْنُ نُنُوبُ﴾ له‌ری‌ی خودا ﴿وَنَحْنُ نُنُوبُ﴾ بانه‌گری (له‌ولانی
 خویش) نکس ﴿وَنَحْنُ نُنُوبُ﴾ و و بیان نه‌گه‌ر سمان‌رایه‌ جه‌نگ دعبت ﴿وَنَحْنُ نُنُوبُ﴾
 شویستان ده‌که‌وتیس ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ نه‌وانه له‌ور و زهدا له‌سی پروایه‌وه ﴿فَبِمَا نَسَا﴾
 بریک تر بی‌وون تله‌بیروا و نیمانه‌وه ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ نه‌وانه به‌ده‌بیان شتیک دلبش ﴿فَبِمَا نَسَا﴾
 ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ که‌له‌دلایند، سی به‌ ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ و ده‌حوا (له‌هم‌مور که‌س) رانانره‌ ﴿فَبِمَا نَسَا﴾
 به‌وه‌ی که ده‌پشاره‌وه ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ نه‌وانه‌ی که‌ووتیان (مه‌به‌ست پی‌ی دوو و ده‌کانه)
 ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ دهر باره‌ی براکیان (بار و داران) ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ له‌کانبیکدا خویان دایشتن و دهر به‌چوون
 ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ نه‌گه‌ر له‌وان گوترایه‌لی نیسه بووایه ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ به‌ده‌کوزران ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ بلی
 که‌واته به‌رگری ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ مردن له‌خوتان دوو و ده‌مده‌وه ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ نه‌گه‌ر
 نیسه به‌ست ده‌کس ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ هه‌ر گیز و اگوسان مده‌بن ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ نه‌وانه‌ی که‌کوزران
 ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ له‌ری‌ی خودا ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ مردوون ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ (نه‌خیر وایه) به‌لگو له‌وانه ری‌مده‌وون
 ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ لای به‌روه‌دگاریان ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ رزری ده‌دریس ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ شادمان و دلخوش
 به‌وه‌ی ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ که‌خواپی به‌خشوون ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ له‌مه‌ره و هه‌رلی خوی ﴿فَبِمَا نَسَا﴾
 بایرک ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ شادمان به‌وانه (به‌برانبکوشه‌ره کابیان) ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ که‌هیشتا نه‌گه‌یشتوون بی‌ب
 ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ له‌دوای (شه‌هیدووی) نه‌مان ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ به‌هیچ ترسیکیان به‌سه‌ره ﴿فَبِمَا نَسَا﴾
 بکروون و به‌نه‌وانه هیچ هم و خه‌ه‌تیک ده‌خوون ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ شادمان و دلخوش ﴿فَبِمَا نَسَا﴾
 ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ به‌و به‌هره‌و ریاده‌هه‌رله‌ی له‌لایه‌ن خواوه (پیان خواوه) ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ و به‌راستی خوا
 ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ پاداشتی پرواداران وون ماکات ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ نه‌وانه‌ی ﴿فَبِمَا نَسَا﴾
 که‌وه‌لانی خواو پی‌مه‌به‌ریان دایه‌وه ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ له‌پاش نه‌وه‌ی که‌ ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ (له‌لو خوددا)
 نووشن بری‌داری سوون ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ به‌یشتوون ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ به‌یشتوون هه‌یه که‌کرده‌وه‌ی چاکیان کرده
 ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ و ده‌خویان باراسووه ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ پاداشتیکی گه‌وره ﴿فَبِمَا نَسَا﴾
 نه‌وانه‌ی که‌خه‌لکی بی‌یان ده‌ووتن ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ به‌رستی خه‌لکی (بی‌باور) ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ له‌شکر
 و کومه‌لی روریان کوکرده‌وه‌ له‌دژتان ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ که‌واته برسی لایان ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ که‌چی
 نه‌وان (نیمانه‌داران) به‌مه‌ما و هه‌ریان ریاده‌سوو ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ و ده‌ووتیان ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ هه‌ر خومان به‌سه
 ﴿فَبِمَا نَسَا﴾ جه‌ند بشت پی به‌سراوینکی چاکه ﴿فَبِمَا نَسَا﴾

﴿لَقَدْ سَمِعْنَا أَنَّهُ﴾ به پراسنی خوا ییسی ﴿فَرَأَيْنَاهُ﴾ ووتی نو (جولو له) انهی که ووتیان ﴿رَبَّنَا﴾ له
 فقیر ﴿بِیْگومان خوا هه زاره﴾ و نیت ده وله مه ندین (چونکه داوی قهرمان لی ده کت
 مه به مشیان له ثبته تی ومن یقرص الله قرصاً حساً به) ﴿سَكَّابًا﴾ نو هی که ووتیان ده یوسین
 ﴿وَمِنْهُمْ لَأَبْنَاءٌ﴾ (وه ده یوسین) کوشنی له وانه یو پیغمبره کان ﴿وَمِنْهُمْ جُفًى﴾ به دایه و ﴿وَمِنْهُمْ
 رُفُؤٌ﴾ وه (پیان) ده لبس بجه ژر ﴿عَدُوٌّ خَرِبٌ﴾ سرای ناگری سو و تیسر ﴿بِهَت﴾ نو (سر مه خته)
 ﴿بِسَادَةٍ یُرِیْکُمْ﴾ به هوی کر ده وی (خرایی حوتانه ویه) که پستان ختوه ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بیگومان
 خوا ﴿بِئْسَ بَطْلَانٌ بَعِیدٌ﴾ هیچ جوره مستعینک ماکات له به مد کان ﴿بِئْسَ دُؤًى﴾ نو (جولو که هی)
 که ووتیان ﴿رَبَّنَا﴾ به پراسنی خوا ﴿عَهْدٌ بَيْنَ﴾ به پمانی داوه به نیمه ﴿أَلَا نُنَبِّئُ﴾ بر سول
 که بر و به هتیب به هیچ بر او شک ﴿حِیْ یَا بُنِیَّاسَ یُفْرِسِرْ﴾ هه نا قورمانی و خیر نکمان بق به هتیب
 ﴿أَلَمْ نَجْعَلْ لَّکُمْ﴾ که ناگر (بیشه خوار ده و) بسوینیت ﴿فَرَحاً حَکَرٌ﴾ بلن بیگومان هانی بولان
 ﴿رُسُلًا مِّنْ قَبْلِ﴾ چه مد پیغمبریک له پیش مموه ﴿بِأَشْبَابٍ﴾ به به لکه بروونه کانه وه ﴿وَدُلَّی قَلْبُکُمْ﴾ وه
 نو (موحیر به ی) که ورتان ﴿بِإِتْمُونٍ﴾ دهی موی نو (پیغمبره) انه تان کوشت ﴿إِنْ کُنْتُمْ
 سَادِدُونَ﴾ نه که ر نیو به راست ده که ن ﴿فَرِحَ سَکَدُونُ﴾ جائه که ر باو دریان پی به کردی ﴿فَعَدَّ حَسْبُکُمْ﴾
 نو ده بیگومان پروانه کراوه (پیغمبرانی پیش توش به در و رانرا) ﴿رُسُلًا مِّنْ قَبْلِ﴾ به پیغمبرانی
 له پیش تو وه ﴿جَدْرٌ بَأْسٌ﴾ هتاویانه به لکه بروونه کان ﴿وَرَبِّیْرٌ﴾ و مامی ناسمانی (مامی به مد
 و ته من که ر) ﴿وَأَنْحَسِبَ تُفْیِرُ﴾ و مامی پروون که ره وه ﴿سَکَدُنِیْسٌ﴾ هه مو و (خا وهن)
 گیانیست ﴿رَبِّمَ تَنُوبٌ﴾ مردن ده چیزیت ﴿وَأَنْحَسِبُ﴾ وه به پراسنی به ته وی بیتان ده دریت
 ﴿أَجْرُکُمْ﴾ به داشته کانتان ﴿یَوْمَ نُبْعَثُ﴾ له روزی دواپی دا (هسته به وه دا) ﴿مِنْ رَّحْرِحٍ﴾ نه معا
 هه که س دور خریته وه ﴿عِیْسَی﴾ له ناگری دورح ﴿وَأُجْلُ حَسَّةٌ﴾ و بخریته به هه شته وه
 ﴿فَقَدَرٌ﴾ نو ده به پراسنی نو که سه سه ر که و تو وه ﴿وَرَدَّ تَنْبُوءٌ﴾ ژمانی دویاش هیچ شتیت
 به ﴿لَا تَمِیْحُ تَقَرُّورٌ﴾ جگه له چه مد سات و نار مروونه کی فرموده به بیت ﴿لَئِنْ کُنْتُمْ
 سَوِیدَ بَیتِ بَیْگومان نا قی ده که ر تنموه ﴿لَا تَمِیْکُمْ وَتُضَعَّکُمْ﴾ له سامان و دارایی و گیانی خوتاندا
 ﴿وَسَمَحُشٌ﴾ سوید بیت بیگومان ته بیستی ﴿مَرَّ یَسْرٌ أَوْثَرٌ﴾ له و ته ی که مامه یان
 پندراره ﴿مِنْ بَیْطَعُکُمْ﴾ له پیش نیوه ﴿وَمِنْ بَیْطَرٌ شَرُّوْهُ﴾ وه له وانه ی هاریه شیان سو خوا دانه وه
 ﴿أَلَمْ یَکُنْ﴾ (نارار و) قسه ی ناخوشی روز ﴿وَمِنْ مَشِیْرُوْهُ﴾ حانه گمر تیوه نارام بگرن ﴿وَنَشَقُّوْهُ﴾
 و باریر کارس ﴿مَرَّتْ ذَلِکَ﴾ نو ده بیگومان نو وه ﴿مِنْ غَرَبٍ کُلُّوْهُ﴾ له کره به هیز و گه وره کانه (له ر
 کاراته به لی براتی ده وی) ﴿۵﴾

﴿وَيَذَرُهَا﴾ (بیته‌ی بیریان) کاتیک که خواوه‌ری گرت ﴿مَشِيَّةً﴾ به‌یمان له‌وانه‌ی ﴿أَوَّلَ النَّحْيِ﴾
 که‌نامه‌ی پی به‌حشر ابوو (له‌جوله‌که و گاوزه‌کان) ﴿سَيِّئَةً مِّنْ عَمَلٍ﴾ ده‌ی نه‌و نامه‌یه رووون بکه‌نه‌وه
 بو‌خه‌لکی ﴿وَلَا تَكْتُمُوهُ﴾ وه به‌یشار نه‌وه ﴿تَبَرُّدٌ﴾ به‌لام نه‌و (به‌یمان‌یان) مریده‌یه ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾
 پشت خوریانه‌وه ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾ و کریبان به‌و نامه‌یه ﴿نُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾ مرخیکی که‌م ﴿فِيهِ مِثْرُ نُورٍ﴾
 نای چه‌د خرابه‌ نه‌وه‌ی کریبان ﴿الْأَنْفُسِ﴾ وه‌گومان همه‌یه ﴿فِي مِثْرٍ مِّنْ نُّورٍ﴾ نه‌وانه‌ی که‌شاده‌مان
 ﴿بِهِ لُورٌ﴾ به‌وه‌ی که‌کر دیان ﴿رُحْمٌ﴾ و پیمان حوشه ﴿لَا يَحْمَدُ﴾ که‌سویاس بکریس ﴿بِهِ لُورٌ﴾
 یقیناً ﴿بِهِ شَيْئٌ﴾ که‌به‌پان کردوه ﴿وَلَا تَحْسَبْهُ﴾ نه‌وه هدرگیر گومان‌یان پی‌مه‌ه ﴿بِهِ لُورٌ﴾
 ﴿عَذَابٌ﴾ به‌ررگار بوو له‌سرا ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾ و بو نه‌وانه همه‌یه سرایه‌کی ﴿بِهِ لُورٌ﴾ نارادر
 ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾ هدربو‌خو به‌پادشایه‌نی و مولکی ﴿سَمَوَاتٍ وَ الْأَرْضِ﴾ ناسمانه‌کان وره‌وی ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾
 شیء و خوا نه‌سهر همه‌وو شتیکدا ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾ همه‌یه لاندازه ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾ به‌راستی به‌دروست
 کردی ﴿سَمَوَاتٍ وَ الْأَرْضِ﴾ ناسمانه‌کان وره‌ویدا ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾ و له‌جیاری و گورانی ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾
 و سهر ﴿شَعْرٌ وَ رِزْدٌ﴾ چه‌ده‌ها به‌لکه همه‌یه ﴿لَا يَحْمَدُ﴾ بو‌خواه‌و بوو حوشه‌کان
 ﴿لَا يَحْمَدُ﴾ نه‌وانه‌ی که‌بادی خوا ده‌که‌ن ﴿بِهِ لُورٌ﴾ به‌پیه‌وه به‌دایشنه‌وه ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾
 حو‌پنه‌ر ﴿بِهِ لُورٌ﴾ به‌ر کشانه‌وه ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾ وه‌سیر ده‌که‌نه‌وه له‌دروست کردی ﴿سَمَوَاتٍ وَ الْأَرْضِ﴾
 ناسمانه‌کان وره‌وی ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾ نه‌ی به‌رووردگارمان ﴿عَذَابٌ مِّنْ عَذَابٍ﴾ نه‌م (جیه‌یه‌ت) دروست
 به‌کردوه ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾ به‌پن هوده ﴿سَمَوَاتٍ وَ الْأَرْضِ﴾ به‌پن هوده ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾ ده‌سا قوش به‌مان
 پاریه‌له‌سری ناگری دوزح ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾ نه‌ی به‌رووردگارمان ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾ هدر که‌س بو
 به‌جه‌پنه‌ ناگری دوزخه‌وه ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾ نه‌وه بینگومان رسوات کردوه ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾
 وه هیچ پشتیونیک به‌بو سته‌مکاران ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾ نه‌ی به‌رووردگارمان به‌راستی نه‌مه ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾
 مازیب ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾ به‌بانگ‌خواه‌یک بوو (به‌به‌ست پی پی‌مه‌مه‌بیری خودایه ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾
 مانگی له‌کرد سو پر واهیان ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾ ده‌ی ووت (بر وایش به‌به‌رووردگارتان ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾
 ده‌ست به‌جی پرومان هینا ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾ نه‌ی به‌رووردگارمان ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾ ده‌ی له‌گو‌ما‌ه‌که‌مان
 خورش به‌ه ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾ و سهره‌وه لیسان ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾ خرابه‌کانمان ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾ و مان مریه
 ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾ له‌گهل که‌سانی چاکه‌کاردا ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾ نه‌ی به‌رووردگارمان پیمان به‌خشه
 (له‌پاش مردن) ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾ نه‌وه‌ی به‌لینت پی‌دین ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾ له‌سهر رویانی پی‌مه‌به‌ره‌کانت
 ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾ و ریسوامان مه‌که ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾ له‌روزی دوانی دا (هسته‌نه‌وه) ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾ بینگومان نو
 ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾ به‌لین ماشکینیت ﴿وَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾

﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ﴾ ته مجا په ورو د گاریان وه لای (مراکائی) دانه وه ﴿فَإِلَّا صَبْرٌ﴾ (مرووی)
 ینگومان من رایه ماکم ﴿عَمَّ عَيْنٍ يَكْرُ﴾ کړد موی (هیچ) خواو من کړد وه په ک له نیو ﴿مِنْ رَكْعَةٍ
 وَأُتِيَ﴾ له تیر یان می ﴿بَعْضُكُمْ مِنْ قَوْمٍ﴾ همدینکسان له همدینکی تر تان موون ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ
 جَاهِلِيَّةٍ هِيَ كَ كُوفِيان کړد ﴿وَأَخْرَجُوا مِنْ دَرَجَةٍ﴾ و دهر کړان له جی و شومس خویدن ﴿وَأُذِّنُوا
 سَبْرٌ﴾ و نه شکسته خو نار دران له ری ی ندا ﴿وَسَبْرٌ﴾ و جهنگیان کړد ﴿وَأُذِّنُوا﴾ و کورن
 ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ سویتد به خوا دهر موه لیان ﴿سَبْرٌ﴾ خرابه کابان ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾
 وه ینگومان دهر یان خمه به هشتانیکه وه ﴿بِحَبْرٍ مِنْ خَبْرٍ﴾ که پرویاره کان دینس و ده چس
 نه ژیر باندۀ ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ﴾ نه مه پاداشت دانه وه په که له لای خواوه ﴿وَسَبْرٌ﴾ وه لای خویه
 ﴿خَسْرٌ﴾ جو نریس (چاکریس) پاداشت ﴿لَا يَمُرُّ﴾ له حشمت به پت (دویوت نه دا)
 ﴿بِمَنْ يَنْصَرُّ﴾ هات و چوی نه وانه ی بر روان (به خوشی و ناسو و دمی به وه) ﴿فِي النَّبِيِّ﴾ به
 وولاتدا ﴿مَنْ قِيلَ﴾ نه و ناسو و دمی به ی نه و ان خوشی به کی که مه ﴿لَمْ يَأْتِهِمْ جَهْرٌ﴾ پاشان جی
 و شوتیان دوره خه ﴿رَبِّهِمْ﴾ نای چ شونیکې خراب و بده ﴿حَبْرٌ﴾ به لام نه و نه ی
 ﴿لَمْ يَأْتِهِمْ﴾ له په ورو د گاریان دهر مس ﴿لَمْ يَأْتِهِمْ﴾ بویان هیه به هشتانیکه ﴿عَنْ قَوْمٍ﴾
 ﴿لَمْ يَأْتِهِمْ﴾ که پرویاره کان دین و ده چس نه ژیر باندۀ ﴿حَبْرٌ﴾ نیابدا ده پینه وه به هه میشه یی ﴿لَمْ يَأْتِهِمْ﴾
 من عید موه ﴿ثُمَّ دَعَوْا لَهُ﴾ و د موه ی که لای خواوه ﴿خَيْرٌ لِّلْأَسْرِ﴾
 چاکتره بو چ که کاران ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ﴾ ینگومان له ساو مامه داره کاندۀ هیه ﴿لَمْ يَأْتِهِمْ﴾
 بایه ﴿کَسَبَتْ﴾ که سبک که برو دهریس به خوا ﴿لَمْ يَأْتِهِمْ﴾ و سمو مامه به ی که بیرا و نه خوا و ده
 سو نیوه (مه به ست پس قور تانه) ﴿لَمْ يَأْتِهِمْ﴾ وه مه مامه ی که بیرا و نه خور و ده بو خویدن
 ﴿حَبْرٌ﴾ مل که چس بو خوا ﴿لَمْ يَأْتِهِمْ﴾ به لکه کانی خوا مافر و شس ﴿لَمْ يَأْتِهِمْ﴾
 به برخیکې کهم ﴿وَأُتِيَ﴾ نه و مامه دارانه ﴿لَمْ يَأْتِهِمْ﴾ بویان هیه پاداشتی خویمان ﴿لَمْ يَأْتِهِمْ﴾ به
 لای په ورو د گاریانه وه ﴿لَمْ يَأْتِهِمْ﴾ ینگومان خوا ﴿لَمْ يَأْتِهِمْ﴾ لیر سیه وه و مو حاسه به کړی
 خیر به ﴿لَمْ يَأْتِهِمْ﴾ نه ی نه وانه ی که برو تان هیناوه ﴿لَمْ يَأْتِهِمْ﴾ خو کړن ﴿وَصَبْرٌ﴾
 و (له خوگری دوزن) خو کړ تر یی ﴿وَصَبْرٌ﴾ و له سده کړد اثیشک بگرن ﴿وَصَبْرٌ﴾ و نه خوا
 تر مس ﴿لَمْ يَأْتِهِمْ﴾ بو نه موی در گاریس ﴿

﴿رَبِّكُمْ بَصُفٌ﴾ يو ټیوه همدې یوې ﴿تَمَسَّرَتْ رُوحُكُمْ﴾ نو (میراته ی) که ژبه کانتان به جی یان
هېستووه ﴿پس ربکم یس و﴾ نه گهر نو ژمانه مدالتان هېوو ﴿پس کانتان یس و﴾ جا نه گهر
مدالتان هېوو ﴿فَمَكَرَ رَجُلٌ﴾ يو ټیوه همدې چوار بهك ﴿مَدَارِكُنْ﴾ لهوې (ژبه کانتان) به حیات
هېستووه ﴿مَنْ تَقَدَّ وَصِيهٌ﴾ له پاش (دور کردی) وه سیه ټینك ﴿يُوصِيْتُ بِهَا﴾ که کردیتان ﴿و﴾
دیب ﴿پان قهر ریت (که له سر یان بیت) ﴿وَجُنْ رَجُلٌ﴾ يو (ژبه کانتان) همدې چوار بهك ﴿مَدَارِكُنْ﴾
لهوې به حیات هېستووه ﴿پس ربکم یس و﴾ نه گهر ټیوه مدالتان هېوو ﴿پس کانتان یس و﴾
﴿و﴾ جا نه گهر مدالتان هېوو ﴿مَنْ تَقَدَّ وَصِيهٌ﴾ له پاش (دور کردی) وه سیه ټینك ﴿يُوصِيْتُ بِهَا﴾ که کردیتان
به حیات هېستووه ﴿مَنْ تَقَدَّ وَصِيهٌ﴾ له پاش (دور کردی) وه سیه ټینك ﴿يُوصِيْتُ بِهَا﴾ که کردیتان
﴿و﴾ پان ددهوې قهر ریت (که له سر یان بیت) ﴿و﴾ کانتان رحت ټورټ کانتان و اثره و و
نه گهر پیاوړت یس نادره ټینك که میراتی لی که گیرا (مردیو) نه ماوان (دایك و ماوك) ی هېوو به مدالتان
﴿و﴾ ټیوه ټیوه ټیوه و نه پرا پهك یان خوشکینکی (له دایك هوه) هېوو ﴿مَدَارِكُنْ﴾ لهوې ټیوه بهك
﴿يُنْهَدُ﴾ لهوې دووانه همدې ﴿تَدْنُ﴾ شش بهك ﴿پس کانتان یس و﴾ به لام نه گهر نهووان ریا تر یوون
﴿پس ریت﴾ نه پرا پهك یان خوشکینکی (ی دایكی) ﴿تَدْنُ شش بهك﴾ نهو کانه نهووانه همدو پان هاو بهش
﴿پس ټیوه﴾ نه سیه بهك (ی میراته که) دا ﴿مَنْ تَقَدَّ وَصِيهٌ﴾ له پاش (دور کردی) وه سیه ټینك
﴿يُوصِيْتُ بِهَا﴾ که کردیتان ﴿و﴾ پان قهر ریت ﴿عَبْرُ مَضْبَ﴾ که (و) سیه بهك یا قهر ریت که یو
میرا ټیوه پان بیت ﴿و سیه بهك﴾ نهو پرا پهك له لایان خواو و ﴿و ټیوه بهك﴾ خواش
رانای له سر خویه ﴿يُنْهَدُ خُدُودُهُ﴾ نو (پاسابانه) سوره کانی خودان ﴿و من نصع﴾
هر که سیت گوتی به لی ﴿تَدْنُ ورسوټ﴾ خواو بیه بهك کدی بیت ﴿يُنْهَدُ حَبْ﴾ (خوا)
ده پحاته دار به هشتانیت ﴿عَبْرُ مَضْبَ﴾ که پرا پهك کدی دین و ده چس به پرا پهك
﴿خُدُودُهُ﴾ پیاوړ ده پنه و به همدې ﴿و دین ټیوه بهك﴾ وه نهو به سر که ونی
رور که وړه ﴿و من نصع﴾ قهر ریت همدې هر که سیت سیه بهك خواو پنه بهك کدی
سکات ﴿و سیه بهك﴾ و سوره کانی (خوا) به ریتیت ﴿يُنْهَدُ تَدْنُ﴾ ده پحاته ناگریکه و
﴿خود و بهك﴾ همدې ده پنه و تابدان ﴿و ټیوه بهك﴾ و سوره کانی به پرا پهك
همه ټیوه

﴿وَاللَّهُ يَرِيهِ﴾ و ده‌جوا ده‌یه ویت ﴿أَنْ سُبَّ عَلَىٰكُمْ﴾ که لیان یوریت ﴿وَلْيُرِيَهُ كَبِيرَت﴾ نه لأم نه به ویت
 نه وانهش ﴿يَتَّبِعُونَ شَهْوَى﴾ که شویس نارور و هموار هدهمه کانیان که و توون ﴿أَنْ يَمِينُوا﴾ که
 لانس بدون ﴿مَيْلًا عَصِيًّا﴾ به لانیکی گموره ﴿يُرِيَهُ اللَّهُ﴾ خوا ده‌یه ویت ﴿لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾
 که نه رکتان نه سه ر سوو ک نکات ﴿وَأَنْ يَسْأَلَ ضَعِيفٌ﴾ چونکه تاده‌می نه لاور دروست کراوه ﴿لَنْ﴾
 ﴿يُرَٰثِيَهُ الْكَلْبُ﴾ نه‌ی نه واده‌ی یاور تان هیتاوه ﴿لَنْ تُكُونُوا شُرَكَاءَ﴾ سامانی به کتری مه‌خون
 ﴿سَعَكُمْ بِأَنْفُسٍ﴾ نه بیواتاندا به یاره‌وا ﴿لَنْ تَكُونَ بَعْدَهُ﴾ مه‌گه ر بارر گانی به ک بیت ﴿عَنْ ثَمَرٍ﴾
 یسکم ﴿بِهِ رَامَهُ سِدًى لَمِيزًا خُوفًا﴾ و ﴿لَنْ تَقُومُوا﴾ و خوئان مه‌کوژن (پان خوئان
 مه‌ده و تیش به تانوان) ﴿أَنْ يَكُونَ بِكُمْ حَبْرٌ﴾ به راستی خوا ده‌یه به به‌ره‌سی به پیکان ﴿لَنْ﴾
 ﴿وَأَنْ يَفْقَهُ رَيْبٌ﴾ وه هدر که سیب نه وه بکات (واته به کیک بکوژیت) ﴿بِرَّكَ وَطَنٌ﴾ به ده‌ست
 دریزی و سستم ﴿لَنْ تَقُومُوا﴾ نه وه له مه‌ودوا ده‌یه به یار ناگره وه ﴿وَأَنْ يَكُونَ﴾ عی‌آیه
 بیور ﴿وَهْ لَعَدَّشْ هَمِيشْ بُوَ خَوَاتَانِ﴾ ﴿لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾ نه‌گه ر دور
 بکه وه وه له و تاوانه گه و رانه‌ی که لیان قه‌ده‌ه کراوه ﴿لَنْ يَكُونَ﴾ نه وه تاوانه
 بچوو که کانتان بُو ده‌وشیس ﴿وَأَنْ يَكُونَ﴾ وه ده‌ناغه‌یه شوئیکی چاک و
 ریز دار وه ﴿لَنْ تَقُومُوا﴾ وه شارات مه‌خوارن ﴿مَنْ يَكُونَ﴾ بُو نه وه پله‌یدی که
 خوا هه‌ر لی هه‌دی کتانی داوه به‌سه‌ر هه‌دیکی تر تاند ﴿لَنْ يَكُونَ﴾ بُو پیداون به‌ش هه‌یه ﴿مَنْ﴾
 ﴿لَعَدَّشْ﴾ له وه‌ی به ده‌ستی نه هیتس ﴿وَأَنْ يَكُونَ﴾ وه سو تافره‌تایش به‌ش هه‌یه ﴿مَنْ﴾
 له وه‌ی به ده‌ستی نه هیتس ﴿وَأَنْ يَكُونَ﴾ وه داوه له‌خوا بکه‌ن ﴿مَنْ﴾ له‌هه‌ره‌وه به‌خشی
 خوی ﴿وَأَنْ يَكُونَ﴾ به‌راستی خوا ده‌یه به‌هه‌مرو شیتک رانابه ﴿لَنْ﴾
 ﴿وَأَنْ يَكُونَ﴾ وه دامان ماوه بُو هموو (مردوو مه‌ک یان میراتیک) ﴿مَنْ﴾ چمه‌د میرات گریک (که
 به‌ش نه‌گرن) ﴿وَأَنْ يَكُونَ﴾ له وه‌ی که دایک و باووک و حرمانیان نه‌جاس هشتوو
 ﴿وَأَنْ يَكُونَ﴾ وه نه‌واته‌ش که به‌یحاتان له‌گه‌ل گری داون (که میرات له‌یه کتره‌ور)
 ﴿وَأَنْ يَكُونَ﴾ نه وه به‌شی خویانیان به‌هیتس ﴿وَأَنْ يَكُونَ﴾ به‌راستی خوا
 هه‌مه‌یه به‌سه‌ر هموو شیتکدا ناگادارو چاودیره ﴿لَنْ﴾

﴿تَرْجُلُ ثَمُوتٌ عَلَى نَسْرٍ﴾ پساوان سهره‌ی شتارن (کار به‌دستی) به‌سهر ناهره‌تانه‌وه ﴿يَدُ نَصْرٍ
 أَنَّهُ بَعْضُهُ﴾ به‌هوی نه‌وه‌وه‌خوا قدرلی همدینکیانی داوه ﴿عِیْ نَحِیْ﴾ به‌سهر همدینکیاند ﴿وَبِیْ
 اَنْعَلُوْمِثْ اَمُوْلَهْمُ﴾ همره‌مه‌انه‌هوی نه‌وه‌ی که (پساوان) له‌سامانه‌کانان حمرج ده‌که‌ن ﴿وَبِیْ نَحِیْ
 جَا نَاهِرَهْ تَهْ چاکه‌کان (نه‌وانه‌ن) ﴿فَسَبَّ﴾ گویرایه‌لانی به‌رده‌وام (بو‌خواو پاشان می‌رده‌کانیان)
 ﴿حِیْصَتِیْ یَعِیْبُ﴾ پاریره‌رانی (داوری خویان و سامانی میرده‌کانیان) که میرده‌کانیان به‌ماله‌وه
 به‌بس ﴿وَبِیْ حِیْصَتِیْ أَنَّهُ﴾ به‌هوی نه‌وه‌ی خوا قدرمانی پاراستی داوه ﴿وَأَنِّیْ عِیْ نَحِیْ﴾ وه‌لهر
 ناهره‌تانه‌ش که‌لیوه‌ده‌ترس ﴿شُرْهَنْ﴾ سه‌رینچیان بکه‌ن ﴿وَبِیْ حِیْصَتِیْ﴾ نه‌وه‌لهموزگاریان بکه‌ن
 ﴿وَبِیْ حِیْصَتِیْ لَیْسَ لَیْ جِیْگَه‌یَان لَیْ جِیْگَه‌یه‌که‌وه (وله‌گه‌لیان مه‌جه‌ور) ﴿وَبِیْ حِیْصَتِیْ﴾ و
 لیان بدن (بهدانیک که‌له‌شی عه‌یب دار به‌کات) ﴿وَبِیْ حِیْصَتِیْ﴾ جانه‌گهر گویرایه‌لیان کردن
 ﴿وَبِیْ حِیْصَتِیْ سِیْءٌ﴾ نه‌وه‌نیر هیچ ریگه‌یه‌که‌له‌دزیان مه‌گر به‌هر ﴿وَبِیْ حِیْصَتِیْ عِیْ نَحِیْ﴾
 به‌رستی خوا همیشه به‌رور ولسدی گهرده‌یه ﴿وَبِیْ حِیْصَتِیْ﴾ وه‌نه‌گهر ترسان ﴿وَبِیْ حِیْصَتِیْ﴾
 له‌تیکچوسی بیوانیان (زن و میرد) ﴿وَبِیْ حِیْصَتِیْ مَنْ هَمَّ﴾ نه‌وه‌ماوژیوانیک بیرون به‌خرمی
 پیره‌که ﴿وَبِیْ حِیْصَتِیْ نَحِیْ﴾ و ماوژیوانیک له‌خرمی ناهره‌تانه‌که ﴿وَبِیْ حِیْصَتِیْ﴾ نه‌گهر
 (درو ماوژیوانه‌که) ناشنیدان بویت ﴿وَبِیْ حِیْصَتِیْ﴾ خوا بیوان زن و میرده‌که‌چاک ده‌کاته‌وه
 ﴿وَبِیْ حِیْصَتِیْ عِیْ نَحِیْ﴾ به‌رستی خوا همیشه رانی ناگاداره ﴿وَبِیْ حِیْصَتِیْ﴾ به‌س‌خوا
 پهرمش، ﴿وَبِیْ حِیْصَتِیْ نَحِیْ﴾ و هیچ شتیت مه‌که‌ن به‌هاویدشی ﴿وَبِیْ حِیْصَتِیْ﴾ همره‌ها
 له‌گه‌ن د بک و دوکتاندا چاک بس ﴿وَبِیْ حِیْصَتِیْ﴾ وه‌له‌گه‌ل خرم و مر بکان ﴿وَبِیْ حِیْصَتِیْ﴾ و عه‌تیون
 ﴿وَبِیْ حِیْصَتِیْ﴾ و هه‌زاران ﴿وَبِیْ حِیْصَتِیْ﴾ و هاووسی خرم ﴿وَبِیْ حِیْصَتِیْ﴾ و هاووسی بیتگه‌ه
 یه‌دور ﴿وَبِیْ حِیْصَتِیْ﴾ و هاویرنی هه‌میشه‌یی یا هاویرنی سه‌هر ﴿وَبِیْ حِیْصَتِیْ﴾ و رینوار
 ﴿وَبِیْ حِیْصَتِیْ﴾ و نه‌وانه‌ی بوون به‌مولکتان (چاک بس له‌گه‌لیاند) ﴿وَبِیْ حِیْصَتِیْ﴾
 به‌رستی خوا خوشی ماویت ﴿وَبِیْ حِیْصَتِیْ﴾ نه‌وه‌که‌سه‌ی که‌خوبه‌ل ران و شاهر بکه‌ر
 بیت ﴿وَبِیْ حِیْصَتِیْ﴾ نه‌وانه‌ی که‌چرووکس ﴿وَبِیْ حِیْصَتِیْ﴾ به‌رمایش ده‌که‌ن
 به‌خه‌لکسی به‌چرووکس ﴿وَبِیْ حِیْصَتِیْ﴾ وه‌دیشاره‌وه‌نه‌وه‌ی حواپسی به‌خشبوون
 ﴿وَبِیْ حِیْصَتِیْ﴾ نه‌به‌خششی خوی ﴿وَبِیْ حِیْصَتِیْ﴾ وه‌ناماده‌مان کردوه‌بو بیاهورن

سزایه‌کی ره‌سواکهر

﴿وَلَلَّاهُم بِأَعْيُنِكُمْ﴾ و ته‌بها خوا چاك ناگاداره بعدوژنه کانشان ﴿وَلَكِنْ بَصِيرَةٌ﴾ و ته‌بها خوا نه‌سه
دوست بیت ﴿وَصَلَّى عَلَى نَحْشَةٍ﴾ ته‌بها خواش همه بارمده‌ست بیت ﴿مِنْ جَدِّهِ هَدُو﴾ همدبیت له
جوونه که کان ﴿نَحْشَةٍ﴾ موصوفه موجبیه ﴿هَرْمُودَهُ كَانِي حَوَادِثُ كُورٍ لَمْ تُشَوِّسْ وَهَبَهُ سَمِي خَوِي
﴿وَصَوَّبُوا نَعْمًا وَغَضَبًا﴾ و ده‌لیس یسحمان و سه‌ریپچیمان کرد! ﴿وَسَمِعَ عَزْمُومًا﴾ گوی بگره
قمت گوشت بی نه‌سی! ﴿وَرَعَا﴾ و ده‌لیس (راعسا) چاك گوشتان سو بگره (سه‌لام به‌رماس جوونه که
واته تو خراپتریمانی له‌وان له‌مانایان مه‌ست سو) ﴿بِأَبْصَارِهِ﴾ دمیان حور ده‌کرده
(بلی له‌وهی مه‌سته خراپه که بگه‌نیت) ﴿وَعَفَا عَنِّي﴾ و ده‌بزانده نه‌شهرده‌ن له‌نایی (تسلا)
﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ فَاوُوا﴾ و ده‌له‌گر نه‌وان بیان و ونایه ﴿سَمِعَ عَزْمًا﴾ یسحمان و گویر یه‌لیس ﴿وَأَسْمَعُ الْكَلَامَ﴾
و (قسه‌مان) بیسته و به‌له‌مان لی مه‌که ﴿لَكِنْ حَرِّ النَّارِ كَرَدَ﴾ نه‌وه چاکترو راست تر سو بویان
﴿وَلَكِنْ مَهْمُومٌ﴾ به‌لام خوا نه‌فری لی کردن ﴿بِكُفْرِهِ﴾ نه‌هوی سن باوه‌ریه که یانه‌وه ﴿وَلَا يُؤْمِنُ
بِأَحَدٍ﴾ یوه‌هه برور نه‌فیس که مینگیان به‌یت ﴿بِأَنَّهُ نَبِيٌّ﴾ نه‌ی له‌وانه‌ی ﴿أَنْتَ نَكِيبٌ﴾
که یانه‌مان پی به‌خساره ﴿مِنْ بَرٍّ دَرٍّ﴾ سروا به‌ین بدو (فورقانه‌ی مار دووم به‌ته خواره‌وه
﴿مُصَوِّدًا لِّمَنْ مَعَكُمْ﴾ که به‌راست دانهری نه‌و (نه‌وران‌ه‌ی یوه‌یه ﴿مِنْ قَبْلِ نَعْمَتٍ وَجُودٍ﴾ پیش
نه‌وهی بر و خسرانیت ساف بکه‌یس (له‌پیشه‌وه) ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّارِ﴾ نه‌مجا ییه‌یه پشت سه‌ریان
﴿أَوْ تَقْتُلُهُ﴾ بیان به‌فره‌تیا لی مکه‌یس ﴿كَذَلِكَ أَصْحَابُ سَبَبٍ﴾ و ده‌ک چون به‌فره‌تیا کرد له‌خه‌لگانی
شه‌مه (له‌وانه‌ی که‌راوه‌ه‌اسپان لی قه‌ده‌غه کر له‌روژی شه‌مه‌ده که چی ده‌هاس به‌روزی هه‌پیدا
نژده‌کانیاان داده‌خست و روزی به‌ک شه‌مه‌ه‌لیان ده‌گر نه‌وه) ﴿وَلَا تُرِيدُ مَعْمُولًا﴾ و به‌ری‌ری خوا
هه‌میشه به‌دی دیت ﴿بِأَنَّهُ﴾ به‌راستی خوا ﴿لَا يَقْبَلُ شَرًّا لَّهِ وَبِقَبُولِ مَا لَمْ يَكُنْ﴾ خوش دیت
گر هه‌به‌شی بو داسری به‌که له‌وه خوش دیت له‌هر گونا‌هیکلی تر ﴿بِأَنَّهُ﴾ مو‌هر که‌سیت
که به‌دیت ﴿وَمِنْ شَرِّ لَدُنَّ﴾ و ده‌هر که‌سیت هه‌به‌ش بو خو دیت ﴿وَقَدْ أَهْرَأْتُكَ عَظِيمًا﴾ نه‌وه
بینگومان گونا‌هیکلی روز که‌دوره‌ی هه‌له‌ستوه ﴿بِأَنَّهُ﴾ نایه‌ه‌یری نه‌وانه‌ت به‌کر دوه
﴿مَرْكُوبًا﴾ که‌خویدان به‌پاك و چاك ده‌راس ﴿بِأَنَّهُ مَرْكُوبٌ مِّنْ بَشَرٍ﴾ (واسی‌ده) به‌لگو خو‌ه‌ر
که‌سیکی بویت پاك و حاویس ده‌کات ﴿وَلَا يَقْبَلُ شَرًّا﴾ و که‌ترین شه‌میان لی ماکریت (به‌نه‌ده‌ره‌ی
نه‌دوره‌ه‌ه‌ریکه‌ی مارکی خورماش بیت) ﴿نَضْرَكْتَ﴾ سه‌یری مکه‌چون ﴿بَعْدَ عَنِ اللَّهِ لَكُودًا﴾
به‌دهم خواوه‌درو هه‌لده‌به‌شی ﴿وَصَلَّى بِرَنَامٍ﴾ و ده‌به‌سه نه‌درویه که گونا‌هیکلی دوون و ناشکر اید
﴿لَنْ تَرَىٰ لَدُنَّ﴾ نای ناوینکت نه‌دوه‌نه‌وه له‌وانه‌ی ﴿وَلَوْ نَصِيبٌ مِّنَ الْعِشْيَةِ﴾ به‌شینک له‌نامه‌ی
خوا‌یسان پیندراوه ﴿لَوْ يَمُونُ بِالْحَبِّ وَالْطُّغْيَانِ﴾ پروانه‌ه‌یس به‌شتی بی روح و به‌رنامه‌ی غه‌یری حو (به
جاندور گهران و نه‌ه‌یتان) ﴿وَلَوْ يَمُونُ بِالْحَبِّ وَالْطُّغْيَانِ﴾ و ده‌له‌لیس له‌وانه‌ی که‌مین پروان ﴿فَلَوْلَا أَهْدَىٰ﴾
نه‌وه ره‌باران راسته ﴿مِنْ نَّيِّفٍ مِّنْ شَيْءٍ﴾ له‌وانه‌ی که‌یادو‌ریان هتاره ﴿

﴿لَا يَكُن لِّلَّيْنِ عِشَّةٌ﴾ ناتهوانه که سائیک که خوا به فری لی کردون ﴿وَمَنْ يَلْعَلْ﴾ هدر که سیکیش
 خوا به فری لی بکات ﴿مَنْ عُدَّ نَفْسَهُ﴾ نموه هدر گیر دست ماکهویت بوی هیچ یار مانی دهوی ﴿وَمَنْ
 يَدَّ يَدَّ يَدَّ﴾ نایانهوانه (جووله که کان) به شیان همه ﴿مَنْ شَاءَ﴾ له دمه لاتی پاشیده تی (خواهیتی
 برو به ده) ﴿وَمَنْ لَا يُوْثِقْ لِّنَاسٍ عِدَّتْ﴾ (جانه گهر بیانوايه) شدو کاته به خه لکی یان به دمه خشی
 (به له مداردی) توینکلی دمه که حور مایه ک ﴿وَمَنْ عُدَّ نَفْسَهُ﴾ یان نیر می (حسورودی) دهی
 به خه لکی ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾ له سهر نموی حوایی به خشیور (که پیعه میرتی به) ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾
 له فدر و به مری خوی ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾ نموه بیگومان داومانه ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾ به مری نیر اهی
 کتب ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾ و پیعه میرتی ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾ هدر و هاشمان به خشی دمه لاتیکی گهره
 ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾ حاله و خه لکه دا هم سو بر وایان به (موجه ممد) هیا ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾
 هدر شیان نو به مری لی کردوه ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾ وه دورح به سه (ویان) که ل گریکی هدر گیر ساوه
 ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾ به راستی نهوانه یی بر وایور ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾ به نایمه کانی قیعه ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾
 له موه ولا ده پانجه به ساو ناگریک ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾ هدر کاتیک که پیستیان سووت (ویرزا)
 ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾ ویان ده گزین به پیستیک تر ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾ بوته مری سراکه (به چاک) به چهر
 ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾ به راستی حوا هم به رالی کار دروست ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾ وه نه مری
 باور برسان هیا ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾ و کاری چاکه بیان کرد ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾ له موه ولا ده پانجه به
 جه مده به مده شنی ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾ که رو وبارده کان ده چس به زیر یاندا ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾
 ده میده وه تپیدا به مده میده یی ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾ ویان هیه تپیدا هاوسه رانی ساک و خاویس
 ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾ وه ده پانجه به زیر سیهری چرو به ده واده وه ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾ به راستی خوا
 هدر ماتان یی ده کات ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾ به دانه مری گشت سپارده کان ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾ بو خاوه کانی
 ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾ وه کاتیت داد و درشان کرد له بیوان خه لکیدا ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾ (خودا
 هدر مان ده کات) مده ده حو کم بکه ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾ به راستی حوا به چکی ناموز گاریت
 ده کات ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾ به راستی خوا هم به مری پناه ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾ به مری نهی
 که سائیک که باور برسان هیاوه ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾ گویر ایه لی خوا و گویر ایه لی پیعه مده
 ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾ وه پشائیش گویر ایه لی کار به دمه (عادیله) کانی خومان س ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾
 جانه گهر دو به ره کتان هه بو له شیکدا ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾ نموه بیگیر به مری لای حوا و پیعه میر
 ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾ نه گهر نیوه باور بران هیه به خوا ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾ و به مری دوا یی ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾
 حیر ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾ وه ناکام و نه جامی چاکره ﴿وَمَنْ يَدَّ يَدَّ﴾

﴿وَوَلَّكَهَا عَصْرًا﴾ وە ییگومان نه‌گەر تیمه پتویسمنان بگردایه له‌سه‌ریان ﴿يَا قَتْلُوا نَفْسَهُ﴾
 که به‌کتری بکوژن (واته باوه‌پ‌داران یی باوه‌پ‌ن بکوژن) ﴿وَأَخْرَجُوا مِنْ بَیْرِزْ﴾ یان له‌ماله‌کانان
 ده‌ربچس ﴿مَاضُوا﴾ نه‌وه‌یان به‌ده‌کرد ﴿لَا صَلَواتَهُ﴾ که‌میکیان به‌بیت ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ﴾ وە نه‌گەر
 به‌راستی شه‌وان کاریان بگردایه ﴿مَبْرُوءُونَ﴾ به‌پیی شه‌وانمۆز گاریانه‌ی ده‌کران ﴿تَحْطَأْنَ حِیرَ﴾
 نه‌ر ﴿نه‌وه‌ی باشتربوو بویان﴾ وە سه‌تیبه‌ی وە دامه‌رراوتر ده‌یوون (له‌سه‌ر نایینه‌که‌یان) ﴿وَالْأَنْبِیاءُ﴾
 عظیمه‌ی پاداشتیکی گه‌وره‌ی ﴿وَالْأَنْبِیاءُ﴾ وە رینه‌وونیمان ده‌کردن ﴿صِرَاطَ مُسْتَقِیْمٍ﴾ بو‌رینگای
 راست ﴿وَمِنْ بَیْنِهِ وَرَسُولُ﴾ وە هه‌ر که‌سیک گو‌برایه‌لی خواو بیعه‌مه‌ر نکات ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ﴾
 جانه‌وانه‌ی له‌گه‌ل که‌سایکی ﴿نَحْمَدُکَ عَصْرًا﴾ که‌خواه‌مرن و به‌هره‌ی (حزبی) رشتووه‌ی به‌سه‌ریاندا
 ﴿مِنْ بَیْنِهِ وَرَسُولُ﴾ له‌بیعه‌مه‌ران و راستگویان ﴿وَالْأَنْبِیاءُ﴾ و شه‌یدان و پیاو‌چاکان
 ﴿وَحُجُجُ الْأَنْبِیاءِ﴾ وە نه‌وانه‌ی چ‌هاوری و هاو‌لپکی چاکس ﴿وَالْأَنْبِیاءُ﴾ له‌ر
 مه‌رل و به‌هره‌ی به‌ماله‌لایه‌ن خواو‌به‌ی ﴿وَالْأَنْبِیاءُ﴾ وە به‌سه‌ی که‌خواه‌ر نایه‌ی (به‌هه‌موو
 شتیکن) ﴿وَالْأَنْبِیاءُ﴾ نه‌ی که‌سایک که‌باوه‌ر‌تان هیناوه‌ی ﴿وَالْأَنْبِیاءُ﴾ نا‌گاداریی
 خۆتان وەر‌گه‌ر ﴿وَالْأَنْبِیاءُ﴾ شه‌وسا‌ناقم تا‌قم هیرش به‌رن (ده‌ربچس سو‌جیهاد) ﴿وَالْأَنْبِیاءُ﴾
 چیه‌ی یان هه‌موو پتکه‌وه‌ی هیرش به‌رن (ده‌ربچس سو‌جیهاد) ﴿وَالْأَنْبِیاءُ﴾ وە ییگومان له‌باوت‌ده‌یه
 ﴿وَالْأَنْبِیاءُ﴾ که‌سی وانه‌راستی خوی دوا‌ده‌خات ﴿وَالْأَنْبِیاءُ﴾ حه‌نه‌گەر تووشی
 به‌سه‌ره‌اتیکی خراپ هاتس ﴿وَالْأَنْبِیاءُ﴾ ده‌لبت به‌راستی خوا‌مه‌رن و به‌هره‌ی رشت
 به‌سه‌رمدا ﴿وَالْأَنْبِیاءُ﴾ که‌له‌گه‌لیدا ناماده‌مه‌روم ﴿وَالْأَنْبِیاءُ﴾ وە
 نه‌گەر تووشی مه‌رن و به‌هره‌یه‌ک بوون له‌خواوه‌ی ﴿وَالْأَنْبِیاءُ﴾ ییگومان ده‌لبت
 وە نه‌وانه‌ی شه‌وان شه‌وانه‌ی ده‌مه‌ر و به‌بو‌یت ﴿وَالْأَنْبِیاءُ﴾ نه‌ی حۆر که
 له‌گه‌ل نه‌واندا بو‌وماه‌ی ﴿وَالْأَنْبِیاءُ﴾ تا‌قارانه‌یکی رو‌ر که‌وره‌م بگردایه‌ی ﴿وَالْأَنْبِیاءُ﴾
 که‌واته‌ی با‌حه‌م‌گیست له‌ریی خوا‌دا ﴿وَالْأَنْبِیاءُ﴾ جانه‌ر که‌سیک به‌حه‌م‌گیست له‌ریی خوا‌دا
 ﴿وَالْأَنْبِیاءُ﴾ نه‌مه‌جا بکوژی (شه‌مه‌ییت) ﴿وَالْأَنْبِیاءُ﴾ یان رال‌بیست ﴿وَالْأَنْبِیاءُ﴾ شه‌وه‌ی دواتر
 پیی ده‌ده‌س ﴿وَالْأَنْبِیاءُ﴾ پاداشتیکی گه‌وره‌ی ﴿وَالْأَنْبِیاءُ﴾

﴿وَمَا كُنَّا لَنُفْلِتُكَ فِي سَبِيلِنَا﴾ نعوه چیتانه (سه‌چ یانوریه‌ك) جهنگ ناكهن له‌پشاورى خواد
 ﴿وَأَمْتَعْنَاهُمْ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ وَتَحْتَهُمْ﴾ و له‌پشاورى چموساوه‌كان له‌پشاوران و تانره‌تان و سداالان
 ﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ نه‌وانه‌ی كه‌ده‌لین ﴿رَبِّهِمْ خَصَمٌ هَدَاهُ لِقَائِهِ﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارمان پرگارمان كه‌ی له‌م
 شاره (مه‌ه‌ست پنی شاری مه‌كه‌یه) ﴿تَحْدِثْ لَهُمْ﴾ كه‌خه‌لكه‌كه‌ی سته‌مكاران ﴿وَجْعَلْ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ﴾
 وه‌له‌لاپهن حوته‌وه‌ پشتو‌ابنگمان سؤ‌مندی بهیه ﴿وَجْعَلْ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ﴾ وه‌له‌لاپهن حوته‌وه‌ نه‌دی بهته
 بومان ﴿بَصِيرَةٍ﴾ یارمه‌تی ده‌ریك ﴿تَبَرُّهُمُ﴾ نه‌و كه‌سه‌نه‌ی باوه‌ریان هیناوه ﴿بَعَثْنَا فِي سَبِيلِنَا﴾
 له‌پشاورى خواد ده‌جه‌نگین ﴿وَبَيْنَ كَلَمٍ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی یز باومرن ﴿بَعَثْنَا فِي سَبِيلِنَا﴾ له‌پشاورى
 باره‌وا (یان شه‌یتان) داده‌جه‌نگین ﴿بَعَثْنَا فِي سَبِيلِنَا﴾ كه‌وانه‌ شه‌ریكه‌كه‌ له‌گه‌له‌ دوسته‌كانی شه‌یتاندا
 ﴿بَيْنَ كَلَمٍ﴾ شه‌ریك كه‌سه‌نه‌ی به‌واسطی پیلانی شه‌یتان همر لاواز سوره ﴿وَبَيْنَ كَلَمٍ﴾
 نایب سه‌یری نه‌و كه‌سه‌نه‌ت به‌كه‌دوه‌ كه‌پیان ووترا ﴿كَلَمٍ﴾ ده‌ستان بگریه‌وه (له‌جه‌نگ
 و كوشسار) ﴿وَبَيْنَ كَلَمٍ﴾ و بویژ بگه‌ن ﴿وَبَيْنَ كَلَمٍ﴾ وه‌كه‌ات سده‌ن ﴿وَبَيْنَ كَلَمٍ﴾
 كه‌چی كاتیت جه‌نگیان له‌سه‌ر پیوست كرا ﴿وَبَيْنَ كَلَمٍ﴾ به‌كه‌سه‌ر ده‌سته‌به‌كه‌ن
 له‌خه‌لكنی ده‌ترسان ﴿كَلَمٍ﴾ وه‌كه‌ترسان له‌خودا ﴿وَبَيْنَ كَلَمٍ﴾ بگوه‌ ریاتریش ده‌ترسان
 ﴿وَبَيْنَ كَلَمٍ﴾ ده‌یان ووت نه‌ی په‌روه‌ردگاری نیسه ﴿وَبَيْنَ كَلَمٍ﴾ بؤ‌چی جه‌نگت له‌سه‌رمان
 پیوست كرده‌وه ﴿وَبَيْنَ كَلَمٍ﴾ خورگه‌ دوات ده‌خستین (له‌جه‌نگ كرده‌ن) بو‌ماوه‌به‌كه‌ی
 كه‌م ﴿وَبَيْنَ كَلَمٍ﴾ بلی خوشی و له‌ره‌تی دوبارور كه‌مه ﴿وَبَيْنَ كَلَمٍ﴾ و پورزی دواپی باشتره
 ﴿وَبَيْنَ كَلَمٍ﴾ بؤ‌كه‌سه‌یت نه‌خواه‌ترسیت ﴿وَبَيْنَ كَلَمٍ﴾ وه‌سته‌منا لی ماکریست به‌(نه‌م‌اره‌ی)
 نالی ماو‌كه‌ خورمايه‌ك ﴿وَبَيْنَ كَلَمٍ﴾ له‌هه‌رشو‌یك مس ﴿وَبَيْنَ كَلَمٍ﴾ مردن پیکر ده‌گت
 ﴿وَبَيْنَ كَلَمٍ﴾ باله‌ماو‌ته‌لا و كوشکی به‌رو قاپم‌شداین ﴿وَبَيْنَ كَلَمٍ﴾ وه‌له‌گر (باپا‌كان)
 خوشی و چا‌كه‌هاته‌رییان ﴿وَبَيْنَ كَلَمٍ﴾ ده‌لین نه‌مه‌له‌لاپهن خواوه‌یه ﴿وَبَيْنَ كَلَمٍ﴾
 وه‌ته‌گر توشی ما‌خوشی و خرابه‌یه‌ك هاتن ﴿وَبَيْنَ كَلَمٍ﴾ ده‌لین نه‌مه‌له‌لاپهن توده‌یه (له‌ی
 مو‌حه‌مه‌د ﴿وَبَيْنَ كَلَمٍ﴾ ﴿وَبَيْنَ كَلَمٍ﴾ هه‌مووی له‌لاپهن خواوه‌یه ﴿وَبَيْنَ كَلَمٍ﴾ نه‌وه‌ نه‌و خه‌لكه‌
 چمی یانه‌ه ﴿وَبَيْنَ كَلَمٍ﴾ وه‌كه‌له‌هیچ قسه‌به‌كه‌تی به‌گه‌ن وایه ﴿وَبَيْنَ كَلَمٍ﴾
 نه‌ه‌ر چا‌كه‌یه‌كه‌ت توش بو‌نه‌وه‌ له‌خواوه‌یه ﴿وَبَيْنَ كَلَمٍ﴾ وه‌هه‌ر خرابه‌یه‌كه‌ت توش
 سور ﴿وَبَيْنَ كَلَمٍ﴾ نه‌وه‌له‌خونه‌ومیه ﴿وَبَيْنَ كَلَمٍ﴾ و نیسه‌ تومان ساردوه‌ به‌په‌مه‌مه‌ر
 بو‌خه‌لكنی ﴿وَبَيْنَ كَلَمٍ﴾ وه‌خواه‌به‌سه‌شانه‌تی نه‌وه‌ بادت ﴿وَبَيْنَ كَلَمٍ﴾

«مَنْ يَطْعُ زَمْزَمَ» هەر که سَیْک گوزرایه‌لی بی‌مبهر بَیْکات «فَصَا طَعَّاهُ» نه‌وه به‌راستی
 گوزرایه‌لی خوی کر دوه «وَمَنْ يَرْزُ» هەر که سَیْکیش پشت هه‌لیکات «وَمَنْ أَرْسَنَ» نه‌وه نیمه
 تۆمان به‌وانه به‌کر دوه «عَلَيْهِ حَقٌّ» به‌چاودیر و پاریزه به‌سه‌ریانه‌وه «وَيَقُولُ مَعَهُ»
 (دو وره‌کان) ده‌لیس گوزرایه‌لیس (مل که چ و قهرمانه‌ردارین) «وَرَزُّ مَنْ يَحْدُكُ» به‌لام کاتیک
 له‌لای تو دهر چوون «بِسْمِ اللَّهِ مَهْمُ» کۆمه‌لیک له‌وان شو ده‌که نه‌وه به‌پیلان گیران (له‌موسلمانان)
 «عَبْدُ يَوْمٍ يَوْمٍ» به‌پنجه‌وانه‌ی که کانی تو «وَأَقْبَلْتُكَ مَشِيئَتِي» وه‌خوا ده‌یو وسیت نه‌وه (پیلانانه‌ی)
 شه‌و کر دوه‌یه «وَيُغْرَضُ بِهِ» که‌وانه واریان لی بیه «وَيُغْرَضُ بِهٖ» و پشت به‌خوا به‌سه‌سه
 «وَمَكِّي بِاللَّهِ وَكَيْلًا» خوا به‌سه‌سه پشتیوانت سی «وَعَلَيْكَ زَوْا لَقْرَهُ» نه‌وه به‌یو بیسر با که نه‌وه
 له‌قورئان؟ «وَلَوْ كُنَّا مِنْ عَمَلٍ» خو نه‌گهر له‌لایمن که سَیْکی تر دوه بوایه جگه‌له‌خوا
 «وَيَهْدُوهُ» بینگومان ده‌یاییسی نیاید «حَسْبُ حَسْبُكَ» جیاواریسی زور «وَرَزُّ مَنْ يَحْدُكُ» وه
 کاتیک هه‌ر الیکه‌س بی سگات «بِسْمِ اللَّهِ» دهر باره‌ی ناسایش و هیصایه‌نی (بیوانتان) «وَلَوْ كُنَّا مِنْ
 يَانَ لَه‌بَارَه‌ی تر سه‌وه «دُخُوهُ» بلاری ده‌که نه‌وه «وَوَرَزُّ مَنْ يَحْدُكُ» به‌لام نه‌گهر بی سگه‌ر ای به‌ته‌وه
 یو لای بیجه‌مهر «وَرَزُّ مَنْ يَحْدُكُ» و یو لای کار به‌ده‌ستانی خویان «عَلَيْهِ حَقٌّ» نه‌وه به‌سه‌سه
 مَهْمُ «نه‌وه نه‌وانه‌ی راستی هه‌واله‌کان دهر ده‌هیش دهران هه‌واله‌که (راسته‌یان درویه) «وَلَوْ كُنَّا مِنْ
 عَمَلٍ» وه نه‌گهر چاکه‌مو به‌ره‌یسی خوا به‌بوایه به‌راستی به‌سه‌سه «وَلَوْ كُنَّا مِنْ
 قَلِيلًا» بینگومان شونش شه‌بان ده‌که‌وتس که میکان به‌بیت «وَعَبْدُ يَوْمٍ يَوْمٍ» (که‌ی موحه‌مه‌ده
 «وَلَوْ كُنَّا مِنْ قَلِيلًا» نه‌پشاور خوا ده‌به‌مگی «لَا تُكْفُ الْأَمْسُ» تو ته‌به‌انه‌ر کی خوت لی درا کراره (یا بو ته‌نه‌ها
 نه‌ر کی خوت له‌سه‌ره) «وَحَرِّمْ تَرْبِيَّتِي» هانی بر واداریش ده‌وه (مو حیه‌ده) «عَلَيْكَ» تو میده
 خوا «وَلَوْ كُنَّا مِنْ قَلِيلًا» به‌ر گری هیری بی ساوه‌ران بکات «وَلَوْ كُنَّا مِنْ قَلِيلًا» وه خوا
 به‌هیر تره «وَلَوْ كُنَّا مِنْ قَلِيلًا» و توله‌ی به‌نیس تره «وَلَوْ كُنَّا مِنْ قَلِيلًا» هه‌ر که سَیْکی تکه‌به‌کی
 چاکه‌بکات «يَعْنِي مَسْتَمِدَّ» به‌شیک لی (باداشتی) نه‌وه چاکه‌به‌بو هدی «وَمِنْ شَعْبِ شَعْبِ
 سَبْتَهُ» وه هه‌ر که سَیْکی تکه‌به‌کی خرا به‌بکات «يَكُنْ يَكُنْ مَسْتَمِدَّ» نه‌وش به‌شیک لی ده‌بیت له‌(سرای)
 نه‌وه خرا به‌به «وَلَوْ كُنَّا مِنْ قَلِيلًا» وه خوا هه‌میشه «وَلَوْ كُنَّا مِنْ قَلِيلًا» به‌سه‌ره هه‌موو شیکه‌ده‌توایه (چاودیره)
 «وَلَوْ كُنَّا مِنْ قَلِيلًا» هه‌ر کاتیک سلا و نکتان لی کرا «وَلَوْ كُنَّا مِنْ قَلِيلًا» نه‌وه به‌چاکه‌ر له‌ر سلاوه
 سلاوه‌که نه‌وه (لیان) «وَلَوْ كُنَّا مِنْ قَلِيلًا» یان وه‌کو خوی به‌سه‌سه‌وه «وَلَوْ كُنَّا مِنْ قَلِيلًا» بینگومان
 خوا هه‌میشه به‌ر ساو چاودیره به‌سه‌ره هه‌موو شیکه‌ده

﴿لَا يَخْشَى الْفِتْنَةَ﴾ هیچ بهر ستر او نیکی راست می به جگه له‌خوا ﴿يَجْعَلُكَ مِنَ الْفِتْنَةِ﴾ سوتند به‌خوا بیگو مان کونان ده‌کاته‌وه نو (لیر سینه‌وه‌ی) نه‌و پروزی دوا بیدی ﴿لَا رَيْبَ﴾ که هیچ گومانی نیند بیه ﴿مَنْ ضَلَّ مِنْ لَدُنْكَ﴾ جا کنی نه‌خوا قسه (و نه‌لنی) راست تره ﴿فَلْيَكُنْ﴾ نه‌وه چیشانه ﴿فِي السَّعْيِ﴾ دهر ماره‌ی دوو پرووه کان بوو به دوو ده‌سته ﴿وَلَهُ رَكْنُهُمْ﴾ له‌کاتینکدا خواه نه‌وانه‌ی گهر اندونه‌وه بوی ناویری به‌موی کرده‌وه کاتبانه‌وه ﴿فَلْيَكُنْ﴾ نابا ده‌ته‌وتت ﴿أَنْ يَهْدُوا﴾ پیمووس که سینگ نکهن که خوا گومرای کیر دووه ﴿فَمِنْ يَسْبِقُ﴾ وه ههر که سینگ خوا گومرای بکات ﴿مِنْ يَسْبِقُ﴾ نه‌وه ههر گیر ماتوانی ریگای راستی بوی دیرینه‌وه ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ نه‌وان ناواته حوارن نیومش بی باومرین ﴿كَذَلِكَ﴾ وک چون خویان بی باومرین بوون ﴿فَلْيَكُنْ﴾ تا نیومر نه‌وان به‌کسان بین ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ که‌واته نه‌وان به‌دوست و یار مه‌نی دهر هه‌لحه‌بزیرون ﴿فَلْيَكُنْ﴾ همتا (به‌شیمان ده‌به‌وه‌ی) کتچ ده‌کهن له‌بری ی خوادا ﴿فَلْيَكُنْ﴾ نه‌مجان نه‌گهر پرویان و هر گیر او پشیمان هه‌لکرد ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ نه‌وه (به‌دیل) بیانگرن ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ و بیانگوزن له‌ههر شویینک تووشیان بوون ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ و نه‌سجد و سهر و لا نصیر ﴿وَه﴾ هیچ دوست و یار مه‌نی دهر یکن نه‌وان هه‌لحه‌بزیرون ﴿فَلْيَكُنْ﴾ که له‌بیرن نیوه و له‌وسدا په‌یصان له‌وانه‌ی به‌یوه‌ندی ده‌کهن به‌که‌سانیکه‌وه ﴿فَلْيَكُنْ﴾ که له‌بیرن نیوه و له‌وسدا په‌یصان هه‌یه ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ یان هانورن نو لائن له‌سهر دلپان باره‌ه‌ته (ههر ماکن) ﴿فَلْيَكُنْ﴾ له‌موی که هه‌نگان له‌دز نکهن یا جه‌سگ له‌دزی خرمه‌کانبان نکهن ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ وه نه‌گهر خوا بیوستابه ﴿فَلْيَكُنْ﴾ رالی ده‌کردن به‌سهر نااندا ﴿فَلْيَكُنْ﴾ و جه‌سگین له‌دزنان ده‌کرد ﴿فَلْيَكُنْ﴾ جا نه‌گهر نه‌وان که‌مار گیر بوون له‌نیوه ﴿فَلْيَكُنْ﴾ و جه‌سگین له‌دزنان به‌ده‌کرد ﴿فَلْيَكُنْ﴾ و پشیمانی ناشیان کرد بونان (مل که‌چ بوون) ﴿فَلْيَكُنْ﴾ نه‌وه خوار یگی به‌داوون که ده‌ستیان سو به‌رون و (ماین شهرین له‌دز نکهن) ﴿فَلْيَكُنْ﴾ له‌مه‌ولا که‌سانیکه‌ی تر دعیس ﴿فَلْيَكُنْ﴾ ده‌بانه‌وتت له‌لیوه نه‌میس بین ﴿فَلْيَكُنْ﴾ وه له‌هوره‌که‌ی خوشیان ته‌میس بین ﴿فَلْيَكُنْ﴾ ههر کاتینک بانگ کراس بو بوس ساومری و بت به‌رستی ﴿فَلْيَكُنْ﴾ گهر وه‌ته‌وه بوی (واته به‌لاشتی بری به‌ده‌بوون) ﴿فَلْيَكُنْ﴾ جا نه‌گهر که‌مار گیر به‌بوون لیسان ﴿فَلْيَكُنْ﴾ و هه‌لحه‌وی ناشیان به‌دایه‌ده‌ستان ﴿فَلْيَكُنْ﴾ وه ده‌ستیان به‌کیشیه‌وه (به‌جه‌سگ کردن) ﴿فَلْيَكُنْ﴾ نه‌وه به‌دیل بیانگرن و بیانگوزن ﴿فَلْيَكُنْ﴾ له‌ههر شویینک که به‌ده‌ستیان که‌وتن ﴿فَلْيَكُنْ﴾ نه‌وانه‌ی (باسمان کردن) داوامانه‌نیوه ﴿فَلْيَكُنْ﴾ له‌دزنان ﴿فَلْيَكُنْ﴾

﴿فَلْيَكُنْ﴾ ده‌سه‌لانی تاشکرا ﴿فَلْيَكُنْ﴾

﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ سؤ هیچ ماوه‌دارنک په‌واتی به‌ماوه‌دارنک بکوزیت ﴿وَلَا حُكْمَ﴾
 مد‌گمر به‌هله‌به‌یت ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْحَقِّ﴾ وه‌همر که‌سینک ایماندارنک به‌هله‌به‌کوزیت ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْحَقِّ﴾ وه‌همر که‌سینک ایماندارنک به‌هله‌به‌کوزیت
 ربه‌موسه ﴿نه‌وه‌(له‌سهریه‌ی) تاراد‌کردی کویله‌یه‌کی ماوه‌دار ﴿وَبِنْتِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه‌همر که‌سینک ایماندارنک به‌هله‌به‌کوزیت
 (برخی) حوسیکیش بدات به‌که‌س و کاری کوزراوه‌که ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ وه‌همر که‌سینک ایماندارنک به‌هله‌به‌کوزیت
 خوپه‌که‌به‌خیری حویان ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ وه‌همر که‌سینک ایماندارنک به‌هله‌به‌کوزیت
 دوزمتان بوون (کافری شهر که‌ر بوون) ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْحَقِّ﴾ وه‌همر که‌سینک ایماندارنک به‌هله‌به‌کوزیت
 رقبه‌موسه ﴿نه‌وه‌(همر له‌سهریه‌ی) تاراد‌کردی به‌مدیه‌کی ایماندار ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْحَقِّ﴾ وه‌همر که‌سینک ایماندارنک به‌هله‌به‌کوزیت
 (کوزراوه‌باوه‌دره‌که‌) له‌گه‌لیت بوو ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ وه‌همر که‌سینک ایماندارنک به‌هله‌به‌کوزیت
 ﴿وَبِنْتِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه‌همر که‌سینک ایماندارنک به‌هله‌به‌کوزیت
 له‌گه‌س تاراد‌کردی کویله‌یه‌کی ایماندار ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْحَقِّ﴾ وه‌همر که‌سینک ایماندارنک به‌هله‌به‌کوزیت
 بوو ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْحَقِّ﴾ وه‌همر که‌سینک ایماندارنک به‌هله‌به‌کوزیت
 ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْحَقِّ﴾ وه‌همر که‌سینک ایماندارنک به‌هله‌به‌کوزیت
 همیشه رانای کار دروسته ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْحَقِّ﴾ وه‌همر که‌سینک ایماندارنک به‌هله‌به‌کوزیت
 نه‌نق‌س بکوزیت ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْحَقِّ﴾ وه‌همر که‌سینک ایماندارنک به‌هله‌به‌کوزیت
 نباید نه‌بیت ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْحَقِّ﴾ وه‌همر که‌سینک ایماندارنک به‌هله‌به‌کوزیت
 به‌فری لی کردوه‌و سراه‌کی گه‌وره‌ی برناماده‌کردوه ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْحَقِّ﴾ وه‌همر که‌سینک ایماندارنک به‌هله‌به‌کوزیت
 که‌برواتان هیتوه ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْحَقِّ﴾ وه‌همر که‌سینک ایماندارنک به‌هله‌به‌کوزیت
 ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْحَقِّ﴾ وه‌همر که‌سینک ایماندارنک به‌هله‌به‌کوزیت
 آسله ﴿که‌ملاو‌ی مو‌سلحمانانه‌اتان لی ده‌که‌س ﴿سِتْ مُؤْمِنٌ﴾ سؤ سروادار بیت ؟ ﴿تَسْقُوتُ﴾
 غرمی حیوه‌نشد ﴿به‌دوای شتوومک و سامانی دوتباییدا بگم‌ریس ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْحَقِّ﴾ وه‌همر که‌سینک ایماندارنک به‌هله‌به‌کوزیت
 نه‌وه‌لای حوا ده‌سکه‌ونی روزهمیه ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْحَقِّ﴾ وه‌همر که‌سینک ایماندارنک به‌هله‌به‌کوزیت
 (ایمانه‌که‌تبان ده‌شارده‌وه) ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْحَقِّ﴾ وه‌همر که‌سینک ایماندارنک به‌هله‌به‌کوزیت
 کردن) ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْحَقِّ﴾ وه‌همر که‌سینک ایماندارنک به‌هله‌به‌کوزیت
 به‌راستی حوا همیشه نا‌گاداره‌به‌وه‌ی نیوه‌دمیکه‌س ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْحَقِّ﴾ وه‌همر که‌سینک ایماندارنک به‌هله‌به‌کوزیت

﴿لَاسْوَى الْقَعْدِ مِّنْ نَّوْبِهِ﴾ به کسان پس نه‌ماوه‌دارانه‌ی دانیشتون و حیهاد ماکس ﴿غَیْرَ اُولَئِیْ﴾ جگه نه‌خواوه‌ن عورره‌کان به‌یت (وَمَكَّ مَخْشٍ، و کویز، و شمل) ﴿وَالْحَیْزُ مِّنْ مَّیْمَنِ اللَّهِ﴾ له‌گه‌ن تیکوشه‌ری بی‌ریگه‌ی خوانا ﴿فَوَیْزُ نَفْسِهِ﴾ به‌مال و گیانیس ﴿فَمَنْ لَّهٗ شَیْءٌ مِّنْ اَنْوَیْهِ﴾ خواهری تیکوشه‌ران به‌مال و گیانیس داوه ﴿عَلَّیْ نَقْدِیْ رَحْمَةً﴾ به‌سهر دانیشتون (به حیهاد)، نه‌پندیه‌ک ﴿وَلَا رَعَى اللَّهُ شَیْءًا﴾ وه‌همر یه‌ک له‌م دوو‌ن‌قعه‌خوا به‌لیس پاداشتی رور چاکی پی داوون (که به‌ه‌شت) ﴿وَمَنْ لَّهٗ شَیْءٌ مِّنْ غَیْرِیْ جَزَئِیَّةً﴾ وه‌خوا ریزی تیکوشه‌رانی داوه به‌سهر دانیشتون و کاندانه‌پاداشتیکی گه‌وره ﴿فَیَجِیْءُ مَعَهُ مَعْمَرَةٌ وَرَحْمَةٌ﴾ له‌لای (خوا) وه‌پله‌ی رور و لن حوش بوون و میهره‌بانان یز هه‌په ﴿وَلَا مَدْعُوْرٌ رَّحِمَةً﴾ وه‌خوا هه‌میشه لیورده‌ی میهره‌دانه ﴿فَإِنْ یَدِیْ بَوَیْهَةً مَّسْکُومَةً﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که مریشته‌کان گیانیس به‌کیش ﴿مَدَّی الْقَبْرِ﴾ له‌کاتیکدا که سته‌میان به‌خو‌پ ده‌کرد (به کوچ به‌کردیان) ﴿وَهُوَ یَدُکُمْ﴾ (به نه‌شهره‌وه‌پنیان) ده‌لیس (ده‌ریاره‌ی ناپینه‌که‌تان) له‌چید، بوون ﴿وَهُوَ مَسْخُومٌ مِّنْ لَّیْمٍ﴾ ده‌لیس نیمه‌چه‌وساوه‌بوویس به‌سهر ده‌وی دا ﴿وَهُوَ نَزَّارٌ مِّنْ مَّوْبِقَةٍ﴾ (پیان) ده‌لیس مه‌گه‌ر زه‌ویس خوا فراوان نه‌بوو؟ ﴿وَهُوَ یَزْوِیْهِ﴾ نا کز چتان بگرد به‌تیاید ﴿وَهُوَ یَدُکُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ﴾ حانه‌وانه‌شونیان دوره‌خه ﴿وَمَنْ لَّهٗ شَیْءٌ مِّنْ اَنْوَیْهِ﴾ نای چ پاشه روریکسی خرابه ﴿فَإِنْ لَّسْتُمْ مَعَهُ مِّنْ رَّحْمٍ﴾ ینه‌گه‌له‌و چه‌وساوه‌بی که له‌پیان ﴿وَلَسْتُمْ﴾ و نافرستان ﴿وَلَا یَدُکُمْ﴾ و له‌مندا لائن ﴿لَا یَسْطِیْعُوْنَ حِیَّةً﴾ که توانای هیچ چدر به‌کیس می‌یه (له‌به‌ر بی‌هیری و پیریان) ﴿وَرَبُّهُمْ سَبِیْکُمْ﴾ وه‌به‌هیچ شیواریت ری ده‌ر ماکه‌ن ﴿فَإِنْ لَّسْتُمْ مَعَهُ مِّنْ رَّحْمٍ﴾ نانه‌وانه‌نرمیده‌هه‌به‌خو‌الی یان خوش‌بیت ﴿وَهُوَ یَدُکُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ﴾ وه‌خوا هه‌میشه چارویوشیکه‌ر و لن خوش‌بووه ﴿فَإِنْ لَّسْتُمْ مَعَهُ مِّنْ رَّحْمٍ﴾ وه‌همر که‌سبک کوچ بکات له‌ری‌ی‌خوا ده، یخدی ﴿لَا رَحْمَةً﴾ ده‌ستی ده‌که‌ویت له‌ره‌یدا ﴿مَرِیْکُمْ﴾ جینگه و ریگه‌ی رور (که دوزمن پی ماحوشه) ﴿وَسَعَةً﴾ وه‌فراوانی (له‌روری زیاندا) ﴿فَإِنْ لَّسْتُمْ مَعَهُ مِّنْ رَّحْمٍ﴾ وه‌همر که‌سبک له‌مالی خوی ده‌رجیت ﴿مَدَّی الْقَبْرِ﴾ وه‌کوچ بکات سو‌لای خوا و ینه‌مه‌به‌ره‌کدی ﴿نَزَّارٌ مِّنْ مَّوْبِقَةٍ﴾ باشان مردن پی بکات ﴿وَهُوَ یَدُکُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ﴾ نه‌مه‌و ینگو مان پاداشتی نه‌مه‌که‌سه‌که‌وتوته‌سهر خو ﴿وَلَا یَدُکُمْ﴾ رَحِمَةً ﴿وَهُوَ یَدُکُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ﴾ لیورده‌ی به‌به‌ری به ﴿فَإِنْ لَّسْتُمْ مَعَهُ مِّنْ رَّحْمٍ﴾ هه‌ر کاتیک سه‌ه‌رتان کرد (و گه‌ران) به‌ره‌وی ده، ﴿فَإِنْ لَّسْتُمْ مَعَهُ مِّنْ رَّحْمٍ﴾ نه‌مه‌و هیچ گوماهیکتن له‌سهر می‌یه ﴿فَإِنْ لَّسْتُمْ مَعَهُ مِّنْ رَّحْمٍ﴾ که‌نیزه‌کد کورث مکمه‌وه ﴿فَإِنْ لَّسْتُمْ مَعَهُ مِّنْ رَّحْمٍ﴾ نه‌گه‌ر ترسان نه‌وانه‌ی پی ماوه‌رب حه‌مگن له‌گه‌ن بکدن ﴿فَإِنْ لَّسْتُمْ مَعَهُ مِّنْ رَّحْمٍ﴾ به‌راستی پی ماوه‌ران هه‌میشه بو‌ئوه دوزمنیکی بوون و تاشکران ﴿

﴿يَا حَكِيمٌ﴾ کاتیت تو (ته‌ی موح‌ممد ﷺ) له‌جه‌مگدا) له‌ساو پروندار اندا بوویت ﴿وَأَمَّا
 هَذَا صَبَوه﴾ و پشش بویژیت بو کردن ﴿مَنْعَهُ خُفَّهٗ مِنْهُ مَعَهُ﴾ نه‌وه ن تاقمیک له‌وان له‌گه ن تو
 بویژ بکهن ﴿وَلْيَاخُذُوا ثِيَابَهُمْ﴾ و سا چه که کانیان بی بیت ﴿وَدِدُّوا سَخَدُو﴾ جا کاتیت سورده‌پس
 برد (ر کاتیکیان ته‌واو کرد) ﴿وَلْيَكُونُوا مِنْكُمْ﴾ با (بچه دواوه) له پشسانه‌وه بی (پاسه و ننان بی)
 ﴿وَلْيَتَّبِعُوا آخِرَهُ﴾ وه بان‌قمه که‌ی تر بی ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾ که بویژیان به‌کرده (و به‌سه‌وان بوون)
 ﴿وَلْيَتَّبِعُوا مَعَهُ﴾ وه گه‌ل تو بویژ بکهن ﴿وَلْيَتَّبِعُوا خُفَّهُمْ﴾ وه با و وریای خویان بی ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾
 و چه که کانیان بی بیت ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾ بی با و وریای خویان بی ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾ که
 نپوه بی ناگس له چه که کاتان ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾ و شت و مه که کاتان ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾ تا په لامارتان
 بدهن ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾ به په لامارتیکی به‌که‌اره کسی (بدهن به سمر تاندا) ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾ وه تا و اتان
 له‌سهر بی په ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾ نه‌گهر به‌هوی مارانه‌وه ماره‌حدث بوون ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾
 پان به‌خوش بوون ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾ که چه که کاتان دانس ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾ به‌لام و وریای
 خویان بکهن ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾ به‌راستی خوا ناماده‌ی کرده بو بی ماره‌پان ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾
 سراهی کی ریسه کهر ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾ نه‌مجا کاتیک نویزه کاتان به‌جی هپ ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾
 نه‌وه بادی حوا بکهن ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾ به‌پیوه و به‌دانشنه‌وه ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾ وه به‌سهر ته‌بشتان
 (به پالکه و نه‌وه) ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾ حاهه ر کاتیک دل نارام بوون (و ترس نه‌ما) ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾
 نه‌و گانه بویزه کاتان به‌ریت و پینکی بکهن ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾ به‌راستی بویژ ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾ همیشه
 له‌سهر با و وریایان ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾ هدرر کر اوینکی کات بر دیاری کر اوه ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾ سست
 مه‌پس ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾ له به‌درا گهرانی دوزمتاندا (پان له به‌دوا گهرانی نه‌وه مه‌کا هرا نه‌دا)
 ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾ نه‌گهر نپوه نیش و نارارتان بی بگات ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾ بی‌گومان له‌وایش نیش و
 نارارتان بی ده‌گات ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾ وه‌ک چو نپوه نیش و نارارتان بی ده‌گات ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾
 وه نپوه نو میند ده‌کهن له‌حوا ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾ نه‌وه‌ی نه‌وان بو میندی ماکهن (که پاداشت و سهر که‌وته)
 ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾ وه به‌راستی خوا همیشه رانای کار دروسته ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾ بی‌گومان
 نپسه ده‌مانه‌راندوته سهر تو ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾ نعم قور تانه به‌راستی ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾ بؤ نه‌وه‌ی
 پر بار مده‌ی له‌نیوان خه‌لکید ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾ به‌و پر بار مده‌ی که‌خوا نیشانی داویت ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾
 خبیب ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾ وه بو باباکان مده‌ی به‌بار مده‌ی و پشیمان و لایه‌مگر ﴿وَلْيَتَّبِعُوا﴾

﴿وَأَسْمِعْ كَذِبًا﴾ دواوی لیخو شېوون له خوا بکه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به راستی خوا لیخو ش
 بووی به بهر هی به ﴿وَلَا يَجِدُ عَيْنًا يَدْرِي﴾ بهر گری مه که له وانهی ﴿حَبْرَتِ الْأَعْيُنِ﴾ بپاکی ده که
 دهر ساره ی خوین ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بنگومان خوا خوشی باوینت ﴿مَنْ كَانَ حَتًّا﴾ نه وانه ی که
 بهر دهرام رزور بپاک و گوماهار ﴿وَلَا يَسْتَحْفُوفُ مِنْ مَّنْ﴾ (تاوانه کانی) خوین دهر ساره وه
 له خه لکی (به ترساندا) ﴿وَلَا يَسْتَحْفُوفُ مِنْ مَّنْ﴾ و بپشار به وه له خوا (شهرم پاکه له خوا) ﴿وَهُوَ﴾
 معینه ﴿لَهُ كَانِيكَدَا﴾ خواله که لیاندا به ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ کانیك (که به بهیسی) له شه ودا
 نه گیر ده که و فسه به که ده که خوایی واری می به ﴿وَهُوَ كَانِيكَدَا﴾ به خوا به همیشه
 راندا و گاداره به هر کرده و به که که نه وانه ده که که ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (لیمانداریان)
 بپدارس و ائیره بهر گریتن له بپاکیان کرد ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له زیانی دویدا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 عنقریب ندی تاب کی بهر گریبان لی ده کات (له سرای خوا) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له پوزی دواوی دا
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ یان کی کارو باریان ده گریته ده ست ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه هر که من
 کرده و به کی خراب بکات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ یان ستم له خوی بکات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ پاشان
 دواوی لی خواش بوون له خوا بکات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ده بیست خوا لیور ده ی مېهریده ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه هر که سینک گوماهیت (ی گه ووه) بکات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بپگومان
 (ریایی) نه و گوماه بهر بو خویته ی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه خوا به همیشه رانای کار درو وسته ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه هر که سینک گوماهیت بکات (به هه له) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ یان گوماهیت بکات
 (به قه ست) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ پاشان (نه و ناوانه) به حاته سمر یی قار بیک ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه و
 بپگومان خستویه تیه نه ستوی خوی (سرای) بو هتاییت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و تارانیکی لاشکر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه نه که به خشت و بهر هی خوا به سمر توه به بوا به (که ی مو حه میده
 پیزو) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بپگومان ده ست به که له و بپاکیان به بپریوون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ که گومان
 بکه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به لام نه وانه بهس خوین گومان ده که ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه
 نه وانه هیچ ریایی ما که بهس به تو ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه خوا بدارد و به تیه خواره وه بو سهرت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 و بیکه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و دانایی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه توه ی که به تهرانی فیری کردی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 نه عیفت عیفت وه همیشه به خشتی خوا به سمر توه رزور گه وریه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾

﴿لَا حِزْبَ لِكَثِيرٍ مِّنْ نَّبِیٍّ هُمْ﴾ هیچ چا که یه‌ک می‌یه له‌رورده‌ی چیه و سرته کرده کانیاں ده ﴿لَا مَن مَّرْبُودٍ﴾ و معزوبی ﴿مه‌گه به‌کینک هرمان نکات به‌مال نه‌خشین له‌ری خوادایان قدر مانگردن به چا که﴾ و ضعیف است کس ﴿یان چا ککردنی نتوان خه‌لکی﴾ و غیر یقین دات ﴿چا هدر که سینک نه‌وه نکات﴾ و تبع عرضت الله ﴿به‌یاری و همراهی خوا﴾ و سبب توبه ﴿نه‌وه له‌داهانوود، بی دمه‌خشین﴾ و آخر عیبت ﴿پاداشتی رور گه‌وره﴾ و من یسیر ترسول و هدر که سینک دزایدنی پیعه‌مهر و سبب نکات ﴿من یقعد من یسیر له‌تهدی﴾ پاش نه‌وه‌ی که ریاری راستی سو روو بوویده‌وه ﴿و یسیر یسیر سبب توبه‌ی و شویس ریگایه‌کی مر نکه‌ونت بیجگه له‌ریگای سرواداران﴾ و یه‌وه مانول و رووی و هدر گنریس بونه و ریباره‌ی که هه‌لی بزار دووه ﴿و یسیر جهنم﴾ و ده‌به‌به‌به دورح و سبب نصیر ﴿کای چ پاشه‌روزیکی خراپه﴾ و سبب الله لا یعمل به‌راستی خو خوش نیت ﴿و یسیر به‌له‌وه‌ی که هه‌وه‌لی بو دابریت﴾ و یسیر مذکور دات ﴿به‌لام جگه له‌وه‌هه‌چی نیت لی خوش ده‌نیت﴾ و سبب الله له‌هه‌ر که سینک که (خوا) یه‌ویت ﴿و من یسیر الله له‌وه‌هه‌ر که سینک هه‌وه‌ن بو خوا دابیت﴾ و سبب صلا عیبت ﴿نه‌وه به‌راستی گومرا بووه به‌گومرا بوونکی دور له‌راستی﴾ و سبب یسیر دعوت من دویه ﴿جگه له‌خوا سراو هه‌وار ماکدن (نایه‌رمنش جگه له‌خوا)﴾ و سبب الله له‌چنده (بیتکی نالیرای) میینه‌به‌یت (وه لات و مه‌مات و هور) ﴿و من یسیر الله له‌شیعه‌مه‌ده﴾ و به‌نایه‌رمنش جگه له‌شه‌ینانی یاخی و سهر کش به‌بی ﴿سبب الله که خوا به‌لری بی کردووه﴾ و سبب الله له‌جندت ﴿وه شه‌ینان و و توو به‌تی سوند بیت هه‌له‌به‌زیرم (به‌به‌ده‌ی بخوم)﴾ و سبب الله له‌به‌نده‌کانت د ﴿نصیب معروض﴾ به‌شیک دیاری کراو ﴿و سبب الله سوند بیت گومرایان ده‌که‌م﴾ و سبب الله له‌والات و خدیالی دروینه‌سهر گه‌رمیان ده‌که‌م ﴿و سبب الله سبب عیبت الله له‌لأفیم﴾ و به‌رمانیان بی دده‌م جاینگومان نه‌وانیش گوتجگه‌ی تازه‌له‌کان دهرن (له‌سهرده‌می به‌یامیده‌هر و و شتریک بیتج سکی بگردایه‌گویان دهری و له‌سهر خویان جه‌رام ده‌کرد) ﴿و سبب الله له‌وه‌رمانیان بی دده‌م﴾ و سبب الله له‌وه‌وسا نه‌وانیش دروست کراوی خو ده‌گورن ﴿و من یسیر الله له‌سبب عیبت الله له‌وه‌هه‌ر که سینک شه‌ینان نکات به‌دوستی خوی بیجگه له‌خوا﴾ و سبب الله له‌خسر خسران نیت ﴿نه‌وه بیگومان ریانی لی که و تووه‌به‌ریانیکی دیار و ناشکر﴾ و سبب الله له‌والمیهر ﴿شه‌یت﴾ به‌لییان بی ددات و نوات و نومیدیان ده‌خاتمه‌هر ﴿و من یسیر الله له‌شخص لا غرور﴾ دلیاس شه‌ینان هیچ به‌لیتکیان بی ددات جگه له‌خه‌له‌ماندن به‌یت ﴿و سبب الله له‌وه‌سبب عیبت الله له‌جه‌نم﴾ نه‌وانه شوین و جیگه‌یان دوره‌خه ﴿و سبب الله له‌جه‌نم عیبت الله له‌هیچ شویس پر کردن و لافانیان ده‌ست ناکه‌ونت لی ی﴾

﴿وَبِشْرٍ مُّرْتَدٍّ﴾ و نه گهر نافر تـسك ﴿خَفِ﴾ تر سا ﴿مِنْ مَّيْمَنٍ مَّشُورٍ﴾ افر صك ﴿لَهُ كُفُوٌّ مِّمَّنْ دُونِ بَا
 پشت هه لكر دس میزده كی ﴿عَلَّاجٍ خَفِیْهِ﴾ نه وه هدر دوو کیان هیچ گوماهیکیان له سدر می به
 ﴿أَنْ يُّصِيبَ سَهْمًا صَحْبًا﴾ كه ناشتوا به کی چاك مكمن له بشوان حوماندا ﴿وَأَصْبَحَ حَبِیرٌ﴾ هدر
 ناشتوا بی و یك كه ونس چاكتره ﴿وَأُحْصِرَبَ لَأَنْفُسُ شَخِیْ﴾ هدر چه‌نده چروکی و ره‌ریلی تیکه لاوی
 دهر ونه كان كراوه ﴿وَبِشْرٍ مُّخْشَرٍ وَشَوٍّ﴾ و نه گهر چاكه كارو پاریر كاریس ﴿فَإِنْ تَنَزَّلْتُمْ﴾ نه وه دلپاس
 به راستی خوا هه‌میشه ﴿بِمَا تَكْمُلُونَ حَبِیرٌ﴾ به تا گایه له وهی كه ده یكهن ﴿وَأَنْ سَطَّعُوا أَعْدُو﴾
 نشوه هدر گیز ناتوانن داد بهروهرین ﴿بِشْرٍ مُّسَدِّ﴾ له بشوان زنه كانتان دا ﴿وَتَوَخَّرَ صَبْرٌ﴾ هدر چه‌نده
 سوور بی (هه‌ول بدن) ﴿فَلَا تَنْبِرُوا حَقْلًا حَبِیرٌ﴾ چا كه واته به‌نه‌واوی حوار مه‌نه‌وه (له هواسدری
 به کیکیان) ﴿فَتَرَوْهُ حَكَّ سَمْعِهِ﴾ بهو حق سده وار بهنس له‌وی ترپان و هك هه‌له‌ستراو (به نه‌وه‌به
 میزدی هه‌یست به‌به‌ره‌لاش كرا بیست و نه‌لاق درا بیست) ﴿وَبِشْرٍ مُّسَدِّ وَشَوٍّ﴾ و نه گهر بسدرتی و
 پاریر كار بیس ﴿فَإِنْ تَنَزَّلْتُمْ عَلَی رُحْمٍ﴾ نه‌وه به راستی خوا هه‌میشه لیسورده‌ی میهره‌یانه ﴿فَإِنْ
 تَنَزَّلْتُمْ عَلَی كُلِّ مَرْمِیَةٍ﴾ و نه گهر لینگ جیابو ونه‌وه بهروهر دگر هدر به‌كه‌یان (له‌وی تر)
 بیس بار و پیوستی به‌ره‌همی خوی ﴿وَكُلٌّ لَّهُ﴾ و هه‌میشه ﴿وَبِشْرٍ مُّسَدِّ﴾ به‌هره‌فراو بی
 و كار دروسته ﴿وَالَهُ مَدَى سَمَوَاتٍ وَمَدَى الْأَرْضِ﴾ و هه‌میشه خواجه همرچی له تا سمانه‌كان و ره‌ری
 دایه ﴿وَلَهُ وَضِیْعٌ﴾ سونده به‌خوابه راستی نیمه ناموز گاریمان كرددورن ﴿فَإِنْ تَنَزَّلْتُمْ عَلَی
 لَه‌وانه‌ی كه‌نامه‌یان پیدراوه ﴿فَإِنْ تَنَزَّلْتُمْ﴾ له‌بیشتر نیوده‌دا ﴿وَبِشْرٍ مُّسَدِّ﴾ هدر وه‌ف نیوش ﴿فَإِنْ
 تَنَزَّلْتُمْ﴾ كه له‌خوابه‌تر مس ﴿فَإِنْ تَنَزَّلْتُمْ﴾ و نه گهر بی باومر بیس ﴿فَإِنْ تَنَزَّلْتُمْ عَلَی سَمَوَاتٍ وَمَدَى الْأَرْضِ﴾
 نه‌وه به راستی هدر هی خواجه همرچی له تا سمانه‌كان و ره‌وی دایه ﴿وَكُلٌّ لَّهُ عِشْرَةٌ حَمِیَّةٌ﴾ و هه‌میشه
 هه‌میشه ده‌وله‌مه‌مدو سوپاس كراوه ﴿وَالَهُ مَدَى سَمَوَاتٍ وَمَدَى الْأَرْضِ﴾ و هه‌میشه به‌خواجه مولکی
 نه‌وه همرچی له تا سمانه‌كان و ره‌وی دایه ﴿وَكُلٌّ لَّهُ عِشْرَةٌ حَمِیَّةٌ﴾ ته‌ها خوابه‌سه‌بیس سپیراو و چار دیر بیست
 ﴿فَإِنْ تَنَزَّلْتُمْ عَلَی كُلِّ مَرْمِیَةٍ﴾ له‌گهر خوابه‌بیست ماتانه‌لیت و له‌ماوتان دعبات ﴿فَإِنْ تَنَزَّلْتُمْ﴾ له‌ی هه‌له‌كینه
 ﴿وَأَنْ يُّصِيبَ حَبِیرٌ﴾ و هه‌میشه کی تر ده‌ه‌بیست ﴿وَكُلٌّ لَّهُ عِشْرَةٌ حَمِیَّةٌ﴾ و هه‌میشه به‌سدر له‌وه‌دا
 به‌تو دایه ﴿فَإِنْ تَنَزَّلْتُمْ عَلَی كُلِّ مَرْمِیَةٍ﴾ هدر كه‌مینیث پاداشتی دوسای ده‌ویست ﴿فَإِنْ تَنَزَّلْتُمْ﴾ نه‌وه‌لا
 خوابه ﴿فَإِنْ تَنَزَّلْتُمْ عَلَی كُلِّ مَرْمِیَةٍ﴾ پاداشتی دوپا و دوپروژ ﴿وَكُلٌّ لَّهُ عِشْرَةٌ حَمِیَّةٌ﴾ و هه‌میشه خوا
 بیس‌ری بینایه ﴿فَإِنْ تَنَزَّلْتُمْ عَلَی كُلِّ مَرْمِیَةٍ﴾

﴿وَجَبَّ سَعْدٌ﴾ خۆپىنى خوشى سى بە ﴿خَبَرٌ سَبِيحٌ مِّنْ عِندِ﴾ ئاشكرا كوردى قەى نەجى و
 خراب ﴿لَا مَرَجَ﴾ مەگەر كەسەت سەمى ئىكرايىت (بۆى دروستە خرابەى سەمەكار ئاشكرا
 كات) ﴿كَانَ لَكُمْ سَعْدٌ سَبِيحٌ﴾ وە خواھەمىشە پىسەرى رانايە ﴿لَا يَجِدُ حَافً﴾ ئەگەر خەپور
 چاكە دەرخەن (ئە ئاشكرا بىكەن) ﴿وَجَبَّ سَعْدٌ﴾ يان پىشارەوە ﴿وَعَبَّ سَعْدٌ﴾ يان سورن نەخەپە
 بەك ﴿مَرَجَ سَعْدٌ﴾ ئەو پىنگومان خواھەمىشە لىوردەى نە توانايە ﴿لَا يَجِدُ حَافً﴾
 بىگەرە ﴿بەرەستى ئەوانەى بىن باو مەن﴾ سەرسەند ﴿بە خواو پىمەمبەرە گانى﴾ بۆرەو پىسەند
 وە دەيانەوېت جىاوردى بەمەن ﴿بەرەستى﴾ بىتوان خواو پىمەمبەرە گانى ﴿وَجَبَّ سَعْدٌ﴾
 وە دەلىس باو بەمەدىك (لە پىمەمبەرەن) دەھىبىس ﴿بەرەستى﴾ وە باو بەمەدىك بەمەدىكى
 نرىسان ﴿بەرەستى﴾ وە دەيانەوېت ﴿بەرەستى﴾ لىو بۆنەندە پىگە بەك بەمەمبەر
 ﴿بەرەستى﴾ ئەوانە بەرەستى بىن باو مەرى ئەوارن ﴿بەرەستى﴾ وە نامادەم
 كوردو بەمەن باو مەن ﴿بەرەستى﴾ سەراپە كى و سواكەر ﴿بەرەستى﴾ وە ئەوانەى پىروپىن
 ھىساوە ﴿بەرەستى﴾ بە خواو پىمەمبەرە گانى ﴿بەرەستى﴾ وە ھىچ جىاوردى پەكيان بەخستە
 ﴿بەرەستى﴾ بىتوان ھىچ كام لەو پىمەمبەرەنە ﴿بەرەستى﴾ ئەوانە ﴿بەرەستى﴾ بەمەمبەرە
 دەھاتوود، خوا پادەشتىن دەداتەوە ﴿بەرەستى﴾ وە خواھەمىشە لى بوردەى مېھرەدەن ﴿بەرەستى﴾
 ﴿بەرەستى﴾ (ئەى موحەمەد ﷺ) خواو بەمە گان داوات لى دەكەن ﴿بەرەستى﴾ كە
 بويان بىتە خورەوە ﴿بەرەستى﴾ بەراوېك لە ئاسمانەوە ﴿بەرەستى﴾ جاپا بەرەستى داواپىن
 كورد لە مووسا ﴿بەرەستى﴾ كەورەتر لەوە ﴿بەرەستى﴾ ووتيان ﴿بەرەستى﴾ خوامان بىشان بەدە
 ئە ئاشكرا ﴿بەرەستى﴾ جابر و سەكە بەك لى دىن و گرتى ﴿بەرەستى﴾ بەھوى سەمە كوردىانەوە
 ﴿بەرەستى﴾ پاشان گوپەرە كە پەكيان كوردى پەرسىترای خويان ﴿بەرەستى﴾ پاش
 ئەوەى بويان ھات ﴿بەرەستى﴾ بەلگە ئاشكرا گان ﴿بەرەستى﴾ ئەمجا تىمە چاوپوشىمەن لەوېش
 كورد (ئە گوپەرە كە پەرسىتە كە يان) ﴿بەرەستى﴾ وە بەخشىمان بە مووسا ﴿بەرەستى﴾
 موحىرە و بەلگەى ئاشكرا (ئاساوەر پىس) ﴿بەرەستى﴾ وە بەرەمەن كوردەوە بەمەمبەر
 سەرىنەوە (كىوى طور) ﴿بەرەستى﴾ بەھوى پىمەمبەرەنەوە ﴿بەرەستى﴾ وە ورتەمان پىس يان
 ﴿بەرەستى﴾ بىچە زوورەوە لەدەر گای (ئودسەوە) بەمەل كەچى و سوزدە بردەوە ﴿بەرەستى﴾
 بەدە و ورتەمان پىيان ﴿بەرەستى﴾ دەستەرىزى مەكەن لە روزى شەمەمەندە (بەراو كوردى
 ماسى) ﴿بەرەستى﴾ و ورتەمان گرتە لىان ﴿بەرەستى﴾ پەمەمەكى مەھىر و تەو ﴿بەرەستى﴾

* سمېږد * (نهي مو حېمه د پېچ) داوای خوات لې ده کمن ولېت نه برسی * * حېمېک * بلی خوا
 فتوانان بر ددات * بی حېمه * دمر دای که لاله (کمیکه نه وه کور و ساوک و پیری نهیت) * * مر
 عرد * نه گمر پیاوېست مردو * * * * * مدالی مورو * * * * * تمه خوشکېکی مورو * * *
 * * * * * نه وه بویه میرانی بر امر دوه کهی ده کهوېست * * * * * وه (نه گمر مورو بری بریت و
 نه نه مریه کی نهیت) نهو (برایه) میرانی خوشکه مردو کهی مورو دسات * * * * * نه گمر
 خوشکه مردو کهی مدالی نهیت * * * * * نه لام گمر دوو خوشک بوون (دوی بر امر دوه کهیان)
 * * * * * نهو (دو خوشکه که) دوو سې پدکی میرانی بر که بیان دهی * * * * *
 * * * * * وه نه گمر میرانگیره کان چمد خوشک و بر پک بوون پیاوون و تافره تان * * * * *
 * * * * * نهو بر هر برینه پک نه دایه ی بهشی دوو میبه مېه * * * * * خوا بوون و بوون
 ده کانه * * * * * نا گمر مېه * * * * * وه خو به مورو شینک رانابه

سورق (المائدة)

* * * * * دماوی خوا ی به خشنده ی مېره بان

* * * * * نه ی بر و داران * * * * * نه لېه کانان بېمه سر * * * * * حلال گراوه بو تان
 * * * * * (گوشنی) نازول و چوارسی (مېرو سون و ووشتر و ریشه و لایع) * * * * *
 بېجکه له وې که ده خرنېته وه به سر تان ده (حمران) * * * * * دروست می په پراو بکن * * * * *
 * * * * * له کاتیکدا لېوه له تیهرام داس * * * * * براسنی خوا هر چس بویت بریاری بؤ ددات
 * * * * * نه ی نه وانه ی مرو تان هتاوه * * * * * پې مد گرن له دروشمه کانې خوا
 (هلی موه شېته وه) * * * * * وجهک مه کهن له مانگه حمرانده کان دا * * * * * وه پې مد گرن
 له و قوربانانده ی به دیاری ده پترین بؤ مه ککه * * * * * (پې مد گرن و ریان مدهن) له و قوربانانده ی
 مېوانکه بیان نه من کراوه (دپاری کراون بو مورو و قوریانی کردن) * * * * * وه مه شکش بری
 نه وانه ی یاری مالی خو ده کهن * * * * * به مای بهر ممدی و برامده ی په ووه و دگانان
 * * * * * وه کاتیک تیهرامان شکاند نهو (دروسته) راو بکن * * * * * باخه شم
 و قیتان له کومه لېت و تان لېه کات * * * * * له بهر نه وې بهر گریبان کردن له مرگوس
 حمران (که مېه) * * * * * که دهست درېزی بکن * * * * * وه کومه کی په کتری بکن
 له سر چاکه و پاریر گاری و له خوا ترسان * * * * * وه کومه کی په کتر مدهن * * * * *
 له سر تاران و دهست درېزی * * * * * و له خوا ترس * * * * * بنگومان خوا
 توله ی بهینه

۱. یەزید بێرە مەب ۱ ئەی ئەوانە ی باوەرداران ۲ ۳ ۴ ئەگەر دەستێکی یو بویژ کردن
 ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ئەو دەم و چاوتان بشۆن ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰
 ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰
 ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰
 ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰

﴿وَمِنْ بَيْنَهُمْ﴾ وہ لہوائی کہ دہیان ووت ﴿عبد﴾ تہمہ گاوریں ﴿حدیث مسند﴾
 بہ بین و بہیمانی بہ ہیرمان لہ و ہرگرتی ﴿مستوحضہ مد رجبہ﴾ بہ لام بہ شینکی گہورہ
 لہوہی کہ ناموزگاری کران ہی (لہ سور رمانی عیسیٰ) لہ پیریاں چوہ ﴿دریہ بہتہ عہ وۃ
 اعمیہ﴾ بہ ہوی ٹہورہ دوزمباہتی و کینہ بہ ریمان خستہ یوانیاں ﴿وہ سیمہ﴾ تہروزی
 دواہی ﴿وہ بہتہ سیمہ﴾ وہ لہمودوا حواہ والیاں پیلمدات ﴿بہ سیمہ صمور﴾ بہوہی
 کہ دہ بکرد (لہ جیہد دا) ﴿بہتہ سیمہ﴾ تہی نامہ دارہ کان (تہ علی کتاب) ﴿وہ حدہ
 سیمہ﴾ ینگومان ہیراومان ہاتوہہ یوٹیوہ ﴿بہتہ سیمہ﴾ پروہی دہ کاتہوہ یوتان ﴿صمور
 صمور﴾ روری لہوہی کہ ٹیوہ دہتان شاردہوہ ﴿سہتہ سیمہ﴾ لہکتیب (ی ٹہورات و
 ٹیہجیل) دا ﴿بہتہ سیمہ﴾ و ہچاو ہوشی دہکات لہروریک لہوانہ ﴿وہ حدہ سیمہ﴾
 ینگومان ہونان ہاتوہہ لہ لایہن خواہہ ﴿بہتہ سیمہ﴾ پروہاکی بہ کی گہورہ بہ بہ کی
 پرون کہرہوہ ﴿بہتہ سیمہ﴾ خواہہ سیموہی کہ سیمکی ہی دہکات شوہن
 پراہمندی تہو بکہوہت ﴿بہتہ سیمہ﴾ بوریکہ کانی نارامی و ناشتی ﴿حدہ سیمہ﴾ و ہدہریں
 دہہیتیت ﴿سہتہ سیمہ﴾ لہتاریکی یہ کانی (ہی ناوہریہوہ) یو ناوہوہ کی (ایمان و
 ٹیسلام) ﴿بہتہ سیمہ﴾ بہ تہرمانی خوی ﴿بہتہ سیمہ﴾ و ہریموویان دہکات ﴿وہ حدہ سیمہ﴾
 یو ریکگی راست ﴿بہتہ سیمہ﴾ سوتند بہ حواہ بہ راستی ہی ناوہریہوہ تہوانہی
 کہورنیاں ﴿بہتہ سیمہ﴾ بہ راستی خواہہ ہریمہ سیمہ (ہی) کوری ہریمہ
 ﴿سہتہ سیمہ﴾ (تہی مرحہ سیمہ) بلی ﴿بہتہ سیمہ﴾ تہوہ کی دہتوانیت ہی ہیج شینک
 بگرت لہ خواہہ ﴿بہتہ سیمہ﴾ ہریمہ سیمہ ﴿بہتہ سیمہ﴾ تہ گہر یہوہت ہریمہ کوری ہریمہ
 لہاریات ﴿بہتہ سیمہ﴾ ہریمہ سیمہ ﴿بہتہ سیمہ﴾ ہریمہ سیمہ ﴿بہتہ سیمہ﴾ ہریمہ سیمہ ﴿بہتہ سیمہ﴾
 ﴿بہتہ سیمہ﴾ و ہریمہ سیمہ ﴿بہتہ سیمہ﴾ و ہریمہ سیمہ ﴿بہتہ سیمہ﴾ و ہریمہ سیمہ ﴿بہتہ سیمہ﴾
 ﴿بہتہ سیمہ﴾ و ہریمہ سیمہ ﴿بہتہ سیمہ﴾ و ہریمہ سیمہ ﴿بہتہ سیمہ﴾ و ہریمہ سیمہ ﴿بہتہ سیمہ﴾

﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾ ووتیان ئەو موسا ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾ بە راستی ئێمە هەرگیز ناچێنە ئاو ئەوشارە
 ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾ تانەوان بێنازین ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾ کەواتە بڕق خۆت و پەرۆردگارت
 لەدژیان جەنگ بکەن ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾ بێگومان ئێمە لێرە دانیشنووسین ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾ (موسا)
 ووتی ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾ ئەو پەرۆردگارم بە راستی من حاوومی هیچ کەسێت بێم ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾
 وای ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾ بێحکە لەحوم و براکەم بێت ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾ کەواتە جایی بخەرە بێون
 ئێمە و ئەوگەلە ی ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾ کە لەسووری خوا دەرچوون ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾
 (خوا) لەرمووی بە راستی ئەو (خاکە پیرۆزە ییت المقدس) قەدەغە گراوە لەسەریان ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾
 سەدە ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾ چل سالە ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾ بەسەر گەردانی دەخولبەرە بەسەر دەویدا ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾
 ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾ بۆیە خەم مەخو لەسەر ئەو گەلە ی سووری خو دەرچوون ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾
 ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾ (لەو موخەمەد ﷺ) بھوینەرەو بەسەریاندا ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾ هەوایی دور
 کورەکە ی ئەو کە حەق و راستە ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾ کاتێک هەردووکیان دور جورە قوربانی پان کرد
 ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾ ئەمجا لەبە کێکیان وەرگیرا ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾ وە ئەو ی ئریان وەرەگیرا
 ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾ (ئەو یان لێ گیرا نەگرا) ووتی بێگومان دەمێ هەر بشکوژم ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾
 ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾ ئەویش ووتی خوا (قوربانی) ئەمجا ئەپارێزکاران و لەخواترسان گیرا ئەکات ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾
 ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾ سویند مەخوا ئەگەر نو دەستم بو درێژکە ی ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾ بو ئەو ی بشکوژی
 ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾ من دەست درێژ ناکەم بو نو بو ئەو ی بشکوژم ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾
 بە راستی من مەخوا ئەترسم ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾ کە پەرۆردگاری هەموو جیھانیانە ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾
 بە راستی من دەمەوێت ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾ کە نو بگەڕێتەو (ئولای خوا) نەگوانمێ من و
 خۆیشتەرە ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾ ئەوسا نو لەھاوێلانێ دورەج دەیت ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾
 هەر ئەوێش پاداشتی سەم کارانە ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾ ئەمجا دەرومێ (ئەو توانیارە) هانی دا
 ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾ نو کوشتی مراکە ی ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾ وە کوشتی ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾ ئەو ی بەو چووە پیری
 ریان باران و حەسار و مەدان ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾ پاشان خوا قەلە رەشیکێ نارد ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾
 لەرەویدا چالێ هەلە کەند (بو قەلە رەشیکێ مر دارەووە بوو) ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾ نو ئەو ی
 بیشامی مەدات کە چۆن لەشی براکە ی شاربەتەو ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾ ووتی ئای داخی سەختم و تیاچوون
 نو من ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾ تانەرم و عەرەتی براکەم یشارمەووە ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾ ئەوسا چووە پیری
 بە شیمان نو ئەووە ﴿يَتَّبِعْ أَهْلَ بَيْتِي﴾

﴿لَمَّا سَمِعَ النَّبِيُّ ﷺ نَدَى الْجَوَلَةَ كَانَهُ رُورٌ كُورٍ قَوْلًا خَسِي دُرًى﴾ (هەمیشە گۆی هەلبەدەخەن
 سو دوق) ﴿حَصْرٌ مِّنْهُ﴾ مائلی حەرام رۆزەخوون ﴿وَرَجُلٌ﴾ جانا ئەگەر ئەوانە هەنس
 نۆلات ﴿وَحَكَمٌ بَيْنَهُ﴾ ئەو (ئەویسی خوت) بێیار مەدە لە بێوانیاندا ﴿وَأُخْرَى عَلَيْهِ﴾
 یەن واریان لی بێتە ﴿وَرَجُلٌ بَيْنَهُ﴾ خۆ ئەگەر واریان لی بێتە ﴿وَأُخْرَى عَلَيْهِ﴾
 ئەو هێچ رێبەکت پێ ناگەیەس ﴿وَلَا حَافِيَةً عَلَيْهِمْ يُعَذِّبُهُمْ﴾ وە ئەگەر بێرەرت
 دە لە بێوانیاندا ئەو پە دادویری بێیار مەدە ﴿وَلَا حَافِيَةً عَلَيْهِمْ يُعَذِّبُهُمْ﴾ چونکە بەراستی خوا
 دادگەرانسی خوش دەوێت ﴿وَلَا حَافِيَةً عَلَيْهِمْ يُعَذِّبُهُمْ﴾ وە ئەوانە چۆن تودەکن بە دادویر
 ﴿وَلَا حَافِيَةً عَلَيْهِمْ يُعَذِّبُهُمْ﴾ بە کاتیکیاندا ئەوانیان لایە ﴿وَلَا حَافِيَةً عَلَيْهِمْ يُعَذِّبُهُمْ﴾ کە حوکم و بێیاری خۆی تێپە
 ﴿وَلَا حَافِيَةً عَلَيْهِمْ يُعَذِّبُهُمْ﴾ ئەمجا لەبەش ئەو (ی کە کردیتیان بە دادویر) رۆز وەر دەگێرن
 ﴿وَلَا حَافِيَةً عَلَيْهِمْ يُعَذِّبُهُمْ﴾ بێگومان ئەوانە برادار نیس ﴿وَلَا حَافِيَةً عَلَيْهِمْ يُعَذِّبُهُمْ﴾ بێگومان لێمە
 ئەوانیان ماردە خوارووە ﴿وَلَا حَافِيَةً عَلَيْهِمْ يُعَذِّبُهُمْ﴾ کە بێسووس و پووێکی تێدا بوو ﴿وَلَا حَافِيَةً عَلَيْهِمْ يُعَذِّبُهُمْ﴾
 ﴿وَلَا حَافِيَةً عَلَيْهِمْ يُعَذِّبُهُمْ﴾ ئەو پێتمە مەرانی حوکمیان پێ دەکرد ﴿وَلَا حَافِيَةً عَلَيْهِمْ يُعَذِّبُهُمْ﴾ کە موسلمان و ملکهچ بوون ﴿وَلَا حَافِيَةً عَلَيْهِمْ يُعَذِّبُهُمْ﴾
 بۆ ئەوانە ی کە جۆرە کە بوون ﴿وَلَا حَافِيَةً عَلَيْهِمْ يُعَذِّبُهُمْ﴾ هەر وە هارانا خوا ناسە کای و رەشەرە رەنگان
 (حوکمیان پێ دەکرد) ﴿وَلَا حَافِيَةً عَلَيْهِمْ يُعَذِّبُهُمْ﴾ بەهوی ئەو ی ئەمانس پارێزگاری کتیی
 خوا (ئەورات) یان پێ کرا سوو (نە لایەن پێتمە مەرە کایانەو) ﴿وَلَا حَافِيَةً عَلَيْهِمْ يُعَذِّبُهُمْ﴾ وە شایە ئێش
 بوون بەسەری ﴿وَلَا حَافِيَةً عَلَيْهِمْ يُعَذِّبُهُمْ﴾ کەواتە ئە ی (رانا یانی جۆرە کە) لەخەلکی مەترەس ﴿وَلَا حَافِيَةً عَلَيْهِمْ يُعَذِّبُهُمْ﴾
 بەلکۆ ئەبە لەس بترەس ﴿وَلَا حَافِيَةً عَلَيْهِمْ يُعَذِّبُهُمْ﴾ بەلکۆ ئەمانە کاس مەس مە گوێرەو (مەفرەش)
 ﴿وَلَا حَافِيَةً عَلَيْهِمْ يُعَذِّبُهُمْ﴾ مەرخینکی کەم ﴿وَلَا حَافِيَةً عَلَيْهِمْ يُعَذِّبُهُمْ﴾ وە هەر کەس حوکم بەکات ئەو بێرەری
 کە خوا ماردوویەتیە خوارووە ﴿وَلَا حَافِيَةً عَلَيْهِمْ يُعَذِّبُهُمْ﴾ ئەوانە پێ باویرن و موسلمان پێ
 ﴿وَلَا حَافِيَةً عَلَيْهِمْ يُعَذِّبُهُمْ﴾ ئەوەوراتدا بوسیمان (پێوستانمان کرد) لەسەرەن ﴿وَلَا حَافِيَةً عَلَيْهِمْ يُعَذِّبُهُمْ﴾
 کە بێگومان هەر کە سبب بەدەستی ئەنقەست کە سبب نکوژیست ئەکوژیشتەو لە هەر مەریدا
 ﴿وَلَا حَافِيَةً عَلَيْهِمْ يُعَذِّبُهُمْ﴾ وە چاوە لێری چاوە ﴿وَلَا حَافِيَةً عَلَيْهِمْ يُعَذِّبُهُمْ﴾ وە لووت لەبری لووت ﴿وَلَا حَافِيَةً عَلَيْهِمْ يُعَذِّبُهُمْ﴾ وە
 گوێچکە لەبری گوێچکە ﴿وَلَا حَافِيَةً عَلَيْهِمْ يُعَذِّبُهُمْ﴾ وە ددەن لەبری ددان ﴿وَلَا حَافِيَةً عَلَيْهِمْ يُعَذِّبُهُمْ﴾ وە رەمە کانیس
 تۆلەیان رەمەدار کردی دەست دریزی کەرانی ﴿وَلَا حَافِيَةً عَلَيْهِمْ يُعَذِّبُهُمْ﴾ جە هەر کەس
 لە تۆلە مەدەن خوش بێت ئەو ئەیتە هۆی سەربەهۆی گوماهی ﴿وَلَا حَافِيَةً عَلَيْهِمْ يُعَذِّبُهُمْ﴾ وە هەر کە سبب
 حوکم بەکات ﴿وَلَا حَافِيَةً عَلَيْهِمْ يُعَذِّبُهُمْ﴾ بەهۆی کە خۆدا ماردوویەتیە خوارووە ﴿وَلَا حَافِيَةً عَلَيْهِمْ يُعَذِّبُهُمْ﴾ ئەوا
 هەر ئەو کەسانە ستم کاری ئەوانن ﴿وَلَا حَافِيَةً عَلَيْهِمْ يُعَذِّبُهُمْ﴾

﴿حَبِيبٌ عَلِيمٌ﴾ رایان دەران کە تۆ لە وێر داوێ چارێار نابیت ﴿مَعْبُودٌ﴾ جانیوێ کۆنێر
 کە پێوون (بە ئاستی پێستی و پێستی هەقی) ﴿لَهُ شَهِيدٌ﴾ لە پاشان خوا نەوێ و گەر تەوێ لی
 وەر گرتی ﴿وَمَنْ يَدْعُوا مَعَ اللَّهِ﴾ ئەمەحە لە پاش ئەوێ ژۆر نەیان کۆی و کە پێوون (لە پێستی و
 پێستی بە لگە و نایە نە گانی خوا) ﴿لَهُ شَهِيدٌ﴾ وە خوا پێنەرە نە هەر کردە و بە ئەکە دەیکەن ﴿لَهُ
 شَهِيدٌ﴾ سۆنێت پێی ناوێ پێوون ئەوانێ کە وێیان ﴿لَهُ شَهِيدٌ﴾ بێگومان
 حوا نە سبجی کۆری مەریعە ﴿لَهُ شَهِيدٌ﴾ لە کاتێکدا مەسیح (کاتێک پەو نە کرا)
 ووتی ئەوێ بەو ئێسرائیل ﴿لَهُ شَهِيدٌ﴾ نەها خوا پەرستی کە پەر وەر دگاری مە و
 ئێوە شە ﴿لَهُ شَهِيدٌ﴾ بە راستی هەر کەس هاوێش بو خوا دا نیت ﴿لَهُ شَهِيدٌ﴾
 ئەوێ بێگومان خوا پەهەشتی لی حەرام کردووە ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ﴾ وە جیگا و شۆینی ئاگر دەیت
 ﴿لَهُ شَهِيدٌ﴾ وە بو ئەوێ سەم کارانە هیچ یارەتی دەرنێک مە پە ﴿لَهُ شَهِيدٌ﴾
 سۆنێت بە خوا بە راستی مە ناوێ پێوون ئەوانێ کە وێیان ﴿لَهُ شَهِيدٌ﴾ بێگومان حوا پەکیکە
 لەو سنی خوا (کە پێنێن لە پەر وەر دگاری و جیسی و دایکی) ﴿لَهُ شَهِيدٌ﴾ (لە کاتێکدا)
 هیچ پەرستراوێکی راست مە پە پێتەگە لە تەبیا خوا پە ئەکە ﴿لَهُ شَهِيدٌ﴾ وە ئەگەر وار
 نە هێش لە وروئە ناوێ وە دانە ﴿لَهُ شَهِيدٌ﴾ سۆنێت بە خوا و چاری ئەوێ نەیان ئەیت
 کە پێی ناوێ پێوون ﴿لَهُ شَهِيدٌ﴾ سەراپەکی بە ئازار و سەخت ﴿لَهُ شَهِيدٌ﴾ دەوێ ئایا پۆتوێ
 ما کەن و ما گەرنەوێ بولای خوا ﴿لَهُ شَهِيدٌ﴾ و داوای لێ ورتی لی ما کەن ﴿لَهُ شَهِيدٌ﴾
 لە کاتێکدا خوا لێ ورتی مەهرمانە ﴿لَهُ شَهِيدٌ﴾ مەسیح مەریعە کۆری مەریعە هیچ مە
 پە جگە لە پێنەرێ خوا ﴿لَهُ شَهِيدٌ﴾ بێگومان لە پێش ئەوێ چەندە پێنەر پێوون
 ﴿لَهُ شَهِيدٌ﴾ دایکێشی ئاوەتێکی ژۆر راست گوێهە ﴿لَهُ شَهِيدٌ﴾ هەر دوو کێش حوا رەیان
 دەخوێرد (واتە خوانی) ﴿لَهُ شَهِيدٌ﴾ سەریج پە چوون نایەت و بە لگە کان پێوون
 دەکە پە و بویان ﴿لَهُ شَهِيدٌ﴾ پاشان سەیر کە ﴿لَهُ شَهِيدٌ﴾ چوون لا دەرنێن لە حەقی پەر وە پەتەن دەرنێن ﴿لَهُ شَهِيدٌ﴾
 ﴿لَهُ شَهِيدٌ﴾ (ئەوێ موحەممەد ﷺ) بلی ئایا ئێوە پێتەگە لە خوا شەتێک دەپەرستی؟
 ﴿لَهُ شَهِيدٌ﴾ کە هیچ زەر وەر سوودێکی مە پە پۆتان ﴿لَهُ شَهِيدٌ﴾ وە
 خوا هەر خۆی پێنەری رانایە ﴿لَهُ شَهِيدٌ﴾ (ئەوێ موحەممەد ﷺ) بلی ئەوێ نایە دارەکان
 ﴿لَهُ شَهِيدٌ﴾ رێدە رۆی مە کەن لە نایە کە ئاندا ﴿لَهُ شَهِيدٌ﴾ جگە لەوێ نەیت کە راست و حەق
 ﴿لَهُ شَهِيدٌ﴾ و شۆین ئاوەرووی کە ساتێک مە کەون ﴿لَهُ شَهِيدٌ﴾ کە بە راستی پێشتر
 گومراو سەرمێ شیاو و پێوون ﴿لَهُ شَهِيدٌ﴾ وە ژۆر کە سێشیاو گومرا کرد ﴿لَهُ شَهِيدٌ﴾ وە
 خوشیاو گومراوون و لایاندا لە رێگای راست

﴿يُنْفِثُ الرِّيحَ مَغْشُورٌ﴾ بە قەرىن كەرالەوانەى بىر واپوون ﴿مِنْ شَيْءٍ تَشْتَرِيْن﴾ لە بەرەو بەرەوى ئىسرائىل
 ﴿غُلٍّ سَدِيدٍ﴾ لەسەر زمانى داوود ﴿وَبِعِيسَى بْنِ مَرْيَمَ﴾ ولەسەر زمانى عىسای كۆرى مەرىەمىش
 ﴿وَالرِّيحُ يَدْعُوهُ﴾ ئەو ئەفرىنەش لەسەر ئەو بەرەو سەرىچىيان كەرد ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ يَخْتَضِعُ لَهَا﴾ و هەمىشە
 دەست درىژيان دەكەرد ﴿كَأَنَّهُ زُلَّةٌ قَلْبٌ﴾ ئەوانە بەرگەرى بەكترى بەرەو كەرد ﴿عَنِ الْمُكْرِبِ
 صَبُورٌ﴾ لەسەر كەرىكى پىررەو باشەرى كەمەيانكەرد ﴿بِئْسَ مَا تَدْعُو لِقَبُولٍ﴾ بىگومان رۆر
 بەدبوو ئەو كەمەيانكەرد ﴿سَرَى حَكِيمٌ مُّهِمٌّ﴾ ئەببى (ئەى موحەممەد ﷺ) رۆر بەيان
 ﴿سَوَّاتٍ نَدْبٍ حَكِيمٌ﴾ دۆستايەتى ئەكەن لەگەن ئەوانەى بىر واپوون ﴿بِئْسَ مَا تَدْعُو لِقَبُولٍ﴾
 ئەفەندە بىگومان رۆر بەرەو خراپە ئەو كەمەيانكەرد بوخووان (و كەمەيانە) ﴿أَنْ سَجَّطَ اللَّهُ
 عَلَيْهِ﴾ كە هۆى خەشم و قەى خوا بوو لىيان ﴿وَلَبَّيْكَ بِمَا تَدْعُو لِقَبُولٍ﴾ و ئەوانە لەسەرى
 دورە خەدا بىر ئەو دەمىنەو ﴿وَوَسَّخْنَا وَتَعُودَ بَعْدَ﴾ و ئەگەر ئەوانە بىر رايان بەپەندايە بەخوا
 ﴿وَأَنْتَ وَمَنْ لَّيْسَ بِكَ﴾ و ئە پەمەمەرو بەرەو نەمەيەى كەمەيانكەرد خوارەو بەرەو سەرى ﴿مَا تَدْعُو لِقَبُولٍ﴾
 زۆر ئەو بىر واپەندەيان بەدەكەرد بەدوست و خوشەو پەستى خووان ﴿وَأَنْتَ حَكِيمٌ مُّهِمٌّ﴾
 بەلام رۆر بەيان ﴿سَبُورٌ﴾ لەئەببى دەرچوون و پاخىس لەخوا ﴿وَتَجِدَ شَيْءَ بَيْنَ عَدُوِّ
 الْيَمِينِ وَبَيْنَ﴾ سۆيد بىت دەببىت (ئەى موحەممەد ﷺ) خراپەرىسى خەلگى بۆ دۆستايەتى
 لەگەل بىر وادەيان دا ﴿تَبَهُدَّ وَتَذَرُ شَرَّكَ﴾ جوولەكە و هاو بەش دانەرانى ﴿وَتَجِدَ أَقْرَبَ
 مَوْءَدَةٍ تَذَرُ﴾ سۆ و سۆيد بىت دەببىت تەرىكترىيان لە خوشەو پەستى بۆ بىر وادەيان ﴿أَنْتَ
 قَدْ نَصَرْتَ﴾ ئەوانە كەمەيان ووت بىگومان تەمە گاوور بىس ﴿وَأَنْتَ بِأَنْتَ مَسْهُرٌ مُّهِمٌّ
 وَتَذَرُ﴾ ئەو بەرەو بەرەو بىگومان ئەو وادەياندا قەشە و گۆشە گىرانىك هەن ﴿وَأَنْتَ
 لَا تَسْمَعُ لِقَبُولٍ﴾ كە بەرەستى ئەوان خووان بەرەو و گەورە دانابىس ﴿وَأَنْتَ سَبُورٌ﴾ هەر
 كانىك گووىيان لىر بورايە ﴿مَنْ لَّيْسَ بِكَ﴾ ئەو قورتانەى كە تىراومە خوارەو بەرەو پەمەمەر ﷺ
 ﴿سَرَى حَكِيمٌ مُّهِمٌّ﴾ دەببى چاوە كانىيان ﴿تَغْضَبُ مِنْ أَدَمَ﴾ لە فرمىك (بەردەسى و) دەرژىت ﴿مَنْ
 عَرَفَ مِنْ حَقِّ﴾ لەبەر ئەو پەستى بەى كە زانىوانە (و بۆمان دەر كەمەتو) ﴿يَقُولُونَ رَأْفَ﴾ ئەللى
 ئەى پەرەز دگارىيان ئەوان تەمە ياوەرمان هەا (بەو قورتانەى بەرەو ووتە خوارەو بەرەو موحەممەد)
 ﴿وَأَنْتَ مَعَ تَبَهُدَّ﴾ دەتوش لەگەن شايەتى دەرمان ياومان بوسە و (لەگەل ئەواندا بەرەو مەرىە) ﴿

﴿وَمَا لَآ تُؤْمِنُ بِهِ﴾ بۆچی ده‌سی قیسه باوره نه‌یئیس به‌خو ﴿وَمَا جَعَلْنَاهُ﴾ و به‌وی که بۆمان هاتووه له‌حق و راستی ﴿وَقَدْ جَاءَهُمْ بُرْهَانٌ﴾ له‌کاتیکدا نو‌میدمان وایی په‌رو مردگارمان به‌ماحه‌اته ﴿مَعَ الْكُوفْرِ﴾ بیری پیار چاکانه‌وه ﴿وَنَسْتَهْزِئُ بِهِمْ﴾ جاخو پاداشیان نه‌داته‌وه به‌هوی نه‌وه‌وه که ووتان ﴿جَنَّتِ الْغُرُفُ مِنْ تَحْتِ الْأُشْجُرِ﴾ به‌چه‌سد یا حنک که پروبار به‌ زیر پادا ده‌روات ﴿حَبِيرٍ﴾ ده‌مسه‌وه تیایدا به‌هم‌میشه‌یی ﴿وَدَلَّ حِرَاءُ الْحَبِيرِ﴾ وه‌نه‌ویه پاداشتی چاکه کاران ﴿وَلَا يَرْكُزُوا﴾ وه‌نه‌وانه‌ی ناو‌میرسان به‌هیاو تایدنه‌کسی نیمه‌یان به‌درو ده‌راسی ﴿وَتِلْكَ صَحَابُ الْحَبِيرِ﴾ نه‌وانه‌ن هاوه‌لانی دزوح ﴿يَرْبِطُ بَيْنَهُمْ﴾ نه‌ی نه‌وه‌ی پروتان هیاوه ﴿لَا تَعْرِفُوهُمْ﴾ نه‌وشته پاک و خوشانه‌ی که خواحه‌لالی کرده بۆن یا سامی مه‌که‌ن له‌خوتان ﴿وَلَا تَعْدُو﴾ و سوور مه‌شکیتن ﴿يَنْتَهِی عَنْهُمُ الْغُلُوبُ﴾ چونکه بینگومان خوا سوور شکینه‌رانی خوش ناویت ﴿وَتَعْدُو بَدْرٌ مَعَهُمُ﴾ بخون له‌و پرق و رورینه‌ی که خوا پیتی به‌حنبوون ﴿سَلَامٌ﴾ که حه‌لال و پاک ﴿وَتَعْدُو لَهُمُ الْغُلُوبُ﴾ خوتان پارتی و ترس له‌و خوابه‌ی که تیره باو‌دندان بی به‌تی ﴿وَتَعْدُو لَهُمُ الْغُلُوبُ﴾ ماگرتن ﴿يَسْمَعُونَ﴾ نه‌و سوینده‌تان که بیاری دلی له‌گه‌لدانی به‌ ﴿وَتَعْدُو لَهُمُ الْغُلُوبُ﴾ لی‌تان نه‌گرتن (به‌گو‌با هبارتان داده‌ن) ﴿يَسْمَعُونَ﴾ به‌(شکانه‌ی) سویندیت که به‌بیاری دل داتان به‌ستینت ﴿وَتَعْدُو﴾ حاکه‌فاره‌نی (سرینه‌وی شکانه‌ی) نه‌و سوینده‌ی ﴿إِطْعَامُهُمْ﴾ شکیک ﴿خُورَاكُ دَانِي﴾ هه‌زاره ﴿مِنْ ثَمَرِهِمْ﴾ له‌خوراکیت مام نه‌وه‌دی که به‌ مندا و خیرانی خوتنی دده‌ن ﴿وَتَعْدُو﴾ یا بوشاکی (ده) هم‌زار ﴿وَتَعْدُو لَهُمُ الْغُلُوبُ﴾ به‌ده‌یه‌ک ﴿مِنْ ثَمَرِهِمْ﴾ حانه‌وی ده‌ستی نه‌که‌وت هیچ کام له‌مانه ﴿وَتَعْدُو لَهُمُ الْغُلُوبُ﴾ نه‌وه‌سی روزه‌به‌ رززو بیت ﴿دَنَدُ كَمَرُهُمْ﴾ نه‌وه‌ی (ی‌ناسکرا) که‌فاره‌نی سوینده‌کانتبه کاتیک که سویندتان خوارده‌و سوینده‌کشان شکاند ﴿وَتَعْدُو لَهُمُ الْغُلُوبُ﴾ وه‌سوینده‌کانتان پارتیون ﴿تَعْدُو لَهُمُ الْغُلُوبُ﴾ به‌و جور، خوا تابه‌تکانی خوی به‌رووی باسی نه‌کات بۆتان ﴿تَعْدُو لَهُمُ الْغُلُوبُ﴾ بۆ نه‌وه‌ی سویماسی بکه‌ن ﴿يَتَذَكَّرُ لَهُمُ الْغُلُوبُ﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی پروتان هیاوه ﴿يَتَذَكَّرُ لَهُمُ الْغُلُوبُ﴾ بینگومان شاره‌ق و قومار و نه‌و به‌ردانه‌ی که کمره‌ون به‌بت ﴿وَتَعْدُو لَهُمُ الْغُلُوبُ﴾ وه‌و بار چه‌دارانه‌ی (که به‌کار نه‌ه‌ریس بۆ دیار مکرده‌ی به‌ش و چاره‌سووس) ﴿يَتَذَكَّرُ لَهُمُ الْغُلُوبُ﴾ نه‌وانه‌ پیس و له‌کرده‌وی شه‌بتان ﴿يَتَذَكَّرُ لَهُمُ الْغُلُوبُ﴾ که‌وانه‌ دور که‌وه‌وه‌ی تاررگرتن

﴿أُولَئِكَ كَفُتُوا نَجْرَ اللَّهِ﴾ (پاډی سچېر) و خوار د هغوی د عریایي خه لالکراوه بۇتان ﴿مَنْعَ لَّحْمِهِ﴾
 (لشېارو) ساتنوه و گه شمېاره کان سوودی لی وهرېگرې ﴿وَأُخْرَمَ عَيْنُكَ كُنُوزًا﴾ ور (بېچېری)
 کیوی و ووشکایي یاساع کراوه لیسان ﴿مَدْمَشَ حُزْنًا﴾ تاله نیجرامداس ﴿وَأَنْقُوْنَهُ نَارًا﴾ له
 (پتېهرمانی) نه و خواجه برمس که ﴿يَتَيْتُ خَشْرُونَ﴾ هدر بولای نه و کونده کرینه وه (له روزی دری ده) ﴿فَمَا﴾
 ﴿جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قِيَاسًا﴾ خوا که عه که (یت الحرام) دایاوه تاره کو (جیگی) ﴿فَمَا﴾
 ﴿لَهُمْ﴾ پراوه مسامی کاروباری دیږ و دویایي خه لکې یت ﴿وَأَشْرَحَ مَرَّةً وَنَعْمَةً﴾ وه هدر وه
 مانگه یاساوه کان (که جهگ تیاند ا حرامه) و قورنایه دیاری به کراوه کان و قورنایه دیاری
 کراوه کانیشی داناوه ﴿وَلِكُلِّ شَيْءٍ قِيَاسًا﴾ نه و هوش بو نه و می که بران به راستی خوا ﴿يَقْتَرِبُونَ أَكْثَرَ مَقَالٍ﴾
 ﴿لَا تَرَى﴾ نه ریت و به ناگایه که چی و له ناسماه کان و زه ویدا ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ عَمَلٌ﴾ وه بیگومان
 خوابه هه موو شیت رنایه ﴿عَمَلًا مَّشِيدًا﴾ به شریه قیاس ﴿بِأَنَّ بَرَّانَ﴾ که به راستی خوا توله ی رور
 به یتنه (پز یاخیان) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ ذُو غُنَّةٍ﴾ وه به راستی خوا لیوور دهی میهره مانه (پو تو به کراډ) ﴿فَمَا﴾
 ﴿يَعْنِي رَبُّهُ﴾ پراوه که ی خوا (مو حه ممد یقین) له سر می به بیجگه له پراگه یاند
 به یتنه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ عَمَلٌ﴾ وه خوا ده راتیت به و دهی ده خه به و هوش ده یشار نه وه ﴿فَمَا﴾
 ﴿يَعْنِي رَبُّهُ﴾ (لهی مو حه ممد یقین) بلی پسر و پاک و له یه ک پس ﴿وَأَعْبَدَ﴾
 هر چه د سر سامت بکات ﴿حِكْمَةً تَعْلِيمًا﴾ روری پیسه که ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ عَمَلٌ﴾ که وانه له خوا بترس
 ﴿يَأْخُذُ﴾ نهی خاوه مانای زری و هوشمندان ﴿مَنْعَهُ عَمَلًا﴾ تا پرگار پس ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ عَمَلٌ﴾
 مو ﴿نَهَى﴾ نه وانه ی پروانان هیاوه ﴿لَا تَسْمَعُ﴾ پر میار مه که نه له شتاتیک ﴿إِنْ يَدْرُسْكَ﴾
 شکر ﴿تَهْكَرُ﴾ نه گهر ناشکرا سکرېس بۇتان ماخوش و خراب ده یت بومان ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ عَمَلٌ﴾ وه نه گهر پر میار
 بکهډ دهر بار بیان ﴿حَبِيبٌ﴾ قورشان دهر دریته خوار وه بۇتان ناشکرا
 ده کړېس ﴿عَدْلًا﴾ خوا خوش سووه لهو پر میار نهی له و و پش ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ عَمَلٌ﴾ وه خوا
 رور لیوور دهی له سر خویه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ عَمَلٌ﴾ بیگومان نه و (جوره) پر میار نهیان کړد کومه یت
 ﴿مَنْعَهُ﴾ پش نیوه ﴿نَهَى﴾ خه خوی گېرې پاشان یږ پروا بوون به هوی لهو پر میار نه وه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ عَمَلٌ﴾
 له خوا دای به ساوه و بریاری مه داوه (پو به رست و هاوه لدا نه ران که حه راسی بکهډ له سر و حیوان
 و حیوان پش سو ته کایان و سوو دیان لی و مره گرې) ﴿مَنْعَهُ﴾ له به حیره (ووشتریت بوو پنج
 مسکی بکر دیوه و پنجه هم بیر بویه، نه و کاته گویچکه میان له ت ده کړد و به ره لایان ده کړد) ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ عَمَلٌ﴾
 و سائیه (ووشتریت بوو که ده ما دوازه مسکی بکر دیوه همو و عیسه بویه) ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ عَمَلٌ﴾ و وه صیله
 (ووشتریت بوو په کم و دووم مسکی عیسه بویه) ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ عَمَلٌ﴾ و حمام (ووشتریت بوو که له پش
 نه و ده سک بهید، سو په) ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ عَمَلٌ﴾ به لام نه وانه ی یږ باو پر بوون ﴿مَنْعَهُ﴾ نه لکېت درو
 به دم خراوه هه لته به ش ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ عَمَلٌ﴾ و رور به یان زری پس (هراس) ﴿فَمَا﴾

﴿يَوْمَ هُمْ بَدُودًا يُورَدُونَ﴾ وە کاتیک که بووتری پی یان وەرن ﴿يَوْمَ نَبُوءَةٌ﴾ بو لای نمر قورنەسی که خوا
 نار دویه تیه خوار وەه ﴿يَوْمَ رُؤُوسُهُمْ فِي يَدٍ عِصْفَةٍ﴾ و بو لای ییەمەر ییەه ﴿يَوْمَ نَبُوءَةٌ﴾ دەلیس بە سمانه ﴿وَأُخْرَى﴾
 عیە عیەن ﴿لَهُمْ فِيهَا نِسَاءٌ كَافٍ مِّنْ مَّا يَشَاءُونَ﴾ و ماپیرانسان لەمیری سون ﴿وَأُخْرَى﴾ ئابا (چاویان
 لێ ئەکەن) ئەگەر بە خالیکدا ساو ماپیرانیشتان ﴿لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَقْدِرُونَ﴾ هیچ شتیکیان بەرانیشت
 و گوێراووس ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ الْأَشْجَارُ﴾ ئەو ئەوانە ی براتان هتاوه ﴿سَبْكُهَا﴾ هوشتن
 بە خۆتانه و دیت ﴿لَا يَصْرُكَهُمُ الْحَرْبُ﴾ ریاکان پی ناگەبەیت ئەو ی گوێرا سووه ﴿لَا يَصْرُكَهُمُ الْحَرْبُ﴾ ئەگەر
 نیوه لەمەر پی راست یں (بەرگری کردن ئەخرایە یەشتیکە لە وێنەووس وەرگری) ﴿يَوْمَ نَبُوءَةٌ﴾ ئەو مرچیک
 جیەه ﴿مەر بو لای خوا یە گەرانەو ی هەمووان بە گشتی ﴿وَنُفِثَ فِي السَّمِيقِ﴾ لەمجا هەوانان
 پی ئەدا بە هەر کردەو بەک که کردوونان ﴿يَوْمَ نَبُوءَةٌ﴾ ئەو ئەوانە ی که براتان هتاوه ﴿نُسَبَّحُهَا﴾
 نیتیک ﴿شایدە ی بێدن لە یواناندا ﴿لَا يَصْرُكَهُمُ الْحَرْبُ﴾ کاتیک که مەردەس هەر کامتان بریت بوو یەو
 ﴿يَوْمَ نَبُوءَةٌ﴾ لە کاتی وەسیەت کردنماندا ﴿نُسَبَّحُهَا﴾ دوو کەسی دادەهەر وەر لەخوتان
 (موسولمان یں) ﴿لَا يَصْرُكَهُمُ الْحَرْبُ﴾ یان دوو کەسی تر جگەله خوتان (کافریں) ﴿لَا يَصْرُكَهُمُ الْحَرْبُ﴾
 ئەگەر نیوه بەسە هەر پوشتی وە وولاتدا ﴿لَا يَصْرُكَهُمُ الْحَرْبُ﴾ و بە لای مەردشان تەوش هات
 ﴿نُسَبَّحُهَا﴾ (دور شایدە ئەکە) و اگر ئەپاش موزای هەمەر) ﴿يَوْمَ نَبُوءَةٌ﴾ دەبی سونید
 یخون بەخو ﴿لَا يَصْرُكَهُمُ الْحَرْبُ﴾ ئەگەر گومانان بوو (لە راستی و پاک یان) ﴿لَا يَصْرُكَهُمُ الْحَرْبُ﴾ نیمە (سونید
 خوار وەدن) بەخو ناگورینەو بە هیچ مەخیک ﴿وَنُفِثَ فِي السَّمِيقِ﴾ ماشایەتی بو دواوە که خەرم و بریکش بیت
 ﴿وَنُفِثَ فِي السَّمِيقِ﴾ وە شایدە ی (دان بو) خوا ماشایەتەو ﴿لَا يَصْرُكَهُمُ الْحَرْبُ﴾ بیگومان (ئەگەر شایدە تیه کەمان
 شارەو) کەواتە بەر سی لە گومانان دەیی ﴿لَا يَصْرُكَهُمُ الْحَرْبُ﴾ ئەمجا ئەگەر رانرا (پاش سونید خوا وەدن)
 بەو ی ﴿لَا يَصْرُكَهُمُ الْحَرْبُ﴾ کە ئەو دوو شایدە ئە دروستان کردەو و خوتان تاوان مار کردووه ﴿لَا يَصْرُكَهُمُ الْحَرْبُ﴾
 مقامەس ﴿لَا يَصْرُكَهُمُ الْحَرْبُ﴾ ئەو دوو کەسی مەر لە شوی ئەوانە هەلەمسی (بە سونید خوار وە) ﴿لَا يَصْرُكَهُمُ الْحَرْبُ﴾
 لەوانە ی که شایدە مریکتر یں (لەمردووه کە) ئەو دووانە ﴿لَا يَصْرُكَهُمُ الْحَرْبُ﴾ ئەمجا هەر دوو کێان سونید یخون
 بە خوا ﴿نُسَبَّحُهَا﴾ شەهین شەهین ﴿کە بە راستی شایدە کە ی نیمە راسترە بە شایدە کە ی ئەو دووانە ی
 پیشوور ﴿لَا يَصْرُكَهُمُ الْحَرْبُ﴾ وە بە راستی لامان بە داوه (لە سونید خوار وە کەماندا) ﴿لَا يَصْرُكَهُمُ الْحَرْبُ﴾ بیگومان
 (ئەگەر لا بیدەس) ئەو کاتە نیمە ئەستەمکاران دەیی ﴿لَا يَصْرُكَهُمُ الْحَرْبُ﴾ ئەو (جورە شایدە تیه دانە) مریکترە ﴿لَا يَصْرُكَهُمُ الْحَرْبُ﴾
 پاش شەهین عەل و خەبەر ﴿کە شایدە ئەکان هەلس بە شایدە تیه کێان بە شەهین راستە کە ی ﴿لَا يَصْرُكَهُمُ الْحَرْبُ﴾
 پاترسس لە بە کردەو ی سونیدەکان (بوخرمی مریکی مەردووه کە) ﴿لَا يَصْرُكَهُمُ الْحَرْبُ﴾ دوا ی سونید خوار وە ی
 ئەمان (واتە بە درو بخریه و) ﴿لَا يَصْرُكَهُمُ الْحَرْبُ﴾ ترس لە خوا و خوتان پارییر و گوێرا یەلی هەرمانی خوا
 یں ﴿لَا يَصْرُكَهُمُ الْحَرْبُ﴾ خوا رینەو ی کۆمەلی لەسور دەرچو واکات ﴿لَا يَصْرُكَهُمُ الْحَرْبُ﴾

﴿يَوْمَ يَخْلَعُ اللَّهُ ثِيَابَهُ﴾ له رَوُوتُك (ترس) خواهه‌سور و پنجه‌میران کوره‌کاته‌وه ﴿يَقُولُونَ مَاذَا أَجَبْتُمُ﴾
 نه‌وسا پیتان ده‌هر موت چ وه‌لامیکان درایه‌وه؟ ﴿فَوَلَايَهُمْ﴾ ده‌لین هیچ رانیدریه‌کمان بیه
 ﴿وَنُتِبَ عَلَيْهِمُ الْمَرْيُومُ﴾ یگومان ته‌ماتو ناگاداری هم‌و و نه‌ب کانت ﴿يَقُولُ اللَّهُ يَعْجَبُونَ أَنِّي مَرْيَمُ﴾
 (پیر بکهر وه) کانت خوابه‌عیسای کوری مریه‌می هم‌وو ﴿تَكْفُرُ بِمَا فِي عَيْتِكَ وَنَحْنُ وَدَّعْنَاكَ﴾
 پیر بکهر وه له‌چاکه و به‌هری من به‌هر خوت و دایکته‌وه ﴿وَيَذِثُكَ بِرُوحِ قُدُسٍ﴾ کانت که‌پشتوانیم
 لن کردیت به‌گینا هم‌ره پیرور (جور و تیل) ﴿تَكْفُرُ بِمَا فِي سُبْحَتِكَ وَتَكْفُرُ بِمَا فِي سُبْحَتِكَ﴾ کانی له‌پیشگاه‌دا
 بووت و به‌گوره‌پیش نسبت له‌گه‌ل جه‌لکید ده‌کرد ﴿وَأَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ وَالْحَقِّمَةِ وَالْحَقِّمَةِ﴾
 و ﴿لَا يَجِبُ﴾ وه کانتیکش فیری کتب (و بووسین) و حیکمت و تورات و نیم‌حلم کردیت ﴿وَأَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ﴾
 خاق من عجب گهره‌طیر مدی مسخ‌یه ﴿وَمِير بکهر وه کانتیک به‌هرمانی من له‌تور شتیکت
 له‌شیوه‌ی بالده دروست ده‌کرد ﴿مَكْرُوتٌ خَيْرٌ لِّمَنْ يَدْرِي﴾ ده‌ست به‌جی به‌هرمانی من له‌وو به‌بالده
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكَ دَرَسٌ يَدْرِي﴾ وه به‌هرمانی من کورنی رکماک و به‌له‌کیت چاک ده‌کرد وه
 ﴿وَأَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ يَدْرِي﴾ وه کانتی به‌هرمانی من مردوانت له‌گور ده‌ده‌هنا (به‌رندور کراوه‌ی)
 ﴿وَأَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ يَدْرِي﴾ وه پیر بکهر وه کانتیک به‌رگری نه‌وه کانی نیر ایللم کردیت
 (بکوزن) ﴿وَدَجَسْتُمْ بِالْحَقِّ﴾ کانتیکش مو‌عبره‌روونه‌کانت بو‌هتان ﴿فَقُلْ لِّمَنْ حَقُّرُ﴾
 مه‌م ﴿جانه‌وانه‌یان که‌بی باور سوور ووتیان﴾ به‌ده‌لا سحر مین به‌راستی نه‌مه هیچ می به
 جگه‌له‌ج دوویه‌کی تاشکره‌بیت ﴿وَدَجَسْتُمْ بِالْحَقِّ يَدْرِي﴾ وه (پیر بکهر وه) کانتیک خسته‌مه
 دلی ه‌وه‌له‌تایه‌ته‌کانت ﴿أَنِّي أَنَا أَنَا وَهُوَ سَوِي﴾ که‌پروایتن به‌من و به‌په‌مه‌به‌ره‌کم (عیسی)
 ﴿فَوَلَايَهُمْ﴾ نه‌وایش ووتیان نه‌وا بروان هینا و توش شایه‌ت به‌که
 یگومان نیمه‌موسلمانین ﴿وَقُلْ لِّمَنْ حَقُّرُ﴾ کانتیک حمواریه‌کان ووتیان له‌ی
 عیسای کوری مریه‌م ﴿هَذَا سَطْحُ رُكْ﴾ نایا به‌روم‌دگاری نو ده‌توانیت ﴿أَنِّي أَنَا أَنَا وَهُوَ سَوِي﴾
 آسمه‌ی له‌ناسمانه‌وه خوانیکمان یز بیرته‌خوار وه ﴿وَقُلْ لِّمَنْ حَقُّرُ﴾ (عیسا) ووتی له‌خواهر من
 ﴿وَقُلْ لِّمَنْ حَقُّرُ﴾ نه‌گهر تیره‌ماور دارن ﴿وَقُلْ لِّمَنْ حَقُّرُ﴾ (حمواریه‌کان) ووتیان
 ده‌مانه‌وشت لبی بحوقس ﴿وَقُلْ لِّمَنْ حَقُّرُ﴾ ولمان نارام بین و دلسین (که‌په‌مه‌به‌ریت) ﴿وَقُلْ لِّمَنْ حَقُّرُ﴾
 صدق‌ت وهرانین که‌یگومان راست له‌گه‌ل کردین (له‌وه‌ی که‌پیت و گه‌باندین) ﴿وَقُلْ لِّمَنْ حَقُّرُ﴾
 شه‌پرس لیمش بین به‌شایه‌ت له‌مهری (یونه‌واهی ناماده‌س)

سورته‌ی الاعناب

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ معاوی خوی به‌حشمتی می‌برد

﴿بِأَمْرِ اللَّهِ نَزَّلَ سُبُوحًا رَاقٍ﴾ هم‌و سوباس و ستایشی هریز نه‌خوایه‌ی ناسم‌اله‌کان و
 ردوی دروسنکر دووه ﴿وَجَعَلَ خُضْرًا مَوْرًا﴾ وه تاریکی به‌کان و پرویاکی داناوه ﴿ثُمَّ لَئِنْ كَفَرُوا
 بَرِهْنَاهُمْ يُذَبِّبُ﴾ نه‌معا نه‌وانه‌ی بی‌ماور موون هاوسا و هاوبش سویدر مردگارید بریار دودن
 ﴿ثُمَّ لَئِنْ جَعَلْنَاهُمْ نَارًا لَّخَالِدِينَ﴾ خوا نه‌و راتید کهنه‌وی له‌قور دروست کردووه ﴿بَرِئًا مِّنَ الْعَالَمِ
 ي﴾ باشان کاتیکسی دیاری کردووه ﴿بِئْسَ مَرْدُودٌ﴾ وه کاتیکسی دیاری کراویش
 لای خوی گه‌وره دانراوه (نوقیامت) ﴿ثُمَّ لَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَکُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةٌ مِّثْلُ
 دُونِ اللَّهِ لَنَسُبَّ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي أَعْيُنِنَا﴾ وه نه‌ها نه‌و خوایه (بالادست و پهرستراوه) له‌ناسم‌اله‌کان
 و نه‌روید ﴿يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ﴾ نه‌ی و ناشکرتان دهراسی و به‌هم‌و کردووه به‌کیش
 که‌ده‌یکه‌ن ناگ‌داره ﴿وَمَنْ يُهْدِ اللَّهُ فِتْنَةً لِّشَيْءٍ فَلَا تَرَاهُ فِي شَيْءٍ﴾ وه هدر به‌لگه‌و بیشانه‌یکه‌ن له‌به‌لگه
 و بیشانه‌کانی په‌رورد گاریان سوینت ﴿لَا تَكُونُ لَهُمْ مَفْزِعًا﴾ نه‌وان دووی لی و ورد گهرن ﴿وَلَا
 يَكُونُ لَهُمْ مَخْرَجٌ﴾ به‌راستی کاتیک قورنابان بز هات به‌درویان دنا ﴿ثُمَّ لَئِنْ سَأَلْتَهُمْ
 لَکُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةٌ لَّيْسَ لَهُمْ شَيْءٌ مِّثْلُ مَا يَرْحَبُونَ﴾ هم‌والی نه‌و شتانه‌ی که‌شه‌ون گانه‌یسان
 پیده‌کرد ﴿ثُمَّ لَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَکُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةٌ لَّيْسَ لَهُمْ شَيْءٌ مِّثْلُ مَا يَرْحَبُونَ﴾ له‌پیش نه‌وانه‌وه چمد
 گه‌ل و به‌وه‌مان له‌ماویر دووه ﴿مَكْفُورٍ لِّلْأَعْيُنِ﴾ دمه‌لاتمان پندا سوون له‌روید ﴿لَا تُسْأَلُ عَنْهُمْ
 شَيْءٌ﴾ به‌شبه‌ویه‌یکه‌ن که‌به‌تیره‌مان به‌دووه ﴿وَلَا تُسْأَلُ عَنْهُمْ شَيْءٌ﴾ و بارانی پدیتاپه‌یتامان به‌سهر دا براندن
 ﴿وَجَعَلَ الْأَنْجَارَ مِثْلَ عِجْنٍ﴾ وه‌جو گه‌و روو باره‌کانمان وانی کرد موو که‌نه‌س باخ و کوشکه‌کایاندا
 دهر ویشث ﴿وَجَعَلَ الْخَمْرَ مِثْلَ بَوْلٍ﴾ له‌ماو مان بردن به‌هوی گوناغه‌کانه‌وه ﴿وَلَا تُسْأَلُ عَنْهُمْ شَيْءٌ﴾ وه‌له‌دوای
 نه‌وان دروستمان کرد ﴿فَرَّغَتْ حَيْثُ﴾ گه‌ل و به‌ویه‌کی تر ﴿وَلَا تُسْأَلُ عَنْهُمْ شَيْءٌ﴾ وه‌که‌ر نامه‌به‌کی
 سو سرامان بار دایه‌نه‌حوار موه‌بوت ﴿ثُمَّ لَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَکُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةٌ لَّيْسَ لَهُمْ شَيْءٌ مِّثْلُ مَا يَرْحَبُونَ﴾ وه‌سپیشین
 لی بدایه‌﴿لَا تُسْأَلُ عَنْهُمْ شَيْءٌ﴾ بیگومان نه‌وانه‌ی می‌ماور سوون ده‌بان ووت ﴿لَا يُخْزَوْنَ﴾
 نه‌مه‌ته‌ها جادوویه‌کی ناشکرايه ﴿وَلَا تُسْأَلُ عَنْهُمْ شَيْءٌ﴾ وه‌ده‌مان ووت بزچی فریشته‌یه‌یکه‌ن
 نه‌نیراوه‌نه‌خوار وه‌بوسه‌ری (بیسی) ﴿وَلَا تُسْأَلُ عَنْهُمْ شَيْءٌ﴾ نه‌که‌ر فریشته‌یه‌یکه‌ن بار دایه‌نه‌خوار وه
 ﴿لَا تُسْأَلُ عَنْهُمْ شَيْءٌ﴾ بیگومان کار نه‌وار ده‌وو (له‌ماو مردیان حی نه‌چی ده‌کرا) ﴿ثُمَّ لَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَکُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةٌ لَّيْسَ لَهُمْ شَيْءٌ مِّثْلُ مَا يَرْحَبُونَ﴾
 مولت نه‌صداق ﴿﴾

﴿وَوَجَعْنَاهُ مِنْكُمْ﴾ نه‌گمر نهو (بیعه‌میره) مان نکر دایه نه‌فرشته‌به‌ک ﴿جَعَلْنَاهُ رَجُلًا﴾ بیگومان
 ده‌مانگور به ویهی پیاونک (نابیس و قسه‌ی له‌گه‌ل یکم) ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ﴾ بیگومان
 لیسان ده‌شیواندن وک چو خویان له‌خویان ده‌شیواندن ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ﴾ بیگومان
 بیگومان گاته‌کر او به بیعه‌میره اتی پیش تویش ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ﴾ بیگومان
 گاته‌پان ده‌کرد دایه‌ری و دوری دان ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ﴾ بیگومان
 (له‌سرای سه‌خت) ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ بیگومان
 ﴿ثُمَّ رُدُّوا﴾ پاشان سه‌ریج بدن ﴿حَكِيمٌ﴾ بیگومان
 خویان به‌درو داده‌چون بووه ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ بیگومان
 کی به‌نه‌وی له‌ناسمانه‌کان وره‌ویدایه ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ بیگومان
 میهره‌ی پیوستی کردوه له‌سه‌رحوی ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ﴾ بیگومان
 ده‌کانه‌وه له‌روزی دواپی دا ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ بیگومان
 نه‌وانه‌ی خویان دوراندوه ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ بیگومان
 و شہار ﴿وہ ہر سو خواہی نہوی نارامی گرتووه له‌شہو و روزہ﴾ بیگومان
 پیسہ‌ری رانیہ ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ بیگومان
 و پهرستراوی تر بوخوم دانیم ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ بیگومان
 ﴿وَهُوَ يَتْلُو صُورًا﴾ بیگومان
 ہر مانم پی دراوه ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ بیگومان
 شکر من شکر کی ﴿وہ ہر مانم پندراوه له‌لایمن خوداوه﴾ بیگومان
 بی‌حافان عصیت ری ﴿پیان بلی بیگومان من دترسم نه‌گمر سه‌ریچی له‌ہر مانم پندراوه گارم
 بکسم ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ بیگومان
 سرایہ‌ی لی لادری له‌وروزہدا ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ بیگومان
 کسیر ﴿وہ ہر بہ سہر کہوتی ناشکراو نہ‌واو﴾ بیگومان
 بہ‌لاوری بیکت بکات ﴿وہ ہر جگہ نہ‌و﴾ بیگومان
 ﴿وہ ہر جگہ نہ‌و﴾ بیگومان
 خودا دہسہ لاتدرہ بہ‌سہر ہمووشنکدا ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ بیگومان
 رالہ بہ‌سہر بہ‌سہر کانیہا ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ بیگومان

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كَانَتْ لِلرَّاسِخِينَ﴾ (توانه ی ساړه پاهین) خواړېدوویان ده کانه وه ﴿ثُمَّ يَكُونُ﴾
 پاشان هر مولای خوی ده که پښه وه ﴿وَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾ (په من رېځ) ووتیان یوچی له لایه
 په روره دگرېسه وه مو عجزیه کی یو به هاتو ته خواړه وه ﴿ثُمَّ يَكُونُ﴾ (په من رېځ) بلن پېگومان خو به
 توانایه ﴿ثُمَّ يَكُونُ﴾ (په من رېځ) که به لکه و پشان به ک بهینه خواړه وه ﴿ثُمَّ يَكُونُ﴾ (په من رېځ) به لایم
 ورور به یان نارن ﴿وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ هیچ که پروکینکی گیان له ندری به لهر ویدا ﴿وَالَّذِينَ يَخِشُونَ﴾
 یحاجه ﴿وَهُمْ يَكُونُونَ﴾ (په من رېځ) به هر دوو باله کدی ﴿ثُمَّ يَكُونُ﴾ (په من رېځ) به هر نه وایش وک
 ثبوه ثومه تانیکن ﴿وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ هیچ شتینکمان هر اموش به کړدوه له م کتیه دا (لوح
 المحفوظ پ قورن دا) ﴿ثُمَّ يَكُونُونَ﴾ (په من رېځ) پاشان ته وانه (له روزی دوايي دا) لای په روره دگرېن
 کړدو کږېسه وه ﴿ثُمَّ يَكُونُونَ﴾ (په من رېځ) وه ته وانه یی ماوې سوون به به لکه کانی نیمه ﴿ثُمَّ يَكُونُونَ﴾
 نصیب ﴿کهر و لانس له ساو تار پکستانان﴾ (په من رېځ) هر کس خوا پیه وی گومای
 ده کات ﴿وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ هر کس پش خوا پیه وی ده به خانه سهر رنگای راست ﴿ثُمَّ يَكُونُونَ﴾
 ﴿ثُمَّ يَكُونُونَ﴾ (په من رېځ) (له ی موحه محمد ﷺ) بلن هوالم یی بدن نه کړ سرای خوران بز
 بیت ﴿ثُمَّ يَكُونُونَ﴾ (په من رېځ) یان روزی دوايي به خانه تان بگریست ﴿ثُمَّ يَكُونُونَ﴾ (په من رېځ) لایا هاوار ده که نه هیچ
 شتینک به عکه له خوا ﴿ثُمَّ يَكُونُونَ﴾ (په من رېځ) نه کړ ثبوه راستگون ﴿ثُمَّ يَكُونُونَ﴾ (په من رېځ) به لکو
 نه لیا باغ و هاوار به خوا ده کهن ﴿ثُمَّ يَكُونُونَ﴾ (په من رېځ) نه معا نه ویش نه کړ ریشی نه وی
 هاواری (له ده ست) نه کهن پاهیلن ﴿ثُمَّ يَكُونُونَ﴾ (په من رېځ) و نه و شانه تان له بیر ده چپته وه که ده تان کړد
 به هاویش بز خوا ﴿ثُمَّ يَكُونُونَ﴾ (په من رېځ) سوید میت ییگومان نیمه پیه مده رانسان دارد بو
 که لانی پیش تو (له ی موحه محمد ﷺ) ﴿ثُمَّ يَكُونُونَ﴾ (په من رېځ) و نه ووشی به پووی و هه زاری
 و نه لخلشی و قمرس و ناو ده تیمان کړدن ﴿ثُمَّ يَكُونُونَ﴾ (په من رېځ) یو نه وی بگرېنه وه و به شیمانی
 دهر پیرن (لاواری و کړی سون) ﴿ثُمَّ يَكُونُونَ﴾ (په من رېځ) مو لا ده هه ریت صرعو ﴿ثُمَّ يَكُونُونَ﴾ (په من رېځ) ده ی یو به پارانه وه کاتینک سرای
 نیمه یان بو هات ؟ ﴿ثُمَّ يَكُونُونَ﴾ (په من رېځ) به لایم دلیان بهق بووه ﴿ثُمَّ يَكُونُونَ﴾ (په من رېځ) و نه ووشی به پووی و هه زاری
 و نه شیمانی نه و کړدوه خراپانه یی یو رانلیو وسه وه که ده یان کړد ﴿ثُمَّ يَكُونُونَ﴾ (په من رېځ) جا
 کانی له بیر یان چویه وه نه وی که پش ناموز گاری کران ﴿ثُمَّ يَكُونُونَ﴾ (په من رېځ) ده رگای همدو
 شتینکمان له سهر کړدوه وه ﴿ثُمَّ يَكُونُونَ﴾ (په من رېځ) ناکانی دلخوش سوون به وی یی یان در بوو
 ﴿ثُمَّ يَكُونُونَ﴾ (په من رېځ) له ما کاودا تو له مان لی سه بدن نیر ته وایش مانو مید و سهر کړد
 سوون ﴿ثُمَّ يَكُونُونَ﴾ (په من رېځ)

﴿فَصَلِّ عَلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ هُمْ﴾ نه معانوی که میماند کرد و او را و کرام ﴿وَتَحْمَدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾
و همه مو و سوپاس و ستایشی هر بو خوی به و مردگاری حیثاتیانه ﴿قُلْ أَتَشْعُرُونَ﴾ (نه می موحه معده
﴿يَلِي يَتَمَّ بِلِي﴾ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هُمْ﴾ نه گهر خوا همه سنی بیست و بیستای بی به سینه و
﴿وَحَدَّ عَلَى قَوْمٍ﴾ موریش سن به سهر دله کانتاندا ﴿سَيُنْزِلُ اللَّهُ بَيِّنَاتٍ﴾ چ به رستر اویت هدیه
بیجگه خو بوزان بهینه و ﴿تَضَرَّعْتُ لِرَبِّكَ﴾ نه ماشایکه چوون به لگه کان ده گورین و
چهد بار بیان ده که به و ﴿لَا تُخْزِيهِمْ قَوْلٌ﴾ باشان نه و ان پشی می ده کن و پرو و ده گهر ﴿قُلْ أَتَشْعُرُونَ﴾ (نه می موحه معده) بلی پنم بلی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هُمْ﴾ نه گهر سهری
خواله ناکار د پا به ناشکر اینت بوزان ﴿هَاتِفَتُهُ لَا تَفْهَمُ حُجُوبَ﴾ نایا به ما و ده بری (به سهری
خوایی) بیجگه له کز مه لی ستم کاران به بیت ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْكَرِيمَ﴾ وه میرا و کانمان به مار دوه
﴿لَا يَشْفِيهِمْ يَوْمَئِذٍ﴾ نه گهر به موزده و تر سینه به بیت ﴿مَنْ مِّنْهُمْ﴾ جا هر که سن بروی
هین و کرده و ی چاکس کرد ﴿لَا حَوْلَ لَهُمْ وَلَا فَخْرَ﴾ نه و هیچ به ترسی به کیان له سهر ماین
و ده مباریش ماس ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْكَرِيمَ﴾ نه وانه بیش بن سرا و بوون به به لگه کانی نیغه ﴿يَشْفِيهِمْ﴾
﴿لَا يَشْفِيهِمْ﴾ به هوی دهر چو بیان له مسوور (ی هر مانی خوا) سراپان لی ده که و ی
و ده یانگری ﴿وَلَا تَقُولُ لِمَنْ يُعَذِّبُكَ﴾ (نه می موحه معده) بلی من پیش مالیم
خه به کانی خرا لای مه ﴿وَلَا تَقُولُ لِمَنْ يُعَذِّبُكَ﴾ وه شنی به پیش مار اسم ﴿وَلَا تَقُولُ لِمَنْ يُعَذِّبُكَ﴾ وه
پیش مالیم بیگومان من فریشتهم ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هُمْ﴾ شومس هیچ ماکه و نه و نه بیت که بوی بیگام
کرا و ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْكَرِيمَ﴾ بلی نایا کورس و بیایه کسان ؟ ﴿قُلْ أَتَشْعُرُونَ﴾ دهی نایا بو
بیر ماکه و ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْكَرِيمَ﴾ هم قور کانه تر سینه نه وانه ده ترس ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هُمْ﴾
(له و ی که) کزیکریه و لای به و و ده گاریان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هُمْ﴾ نه کانتاندا بیجگه
به خو هیچ بار به بیدر و سکا کاریکیان نی به ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هُمْ﴾ به لکو خوین به ریرن و له خود
ترس ﴿وَلَا تَقُولُ لِمَنْ يُعَذِّبُكَ﴾ وه نه وانه دهر به که بیت که به و و ده گاریان ده به ترس (و ها و ی
سی ده که) ﴿وَلَا تَقُولُ لِمَنْ يُعَذِّبُكَ﴾ به به بیان و نیواراندا (به به سدی) خو بیان ده و ی
﴿وَمَنْ يَرْجُ الْكَرِيمَ﴾ و لیر سینه و ی هیچ شتیکیان له سهر تومی به ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْكَرِيمَ﴾
﴿وَمَنْ يَرْجُ الْكَرِيمَ﴾ و لیر سینه و ی هیچ شتیکی موش له سهر نه و ان نی به ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْكَرِيمَ﴾ حانه گهر ده یانکه بیت
(دور یان خه و نه و) ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْكَرِيمَ﴾ نه و له ستم کاران دعیت ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْكَرِيمَ﴾

﴿وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ﴾ وه به وجوره همدینکیانمان به همدینکی تریان تاعی کرده وه ﴿فَتَقُولُوا لَوْلَا إِنْ كُنَّا مِنْ أَهْلِ الْإِيمَانِ﴾ بونه وهی بلیس تایا نه وانه حواریتو به هرهی پی به خشپوون له دار
 نیمه دا؟ ﴿أَفَسَاءَ مَا يَحْكُمُ بَيْنَهُ﴾ نایا خواله هموور کهس رانتر پی به نه وانه ی شپوگر به
 برترس؟ ﴿وَيَذَرُونَ الْأَرْثَ بَعْدَ الْبَرِّ﴾ وه کانی نه وانه ی که بر وایان هدیه به نایه ته کانی نیمه
 هانس نولات ﴿فَقُلْ سَعْدُ عِبَاكُمْ﴾ نه وه پشیان بلی سلاوتان لی بیت ﴿كَلِمَةً عَلَى بَعْضِهِمْ لَعْنَةً﴾
 په روره دگرتان به ره پی و میهرمانی له سهر خوی پیوست کرده وه ﴿لَهُمْ فِي عَمَلِهِمْ نِسَاءٌ﴾
 پنجهله؟ ﴿يُنْكَرُونَ﴾ هره کهس له نیوه کارنکی خیراپ بکات معترانی ﴿لَهُمْ فِي عَمَلِهِمْ نِسَاءٌ﴾
 پاشان بگرېته وه نه وه بکات و خوی چاک نکات ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ رَجِيمٌ﴾ نه وه به راستی خوا پیورده ی
 به به ره پی به ﴿وَعَذَابُهُمْ شَدِيدٌ﴾ ناهو جزوره نایه نه کان روون ده که به وه ﴿وَنَسِيتُمْ مِيزَانَ الْخَيْرِ﴾
 نه وه ی ریگی تا وایاران روون بکه وه ﴿فَقُلْ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ لَا يُعْلَمُونَ﴾ بلی بیگومان من
 نه ده غم بیگروه نه وه ی که به ندایه تی بکم بونه وانه ی ﴿فَقُلْ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ لَا يُعْلَمُونَ﴾ نیوه هاواریان لیده کهس
 و ده یان به رستی بیجگه له خوا ﴿فَقُلْ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ لَا يُعْلَمُونَ﴾ بلی من شوی نی ناره روره کانی نیوه ما که وم
 ﴿فَقُلْ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ لَا يُعْلَمُونَ﴾ نه که و ابکم بیگومان من گو مرا دهیم و نه به ری نه و نه که سانه دا
 مایم که پشم و یان و دگر توره ﴿فَقُلْ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ لَا يُعْلَمُونَ﴾ بلی بیگومان من به سهر به لکه به کی
 ناشکران که له لایه پهر و دگار مه و به ﴿وَعَذَابُهُمْ شَدِيدٌ﴾ که چی نیوه بر و اتان پی به هپا ﴿فَقُلْ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ لَا يُعْلَمُونَ﴾
 تستفحور به؟ ﴿لَهُمْ (سَرَايَ) نِسَاءٌ﴾ نیوه به له ی هانس ده که نه ده ست من می به ﴿يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ لَا يُعْلَمُونَ﴾ هره من
 به وایس نه بها بو خوا به ﴿يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ لَا يُعْلَمُونَ﴾ حق و راستی ماسی ده کات ﴿وَهُوَ حَرِّ الْقَوْسِ﴾ وه نه و
 چاکترینی بریار دهر و جیا که وه به ﴿فَقُلْ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ لَا يُعْلَمُونَ﴾ بلی نه گهر لام بویه نه وه ی
 نیوه به له ده که نه له هانس ﴿يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ لَا يُعْلَمُونَ﴾ نه واکاری یوان من و نیوه کوتایی پی ده هپرا
 ﴿وَأَنَّهُ عَمَّ يُصِيبُ﴾ وه حوا چاک تا گداره به مستهم کارن ﴿وَعَذَابُهُمْ شَدِيدٌ﴾ وه کدپی هموور
 به نیس به کان هه رلای خوا به ﴿يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ لَا يُعْلَمُونَ﴾ کهس نایانرانیست جگه له (خود) ﴿وَيَذَرُونَ﴾
 تیر و تیر؟ وه (خیرا) ده رانی چس له ووشکانی و دهریادا هدیه ﴿وَعَذَابُهُمْ شَدِيدٌ﴾ وه
 ههر که لایه ک بکه و یته حواریتو حواریت ی دهرانیست ﴿وَلَا يَخْشَوْنَ اللَّهَ﴾ وه ههر دانه و یتله یه ک
 له تریکی به کانی ره ویدا بیت ﴿وَلَا يَرْجُونَ الْآزْمَةَ﴾ وه ههر نه و ووشکیست هه بیت ﴿لَا يَخْشَوْنَ﴾
 تیر؟ ههر هموورار له کتی ناشکراله (الوح المحفوظ) دار ﴿﴾

﴿وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ﴾ و ه ه ر ت م و خ و ا ی ه ی ه که د ه ت ا ن خ و ی ت ی ت ل ه ش ه و د ا ب ی ر م د ا خ و ی ه م ا ن ا ی م ر د ن
 ه ا ت و ه ﴿وَلَقَدْ مَنَعْنَا آلَ فِرْعَانَ أَن يَخْرُجُوا فِرْعَانِ﴾ و ه ش ه ر ا ن ی (ل ه ر و ر د ا) چ ک ا ر ی ک ت ا ن ل ه س ح ا م د ا ر ه ﴿ثُمَّ يَفْجَأُكَ مِنَ الْبُيُوتِ﴾
 پ ا ش ا ن ل ه ر و ر د ا ن ه خ و ی د ا ر م ا ن د ه ک ا ن ه و ه ﴿يَتَخَصَّصُ الْخَاسِرُ﴾ ب و ت م و ی ت م و ا و ب ی ن م و ی د ی ا ر ی ک ر ا و
 (ی ه م و و ک ه س ی) ﴿ثُمَّ يَهْجُرُهُمْ فِي عَصَابٍ﴾ ت م و س ا ه ر س و ل ا ی ت م و ه گ ه ر ا ن م و ه س ا ن ﴿ثُمَّ يُنْجِثُكَ مِنَ الْبُيُوتِ﴾
 ن ت م و پ ا ش ا ن ه و ا ل ت ا ن پ ی د ع د ا ت م ع م ر ک ر م و ی ه ک که ک ر د و ت ا ن ه ﴿وَأَخْرَجْنَا مِنْهُ لُؤْلُؤًا مِنْ دُرِّ يَسْتٍ﴾
 ت ه و (خ و ا) ر ا ل و د ه س ل ا ن د ا ر ه م ع م ر م ه ی ل د ک ا ن ی د ا ﴿وَلَقَدْ مَنَعْنَا آلَ فِرْعَانَ أَن يَخْرُجُوا فِرْعَانِ﴾ و ف ر ی ت ی ک ت ا ن ب و د ی ر ت
 (ک ه چ ا و د ی ر و پ ا ر ت ر و و م و س و ی ک ر م و ک ا ن ت ا ن ی) ﴿حَقُّهُ فِي الْأَسْبَابِ﴾ ت ا ک ا ن ی م ر د ی ه ک ی ک ت ا ن
 د ی ت ﴿وَلَقَدْ مَنَعْنَا آلَ فِرْعَانَ أَن يَخْرُجُوا فِرْعَانِ﴾ س ی ر ا و ه ک ا س م ا ن گ ی ا ن ی د ه ک ی ت ی س ﴿وَلَقَدْ مَنَعْنَا آلَ فِرْعَانَ أَن يَخْرُجُوا فِرْعَانِ﴾
 ی ه ک ت ا ک ه ن (ل ه ک ا ر ه ک ا ن ی د ا) ﴿لَقَدْ مَنَعْنَا آلَ فِرْعَانَ أَن يَخْرُجُوا فِرْعَانِ﴾ پ ا ش ا ن د ه گ ه ر ی ر ی س ه و ه ب و ل ا ی خ و ا
 ک ه س ر و ه ر ی ر ا س ت ه ق ی ن ی ا ن ه ﴿لَقَدْ مَنَعْنَا آلَ فِرْعَانَ أَن يَخْرُجُوا فِرْعَانِ﴾ ت ا گ ا د ا ر ی س ه ر م ا ن پ ه و ا ی ی و ب ر ی ا ر ه ر ی ر ی S ه و ا ت ر ی
 ل ه س ی ی ن ه ر خ و ا ی ش ه ل ی ر س ی ه و ی خ ی ر ا ت ر ه ل ه ه م و و ک ه س ﴿لَقَدْ مَنَعْنَا آلَ فِرْعَانَ أَن يَخْرُجُوا فِرْعَانِ﴾
 ر ا ل ی ر ﴿لَقَدْ مَنَعْنَا آلَ فِرْعَانَ أَن يَخْرُجُوا فِرْعَانِ﴾ ب ل ی ت ا ی ا ک ی ت ی ه ر گ ا ر د ه ک ا ت ل ه ت ا ر ی ک ی ه ک ا ن ی و و ش ک ا ن ی و د ه ر ی ا
 ﴿لَقَدْ مَنَعْنَا آلَ فِرْعَانَ أَن يَخْرُجُوا فِرْعَانِ﴾ ک ه ه ا و ا ر و م ر ا ی ل ی د ه ک ه ن ی ه ن ا ش ک ر ا و ی ه ی ی ی ر ل ی س ه ه و ه ﴿لَقَدْ مَنَعْنَا آلَ فِرْعَانَ أَن يَخْرُجُوا فِرْعَانِ﴾
 ی ه خ و ا ت ه گ ه ر ل ه م م ع ر س ی ی ه ر ر گ a ر م a ن ی ک ا ت ﴿لَقَدْ مَنَعْنَا آلَ فِرْعَانَ أَن يَخْرُجُوا فِرْعَانِ﴾ ت ه و ه ی ن گ و م a ن ل ه س و ی ا س ک a ر a ن ی
 خ و ا د ه ی ی ﴿لَقَدْ مَنَعْنَا آلَ فِرْعَانَ أَن يَخْرُجُوا فِرْعَانِ﴾ ب ل ی ه ر خ و ا ی ت ی ه ر g a ر د ه ک a ت ل ه م م E ر S ی ی ه ﴿لَقَدْ مَنَعْنَا آلَ فِرْعَانَ أَن يَخْرُجُوا فِرْعَانِ﴾ و د ه
 ه م و و د ر ه ج ه ت ی و ق ه م ر ی ه ر ا ر ه ی ه ک ﴿لَقَدْ مَنَعْنَا آلَ فِرْعَانَ أَن يَخْرُجُوا فِرْعَانِ﴾ (ل ه گ ه ل ت م و ه ش د ا) پ ا ش a ن ت ی ه ه ا ر ی د ی S ب و خ و a
 پ ر ی a ر د ع و د ﴿لَقَدْ مَنَعْنَا آلَ فِرْعَانَ أَن يَخْرُجُوا فِرْعَانِ﴾ ب ل ی ه ر ت م و خ و ا ی ه م ت و a n a و د ه س ت ل a ن د ا ر ه ﴿لَقَدْ مَنَعْنَا آلَ فِرْعَانَ أَن يَخْرُجُوا فِرْعَانِ﴾
 ک ه س ر ا ی ه ک ت a ن ب و س ر ی ت ﴿لَقَدْ مَنَعْنَا آلَ فِرْعَانَ أَن يَخْرُجُوا فِرْعَانِ﴾ ل ه س ه ر و T a n ه و ه ﴿لَقَدْ مَنَعْنَا آلَ فِرْعَانَ أَن يَخْرُجُوا Fِرْعَانِ﴾ ب ی ل ل ه ر ی ر ی ت ت م و ه ﴿لَقَدْ مَنَعْنَا آلَ فِرْعَانَ أَن يَخْرُجُوا Fِرْعَانِ﴾
 ی ش د ا ﴿لَقَدْ مَنَعْنَا آلَ فِرْعَانَ أَن يَخْرُجُوا Fِرْعَانِ﴾ و T a n ک a ت ی ه چ م د د ه س ت و T a ق م ی ک ه و ه ﴿لَقَدْ مَنَعْنَا آلَ فِرْعَانَ أَن يَخْرُجُوا Fِرْعَانِ﴾
 ج a ه ه د ی ک ت a ن ی ه ه د ی ک ی ت ر ت a ن س ر a و T a R ا ر ی د a ت ﴿لَقَدْ مَنَعْنَا آلَ فِرْعَانَ أَن يَخْرُجُوا Fِرْعَانِ﴾ س ه ر ی ج ی ل د چ و ن T a ی ه ت ه ک a ن
 د ه گ و ر ی S (ل ه خ و ر ی ن ک ه و ه ب و ج و ر ی ک ی ت ر) ﴿لَقَدْ مَنَعْنَا آلَ فِرْعَانَ أَن يَخْرُجُوا Fِرْعَانِ﴾ T a ش ه و a ن ن ی ی گ ه ن و ب ی ر ی ک ه و ه ﴿لَقَدْ مَنَعْنَا آلَ Fِرْعَانَ﴾
 ی ه ل و م د و ه ر ت م و ﴿لَقَدْ مَنَعْنَا آلَ Fِرْعَانَ﴾ گ ه ل ه ک ه ت ی a و ه ر ی a ن ی ه م ق o r م a n ه ی ک ر و ک ه ه ر T م و ه ح د ق و ر a S ت ﴿لَقَدْ مَنَعْنَا آلَ Fِرْعَانَ﴾
 ی و ح ی ی ی ﴿لَقَدْ مَنَعْنَا آلَ Fِرْعَانَ﴾ م S پ a ر ی ر م ر و ی ه ر ی R S T a ن ی S م ﴿لَقَدْ مَنَعْنَا آلَ Fِرْعَانَ﴾ ب و ه م و و ه و a ل ی ت ک a ن ی ک ی
 د ی a ر ی ک R a و ه ی ه (ک ه ر a S ت و د ر و ی T ی a D a ر و و ن د ه ی S ه و ه) ﴿لَقَدْ مَنَعْنَا آلَ Fِرْعَانَ﴾ و ه ی ه ر و و ی د ه R a n ﴿لَقَدْ مَنَعْنَا آلَ Fِرْعَانَ﴾
 ﴿لَقَدْ مَنَعْنَا آلَ Fِرْعَانَ﴾ ه ر ک a ت ی T ه و a T ه ت د ی ق ه ی ن a ش a ی S ت د ه ک ه ن د ه R ی R ی T a ی ه ت ه ک a ن ی
 T ی م ه ﴿لَقَدْ مَنَعْنَا آلَ Fِرْعَانَ﴾ T م و ه ر و و و ه ر گ ی ز ه L ی a n ﴿لَقَدْ مَنَعْنَا آلَ Fِرْعَانَ﴾ T a د ه چ ه S ه ر ی S ی ک ی T ر
 ﴿لَقَدْ مَنَعْنَا آلَ Fِرْعَانَ﴾ و ه T ه گ ه ر S ه ی T a ن ل ه ی ر ی R د ی ن ه و ه ﴿لَقَدْ مَنَعْنَا آلَ Fِرْعَانَ﴾ ی و ح ی ی ی م ع ل ق o r م a n ی S
 ن ی ر ل ه پ a S ی R ک ه و T ه و ه ت ل ه گ ه ل ک o م ه ل ی S ن م م ک a R a n د ا م ه ی S ه ﴿لَقَدْ مَنَعْنَا آلَ Fِرْعَانَ﴾

﴿وَمِنْ آيَاتِنَا شَلْوَانٌ لِّجِبَالٍ فِي سَبْعٍ مِّنَ الْأَلْجَامِ﴾ (هغه چته نه) نهوانه ي خوښار ده پاريږن هېچ پر سپيرو
 تاو نسي نه واپال له هسوي مې به ﴿وَنُفِثَ فِي سُبْحَانَكَ نَبَاتٌ كُنَّ أَصْنَافُهُمْ تُبْرِتُ﴾ به لام پير هسته و به تا خوښان پاريږن
 ﴿وَدُرِّ الْأَعْيُنِ﴾ (نهي موحه معده پښت) وار پسته نهوانه ي ټايته كه يان كړ دوه
 به گه مې و گالته حاري ﴿وَعَرَّتْهُمْ قَبَاطُ الْمُنَى﴾ وزياني دوياهه لسي خه له تاندون ﴿وَوَضَعْنَاهُمْ﴾
 وه به قورنيان نامور گاريان نكه ﴿فَإِنَّ جَنَدًا لَّهُمْ لَمَّا نِيتُ﴾ سونهوي هېچ كه س نيب به چي
 به هسوي نهو (خرپانه) ي كړ دويته ي ﴿فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ بَنُو إِسْرَافِيلَ﴾ كه جگه له خو هېچ دؤست
 و تكاك ريكي سي به ﴿فَإِنَّ جَنَدًا لَّهُمْ لَمَّا نِيتُ﴾ نه گهر هدمو و فيدا و بريتي به ك بدات لن
 ي وهره گپري ﴿أَوَلَيْسَ لَهُمْ بَنُونَ﴾ نهوانه كه سانيكې به هسوي نهو (خرپانه) ي كه
 كړ دويانه تياچوون ﴿لَهُمْ شُرَكَاءُ بَيْنَ حَبِيبٍ﴾ يو نهوانه يه حواريه و به يك له تاوي رور گهرم و به كول
 ﴿وَعَدَ اللَّهُ لِيَوْمَئِذٍ لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ ظُلْمًا شَيْئًا﴾ و سزي رور به تارارش به هوي نهوي كه بين برواچوون ﴿فَلَا
 تَدْنُوا مِنْ رَّبِّكُمْ﴾ بلن لاياب بيجگه له خوا هاور نكه بين (و پيرستين) ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَازِلَ الَّذِينَ
 لَهُمْ أَصْنَانٌ﴾ به گه به پيت و به ريان ﴿وَأُولَئِكَ عَنِ النَّارِ﴾ وه به روه دوايگه پيښه وه (پاشگه پيښه وه
 له ټيپه كه مان) ﴿بَعْدَ ذَلِكَ نَزَلُوهَا﴾ له پاش نهوي كه خوا پيښووني كړ ديس (پوړيگاي
 راست) ﴿فَكَرِهْتُمُوهُمْ﴾ بهويدي نهو كه سهي كه شه پتانه كان سديان لي شينو به بين
 ﴿وَلَا تَرْضَوْهُمْ﴾ به روهوي داسه رگه ردا بين ﴿لَهُمْ أَصْنَانٌ﴾ و چه نه هاور ي به كي
 هه بين يانكي كه ن برويگاي راست ﴿فَلْيَسْأَلُوا﴾ (پليس) و مره بولاي نيمه (كه چي به گويان به كات)
 ﴿فَلْيَسْأَلُوا اللَّهَ عَنِ ظُلْمِهِ﴾ بلن به پراسني هدر پيښووني خواږي سوني راسته ﴿وَأُولَئِكَ يَرْجُونَ
 عَذَابَ اللَّهِ﴾ و نهو مانمان پيښووه كه مل كهچ و گوي پايه ل بين يو به روه رديگاري جيهانيان ﴿وَأُولَئِكَ
 يَرْجُونَ عَذَابَ اللَّهِ﴾ وه به مانمان پيښووه (كه به ريكي مويښ به چي بينس و لهو (په روه رديگه)
 بترسيين ﴿وَهُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ وه هدمو و تان هدر بولاي نهو راته كو ده كړيښه وه (له روي دواييد)
 ﴿وَهُوَ الَّذِي يَخْلُقُ السَّمُومَ وَالْأَبْهَرُ﴾ وه هدر نهو خوايښه كه تاسمانه كان و روهوي به دي هيتاره
 به حق و راستي ﴿وَأُولَئِكَ يَرْجُونَ عَذَابَ اللَّهِ﴾ وه هدر روزي به شتېك هدر موي به نهويش دهست به چي
 ده بين ﴿وَأُولَئِكَ يَرْجُونَ عَذَابَ اللَّهِ﴾ به رومان و رونه ي نهو راسته ﴿وَأُولَئِكَ يَرْجُونَ عَذَابَ اللَّهِ﴾ هدر بوله وه مولك
 و حاوره به نسي له و پرزه دا كه موو ده كريت به (حسور) كه رماذا ﴿عَذَابُ اللَّهِ﴾ رانه و ټاكي به
 به هدمو و به نسي و ناشكر به ك ﴿وَهُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ وه هدر نهو كار وروست و به ټاكا

﴿وَدَعَا إِلَىٰ رَبِّهِ يَٰبُذَّ﴾ وه (پيريكه روه) كاتيټ كه تيراهيم ووتې به تاره دى باوكى ﴿يَٰسُجَّةُ أَصْحَابُ
 الْيَمِينِ﴾ تايانو بتانيك ده كه بته پهرستراوى خوت ﴿يَٰيُنُوسَ اذْهَبْ بِسَبْقٍ مُّبِينٍ﴾ به راستنى من
 نؤو گه له كهت له گومرايى به كى تهاوو و ناشكر ادا ديمس ﴿وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ به و شينويه
 ميشانى تير هيم مان دا ﴿مُكَرَّمًا مُّسَوِّدًا﴾ دمسلات و خاوهيى (حو) يا اسمانه كان و
 رهوى ﴿وَيُحْكِمُ مَن يَّشَاءُ مَن يَّشَاءُ﴾ بو نهوى له مرسى باومراره راسته قه كاندا يئت ﴿وَيُحْكِمُ
 مَن يَّشَاءُ﴾ كاتى شوى به سرده اعات ﴿وَيُحْكِمُ﴾ نه ستره به كى يسي ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو﴾ ووتى نه به
 په روه ردگارى مه ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو﴾ به لام كاتى ناوايوو ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو﴾ ووتى من هر چى نوا
 يى خوشم ساوى ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو﴾ نه معا كاتى مانگى يسي هلهات ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو﴾ ووتى
 نه به په روه ردگارى مه ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو﴾ به لام كاتى كه ناوايوو ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو﴾ ووتى سرى به خوا
 نه گمر په روه ردگرم ريسو وسم به كات ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو﴾ ينگومان له كؤمه لى گومرايى
 ديمس ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو﴾ نه معا كاتى خورى يسي هلهات ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو﴾ ووتى
 ووتى نه به په روه ردگارى مه نه به گهوره نره (الهوان) ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو﴾ جا كاتى خوريش ناوايوو
 ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو﴾ ووتى نه به په روه ردگرم ريسو وسم به راستنى من به رستم له هدرشتى كه نيوه دهيكمن
 به هاو بهش بو خوا ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو﴾ به راستنى من رووى خود ورتي گيرم بؤلاى راتيټ
 ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو﴾ كه اسمانه كان و رهوى بهدى هتاوه ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو﴾ حكه به خو پروم له هېچى
 نر ماکم ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو﴾ وه ينگومان من له هاو بهش په پدا كمر نيم ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو﴾
 (په لام ليراهيم) گه له كهى دمسه قاليان له گه لدا كرد ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو﴾ هدرموى نايان
 نيوه ده مده من و موجداهلم له گه لدا ده كى له باره دى خواوه كه به راستنى ريسو وسم من كرد ووه
 ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو﴾ من ماسم نه وهى كه نيوه دهيكمن به هاو بهش بو خوا (چونكه رين
 ماگه بهس) ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو﴾ مه گمر شنيك كه په روه ردگرم ريسو وسم به كات ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو﴾
 شوى بهس راسست و ناگادارى په روه ردگرم هدمو و شينكى گرتوته وه ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو﴾ دهى نايان
 بؤير ناكه سه وه ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو﴾ وه من چون ده ترسم له و بتانه دى كه نيوه كرد ووتنه
 به هاو بهش بو خوا ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو﴾ كه نيوه ماسم ينگومان بتانيكتان كرد ووتنه
 هدرموى بو خوا ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو﴾ كه هېچ به لگه بهس بهير راوه بوتان (كه له وان به رستم)
 ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو﴾ دهى كه واته كدم لم دوو دمسه به شاپسته تره به به ترسان (و تار من)
 ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو﴾ نه گمر نيوه هېچ دهراتى ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو﴾

﴿لَیْسَ لَكَ تَرْکٌ﴾ هەر نمو خوابه‌یه که پەر و مردگاری نیوه ﴿لَا یَهْدِیهِمْ﴾ هیچ پەرستر او یکی
 راسته‌قیه‌ی بی‌جگه‌له‌نور ﴿حَقِّقْ كُفْرَهُ﴾ دروست کهری هه‌موو شتیکه ﴿فَاقْبُرْهُ﴾
 که‌واته نمو پەرستی ﴿وَهُوَ عَلَىٰ کُفْرِهِ غَیْبٌ﴾ وه نمو خوابه‌ی چاودیر، هه‌سەر هه‌موو شتیکه وه
 ﴿لَا مَرْکَ لَاصِرٌ﴾ چاوه‌کان پهی پی نابهن و ناتوانن بی‌پیس ﴿وَهُوَ نَذِیرٌ لِّاصِرٍ﴾
 به‌لام نمو هیزی بی‌پس و چاوه‌کان ده‌پینت ﴿وَهُوَ نَصِیفٌ حَیْرٌ﴾ و نه‌وه‌یه‌ی گای وردینه ﴿
 فَذَٰلِكَ حُكْمُ صَاحِبِ الْمَرْکَ﴾ به‌راستی له‌لایهن پەر و مردگار تانه‌وه چه‌دیس به‌لگه‌ی پرووتن
 بق هاتووه ﴿فَإِنْ أَصْرَ فِی سَبْعَةٍ﴾ نه‌معا هه‌ر کس بیر له‌راستی ده‌کاته‌وه ده‌پیس له‌وه (سه‌وودی)
 بق خویه‌تی ﴿وَمَنْ عَنِ هُنَّ﴾ هه‌ر که‌میش بیر ماکاته‌وه و کوریر بووه نه‌وه (اریانی) هه‌ر بق خویه‌تی
 ﴿وَمَنْ أُنْصِرَ بِحَبِیبٍ﴾ وه من چاودیر و پاریره‌ریسم به‌سهر تانه‌وه (سه‌س به‌گه‌یه‌سهرم) ﴿
 وَصَفَّیكَ بِصَرْفٍ ذَلِیلٍ﴾ ناوا جۆر و شنبه‌ی به‌لگه‌کان ده‌گورس ﴿وَبَقُوْا دَرَسًا﴾ ده‌با هه‌ر بلیس
 خوبه‌روته و بیکووتر اووه ﴿وَمِنْهُنَّ نَوْمٌ یَّحْمُوسٌ﴾ وه بو نه‌وه‌ی چاک پرووی بکه‌یه‌وه بو کومه‌لین
 که‌تیده‌گهن و شاره‌ران ﴿سَمِعْنَا أَوْحَیَ رَبِّکَ مِنْ رَبِّکَ﴾ شوپس نه‌وه بکه‌وه که‌له‌لایهن پەر و مردگار نه‌وه
 وه حیت بو کراوه ﴿لَا یَهْدِیهِمْ﴾ هیچ شایسته‌ی پەرستی به‌بیجگه‌له‌مو (حوا) ﴿وَأَعْرِضْ عَنْ نَّشْرِکِی﴾
 وه پرو و مرگیر له‌هاویره‌ش بریاره‌ران ﴿وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِینَ یُشْرَکُونَ﴾ وه نه‌گهر خوا بی‌یسته‌یه
 هاو‌لیان دا‌مه‌ده‌با ﴿وَمَجْعَلْتُ لَکُمْ جَنَّةً﴾ و تومان مه‌ده‌کرد به‌چاودیر و پاریره‌ریسم به‌مه‌ده‌وه ﴿وَمَا
 نَسَّ عَنْهُمْ بِرَحْمَةٍ﴾ و تو زۆردرو ده‌مه‌لاتدار بیت به‌سهر یانه‌وه ﴿وَلَا یَسْتَوِی الَّذِینَ یَدْعُونَ
 رَبَّهُمْ﴾ (موسلمانان) حیور قسه‌ی ناشیرین مه‌لپس به‌دوست و پەرستر اوانه‌ی که‌شه‌وان هاو‌اریان لپ
 ده‌کان و ده‌پانیه‌رس بی‌جگه‌له‌خوا ﴿لَسَوْتُمْ عَذَابُهُمْ﴾ به‌مو هویه‌وه نه‌وانیش قسه‌ی به‌شیار بلیس
 به‌خوا ﴿وَلَا یَسْتَوِی الَّذِینَ یَدْعُونَ رَبَّهُمْ﴾ به‌مو شیویه‌یه‌ی راراند و مانه‌ته‌وه بق هه‌موو تومعه‌تیک که‌ده‌وه که‌پان
 ﴿لَسَوْتُمْ عَذَابُهُمْ﴾ پاشان گه‌رانه‌و میان هه‌ر سولای پەر و مردگار یانه‌وه ﴿فَیَسْتَوِی الَّذِینَ یَدْعُونَ رَبَّهُمْ﴾
 نه‌معا هه‌و‌الیان بی‌ده‌دات به‌و که‌ده‌وانه‌ی نه‌مجا میان دهد ﴿وَلَقَدْ یَاسَّیْتُ﴾ وه به‌هیرترین
 سویدین به‌خوا ده‌خوارد ﴿فَإِنْ یَهْدِیهِ رَبُّنَا یَهْدِیهِ﴾ سوید به‌خوا نه‌گهر مو‌عجیره‌یه‌کیان بق بیت
 (له‌وانه‌ی که‌خویان داو‌ایان ده‌کرد) بی‌گومان پرواده‌هین بی‌ی ﴿فَإِنْ یَهْدِیهِ رَبُّنَا یَهْدِیهِ﴾ بلی به‌راستی
 مو‌عجیره‌کان هه‌ر لای خوابه‌یه ﴿وَهُوَ شَعْرٌ کَافٍ﴾ وه نیوه‌داران نه‌ی سرواداران ﴿لَهُمْ جَهَنَّمُ﴾
 یۆموت ﴿نه‌گهر له‌و به‌لگانه‌ش بی‌کابه‌وه هه‌ر پرو ماهین ﴿وَأَعْبَدُوا نِدَائَهُمْ وَنَصْرَهُمْ﴾ وه (کاتی
 هانسی مو‌عجیره‌کان به‌هوی سی پرواییانه‌وه) دل و چاویان و ده‌گیرین و لاهه‌دین (له‌ناوهر هتنان)
 ﴿کَمَا لَمْ یُؤْمِنُوا بِهِ قَدْ مَرَّ﴾ هه‌ر وه‌ک له‌سهره‌تاوه پرو‌لیان به‌قورنان به‌هیت ﴿وَلَمْ یُفْقَهُ﴾ و لپس
 ده‌گه‌ریس ﴿فَیَضَعُهَا﴾ له‌سهر که‌شی خویاندان ﴿یَضَعُهَا﴾ (ده‌با) هه‌ر سهر گه‌ردان س ﴿

﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَتَّقُونَ﴾ وَهَٰؤُلَاءِ يَتَّقُونَ تُتَابَعُهُمْ ﴿يَوْمَ يَكُونُ لَكَ يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾ فَرِشْتَمَان بَو لای ئەو (ییاوەر) ئە نەردایە
 ﴿وَكَيْفَ كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ﴾ وَ عەردوووەكان قەیان ئەگەڵ نەکردنایە ﴿وَحَرِّحْنَا كِتَابَهُ﴾ وَ عەسور
 شەتەنگەمان بو کۆیکردنایە ئەو ﴿فَلَا﴾ روو بەروو بەپیش چاویانەو (یان کۆمەڵ کۆمەڵ) ﴿وَكَيْفَ كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ﴾ مەلام
 رۆرەیان مەراس و بی ناگان ﴿وَكَيْفَ كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ﴾ هەر ئەو شۆە بو هەموو پێشەوێت
 دوژەنگەمان داساو ﴿شَاطِطِينَ﴾ نەشەیانە کانی مەرووف و جوکە ﴿يَوْمَ يَكُونُ لَكَ﴾
 بەس ﴿كە بەهەسی مەیه کەری رادەگەیهس﴾ حَزْوَ تَقُومُ السَّاعَةُ ﴿وَوَتَعَىٰ رَارَاوَه﴾ بیریقه‌دار بو مەروودانیس
 ﴿وَوَتَعَىٰ رَارَاوَه﴾ وَه ئەگەر پەروەردگار ت پووستایە ئەو بیان مەدە کرد ﴿وَوَتَعَىٰ رَارَاوَه﴾
 دەلییان گەری بەخۆیان و ئەو دروستانە ی کە هەلس دەبەستس ﴿وَوَتَعَىٰ رَارَاوَه﴾ وَه بو ئەو ی
 گوپیگری بو ئەو (ووتە بیریقه‌دار و راراوە ی بو یە کەری دەکەن) ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ الْيَوْمَ﴾ دلی
 ئەو کە سەنە ی پەروایان مە یە پەروزی دوا یی ﴿وَوَتَعَىٰ رَارَاوَه﴾ بو ئەو ی راری س ی ی ﴿وَوَتَعَىٰ رَارَاوَه﴾
 نەفەرەس ﴿وَتَعَىٰ رَارَاوَه﴾ ئەو گویا هەنە ی ئەو حەس ئەو دەن ﴿وَوَتَعَىٰ رَارَاوَه﴾ جە ناپا
 جەگە لە خوا دەوەر یکی تر بو خوم بیریار بەدەم ﴿وَوَتَعَىٰ رَارَاوَه﴾ ئەو کاتێک (خو) ئەو راتە یە
 کە مەردووبەنە خو رەوە بۆ نیوہ ﴿وَوَتَعَىٰ رَارَاوَه﴾ ئەم قورئانە کە روو کەرەوە ی هەموو بایسێکە
 بەدەر یی ﴿وَوَتَعَىٰ رَارَاوَه﴾ ئەوانەش کە مەهەمان پێ بە حەسین ﴿وَوَتَعَىٰ رَارَاوَه﴾
 بـانـجـیـ ﴿چاک دەرەس ییگومان ئەم قورئانە لە لایەن پەروەردگار ئەو بە حەق و راستی بیریارە
 ﴿وَوَتَعَىٰ رَارَاوَه﴾ کەرەتە هەر گەر لە گومانداران مەبە ﴿وَوَتَعَىٰ رَارَاوَه﴾ وَه دەرەس
 و ووتە ی پەروەردگار ت ئەو سوو و مەنە حەم گەیشت ﴿وَوَتَعَىٰ رَارَاوَه﴾ بە راستی و دروستی
 ﴿وَوَتَعَىٰ رَارَاوَه﴾ کە هیچ کەس ناتوانی بیریار و ووتە کانی بگوری ﴿وَوَتَعَىٰ رَارَاوَه﴾ هەر
 خوا ییسەری رانایە ﴿وَوَتَعَىٰ رَارَاوَه﴾ وَه ئەگەر ئەو گوپیاری دەرەس ی ئەو رانە بیت
 لە سەر رەویدان ﴿وَوَتَعَىٰ رَارَاوَه﴾ ئەو یگە ی خوا گومرات دەکەن ﴿وَوَتَعَىٰ رَارَاوَه﴾ ئەو
 هەر شونی گومان کە ووتوون ﴿وَوَتَعَىٰ رَارَاوَه﴾ وَه هەمیشە دروو گۆتەرە کاری دەکەن ﴿وَوَتَعَىٰ رَارَاوَه﴾
 ﴿وَوَتَعَىٰ رَارَاوَه﴾ ییگومان هەر پەروەردگار ت چاک دەرەس یی ﴿وَوَتَعَىٰ رَارَاوَه﴾ کەنی گومرا
 بوو و لای داو لە رینگ ی ئەو ﴿وَوَتَعَىٰ رَارَاوَه﴾ وَه هەر ئەو رانەسەر بەوانە ی ریتیاری راستی
 گرووہ ﴿وَوَتَعَىٰ رَارَاوَه﴾ تەحەو ئەو (سەرەرا) مە کەوا ی خوا ی لە سەر هیریارە
 ﴿وَوَتَعَىٰ رَارَاوَه﴾ ئەگەر نیوہ بەشەتە کانی خوا بیریاردان ﴿وَوَتَعَىٰ رَارَاوَه﴾

﴿فَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ جا هه‌ر که‌مک خوا به‌ویت رنمووسی سکات ﴿يُشْرَحُ صَدْرُهُ
 لِلْإِسْتِخَارَةِ﴾ سبگی مراوان ده‌کات بو نی‌سلام (و بر واهیتان) ﴿وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ وه‌هه‌ر که‌س حوایه‌ویت
 گو‌م‌رای کات (له‌هه‌ر به‌شاوی و سه‌ر که‌شی حوی) ﴿يَخْتَرُ مِنْهُ دُصَيْنًا حَزَنًا﴾ سگی رور ته‌گی
 ده‌کات ﴿كَانَ لِمَنْ يَصْحَقُ اسْمًا﴾ وه‌ک نه‌وه‌ی (به‌ویت) به‌ور به‌هه‌وه به‌رو ناسمان (چونکه‌ مروف
 تا به‌رو ناسمان به‌رو به‌هه‌وه هه‌ست به‌ ته‌گی نه‌هه‌سی ده‌کات و به‌پا هه‌ت هه‌باسه‌ی بو ده‌و‌یت)
 ﴿كَذَلِكَ نَجْعَلُ لَهُ نَجَسًا﴾ به‌و جزره‌خوا بی‌ و نایاکی داده‌یت ﴿عَلَىٰ تَبَّاتٍ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ له‌سه‌ر نه‌وه‌ی
 که‌پروا ماهیس ﴿وَهُدًى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ نهم نی‌سلامه‌ بی‌نگای به‌رو به‌ر ده‌گاره‌ که‌پ‌نک و راسته
 ﴿وَدَلِيلًا﴾ بی‌گومان به‌رووسی نایه‌ته‌کامان پاسکر دووه‌ ﴿تَقْوَىٰ يَدْعُونَ﴾ بو کۆمه‌لیت
 که‌پیریکه‌ به‌وه‌ ﴿لَهُمْ دَرَجَاتٌ عَمَّا يُرِيدُونَ﴾ بو ته‌واته‌په‌لای به‌رو به‌ر ده‌گاریان مالی ناشتی که‌ (به‌هه‌شته)
 ﴿وَهُوَ بَيْنَهُمْ بَحْصٌ وَاسْتِخَارَةٌ﴾ نه‌بها نه‌ویش دۆشینه‌ به‌هوی نه‌و کرده‌وه چا‌کانه‌ی ده‌یان کرد ﴿وَهُوَ
 بِهَؤُلَاءِ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ﴾ وه‌ پروژیت (خوا) تیکرا گویان ده‌کاته‌وه‌ (ده‌هه‌ر مویت) ﴿يَسْتَشِيرُ النَّاسَ﴾ نه‌ی
 ده‌سته‌و کۆمه‌لی جو‌که‌ ﴿وَدَلِيلًا مُنْقِذًا﴾ بی‌گومان نیوه‌ رور که‌ستان له‌تاده‌میه‌کان
 گو‌م‌را کرد ﴿وَقَالَ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ وه‌ دوسته‌ کانیان له‌تاده‌می ده‌لیس ﴿وَلَا تَسْتَفِيعُونَ﴾ نه‌ی
 به‌رو به‌ر ده‌گاریان هه‌مدیکسان سو‌ودو که‌لکسان له‌هه‌مدیکسان وه‌ر گرت ﴿وَبِئْسَ أَجْرُ الْعِبَادِ﴾
 ﴿وَهُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وه‌ به‌ر کاته‌و مۆله‌ته‌گه‌بشتی که‌بوت دیاری کرد بو‌وس ﴿وَلَا تَتَّقُونَ﴾ خوا هه‌ر مو‌وی
 نا‌گر شو‌یتانه‌ ﴿حَدِيثًا﴾ به‌هه‌میشه‌ی و بی برانه‌وه‌ ده‌مینه‌وه‌ تیا‌یدا ﴿لَا تَتَّقُونَ﴾ جگه‌ له‌ر
 کانه‌ی که‌خوا بی‌هوی ﴿وَلَا تَتَّقُونَ﴾ به‌راستی به‌رو به‌ر ده‌گارت کار دروستی و نایه‌ ﴿وَهُوَ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ به‌و شیوه‌یه هه‌مدیک له‌سته‌مکاران ده‌کین به‌دوست و پشنیوانی
 هه‌مدیکی تریان ﴿يَمَسُّونَ فِيهِ﴾ به‌هوی نه‌و کرده‌وه‌وه‌ی نه‌بامیان ده‌دا ﴿وَهُوَ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ نه‌ی ده‌سته‌و کۆمه‌لی جو‌که‌ و ناده‌می ﴿وَلَا تَتَّقُونَ﴾ نایا
 بی‌مه‌به‌رانتان له‌خوتان بو به‌هات ﴿بَعْضُ يَدْعُوهُ﴾ که‌مایه‌ته‌کانی هتار بو به‌و‌یت وه‌
 ﴿وَهُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وه‌ له‌گه‌بشت و دووچار بو‌وسی نهم پرو‌زیان مه‌ترساندن ﴿وَهُوَ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ ده‌لیس (راسته‌و) شایه‌تی له‌سه‌ر خومان ده‌میس ﴿وَعَرَّتْ لَهُمْ حُجُوبٌ﴾ به‌لام
 زیانی دو‌پاخه‌له‌تاندیسی ﴿وَشَهِدُوا﴾ و شایه‌نیان له‌سه‌ر خویان ده‌دا ﴿وَهُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾
 که‌پ‌نک که‌بی‌گومان نه‌وان بی پروا بو‌ون ﴿وَهُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾

﴿وَقَالُوا هَذِهِ نَسْرُوحُنَّ أَجَنَرٌ﴾ وه (نه گومانێ خویان) ده‌یان ووت نه‌مانه ئازده‌ک و مالات و کشتو کالێکێ که‌قه‌ده‌عه کمر اوون ﴿لَا يَخْلَعُنَّ لِأَنْفُسِهِنَّ﴾ مابن لیاں به‌خوات که‌سانێک به‌ین خۆمان به‌مانه‌وێت ﴿بِرِعْمَتِهِ﴾ به‌گومانێ خویان ﴿وَنَعْدُ حُرْمَ هَـٰؤُلَاءِ﴾ مالاتێکێش پشپان قه‌ده‌عه کر بوو (باین) ماریان لێ سهرێ یا سواریان سن ﴿وَنَعْدُ لَا يَنْصُرُونَ نَسْرَهُ عِبَادَ﴾ هه‌روه‌ها ئازده‌ک و مالات هه‌یه (نه‌کاتی سهربرێ دا) ناوی خوابان له‌سه‌ر نه‌ده‌بهرد ﴿فَبِمَا نَسْنَدُ﴾ به‌دور هه‌له‌سه‌ن نه‌ده‌م خواوه ﴿سَيَخْرِبُهُمْ رَبُّكَ يَوْمَ تَوَاتَوْا نَصْرُهُ﴾ نه‌مه‌ولا خوا تو له‌ی نه‌و درۆ هه‌له‌سه‌نێان لێ نه‌سه‌نێت ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْكَافِرَ لَا يَصْلُحْ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وه ده‌یان ووت نه‌وه‌ی له‌سه‌کی نه‌م ئازده‌ک و مالاتێکێ دایه ﴿وَمَنْ يَصْبِرْ يَصْبِرْ﴾ نایه‌نه به‌بهر په‌کانمان وه (پیاوه‌کانمان) ﴿وَمَنْ حَرَمَ الْزِينَةَ﴾ وه قه‌ده‌عه کمر اووه له‌سه‌ر ژنه‌کانمان ﴿وَمَنْ يَحْكَمْ بِمَا لَهُ فَاِذَا حُكِمَ﴾ وه نه‌گهر مر داره‌وه بوو بوون نه‌وا هه‌موو تیايد، هاو به‌شو به‌شدان ﴿سَيَخْرِبُهُمْ رَبُّكَ يَوْمَ تَوَاتَوْا نَصْرُهُ﴾ به‌روویی خوا سهرای نه‌م پشپانه (به‌مانه) یان ده‌مانه‌وه ﴿وَمَنْ يَخْشَ الْكَافِرَ فَلْيُكْفِرْ﴾ بێگومان خو کار دروستی رانایه ﴿وَمَنْ حَرَمَ الْزِينَةَ﴾ و نه‌فهر ﴿بِمَا حَسَنَ رِبًّا يَبُوءُونَ﴾ نه‌وانه‌ی بوله‌کاسی خویان گوشت ﴿سَعِيدٌ عَلَيْهِمْ﴾ به‌به‌فامی و به‌رائی ﴿وَمَنْ يَخْشَ الْكَافِرَ فَلْيُكْفِرْ﴾ و نه‌وه‌ی که‌خوا بێی به‌خشییوون له‌خویان قه‌ده‌عه کرد ﴿فَبِمَا نَسْنَدُ﴾ به‌ده‌سه‌ت هه‌له‌سه‌ت و درو به‌ده‌م خواوه ﴿وَمَنْ يَخْشَ الْكَافِرَ فَلْيُكْفِرْ﴾ به‌راسنی نه‌وانه گومرا بوون و به‌نمووی کمر اووه بوون ﴿وَمَنْ يَخْشَ الْكَافِرَ فَلْيُكْفِرْ﴾ وه نه‌فهر خوا به‌که‌به‌دی هه‌ناوه باخانی ﴿مَنْ يَخْشَ الْكَافِرَ فَلْيُكْفِرْ﴾ که‌پرو هه‌ر زاله‌ بۆ کراو (یا ساق به‌رر) ﴿وَمَنْ يَخْشَ الْكَافِرَ فَلْيُكْفِرْ﴾ وه که‌پرو هه‌ر زاله‌ بۆ نه‌کراو (ساق کورت) ﴿وَمَنْ يَخْشَ الْكَافِرَ فَلْيُكْفِرْ﴾ وه دار خورماو کشتو کالی ﴿مَنْ يَخْشَ الْكَافِرَ فَلْيُكْفِرْ﴾ جیوار له‌خواردن و نامد (سه‌دی هه‌ناوه) ﴿وَمَنْ يَخْشَ الْكَافِرَ فَلْيُكْفِرْ﴾ ره‌بێتو و هه‌ماریشی (سه‌دی هه‌ناوه) ﴿مَنْ يَخْشَ الْكَافِرَ فَلْيُكْفِرْ﴾ له‌به‌ک چوو (له‌ویه و ده‌مه‌دا) و له‌به‌ک نه‌چوو (له‌نامدا) ﴿وَمَنْ يَخْشَ الْكَافِرَ فَلْيُكْفِرْ﴾ به‌حون له‌به‌روبووسی کاتێک هاته‌به‌ر ﴿وَمَنْ يَخْشَ الْكَافِرَ فَلْيُكْفِرْ﴾ وه له‌بۆزی درو به‌هه‌ر جیبیدا مافه‌که‌ی (ره‌کاته‌که‌ی) لێ نه‌ده‌ن ﴿وَمَنْ يَخْشَ الْكَافِرَ فَلْيُكْفِرْ﴾ و به‌ده‌رووی مه‌که‌ن ﴿وَمَنْ يَخْشَ الْكَافِرَ فَلْيُكْفِرْ﴾ بێگومان خو ریا به‌روانی خۆش ناوێت ﴿وَمَنْ يَخْشَ الْكَافِرَ فَلْيُكْفِرْ﴾ له‌نازده‌ک و مالاتێش هه‌به‌دیکسی بار هه‌له‌گه‌رد هه‌به‌دیکسی بو کولک و خوری (که‌راخه‌رو هه‌رش لێ دروست ده‌کریت) ﴿وَمَنْ يَخْشَ الْكَافِرَ فَلْيُكْفِرْ﴾ له‌وه‌ی که‌خوا بێی به‌خشییوون به‌حون ﴿وَمَنْ يَخْشَ الْكَافِرَ فَلْيُكْفِرْ﴾ وه شونی هه‌نگاوه‌کاسی شه‌یتان مه‌که‌ون ﴿وَمَنْ يَخْشَ الْكَافِرَ فَلْيُكْفِرْ﴾ چونکه‌ بێگومان شه‌یتان درو مێکی ئاشکرای تۆ به‌هه‌هه‌ ﴿وَمَنْ يَخْشَ الْكَافِرَ فَلْيُكْفِرْ﴾

﴿إِن كُنْتُمْ تُحِبُّونَ﴾ ئەمەجا ئەگەر باوەریان پێ نه‌کردی ﴿فَقُلْ يَكْفُرُوا لِحُكْمِي﴾ ئەو (پێیان) بلی
 په‌روه‌ردگار تان خودەسی مېهر مېانی فروانه‌ ﴿وَلَا تُسْرِعُوا الْقَوْلَ عَزْلَ الْخَرِيصِ﴾ وه‌ مسراو توله‌ی نه‌و
 (خوا که‌هات) له‌هۆری تاوانباران ماگیر درته‌وه‌ ﴿سَيَقُولُ نَحْنُ الْمَعْلُومُونَ﴾ ئەوانه‌ی که‌هاریه‌شپان
 بو‌خو دانا مووله‌مه‌و دوا ده‌لیس ﴿وَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِ﴾ ئەگەر خو بی‌یستایه‌ لیمه‌و
 ماو و پیرانمان هاریه‌شمان (بو‌خو) تانه‌مه‌ا ﴿وَلَا حَرَجَ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه‌ هیچ شتیکمان حه‌رام نه‌ده‌ کرد
 ﴿كَذَلِكَ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ قَبْلِهِ﴾ هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ ئەوانه‌ی پێش ئەمانیش درویمان کرد ﴿فَإِنْ
 دُرُوبُنَا﴾ هه‌ن مسراو توله‌ی ئیمه‌یان چه‌شیت ﴿فَقُلْ عَنِ اللَّهِ﴾ (ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ)
 بلی ئای هیچ زانیاریه‌ کتان لایه‌ ﴿مُخْرِجُونَ﴾ ئا‌ه‌ری به‌همن بوم‌ان و ده‌ری سرن ﴿إِن شِئْتُمْ لَا
 نُفِیْ﴾ ئیوه‌ شوونی هیچ شتیت ما که‌وون به‌حکه‌ له‌گومان نه‌بیت ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ و ئیوه
 هه‌ر له‌خومانه‌وه‌ به‌گوته‌ شت ده‌لین ﴿فَرَمِیْهُ شَحَابًا مَّيْمَنًا﴾ بلی ده‌ی که‌وانه‌ به‌لگه‌ی به‌هیر
 و (ده‌سه‌لات) هه‌ر یو‌خوایه‌ ﴿مَلُوحًا مَّيْمَنًا﴾ جا نه‌گه‌ر (خوا) بی‌یستایه‌ هه‌ر هه‌مووانی
 ده‌خسته‌ سه‌ر پێی راست ﴿فَرَمِیْهُ شَحَابًا مَّيْمَنًا﴾ (ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) بلی ئەو شاپه‌ئانه‌ن
 پێش ﴿سَيَقُولُونَ نَحْنُ الْمَعْلُومُونَ﴾ که‌ شایه‌تی ده‌هه‌ن که‌ خوا ئەمه‌ی حه‌رام کردوه‌ ﴿إِن شِئْتُمْ لَا تَفِیْ
 مَعَهُ﴾ جا ئەگه‌ر (به‌درو) شایه‌تیان دا توله‌گه‌لیاندا شایه‌تی مه‌ده‌ ﴿وَلَا تَسْخَبُوا لَهُ تَفْهِيْمًا﴾
 پێشپێش وه‌ شوونی هه‌و‌و هه‌و‌ه‌س و ئا‌ه‌رواتی ئەوانه‌ مه‌که‌وه‌ که‌ باوەریان به‌هینا به‌ناپه‌نه‌کانی
 ئیمه‌ ﴿وَلَا تُسْرِعُوا الْقَوْلَ عَزْلَ الْخَرِيصِ﴾ وه‌ شوونی ئەوانه‌ش مه‌که‌وه‌ که‌ ی‌و‌ایان بی به‌ په‌روزی دوا‌یی
 ﴿وَقُلْ لِّمَنِ هَٰذَا الْإِلَٰهُ الَّذِي يُعَذِّبُ النَّاسَ﴾ ئەوانه‌ش که‌هاریه‌ش و هه‌وتا بو په‌روه‌ردگاریان بریار ده‌هه‌ن ﴿فَقُلْ
 لِّمَنِ هَٰذَا الْإِلَٰهُ الَّذِي يُعَذِّبُ النَّاسَ﴾ بلی و هه‌ن ناب‌خو‌یسه‌وه‌ (یونان) ﴿مَنْ حَزَمَهُ يَكْفُرْ﴾
 نه‌وه‌ی په‌روه‌ردگارتان (حهرام) و یاساغی کردوه‌ له‌سهر تان ﴿لَا تُسْرِعُوا الْقَوْلَ عَزْلَ الْخَرِيصِ﴾ (هه‌رمانه‌وه‌
 که‌وا) هیچ شتیت به‌که‌ن به‌هاریه‌ش بوی ﴿وَلَا تَسْرِعُوا الْقَوْلَ عَزْلَ الْخَرِيصِ﴾ و له‌گه‌ن باو‌ک و دایکه‌ ئا‌کار چا‌ک
 و په‌هه‌نار جوانین ﴿وَلَا تَسْرِعُوا الْقَوْلَ عَزْلَ الْخَرِيصِ﴾ و مه‌داله‌ کانتان مه‌کوژن به‌هه‌ر هه‌زاری و به‌هه‌وی
 ﴿فَقُلْ لِّمَنِ هَٰذَا الْإِلَٰهُ الَّذِي يُعَذِّبُ النَّاسَ﴾ لیمه‌ ی‌و‌ری ئیوه‌ ئەوانیش ده‌هه‌ن ﴿وَلَا تُسْرِعُوا الْقَوْلَ عَزْلَ الْخَرِيصِ﴾ وه‌ مریکی گوما‌ه
 که‌رده‌وه‌ ر‌و‌ر به‌دکان مه‌که‌وه‌وه‌ ﴿مَنْ حَزَمَهُ يَكْفُرْ﴾ نه‌وه‌ی که‌ به‌ ئاشکه‌را ده‌کری له‌و (خه‌رپانه‌)
 نه‌وه‌ش په‌هه‌ن ده‌کری ﴿وَلَا تَسْرِعُوا الْقَوْلَ عَزْلَ الْخَرِيصِ﴾ وه‌ نه‌و که‌سه‌ مه‌کوژن که‌ خوا
 کوشتی حه‌رام کردوه‌ مه‌گه‌ر هه‌ن بی (مکوژرت‌وه‌ له‌نوله‌دا) ﴿مَنْ حَزَمَهُ يَكْفُرْ﴾ خوا ئەمه‌ی
 به‌ئیوه‌ پاسا‌رده‌وه‌ ﴿فَقُلْ لِّمَنِ هَٰذَا الْإِلَٰهُ الَّذِي يُعَذِّبُ النَّاسَ﴾ بو‌نه‌وه‌ی نی یگه‌ن (و‌و‌ه‌ری خوتان به‌کار به‌ش) ﴿

سوره (الأعراف)

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ به‌ماوی خوای نه‌خشنده‌ی میهرمان

﴿اسم﴾ به (تعلیف، لام، میم، حماد) ده‌خوین‌ینه‌وه، خوارانانه به‌مانده‌ی مه‌به‌ست پیی، بۆ رانیاری ریانر سه‌پیری سه‌ره‌نای سوره‌ی (الفره) مکه ﴿كَبُرَ لَكُمْ﴾ (کهم قورانه) مامه‌به‌که بیرر وه‌ته خواره‌وه‌ی تو (نه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ (لا‌ئیه) که‌واته دل نه‌گی مه‌به (به‌په‌په‌وه به‌که‌رانی) ﴿شیر به﴾ بو‌نه‌وه‌ی (نه‌وان) سم قورانه تر سیتی ﴿وَرَحْمَتِي﴾ (و‌رحمتی) و‌بیر خسته‌وه‌و ناموز گاریش یی بو‌یر و‌دارن ﴿سَمِيعٌ نَّجْمٌ﴾ (سم‌مریک) به‌په‌وه‌ی نه‌وه بکه‌ن که له‌لایه‌ن په‌ر و‌ه‌رد گارانه‌وه‌ دانه‌یرا وه‌ته خواره‌وه‌ بویان ﴿وَلَا يَسْتَوِي السَّمْعُ وَالْبَصَرُ﴾ (وه‌بیجگه له‌له‌و) (خود) شونش هیچ په‌ر ستر و‌انیک‌ی تر مه‌که‌و و‌مه‌یکه‌ن به‌پشتیوانی خوتان ﴿فِي لَبِّكَ عَذَابٌ﴾ (تیوه رۆز که‌م پیو ده‌که‌سه‌وه) ﴿وَكُلٌّ فِيهِ خُضْرٌ﴾ (وه‌چمه‌ده‌ها‌شار و‌گو‌نده‌ن و‌یران کرد) ﴿فَجَعَلَهُمْ سَائِطِينَ﴾ (و‌سرای نیمه‌پان بو‌هات له‌شه‌ودا) ﴿و‌هم د‌پ‌و‌ر﴾ (پان نه‌وان له‌خه‌و و‌پشوری بیه‌رۆد بو‌و) ﴿فَإِذَا نَادَىٰ دُعُوهُمْ دَعْوًا سَمْعًا﴾ (جا کاتیک س‌رای نیمه‌پان بۆ هات ه‌وار و‌یران هیچ نه‌بوو) ﴿إِنَّمَا يَسْمَعُ سَمْعُ يَوْمٍ﴾ (بیجگه له‌وه‌ی که‌ده‌پان و‌وت به‌راستی نیمه‌ستم کار بو‌و) ﴿فَتَسْمَعُ نَادٍ دَعْوًا سَمْعًا﴾ (سو‌ینه‌ به‌خوا به‌راستی پر س‌یار ده‌که‌پن له‌وه‌ی که‌بیمه‌به‌رانیان بو‌ییردا (که‌چون پشور بیان لیک‌ردن) ﴿و‌تَسْمَعُ نَادٍ﴾ (وه‌بیگومان پر س‌یار پش ده‌که‌پن له‌پیمه‌به‌ران) که‌چون وه‌لام در نه‌وه) ﴿مَعْرِضٌ عَنَّا﴾ (جا سو‌ینه‌ به‌خوا به‌راستی (نه‌وه‌ی کرد و‌ویانه) بویان ده‌گیر سه‌وه له‌رووی رانی به‌وه) ﴿و‌تَسْمَعُ نَادٍ﴾ (و‌تیمه‌ هیچ کاتیک یی ل‌گا به‌بو‌و) (لیان) ﴿و‌تَسْمَعُ نَادٍ﴾ (کیشانه‌ی راست (بۆ کرد و‌وه‌ کانتان) له‌و رۆزه‌ دا ده‌بیت و‌گو‌مانی نیدانی به‌﴿فَتَسْمَعُ نَادٍ﴾ (جاهر که‌س کیشراو (ی چاک) ه‌کانی قورس بیت) ﴿و‌تَسْمَعُ نَادٍ﴾ (نه‌وه نه‌وانه‌ن پر گ‌ر و‌گه‌بشنه‌و به‌نامانج) ﴿و‌م‌ن‌ح‌ف‌م‌و‌ر‌س‌ه‌﴾ (وه‌ه‌مر که‌س کیشراو (ی چاکه‌ک‌س) سو‌وک بیت) ﴿و‌تَسْمَعُ نَادٍ﴾ (نه‌وانه‌ که‌سانیک‌ی که‌خ‌و‌پ‌ایان دوراند و‌وه‌ر ره‌ره مه‌به‌بو‌و) ﴿و‌تَسْمَعُ نَادٍ﴾ (به‌هوی نه‌وه‌ی که‌سته‌میان کرد به‌رانه‌ر به‌ل‌گه‌و بیشانه‌کانی تیمه (و‌به‌د‌و‌یان فانا) ﴿و‌تَسْمَعُ نَادٍ﴾ (سو‌ینه‌ به‌خوا بیگومان تیمه‌ نیو‌ده‌ن بیشته‌حی و‌جینگیر کرد له‌زه‌و‌یدا) ﴿و‌تَسْمَعُ نَادٍ﴾ (و‌جوره‌ها‌ه‌وی ژیانمان قیید بو‌ر و‌خساندن) ﴿فَإِذَا نَادَىٰ دُعُوهُمْ دَعْوًا سَمْعًا﴾ (سو‌ینه‌ به‌خوا سو‌یاس گ‌ور‌ردن) ﴿و‌تَسْمَعُ نَادٍ﴾ (سو‌ینه‌ بیت بیگومان نیو‌ده‌مان به‌دی ه‌تا و‌پاشان شکل و‌شیوه‌مان کشان) ﴿و‌تَسْمَعُ نَادٍ﴾ (پاشان رون‌دن به‌فریشته‌کان سو‌زده‌نه‌ن بو‌ناده‌م) ﴿و‌تَسْمَعُ نَادٍ﴾ (ه‌مو‌ویان به‌که‌مر سو‌زده‌پان پرده‌بیجگه له‌نیلیس (له‌شه‌پتان) ﴿و‌تَسْمَعُ نَادٍ﴾ (که‌له‌سو‌زده‌ به‌ران نه‌بوو) ﴿و‌تَسْمَعُ نَادٍ﴾

﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ (خوا) هه‌موی چی به‌رگری کردی که‌سوزده به‌بیت کاتیت
 هه‌مانم بینکردی ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ (شه‌ینان) وونی من له (نادهم) چاکترم ﴿سَقْنِي مِنْ دَارِ جَنَّةٍ مِّنْ جِلْدٍ﴾
 چونکه‌ست له‌تاگر دروست کردوه و نه‌وت له‌قور دروست کردوه ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ (هه‌هه‌شت)
 (خوا) هه‌موی (هه‌هه‌شت) سروره‌ خواره‌وه ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ (هه‌هه‌شت) چونکه‌ست من به‌له‌و
 (هه‌هه‌شت) داخوت به‌گه‌ور مورل مرانی ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ به‌که‌ر ده‌رچو ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ به‌راستی تو به‌بی
 سرح و به‌سواپانی ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ ووسی موله‌تم سده (هه‌میری) ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ تاله‌و روزی
 ریدوه‌ده‌کریه‌وه ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ (خواش) هه‌موی بیگومان تو به‌موله‌ت دروانیت
 ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ وونی نه‌ی به‌رومردگار به‌هوی نه‌وه‌وه که‌گوهرات کردم بیگومان
 بویان (نادهم و به‌ره‌کانی) دادنیشم ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ له‌ریکه‌راسته‌که‌ی تو دا ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾
 به‌به‌رمن حیدر ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ نه‌مجا سویدی بیگومان بویان ده‌چم له‌پیشیانده‌وه و له‌دوبیانده‌وه ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾
 شه‌به‌ر ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ وه‌له‌لای راستیان و له‌لای چه‌بیانه‌وه ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ نه‌وت ماییسی روره‌بیان
 سوپاس گوراریس ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ (خوا) هه‌موی ده‌رچو تیدابه‌لومه‌کراوی و
 ده‌رکراوی ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ سویدی بیگومان هه‌رکه‌س شویی تو که‌وئیت له‌وان ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾
 انجمن ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ شه‌وه بیگومان دوره‌خ به‌ر ده‌کم له‌نیوه هه‌موانان ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾
 وه‌(وونسان) نه‌ی نادهم نوو هه‌وسه‌ره‌که‌ت بیسته‌هی به‌هه‌شت من ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ بخون
 له‌هه‌رچی که‌ویست و هه‌رئان لی سوو ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ به‌لام مریکی شه‌و دره‌خته‌مه‌که‌وه‌وه
 ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ له‌گیاله‌ستم کاران ده‌س ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ نه‌مجا شه‌یتان حه‌پال و
 خه‌ته‌ره و وه‌وسه‌هی خه‌پایی خه‌ته‌دلیان ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ به‌هه‌شت من شه‌وه‌وه
 بویان له‌وه‌به‌ب و هه‌ورده‌هی که‌شار دیو و به‌وه‌لیان (و به‌ده‌وه‌وه به‌وه‌وه) ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾
 شه‌وه‌وه ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ به‌پیی وونی به‌رومردگار تان (له‌هه‌ر هیچ‌هه‌وه‌وه) به‌رگری شه‌و دره‌خته‌ی من به‌کردن
 ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ مه‌گه‌ر له‌به‌ر شه‌وه‌ی که‌به‌به‌دو و فرشته ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ یان (له‌به‌هه‌شتدا)
 به‌به‌به‌وه به‌هه‌به‌به‌بیس ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ وه‌سویدی به‌و خواردن وونی بیگومان
 من له‌ناموز گاریکه‌مرانی دلسوزی تیوه‌م ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ سهرته‌حام به‌خه‌له‌تاندن هانی د
 ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ جا کاتیت (له‌به‌روبوومی) شه‌و دره‌خته‌یان چه‌شت ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ هه‌ردو و کیان
 هه‌بیت و هه‌ورده‌تیاں ده‌رکه‌وت ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ وه‌ده‌سمیان کرد به‌دپوشیسی خویس
 به‌گه‌لای (دره‌ختانی) به‌هه‌شت ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ وه‌به‌رومردگار یان بانگی هه‌ردو و کیانی کرد ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾
 شه‌وه‌وه ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ نایا شه‌و دره‌خته‌م قه‌ده‌غه‌به‌کردلیتان ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ وه‌نایا پیتم به‌رونی ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾
 له‌که‌عه‌وه‌وه‌وه که‌بیگومان شه‌یتان مو تیوه‌ دوزمینگی تاشکرایه ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾

﴿لَا يَأْتِيهِمْ فِيهَا الْمَوْتُ﴾ هەر دوو کێیان وویان ئەوی پەر وەردگار مان ئێمە سەتەممان لەخومان کرد
 ﴿وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾ جانا ئەگەر ئێمان بەسوری و مېهرەتاتیمان لەگەڵ بەکەست ﴿لَنَكُونَنَّ
 نَحِيبِينَ﴾ سۆید بەخواینگومان ئێمە لەرێنازان دەین ﴿وَأَنصُرُوا﴾ (خوای) هەر مووی بڕو
 خوار وە (لەبەهشت) ﴿فَضْلُكُمْ يَخْتَارُ﴾ هەلبێتکەان دوزمسی هەمدیکی برائەن ﴿وَحُكْمٌ فِي الْأَمْرِ
 مُتَقَرَّرٌ﴾ وە بۆیان هەبە لەرەویدا بێشتە جێ بوون ﴿وَمَنْ فِي جَهَنَّمَ﴾ وە هوی رابواردن و زیان ناماوە بەک
 ﴿فَالَّذِينَ تَتَذَكَّرُونَ بِهِمْ بِأَفْئَتِهِمْ﴾ (خوای) هەر مووی لەرەوێ دا دەرژێن و لەوێشدا دەمرن ﴿وَمَنْ
 تَخْرُجُونَ﴾ وە هەر بەوێش دەر دەرێس (و رێدووە کەرنەو) ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكُمْ﴾ ئەوی بەوێ نادەم
 ﴿فَمَنْ يَكُونُ عَذَابُهُمْ﴾ بێگومان پوشاکیان بو مار دوون ﴿بُورِئَ سَوْدُكُمْ وَبُرِئَ﴾ کە عەیب و هەورەتان
 داندە بۆشی وە پوشاکی جوان و راباردەش (مان بو مار دوون) ﴿وَبِئْسَ الْكُفْرُ﴾ بەلام پوشاکی
 ترمان لەخوای و پەرێ کاری چاکتر و باشتره ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكُمْ﴾ ئەوێ یاسکرا هەلبێکە لەبەلگەر
 بێشانه کانی خوای ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكُمْ﴾ بو ئەوێ بیریکەسەو و نامۆزگاری وەرگرن ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكُمْ﴾
 ئەوێ ئەوێ نادەم بە شەیتان فریوتان بەدات و بەتەنە ئەوێ ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكُمْ﴾
 هەر چۆن باوێک و دابێکەانی لەبەهشت دەر کرد ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكُمْ﴾ لەحالیگدا پوشاکی کەبانی
 لی داگەندن ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكُمْ﴾ بۆ ئەوێ عەیب و هەورەتیا (دەر بعات و) بێشایان بەدات ﴿بِئْسَ
 مَا يَكُونُ لَكُمْ﴾ بەراستی شەیتان خۆی و دەستە کە دەتانیس ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكُمْ﴾ لەجینگایە کەو
 کەتێو لەوێ مایس ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكُمْ﴾ بەراستی ئێمە شەیتانە کانیان گیراوە ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكُمْ﴾
 بەدوست و خوشەوێست بو ئەوانە کە پرا مایس ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكُمْ﴾ وە کاتێک کردەوێ کە
 رۆژ سەو باش بێنێان دەر کرد (کە پەر وونی ئەوێ ئەوێ کردن سەو وێ کەبانی) ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكُمْ﴾
 دەپێ ووت لە باو و پەر سەمانەو و بۆمان ماوە ئەوێ ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكُمْ﴾ وە خوایەرمانی ئەو (کردهو) ی
 داوێس ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكُمْ﴾ (ئەوی موحەممەد ﷺ) بلی بێگومان خوایەرمانی مادا بە کردەوێ
 بەدو خراب ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكُمْ﴾ نابا بەدەم خواوە شەیتان دەلێس کە مایرس و بی ئاگان لێ؟ ﴿بِئْسَ
 مَا يَكُونُ لَكُمْ﴾ بلی پەر وەردگارمان بە دەر وەری داوێس ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكُمْ﴾
 وە بە کانی هەموو نوێزێکدا راست ورو بکەنە خوا ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكُمْ﴾ و دڵسۆز بە
 هاواری لی بکەن و بپەرستن ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكُمْ﴾ هەر چۆن لە بەکەم جارەو (خوای) دروستی
 کردوون سەو شێوێ بە دەگەرێو (بۆ لای خوای) ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكُمْ﴾ دەستە بە کە رێتەوێس کردو
 ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكُمْ﴾ دەستە بە کیش گو مایس بە سەریاندا چەسپا ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكُمْ﴾
 بەراستی ئەوانە شەیتانە کانیان کرد ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكُمْ﴾ بەدوست و پشێوانی خویان لەجیانی خوا
 ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكُمْ﴾ وە وا گومان دەمن کەری مەوێس کراوون ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكُمْ﴾

﴿يَسِيْرُهُمْ جَدُوْرٌ مِّنْ جَبَلٍ مَّجِيدٍ﴾ ئە‌ی سه‌وی ئاهه‌م، پۆشاکێ جیوان و پاراو‌ه‌تان پۆشن له‌کاتی هه‌موو نوێژ (جورسه‌ مرگه‌وینک‌اند) ﴿وَعَصَوُوْا شُرُوْذَ الْاَشْرَارِ﴾ وه‌ محوون و بخۆسه‌وه (سه‌وی که‌ خو‌ج‌ه‌لانی کردووه‌ بو‌تان) و ریه‌ده‌زی مه‌که‌ن ﴿يَذَلٰلُجُوْا النَّصِيْرَ﴾ پیگو‌مان خوا ریه‌ده‌رومانی خو‌ش ناویست ﴿تَوَّزَّعُوْا رِجْلَکُمْ﴾ (ئە‌ی مو‌حه‌مه‌ده‌) بێن کێ پاراند‌ه‌وه‌ و‌حوانی و (نا‌رویه‌مه‌نه‌) خوایه‌کانی حه‌رم کردووه‌ ﴿تَنِيْجُحُ الْبِیَّضَ﴾ که‌خوا‌بو به‌ده‌کاتی دروستی کردووه‌ ﴿وَتَقْبِیْضُ الْاَبْرُجِ﴾ هه‌رومه‌ا‌ پوری و‌خو‌راکه‌ پاک و‌خو‌شه‌کان (کێ حه‌رامی کردوون) ﴿فَقَرْهَوْنِیْ مَوْیَیْ خَبْرٍ مَّذٰی﴾ (ئە‌ی مو‌حه‌مه‌ده‌) بێن ئه‌وانه‌ سو‌ بر‌و‌ا‌دارانه‌ له‌ژیانی هه‌م‌یادا (بێ بر‌و‌ایاتیش له‌به‌یانی ئه‌واندا به‌شداری ده‌که‌ن) ﴿سَابِعُ يَوْمٍ فَیْئَمَّ﴾ (به‌لام) له‌روزی دوایی دا‌نایه‌ته‌ به‌بر‌و‌ا‌دارانه‌وه‌ ﴿کَذٰلَکَ یُنصَلُّ الْاَبْرُجُ﴾ به‌م‌ شویه‌ نایه‌ته‌ که‌مان به‌س ده‌که‌ی و‌رووسی ده‌که‌ینه‌وه‌ ﴿مَوْجُ حَمْرٍ﴾ سو‌گه‌ل و‌کو‌مه‌لیت که‌ ده‌ران و‌تێ ده‌گه‌ن ﴿فَقَرْهَوْنِیْ رِجْلَکُمْ﴾ بێ پیگو‌مان په‌رو‌مه‌ردگارم ته‌به‌ ئه‌و کرده‌وانه‌ی حه‌رم کردووه‌ که‌رو‌ز به‌در خه‌راپس ﴿مَعْمُورٍ مَّوْطِئٍ﴾ ئه‌وانه‌ی که‌ ئاشک‌ران و‌ئه‌وانه‌ش نه‌ییس ﴿وَالْاَبْرُجُ﴾ وه‌گو‌ماهی (حه‌رم کردووه‌) ﴿وَسُورٍ مِّنْ اَنْجٰی﴾ وه‌ده‌ست دریزی به‌ما‌ه‌ق ﴿وَرَشْحٍ مِّنْ اَبْهَمٍ﴾ وه‌(حه‌رامی کردووه‌) شتی‌ت بکه‌ به‌هاویه‌ش بو‌خوا ﴿رِجْلٌ مِّنْ شَطِّ﴾ که‌ه‌لگه‌ی بو‌به‌هاتووه‌ ﴿وَالْمَوْیَیْ خَبْرٍ مَّذٰی﴾ وه‌(حه‌رامی کردووه‌) که‌ه‌ده‌م خوا‌ه‌ شتانی‌ک بێن که‌مان‌س ﴿وَعَصَوْنِیْ مَوْیَیْ﴾ وه‌بو‌ه‌موو ئومه‌تێ کانی‌کی دیاری کرا‌وه‌یه‌ (بو‌م‌ردن و‌سزادانیان) ﴿وَرَجْعُ خَبْرٍ﴾ ئه‌مه‌ن کاتی‌ک ما‌وه‌(ی م‌ردن یا‌سرا) که‌په‌ر هات ﴿لَا یَسْجُرُوْنَ سَعِدَ﴾ ساتی‌ت دو‌انا‌که‌وون ﴿وَرَجْعُ مَوْیَیْ﴾ و‌په‌شیش ما‌که‌وون ﴿یَسِيْرُهُمْ جَدُوْرٌ مِّنْ جَبَلٍ مَّجِيدٍ﴾ ئە‌ی نه‌وی ئاهه‌م ته‌گه‌ر بو‌تان هات ﴿سُورٍ مِّنْ اَنْجٰی﴾ پیغه‌مه‌رانی‌ک نه‌خوتان ﴿وَتَقْبِیْضُ الْاَبْرُجِ﴾ بێن نایه‌ته‌کانی میان‌بو‌خه‌ویننه‌وه‌ ﴿فَقَرْهَوْنِیْ مَوْیَیْ﴾ جا‌ه‌مه‌ر که‌س خوی پاراست (به‌س به‌رمانی خو‌) و‌کرده‌وه‌ی چاک‌ی کرد ﴿وَالْحَوْفُ عَنۡهُمُ دَلٰمُ عَرُوْرٍ﴾ نه‌وه‌ مه‌ترسی یان له‌سه‌ر به‌ه‌و‌خه‌م و‌خه‌ه‌تیش ما‌خو‌ن ﴿وَتَقْبِیْضُ الْاَبْرُجِ﴾ وه‌ئه‌واته‌ش که‌ بێ بر‌و‌ا‌بوون به‌نایه‌ته‌کانی ئیعه‌ ﴿وَتَقْبِیْضُ الْاَبْرُجِ﴾ و‌خو‌یان به‌درل ده‌رانی له‌به‌ر‌ایه‌ر شه‌و‌نایه‌تانه‌دا ﴿وَتَقْبِیْضُ الْاَبْرُجِ﴾ نه‌وه‌ هه‌وه‌لانی ناگه‌ر ﴿هَمِیْجٍ حَمْدُوْرٍ﴾ ئه‌وانه‌ به‌هه‌میشه‌ی ئایا ده‌مینه‌وه‌ ﴿مِنْ طَعْمٍ مِّنْ اَفْرِیْ عَنِ تَهْ﴾ گه‌ب‌ جا‌ کێ له‌وه‌ سه‌نه‌م‌کار ته‌ره‌ که‌ درو‌به‌ده‌م خوا‌ه‌ هه‌له‌ستی ﴿وَتَقْبِیْضُ الْاَبْرُجِ﴾ یان بێ بر‌و‌ایت به‌نایه‌ته‌کاس خوا ﴿وَتَقْبِیْضُ الْاَبْرُجِ مِّنْ تَقْبِیْضٍ﴾ ئه‌وانه‌ نه‌وه‌ به‌ش‌ه‌ی بۆیان بو‌سرا‌وه‌ دوو چاریان ده‌یست ﴿حَقٍّ دَعْوٍ مِّنْ اَنْجٰی﴾ هه‌تا نه‌وه‌ کانه‌ی بێر‌درا‌وه‌ کانه‌مان (بو‌گیان کێشن) دین بۆیان ﴿سُورٍ مِّنْ اَنْجٰی﴾ ده‌یان‌ه‌ریس و‌(گیانیان ده‌کێشن) ﴿وَتَقْبِیْضُ الْاَبْرُجِ مِّنْ اَنْجٰی﴾ پییان ده‌لێس ئه‌وانه‌ی له‌حیانی خوا‌نیوه‌ ها‌وار و‌مرانان ئێ ته‌کردن له‌کو‌یس ﴿وَتَقْبِیْضُ الْاَبْرُجِ﴾ (له‌وه‌ لامه‌دا) ده‌لێس دیار بێس و‌وون بوون لی‌هان ﴿وَتَقْبِیْضُ الْاَبْرُجِ﴾ وه‌شایه‌تی ده‌ده‌ن له‌سه‌ر خو‌یان ﴿وَتَقْبِیْضُ الْاَبْرُجِ﴾ که‌ بنگومان ئه‌وانه‌ له‌ دو‌یادا بێ بر‌و‌ا‌بوون ﴿

﴿إِن رَّحْمَتِي أَمِيزَتْ مِنْ حَبِّ كَرْمٍ﴾ (خوا بینایی) هه‌م‌وو تئوه له‌گه‌ل نه‌و
 ئوممه‌تانه‌ی که‌له‌ پیش ئیوه وه‌ بیوو له‌ جو که‌ و ئاده‌ میراد بچه‌ ناگری دوره‌ خه‌وه ﴿حَسْبُ رَحْمَةٍ لِّمَنْ أَمِيزَتْ
 رَحْمَتِي﴾ هه‌ر جارێک ده‌سته‌یه‌ک ده‌سته‌ ناوی وه‌ به‌ حه‌ری له‌ هاو بیرونی ده‌کات ﴿حَتَّىٰ ذُرِّيَّتُكَ يَكُونُ فِیْهَا﴾
 هه‌تا هه‌م‌وو ده‌گه‌ن به‌یه‌ک و کو ده‌سته‌ وه‌ یه‌ک ده‌گه‌ن ﴿وَلَا تُحِبُّهُنَّ أَمْهَنَ﴾ دواییه‌ کانیاں (که‌شوی
 که‌ و توو بیوو) ده‌ریاره‌ی پشوه‌ کانیاں (که‌ پشموا بیوو) ده‌لیس ﴿رَبِّ هَوْدَ وَأَسُودَ﴾ نه‌ی به‌رو و دگه‌رمان
 نه‌وانه‌ ئیمه‌ بیان گو میرا کرد ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ﴾ ده‌توش له‌ ناگه‌ر دووقات سهریاں به‌ده
 ﴿وَلَا﴾ (به‌رو و دگه‌ر) ده‌هه‌م‌وو ﴿بِحُجْرٍ حَرِيمَةٍ﴾ بو هه‌ر کامه‌ان (سهر) دوو به‌رامه‌ره ﴿وَلَقَدْ لَا
 تَنفَعُكَ﴾ به‌لام ئیوه‌ ماران و بی ناگه‌ر ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ﴾ سهر و ک و چاو لیکه‌راوه‌ کان به‌شوی
 که‌ و توو کانیاں ده‌لیس ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ﴾ ئیوه‌ش هیچ ریاده‌ بیریکه‌ن به‌سهر ئیمه‌ ده‌یه
 ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ﴾ ده‌لیوه‌ش سهرامه‌هه‌ن ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ﴾ به‌هوی ئه‌و (خه‌پانه‌وه‌ی) ده‌ت
 کرد ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی بی بر و ا بیوو به‌تایه‌نه‌ کانیاں لیحه‌ ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ﴾
 وه‌ خوپان به‌گه‌ور و و و و داده‌ له‌ به‌رامه‌ریاندا ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ﴾ نه‌وانه‌ ده‌ر گه‌کانی ئاسمه‌یاں بو
 ماگه‌ریته‌ وه‌ ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ﴾ و ماچنه‌ به‌هه‌شته‌ وه‌ ﴿حَتَّىٰ يَخْشَىٰ تِلْكَ الْأَنْهَارَ﴾ هه‌تا خوشتر به‌چیت
 به‌کوی ده‌ری درو ماندا (نه‌مه‌ش مه‌ر چیکه‌ هه‌ر گیر بایه‌نه‌ دی) ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ﴾ نا به‌و جه‌زه
 توله‌ له‌ ئو انباران ده‌سیبیس ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ﴾ نه‌وانه‌ی له‌دوره‌ خه‌ ده‌رش و به‌ خه‌ریس (له‌ ناگه‌ر)
 ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ﴾ وه‌ له‌ لای سهر و شپانه‌ وه‌ لیحه‌ و داپوشه‌ریان (له‌ ناگه‌ر) ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ﴾ نا به‌ر
 جه‌زه‌ توله‌ به‌سته‌ مکاران ده‌سختییس ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ﴾ وه‌ نه‌وانه‌ی که‌ بر و ایاں هه‌تاره
 و کرد وه‌ی چا کیشیاں کرد وه‌ ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ﴾ داوا له‌ هیچ که‌س ما که‌س ریاده‌ نه‌وانای خوی
 ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ﴾ نا نه‌وانه‌ هه‌وه‌ لانی به‌هه‌شتییس ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ﴾ نه‌وان هه‌مه‌شه‌ پین تئیدا ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ﴾
 ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ﴾ نه‌وه‌ی له‌ دلیله‌ بو ویت داماں رنی ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ﴾ له‌ کینه‌ و رق (ده‌ریاره‌ی به‌کتری)
 ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ﴾ به‌رو و ساره‌ کان ده‌رو و نه‌ریر (کوشت و باخه‌ کان) یاندا ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ﴾ وه‌ ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ﴾
 هه‌تا به‌ده‌ ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ﴾ وه‌ ده‌لیس سوپاس بو نه‌و خوابه‌ی که‌ به‌م‌وو بی کردیس بو نه‌م ریگایه‌ ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ﴾ که
 ئیمه‌ هه‌ر گیر ریبه‌ری راست شاره‌را به‌ده‌ بیوو ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر خوا ریسموونی نه‌کردینه‌ به
 ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ﴾ سویند به‌خوا بیکه‌ومان بیزاوه‌ کاسی به‌رو و دگه‌رمان ریسمیاں هه‌تا
 ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ﴾ وه‌ مانگیان لی ده‌کریست به‌مه‌ی که‌ته‌و به‌هه‌شته‌ ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ﴾
 ئه‌سوز ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ﴾ پشان به‌حشر به‌هوی ئه‌و کرد وه‌ (چا که‌نه‌ی که‌) ده‌تان کرد ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ﴾

﴿وَأَنذَرْتُ أَصْحَابَ النَّارِ﴾ و ده به‌هه‌شیه‌کان بانگ ده‌که‌ن ﴿أَصْحَابِ النَّارِ﴾ له‌دوره‌خیه‌کان ﴿لَا تَزِدُكُمْ مَادَّةَ رَبِّكُمْ﴾ بنگومار تیتسه‌نه‌وه‌ی که‌په‌روه‌ردگارمان به‌لێی پێدای پاست بوو پنی که‌بشتین ﴿فَمَنْ زَادَهُ مَادَّةَ رَبِّكَ﴾ جا نایا تیه‌وش نه‌وه‌ی که‌په‌روه‌ردگارمان به‌لێی پێدان پاست بوو پنی که‌بشتین؟ ﴿قَالُوا لَعَنَهُ﴾ ده‌لێس به‌لی ﴿ذُلُّوا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ باشان جار چه‌مک جاری ده‌ده‌ له‌یه‌وانیاندا ﴿أَلَمْ نَعْمَلْ لَكَ عَلَاقًا بَيْنَ﴾ که‌مه‌هری خوا له‌سهر سه‌مکاران بێت ﴿بَيْنَ بَصُرَتَيْنِ سَبِيلٍ﴾ نه‌وانه‌ی به‌ره‌ه‌ستی به‌رینی خوا ده‌که‌ن ﴿وَنُفُوسٍ حَوِيجَةٍ﴾ و ده‌بان و پست نه‌و (په‌نگه‌یه) به‌خو رو مار پست بشان به‌ده‌ن ﴿وَنُفُوسٍ حَوِيجَةٍ﴾ له‌کاتێکدا نه‌وان بی سه‌روا بوون به‌و وری دوابی ﴿وَنُفُوسٍ حَوِيجَةٍ﴾ و له‌یه‌وانیدا په‌ردمو جیا که‌مه‌یه‌مک هه‌یه‌ ﴿وَنُفُوسٍ حَوِيجَةٍ﴾ به‌سهر نه‌هه‌ره‌وه‌ (که‌به‌ره‌ره‌یه‌ که‌ له‌یه‌وان به‌هه‌شت و دۆره‌خدا) پیاوانیک هه‌ن ﴿وَنُفُوسٍ حَوِيجَةٍ﴾ هه‌ر په‌که‌ له‌به‌هه‌شتی و دۆره‌خیه‌کان ده‌ماسه‌ره‌ به‌هوی نیشانه (وشیوه‌ی تابه‌ت) ی بانه‌وه‌ ﴿وَأَنذَرْتُ أَصْحَابَ النَّارِ﴾ جا به‌هه‌شیه‌کان بانگ ده‌که‌ن و ده‌لێس سه‌لامتان لێ بێت ﴿وَنُفُوسٍ حَوِيجَةٍ﴾ به‌خو ره‌ته‌ مار به‌وه‌ به‌لام ئومیدیان هه‌یه‌و به‌ته‌مان به‌چه‌ماوی ﴿وَنُفُوسٍ حَوِيجَةٍ﴾ هه‌ر کاتێک پرویان لادری و وه‌ر گیردري ﴿وَأَنذَرْتُ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ به‌ره‌و لای دوره‌خیه‌کان ﴿وَأَنذَرْتُ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ ده‌لێس نه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿لَا تَزِدُكُمْ مَادَّةَ رَبِّكُمْ﴾ مه‌مانعه‌یه‌ ریزی گه‌لی سه‌نهم کاران ﴿وَأَنذَرْتُ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ و نه‌وانه‌ی وان به‌سهر نه‌هه‌ره‌وه‌ پیاوانیک بانگ ده‌که‌ن ﴿وَنُفُوسٍ حَوِيجَةٍ﴾ که‌به‌شانه‌ی تابه‌تی یان ده‌ده‌یان ماسس ﴿وَأَنذَرْتُ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ ده‌لێس ﴿وَنُفُوسٍ حَوِيجَةٍ﴾ کومه‌له‌که‌نان سوودی بی به‌گه‌یانده‌ن ﴿وَأَنذَرْتُ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ هه‌روه‌ها خو به‌ره‌ل رایس و له‌خوایی مووتن به‌که‌لکشان به‌هات ﴿وَأَنذَرْتُ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ نایا نه‌وانه‌ (هه‌زاره‌ ماوه‌داره‌کان) هه‌ر نه‌وانه‌ بین که‌ئیه‌ (له‌دویدا) سویدتان ده‌خوارد ﴿وَأَنذَرْتُ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ که‌خوا به‌ره‌ره‌یه‌ی خوێان ماخات ﴿وَأَنذَرْتُ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ (خوا به‌هه‌زاره‌ ماوه‌داره‌کان نه‌لی) به‌چه‌به‌هه‌شت هه‌چ مه‌تر سه‌یه‌کتان له‌سهر بی به‌ ﴿وَأَنذَرْتُ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ و ئیه‌و خه‌م ماخوون ﴿وَأَنذَرْتُ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ و ده‌دوره‌خیه‌کان بانگ و هاو له‌به‌هه‌شیه‌کان ده‌که‌ن ﴿وَأَنذَرْتُ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ (ده‌لێس) هه‌مده‌ی ناومان بی به‌خسش ﴿وَأَنذَرْتُ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ یان هه‌مده‌ی له‌و وری به‌ی که‌خوا پس ی به‌خسشیوون ﴿وَأَنذَرْتُ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ (له‌وه‌لامیاسدا) ده‌لێس خوا هه‌ردو وکی له‌سهر بی پرویان هه‌رام کردووه‌ ﴿وَأَنذَرْتُ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ نه‌وانه‌ی که‌نایه‌که‌ی خوێان کردووه‌ ﴿وَأَنذَرْتُ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ سه‌رقالی بی سووردو گالته‌جاری ﴿وَأَنذَرْتُ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ و ده‌ژیانی دو بیا هه‌لیحه‌له‌نانده‌ن ﴿وَأَنذَرْتُ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ بویه‌ نه‌مرو نه‌وان له‌یه‌ر خومان ده‌به‌یه‌وه‌ ﴿وَأَنذَرْتُ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ هه‌ر چۆنیک نه‌وان دیداری نه‌م و وژه‌یان له‌یه‌ری خوێان کردووه‌ ﴿وَأَنذَرْتُ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ و ده‌ (له‌هه‌ره‌وه‌ی) تابه‌ته‌کانی ئیمه‌ی نیکار ده‌کرد (هاتیان پێدا نه‌ده‌یتا) ﴿وَأَنذَرْتُ أَصْحَابِ النَّارِ﴾

﴿وَعَدَ جَهَنَّمَ بَعْثِي﴾ سوند به‌خوا سگومان شه کیسکمان بو‌هاوون ﴿صَلَّاهُ عَلَىٰ عِمْرَ﴾ له‌پرووی
 رانسته‌وه به‌پرووی شیخان کردونه‌وه ﴿مُذَبِّذًا خَمَسًا فَعُوقِبَ قَوْمُهُ﴾ که‌په‌نمووسی و میهره‌بانی به‌بو
 که‌سایت مر واده‌هین ﴿مَنْ يَطْرُقُ الْأُيُوتَ﴾ نایا چاو‌پروانی چی ده‌که‌ن بئحکه له‌سهر ته‌جانی
 هه‌ره‌شه‌کانی نه‌و (قورانه) ﴿وَمِنْ بَيْنِ الْقُبُورِ﴾ نه‌و پروزی که‌سهر ته‌جانی (هه‌ره‌شه‌کانی) به‌دی
 دیت ﴿بِقَوْلِ كَذِبٍ سَمِعَ مِنْهُمْ﴾ نه‌واته‌ی له‌وه‌و پیش له‌پیشان کرد سو و ده‌ئین ﴿فَدَعَا رُسُلَ رَبِّهِ
 بِالتَّوْحِيدِ﴾ به‌راستی بیراره‌و کسی په‌رو‌ه‌ردگارمان به‌راسته‌وه هاتس ﴿فَمِنْ أَمْنٍ شَفَعَهُ فَيَقُولُ﴾
 جانا نایا (له‌میری) تکه‌کارانیت سو نیمه‌هه‌یه‌نکامان بو‌مکه‌ن ﴿أَوَلَمْ نَقْعَسْ لَكَ رَبِّی حَصَنًا﴾
 یا‌بگه‌په‌نریسه‌وه بو‌دو‌یا‌تا‌کرده‌وه‌ی چاک‌بگه‌په‌نک نه‌وه‌ی ده‌من کرد ﴿وَنَحْنُ نَقُصِّرُهُمْ﴾ بیگومان
 خو‌دیان دوراند ﴿وَصَرَّعْتَهُمْ صَعْدًا ثُمَّ نَازَعْتَهُمُ الْمَوْتَ﴾ نه‌وه‌ی هه‌لیان ده‌هست وون سوو نیان ﴿وَنَحْنُ
 نَكْنُزُكُمُ الْيَوْمَ﴾ به‌راستی په‌رو‌ه‌ردگار تان له‌و خوا‌یه‌یه ﴿حَتَّىٰ نَسُوبَ الْأَرْضَ وَبَنِيهَا﴾
 که‌لاسمانه‌کان و ره‌وی له‌شه‌ش روزه‌دا دروست کردوه ﴿ثُمَّ نَسُوبُ عَنْ مَشْرِقِهَا﴾ پاشان (خوا)
 به‌ر بو‌وه‌وه‌سه‌ر هه‌رش و قه‌راری گرت (نیمه‌نیمانه‌مان پی به‌نی به‌لام شه‌وه‌ک‌ی ناراین پر‌سیار
 کرا له‌نیمانی مالیت ده‌بار‌ه‌ی (استواء) هه‌رمووی و ده‌نه‌که‌جه‌قیقه‌نه‌و چو‌بینه‌ک‌ی نه‌ران‌اره‌و
 پر‌سیار کردن ده‌بار‌ه‌ی بیده‌ته‌و یا‌وه‌پرووی پی‌ی واجه‌) ﴿ثُمَّ نَسُوبُ الْيَوْمَ﴾ به‌(تاریکایی) شه‌و
 (پرشایی) روزه‌ده‌ه‌ه‌شت (به‌په‌چه‌وه‌نه‌شه‌وه‌) ﴿فَنُفِثَ﴾ جنه‌، جنه‌ ﴿(روز به‌شوین شه‌وه‌یه‌به‌خیر پی‌ی)
 و شه‌و به‌شوین روزه‌وه‌یه‌به‌خیر پی‌ی ﴿وَنَسُوبُ الْيَوْمَ﴾ غور و مانگ و نه‌سته‌ره‌ک‌ایش
 ﴿مُسْطَرِبًا﴾ ژس‌بار کراوون به‌هه‌رمانی خوی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ بیدارس که‌به‌دی
 هه‌شان و نه‌ماندن هه‌ر بو‌خوا‌یه ﴿وَنَسُوبُ الْيَوْمَ﴾ پاک و ینگه‌رده (له‌هه‌موو که‌م و کوری
 به‌که‌) خوی په‌رو‌ه‌ردگاری هه‌موو جیهانیان ﴿وَنَسُوبُ الْيَوْمَ﴾ له‌په‌رو‌ه‌ردگارمان
 په‌په‌سه‌وه‌به‌ره‌لیلی (و کرورانه‌وه‌) و به‌هه‌نی ﴿وَنَسُوبُ الْيَوْمَ﴾ بیگومان خو ده‌ست در‌پزی
 کاراسی غم‌وش ناو‌ست ﴿وَنَسُوبُ الْيَوْمَ﴾ خرا‌به‌کاری مه‌که‌ن له‌ره‌ه‌سده‌ پاش
 نه‌وه‌ی که‌خوا‌چاکی کرده‌وه ﴿وَنَسُوبُ الْيَوْمَ﴾ وه‌هاوار و مره‌ن بو‌خوا‌یه‌ش‌رس و نه‌میده‌وه
 ﴿وَنَسُوبُ الْيَوْمَ﴾ به‌راستی میهره‌بانی خوا‌له‌چا‌که‌کارانه‌وه‌نریکه‌ ﴿وَنَسُوبُ الْيَوْمَ﴾
 نه‌ه‌ (خوا) رانیکه‌نایه‌کان ده‌میریت ﴿ثُمَّ نَسُوبُ الْيَوْمَ﴾ به‌موزه‌ده‌ه‌ه‌شت (بار‌ی)
 ره‌حه‌ته‌ی په‌رو‌ه‌ردگار ﴿وَنَسُوبُ الْيَوْمَ﴾ هه‌نا‌کاتی هه‌وری قورس (ی باران‌وی) هه‌لده‌گرن
 ﴿وَنَسُوبُ الْيَوْمَ﴾ ده‌پیرس بو‌ولانیک‌ی مردو (وشکی پی‌ی گیا) ﴿وَنَسُوبُ الْيَوْمَ﴾ ح‌به‌و (هه‌وره‌)
 به‌ران ده‌بار‌س ﴿وَنَسُوبُ الْيَوْمَ﴾ به‌هوی نه‌وره‌هه‌موو به‌رو‌و‌و‌ه‌h

﴿وَالَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ ره‌وی و حاکمی پاک و به‌پیت ﴿اَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ دَارِهِمْ﴾ رووه‌ک و شیباییه‌کی به‌هرمانی
 په‌رو و دگاری ده‌رویت ﴿وَجَزَىٰ جَزَاءً﴾ وه‌نموی پس و بی خیره ﴿اَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ دَارِهِمْ﴾ داری و دال به‌بی
 لسی ی مارویت و ده‌رنایه‌ت ﴿حَقَّقْنَا لَهُمْ عُقْبَتَهُمْ﴾ نامه و جوړه نایه‌ته‌کانی حومان پس ده‌که‌پس
 ﴿يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ﴾ بو‌گه‌لیت که سوپاس‌گواران ﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً﴾ سوئید به‌خوا
 ینگومان نیمه‌سو و حمان ره‌وانه کرد نو لای گه‌له‌که‌ی ﴿قَالَ يَتْلُو آيَةً﴾ وونی نه‌ی گه‌له‌که‌م
 نه‌با خوا به‌رستن ﴿فَاَنْتَكُم مِّنْ عَذَابُهُمْ﴾ تیره هیچ په‌رستراونکنا می به‌پنجگه‌له‌و (خوا) ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْكَ﴾
 عیضه‌ت به‌رستی من ده‌ترسم (دو و چاری) تیره بی ﴿عَذَابُهُمْ﴾ سرای بر و زیکتی گه‌وره
 (که بر و زی دواپی به) ﴿قَالَ لَا تَسْأَلُنِي﴾ کار به‌ده‌ست و ده‌سه‌لانداری گه‌به‌که‌ی و و تپان
 ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُكَ نِعْمَتِي﴾ به‌راستی نیمه‌توله‌گومراییه‌کی ناشکر ادا ده‌پس ﴿قَالَ لَوْ كُنْتُ عَلِيمٌ﴾
 هر مووی نه‌ی گه‌له‌که‌م هیچ گومرایی به‌ک له‌مندی به ﴿وَعَجِبْتَ﴾ رستراونکنا می به‌لکو
 من به‌راوم له‌لایه‌ن په‌رو و دگاری جبهانیه‌وه ﴿قَالَ يَتْلُو آيَةً﴾ په‌یامه‌کس په‌رو و دگرم
 راده‌گه‌به‌سم پشان ﴿وَتَصْحَحُ﴾ وه‌ناموز گارستان ده‌که‌م ﴿وَتُسَبِّحُ﴾ و نه‌وی من
 له‌لایه‌ن خوا وه‌دیرانم تیره مایران ﴿قَالَ يَتْلُو آيَةً﴾ نایا سهرتان سو و ماوه
 له‌هاتسی په‌یام و به‌دخه‌ره‌وه‌به‌ک له‌لایه‌ن په‌رو و دگارتان وه‌ه ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْكَ﴾
 (که مو و ده) ﴿يَتْلُو آيَةً﴾ بو‌نموی لاگادارشان کانه‌وه و تانترسینیت و حوتان پاورین
 (نه‌با هرمانی خوا) ﴿وَتَصْحَحُ﴾ بو‌نموی به‌حشان پس بکریت ﴿قَالَ يَتْلُو آيَةً﴾ درای
 نه‌وه بر و یان پس به‌هینا نیمه‌ش (نوح) مان در گار کرد ﴿وَتُسَبِّحُ﴾ هه‌رو هه‌مانه‌و نه‌ش
 له‌گه‌لیدا سو و نه‌که‌شسته‌که‌دا ﴿وَتُسَبِّحُ﴾ پشان نه‌وانه‌ی بر و یان به‌سو و به
 نایه‌ته‌کانمان مو قعمان کردن و خسکاندمان ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْكَ﴾ به‌راستی نه‌وه‌نه‌گومه‌لی (دل)
 کورمان بو و ﴿قَالَ يَتْلُو آيَةً﴾ وه‌ماردمان بو لای گه‌لی هادیرا که‌یان که هورده‌په‌مه‌میره
 ﴿قَالَ يَتْلُو آيَةً﴾ هر مووی نه‌ی گه‌له‌که‌م نه‌نه‌با خوا به‌رستن ﴿قَالَ يَتْلُو آيَةً﴾ هیچ
 په‌رستراونکنا می به‌پنجگه‌له‌و ﴿قَالَ يَتْلُو آيَةً﴾ ده‌ی نایا تیره پاریر کار مان وله‌خودا مانترس ۱۹ ﴿قَالَ يَتْلُو آيَةً﴾
 و و تپان ﴿قَالَ يَتْلُو آيَةً﴾ به‌راستی نیمه‌توله‌گلی و به‌فامدا ده‌پس ﴿قَالَ يَتْلُو آيَةً﴾
 وه‌به‌راستی و اگومان ده‌پس که تو له‌درو و رمان بیت ﴿قَالَ يَتْلُو آيَةً﴾ هر مووی نه‌ی
 گه‌به‌که‌م هیچ گیتی و به‌فامی به‌ک له‌مندی به ﴿وَعَجِبْتَ﴾ به‌لکو من به‌راونکم
 له‌لایه‌ن په‌رو و دگاری هه‌مو و جبهانیه‌وه ﴿قَالَ يَتْلُو آيَةً﴾

﴿وَمَكَانٌ غَافٍ ظَلُمَةٌ﴾ وه وه لاسی گه‌له‌کی هیچ نه‌بوو ﴿لَا أَلْفَاكُ﴾ بیت‌ه‌که له‌وه‌ی که‌ووتیان
 ﴿أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ﴾ له‌شار و وولانه‌که‌سان (العوطف و نمانداره‌کان) ده‌ریکس ﴿وَلَهُمْ
 أَلْفُ نَصْرٍ مِنْ رَبِّهِ﴾ نه‌راستی نه‌وانه که‌سانیکس که‌خویان پاک و نه‌میر راده‌گرس ﴿وَلَهُمْ
 وَهْدَةٌ﴾ له‌مها نیمه‌خوی و شوینکه و توانیمان پرگار کرد ﴿لَا تَرْفَعُ كَفًا مِنْ يَدَيِّهِ﴾ جگه
 له‌خیزانه‌که‌ی که له‌تیا چووان سوو ﴿وَأَمْرٌ مِنْهُمْ مَعْرٌ﴾ جا‌بارانیکمان په‌سه‌را‌باراندن (به‌ره
 مارانمان کردن) ﴿وَأَنْظَرُ حَتِّفًا عِيبَةً مُخْرَجَةً﴾ جاسه‌یر که‌سه‌ره‌مه‌حامس لوان ناران چوون سوو
 (وچیان لی هات) ﴿وَمِنْ مَثَلٍ خُذْ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ﴾ وه بو گه‌لی مه‌دیه‌بیش شوو هه‌یی برابانمان دارد
 ﴿فَالْيَقُوتُ نُفُودًا﴾ ده‌سووی نه‌ی گه‌له‌که‌م به‌ته‌ها خوا‌په‌رستس ﴿وَالْحُكْمُ مِنْ بَعْثِ عِزَّةٍ﴾ هیچ
 به‌رستراونیکتان بی په‌بیجگه‌له‌و ﴿وَلَا تَحْزَنْكَ بَعْثُ يَوْمٍ يَكُونُ لَكَ أَهْلٌ بِهِ يَسْتَمِعُونَ﴾ یه‌لکه‌ر
 به‌لکه‌ر مو‌عجیره‌به‌کی روون و ناشکرانان بو هاتووه ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ إِذَا عَاهَدْتُمْ﴾ که‌وانه نه‌پنو به
 و گیشانه‌تان د ریشت و راست بس ﴿وَلَا تَنْهَوْنَهُمْ عَنْ شَيْءٍ ظَهَرُوا لَهُمْ﴾ و له‌شت و مه‌کی خه‌لکی
 که‌م مه‌که‌سه‌وه (به‌دری) ﴿وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ دَارًا مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ وه له‌ره‌ویدا خرابه‌کاری مه‌که‌ن
 له‌پاش چاکردس ﴿يَعْلَمُ خَيْرًا مِنْهُمْ﴾ نه‌وه‌ی باسکرا چاکتره‌بونن ﴿وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ دَارًا مِنْ يَدَيْهِمْ﴾
 نه‌گه‌ر نیوه‌نماندارن ﴿وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ دَارًا مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ وه له‌سه‌ره‌موو ریگه‌به‌که‌ دامه‌بیشس (ریگه
 مه‌گرس) ﴿وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ دَارًا مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ هه‌ره‌شه‌بکس و به‌ره‌ه‌لستی ریگه‌ی خو‌بکس
 ﴿مَنْ يَدَّ يَدًا﴾ له‌و که‌سه‌ی باو‌مری بی هیناسن ﴿وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ دَارًا مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ و بتانه‌وشت پرنگای خوا
 به‌لاری وچه‌ونی به‌سه‌روو ﴿وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ دَارًا مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ وه بی‌ری نه‌و کانه‌بکه‌سه‌وه‌که‌ نیوه‌که‌م بوون
 ﴿وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ دَارًا مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ پاشان خوا‌روری کردن ﴿وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ دَارًا مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ ده‌ی سه‌ریج به‌دن ﴿وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ دَارًا مِنْ يَدَيْهِمْ﴾
 له‌قیبیرت ﴿سه‌ره‌مه‌حامس خرابه‌کاران چوون سوو (وچیان لی هات) ﴿وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ دَارًا مِنْ يَدَيْهِمْ﴾
 به‌عطف ﴿وه نه‌گه‌ر کومه‌لیت له‌نیوه﴾ ﴿وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ دَارًا مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ ناو‌ریان هینا‌بیت نه‌و په‌دیه‌ی به‌مدا
 نیردراوه ﴿وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ دَارًا مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ وه کومه‌لیکی برتان ناو‌ریان به‌هینا‌بیت ﴿وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ دَارًا مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ نه‌وه‌نارام بگرس
 ﴿وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ دَارًا مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ هه‌تا خوا‌بریار ده‌دات له‌بوانماندا ﴿وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ دَارًا مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ وه نه‌و (خو)
 باشت‌رینی بریاره‌مراوه ﴿

﴿فَأَنصَلَتْ إِلَىٰ ذَاكِ الْمَذْمُومِ﴾ نه‌کار به‌دست و دمه‌لا تدارانه‌ی که حقان به‌گه‌وره دائه‌ما لدر
گه‌له‌ک‌ه‌ی (شوعه‌یبت) دا ورتیان ﴿فَخَرَجَتْ أَنفُسُ﴾ نه‌ی شوعه‌یبت بینگومان دهرت ده‌ک‌ه‌ی
﴿وَأُخْرِجَتْ أَمْوَالُهُمْ﴾ نه‌وانه‌ش که مروایان عباوه‌له‌گه‌ل تودا ﴿مِنْ رَبِّ﴾ له‌شاره‌که‌مان ﴿وَأَتَقَوْنَ
وَبَشِيتَ﴾ یان دمی بگه‌رینه‌وه‌سه‌ر نایی نیمه ﴿وَهُ﴾ (شوعه‌یبت) دهرمووی ﴿وَأُخْرِجَتْ أَمْوَالُهُمْ﴾ نه‌گه‌ر
حدریش به‌ک‌ه‌ی و پیشمان باخوش بیت ﴿وَهُ﴾ دهرت به‌ک‌ه‌ی بینگومان دروینه‌کی گه‌وره‌مان
بزو خو هله‌به‌ستوه ﴿وَهُ﴾ نه‌گه‌ر بگه‌ریسه‌وه‌ساو ناییه‌که‌تان (که‌بت به‌رستی به)
﴿بَعْدَ رَجْعَتِهَا﴾ پاش نه‌وه‌ی که‌خواورکاری کردی لی ﴿وَهُ﴾ نه‌وانیه‌که‌مان به‌روانیه
یومان بگه‌ریسه‌وه‌بو ناو نه‌و (بت به‌رستی به) ﴿وَهُ﴾ نه‌گه‌ر خوی به‌رووردگارمان
بهدوت ﴿وَهُ﴾ راسست و ناگادری به‌رووردگارمان همووشتیکی گر تونده‌وه‌﴿وَهُ﴾
آله‌توگ ﴿تَه‌بها پشتمان به‌خوا به‌ستوه﴾ راسست و نه‌وانیه‌که‌مان (اورتیا) نه‌ی به‌رووردگارمان
له‌بیوان نیمه و گه‌له‌که‌ماندا حوکم و بریار سده ﴿وَهُ﴾ نه‌هقی ﴿وَهُ﴾ تو به‌شتیری
بریار دهرانی ﴿وَهُ﴾ نه‌وانیه‌که‌مان گه‌ریسه‌وه‌سه‌ر نیمه، ده‌سته‌وه‌نه‌شرای هوزه‌ک‌ه‌ی که‌بی بروایون ورتیان
﴿وَهُ﴾ نه‌وانیه‌که‌مان مسوید به‌خوا نه‌گه‌ر نیوه‌شوین شوعه‌یبت بگه‌ون ﴿وَهُ﴾ به‌رستی
نه‌و کاته‌ریان لیکه‌وتوان خوتانی ﴿وَهُ﴾ نه‌وانیه‌که‌مان حابه‌ه‌وی نه‌وه‌وه‌بو به‌له‌ره‌به‌کی توند
لینی دهرانی ﴿وَهُ﴾ همووریا نه‌ماله‌کانی‌بده‌له‌ناوچوون (بی گیان و جووله‌که‌وتش)
﴿وَهُ﴾ نه‌وانیه‌که‌مان شوعه‌یبت به‌دروورانی (باوه‌ریان پی به‌هیا) ﴿وَهُ﴾ نه‌وانیه‌که‌مان
به‌هیا ﴿وَهُ﴾ نه‌وانیه‌که‌مان به‌دروورانی (باوه‌ریان پی به‌هیا) ﴿وَهُ﴾ نه‌وانیه‌که‌مان
نه‌وانیه‌که‌مان شوعه‌یبت به‌دروورانی (باوه‌ریان پی به‌هیا) ﴿وَهُ﴾ نه‌وانیه‌که‌مان
بوون ﴿وَهُ﴾ نه‌وانیه‌که‌مان به‌دروورانی (باوه‌ریان پی به‌هیا) ﴿وَهُ﴾ نه‌وانیه‌که‌مان
نه‌ی گه‌له‌که‌مان ﴿وَهُ﴾ نه‌وانیه‌که‌مان به‌دروورانی (باوه‌ریان پی به‌هیا) ﴿وَهُ﴾ نه‌وانیه‌که‌مان
نیوه‌که‌ماندا ﴿وَهُ﴾ نه‌وانیه‌که‌مان به‌دروورانی (باوه‌ریان پی به‌هیا) ﴿وَهُ﴾ نه‌وانیه‌که‌مان
مؤه‌وری سن سرواز کامر غم و خه‌فت بخوم ﴿وَهُ﴾ نه‌وانیه‌که‌مان به‌دروورانی (باوه‌ریان پی به‌هیا) ﴿وَهُ﴾ نه‌وانیه‌که‌مان
شاریک بیعه‌به‌ریکمان به‌وانه‌کردیت ﴿وَهُ﴾ نه‌وانیه‌که‌مان به‌دروورانی (باوه‌ریان پی به‌هیا) ﴿وَهُ﴾ نه‌وانیه‌که‌مان
و نه‌وانیه‌که‌مان به‌دروورانی (باوه‌ریان پی به‌هیا) ﴿وَهُ﴾ نه‌وانیه‌که‌مان
پارینه‌وه‌به‌پشیمان بیسه‌وه‌﴿وَهُ﴾ نه‌وانیه‌که‌مان به‌دروورانی (باوه‌ریان پی به‌هیا) ﴿وَهُ﴾ نه‌وانیه‌که‌مان
گوری به‌چاکه و خوشی ﴿وَهُ﴾ نه‌وانیه‌که‌مان به‌دروورانی (باوه‌ریان پی به‌هیا) ﴿وَهُ﴾ نه‌وانیه‌که‌مان
ورتیا ﴿وَهُ﴾ نه‌وانیه‌که‌مان به‌دروورانی (باوه‌ریان پی به‌هیا) ﴿وَهُ﴾ نه‌وانیه‌که‌مان
بوون ﴿وَهُ﴾ نه‌وانیه‌که‌مان به‌دروورانی (باوه‌ریان پی به‌هیا) ﴿وَهُ﴾ نه‌وانیه‌که‌مان
به‌ده‌کرد ﴿وَهُ﴾ نه‌وانیه‌که‌مان به‌دروورانی (باوه‌ریان پی به‌هیا) ﴿وَهُ﴾ نه‌وانیه‌که‌مان

﴿وَلَوْلَا اَنْ هُنَّ اَعْرٰی﴾ و نه‌گه‌ر دانیش‌توانی شار و گونه‌کان ﴿مَوَّاسُو﴾ باوهریان به‌تابه و خویس
 پیر ستابه (له‌قه‌ده‌عه‌ کراوه‌کانی خوا) ﴿تَتَخَفَتُهُمْ رَعٰتٌ مِّنْ اَسْمَاءٍ وَّلَا رٰی﴾ نه‌رستی ده‌رگای
 به‌ره‌کاتی تاسمان و ره‌ویسان بو ده‌کردنه‌وه ﴿وَنَكَّ مَعَهُ﴾ به‌لام پروایان نه‌هیتا (به‌پیتعه‌به‌ره‌کهایان)
 ﴿فَاسْتَبْهَمُوا﴾ له‌محاتیمه‌ش نه‌وانمان گرت و سرامان دان ﴿بَدَا لَهُمْ يَكْتُمُوْنَ﴾ نه‌هوی نه‌و خرابانه‌وه‌ی
 ده‌بیان کرد ﴿اَنْ هُنَّ اَعْرٰی﴾ نابا خه‌لکی نه‌و شار و گویمانه‌ ترسیان به‌وو ﴿لَا یَسْمَعُوْنَ﴾
 بیت ﴿له‌وه‌ی سرای نیمه‌یان بوییت له‌شه‌ودا ﴿وهم‌یمنون﴾ کاتیت نه‌وان خه‌وتوون ﴿وَلَوْلَا اَنْ هُنَّ اَعْرٰی﴾
 که‌سرای نیمه‌یان بوییت ﴿صَبٰی وَهَمَّ یَسْمُوْنَ﴾ له‌چیشته‌نگارده‌له‌کاتیک‌دا یاری و گالته‌ده‌که‌ن
 ﴿وَلَوْلَا اَنْ هُنَّ اَعْرٰی﴾ جانا یا له‌پیلانی خوا نه‌ترسان و بی‌یاک بوون ﴿وَلَا یَسْمَعُوْنَ﴾
 ده‌ی که‌س له‌پیلانی خوا دل‌یا ماییت ﴿لَا تَقُوْلُ تَحِیْرُوْا﴾ جگه‌له‌که‌سانی ره‌ره‌مه‌ده‌به‌بیت
 ﴿وَلَوْلَا اَنْ هُنَّ اَعْرٰی﴾ نابا پروون به‌ونه‌وه‌ بو نه‌وانه‌ی ره‌ویسان به‌میرات بؤ ده‌مینته‌وه
 ﴿مِنْ اَتَقَدُّ قَدَمٌ﴾ دوا‌ی (تیا چووسی) خاوه‌به‌پیشوه‌کانان ﴿لَا تَقُوْلُ تَحِیْرُوْا﴾ نه‌گه‌ر به‌مانه‌وبیت
 ﴿وَلَوْلَا اَنْ هُنَّ اَعْرٰی﴾ به‌هوی گوا‌هه‌کاپانه‌وه‌ دوو‌چاری به‌لایان ده‌که‌یس ﴿وَلَوْلَا اَنْ هُنَّ اَعْرٰی﴾
 مؤر ده‌یین به‌سه‌ر دل‌یان دا ﴿فَهَلْ اَسْمَعُوْنَ﴾ نیر نه‌وان (هیچ به‌مد و ناموز گاریبه‌ک) دیستن
 ﴿یٰۤاَیُّهَا اَعْرٰی﴾ نه‌و شار و گویدمانه‌ی (که‌ویرانمان کردن) ﴿فَعَفٰی عَنِکَ مِنْ اٰیٰتٍ﴾ ده‌بدیت به
 ده‌واله‌کانی ده‌گیرینه‌وه‌ بؤت ﴿وَلَوْلَا اَنْ هُنَّ اَعْرٰی﴾ سوینده‌به‌خوا به‌راستی به‌عه‌مه‌رانان
 بو‌حات به‌نه‌لگه‌و بیشانه‌ی رو‌ونه‌وه ﴿فَاسْتَبْهَمُوا﴾ به‌لام باوهریان نه‌هیتا ﴿بَدَا لَهُمْ يَكْتُمُوْنَ﴾
 به‌وه‌ی که‌له‌پیش د به‌درویان ده‌رانی ﴿فَاسْتَبْهَمُوا﴾ نامو‌خوره‌خوا مؤر ده‌بیت
 به‌سه‌ر دلی بی‌باوهران دا ﴿وَلَوْلَا اَنْ هُنَّ اَعْرٰی﴾ رو‌ریه‌ی نه‌وانمان به‌دی خاوه‌می هیچ
 به‌به‌ماتیت بن ﴿وَلَوْلَا اَنْ هُنَّ اَعْرٰی﴾ به‌راستی رو‌ریه‌یانمان دی سه‌ریچی که‌ر (و تاوانبار)
 بوون ﴿لَا یَسْمَعُوْنَ﴾ پاشان دوا‌ی نه‌وانه‌ی (که‌ناسمان کردن) مووسامان بارد ﴿لَا یَسْمَعُوْنَ﴾
 به‌نه‌لگه‌و مرع‌حیر کانسانه‌وه‌ مو‌لای غیره‌ون و دارو‌ده‌سته‌که‌ی ﴿فَاسْتَبْهَمُوا﴾
 به‌لام نه‌وان به‌بیشانه‌کان (بی پروا بوون) و سته‌میان کرد ﴿فَاسْتَبْهَمُوا﴾ عیبه‌ت مفید
 جا برو‌نه‌ و سه‌ریج به‌ده‌ که‌سه‌رمحامی له‌فرمان ده‌رچووان و خرابه‌کاران چوون بوو ﴿وَلَوْلَا اَنْ هُنَّ اَعْرٰی﴾
 ﴿وَلَوْلَا اَنْ هُنَّ اَعْرٰی﴾ مووسا فرموی نه‌ی غیره‌ون ﴿لَا یَسْمَعُوْنَ﴾ به‌راستی من
 به‌عه‌مه‌رمکم نه‌لایان به‌رو‌ره‌دگری جیه‌انانه‌وه ﴿وَلَوْلَا اَنْ هُنَّ اَعْرٰی﴾

﴿حَمِيقٌ عَلَى الْأَنْوٰى﴾ و اشیاوه و (سورم) که هیچ شیک نه‌لیم. ﴿عَلَى الْأَنْوٰى﴾ به‌سای خواره
 حگه له‌هق و راسی ﴿فَذَٰلِكَ جَعَلْنَاهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْكَ﴾ به‌راستی له‌لایدن به‌روهره‌دگار به‌وه
 به‌لگه‌ی پروون و ناشکرام بق‌هیاون ﴿فَذَٰلِكَ مِمَّا فِي تَحْتِیْ﴾ که‌واته به‌نویسرا تیل له‌گه‌ل من بیره
 (به‌ره‌لایان که له‌کویله‌یی و چموسانه‌ومت) ﴿فَذَٰلِكَ﴾ (میرعمون) وونی ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ حَسِبْتُمْ أَنَّا﴾
 پینا ﴿ثُمَّ كَرِهَ اللَّهُ لَنَا﴾ به‌کت هیاوه (ته‌ی موسی) ته‌وه تیشانی نده ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ أَصْفَرِیْنَ﴾
 نه‌گه‌ر توبه‌راست بیژانی ﴿فَذَٰلِكَ عَصَاكَ﴾ نه‌معا موسا گوزچانه‌که‌ی مپند. ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾
 مپیر ﴿بِهِ كَسِرَ الْكَوْكَبَ﴾ نه‌معا موسا گوزچانه‌که‌ی مپند. ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾ به‌ستی (له‌باخه‌ل به‌وه
 یس له‌بس هه‌نگل به‌وه) ده‌ره‌یا ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾ له‌پر ته‌وه (ده‌سته) سبی و پرشگه‌داریور
 یس پیره‌ان ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾ هه‌دیک له‌کریه‌ده‌ست و ده‌سه‌لانداری گه‌له‌که‌ی
 میرعمون ووتیان ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾ به‌راستی نه‌م (موسا به) جادوو گهریکی رورانه ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾
 پیردا (خزجکرم من رَصَدْتُمْ) ده‌یه‌وست له‌خاک و وولاتی خوتان دهرتان کات ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾ جا
 تیره‌ه‌رمان و راتر چیه (لعم یاره‌یه‌وه) ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾ ته‌واتیش ووتیان ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾ کاری (موسا)
 وبرا که‌ی دوا به‌ه ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾ ته‌واتیش ووتیان ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾ ته‌واتیش ووتیان ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾
 لی به) ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾ هه‌موو جادوو گهریکی شاره‌رات بو ده‌هینن ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾
 یزوت ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾ هاتن بولای میرعمون ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾ ووتیان ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾ بیگومان نیمه‌پداشت
 و خه‌لانی گه‌وره‌مان ده‌یت ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾ ته‌گهر نیمه‌سهر که‌وتیش (به‌سهر موسا دا) ؟
 ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾ (میرعمون) وونی به‌لی پاداشتی گه‌ورمان ده‌یی ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾ و بیگومان
 نیمه‌له‌میریکسی (خوم) ده‌سی ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾ (جادوو گهره‌کان) ووتیان ته‌ی موسا ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾
 شمن ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾ مری ی ده ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾ پان نیمه‌ده‌بهاو یزیش و مری
 ده‌ده‌یس ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾ (موسا) ووتی نیمه‌بهاو یزیش (ته‌وه‌ی پیتانه) ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾ نه‌معا کانی
 (ته‌وه‌ی پیتان بو له‌جادوو) مری یان دا ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾ چاوه‌مستیان له‌خه‌لک کرد
 ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾ و ترسیکی گه‌وره‌یان خسته‌دلپانه‌وه ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾ وه جادوو به‌کی
 گه‌وره‌یان تواسه ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾ وه حیسان کرد بو موسا ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾ که‌گوزچانه‌که‌ت
 فری به‌ه ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾ تیره‌یه‌که‌سهر ته‌وه (گوزچانه‌بو به‌مارو) هه‌رجی جادوو‌ی درو به‌یان
 کرد بو هه‌لی لووشی ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾ تیره‌راستی ده‌ر که‌وت و پروون بو به‌وه ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾
 یتمون ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾ ته‌واتیش هه‌رجی (سبحر) یان کرد بو و بوچه‌ل نو به‌وه ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾ هه‌ر له‌ریدا
 (میرعمون و شونکه‌وتوانی) زتر خزان و دوران ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾ و به‌رسوایی گه‌رانه‌وه ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾
 شجره‌سجیرین ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾ وه جادوو گهران هه‌موویان سوورده‌یان مرد (بق به‌روهره‌دگاریان) ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا﴾

﴿هَٰؤُلَاءِ﴾ (ساحیره‌کان) ووتیان ﴿فَإِذَا نَسِيتُمْ﴾ نیمه‌ی یرومان هینا به‌یرو مردگاری جیهانیان
 ﴿رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ که به‌یرو مردگاری موسا و هارونه ﴿فَإِذَا نَسِيتُمْ﴾ بیرعه‌ون وونی
 ﴿مَنْ يَدْفَعُ زَكَاةً فَكَفَّةً﴾ پیش نه‌وی نیرتان مدهم ناوهرتان پی هینا ﴿يَنْهَئُهُ﴾ به‌راستی
 نه‌ه ﴿لَنْ يَكْفُرَ مَكْرَهُنَّ﴾ و «میرسه» قیل و پیلانیکه (تیوهر موسا) به‌خسته‌تان بو کیشاوه له‌م شاره‌ه
 ﴿لَنْ يَكْفُرَ مَكْرَهُنَّ﴾ نادانستوانه‌کدی لی دمرکه‌ن ﴿مَوْفَىٰ عَصَا﴾ جاله‌دواید، ده‌رائس (چیتان لی
 ده‌که‌م) ﴿لَا يَطْعَمُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّهِ﴾ سونید بیت دهمت و قاچان سیرم ﴿مَنْ يَلْمِزْهُ﴾ به‌پنجه‌وانه‌وه
 (چه‌پ و راست) ﴿لَنْ يَكْفُرَ مَكْرَهُنَّ﴾ نه‌معا سونید پی گشتان هه‌لده‌واسم ﴿هَٰؤُلَاءِ﴾ ووتیان
 (به‌یروعه‌ون) ﴿وَلَا يَكْفُرُ مَكْرَهُنَّ﴾ نیمه‌ی دلپاس که بو لای به‌یرو مردگارسان ده‌که‌پنیه‌وه ﴿وَلَا يَكْفُرُ مَكْرَهُنَّ﴾
 ﴿وَلَا يَكْفُرُ مَكْرَهُنَّ﴾ تو هیچ به‌خسته‌یه‌کله‌نیمه‌ی به‌ ﴿لَا يَكْفُرُ مَكْرَهُنَّ﴾ جگه‌له‌وه‌ی که نیمه‌ی ناوهرمان
 به‌به‌لگه و بیشانه‌کانی به‌یرو مردگارسان هیناوه ﴿لَنْ يَكْفُرَ مَكْرَهُنَّ﴾ کانی یزمان هات ﴿رَبِّ قَبِيلِ عَصَا﴾
 نه‌ی به‌یرو مردگارمان نارامیان به‌سه‌ردا بریزه ﴿وَلَا يَكْفُرُ مَكْرَهُنَّ﴾ و به‌موسولمانیه‌تی بعد مریه ﴿لَنْ يَكْفُرُ مَكْرَهُنَّ﴾
 ﴿وَلَا يَكْفُرُ مَكْرَهُنَّ﴾ هه‌مدیک له‌ده‌سه‌لانداران و کاربه‌ده‌ستانی گه‌لی بیرعه‌ون ووتیان ﴿لَنْ يَكْفُرُ مَكْرَهُنَّ﴾
 و «میرسه» نایاوار له‌موسا و هورده‌کدی ده‌هینی ﴿لَنْ يَكْفُرُ مَكْرَهُنَّ﴾ بو نه‌وه‌ی له‌وولاندا (خانی میردا)
 خراپه‌کاری بکه‌ن ﴿وَلَا يَكْفُرُ مَكْرَهُنَّ﴾ و ده‌ست له‌خوت و به‌سترده‌کانت هه‌لیگرن ﴿هَٰؤُلَاءِ﴾ (بیرعه‌ون)
 وونی ﴿لَنْ يَكْفُرُ مَكْرَهُنَّ﴾ به‌مه‌ودوا کوره‌کابیان ده‌کوزیس ﴿وَلَا يَكْفُرُ مَكْرَهُنَّ﴾ و ناوهره‌نایان ده‌هیلینه‌وه
 به‌ریدوویی (بو خرمه‌ت کردن) ﴿وَلَا يَكْفُرُ مَكْرَهُنَّ﴾ و به‌یگومان نیمه‌ی ده‌سه‌لانداریس به‌سه‌رباندا ﴿لَنْ يَكْفُرُ مَكْرَهُنَّ﴾
 ﴿وَلَا يَكْفُرُ مَكْرَهُنَّ﴾ موسا به‌گه‌له‌کدی ووت ﴿لَنْ يَكْفُرُ مَكْرَهُنَّ﴾ داوی باره‌تی له‌خوا بکه‌ن و
 خوراکگر مس ﴿لَنْ يَكْفُرُ مَكْرَهُنَّ﴾ بیگومان هه‌موورموی مولکی خوابه ﴿وَلَا يَكْفُرُ مَكْرَهُنَّ﴾ و به‌یگومان
 ده‌یدا به‌هر که‌س به‌به‌مده (شیاره) کانی که‌خوی به‌دویت ﴿وَلَا يَكْفُرُ مَكْرَهُنَّ﴾ و به‌ره‌له‌معا
 چاک بو خواناسانه ﴿وَلَا يَكْفُرُ مَكْرَهُنَّ﴾ (گه‌له‌کدی) ووتیان ﴿وَلَا يَكْفُرُ مَكْرَهُنَّ﴾ پیش هاتنی تو یز
 ناوهمان لارار درایس ﴿وَلَا يَكْفُرُ مَكْرَهُنَّ﴾ هه‌روه‌ها پاش هاتی نو سو ناوهمان (به‌پنجه‌مه‌رایه‌تی)
 ﴿وَلَا يَكْفُرُ مَكْرَهُنَّ﴾ (موسا) به‌رمووی ﴿وَلَا يَكْفُرُ مَكْرَهُنَّ﴾ به‌لکو به‌یرو مردگارسان دوزمه‌کتن
 له‌ساو به‌ریت ﴿وَلَا يَكْفُرُ مَكْرَهُنَّ﴾ و تیوه‌بکات به‌جیشیس (ی دوزمه‌کانتان) له‌سه‌ره‌وی
 ﴿وَلَا يَكْفُرُ مَكْرَهُنَّ﴾ جانه‌ماشا ده‌کات نبوه‌چون کار ده‌کس ﴿وَلَا يَكْفُرُ مَكْرَهُنَّ﴾ و «میرسه»
 سونید به‌خوا به‌راستی نیمه‌ی دارو ده‌مته‌ی بیرعه‌ونمان سراده ﴿وَلَا يَكْفُرُ مَكْرَهُنَّ﴾ به‌ووشکه‌سانی وقت
 و قیری ﴿وَلَا يَكْفُرُ مَكْرَهُنَّ﴾ و کم بووسه‌وه‌ی به‌رو بووسی میوه و کشتو کاله‌کابیان ﴿وَلَا يَكْفُرُ مَكْرَهُنَّ﴾
 یذکران ﴿وَلَا يَكْفُرُ مَكْرَهُنَّ﴾ به‌یرو بکه‌نمو (پند و مرگرن) ﴿وَلَا يَكْفُرُ مَكْرَهُنَّ﴾

﴿وَإِذْ جَاءَ نُوحٌ طَوْفًا﴾ حاکانی چاکمیان بۆ بهانه‌ی (له سه‌رومت و نه‌روبووم) ﴿وَأَبُو سَافِدُور﴾ ده‌ی
 ورت نعه هدر می نیمه‌ی (شایسته‌ی نهمه) ﴿وَرَبُّهُمْ نَحِیةٌ﴾ به‌لام کانی تووشی به‌لا و خراپه
 بوو به ﴿بَشِيرًا مِّنْ رَبِّهِ﴾ (ده‌یان ورت) به‌هوی شوومی مووسا و شویس که و تووانیه و به
 ﴿لَا يَصْطَرِفُ عَنْهُ﴾ بیدارسی بیگومان نه و (ماخوشیانه‌ی به‌لایانه‌وه شووم و خر به‌له‌لایان
 حواوه به) ﴿لَهُكَ مَوْسَا وَنِجْمَانِدَار﴾ ﴿وَمَعِيزٌ كَثِيرٌ لِّمَنْ لَّا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام رۆریه بیان می ناگان
 و نار می ﴿وَأَبُو﴾ ده‌یان ورت (به مووسا) ﴿مُهْتَدٍ يَّهْدِيهِ﴾ هدر مو عجیره به کسان سو
 بهتشی ﴿بِاسْمِ رَبِّهِ﴾ بۆ نه‌وه‌ی حادوومان لی نکه‌ی پی ی ﴿عَمَلٌ نَّجِيٌّ يُّتَوَمَّيِّنُ﴾ نه‌وه نیمه باوه‌رت
 پس ماهینیس ﴿وَأَرْسَلْنَا نُوحًا﴾ نه‌وسا نیمه‌ش نارده‌مانه سه‌ریان ﴿أَعْرَافًا﴾ لای و ﴿وَأَجْرًا﴾
 و کولله ﴿وَالْقَمَلِ﴾ و نه‌سپی ﴿وَوَعْدًا﴾ جزوره‌ها بوق ﴿وَنَدًا﴾ و خویش ﴿وَأَيُّهَا﴾
 که چه‌سه به‌لگه و مو عجیره به کی روون بوون ﴿وَنَسْكَرُ﴾ که چی خویان به گه‌وره رانی (له‌وه‌ی
 که برو بهین) ﴿وَمَكَرُ﴾ بیگومان نه‌وانه که لیکنی ناواسار بوون ﴿وَمَدِينَةٍ﴾
 کاتیکیش نه‌وسراو به‌لایان به‌سه‌ردا هات ﴿وَدُو﴾ ووتیان ﴿بِسُورَةِ﴾ له‌ی
 مووسا له به‌روه‌رد گارت پیاریره‌وه بوومان ﴿بِاسْمِ رَبِّهِ﴾ وک به‌لپنی به‌تو داوه ﴿بِاسْمِ رَبِّهِ﴾
 کچر ﴿سَوِيدِي﴾ گه‌ر نه‌م به‌لا و سرایمان له‌سه‌ر لایه‌ری ﴿تَوَيْتَ﴾ بیگومان باوه‌رت پی
 ده‌نیس ﴿وَبِاسْمِ رَبِّهِ﴾ و به‌سو نیسرا ئیلت له‌گه‌لدا ده‌یریس ﴿وَمَدِينَةٍ﴾
 کچر ﴿بِاسْمِ رَبِّهِ﴾ کاتیکت سرکه‌مان له‌سه‌ریان لایرد ﴿بِاسْمِ رَبِّهِ﴾ ماگه‌پشته ماوه‌ی دیاری
 کراو (بو تیاچو ویر) ﴿بِاسْمِ رَبِّهِ﴾ ده‌ست به‌جی به‌یمانیه که بیان هه‌لو هشد نه‌وه ﴿وَأَسْفَنَ﴾
 منهر ﴿حَا تَوْلَمَانِ لِي سَمْدَنَ﴾ ده‌غریه‌ی ئیر ﴿وَهْ لَهْ دَعْرَادَا خِکْکَانْدَمَانِ﴾ پانه‌ه که یه‌نیز
 له‌سه‌ر نه‌وه‌ی نه‌وان باوه‌ریان به‌پشانه‌ی کانی نیمه ده‌بوو ﴿وَكَا تَوَعَّى عَمْرِي﴾ و هه‌میشه لایان
 بی ناگا بوون ﴿وَأَرْسَلْنَا تَوَيْتَ﴾ نیر (له‌جینگای گه‌لی فیر هه‌ون) نه‌و گه‌له‌مان به‌شته‌جی کرد
 ﴿وَمَدِينَةٍ﴾ که هه‌میشه ده‌جده‌سیرانه‌وه له‌روژه‌لات و روز ناوای
 نه‌و وولاته‌د ﴿بِاسْمِ رَبِّهِ﴾ که پیست و به‌ره‌که‌مان تی حست بوو ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ﴾
 و به‌لپنی هه‌ره‌جوانی به‌روه‌رد گارت به‌ته‌وه‌ی هاته‌دی ﴿بِاسْمِ رَبِّهِ﴾ بۆ سه‌وی ئیسرا ئیل
 ﴿بِاسْمِ رَبِّهِ﴾ به‌هوی نارامگری یانه‌وه (له‌سه‌ر ما‌ره‌ه‌تی به‌کان) ﴿وَدَمْرًا﴾ و ده‌روو حاندان
 وینکمان دا ﴿وَمَدِينَةٍ﴾ نه‌و کۆشک و نه‌لارانه‌ی فیر هه‌ون و گه‌له‌که‌ی دروسید
 کرد بوو ﴿وَمَدِينَةٍ﴾ هه‌روه‌ها نه‌و (سیوه و ره‌ر و باحانه‌ی) که که‌پرمان بو کرد بوو ﴿

﴿وَحُورٌ مُّسَرَّمَاتٌ لِّیَحْضُرْنَ مَعَهُمْ﴾ نه‌مجا به‌وی نیر اتیلمان له‌و دهریا پیرانده‌وه (میر عدو و گه‌له‌که‌یمن
 تیدا خکاند) ﴿وَلَوْ عَسَّیْ عَمْرٍ﴾ نه‌مجا موشی خه‌لکانیک موون ﴿بَعَثْنَاهُمْ لِّیَصْطَرِبَهُمْ﴾ به‌رده‌وام
 خدریکی به‌رستی ته‌کانیان بوون ﴿وَلَوْ یُسْئَلُونَ﴾ (حووله‌که‌کانیش) ووتیان نه‌ی مووسا ﴿تَجْعَلْ
 لَهُمْ مِّنْ مَّوَدَّۃٍ﴾ هه‌روه‌ک نه‌و به‌رستر اوانه‌ی نه‌وان قوش به‌رستر اوینکمان بو دینی ﴿وَلَوْ
 مَوْسَا دَرَمُوۤی﴾ ﴿لَنُکَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَخَطَیْهِمْ﴾ به‌راستی نشوه‌هوریکی به‌فاسر ﴿وَلَوْ هُوَ لَکُم مِّنْ
 نَّوَاۤءٍ مُّتَنَزِّلَةٍ﴾ نه‌و (ست به‌رسی به‌ی) نه‌وانی له‌سهره‌له‌باوده‌چی ﴿وَلَوْ یُنْصَرَفْ
 بَقَاعُۤهُمُ﴾ وه‌هه‌رچی ده‌کهن به‌تال وه‌له‌وشاوه‌یه ﴿وَلَوْ﴾ (مووسا) دهرمووی ﴿لَنُکَفِّرَنَّ
 عَنْهُمْ سَخَطَیْهِمْ﴾ نابا حگه‌له‌خوا داواای به‌رستر اوینکی تران یو مکهم ؟ ﴿وَلَوْ فَضَّلْنَا حَبِیۡبَیْ
 كَۤه﴾ (له‌و خوایه) پیری داوون به‌سهر حیهانیا سدا ﴿وَلَوْ دُحِیۡمٌ مِّنْ یَّحْزَنُ﴾ وه‌(پیریکه‌به‌وه) له‌و
 وه‌خشی زرگرممان کردن له‌ده‌ست و به‌یوه‌نده‌که‌ی غیره‌مون ﴿لَنُکَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَخَطَیْهِمْ﴾ که
 نه‌شکه‌معه و ناری سه‌ختیان ده‌دان ﴿لَنُکَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَخَطَیْهِمْ﴾ کورانی نیومیان ده‌کوشت ﴿وَلَنُکَفِّرَنَّ
 عَنْهُمْ سَخَطَیْهِمْ﴾ و ناره‌نانی نیوه‌یان ده‌هیشته‌وه (موخرمه‌نی خویران) ﴿وَلَوْ یُعْصِرُونَ مِّنْ
 عِصۡیَیۡهِمْ﴾ وه‌به‌و (نارردانه) اتسدا تانی کرده‌وه‌یه‌کی گه‌وره‌بوو له‌لایه‌ن به‌روه‌ردگار تانه‌وه ﴿وَلَوْ
 عَصٰی مُّوسٰی﴾ وه‌به‌لیمان به‌مووسا دا ﴿لَنُکَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَخَطَیْهِمْ﴾ سی شه‌و ﴿وَلَنُکَفِّرَنَّ عَنْهُمْ
 سَخَطَیْهِمْ﴾ نه‌ماوه‌که‌مان نه‌واو کرد ﴿لَنُکَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَخَطَیْهِمْ﴾ نه‌وسا وه‌ختی دیداری به‌روه‌ردگاری بوو
 به‌چل شه‌وی ته‌واو ﴿وَلَوْ مُّوسٰی اَخٰیۡهٖ هٰرُونَ﴾ مووسا به‌هاروونی برای ووت ﴿لَنُکَفِّرَنَّ عَنْهُمْ
 سَخَطَیْهِمْ﴾ له‌ناو گه‌له‌که‌مدا جینشولیم به‌﴿وَصَیۡحٌ﴾ و کاری چاک بکه ﴿وَلَا تَجِدُ سَیِّئِیۡمَ لِّمُتَّبِعِیۡنَ﴾ و شونی
 به‌بیری خرابه‌کارن مه‌که‌وه ﴿وَصَیۡحٌ مِّنْ نَّبِیِّۤهِمْ﴾ جاکانی مووسا هات بو کات و شونی
 دیاری کراومان (بو گفترگو کردن له‌گه‌لمان) ﴿وَلَنُکَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَخَطَیْهِمْ﴾ و به‌روه‌ردگار و ونوویزی له‌گه‌لدا
 کرد ﴿وَلَنُکَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَخَطَیْهِمْ﴾ ووتی نه‌ی به‌روه‌ردگارم ﴿وَلَوْ نَضْرِبُکَ﴾ خوتم پیشان به‌ت بیت بیسم ﴿وَلَنُکَفِّرَنَّ
 عَنْهُمْ سَخَطَیْهِمْ﴾ (به‌روه‌ردگار) دهرمووی نو (له‌دوبادا) من مایی ﴿وَلَنُکَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَخَطَیْهِمْ﴾ نه‌لام سه‌یری
 (لای) شاخه‌که‌مکه ﴿وَلَنُکَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَخَطَیْهِمْ﴾ حانه‌گه‌ر نه‌و شاخه‌له‌شونی خوی دامه‌حولا ﴿وَلَنُکَفِّرَنَّ
 عَنْهُمْ سَخَطَیْهِمْ﴾ نه‌وه‌دوای که‌میت توش ده‌میسی ﴿وَلَنُکَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَخَطَیْهِمْ﴾ جاکانیک به‌روه‌ردگاری خوی
 دهرخست یو شاخه‌که‌﴿خَعۡبَۃٌ دَحۡیَۃٌ﴾ شاخه‌که‌ی وورد و هان کرد (وله‌گه‌ل ره‌یدا نه‌ختی کرد)
 ﴿وَلَنُکَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَخَطَیْهِمْ﴾ و مووساش به‌ی هوشی که‌وت به‌روودا ﴿وَلَنُکَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَخَطَیْهِمْ﴾ حاوه‌ختی هوشی به‌خویدا
 هاته‌وه (چاک بوویه‌وه) ﴿وَلَنُکَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَخَطَیْهِمْ﴾ دهرمووی پاک‌وی گه‌ردی یو تو (نه‌ی به‌روه‌ردگار)
 ﴿وَلَنُکَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَخَطَیْهِمْ﴾ به‌به‌شمانی گه‌راوه‌وه‌یو لات ﴿وَلَنُکَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَخَطَیْهِمْ﴾ وه‌من به‌که‌می به‌رواداریم ﴿وَلَنُکَفِّرَنَّ

﴿هَٰذَا﴾ (په‌رو‌رد‌گر) هه‌موری ﴿يُتَوَسَّى﴾ نه‌ی مووسا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بیگوومان من قوم هه‌لبزار دوه به‌سهر هه‌مورو خه‌لکسی دا ﴿بِرِسِّي﴾ به‌په‌یامه‌ کاتم ﴿وَبِغَنِّي﴾ و تسه‌کردم (له‌گه‌لت راسته‌وخو) ﴿وَبِحَدِّهِ﴾ که‌وانه نه‌وه‌ی بیم به‌خشوی بوتد ده‌ستی پنه‌و بگره ﴿وَكُلِّ مِّنْ شَعِيرَةٍ﴾ وه‌له‌ سو‌یاس گوراران به ﴿وَمَكِّبَةٍ تَقِيَّ الذُّوْحَ﴾ وله‌و پارچه‌ نه‌خانه‌دا بومان مووسی ﴿مِّنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ له‌هه‌مورو جوره‌ باسیت ﴿مَوْعِدَةٍ وَعَقِيلَةٍ﴾ به‌ند و ناموز گاری و ماسی هه‌مورو شتک به‌رووسی (که‌ پنه‌یستان پی‌ی شت) ﴿وَحَدِّهِ يَفْقُوهُ﴾ که‌وانه (مووسا) به‌توندی بی‌بگره و ناگاداریان به ﴿وَأُفْرَتٍ﴾ وه‌هه‌رمان به‌گه‌له‌ که‌ت بکه ﴿بِأُحُدٍ بَاحْتِیْهِ﴾ قاده‌ست بگره و به‌فتار بکه‌ن به‌جوانتر و چاکتر بیان ﴿سُورٍ﴾ به‌روویی جی و شو‌س له‌سور دهر چوو تسر بیشان دده‌م ﴿وَمَرْفُوسٍ﴾ لاپان نه‌ده‌م له‌ به‌لگه و بیشانه و ئیه‌ته‌ کاتم ﴿بَدْرٍ بِحَدِّهِ لَا تُصِلُ﴾ نه‌وانه‌ی که‌ خویان به‌گوره‌ داده‌یی له‌سهر ره‌وید، ﴿بِغَنِّي لَحْيٍ﴾ به‌ناهق و ناره‌وا ﴿وَبِرْقٍ حُكٍّ﴾ نه‌وانه نه‌گهر هه‌مورو ئیه‌ت و مو‌حیره‌یه‌ک بیس ﴿لَا يُؤْمِنُ بِهَا﴾ باوه‌ریسی ماهیتس ﴿وَمِنْ مَّرْجٍ سَبِيلٍ رَّشِدٍ﴾ وه‌ نه‌گهر ئاییسی راست و دروست بیس ﴿لَا يَجِدُهَا سَبِيلًا﴾ مایکه‌ن به‌ریسار و ئاییسی خویان ﴿وَمِنْ سَبِيلٍ نَّجٍ﴾ وه‌ نه‌گهر ریگه‌ی گومر بی و ئاییسی چه‌رت بیس ﴿بِحَدِّهِ سَبِيلًا﴾ ده‌یکه‌ن به‌ ئاییس و ریسار بو خویان ﴿بِأُحُدٍ بَاحْتِیْهِ بِحَدِّهِ﴾ هه‌مورو نه‌مانه به‌به‌ر نه‌ویه که‌ به‌لگه‌و بیشانه‌ کانی ئیمعیان به‌درو دهرانی ﴿وَمَكِّبَةٍ عَنَّا عَنِ الْمَدِينَةِ﴾ وه‌ هه‌میشه‌ بی ناگاسورن لیان ﴿وَمِنْ مَّكِّبَةٍ بِهَبِّ﴾ وه‌ که‌مسایک که‌ به‌لگه‌و بیشانه‌ کانی ئیمعیان به‌دورانی ﴿وَمِنْ لَّجَرٍ﴾ هه‌رومه‌ها دیداری پروزی دویان (به‌درو رانی) ﴿بِحَبِّتِ عَمَّالٍ﴾ کارو کرده‌وه‌ی (چاکیان) به‌هیچ دهر چوو (بوچه‌ل بوویه‌وه) ﴿وَمِنْ مَّجْرٍ﴾ لانا‌کو یختوب ﴿تَٰهَا جَنَّةٌ لَّهُوَ﴾ (خرابه‌)ی که‌ ده‌یان کردسرا ده‌ریس؟ ﴿وَتَحْتِهَا فُورُوسٌ مِّنْ أُنْدُوهَ﴾ وه‌ هوری مووسا پاش (رویشی) مووسا دروشتیان کرد ﴿مِّنْ حَبِّهِ عَجَلًا حَسَّهَ﴾ له‌خشن و ویره‌ کانیان په‌یکه‌ری گویره‌ که‌به‌ک ﴿لَّهُ حُورٌ﴾ که‌ قورده‌ی (وماگ گویره‌ که‌ی) هه‌بوو ﴿لَهُ بَرْدٌ﴾ له‌لایکته‌نه‌ ئایا نه‌وانه به‌یانیسی که‌ بیگوومان نه‌و (گویره‌ که‌یه) قسه‌یان له‌گه‌لدا ماکات ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا﴾ و هیچ ریباریکیشیان بیشان سادات ﴿تَحْدُوهَ﴾ کردیان به‌ (په‌رستر او) ﴿وَنُكِّلَ بِهِمْ﴾ و نه‌وانه سته‌مکار بوون ﴿وَمِنْ مَّعْقُورٍ﴾ وه‌ کانی له‌ ده‌شتیان دهر چوو (رور په‌شیمان بوویه‌وه) ﴿وَمِنْ نَّهْرٍ قَدْ حُمِّلَ﴾ وه‌ تینگه‌یش و بییان که‌ بیگوومان گومر ابوون ﴿فَءَ﴾ ووتیان ﴿بِئْزَ رَحْمَتِ رَبِّهِ﴾ سو‌یبه‌ به‌خواته‌گه‌ر په‌رو‌رد‌گار مان به‌ریسی پیمانه‌ به‌به‌ته‌وه ﴿وَمِنْ مَّعْقُورٍ﴾ وه‌له‌ گو‌ماهه‌ کانه‌ان خوش نه‌یت ﴿لَهُ مِّنْ حَبِيرٍ﴾ ته‌وه‌ به‌راستی ئیمه‌ له‌ ریان لی که‌ونون

﴿وَلَمَّا دَخَلَ بُنْيَازُ الْقَوْمِ﴾ جا کانی مووسا گهرا نموده باو هوره گهی ﴿عَصَىٰ يَدَا﴾ مرق و توریه کی
 روره ده ﴿فَان﴾ (مووسا) دوتی (به گویره که پهرسته کان) ﴿بَشَرًا مَّعْتُوبًا﴾ نه دوی من چ
 جشکی نه ده و خراب بوون ﴿وَالْجِبُّ مَرْتَضًا﴾ کابا پهله تان کرد نه همرانی پهرورد گرتان
 ﴿وَأَخَىٰ الْأَرْحَ﴾ (مووسا) نه خه کانی (نهوراتی) قوی دا ﴿وَحَدَّثَ رَبُّنَا بَعْضًا﴾ وه (قزی) سدری
 (هارووی) برای گرت و مرمو خوی رابکیشا ﴿وَل﴾ (هارون) ووی ﴿أَنَّهُ﴾ نهی کوری دایکم
 ﴿لَقَدْ قَامُوا فَتَنُوكُم بَمَا أَنتُمْ لَهَا كَاذِبُونَ﴾ به راستی نعم گهله لاواریان کردم ﴿وَوَكَدُوا صُخُورًا﴾ بربک بوو بسم کوزن
 ﴿فَلَا تَحْشَبُوا﴾ که واته دوزمانم پی دلخوش مه که ﴿وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ قَوْمٍ يَعْمِلُونَ﴾ و نه گهله
 هوری مستم کاراندا دامه سی ﴿وَل﴾ (مووسا) مرمووی ﴿رَبُّنَا﴾ نهی پهرورد گرم
 له خوم و براکم خوش مه ﴿وَوَجَّهْنَا رُحْمًا﴾ وه معانعه ده ساو بهر می و میهرمانی خونه وه
 ﴿وَأَن﴾ (رحم ترجمین) تو میهرمان تری می همر و میهرمانیت ﴿فَل﴾ (رحم ترجمین) به راستی نهی
 که سانهی که گویره که پهرست بوون ﴿سَبَّحْتَ رَبَّنَا﴾ له مه و دراده که موه بهر رق و خه شمی
 پهرورد گریان ﴿وَدَعَا رَبُّكَ﴾ همر و همر سوایی و رهیلی له زیانی دوبده ﴿وَوَدَّكَ﴾
 کف میس ﴿هَرَبَهُ وَهُوَ سَرَّای دُرُوه لَه سَنَان دده میس ﴿وَدَّكَ﴾ نهی نهی
 گو میس کرد ﴿وَل﴾ (رحم ترجمین) پاشان دوی نه وه تهر میس کرد ﴿وَل﴾ (رحم ترجمین) و باور بیان هینا
 ﴿وَل﴾ (رحم ترجمین) بینگوسان پهرورد گرت پاش شو (باور بیان و تهر کرده) ﴿وَل﴾ (رحم ترجمین)
 لیورده میهرمانه ﴿وَل﴾ (رحم ترجمین) جا کانی مووسا توریه سی به که ی بهشته وه
 ﴿وَل﴾ (رحم ترجمین) نه خه کانی (نهوراتی) هه لگرت موه ﴿وَل﴾ (رحم ترجمین) و له به مووس و سوسراوی نهی
 (تختانه) ده ﴿وَل﴾ (رحم ترجمین) به مووی و بهر می گه و ره همر و ﴿وَل﴾ (رحم ترجمین) بو که سبب
 که له پهرورد گاریان دهر مس ﴿وَل﴾ (رحم ترجمین) وه مووسا نه گهله که ی خوی هدلی بزرده
 ﴿وَل﴾ (رحم ترجمین) حهت پایا ﴿وَل﴾ (رحم ترجمین) بو کات و شونی دباری کراو له گهله نیمه (بو نه وه ی له کبوی
 طور تهر به یکن له تاوانی گریه که بهر مسیه که بیان، جا کانی که هاته تهر و و تیان به مووسا بهر و ت
 پی به هین ناخوا به یس تو حوت قسمت له گهله کرد ما نیمه ش میسین) ﴿وَل﴾ (رحم ترجمین) (خوا
 سرای دن و بوم بهر وه ی بو ماردن) جا کانی که بو و بهر ره که دایگرتش ﴿وَل﴾ (رحم ترجمین) بهر مووی
 ﴿وَل﴾ (رحم ترجمین) نهی پهرورد گارم گه رتو مستایه ﴿وَل﴾ (رحم ترجمین) له مه و پیش نه وان و میشت
 له و دهر د ﴿وَل﴾ (رحم ترجمین) تا یا تو همر و مان له ما و دبه بیت ﴿وَل﴾ (رحم ترجمین) به هری نه وه ی که گیل
 و به دامه کانهان له محامیان داوه ﴿وَل﴾ (رحم ترجمین) له مه و نهیها ناقی کرد به و میده کی خونه ﴿وَل﴾ (رحم ترجمین)
 ﴿وَل﴾ (رحم ترجمین) ههر که سینکت بویت به و هوی وه گو مری ده که بیت ﴿وَل﴾ (رحم ترجمین) وه ههر که سینکت بوی
 رتو مونی ده که بیت ﴿وَل﴾ (رحم ترجمین) ههر تو به شیوان و (بهر ستر اوماتی) ﴿وَل﴾ (رحم ترجمین) که واته لینان
 خوش به و بهر حمان پی بکه ﴿وَل﴾ (رحم ترجمین) چونکه با شتر پی لی بورده ههر نوی ﴿وَل﴾

﴿وَقَطَّعَهُمْ شَرِيعَةُ شَبَاقٍ مُّسَمًّى﴾ نه‌وان (جورله‌که) مان کرد به دوانره تیره و تابنده ﴿وَأَرْحَبُوا﴾
 بر مورخی ﴿وَهُوَ حِمِيمٌ يُّوْمُو سَاعِدٍ﴾ به سسسته موره ﴿كَاتِبٌ كَهْ هُورَه‌که‌ی دای‌ی ناویان لی
 کرد (له تیواندا) ﴿وَأَنْزَلَ بِعَبْدٍ الْخَجَرِ﴾ که به گوچانه کمت بده له‌بهره‌که ﴿وَأَنْزَلَ بِعَبْدٍ لِّتَرْ
 ده‌ست به‌خی لی هه‌لقولا ﴿أَنْزَلَ بِعَبْدٍ عِبِّ﴾ دوانره کانی ﴿وَمَنْ عَمِلْ شَرًّا لَّنِیْ مَشْرَبٌ﴾ بیگومان
 هه‌ر تیره و تابنده به‌که چنگی ناو خوارنی حوی دمرانی ﴿وَصَفَّتْ عَلَيْهِمْ نَعْمٌ﴾ وه‌ه‌ور مان کرد
 به سینه به سهر پانه‌ود ﴿وَأَنْزَلَ بِعَبْدٍ لَّنِیْ وَتَسْوَى﴾ و گمرو و ماله‌ی (شیلانه) مان بو داری
 ﴿حَكِيمٌ مِّنْ عِبَادِ رَبِّكَ﴾ له‌وررق و پروریه پاکانه بحور که پیمان داوون ﴿وَمِنْ عِبَادِ رَبِّكَ
 وَهَدَّوْهُ﴾ به‌تاوانانه هیچ ستمکیان له‌نیجه به‌کرد ﴿وَمِنْ عِبَادِ رَبِّكَ لَمَّا كُنَّا نَقُصُّهُمْ﴾
 هه‌ر ستمیان له‌حویان ده‌کرد ﴿وَمِنْ عِبَادِ رَبِّكَ لَمَّا كُنَّا نَقُصُّهُمْ﴾ (بیریکه‌وه) کاتی به‌وان وونرا ﴿وَمِنْ عِبَادِ رَبِّكَ
 هَدَّوْهُ﴾ له‌ساو له‌و شاره‌دا (بیت المقدس) بیسه جی بس ﴿وَمِنْ عِبَادِ رَبِّكَ لَمَّا كُنَّا نَقُصُّهُمْ﴾ به
 (خوارده‌کانی) نه‌وی بحور له‌هه‌ر لایه‌ک حه‌رتان کرد ﴿وَمِنْ عِبَادِ رَبِّكَ لَمَّا كُنَّا نَقُصُّهُمْ﴾ (داوی) نیجه
 سرینه‌وی گوماهه‌کانمانه ﴿وَمِنْ عِبَادِ رَبِّكَ لَمَّا كُنَّا نَقُصُّهُمْ﴾ له‌ده‌واره‌ی (شاره‌وه) به‌سوزده برده‌وه
 بروریه ژورره‌وه ﴿وَمِنْ عِبَادِ رَبِّكَ لَمَّا كُنَّا نَقُصُّهُمْ﴾ نه‌وساله خراپه‌و تاوانه‌کانتان ده‌بورین و غوش ده‌بس
 ﴿وَمِنْ عِبَادِ رَبِّكَ لَمَّا كُنَّا نَقُصُّهُمْ﴾ له‌تابنده‌دا (پاداشتی) چاکه‌کاران زیاده‌که‌بس ﴿وَمِنْ عِبَادِ رَبِّكَ لَمَّا كُنَّا نَقُصُّهُمْ﴾
 بیته‌ر که‌چی له‌وانه‌یان که‌سته‌میان کرد گورپیان ﴿وَمِنْ عِبَادِ رَبِّكَ لَمَّا كُنَّا نَقُصُّهُمْ﴾ له‌و (وونهی) که
 پنیان وونر بوو نه‌وونته‌به‌کی تر ﴿وَمِنْ عِبَادِ رَبِّكَ لَمَّا كُنَّا نَقُصُّهُمْ﴾ نیجه‌ش (داوی نه‌وه) سرابه‌کمان دنده‌سهریان
 ﴿وَمِنْ عِبَادِ رَبِّكَ لَمَّا كُنَّا نَقُصُّهُمْ﴾ له‌ناسمانه‌وه ﴿وَمِنْ عِبَادِ رَبِّكَ لَمَّا كُنَّا نَقُصُّهُمْ﴾ به‌هوی نه‌وه‌وه که‌هه‌ر دهرام ستمیان ده‌کرد ﴿وَمِنْ عِبَادِ رَبِّكَ
 لَمَّا كُنَّا نَقُصُّهُمْ﴾ وه‌هرسیاریان لی مکه‌ده‌واره‌ی نه‌و شاره‌ی ﴿وَمِنْ عِبَادِ رَبِّكَ لَمَّا كُنَّا نَقُصُّهُمْ﴾
 که‌له‌بریک دهری (ی‌سور) بوو ﴿وَمِنْ عِبَادِ رَبِّكَ لَمَّا كُنَّا نَقُصُّهُمْ﴾ که‌له‌روزی شه‌مه‌ده‌ست دریزی
 یسان ده‌کرد (به‌وه‌ی راه‌ماسیان ده‌کرد له‌کاتیک‌دا‌خوا‌ی گه‌وره‌له‌و‌رو‌ده‌ار‌اوه‌ماسی لی‌ته‌ده‌ده
 کردبوون) ﴿وَمِنْ عِبَادِ رَبِّكَ لَمَّا كُنَّا نَقُصُّهُمْ﴾ چونکه‌له‌روزی شه‌مه‌که‌بیاند ماسیه‌گه‌وره‌کان
 ده‌هاتن وده‌ده‌که‌وش به‌سهر ناوه‌وه (خوا‌ی گه‌ورو به‌مه‌تانی کرده‌وه) ﴿وَمِنْ عِبَادِ رَبِّكَ لَمَّا كُنَّا نَقُصُّهُمْ﴾ وه‌روزی‌ک
 که‌شه‌مه‌به‌یوابه ﴿وَمِنْ عِبَادِ رَبِّكَ لَمَّا كُنَّا نَقُصُّهُمْ﴾ ماسیه‌گه‌وره‌کان به‌ده‌هات بزیان ﴿وَمِنْ عِبَادِ رَبِّكَ لَمَّا كُنَّا نَقُصُّهُمْ﴾
 تا‌قبیلان کردسه‌وه ﴿وَمِنْ عِبَادِ رَبِّكَ لَمَّا كُنَّا نَقُصُّهُمْ﴾ چونکه‌له‌مه‌رماتی خوا‌ده‌ده‌چوون و سهر پیچیدن
 ده‌کرد (به‌وه‌ی بیلان کرد، ده‌چوون له‌روزی هه‌بیلان موره‌کانیان حادفا، وروزی یه‌ک شه‌مه‌ش
 هه‌لیان ده‌گر نه‌وه‌مه‌ش هه‌رمانه‌که‌ی‌خوا‌یان شکاند) ﴿وَمِنْ عِبَادِ رَبِّكَ لَمَّا كُنَّا نَقُصُّهُمْ﴾

﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ کاتی تا قس لمان (به‌ناقصکی برانی) ووت ﴿لَا يَصْلَوْنَ قُرْآنًا﴾ موجی نامور گاری
 کتو مه‌لیک ده‌کهن ﴿لَا تُهَيِّجُهُمْ﴾ که‌خو له‌ماویان ده‌بات ﴿وَمَعِدَتُهُمْ شَدِيدَةٌ﴾ یان به‌سرایه‌کی
 سه‌خت سر بیان ده‌بات ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ ووتیان تا لای به‌رو و در گارتان به‌هانه‌ی عورر بی
 (و تا و انبار به‌بی له‌سهر بی ده‌گیمان) ﴿وَعَذَابُ شَقِيقٌ﴾ و ملکوت نه‌وان له‌خواسترس ﴿وَعَذَابُ
 سُوْدٍ مَّحْضَرٌ﴾ له‌مجا کاتی شه‌وی پی نامور گاری کرابوون له‌بی بیان چو ﴿لَا تُجِيبُ كَيْفَ تَهْوَتْ
 غِيَاظُهُمْ﴾ نه‌وانه‌ی به‌ر گریان ده‌کرد له‌خرابه‌ی و تا و ان رر گارمان کرد ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ نه‌و به‌ش
 که‌سه‌میان کرد سزما ان دان ﴿عَذَابُ آخِرٍ﴾ به‌سرایه‌کی رور خراب ﴿بِأَنَّهُمْ يُفْسِدُونَ﴾ به‌هوی
 ده‌ر چو و بیان له‌به‌رمانی خوا ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ جا کاتیک یاخی بوون له‌شه‌وی قده‌ده
 کرابوون بی ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ نه‌و سا بیما ووتن منه‌چند مه‌یمو وینکی دوور خراوه‌ی
 بی مرح ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ وه‌له‌ی موچه‌معد ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ کاتی به‌رو و در گارت رینگه‌ی
 دی به‌گوییچه‌ی باند ﴿لَا تُجِيبُ كَيْفَ تَهْوَتْ غِيَاظُهُمْ﴾ سو بی بی یگومان ده‌بی بی بزیان ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ تا
 پوزی دوا بی ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ که‌ساسی که‌سرای نوید و به‌دیان بی بیچی بی ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ
 نَارًا تَلَظَّى﴾ به‌راستی به‌رو و در گارت تو له‌ی خرابه‌ی ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ به‌راستی لی خوش بو و
 به‌به‌ر به‌ایش ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ وه‌نه‌و انسان له‌سهر ره‌وی دابه‌چه‌د کتو مه‌لیک ده‌ش
 کرد ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ هه‌دیکیان چا که‌کارن ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ وه‌هه‌دیکیشان وه‌له‌ن
 به‌سوون (بی به‌و بیوون) ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ وه‌تا قیمان کرد ده‌وه‌به‌چه‌ده‌هه‌چا که‌و خوشی
 ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ و به‌چه‌نده‌ها خرابه‌ی و ما خوشی ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ به‌نو میدی شه‌وی بگره‌یسه‌وه
 (بزلای خوا) ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ دوا بی شه‌وان جی شش بیکی خراب هانه‌ی جیگی بیان
 ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ که‌میراتگری ته‌ورات بوون ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ که‌هه‌ر بو مان و سامانی
 (هه‌رامی) نعم دو بیایه‌ی هه‌ولیان نه‌دا ته‌و مشیان هه‌لیرارد ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ وه‌ده‌یان ووت
 بنگومان نیمه‌هه‌وه‌ده‌کر تین ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ له‌کاتیکلا نه‌گر بو مان بت ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ کالایه‌کی
 وه‌له‌وی تر ته‌گر چی خرابیش بوایه‌ی و مریان ده‌گرت ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ نابا لیان و مر نه‌گیراوه‌ی
 پیوست به‌کراوه‌ی له‌سهر بیان ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ به‌یمان له‌ته‌وراتند ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ که‌به‌ده‌م
 خواوه‌ی هیچ به‌لیس ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ بی‌حکله‌ی راستی به‌بت ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ شه‌وی له‌ته‌وراتند هه‌بو و
 خوید و بیانه‌ی شه‌وه‌ی ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ وه‌روزی دوا بی و (ده‌ست که‌وتی شه‌و و روزه) ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ چاکتر
 و ماشره‌ی نه‌وانه‌ی ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ که‌خو پاریر و له‌خواسترس ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ تاب هیشتا زیر بیان ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ
 نَارًا تَلَظَّى﴾ وه‌نه‌وانه‌ی به‌موندی ده‌ست ده‌گرن به‌به‌وراتمه‌وه‌ی (و به‌یر بیان ده‌کرد پیش
 هاتمی نیسلام) ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ وه‌بویزه‌کانیان به‌جی ده‌هین ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ بیگومان نیمه‌ووی
 ماکه‌بی ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ پاداشی چا که‌کاران ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾

سورتي (الافعال)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ په ناوي خواي نه خسته دي مېر هان

﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ (ته دي موخه معدد ﷺ) پر سيارت لي ده کهن ﴿غَرَضًا﴾ سماعت نه ده سکه و نه کان (ي
 جه مگی بهر) ﴿قُلْ﴾ قوش ملي ﴿لَا اَعْبُدُ اِلٰهًا اِلَّا اَنْتَ﴾ نو دست که و نه هدر بق خو و پيغه مېر
 ﷺ ﴿اَسْتَوْثِقُ﴾ که و نه حوتان پيار برن و له خو تر مس ﴿وَتَعْبُدُوْا رَبَّ سَيِّدِكُمْ﴾ وه په پوه دي
 بتوان حوتن چاک بکه وه ﴿وَتُحِبُّوْا مَعْرُوفًا﴾ و گويا به لي خوا و پيغه مېر که ي بي ﴿وَلَا تُحِبُّوْا
 مُزْمِنًا﴾ نه که رسيوه بر وادارن ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ بېگو مان بر واداران ته به که سايگي
 ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ کاتيک که باسي خوا کړ و ناوي هير ﴿وَجِئْتُ مُبَشِّرًا﴾ دليان ده تر مېت و تر مس لي
 ده بېشيت ﴿وَرَبِّ اٰتَيْتُ عَهْدًا بِمَا وَعَدْتُهُ﴾ کاتيکېش ثابته کاسي خوا به خو نرې ته وه به سه رياندا ﴿رَبِّ اٰتَيْتُ عَهْدًا
 بِمَا وَعَدْتُهُ﴾ بر وايان (پس) ريانده بېت ﴿وَلَقَدْ اٰتَيْتُكُمْ﴾ و هر بشت به په ورو رد گاري خويان ده به سش ﴿وَلَقَدْ
 اٰتَيْتُكُمْ بِمُوسٰى اٰتٰوْهُ﴾ نه وانه که به راستي بوزنه کانيان به جتي ده بېش ﴿وَمِنَ اٰتِیَّاتِیْهِ اَنْزَلْنَا
 وَهْلًا لَّوْ بِرَقِّ وَّ پُرْزِي ي پيمان داوون (له پناوي حو ادا) ده به خشي ﴿وَتَبٰیۤهَتْ هُمُ﴾ هدر نه وانه
 ﴿تُؤْمِنُوْنَ حَقًّا﴾ بر وادارني راسته فیه ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ پله ي به رريان بؤ ه به لاي
 په ورو رد گاريان ﴿وَمَعْرِۤهٗ زُرْقًا﴾ و لي خوش بووي (نا وانه کانيان) و ووري په سه و چاک
 (يان بؤ ه به) ﴿اَلَمْ اَحْضَرْ لَكُم مِّنْ نَّيۤيۡتٍ﴾ هدر چوبنک که په ورو رد گارت نه ماله کت (له شاري
 مه به) ده به بېشيت (بو جه مگی بهر) ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ نه هق و راستي ﴿وَلَا تَقْرَبُوْا اَمْۤوَالَیْهِ﴾ له کاتيکدا
 بېگو مان ده سته به که له سر واداران ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ بېرايوون و پيان ما خوش بوو ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾
 ده به قانييت له که لدا ده که له (شني) هق و راستدا ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ دواي نه و ش که بويان پروون
 بو ته وه (که راسته هشتا جه مگیان لا گر انه) ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ و له نه وه ي به تو دي به ورو
 مردن پيرن ﴿وَهُمْ يَحْزَنُوْنَ﴾ و به چاري خويان (مردن) بېش ﴿وَلَا يَرْضٰۤیُکُمُ اللّٰهُ﴾ (پيري نه و کاته
 بکه نه وه) که خوا به لېتي به ثيو دا ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ دست که و تي په کيلک نه و دور کومه له (کارو به
 بازو گانيه که يان سهر که و تن به سه رياندا) ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ به راستي ده بېت هي ثيو (و تودون) وه ثيو
 نه و نه ان پي خوشه ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ که نه و ده سکه و نه يي چه که (کار وانه بارر گانيه که)
 ﴿تُكْرَهُنَّ﴾ بؤ ثيو بېت ﴿وَلَقَدْ اٰتٰیۤاۤکُمُ النَّبِیُّ حَقَّ بَعۡثِیۤهِ﴾ به لام خوا ده به و نيت و و نه کاني خوي
 به راست ده و جی (حق سهر که و ي) ﴿وَلَقَدْ اٰتٰیۤاۤکُمُ النَّبِیُّ حَقَّ بَعۡثِیۤهِ﴾ و په گ و ريشه ي يي با و و ران له ي بتي
 ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ نه هق جينگير نکات ﴿وَلَقَدْ اٰتٰیۤاۤکُمُ النَّبِیُّ حَقَّ بَعۡثِیۤهِ﴾ و ما حه قيش له نا و و وري و پو جه لي بکاته وه
 ﴿وَلَقَدْ اٰتٰیۤاۤکُمُ النَّبِیُّ حَقَّ بَعۡثِیۤهِ﴾ با نا و و تيارانش پيان ما خوش بېت ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾

﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ حوا چون سرايان سادات^{۱۴} ﴿وَمِنْهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ له کاتیکدا نه‌وان به‌رگری (موسولمانان) ده‌کن له چوون بو مرگه‌وتی به‌رگری پیروری (که‌عبه) ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ له کاتیکدا نه‌وان خوشه‌ویست و سهر به‌رشتیاری نه‌و (مرگه‌وتنه) بین ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ به‌راستی سهر به‌رشتیاری و خوشه‌ویستی نه‌و (مرگه‌وتنه) خوا باسان و پاریر کارانن ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ به‌لام و وریمال مارانن ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ به‌ویزی نه‌وان (ست به‌رسته‌کان) له‌مالی خوا دا هیچ‌تی به‌ ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ جگه له‌هیکه کردن ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ و چه‌بله لیدان به‌بیت ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ که‌واته به‌چوون سراي سخت (له‌مدردا) ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ به‌هوی پرو به‌هینانده‌وه ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که‌بین باوهرن ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ ماس و سامانیان خهرج ده‌کن ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ به‌و نه‌وه‌ی به‌ر هه‌لستی ریگه‌ی خوا به‌کن ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ جاله مه‌ودوا (مال و سامانیان) به‌حس ده‌کن و ده‌به‌خسش ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ له‌پاشان ده‌بیت به‌داح و به‌زاره‌بوین ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ پاشان زیو ده‌که‌ون ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ وه‌نه‌وه‌ی که‌بین باوهرن ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ سهر له‌دوره‌ج دا کزو ده‌کریسه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ به‌یبر نه‌ه‌خیریت مین لایب ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ خوا ده‌سته‌ی ناپاک له‌ده‌سته‌ی پاک جپ بکاته‌وه ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ و ناپاکه‌کیش له‌سهر به‌ک هه‌لجیت ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ نه‌معا هه‌سوری پینکه‌وه کور بکاته‌وه ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ و به‌خانه‌دوره‌خه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ ههر نه‌وه‌ی به‌ر زیبار و خه‌سهر و مه‌سدی نه‌وانن ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ (له‌ی موحممه‌د) ملی ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ به‌راستی که‌بین باوهرن سورن ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ نه‌گهر کوتایی به‌تی (همی بر وایی به‌که‌بان) ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ به‌راستی (خو) ده‌بوریت به‌ههرچی له‌وه‌و پیش کردوویانه ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ به‌لام نه‌گهر بگه‌ریسه‌وه (سهر کرده‌وه‌ی پینشوویان) ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ نه‌وه به‌راستی باوو یاسای پینشیه (حر به) کان چس بوو (بژ نه‌مانیش دوویاره‌ده‌بیکه‌وه) ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ (باوهرداران) جه‌نگ بکن له‌گه‌ل بین باوهراند ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ هه‌تانا‌راوه (می باوهری و بت به‌رسی) به‌بیت ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ حکه‌ی به‌هه‌ی و نه‌بیس و ملکه‌چس هه‌مووی بو خوا ده‌بیت ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ جانه‌گهر کوتاییان هینا ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ له‌وه به‌راستی خوا ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ به‌ههر کرده‌وه‌به‌ک که (می باوهران) ده‌بیکه‌ی بیایه ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ وه‌نه‌گهر روویان و مرگیراو پشیمان هه‌لکرد ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ له‌وه به‌راستی ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ به‌راستی حوا پشیمان و باره‌تی ده‌رتانه ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ نه‌و (حوا) ناشترس پشیمان به‌ ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ وه‌ناشترس یاریمه‌نهر و سهر خه‌رتانه ﴿وَمِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾

«وَتَسُو» وهراسي «اَسْمَعُ مِرْتَقِي» ينگومان هر چيه كتان لهغه بعت (دهسكوت) وگرت
 «فَالْيَهُ كُنْ» لهوه به راستي پتج به كي نو (دهسكه ونه) بؤ خوا «وَتَسُو» و سو پيغه بهر
 «وَيَدِي الْقُرْبَى» و بو حرماني (پيغه بهر) «وَتَسُو» و بؤ هتيوان «وَتَسُو» و بؤ هتيوان
 «وَتَسُو» و بو رسوارانه «وَتَسُو» نه گدر نيوه ناوړه نان هتاره به خوا «وَتَسُو»
 و به هوي نار دو مانه به خواره وه «وَتَسُو» بوسهر بهنده كه مان (كه مو حرم بهنده پيغه بهر)
 «وَتَسُو» له روقي جيا كړه دهوه (واته جهنگي بهر) «وَتَسُو» له و روقي كه دور
 كومه ل به يه ك گه بشس (دز به يه ك جهنگان) «وَتَسُو» و خو به سهر هه موو شتيكدا
 دهسه لانداره «وَتَسُو» و كه كانيك نيوه لاي خواري (شيوه كه ي) بريك (مهديه) دا
 بوون «وَتَسُو» و له واپش له لاي سهروي (شيوه كه ي) دورتر (له مهديه) دا بوون
 «وَتَسُو» كاروانه كهش «وَتَسُو» له خوار تر نيوه بوو «وَتَسُو» و نه گره به ليت
 به به كتر بډايه «وَتَسُو» ينگومان حياور دهوون «وَتَسُو» له به ليت كه دا (جهنگان به ده كړد)
 «وَتَسُو» به لام «وَتَسُو» (كوي كړه دهوه) بو له ودي خوا كاريك به دي بهيت «وَتَسُو»
 مفقولا «وَتَسُو» بهر به دي ديت «وَتَسُو» بؤ له ودي له و بهيت نو كه سدي (به لاي خواره)
 له و چووه «وَتَسُو» له وروي به لگه وه «وَتَسُو» و به و له ودي بزي له ودي (به لاي
 خواره) ده وزي له وروي به لگه وه «وَتَسُو» و به و له ودي بزي له ودي (به لاي
 «وَتَسُو» (بيريكه دهوه) كاتي كه خواره و (بي برواي) اله ي بشان ده ديت «وَتَسُو»
 له خه رند، كه م بوون «وَتَسُو» خو نه گره (خواز ماره ي) نه وانه ي به ورونيشان
 به ديت به «وَتَسُو» له و ينگومان ده ر سار و ده شكان «وَتَسُو» و به جيا واز دهوون «وَتَسُو»
 له به ياري جهنگدا «وَتَسُو» به لام خوا پاراستي «وَتَسُو» به راستي نو (خوا) ر به
 «وَتَسُو» به له ودي له و دلا نډايه «وَتَسُو» (بيريكه دهوه) كانيك خوا نه واني
 بشان دان «وَتَسُو» كاتي روو به وروو مووه «وَتَسُو» له بهر چاوتان به كه م ده بيري
 «وَتَسُو» نيوه شي له بهر چاوي نه وان به كه م بشان دا «وَتَسُو» بؤ له ودي خوا
 كاريك به دي بهيت «وَتَسُو» بهر به دي ديت «وَتَسُو» و به و له ودي بزي له ودي (به لاي
 هر بؤ لاي خو ده گير ترينه وه «وَتَسُو» نه ي نه وانه ي كه باوه رنان هتاره «وَتَسُو»
 و نه «وَتَسُو» له جهنگدا) له گه ل كومه ليتكدا روو به وروو مووه «وَتَسُو» خو گريس (هله به يه)
 «وَتَسُو» و ياني خوا رور بكن «وَتَسُو» بؤ له ودي بهر كه و توو بس

﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ (نهی باوه داران) گویند ایهلی خواو بیتهمه ره که ی مکن ﴿وَلَا تَسْرِعُوا الْقَوْلَ﴾
 وه جیاو برمهس و دورمه ره کی مه که نه هویه وه بشکین و لاوارین ﴿وَمَذْهَبٌ يَخُصُّكُمْ﴾ و هیرمان پروو
 بهمینیت ﴿وَأَعْيُزُّ﴾ وه حقیراگرین ﴿لَنْ تَكُونَ مَعَ خَصِيْرَتٍ﴾ بهراستی خواله گن خو گراندیه ﴿وَلَنْ تَكُونُوا﴾
 کتای حریف ﴿وَمَا كُنْتُمْ لَهُ قُلُوبًا﴾ (مت په رسته کان) مین دهر چوون ﴿مَنْ يَرْسُدْ﴾ له مات و وولانی خوین
 ﴿يَرْسُدْ﴾ (بنا کس) به هیر و ورو پامایی بو خه لث کردن ﴿وَيُخَوِّضُ فِي سَبِيٍّ لَهُ﴾ و بهرگری (خه لکین)
 ده کرد له ریگه ی خو ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَنِيذٌ﴾ وه خوابه هموو نه و کار نه ی ده ی که ناگاداره ﴿وَلَا يَرْسُدْ﴾
 راراند هوه ﴿وَلَا يَرْسُدْ﴾ وه وونی ﴿وَلَا يَرْسُدْ﴾ بهر و هیچ که س به سهر ماند رالایی
 ﴿وَلَا يَرْسُدْ﴾ و یگومان من به مادر (و پاریز برای تیوم) دهر سرب ایستادن ﴿لَمْ يَكُنْ كَاتِبٌ﴾
 هدر دوو ده سته که پروو بهر وری به کتر بووه وه ﴿يَحْتَضِرُ عِشَّةً﴾ (شهیتان) پاشدو پاش بهدوی
 خوی داگه رابه وه ﴿وَلَا يَرْسُدْ﴾ و وونی ﴿وَلَا يَرْسُدْ﴾ بهراستی من مریم له نبوه ﴿وَلَا يَرْسُدْ﴾
 روت ﴿چونکه بهراستی نه وه ی من دهیم نبوه بایس﴾ ﴿وَلَا يَرْسُدْ﴾ بهراستی من نه خو ده ترسم
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ شَدِيدًا﴾ و خو وور تولی به نیس و سه خته ﴿وَلَمْ يَكُنْ شَدِيدًا﴾ (بیریکه ره وه) کاتی
 دوو پوه کان ﴿وَلَمْ يَكُنْ شَدِيدًا﴾ و نه وانه ی به خوشی له دلیاندا بوو ده یان ووت ﴿وَلَمْ يَكُنْ شَدِيدًا﴾
 رینه ﴿لَمْ يَكُنْ شَدِيدًا﴾ (موسولمانه کان) نامه که یان عربوی داوون ﴿وَلَمْ يَكُنْ شَدِيدًا﴾ هدر که من پشت
 به خو بهمینیت ﴿لَمْ يَكُنْ شَدِيدًا﴾ نه وه بهراستی خوابه ده سده لانی کار دروسته ﴿وَلَمْ يَكُنْ شَدِيدًا﴾
 ثری ﴿وَلَمْ يَكُنْ شَدِيدًا﴾ (د سوت کتای حریف) کاتیک فرشته کان گیانی بی باوه رن
 ده کیتس ﴿بَعْرِزُّوْهُ وَخَوِّفُوْهُ﴾ له ده موچاوو پاشیان ده ده ﴿وَلَمْ يَكُنْ شَدِيدًا﴾ (بیس
 ده یس) بهر من مری ناگری سوینه ﴿وَلَمْ يَكُنْ شَدِيدًا﴾ (کارار و سراه) به هوی
 نه وه به دهستی خو مان پیشی خستوه ﴿وَلَمْ يَكُنْ شَدِيدًا﴾ وه بهراستی خوابه هیچ شیوه ده ک
 سته مکاری به یو میده کانی ﴿وَلَمْ يَكُنْ شَدِيدًا﴾ (هم می باوه رانه باوه مریبان) هدر وه کو دار
 و بهریتی ده سته ی فیر عهون ﴿وَلَمْ يَكُنْ شَدِيدًا﴾ و نه وانه به له پیش نه وانه وه بوون ﴿وَلَمْ يَكُنْ شَدِيدًا﴾
 که بی پروا بوون به بیشانه کانی خوا ﴿وَلَمْ يَكُنْ شَدِيدًا﴾ (سرای) حوایش گرمی به هوی
 گوماهه کانی به وه ﴿وَلَمْ يَكُنْ شَدِيدًا﴾ بهراستی خوابه توانای توله به تینه ﴿وَلَمْ يَكُنْ شَدِيدًا﴾

﴿ذَٰلِكَ بَلَّغْنَاكَ فَعِيرًا بَصِيرَةً﴾ نه‌موی نه‌مویه که‌مراستی خوا هیج بعه‌تیت با‌گوری
 ﴿أَتَعْصِمُ عَنْ قَوْمِكَ﴾ که به‌خشیستی به‌مهر گه‌ل و‌هوزینک ﴿حَقِّ لِحُرَّتِهِمْ﴾ هه‌تانه‌وی به‌حق‌یادیه
 به‌یگورن (واته یمانه که‌یان یگورن بوی با‌موری) ﴿وَلَا تَسْبِغْ عَسَةً﴾ وه به‌راستی خوا بی‌سوری
 رانابه ﴿كَذَٰلِكَ يَدْعُونَ وَنَحْنُ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ (نهم کرد‌موی نه‌مان) وه کو‌مرو ته‌رینی ده‌سته‌ی
 فیر‌مرون وه‌وانه‌ی له‌پیش نه‌وان بوون وابه ﴿كَذَٰلِكَ يَدْعُونَ﴾ به‌لگه‌کاسی به‌رورد‌گاریان به‌درو
 رانی ﴿وَأَتَتْكُمُ بَدُوبُهُمْ﴾ نیمه‌ش له‌ماومان بردن به‌موی گوما‌عه‌کابانه‌وه ﴿وَأَتَتْكُمْ﴾ نه‌وانه‌ی
 ده‌ست و‌پوه‌نده‌که‌ی فیر‌مرومان حکماند ﴿وَكُلُّكُمْ ضَالِّينَ﴾ چونکه هه‌م‌و‌ریان ستم کار بوون ﴿وَلَا
 تَسْرُدُوا بِلَدِّكُمْ﴾ به‌راستی به‌دتریی گیان له‌م‌ران (که‌سانیکس) نه‌لای خواوه ﴿وَلَا تَسْرُدُوا
 نَهْوانه‌ی بن با‌وه‌ر بوون ﴿فَهُمْ لَا تَرْمُونَ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌وان با‌وه‌ر به‌پیش ﴿وَلَا تَقْصُرُوا مِّنْهُمْ﴾
 نه‌وانه‌ی که‌به‌یصامت له‌گه‌لیر به‌ست ﴿وَلَا تَقْصُرُوا مِّنْهُمْ﴾ له‌پاش نه‌وه به‌یمان که‌یان ده‌شکانه
 ﴿وَلَا تَقْصُرُوا مِّنْهُمْ﴾ نه‌ه‌م‌وو جاری‌کندا ﴿وَلَا تَقْصُرُوا مِّنْهُمْ﴾ نه‌وان خویان با‌هاریان وه‌خود با‌تر‌س
 ﴿وَلَا تَقْصُرُوا مِّنْهُمْ﴾ جانه‌گه‌ر تو‌وشی نه‌وانه‌ی بویت (را‌لبوویت به‌سه‌ریاندا) له‌جه‌گ دا
 ﴿وَلَا تَقْصُرُوا مِّنْهُمْ﴾ (م‌راو کو‌شتن و‌بر‌ی‌کیان پی بکه) که‌بیته‌موی قورس له‌دلی نه‌و در‌زمانه‌ی
 له‌پشتیانه‌وه‌ن ﴿فَهُمْ لَا تَرْمُونَ﴾ به‌لکو نه‌وان پیر‌یکه‌م‌وه ﴿وَلَا تَقْصُرُوا مِّنْهُمْ﴾ وه نه‌گه‌ر
 به‌راستی مه‌تر‌سیت کرد له‌پ‌کی ده‌سته‌به‌ک (که‌به‌یمان که‌یان شکین) ﴿وَلَا تَقْصُرُوا مِّنْهُمْ﴾ نه‌و
 کانه (به‌یمان که‌) مری به‌د‌وه‌ه‌بقیان به‌د‌یت و‌پیکنی تا به‌را‌م‌یر بن ﴿وَلَا تَقْصُرُوا مِّنْهُمْ﴾ به‌راستی
 خوا با‌پاکانی خوش ناویت ﴿وَلَا تَقْصُرُوا مِّنْهُمْ﴾ وه ما‌گومان به‌بدن ﴿وَلَا تَقْصُرُوا مِّنْهُمْ﴾ نه‌و به‌ی
 بن با‌وه‌ر بوون پیش‌که‌و‌نوون ﴿فَهُمْ لَا تَرْمُونَ﴾ بی‌گومان نه‌وانه‌ی خوا ده‌سته‌پ‌چه‌ما‌کن (له‌ده‌ستی
 ده‌ر‌ما‌چس) ﴿وَلَا تَقْصُرُوا مِّنْهُمْ﴾ (نه‌ی یمان‌داران) ناماده‌ی بکن بو‌یان ﴿وَلَا تَقْصُرُوا مِّنْهُمْ﴾ نه‌وه‌ی
 له‌تو‌ماناندا هه‌یه‌ده‌یر ﴿وَلَا تَقْصُرُوا مِّنْهُمْ﴾ وه له‌ته‌سی دابه‌ست‌راو ﴿وَلَا تَقْصُرُوا مِّنْهُمْ﴾ تا به‌تر‌سین پنی
 ﴿وَلَا تَقْصُرُوا مِّنْهُمْ﴾ دوز‌می خواو دوز‌می خوتان ﴿وَلَا تَقْصُرُوا مِّنْهُمْ﴾ وه که‌سانیکس تریش بی‌ج‌گه
 له‌وان ﴿وَلَا تَقْصُرُوا مِّنْهُمْ﴾ تیره‌ماناسس ﴿وَلَا تَقْصُرُوا مِّنْهُمْ﴾ خوا ده‌بان‌است ﴿وَلَا تَقْصُرُوا مِّنْهُمْ﴾ وه هه‌ر‌شتن
 به‌خشیس ﴿وَلَا تَقْصُرُوا مِّنْهُمْ﴾ له‌ریسی خوا‌دا ﴿وَلَا تَقْصُرُوا مِّنْهُمْ﴾ (پاداشه‌که‌ی) به‌ته‌واری ده‌در‌ینه‌وه‌پیش
 ﴿وَلَا تَقْصُرُوا مِّنْهُمْ﴾ وه نیوه‌هیج ستم‌مان لی ماکریت ﴿وَلَا تَقْصُرُوا مِّنْهُمْ﴾ وه نه‌گه‌ر له‌وانه‌ی به‌ی
 ناشیان هه‌مو‌توش (نه‌ی مو‌حه‌مه‌د‌یت) مه‌یلی نه‌وه‌بکه ﴿وَلَا تَقْصُرُوا مِّنْهُمْ﴾ وه به‌شت به‌خو‌سته
 ﴿وَلَا تَقْصُرُوا مِّنْهُمْ﴾ به‌راستی هه‌ر نه‌و راته‌په‌ری رانابه ﴿وَلَا تَقْصُرُوا مِّنْهُمْ﴾

﴿قَالَ بَرِّدُوهُ﴾ و نه گهر و ستيان ﴿قَالَ عَدُوُّهُ﴾ فَيَلَبَّ لِي نَكَمٌ ﴿يَا حَسْبَكَ نَمٌ﴾ نه وه بهر اسی خوات
 به سه (پشت و په مات بیت) ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ خوانده و رانه به که نه هیری کردیت به یار مه نی
 خوی ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ و نه سر و ادران ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ و نه هو گری خسته نیوان دل کانیان
 ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ نه گهر نه خشایه ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ هدر چس لهر ویدا هیهه ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾
 هو گریست به ده خسته نیوان دل کانیانه وه ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ به لام خوا هو گری خسته نیوان
 ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ به راستی هدر نه و رالی کار دروست ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ نه ی پیغمبر ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾
 آله ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ و می کعبه من ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ هدر و هدا ته و پرواداران هس که شوینت که و یون ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾
 ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ نه ی پیغمبر ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ هانی پرواداران به به سهر جهنگ
 کردن (به گه دل دور ماندا) ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ نه گهر له نینوه دا بیت ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ بیست که سی
 خوب اگر ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ رال دهس به سهر دو سهر که سی (بی با وهر) دا ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾
 و نه گهر سهر که سی له نینوه هه بیت ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ رال دهس به سهر هدر و که سی دا ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾
 سکندر ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ نه نه و نه ی بی با وهرن ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ به هوی نه وه ی به راستی نه و نه کو به لیکس
 با وهرن ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ نینا ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ خوا بهر مانه که ی سووک کرد له سهر تان ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾
 یحیی صفا ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ وهرانی که لاواریشان تیدابه ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ جا نه گهر له نینوه بیت ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾
 صبره ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ سهر که سی خوراگر ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ رال دهس به سهر دو سهر که سی (ی بی با وهر)
 دا ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ و نه گهر هدر و که سی له نینوه ههس ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ رال دهس به سهر
 دو و هدر و که سی دا ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ به بهر مانس خوا ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ و نه کو له گه دل خوراگر تیدابه
 ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ سو هیچ پیغمبریک به وهرانی به ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ که دیلی (له دورمان)
 هه بیت و ریان بگریست ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ ههتا کوشناری روریان لی به کات رده سه لانی
 به چه سمیت بهر ویدا ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ نایاب و مالی دویاتان دهویت (به وهر گرتی فیدیه) ؟
 ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ (له کاتیکدا) خوی گه وره (پاداشتی) ریزی دویان دهویت (بوتیه) ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾
 غریب حکیم ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ و خوا به توانا و رالی کار دروسته ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ نه گهر به وهر سهر او (و بهر یار) بیت
 ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ له لایان خوا وهره پیش نه که و مایه (که حلال بوومی دهست که وهره هه بیت جهنگه)
 ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ بنگومان له بهر نه و (فیدیه) ی که وهر تان گرت (له بهر امانه ناراد کردی دیله کیدا)
 نووشتان دهوو ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ سهرابه کی گه وره ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ که واته به وهر له وهری که
 به هه بیت گرتن ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ حلال و پاکه ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾ و نه له خوا ترس ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾
 به راستی خوالی بو وهری میهر ماته ﴿قَوْلُهُ يَمُوتُ بِصَرْفٍ﴾

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that proper record-keeping is essential for ensuring the integrity of the financial data and for facilitating the audit process. The text also highlights the need for transparency and accountability in all financial dealings.

In the second part, the document outlines the specific procedures for recording and reconciling transactions. It provides detailed instructions on how to properly categorize expenses and revenues, and how to perform regular reconciliations to ensure that the books are balanced. The text also discusses the importance of maintaining supporting documentation for all transactions, such as invoices and receipts.

The third part of the document addresses the issue of internal controls. It explains how a strong system of internal controls can help to prevent fraud and errors, and how it can be used to monitor the performance of the organization. The text also provides examples of effective internal control measures that can be implemented in a variety of settings.

Finally, the document concludes with a summary of the key points discussed throughout the report. It reiterates the importance of maintaining accurate records, following proper procedures, and implementing strong internal controls to ensure the reliability of the financial information.

﴿كَذَٰلِكَ يَكُونُ الْمُشْرِكُ نَجَسًا﴾ چور عهد و پیمان دعبت یو هاویمش داتمه کان ﴿عِذًّا لِّلَّهِ تَعَذَّلَ
 زُورًا﴾ لای خواو پیغمه سره که ی ﴿لَا تَزِرُ وَازِرَتُهُ﴾ ینجگه له وانه ی که په پیمان
 له که له منن ﴿عِذًّا تَسْجِدَ تَحَرُّرًا﴾ لای مرگوتی حیرام (که که عبده ی پسروره) ﴿فَمَا تَسْتَعِينُ
 نَصْرًا﴾ حاجه د نه وانه ریت و راست بوو له که لنان ﴿تَسْتَعِينُ نَهْرًا﴾ تیووش ریت و راست
 یی نه که لپان ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ به راستی خواخو پاریز مران و خواناسنی خوش دعوت ﴿يَا
 أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ چور (په پیمان دهمنه سره) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ له کاتیکدا نه که رال بس به سر تاندا
 ﴿لَا تَزِرُ وَازِرَتُهُ﴾ له بهر چارو ماگرن دهر باره ی تیووش ﴿لَا تَزِرُ وَازِرَتُهُ﴾ هیچ خرما به تی و سوتند
 و به پیتنک ﴿تُرْضَوْنَكُمْ بِالْوَهْدِ﴾ به وونه ی دهمیان پاریزان ده که ی ﴿وَالْيَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ به لام دله کانین
 دژتاس و پریان لیان ده پیغمه ﴿وَحَتَّٰرُكُمْ فَيُتَوَّٰنَ﴾ نا نه وانه رو به پان سووره کانی خودا ده به ریس
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ به لکه و نایه نه کانی خواپان گو پیغمه ده ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ به رخیکی رو که م
 ﴿فَقَدْ دَعَا سَيِّدَهُ﴾ نه مچا به رگریان له ریگه ی خو کرد ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ به راستی
 رو که حراپ بوو نه و ی نه و ان ده بیان کرد ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ له بهر چارو ماگرن دهر باره ی هیچ
 بروا دارنک ﴿لَا تَزِرُ وَازِرَتُهُ﴾ هیچ خرما به تی و سوتند به پیتنک ﴿وَالْيَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ به هر
 نه وانه ده ست دریزی که رن ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه مچا نه که به شیمان بو و نه ده ﴿وَالْيَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾
 و بو یزیان به جن هینا ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ و زه کاتیکدا ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه و به پریان نه ناپیدا
 ﴿وَالْيَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ به نیمه به لکه کان روو ده که پیغمه ده ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ بو که لیت که دهر پان
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ به لام نه که سوتند به پیمان که پان هه لو شاندوه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾
 پاش به سنی به پیمان که پان ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ به نه شورو نانه پاندا له دینه که نان ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾
 لکندر ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه و به مگس له دزی پشه وایانی بی باومر ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ به راستی نه وانه
 هیچ جوړه به پیمان کپان می به ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ملکوتی کومایی بیت (په پیمان دهر ی) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾
 ملکوتی ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نایا تیووه جهمگ ناکم له که لیکد ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ که به پیمان که پان
 هه لو شاندوه (په پیمان خود پیغمه) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ و بیری دهر کردی پیغمه سره ریت یی
 کرد ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ هه نه وانش له به که م چارو ده دهستان کرد به جهمگ له که ل تیووه ده
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نپ لیان دهر مس ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ (له کاتیکدا) هه خوا شایسته تره که لیس تر مس
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه که ر لپوه بروا دارن ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾

[illegible]

﴿لَنْسُ قُورُنْهٖ﴾ په‌رو مردگار یان موزده‌یان ده‌دانی ﴿بِرَحْمَتِ مَلِکِ وَصُوبِ﴾ نه‌میهره‌مانی و په‌رامه‌ندی
له‌لایه‌ن خویه‌وه ﴿وَرَجَبِ نَهٗ﴾ هه‌روه‌ها نه‌هشتا نیکیان بو‌همیه ﴿وَبِهٖ جَبَرُ عَیْبِ﴾ درو بی‌عمه‌نی
سه‌رده‌وام و هه‌میسه‌نی یندایه ﴿حَبِیْرٍ مِّنْ نَّهٗ﴾ ده‌مسموه بیابدا نه‌هه‌میسه‌نی ﴿لَنْسُ نَهٗ عَمَدَهٗ
خُذْ عَیْبِ﴾ په‌راسی حواء پاداشتی هه‌ره گه‌موره‌ی لایه ﴿بِیْئَتِ نِیْمَتِ مَمْنُو﴾ نه‌ی نه‌وه‌ی
که‌پر و اتان هیناوه ﴿لَا تُجِدُ نَهٗ عَمَدَهٗ وَخَوْنَعَهٗ﴾ پاوک و براکاتان ده‌مسم (هه‌لمه‌زیرون)
﴿قُوبِ﴾ به‌دوست و خوشه‌دوست ﴿بِیْئَتِ نِیْمَتِ مَمْنُو﴾ نه‌گه‌رین ناوهریسان له‌باوهر
لا خوشه‌دوست و چاکر سوو ﴿وَمِنْ نَّهٗ مَمْنُو عَمَدَهٗ﴾ وه هه‌ر کمس له‌نبوه نه‌وانه بکات به‌دوستی
خوی ﴿لَا تُبْیِطُ نَهٗ نِیْمَتِ﴾ نه‌وه هه‌ر نه‌وانه مستم کارن ﴿قُوبِ نِیْمَتِ مَمْنُو﴾ نه‌ی
موحه‌مه‌د ﴿بِیْئَتِ نِیْمَتِ مَمْنُو﴾ نه‌گه‌ر ناو کاتان ﴿وَمِنْ نَّهٗ عَمَدَهٗ﴾ و کوره کاتان ﴿وَمِنْ نَّهٗ عَمَدَهٗ﴾ و براکاتان
﴿وَرَجَبِ﴾ و هه‌سه‌ره کاتان ﴿وَمِنْ نَّهٗ عَمَدَهٗ﴾ و خرم و هه‌سه‌ره کاتان ﴿وَمِنْ نَّهٗ عَمَدَهٗ﴾ و مال
و در پی یه‌ک (به‌رحمه‌ت) په‌یداتان کمر دوه ﴿وَمِنْ نَّهٗ عَمَدَهٗ﴾ و بازار گانیه‌ک
که‌ده‌ترس سره‌وی به‌یست (بی‌باراویست) ﴿وَمِنْ نَّهٗ عَمَدَهٗ﴾ و خانوو به‌یه‌ک که‌ه‌بی پاریس
﴿وَمِنْ نَّهٗ عَمَدَهٗ﴾ خوشه‌دوست تره لاتان له‌خواو پی‌مه‌مه‌ره‌که‌ی ﴿وَمِنْ نَّهٗ عَمَدَهٗ﴾
و تیک‌وشان له‌ریگه‌که‌یدا ﴿وَمِنْ نَّهٗ عَمَدَهٗ﴾ نه‌وه چاوه‌روان بکس ﴿وَمِنْ نَّهٗ عَمَدَهٗ﴾ هه‌تا خوا
له‌رمان (و توله‌ی) خوی دیست (بوتان) ﴿وَمِنْ نَّهٗ عَمَدَهٗ﴾ وه خوی به‌مومنی
که‌سمانی تپه‌ر له‌مسور ناکات ﴿وَمِنْ نَّهٗ عَمَدَهٗ﴾ مسوند به‌خوا په‌راسی خوا سه‌ری خست
﴿وَمِنْ نَّهٗ عَمَدَهٗ﴾ به‌رور جیگا و شویدا ﴿وَمِنْ نَّهٗ عَمَدَهٗ﴾ و له‌روزی حویه‌یشت (بارمه‌نی
دان) ﴿وَمِنْ نَّهٗ عَمَدَهٗ﴾ که‌به‌روزی خویاندا ده‌ناریس ﴿وَمِنْ نَّهٗ عَمَدَهٗ﴾ به‌لام (نه‌ر
روزیه) هیچ سوو دیکی به‌سوو برتان ﴿وَمِنْ نَّهٗ عَمَدَهٗ﴾ و ده‌وتن له‌سه‌ر تسیگ بوریه‌وه
﴿وَمِنْ نَّهٗ عَمَدَهٗ﴾ نه‌و فروانیه‌ی که‌مه‌یه‌نی ﴿وَمِنْ نَّهٗ عَمَدَهٗ﴾ پاشان پستان کرده‌دوژم و هه‌له‌هاتن ﴿وَمِنْ نَّهٗ عَمَدَهٗ﴾
﴿وَمِنْ نَّهٗ عَمَدَهٗ﴾ له‌پاش نه‌وه خواتارامی خوی دارد ﴿وَمِنْ نَّهٗ عَمَدَهٗ﴾ یو سه‌ر پی‌مه‌مه‌ره‌که‌ی ﴿وَمِنْ نَّهٗ عَمَدَهٗ﴾
لَقُومِیَّتِ ﴿وَمِنْ نَّهٗ عَمَدَهٗ﴾ یو سه‌ر بر واداران ﴿وَمِنْ نَّهٗ عَمَدَهٗ﴾ وه سه‌ر یارانکی (له‌ناسمانه‌وه) دارد حواره‌وه
که‌نبوه به‌تاند میس ﴿وَمِنْ نَّهٗ عَمَدَهٗ﴾ و سه‌رای بی‌بر واکانشی دا (به‌کوشش و بریداری
و به‌دیل گرتن) ﴿وَمِنْ نَّهٗ عَمَدَهٗ﴾ نه‌وش سه‌رای بی‌ناویرانه ﴿وَمِنْ نَّهٗ عَمَدَهٗ﴾

﴿يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نَارَهُ﴾ ده‌بانه‌یست پرووماکی (ناییسی) خوا نکورن‌تسه‌وه ﴿بِأَثَرِهِمْ﴾ به‌نوی
 ده‌میب ﴿وَبِأَنَّهُ﴾ وه‌خوا مایه‌وینت و ماهیلیت ﴿لَا يُعْرَضُونَ﴾ وه‌ر پرووماکی خوی (که ناییسی
 پیروزی نیسلا‌مه) ته‌واو ده‌کات سه‌ری ده‌خات (نهمر ته‌واوی میاوه‌پاندا) ﴿بِأَثَرِهِمْ﴾
 هه‌ر چه‌سده بی ساوهران پیسان ماحوش بیت ﴿فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا﴾ هه‌ر راتیکه
 که پیسه‌سه‌ره‌که‌ی ماره‌وه ﴿يَأْتِيهِمْ رَدِيبٌ مُّجِي﴾ به‌پنمویس و ناییسی راست ﴿فَتَقَرَّبْهُ﴾
 حُكْمُهُ ﴿بِقَوْلِهِ﴾ رالی بکات به‌سه‌ر هه‌موو ناییسه‌کامدا به‌گشتنی ﴿وَوَحَّيْنَا﴾ هه‌ر
 چه‌سده بیت به‌رستان پیسان ماحوش بیت ﴿يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا﴾ ته‌ی ته‌وانده‌ی که‌پر و اتان هه‌ناره
 ﴿وَأَن يُصْطَفَىٰ﴾ به‌راسنی زور له‌راناو قه‌شه‌کانی (جووله‌که‌و گاور) ﴿بِأَثَرِهِمْ﴾
 ﴿مَنْ تَسَّاهُطًا﴾ س‌مان و مالی خه‌لکری ده‌خون به‌ماهق ﴿وَبِأَثَرِهِمْ﴾ وه‌ر گری
 (خه‌لک) ده‌که‌ن له‌ریگه‌ی خوا ﴿وَنَدَّ سِحْرُهُمْ﴾ وه‌ته‌وانده‌ی لالتون و ریور
 سه‌ریه‌ک ده‌میب و کو‌ده‌که‌مه‌وه ﴿وَلَا يُشْفَوْنَ﴾ ته‌ی ته‌وانده‌ی ده‌رما‌که‌ن به
 پیتا‌و خودا ﴿فَتَشْرَهُمْ﴾ ته‌وه‌مورده‌پان پی بده‌به‌سرا‌به‌کی دارا‌ده‌ر ﴿وَنَدَّ سِحْرُهُمْ﴾
 له‌پورن‌کدا سوور ده‌کرینته‌وه ﴿وَبِأَثَرِهِمْ﴾ له‌ناگری دور‌خ دا ﴿وَحُكْمُهُ﴾
 ته‌وسا‌به‌و (لالتون و ریور سوور‌وه‌یوه) داخ ده‌کرینت پروویان ﴿وَحُكْمُهُ﴾ وه‌پیشپ
 و پیشپان ﴿فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا﴾ (پیان ده‌ووتریت) ته‌مه‌ته‌و (سامانه‌یه) کوتان ده‌کرده‌وه بو‌خوتان
 ﴿فَدَاوُوا﴾ ده‌چیز (توله‌ی) ته‌وه‌ی کوتان ده‌کرده‌وه ﴿وَنَدَّ سِحْرُهُمْ﴾
 به‌راسنی ژماره‌ی مانگه‌کان (ی‌سال) لای خوا ﴿ت‌عَشْرَ شَهْرًا﴾ دوانره‌مانگه ﴿وَبِأَثَرِهِمْ﴾
 له‌(الروح المحفوظ) و اذانه‌وه ﴿وَنَدَّ سِحْرُهُمْ﴾ له‌پورن‌کده‌وه (خوا) ناسمانه‌کان و ره‌وی
 دروست کرد‌وهه ﴿فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا﴾ جوار له‌و مانگانه‌که‌وره‌و به‌پیرن (شه‌ریان تیدا قه‌ده‌ه‌کراوه)
 ﴿وَنَدَّ سِحْرُهُمْ﴾ ته‌وه‌ناییسی رنک و راسته ﴿وَنَدَّ سِحْرُهُمْ﴾ که‌وانده‌له‌و جوار
 مانگه‌دا سته‌م مه‌که‌ن له‌خوسان (و‌کوشتاریان بیدا مه‌که‌ن) ﴿وَنَدَّ سِحْرُهُمْ﴾
 وه‌به‌ه‌گس به‌دزی ته‌واوی بت به‌رستان به‌تکرا ﴿فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا﴾ هه‌روه‌ک ته‌وان دزی
 تیه‌وه‌ده‌ه‌گس به‌تکرا (بی‌جساواری) ﴿وَنَدَّ سِحْرُهُمْ﴾ ته‌وه‌مش شسران ﴿وَنَدَّ سِحْرُهُمْ﴾
 که‌بیگومان خوا له‌گه‌ل پاوریز کاران و حواتا‌ساندا‌به‌ (مه‌چاودیری و پاراستن) ﴿وَنَدَّ سِحْرُهُمْ﴾

﴿لَمَّا نَسُوا﴾ به‌پاسی دواختن و گوریسی (مانگه حه‌رامه‌کان) ﴿يَبْدؤْنَ فِيكَ كُفْرًا﴾
 رزچوونه‌له‌ی یاوه‌یسی دا ﴿يَنْفُسُكَ فِيْ سَفَرٍ﴾ بی‌ماوه‌رانی بی‌گومرا ده‌کریته ﴿يُخَوِّنُكَ عَلَيْهِمْ﴾
 (دواختنه‌که) سالتیک حه‌لالی ده‌کهن ﴿وَيَخْرِقُونَ عَهْدَ﴾ و سالتیک حه‌رامی ده‌کهن ﴿وَيُلَاقُوا
 عَذَابَ عَافِيٍّ﴾ سو‌نه‌وی پرتیک بی‌له‌گهل ژماره‌ی نه‌و چوار مانگه‌ی که‌خوا پترزداري کردوون
 (حده‌گی تیاندا حه‌رام کردوه) ﴿وَيُجَادِلُكَ فِي الدِّينِ﴾ سهر نه‌محام نه‌وی خوا حه‌رامی کر دیور
 حه‌لالی ده‌کهن ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَا﴾ جوان کردوه بویان ﴿سُوءَ الْعِبَادَةِ﴾ کر ده‌وه ماشیریه‌کانی ﴿وَيَقُولُ
 بَيْنَهُمَا لُغْمٌ كَبِيرٌ﴾ خواش ریتسوونی که‌سانی بی‌باوه‌ر ماکات ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَا﴾
 نه‌ی نه‌وامه‌ی که‌باوه‌رتان هتاوه‌ده‌حکمه ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَا﴾ کاتیک بیتان بو‌ورتیت
 ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَا﴾ ده‌رجس (بو‌جههاد) له‌رتی خوادا ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَا﴾ له‌شویسی حوتان
 ماجولیس (خوتان دوا ده‌خه‌ن) ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَا﴾ نایا نه‌وه‌راریس به‌م زنده‌ی
 دوب‌له‌بری باشه‌روز ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَا﴾ ده‌ی کامه‌به‌خوشی و شادیس نه‌م زیانه‌ی دوب‌ا
 ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَا﴾ به‌هرامه‌ری خوشی باشه‌روزدا زور که‌مه‌ه ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَا﴾ نه‌گر به‌پون
 و ده‌به‌چس (بو‌جههاد کردن) ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَا﴾ (خوا) سراتان ده‌ده‌به‌سرایه‌کی سه‌خت
 و ناراده‌ر ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَا﴾ وه‌له‌بری نه‌وه‌گه‌لپکی تر ده‌هینیت (جیاوار له‌نه‌وه‌ه) ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَا﴾
 شتیک دا ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَا﴾ نه‌گر نه‌وه‌یار مه‌تی نه‌و (به‌مه‌به‌ره‌ه) به‌ده‌ن ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَا﴾ نه‌وه
 بی‌گومان خوا یارمه‌تی داوه ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَا﴾ کاتیک بی‌پروایان ده‌ریان کرد له‌مه‌ککه
 ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَا﴾ به‌مه‌به‌ره‌یه‌کیت بو‌وله‌دوو که‌مه‌ه ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَا﴾ کاتیک نه‌و دورانه (به‌مه‌به‌ره‌و نه‌و
 به‌کر) له‌نه‌شکه‌وتی (نور) داموون ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَا﴾ نه‌و کاته‌به‌هاوله‌که‌ی (به‌نه‌سوه‌کری صدیقی)
 ورت ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَا﴾ خه‌م مه‌جو بی‌گومان خوا له‌گه‌لسماته ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَا﴾ نه‌معا
 خو قارامی و ناسایشی بو‌مارده‌خواروه‌ه ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَا﴾ وه‌یارمه‌تی دانه‌سهردر پرت
 که‌به‌نانه‌ه‌یس ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَا﴾ ووتنه‌ی بی‌ماوه‌رانی گیرا ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَا﴾ به‌زیر که‌وتوو
 ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَا﴾ ووتنه‌ی خوا ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَا﴾ ههر به‌رر و بلسه ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَا﴾ وه‌خو رانی
 بالاده‌ستی کاردرسته ⑤

﴿تَمْرُ جَفَدَ﴾ بَرَق و در چش (بو جهاد) چ سووگ بین (لمش مسخ و دهوله مند و همه لاتمارین)
﴿وَتَدَلَّ﴾ چ قورس و گران سی (نه خوش و هوارسی) ﴿وَجَهْدُ﴾ و بیکوشی ﴿وَمُيَكِّنُ﴾
و نیکو ﴿به مال و گیاهان﴾ ﴿وَنَسِيبٌ قَبْلُ﴾ له ریگهی خوانا ﴿بَعَثَ خَيْرَ لَكَ﴾ نه و دهن چاکره بوند
﴿بِئْسَ كَسْبُ لَعْمُوسٍ﴾ نه گهر نیوه براس ﴿تَوَكَّلْ عَلَى رَبِّكَ﴾ نه گهر دست که و تیکی بریت
﴿وَسَقَرٌ ذَائِبٌ﴾ و سه هریکی ناسان بویه ﴿لَا تُقْبَلُ﴾ نه و اشونیت ده که و سی (درد ده چوون
له گه نشا) ﴿وَبِكْرٌ يَكْدُ عَيْنَهُ كُفَّةٌ﴾ نه لام (برسی) ریگهی دور و دروار ای جهنگی نه بووگ
بِق لِه و ان باره حهته ﴿وَسَيُخْبِرُونَ عَنْهُ﴾ وه بینگومان (پاش گه رانه و تان له به بووگ) سونده
ده بخون به خوا ﴿وَنَسَطَ﴾ نه گهر بمانتو انابه ﴿مَحْرَجٌ مَّحْكَمٌ﴾ نه گه نشا ده ده چوون
(بو جهاد) ﴿بُيُكَّرُ نَفْسٌ﴾ نه وانه خویان ده و تیس ﴿وَتَذِيقُهُمْ نَهْرٌ كَسْبٌ﴾ وه خوا ده رانی
به راستی نه و (دور روواله) درورمن ﴿عَدُوٌّ عَدُوٌّ﴾ نه ای موحه مسد ﴿خَوَلِيتْ يَورِيتْ﴾
﴿وَبُيُتْ لَهْرٌ﴾ له به رچی مولتی نه و (دور روانه) دا ﴿حَقٌّ يَسْبِي بَنٌ﴾ هه تا بوت ده که ویت
﴿بُورِيتْ مَدْفُورٌ﴾ نه وانه ی که راستیاں کرد ﴿وَنَهْرٌ كَسْبٌ﴾ وه درورسه کان بهاسیت ﴿
﴿لَا يَسْتَوِيَنَّ﴾ (نه ای موحه مسد ﴿مَوْلَتُ لِي وَهَرَاكِرُن﴾ بو نه وای خویان دو بخه نه
جهاد کردن) ﴿تَدْبِيرٌ يَوْمُونَ﴾ نه وانه ی که بر وایان هیناوه به خوا ﴿وَنُورٌ لَّجِبِرٌ﴾ و به پروزی
دوایی ﴿لَنَجْهَدُ﴾ که نیکوشی ﴿مُؤْنَهُو نَفْسُهُ﴾ به مال و گیاهان ﴿وَتَذِيقُهُمْ نَهْرٌ﴾ وه
خواگ و راییه به خوا باره و ان ﴿بَعَثَ خَيْرَ لَكَ﴾ به راستی نه وانه مولتت سی و ده گران
(که به بهن بو جهاد کردن) ﴿لَا يَوْمُونَ نَهْرٌ لَّجِبِرٌ﴾ که بر وایان سی به به خوا و به پروزی
دوایی ﴿وَتَذِيقُهُمْ نَهْرٌ﴾ و ده کانیاں له گومان و دوو دلی دایه ﴿مَهْرٌ يَوْمُونَ نَهْرٌ﴾
بویه نه وانه له گومان و دوو دلی خویانده سر گه رانی ﴿وَتَذِيقُهُمْ نَهْرٌ﴾ نه گهر بیان ویت
ده و چن (بو جهاد کردن) ﴿لَا عَدُوٌّ لَكَ عَدُوٌّ﴾ نه و هور که رسته ی پیوستیاں بو نامده نه کرد
(به جهك و وولاح و نفاقی جهك) ﴿وَبِكْرٌ كَرِهَتْ نَفْسُهُ﴾ نه لام خوا نه چوون سی نه وانی پی به خوش
بوو ﴿وَتَذِيقُهُمْ نَهْرٌ﴾ بویه (خوا) خاوی کرد نه و (له ده چوون بو جهاد) ﴿وَبِكْرٌ كَرِهَتْ نَفْسُهُ﴾
دایشس ﴿مَعَ تَذِيقِهِمْ﴾ له گه لجمی ماواندا ﴿وَتَذِيقُهُمْ نَهْرٌ﴾ نه گهر له گه نشا ده ده چوون
﴿تَذِيقُهُمْ نَهْرٌ﴾ هج شتکیان بو رما ده نه کردن بیحکه له تنکدان و خر به کاری نهیت
﴿وَلَا تُرْصِدُ أَيْسَعُكُمْ﴾ و میوان قیوایان نیکدها (به دوو رمانی و هاتو هوت) ﴿وَتَذِيقُهُمْ نَهْرٌ﴾
لار وایان بو ده نامه ده ﴿وَبِكْرٌ كَرِهَتْ نَفْسُهُ﴾ وه نه مار نیو ما خدک کانیاں هه چاک گویان لی
ده گران ﴿وَتَذِيقُهُمْ نَهْرٌ﴾ وه خوا به ناگا و رانه به متمم کاران ﴿

﴿عَلَيْكُمْ أَنْتُمْ﴾ سوئد نه‌خوا به‌راستی ده‌ستیان دابوونه‌ناژاوه (و مشیوی) ﴿مَرَّتْ﴾ له‌میر
 پیش ﴿وَقَدْ بَوَّأْتُ الْآثُورَ﴾ و جۆره‌ها هه‌رمان و پیلانسان یۆ (لاوار کردن) ت به‌کاره‌ب ﴿حَقُّ جَاءَ
 الْحَقُّ﴾ هه‌تار مستی هات ﴿وَصَهْرُ ثَمْرُتٍ﴾ وه کارو هه‌رمانی حواسه‌ر که‌وت ﴿وَعَمَّةٌ مِّنْ قُرُونِ﴾ که
 نه‌وان پیا‌ن ناخوش سوو ﴿وَمِنْهُمْ شِرْكٌ﴾ وه هه‌تدی که‌س له‌وانه ده‌لێس ﴿ثَنَاءٌ لِّی﴾ (ته‌ی
 موحه‌مه‌د ﷺ) روخه‌تم بده (نامه‌بهم بو جهاد کردن) ﴿وَلَا تَقِي﴾ و تووشی گو‌ده‌و خراپه‌م
 مه‌که ﴿لَا یُؤْتِی سَفَرًا﴾ ناگاداریس (له‌نیسته‌وه) که‌وتوو به‌ته‌داو گو‌ده‌و خر به‌وه ﴿وَلَا تَجِدُ
 نَجْدًا﴾ و ینگومان دور هه‌ج ده‌وری سی باوه‌رانی داوه ﴿وَلَا تَجِدُ حَسَبًا﴾
 ته‌گه‌ر به‌هه‌رو چاک و سه‌ر که‌وس یه‌که‌ریگات ﴿سُوفَ﴾ باره‌جوت و هه‌سار ده‌س ﴿وَلَا تُجِیْدُ
 نَجْدًا﴾ وه ته‌گه‌ر ناوه‌جوتی و تیشکات تووش بیت ﴿یَنُورُ﴾ (به‌که‌شخه‌وه) ده‌لێس ﴿قَدْ
 احْبَبْتُ﴾ به‌راستی نیمه‌ کاری حومان کرد ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له‌مه‌و پیش ﴿لَمَّا بَرَأَ رُفْعَةُ فِرْعَوْنَ﴾
 جا پرو و ده‌د گنبرن به‌خوشه‌حالی و شادمانی به‌وه ﴿قُلْ رَبِّیْ سُبْحَانَ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د
 ﷺ) بلی هه‌جمان تووش نابیت ﴿لَا مَعْشَرَ نَجْدٍ﴾ جگه‌ له‌وه‌ی که‌خوا بو سه‌یوه‌نی یۆمان
 ﴿فَرَمَوْا لَیْسَ﴾ خوا پشتمانی نیمه‌یه ﴿وَعَلَّی تَشْعُرُونَ﴾ وه بیرواداران به‌ته‌ها پشت
 به‌خوا به‌ستن ﴿قُلْ هَلْ رَضِیْتُمْ﴾ (پیا‌ن) بلی قایا چاوه‌روانی چی ده‌که‌ن بو نیمه ﴿لَا یُحْدِی
 الْحُسْبَیْ﴾ یه‌جگه‌له‌ به‌گیک له‌دوو شته‌رور چاکه‌که‌ (سه‌ر که‌وش یا‌ن شه‌هید بوون له‌ پنا‌ر خوند)
 ﴿وَعَلَّی رَضِیْتُمْ﴾ نیمه‌ش چاوه‌روانیس بو نیوه ﴿لَا تُفِیْضُ نَجْدًا﴾ که‌خوا دوو چارتان بکات
 ﴿مَعَهُ فِرْعَوْنُ﴾ به‌مه‌رایه‌ک له‌لایه‌ن خویه‌وه ﴿وَبُیْدَتْ﴾ یان به‌ده‌ستی نیمه ﴿فَرَمَوْا
 کِه‌وانه چاوه‌روانیس بکهن ﴿لَا مَعْشَرَ نَجْدٍ﴾ ینگومان نیمه‌له‌گه‌ل نیوه‌دا چاوه‌روانیس ﴿قُلْ
 ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی ﴿لَمَّا مَزَقَ﴾ مال به‌خشی به‌خوشی خوتن ﴿أَوْ كَرَفَ﴾ یان
 به‌رور و ناچاری ﴿لَا تَمْلِكُ مَعَهُ﴾ هه‌ر گیر لیان و مه‌ر ناگیریت ﴿لَا تَمْلِكُ مَعَهُ قَوْمُ فَیصِیوتْ﴾
 چونکه‌ به‌راستی نیوه‌ کومه‌لێکی له‌سوور ده‌ر جوو بوون ﴿وَمَنْ مَّهْمَةٌ﴾ وه هه‌ج شتی‌ک به‌رگری
 نه‌وانه‌ی به‌که‌ر دووه ﴿لَا تَمْلِكُ مَعَهُ﴾ که‌گیرا مکریت لی بان ﴿لَمَّا مَزَقَ﴾ ته‌وه‌ی که‌به‌خشیان
 ﴿لَا تَمْلِكُ مَعَهُ﴾ یه‌جگه‌ له‌وه‌ی که‌ ینگومان نه‌وانه‌سی باوه‌ر بوون ﴿لَا تَمْلِكُ مَعَهُ﴾ به‌خوا
 و پتیه‌مه‌ره‌که‌ی ﴿وَلَا تَمْلِكُ مَعَهُ﴾ وه نایه‌ن بو مو‌تر کردن ﴿لَا تَمْلِكُ مَعَهُ﴾ به‌ته‌مه‌لی
 نه‌بیت ﴿وَلَا یُفْعَلُ﴾ وه (هه‌جیک) مال‌خشی ﴿لَا تَمْلِكُ مَعَهُ﴾ تیللا پیا‌ن ناخوشه
 و ناچارن ﴿

﴿لَا تَجْعَلْ﴾ ح ما سهر بحث پرانه کیشیت (سهر سامت نه کات) ﴿تَوَهَّجْ وَلَا تَوَدَّ﴾ (روری) مان و
 دارایی و مندالیان ﴿سَائِرِ دَنَّةٍ﴾ ینگومان خوا دهیه ویت ﴿بَعْدَهُمْ﴾ سر بیان بدات ﴿بِهَؤُلَاءِ نَجْوٍ
 نَبِيٍّ﴾ نه هسوی نهو (مال و مندالوه) لم زبانی دوتیا بعدا ﴿وَنَحْنُ نَقُصُّهُمْ﴾ وه نه سهختی گیانی
 دهر بچنت ﴿وَمَنْ حَبْرُونُ﴾ له کاتیکدا که نهوان من ما ورون ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ وه سونند ده حق
 به حوا ﴿بِهَؤُلَاءِ نَجْوٍ﴾ که به راستی نهوان له تیوهی (له ما ورو دارایی) ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ که چی له تیوه پس
 ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ نَجْوٍ﴾ به لکو نهوانه کومه لیکي زور دتروسی (روایان چووه) ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ نَجْوٍ﴾
 نه گهر به مایه گیان ده ست که ویت ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ بیان نه شکوه و تانث ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ بیان کوی و قوشین
 و به ده قینث ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ به نای بو ده یمن و (رووی تله کهن) ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ به کاتیکدا زور به پده
 پراده کهن (یا هیچ شتیک جلوه یان ما گرت) ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ وه همدی که س له وانه به خبه و
 توانحت لی ده گرن ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ له دابش کردنی خیره کاند ا ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ خو نه گهر به و خیر
 و سه ده قیان پی بدیت ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ راری دمن ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ وه نه گهر بیان نه دری لی ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾
 یتحطون ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ له و کاته نهوان تو ورو و راری دمن ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ وه بهر سنی له گهر نه وانه راری
 بو وریه ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ به وری خوا و پیعه مبه ره که ی ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ دابوون ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ وه بیان ووتابه
 ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ خوا مان به سه ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ له مبه و پاش خوا بیجان ده به خشیت ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾
 له بهرن و میهره بانی خوی ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ هدر و هها پیعه مبه ره که شی (نه شمعان ده دا) ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾
 بهرن ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ به راستی نیمه به سورو به روشین نو لای خوا ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ به راستی (ره کات)
 دن نه بها (سو لکم کومه لانه به که خوی گه ورو ماسی کردوون) نه وایش ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ سو بیند وین
 ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ وه نو هزاران ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ وه نو کربکارانک که به سه ره وین (کوی ده که به و)
 ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ وه نه وانه ی دلیان دا نه هبریت (بو خوشویشی نیلام) ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ وه بو
 نداد کردی به بده و کویله کان ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ وه نو قه زاران ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ وه به جه بگ و رانی پی
 خودا ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ و بو ریوارانی به ککه و ته ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ نه به پیویشت کرد و وه و هدر کرد و
 له لایه خراوه ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ وه خوارانی کار دروسته ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ وه له و بابا که ده
 که ساینک هبه ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ که ناراری پیعه مبه ره ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ وه لیس ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾
 نه و حوش با ورو گوی گره بو هه مو و شت ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ توش بلی ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ گوی گری چا که به
 (که فارانجه) بو تان ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ با وری هبه به خو ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ و با وری به تیسماندار
 هبه ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ و میهره بانی به سو نه وانه ی ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ بر وایان هینا و له تیوه
 ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ وه نه وانه ی که ناراری پیعه مبه ره خوا ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾ ده دن ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾
 سرایه کی ندر دهریان بو هبه ﴿وَنَحْمُورُ بِهِ﴾

﴿بَایَهٗ سَیِّءٌ﴾ نه‌ی پیچه‌میر پیچید ﴿جَهْدَ نَافِثٍ﴾ جهاد بکه دزی بی بدوهران ﴿وَأَسْقِیْ﴾
 ودووروه‌کان ﴿وَنَنْظُرْ عَنْهُمْ﴾ وه موندو بیژ بلمه‌دزیان ﴿وَمُؤْتِنَهُ جَهْدًا﴾ شوسی حه‌وانه‌وه‌ی نه‌ونه
 دوره‌خه ﴿ذَیْسَ نَجِیْرٍ﴾ که دوار ووزو چاره موسیقی خرابه ﴿مُحْفَیْنِ بَیْتِهِ﴾ (دوور ووه‌کان)
 سویدد ده‌خون به‌خوا ﴿مَدَّوْهُ﴾ (نهر ووتانه‌ی دراومه‌ی بالیان) به‌بان ووتووه ﴿وَقَدْ ذَا وَاصِلَهُ
 نَکْتَرٍ﴾ سویدد حه‌وا یگومان وونه‌ی بی باومریان ووتووه ﴿وَصَفَرٌ مِّنْ سَیْرِ﴾ وه بی برو وونه‌ته‌وه
 له‌پاش موسولمان بوویان ﴿وَمُؤْتِنَهُ سَیِّئًا﴾ و بیاری شتیکیان بو و نه‌لام بویان به‌کرا (کوشنی
 پیچه‌میر پیچید کاتی گه‌راسه‌وه‌ی له‌ته‌بیروک) ﴿وَمِنْهُمْ﴾ وه هیچ ره‌خنه و برقیکیان به‌بور ﴿لَا تَنْ
 تَسِبْهُمْ نَهْ وَرَسُولَهُ﴾ نه‌بها له‌هر نه‌وه‌میت که‌خوا پیچه‌میر که‌ی (ویر واده‌رایان) ده‌وله‌مه‌د کردوه
 ﴿مِنْ قَصْبِهِ﴾ له‌هرن و به‌هری خوی ﴿وَمِنْهُمْ﴾ نه‌معا نه‌گه‌ر نه‌وان بکه‌رینه‌وه و به‌شیمان به‌وه
 ﴿بِیْکَ حَیْرٍ﴾ نه‌وه چا‌کتره‌ی زیان ﴿وَمِنْهُمْ﴾ وه نه‌گه‌ر ووه‌ر گیرن (نه‌گه‌رینه‌وه) ﴿بَعْدَ نَهْ﴾
 نه‌وه‌خوا سریان ده‌دات ﴿بَعْدَ نَهْ﴾ به‌سرایه‌کی سخت ﴿وَمِنْهُمْ﴾ له‌دوب و پاشه‌پوردا
 ﴿وَمِنْهُمْ﴾ وه له‌روی دای به‌مونه‌وان ﴿مِنْهُمْ﴾ هیچ دوست و یار منه‌ی ده‌ریک ﴿وَمِنْهُمْ
 وَتَمَّزْ مِنْ عَهْدِهِ﴾ وه له‌ماباکان که‌سانیک هه‌ن که‌به‌یمانیاں داوه‌به‌خوا ﴿بَعْدَ نَهْ﴾ سویدد
 به‌خوا له‌گه‌ر خوا نه‌هرن و به‌هری خوی پیمان به‌خشیت ﴿بَعْدَ نَهْ﴾ نه‌وه یگومان خیر و چاکه
 ده‌که‌بی ﴿وَمِنْهُمْ﴾ وه یگومان له‌چاکه‌کارن ده‌بی ﴿بَعْدَ نَهْ﴾ سویدد قصبه‌ی
 که‌چی کاتیکت خو له‌هرن و به‌هری خوی بی به‌خشین ﴿بَعْدَ نَهْ﴾ رزدی و چروکیان تیدا کرد
 ﴿وَمِنْهُمْ﴾ و پشیمان هه‌لکرد ﴿وَمِنْهُمْ﴾ له‌کاتیکت نه‌وانه‌رو ووه‌ر گیرن ﴿وَمِنْهُمْ﴾ نه‌معا
 خواش سه‌ره‌به‌جانی نه‌وانی گیرا ﴿بَعْدَ نَهْ﴾ به‌دو وروسی له‌دلایندا ﴿بَعْدَ نَهْ﴾ هه‌نا
 نه‌و پروزه‌ی به‌دیداری (خوا) ده‌گه‌ن ﴿بَعْدَ نَهْ﴾ به‌هوی به‌برد به‌سه‌ری نه‌و به‌لینه‌ی
 که‌دایوریان به‌خوا ﴿بَعْدَ نَهْ﴾ و به‌هوی نه‌وه‌شده‌ی دروین ده‌کرد ﴿بَعْدَ نَهْ﴾
 لایا به‌بان رانیوه‌ی ﴿بَعْدَ نَهْ﴾ که‌یگومان خوا ناگاداره‌ی به‌هه‌ن به‌هه‌نی ﴿بَعْدَ نَهْ﴾
 و چیه‌یان ﴿وَمِنْهُمْ﴾ به‌رامنی خو نه‌و به‌ری راده‌ناگادارانایه‌ی به‌شار وه‌و به‌نه‌نه‌کان ﴿وَمِنْهُمْ
 تَمَّزْ مِنْ عَهْدِهِ﴾ نه‌و که‌سه‌انه‌ی که‌تانه‌و نه‌میر ده‌هه‌ن ﴿بَعْدَ نَهْ﴾ له‌و
 باوهر دارانه‌ی جگه‌له‌ره‌کات مال و سامانیاں ده‌خش ﴿وَمِنْهُمْ﴾ وه (تانه‌و به‌شهر
 ده‌هه‌ن) له‌وانه‌ی که‌ته‌بها که‌مینکیان هه‌یه‌به‌ره‌حمه‌ت پیدایان کردوه ﴿بَعْدَ نَهْ﴾ نه‌وسا
 هه‌ر گالته‌شیاں بی ده‌که‌ن ﴿بَعْدَ نَهْ﴾ خوا گالته‌به‌وان ده‌کات (له‌به‌رامبه‌ر گالته‌ی نه‌و نه‌ا)
 ﴿بَعْدَ نَهْ﴾ و سرای سخت یژ نه‌وانه‌ی

﴿اَسْمِعْ يَنْهَ﴾ (نهی موحه محمد ﷺ) داوای لیور دوسان سو مکست ﴿اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ﴾ سان داوای
 لیور دویان یو نه که بیت (یه کسانه) ﴿اَسْمِعْ يَنْهَ﴾ نه گهر داوای لیور دویان یو که بیت ﴿سَمِعَ يَنْهَ﴾
 حفتا حدر ﴿سَمِعَ يَنْهَ﴾ نه وه خواهر گیز لیان باوریت ﴿يَا﴾ نه وهش ﴿يَا يَنْهَ حَمْدُ﴾
 به هزی نه وه به ینگومان نه وانه یی باور بوون ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾ به خواو پیغمبره که یی ﴿وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي
 الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ وه خواو یسموویسی خه لکانی هر چو له نایین ناکات ﴿وَالْجَنَّةُ حَقٌّ﴾ (نه و دور
 رورانه یی) دوا که وش له جهاد کردن و (له مده سده ماو و نه وه) دل خوش بوون ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾
 آله به دانیشتن و به جیمانیان له پیغمبره یی خوا (له جهنگی نه بوون دا) ﴿وَالْجَنَّةُ حَقٌّ﴾ وه پتین
 ماخوش بوون که جهاد بکهن و ینکوشن ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾ به مال و گیانیان ﴿يَا سَمِعَ يَنْهَ﴾ به یی
 خواو ﴿وَالْجَنَّةُ حَقٌّ﴾ (نه نیمه دارانیان) ده ووت ﴿اَسْمِعْ يَنْهَ﴾ له م (وهره) گهر مایه دا دهر به چن بو
 جهاد ﴿يَا﴾ (نهی موحه محمد ﷺ) بلی ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾ تا گری دوره خ رور گهرم تره (له م
 گهر مایه) ﴿وَالْجَنَّةُ حَقٌّ﴾ نه گهر نه وانه تی بگهن و برانن ﴿وَالْجَنَّةُ حَقٌّ﴾ ده یی پاکه م یی
 بکهن ﴿وَالْجَنَّةُ حَقٌّ﴾ و رور بگریس ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾ (نه و سرایه) توله و پاداشتی نه و
 کرده وانه به که ده یان کرد ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾ نه و مسانه گهر خوا تو یی گهر اندوهه (نهی موحه محمد
 ﷺ) له ته بوون ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾ بولای کومه لیت له و به جی ماوانه ﴿وَالْجَنَّةُ حَقٌّ﴾ و دویان
 لی کردیت سو دهر چوون (سو عه رایه کی تر) ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾ توش بلی ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾ دهر گیر یتوه
 له گهل مده دهر پاچس بو جهاد ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾ و دهر گیر یتوه له گهل مده جهنگ بکهن له گهل
 هیچ دور مینکد ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾ چونکه ینگومان نیوه راری بوون ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾ به دانیشتن
 له به که م جباردا ﴿وَالْجَنَّةُ حَقٌّ﴾ که واته هره دانیشتن له گهل به جی ماوانه ﴿وَالْجَنَّةُ حَقٌّ﴾
 وه (نهی موحه محمد ﷺ) تو بوون مده که ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾ نه سهر هیچ که م له وانه که مرد ﴿يَا﴾
 هدا هه تابه ﴿وَالْجَنَّةُ حَقٌّ﴾ وه رانه وسته له سهر گوره که یی ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾ بگومان نه وانه یی باور
 بوون ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾ به خواو پیغمبره که یی ﴿وَالْجَنَّةُ حَقٌّ﴾ و مردن ﴿وَالْجَنَّةُ حَقٌّ﴾ له کاتیکدا نه و به
 سهرده وام سوور شکین سوون ﴿وَالْجَنَّةُ حَقٌّ﴾ وه (نهی موحه محمد ﷺ) باسهرت سوور به بیت
 ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾ مال و مدهالی رورمان ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾ به راستی خواو ده به بیت ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾
 نه وه (مال و مده) سرایان مدهات ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾ له دویادا ﴿وَالْجَنَّةُ حَقٌّ﴾ وه گیانیان دهر به بیت
 ﴿وَالْجَنَّةُ حَقٌّ﴾ له کاتیکدا نه وانه یی باور یی ﴿وَالْجَنَّةُ حَقٌّ﴾ و دهر کاتیک سوور هتیک سیر درسته
 خواو وه ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾ به مده یی که ماوهر به خواویش ﴿وَالْجَنَّةُ حَقٌّ﴾ و جهاد و ینکوشن بکهن
 له گهل پیغمبره که یی ﴿وَالْجَنَّةُ حَقٌّ﴾ موله تیت لی و مرده گرن ﴿وَالْجَنَّةُ حَقٌّ﴾ نه وانه یان که خواو
 ده سولات و سامان ﴿وَالْجَنَّةُ حَقٌّ﴾ و ده لیس لیمان گهر یی و وارمان لی بینه ﴿وَالْجَنَّةُ حَقٌّ﴾
 یا له گهل دانیشتر وه کاند یی (وله تا فرمت و مدهالی و به ککه موده) ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾

[illegible]

﴿بَعْدَ ذَٰلِكَ آتٰیكَ عَوْرَرُ وَبِهَٰنِهِ تَنَالِیْهُ دَهْمِیْهُ وَهْ﴾ ﴿ذَٰلِكَ جَعَلْنَاهُ﴾ کاتیک (له‌جبه‌ی
 وعه‌را) گه‌پانه‌ی بولایان ﴿فَلَا تَحْشَرْ﴾ بلی به‌هانه و عورر ده‌جبه‌ی ﴿سُورَتِ الْاَعْلٰی﴾
 نبعه‌ی هرگیر ماورتان پی‌ماکه‌یس ﴿فَلَا تَحْشَرْ﴾ چونکه به‌راسی خوا‌ناگاداری
 کردورس له‌هه‌واله‌کانتان (که‌یوه‌یاپاک و دورورور) ﴿وَسُورَتِ الْاَعْلٰی﴾ ره‌له‌
 ده‌هاتوردا‌خو و پنه‌مه‌ره‌که‌ی کرده‌ی کانتان ده‌یس ﴿وَسُورَتِ الْاَعْلٰی﴾ پاشان (له‌روزی دوی‌دا)
 ده‌گه‌پیرسه‌وه ﴿سُورَتِ الْاَعْلٰی﴾ سو‌لای رانای هه‌موو به‌یسی و ناشکران (که‌خوای
 گه‌وره‌یه) ﴿فَلَا تَحْشَرْ﴾ نه‌محا هه‌والشان پی‌ده‌ی به‌ره‌ی له‌دوبیادا ده‌تان کرد
 ﴿سُورَتِ الْاَعْلٰی﴾ به‌رووی سو‌یندان بۆده‌خوون به‌خوا ﴿ذَٰلِكَ جَعَلْنَاهُ﴾ کاتیک
 گه‌پانه‌ی بولایان ﴿فَلَا تَحْشَرْ﴾ سو‌نه‌وه‌ی چاو‌پوشیان لی‌ن‌که‌ن و سه‌ره‌هشتیان به‌که‌ن
 ﴿وَسُورَتِ الْاَعْلٰی﴾ یوه‌ش روویان لی‌وهرگیر ﴿فَلَا تَحْشَرْ﴾ به‌راسی نه‌و (دورورور) به‌پس
 (به‌گیرس) ﴿وَسُورَتِ الْاَعْلٰی﴾ وه‌جیگایان دوزه‌جه (له‌روزی دوی‌دا) ﴿حَرَّةً یَّسَارًا﴾
 به‌حشون ﴿تَوَلَّیْهِانَ لِنَ دَهْمِیْ نَه‌و تاوان و خرابه‌ی له‌دوبیادا ده‌یان کرد ﴿فَلَا
 تَحْشَرْ﴾ (به‌درو) سو‌یندان بو‌ده‌خوون ﴿فَلَا تَحْشَرْ﴾ بو‌نه‌وه‌ی لیان رازی بن ﴿فَلَا
 تَحْشَرْ﴾ جانه‌گیر یوه‌ش لیان رازی بن ﴿فَلَا تَحْشَرْ﴾ نه‌وه‌ی یگومان خوا‌پاری به‌یت
 ﴿عَلٰی قَوْلِ تَفٰییٰتٍ﴾ له‌که‌سانی ده‌رچوو له‌سوور (ناوانار) ﴿فَلَا تَحْشَرْ﴾ هه‌ره‌به
 ده‌شته‌کیه‌کان می‌بروایی و دورورویان به‌هیرتیه ﴿وَحَرَّةً یَّسَارًا﴾ و شایسته‌ترین که‌به‌ران
 ﴿حَرَّةً یَّسَارًا﴾ نه‌و سوورانه‌ی خوا‌ماردوویه‌تیه خوا‌ره‌وه ﴿عَلٰی قَوْلِ تَفٰییٰتٍ﴾ بو‌سه‌ر پشه‌به‌ره‌که‌ی
 ﴿وَلَهُ عِبَرٌ خَاسِرَةٌ﴾ وه‌خوا رانای کاردرسته ﴿وَمِنْ اَعْرَابٍ﴾ وه‌له‌و هه‌ره‌به
 ده‌شته‌کیانه‌د هه‌مدیک هه‌یه ﴿سَجْدَةُ مَعْمُورَةٍ﴾ نه‌وه‌ی لی‌ی وه‌ده‌گیریت و ده‌ی به‌حشیت
 به‌ساج و سه‌رانه‌ی داده‌یت ﴿وَمِنْ اَعْرَابٍ﴾ وه‌چاو‌پوشیان ده‌که‌ن به‌سه‌ر هاتی خرابان
 به‌سه‌ردایت ﴿عَلٰی قَوْلِ تَفٰییٰتٍ﴾ به‌لا و سه‌ر هاتی خراب به‌سه‌ر خو‌یاندایت ﴿وَلَهُ عِبَرٌ خَاسِرَةٌ﴾
 خوا‌ش به‌سری رانابه ﴿وَمِنْ اَعْرَابٍ﴾ وه‌هه‌مدیک‌کی تر له‌و هه‌ره‌به ده‌شته‌کیانه‌ی هه‌یه
 ﴿وَمِنْ اَعْرَابٍ﴾ که‌یوه‌ش لیان به‌خوا و به‌روزی دوی‌هه‌یه ﴿وَسُورَتِ الْاَعْلٰی﴾ وه‌وای
 داده‌یت نه‌وه‌ی ده‌ی به‌حشیت هوی مریت بو‌وموه‌یه ﴿عَلٰی قَوْلِ تَفٰییٰتٍ﴾ وه‌دو‌عا
 کردی پی‌مه‌سه‌ر ﴿وَلَهُ عِبَرٌ خَاسِرَةٌ﴾ بیدرس یگومان نه‌وه‌ی هوی مریت بو‌وموه‌یه له‌خودوه
 ﴿سَجْدَةُ مَعْمُورَةٍ﴾ له‌نایم‌ده‌دا خوا‌ده‌یان‌هاته‌ماو میهرمبانی و به‌حمه‌تی خو‌یه‌وه ﴿وَلَهُ عِبَرٌ خَاسِرَةٌ﴾
 غفور رحیم ﴿سُورَتِ الْاَعْلٰی﴾ یگومان خوا‌لیورده‌ی میهرمانه ﴿فَلَا تَحْشَرْ﴾

﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾ و ده پیشکه دوتوو به که مه کان (نهوانه ی له سه ده ناوه دوه ربان هینا) ﴿مَرَّ﴾
 ﴿أَحْمَرُ حَبِيبٍ﴾ له کوچه مران و یاریده ده ران ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾ نهوانه ش دور به
 چاکی به بره وی نهوانیان کردوه و شویان که دوتوون ﴿مَرَّ﴾ ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾ خوا ییان واریه
 ﴿وَرَصُوعَهُ﴾ نهوانیش له حوا واریس ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾ وه (خوا) به هشتاتیکی سو نامه ده
 کردوون ﴿غَرِيْبٌ نَحْبُهُ﴾ که پروواره کان دیس و ده چس به زیر باندا ﴿حَبِيبٌ نَحْبُهُ﴾
 نییدا ده به وه به هه به به ی و سن برانه وه ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾ نهویه که پیش به نامانچی
 گه وره ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾ و لهو عهر به ده شته کیانه ی که له ده ورو به رتس
 دان ﴿مَرَّ﴾ مایا کانیک همن ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾ همدینک له خه لکی مه دیسه ش ﴿مَرَّ﴾
 نییدا له سه ر مایاکی راهاتوون و خویان سو ترخان کردوه ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾ تو (له ی
 موحه مه ده ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾ مایا ناسیت نیمه چاک دنیا ناسیس ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾ له لایتده دا دوو چار سزاید
 ده دیس ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾ دواتریش ده گهر نرسه وه سو سو سرایه کی گه وره (دوره ح)
 ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾ وه که ساتیکی تر همن دانیان ماوه به گو به کانیدا ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾
 صبحه کردوه ی چاکیان تیکه ل کردوه ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾ له گه ل کردوه ی نری خراپیدا
 ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾ نو مید وایه خواتو به یان لن و مر گریست ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾ به راستی خو لی
 پورده ی مبه ره بانه ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾ و مر گریست له مال و داراییان (ره کات و سه ده وه)
 نابه هویه وه پاکیان بکه به وه (له گو به و تاوان) ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾ و (دلیان) بوخت و خاویس ده که بیت
 به و مان به خشینه ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾ و دوها و برای خیریان بویکه ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾ به راستی دوه ای
 نژ لاراسی و دل خزشی به سو نهوان ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾ وه خوا یسری رنایه ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾
 نایا به یان زاتیوه ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾ که بیگو مان همر خوا نهویه و به شیمانی به
 به به کانی و ورده گریست ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾ وه همر نهو حیر و به خشینه کان و ورده گریست ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾
 ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾ وه به راستی همر خوا به و مر گری تهویه به و مبه ره بانه (له گه ل به به کانیدا)
 ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾ (نه ی موحه مه ده ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾ بلی کار و کردوه بکهن ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾
 و رشوده و نژوون ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾ جایگرم مان خوا و پیمه مبه ره که ی و پرواداران کرده وه کانتن ده یس ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾
 له پاشان ده گهر برسه وه ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾ بولای (خوا ی) رانا به هه مو و به نی و ناشکر اکان
 ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾ تمه جا هه والمان دداتی به همر چی که تیوه له دویده دا ده تان کرد ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾
 ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾ (له به چی ماوه کان دا) که ساتیکی تر هه بوون که دوا خراان ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾ بو هه رمان
 و بریدی خو ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾ یان سرایان ده دات ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾ یان به شیمانیان لن و ورده گریست
 ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾ وه خوا زانای کار درومنه ﴿وَأَسْقُوا لَهُمْ مِمَّا كَسَبُوا﴾

﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾ و (له‌ما پساگان) نه‌واسه‌ی مرگه‌وتیکیدان دروست کرد ﴿بِصِرَتٍ﴾ بوریان
 گه‌بند (نه‌موسلمانان) ﴿وَحُكْمٍ﴾ و خوانناسی ﴿وَبِقُرْبَانٍ تَقْوَمِينَ﴾ و جدواری خسته
 بیوان نیمانداریان ﴿وَرِضْوَانٍ﴾ و سو چاوهروانی کردنی کسانن ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾ که
 دزابه‌تی خو و پیعه‌میره‌که‌بان کردوه ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾ له‌وه‌پیش ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾
 بنگومان (له‌وه‌دورروانه) سوید ده‌خون (دانش) تمها چاکمان و ستروه ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾ نه‌لام
 خواشایه‌تی ده‌دات ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾ که به‌راسمی نه‌وانه درورس ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾ هرگیر
 مویزی تیده‌که‌ی رله‌ی موخه‌معه‌د ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾ ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾ بنگومان مزگه‌وتیک که له‌سهر
 بیاچه‌ی نه‌قواوله‌خوانترسان دامه‌ررا بیت ﴿مَنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾ له‌به‌که‌م روزوه (به‌که‌م روز هانت
 مؤشاری مده‌به) ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾ شایسته‌تره که مویزی تیدا بکیت ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾
 بیوانیکی تیدابه‌بیان خوشه ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾ که حویان خاویس و پاک بکه‌موره (به‌زنگ و زاری
 سدرده‌می به‌فامی) ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾ خوابش نه‌وانه‌ی خوش ده‌ویت که ده‌پانه‌ویت خوقدن
 پاک بکه‌موره ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾ جا نابا که‌سیک باغه‌ی مرگه‌وته‌که‌ی دامه‌رراند بیت
 ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾ له‌سهر خوانناسی و به‌ده‌ست هیانی به‌رامده‌دی خواجا کتره
 ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾ بان که‌سیک باغه‌ی مرگه‌وته‌که‌ی دامه‌رراند بیت ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾
 له‌سهر لیواری که‌مده‌لاییکی فشه‌ل و پروخه‌ک ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾ جا به‌خویه‌وه‌بروخینه‌ور
 ناگری دزوره‌موره ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾ و خوارنمووسی که‌سامی سته‌مکار باکات ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾
 ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾ به‌رده‌وام نه‌وه‌دروست کراوه‌بان ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾ که دروستیان کرد ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾
 هوی سی نارامی و گومانه‌له‌دلیدا (وانه‌هرگیر له‌دلیان ده‌ماچیت) ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾
 مه‌گهر دلیان بارچه‌بارچه‌بکریت (و بمرن) ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾ و خوارانای کار دروسته ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾
 ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾ به‌راسمی خوا کیریویتی ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾ له‌باوهردارن ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾ گیس
 و مالیان ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾ به‌وه‌ی که به‌ده‌شتان ده‌دانی له‌بریتیدا ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾ (نه‌وه
 برودار نه‌ده‌جه‌نگی له‌ریس خواندا ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾ نه‌مجا (بی‌ماوهران) ده‌کوزن و (خوشیدن)
 ده‌کوزرین (شه‌هید ده‌ین) ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾ نه‌مه‌به‌لاییکی راسته (و خوا میریاری دوه) له‌سهرخوی
 ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾ له‌توریه و (پنجس و تفریه) له‌توریه و (پنجس و تفریه) له‌توریه و (پنجس و تفریه) له‌توریه
 به‌لین و به‌یمانی خوی و فادانتره ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾ و ده‌خوای گه‌وره ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾ که‌واته
 مزده به‌خشن و شادمان یز به‌فروشته‌تان ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾ که مامه‌له‌تان پیوه کرد ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾
 کتیرن (به‌راستی) هر که‌میده‌گه‌بشت به‌نامانحنی روز گه‌وره ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾

﴿تَنْهَضُونَ﴾ (موجاهدانی ریگای حوا. نه‌مانه سیه‌تیانه) تویه‌کارن ﴿تَقْبَلُونَ﴾ حوبه‌رمشن
 ﴿تَخْلِفُونَ تَسْخِرُونَ﴾ سویا‌گورار وگه‌نبارن (کوچمرون له‌پتار حوادا) ﴿تَرْجِعُونَ
 تَسْجِدُونَ﴾ گربوش و سوزده‌مرون (مویژ خویش) ﴿تَذَرُونَ تَتَقَرَّبُونَ﴾ مرم‌ن دهرن نه‌چاکه
 و ﴿رَأَتْ هَوَاتِی تَحْضَرُ﴾ به‌رگری که‌رن له‌خوابه ﴿وَتَخْلِفُونَ یَحْذَرُونَ﴾ پاریس‌هران یو
 مسوره‌کسی خودا ﴿رَبِّیْزُ تَنْوَمِیْیْ﴾ جا (ندی موحه‌مه‌ده یی) موزده‌بده به‌و یاوهره‌ر نه‌ی (ندی
 سبعانه‌یان نیدایه) ﴿وَمَكَرَیْشِیْزُ تَنْوَمِیْیْ﴾ به‌واوشایسته‌می به‌نو پیعه‌مه‌ر ویاوهره‌دارن
 ﴿أَلْشَتَعِبُونَ تَنْشَرُکِیْیْ﴾ که‌داوای لیورنن بکه‌ن بو هاویه‌ش دانه‌ران ﴿وَلَوْ مَكَرُوا لَوِیْ
 تَرُونَ﴾ به‌خرمی بریکشیا‌ن بر ﴿مُرْأَعِیْیْ تَنْشَرُکِیْیْ﴾ له‌پاش نه‌وی که‌بو‌یان ده‌رکه‌وتوره
 ﴿أَلْهَزَّ تَضَحِبُ تَحْجِیْیْ﴾ که‌بیگومان نه‌و (هاویه‌ش دانه‌ران) هاو‌ل وپیزی دوره‌ش ﴿وَلَوْ
 مَكَرَ تَنْشَرُکِیْیْ تَرْجِیْیْ﴾ وه‌داوای لی خوش بو‌وی نیراهیم بو‌ماوکی ﴿أَلْأَغْزُ تَنْوَمِیْیْ﴾ نه‌ها
 له‌به‌رواده و به‌لیتیت بوو ﴿وَتَشْفِیْیْ تَنْوَمِیْیْ﴾ که‌به‌باوکی دابو (که‌داوای لی بورنی بو‌بکات) ﴿وَلَوْ
 تَنْشَرُکِیْیْ﴾ جا کاتیک بوی پروون برویه‌وه ﴿تَنْوَمِیْیْ تَنْوَمِیْیْ﴾ که‌بیگومان باوکی دوزمی خویه ﴿تَنْوَمِیْیْ
 تَنْوَمِیْیْ﴾ خوی لی به‌ری کرد ﴿تَنْوَمِیْیْ تَنْوَمِیْیْ﴾ به‌راستی نیراهیم زور له‌خواترس و له‌سه‌ر
 خو بوو ﴿وَمَكَرَکَاتِ تَنْوَمِیْیْ تَنْوَمِیْیْ﴾ وه‌خودا هیچ گه‌ل و موریت گومرا نکات ﴿تَنْوَمِیْیْ
 تَنْوَمِیْیْ﴾ دوا‌ی نه‌وی رینمودمی کردوون ﴿خَوَیْیْ تَنْوَمِیْیْ تَنْوَمِیْیْ﴾ هتا بو‌یان پروون نه‌کاته‌وه
 نه‌وی پیوسته‌خوبانی لی پیا‌برن ﴿تَنْوَمِیْیْ تَنْوَمِیْیْ تَنْوَمِیْیْ﴾ بیگومان خوارانا و ناگاد‌ره به‌ه‌مه‌ور
 شتیت ﴿تَنْوَمِیْیْ تَنْوَمِیْیْ تَنْوَمِیْیْ﴾ بیگومان همر یو‌خوابه‌پادشایه‌نی و مولکی هم‌ور
 ناسمانه‌کان و ره‌وی ﴿تَنْوَمِیْیْ تَنْوَمِیْیْ﴾ (خوا) دوزیت و هشریتیت ﴿وَمَكَرَکَاتِ تَنْوَمِیْیْ تَنْوَمِیْیْ﴾
 وه‌بیحکه له‌خو بو‌نیوه‌به‌ه‌ ﴿مُرْأَعِیْیْ تَنْوَمِیْیْ﴾ هیچ دوست و فریاد‌رس و یارمه‌نی ده‌ریت ﴿وَلَوْ
 تَنْوَمِیْیْ تَنْوَمِیْیْ﴾ بیگومان خوا نه‌وبه‌ی وهرگرت له‌پیعه‌مه‌ر یی ﴿وَتَنْوَمِیْیْ تَنْوَمِیْیْ﴾
 گزین و له‌کوچه‌ر و یاری ده‌درانه‌ی ﴿تَنْوَمِیْیْ تَنْوَمِیْیْ﴾ که‌شوننی (پیعه‌مه‌ر یی) که‌وش
 له‌کاتی سه‌ختی و یارمه‌نیدا (مه‌به‌ست پنی جه‌گی ته‌بو‌که) ﴿مُرْأَعِیْیْ تَنْوَمِیْیْ تَنْوَمِیْیْ﴾
 پاش نه‌وی مریک بوو دلی کوزه‌لکان له‌ه‌ق لایذات ﴿تَنْوَمِیْیْ تَنْوَمِیْیْ﴾ پاشان خوا نه‌وبه‌ی لی
 وهرگرتن ﴿تَنْوَمِیْیْ﴾ به‌راستی خواله‌گه‌لیان ﴿رَبُّوْیْ تَنْوَمِیْیْ﴾ تلسور و میهرمانه ﴿تَنْوَمِیْیْ﴾

﴿وَعَلَى الْاَشْجَةِ اَنْ يَحْمِلُوْا﴾ هردو مها (خوا تهویه‌ی و مرگرت) لهو سی که سه‌ش که دو احرن (خوا
 در باره‌یان بریاری نه‌دابوو) ﴿حَقَّ دَصَافَتْ نَهِيْهُ﴾ همتا تهو کانه‌ی لییان ته‌سک بوویه‌وه ﴿لَا اَنْسَ
 بِعَارِ حَبَّتْ﴾ رهوی بهو مرانوایی که هه‌یه‌تی ﴿وَصَفَتْ نَهِيْهُ نَهِيْهُ﴾ ویراویوون له گیانی خوشیای
 ﴿وَصَفَتْ لَا اَنْسَ﴾ و راسیان هیچ به‌ناگه‌یه‌ک می‌یه ﴿مِنْ مَّوْءٍ﴾ له (سرای) خوا ﴿لَا اَنْسَ﴾ مه‌گه‌ر
 به‌دایی خوی مدیت ﴿نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾ پاشان به‌شیمانی لی و مرگرتی (به‌دابه‌راندی چه‌د نابه‌تیک)
 ﴿اَلَسْتُ بِوَكِيْلٍ﴾ بو نه‌وه‌ی تویه‌یکه‌ن ﴿لَا اَنْسَ نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾ به‌راستی خواه‌میش تویه و مرگرتی به‌هر مدانه
 ﴿لَا اَنْسَ نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾ له‌ی نه‌وانه‌ی بر و اندان هساوه ﴿نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾ حوتن پیرسرن له (توله‌ی) خوا
 ﴿وَصَفَتْ نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾ وه‌له‌گه‌ک راست گویاندای و له‌بریری نه‌واندای ﴿وَصَفَتْ نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾
 به‌ده‌وو خه‌لکی مه‌دینه ﴿وَصَفَتْ نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾ و نه‌و همره‌مه ده‌شته کیانه‌ی به‌ده‌وو و به‌ریدان
 ﴿لَا اَنْسَ نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾ له پیعه‌مهری خوا ﴿وَصَفَتْ نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾ به‌حی ممین و دوانکه‌وون (له‌جیه‌د کردن) ﴿لَا اَنْسَ
 نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾ و گیانی خویان له گیانی پیعه‌مهر ﴿وَصَفَتْ نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾ به‌ریدان پاشان له‌وه
 له‌به‌ر نه‌ویه که پیگومان نه‌وان ﴿لَا اَنْسَ نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾ دوو چاریان مدیت ﴿وَصَفَتْ نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾ هیچ نیوویه‌تی
 و ماندوو بوون ﴿وَصَفَتْ نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾ و بر سیتی به‌ک له‌بریتی خوا دا ﴿وَصَفَتْ نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾ هردو مها
 پی ناخه‌به هیچ شونیک (له‌خاکی کامران) ﴿وَصَفَتْ نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾ که رفی کامرانی پی هه‌لسی و توریدان
 کات ﴿وَصَفَتْ نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾ وه هیچ ریانییک له‌دوژم مادون (دیل کردن و کوششای یا گرتی
 مال و سامانیان) ﴿لَا اَنْسَ نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾ لیلا هم کردوانه بویان ده‌وسریت ﴿وَصَفَتْ نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾ کردوویه‌کی
 چاک ﴿وَصَفَتْ نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾ پیگومان خوی گه‌وره ﴿لَا اَنْسَ نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾ پاداشنی چاکه کاران وون ناکات
 ﴿وَصَفَتْ نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾ وه هیچ شونیک (له‌ریگه‌ی خردا) مابه‌خشس ﴿وَصَفَتْ نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾ به‌جروک
 بخت یان گه‌وره (که‌م بخت یان رور) ﴿وَصَفَتْ نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾ و هیچ دول و شیویک نابون ﴿لَا اَنْسَ نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾
 لیلا یق‌یان ده‌وسریت ﴿وَصَفَتْ نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾ بو نه‌وه‌ی خوا پاداشیان بداته‌وه ﴿وَصَفَتْ نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾
 به‌چاکتریس پاداشنی نه‌وه‌ی که ده‌یانکرد ﴿وَصَفَتْ نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾ وه به‌ده‌وو ساوه‌ر داران
 ﴿وَصَفَتْ نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾ تیکرا هه‌مور ده‌رچس و بیرون (بوجیه‌اد) ﴿وَصَفَتْ نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾ نه‌گه‌ر ده‌رچو مابه
 ﴿وَصَفَتْ نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾ له هه‌مور کومه‌لکیان چه‌د که‌سبک ﴿وَصَفَتْ نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾ بو نه‌وه‌ی
 له نابه‌که‌یان بیگه‌ن و شاره‌راس ﴿وَصَفَتْ نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾ بو نه‌وه‌ی گه‌ل و هوره‌که‌یان (شاره‌را مکون
 له‌وه‌ی که‌ فیری سوون) بیشیان نرم‌سین (له‌ناگری دور‌وح) ﴿وَصَفَتْ نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾ کانیت گه‌رانه‌وه
 (له‌جیه‌د کردن) بولایان ﴿وَصَفَتْ نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾ بو نه‌وه‌ی نه‌وانیش (شاره‌راس) و بیدار به‌ده‌وه
 (له‌نه‌راسی) ﴿وَصَفَتْ نَوَابِ عَهْدَةٍ﴾

﴿بِئْسَ الْيَوْمُ مُوَسَّسًا﴾ نهی نه‌وانه‌ی که ایمانسان هیناوه ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ معه‌نگی له‌دری نه‌وانه‌ی
 ﴿بِئْسَ الْيَوْمُ مُوَسَّسًا﴾ که بر یکی لیثانه‌وه ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ له‌بی پروایان ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ وه‌ما بین باوه‌پان
 له‌نیوه‌داوید و بیژی بیس ﴿وَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ ویرانی ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ یگومان خودا ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ له‌گه‌پارویر کار
 وله‌حوا تر ساندایه ﴿وَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ وه‌کانت سور مینک (له‌قورق‌ان) نیز در یته‌خواره‌وه
 ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ (دور پروه‌کان) هی وایان هه‌یه‌ده‌لیت ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ کام له‌نیوه
 باوه‌پری بهم (سوره‌ته) زیادی کرد ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ جائه‌وانه‌ی که باوه‌پریان هیناوه ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾
 ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ نه‌مه‌نیمایان ریاده‌کات (و به‌هیر تر ده‌لیت) ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ وه‌نه‌وان مزده‌به‌خشن
 و خوش حالن ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ له‌بیو دلپاتده‌خوشی (و ماباکی) هه‌یه
 (وه‌ک دور پروه‌کان) ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ نه‌وه‌سوره‌ته که بزبان ریاده‌کات ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ مه‌ور برای بیس
 و ماباکی خویان بیس و ماباکی تر ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ نه‌و (مابا‌کانه) ده‌مرن ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ له‌کانتیکدا که
 بین پروان ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ نایانه‌وانه‌ماران و مابیس ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ یگومان له‌وان تانی ده‌گریته‌وه
 ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ له‌مه‌موو سالیکیدا ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ جاربیت یان دوو‌جدر ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ پاشان
 نه‌وان ماگه‌پیشه‌وه و نوبه‌ماگه‌ن ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ و به‌مد و به‌ماگه‌ن ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾
 وه‌کانتیک سور مینک بیر در یته‌خواره‌وه ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ (نه‌و دوو‌پروانه) ده‌پروان بو به‌کتری
 ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ (ده‌لیس) نایا هیچ که‌س ده‌تان بییت ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ پاشان (به‌دریبه‌وه)
 ده‌گه‌ریسه‌وه ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ خوا دلپاتی وه‌ر گیترا (له‌بر و اهیتان) ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾
 چونکه به‌پاسنی نه‌وانه‌کومه‌لیکن هیچ نی ماگه‌ن ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ سوید به‌خوا به‌پاسنی
 بزتن هانوره ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ بیعه‌مه‌ریک له‌خونان ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ قورس و گرانه‌به‌لایه‌وه
 ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ باره‌جانی و ماخوشی نیوه ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ رور سووره‌له‌مه‌ر (باوه‌پریان) ان
 ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ مؤ پرواداران رور دلم‌سور و مه‌ره‌مانه ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ ج نه‌گه‌ر
 پرویان وه‌ر گیر او گویان بین به‌دایت ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ نه‌وسد ملی من ته‌پا خوم به‌سه ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾
 ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ که هیچ به‌رستر او یکی راست نی به‌جگه‌له‌نه‌و ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ ته‌پا پشت نه‌و ده‌به‌ستم
 ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾ نه‌ویش به‌رو مردگاری عه‌رشنی گه‌ورمه ﴿فَبِئْسَ الْيَوْمُ مَوْسَسًا﴾

﴿سَمِيعًا مِّنْ عِندِ رَبِّكَ﴾ به‌ناوی خورای به‌خشنودی می‌پره‌بان

﴿ار﴾ به (نه‌لیف، لام - پراو) ده‌خوسر شموه خواران‌اناره به‌مانا که‌ی بورانیاری ریائر سه‌بری سدره‌نای
سورنی (الفراء) مکه ﴿بَدَّءَ﴾ نه‌مه نایه‌نه‌کانی ﴿تَكْبِيرًا﴾ قورنایی به‌گورای پر حیکمه‌نه
﴿فَإِنْ يَّأْتِ الْفِتْنَةُ﴾ نایا به‌لای جه‌لکمه‌ه سه‌پره ﴿وَجِبَ﴾ که‌ نیمه بیگامان کردوه ﴿فَإِنْ يَّأْتِ الْفِتْنَةُ﴾
بو پیریک له‌خزین ﴿فَإِنْ يَّأْتِ الْفِتْنَةُ﴾ (پیمان ورسوه) که‌نانه‌می ترسینه ﴿وَجِبَ﴾ وه‌موزده
سده به‌رانسه‌ی باومریان هیناوه ﴿فَإِنْ يَّأْتِ الْفِتْنَةُ﴾ که‌ بیگومان بویان هه‌یه ﴿وَجِبَ﴾ پله و پایه‌ی به‌رر ﴿وَجِبَ﴾
رایه‌ی لای به‌روره‌د گریان ﴿وَجِبَ﴾ به‌لام بی باومریان ووتیان ﴿وَجِبَ﴾ بیگومان
نهم (پیاوه) جادو و بارنکی ناشکرا به ﴿وَجِبَ﴾ به‌راستی به‌روره‌د گاری نیوه وه‌ر رانه‌به
﴿وَجِبَ﴾ که‌ هه‌موو ناسمانه‌کان و ره‌وی دروست کردوه ﴿وَجِبَ﴾ له‌شه‌ش روزدا
﴿وَجِبَ﴾ پاشان به‌رور یوه‌ه سه‌ر عرش و غراری گرت (باومریان پیه‌نی به‌لام جه‌ی به‌یکه‌ی
مارانی) ﴿وَجِبَ﴾ (حوا) هه‌موو کار و باره‌کان هه‌لده‌سوپیت ﴿وَجِبَ﴾ هیچ تکا کار به‌نی
به (بو که‌س) ﴿وَجِبَ﴾ مه‌گه‌ر له‌پاش ریگه‌دانی وه‌ر (حوا) به‌یبت ﴿وَجِبَ﴾ له‌وراته
به‌روره‌د گاری نیوه‌یه ﴿وَجِبَ﴾ که‌واته هه‌ر وه‌ر به‌رستن ﴿وَجِبَ﴾ ده‌ی نایا نیوه بیرنا که‌ه‌وه ﴿وَجِبَ﴾
﴿وَجِبَ﴾ که‌پانه‌وه‌ی هه‌مووتان هه‌ر بولای ته‌وه ﴿وَجِبَ﴾ به‌لینی خوا حوق وراسته
﴿وَجِبَ﴾ بیگومان خوا له‌سه‌ره‌ناوه دروستکاران دروست ده‌کات ﴿وَجِبَ﴾ دوی
(مردین) دور باره‌دروشان ده‌کاته‌وه ﴿وَجِبَ﴾ بو نه‌وه‌ی پاداشنی وه‌ر به‌بدانه‌وه ﴿وَجِبَ﴾
﴿وَجِبَ﴾ که‌ بر واپان هیناوه کردوه‌ی چاکیان کردوه ﴿وَجِبَ﴾ به‌داد گدانه ﴿وَجِبَ﴾
وه نه‌وانه‌ی باومریان به‌هیناوه ﴿وَجِبَ﴾ نایه‌ت به‌وانه خوار دینه‌وه‌ی کولار کولی رور گه‌رم
﴿وَجِبَ﴾ وه‌سری سه‌ختی ناراده‌ر ﴿وَجِبَ﴾ له‌به‌ر ته‌وه‌ی له‌دوبیاد بی باومریان ﴿وَجِبَ﴾
﴿وَجِبَ﴾ خواراتیکه که‌خوری گیراوه ﴿وَجِبَ﴾ به‌تیشک ﴿وَجِبَ﴾ مانگیسی گیراوه
به‌روماکی ﴿وَجِبَ﴾ سو (که‌رانی) مانگ جه‌مد قوما عکی دباری کردوه ﴿وَجِبَ﴾
﴿وَجِبَ﴾ بو نه‌وه‌ی زماره‌ی ساله‌کان و جیایی (مانگ و روزی) بی بران ﴿وَجِبَ﴾ خوا
نه‌وانه‌ی دروست به‌کردوه ﴿وَجِبَ﴾ به‌حق و راستی به‌یبت ﴿وَجِبَ﴾ نایه‌نه‌کان شی ده‌کاته‌وه
﴿وَجِبَ﴾ بو کومه‌لیک که‌رانان و تبه‌گمن ﴿وَجِبَ﴾ بی جیب بیگومان له‌جیاوازی
﴿وَجِبَ﴾ شه‌و و روزدا ﴿وَجِبَ﴾ وه‌رچی خوا دروستی کردوه ﴿وَجِبَ﴾
له‌ناسمانه‌کان و ره‌ویدا ﴿وَجِبَ﴾ جه‌مد پشانو به‌لکه‌ه هه‌یه بو نه‌وانه‌ی که‌خزین
ده‌پیرین و له‌خوا ده‌ترس

«وَرَنَافْ تَشْ رَحْمَهْ» وِه کاتیک که بی‌معت و ره‌جمعی خومان دده‌یس به‌خه‌لکی و نامی نه‌و
 بی‌معت یان پتله‌چیزس «بِنْ شَهْ عَزْهْ مَسْکَرْ» له‌پاش ریان و ناخوشیه‌ک که لییان که‌وتوره «وِهْ یَهْ
 نَکَرْ» ده‌ست به‌جی نه‌وان پیلان ده‌گیرن «بِنْ دَکِیَهْ» دهریدرمی به‌لگنه و نایه‌نه‌کانس نیمه «بِنْ
 اَنَهْ شَرِغْ مَکَرْ» (نه‌ی مو‌حصدد) بلی حو خیر اتر له‌پیلان کر دسدا (له‌مرا می‌در پلامی نه‌واندا)
 «بِنْ رُتْ» بی‌گومان غرشته و چاودیر کاسان «بِنْ گُیْوْ دَکَرْ» همر پیلان و سرور فیلک (نه‌و
 سی باوهرانه اندیکه‌ن ده‌یوس) «فَوَیْدْ شَرِغْ» خوا راتیکه هاتو چوتان پی ده‌کات «بِنْ
 نَکَرْ دَکَرْ» له‌روشکایی و له‌دور یادا «حَقْ کَکَرْ» هفت کاتیک نیو «بِنْ عَکْ» له‌که‌شتی دان
 «وَجَرِیْ یَهْ» (که‌شتیه‌کان) ده‌یان گیریت «بِنْ شَیْخْ» به‌هوی شه‌بایه‌کی خوشه‌وه «وَقَرْ حَیْ»
 و خوش حال دهر پنی «بِنْ شَکَرْ عَکْ» (له‌پر) ره‌شه‌بایه‌کی رور به‌میر له‌و (که‌شتیه‌انه) هه‌لکات
 «رَجْهْ مَرْ لُوحْ» وشه‌پولیان بو بیت «مَرْ حَکْ مَکْ» له‌مهمو و لایه‌که‌وه «وَقَرْ نَکَرْ» وِه دلیا یوون
 له‌وه‌ی که‌نه‌وان «أَجْرْ یَهْ» ده‌وره دراون (و له‌باو ده‌جی) «عَوْنْ» همر ره‌که‌به‌خوای گه‌وره
 «مَیْیَیْ یَهْ یَیْ» رور به‌دلسوزی و گه‌ردسی بو که‌چ ده‌کمن «بِنْ نَیْغْ» (او ده‌لیس) سویند به‌حوا
 نه‌گه‌ر در گارمان مکه‌بیت «مَنْ هَیْ» له‌م سه‌ختی و باره‌جه‌تیه «سَکَرْ مَرْ شَکَرْ» بی‌گومان نیمه‌له
 سوپا مسگوران ده‌یس (بو‌تو نه‌ی خوایه) «بِنْ نَیْغْ» نه‌مجا کاتیک حوا در گاری کردن (له‌و
 باره‌جه‌تیه) «بِنْ خَیْ» کو‌توپر ده‌ست ده‌که‌به‌وه به‌خرابه‌کاری و بی باوهری «بِنْ لَکْ» نه‌ره‌ویدا
 «بِنْ شَرِغْ» به‌دروا «بِنْ شَکَرْ» نه‌ی ناده‌می به‌(خرابه‌کاره‌کان) «بِنْ نَیْغْ» له‌پر مستید، مستم
 و ناحق‌سی به‌کاشان «عَنْ عَیْکَرْ» رمانی همر مو‌خوتانه «مَعْ خَیْوْ نَیْغْ» نه‌ره‌شی زبانی دوپاش
 پی برخه «نَیْغْ مَرْ جَیْغْ» پاشان گه‌رانده‌تان همر بولای نیمه‌یه «بِنْ شَکَرْ یَهْ کَکَرْ» نه‌مجا
 هه‌والشان پی دده‌یس به‌وه‌ی که‌ (به‌دو یادا) ده‌تان کرد «بِنْ شَکَرْ خَیْوْ نَیْغْ» بی‌گومان وینه‌ی
 ژپاس دونه‌ا «بِنْ شَکَرْ مَرْ نَیْغْ» وِه‌ک بارانیک و به‌له‌ناسمانده‌وه بارانده‌ومانه «بِنْ شَکَرْ
 لَکْ» جا به‌هوی نه‌و (بارانده‌وه روه‌کی رور پروا و) سه‌وری و روه‌کی روه‌ی تیکه‌ل به‌په‌ک یوون
 و به‌په‌کدا چوون «مَدِیْ حَکْ تَشْ رَحْمَهْ» له‌وه‌ی که‌خه‌لکی و نازدلیش ده‌پخون «حَقْ» هه‌ما
 کاتیک «بِنْ لَکْ دَکَرْ» روه‌ی (به‌سوری و روه‌ک) ره‌وسق و جوانی خوی و ده‌دگریت
 و خوی ده‌را می‌شه‌وه «بِنْ عَکْ» دانیشتوان و خه‌لکی نه‌و (ره‌ویه) و ده‌راس «بِنْ شَکَرْ مَرْ عَکْ»
 که‌به‌رامتی نه‌وان به‌توانان به‌سهر (دروینه‌ کردن) ایدا «بِنْ شَکَرْ» (له‌ما کادیکدا) ده‌رامنی نیمه‌پشت
 بو نه‌و (ره‌وی و کشتو کاله) «بِنْ دَکَرْ» له‌شه‌ویان له‌روژدا «بِنْ شَکَرْ خَیْ» نه‌مجا وِه‌ک دروینه
 کراوی لی بکه‌یس (و هچیان سو به‌می‌شه‌وه) «بِنْ شَکَرْ دَکَرْ» وِه‌ک له‌وه‌و پیش همر به‌بو بیت
 «بِنْ شَکَرْ» نایه‌و جوره رووسی ده‌که‌می‌شه‌وه «بِنْ شَکَرْ» نایه‌ت و به‌لگنه‌و بیشانه‌کمان «بِنْ شَکَرْ
 بِنْ شَکَرْ» سو گمن که‌بیر که‌به‌وه «بِنْ شَکَرْ» وِه‌خوا (خه‌لک) بانگ ده‌کات «بِنْ شَکَرْ»
 بو مالی ناشی و نارامی (به‌هشت) «بِنْ شَکَرْ» وِه‌رووسی همر که‌می‌ک ده‌کات «بِنْ شَکَرْ» که‌
 به‌بیت «بِنْ شَکَرْ» بو رنگی راست

﴿بَدِیْنِ نَحْسُوْۤا﴾ نو نه‌وانه‌ی چاکه‌یان کردوه ﴿خَسِرَۤیْۤا رِیْسُوْۤا﴾ پاداشی چاکتر (نه‌هشت) و ریانیان
 هدیه (که بیسی خواجه) ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا وَخُفُوْۤا﴾ دم و چاویان دایا گرتست (البی نایشینت) ﴿وَلَا
 یَرْجِعُوْنَۤا﴾ هیچ رهشی و سهپ و تورو ریساویهک ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ نه‌وانه ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ هاوریی نه‌هشت
 ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ نه‌وانه لهو (نه‌هشت) دان نه‌همیشه‌یی ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ نه‌وانه شس ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾
 که کرده‌وی حراپیان کردوه ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ بولعی هدر خرابه‌یهک ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ نه‌هستداری نه‌و
 (حراپیه بولعی بن ده‌سپدری) ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ وه ریساویان دایان ده‌گرتست ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ بزیان بیه
 ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ هیچ به‌یاد مرنگ له (سرای) خوفا ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ گات شیب و خوفه‌ن ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ (به‌راده‌یهک پروین
 رهش بووه) دلیلی دم و چاویان دایو شراوه ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ به‌چمد به‌شیک له‌شوه ره‌یگ
 ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ نه‌وانه‌ی (که یاس کران) هاوریی ناگری دزوه‌شس ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ نه‌وان تیدا
 ده‌میشه‌وه نه‌همیشه‌یی ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ (نه‌ی موحه‌مده‌یهک یاسی بکه بزیان) له‌و پروزی
 هه‌مووین کوره‌که‌یه‌وه ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ نه‌محا ده‌لیس به‌وانه‌ی ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ هادیه‌شیان بو‌خو بریار داوه
 ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ له‌شویس خوتاندا به‌جولیس (راوه‌منش) ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ خوتان و بت و پهر ستراره‌کانتان
 ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ نه‌محا لیکیان جیاده‌که‌یه‌وه ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ پهر ستراره‌کیان ده‌لیس ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾
 نه‌وانه ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ لیوه قیسه‌نان به‌ده‌به‌رست ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ چا‌خوا به‌سه‌که‌شاید بیت ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾
 له‌بیوان لیحه و نیوه‌د ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ بیگومان نیمه‌بی ناگ‌بووین له‌به‌دایه‌نی کردتن
 بؤ نیمه ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ له‌ویدا دمرده‌که‌ویت ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ هه‌موو که‌سینک چی پشش
 خوی خستوه ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ وه هه‌موو ده‌گه‌بیر به‌وه بولای خوا ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ که‌کومه‌کی که‌ر
 و پهر و ردگاری حق و راستیانه ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ وه‌لییان وون دعیت ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ له‌و (پهر ستراره
 درویانه‌ی) هه‌لیان به‌ستیورون ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ (نه‌ی موحه‌مده‌یهک) بلی ناب کی ورق و پرویتان
 دمدات ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ له‌ناسمان (به‌باران) وه‌ره‌و به‌وه (به‌رووه‌ک) ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ یس کی
 خواوه‌نی (دروستکه‌ری) ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ گوی و چاوانه ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ وه‌کی ریبدوو
 له‌مردوو دهرده‌هینیت ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ وه‌مردوو له‌ریبدوو دهرده‌هینیت ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾
 هه‌روه‌ها کی کاره‌کان هه‌له‌سه‌سورین ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ بیگومان به‌کسر ده‌لیس خو ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾
 که‌وانه (نه‌ی موحه‌مده‌یهک) بییان بلی ده‌ی بو‌خوتان مایارین (له‌سرای خوا) ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾
 هه‌ر نه‌و حوایه ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ پهر و ردگاری راستی قیویه ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ ده‌ی له‌پاش راسی هیچ
 هدیه ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ جگه‌له‌گو مریای ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ ده‌ی چون له‌ریگه‌ی راست لاده‌دین ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾
 ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ به‌و جورده‌چه‌سپاوه ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ بریاری پهر و ردگارت ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ له‌سهر نه‌وانه‌ی
 ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ له‌سورور لایان داوه ﴿وَلَا یَرْجِعُوْنَۤا﴾ بیگومان نه‌وانه پروا ماهین

﴿قَالَ مَنْ مِّنْكُمْ كَاكِبٌ﴾ (نه‌ی موحه‌مسده ۱۱۱) بلی له‌وانه‌ی کردوئانه‌ی مه‌اوبه‌شی خوا ﴿مِنْ مِّنْهُمْ﴾ که‌سبک
 هدیه‌ شسبک له‌مبورمه‌وه دروست بکات ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ نه‌مجا (له‌پاش مردنی) دورباردی بکانه‌وه ﴿قَالَ اللَّهُ يَوْمَ
 لَقِيتُ﴾ بلی خو له‌مه‌ووش دروست ده‌کات ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ نه‌مجا (له‌پاش مردنی) دروستی ده‌کانه‌وه
 ﴿قَالَ نُرَدُّهُ﴾ ده‌ی چو له‌راستی لاده‌ریس ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ بلی نابا ﴿مِنْ مِّنْهُمْ﴾ نه‌ماو په‌رسترووه کانه‌اندا
 ﴿مِنْ مِّنْهُمْ﴾ کسی هه‌یه بریموویس بکات بوربگی راست ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ بلی خوا ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ بریموویس
 ده‌کات بوربگی راست ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ جانا یا که‌سبک که‌بریموویس ده‌کات ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ بوراسته‌پی ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾
 یسبک ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ شاهان توه‌مه‌وه‌ی په‌یره‌وی بکریت و شویس بکریت ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ یان که‌سبک بریاری راست شاه‌را
 نابی ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ مه‌گه‌ر شاه‌را بکریت ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ نه‌وه چینه‌نه ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ چو نه‌و پرپار ده‌دهن ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾
 ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ وه‌رور به‌یان شوس هج ماکه‌ون ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ حکه‌له‌گومان ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ به‌راستی گومان
 ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ له‌لاست هه‌فدا هج سوویدیث (به‌خواه‌به‌کدی) ماکه‌به‌بیت ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ به‌راستی خوا
 ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ رانابه‌به‌وه‌ی که‌ده‌بکه‌ن ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ وه‌گه‌له‌شهره‌ی ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ به‌ه‌وانی به‌وه‌گو به‌بیت نه‌م قورنه‌نه
 ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ هه‌لیه‌سترایی ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ له‌لاست که‌سبکه‌وه (جکه‌له‌خوا) و بکی به‌دی بکدی ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ به‌لکو
 به‌راست دانه‌وی نه‌و (کتیبه‌ی) ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ پیش خویس (پیش ده‌ستکاری کردیان) ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ به‌میسبک
 وه‌روون که‌به‌وه‌ی کتیه‌ نامسانه‌کانه ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ (نه‌م قورنه‌نه) هج گومان قنده‌نی به‌ ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾
 له‌لاست به‌رووردگاری جیهانیانه‌وه‌هاتووه ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ یان ده‌لیس (موحه‌مسده ۱۱۲) له‌وی له‌م قورنه‌نه‌ی
 هه‌لیه‌ستوه به‌ده‌م خواوه ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ به‌واته‌بلی سورعتیث به‌سبک ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ وه‌که‌نه‌و ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾
 وه‌ر که‌سبک که‌ده‌توانن بکدی بکدی ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ به‌هکه‌له‌خوا ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ نه‌گه‌ر شه‌راست ده‌کدن ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾
 ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ (نه‌وه‌و برلی بیت) به‌لکو ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ نه‌وه‌به‌بروویان به‌قورنه‌نه‌ی به‌ه‌وانی دانه ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾
 که‌هج زاتباریان ده‌ریاره‌ی به‌ووه ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ که‌هشت ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ سه‌ر نه‌مجامی (سه‌رو توله‌ی)
 قورنه‌نیس سونه‌هاتووه ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ که‌کک گد بکدی ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ به‌ه‌مان شه‌وه (به‌بامی پیغه‌مه‌رانیان) به‌دور رانی له‌وانه‌ی
 ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ له‌پیش نه‌مه‌وه‌و بروون ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ نه‌مجا سه‌ریج به‌ده‌که‌چو بوو ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ خنجره‌ی دوارو
 و تاکامی ستم کاران ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ له‌واشفا کسی و هه‌به ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ که‌مه‌روا به‌قورنه‌نه‌ی ده‌هیت
 ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ که‌سبک و شیان هه‌یه ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ که‌مه‌روای پی ماهیجیت ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ وه‌په‌رووردگارت
 له‌همه‌رو که‌س راناره‌ی ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ به‌خرابه‌کاران ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ نه‌گه‌ر به‌روویان پی به‌ه‌نیای ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾
 نه‌وه‌پیان بلی (پاداشی) که‌ده‌وه‌ی خوم بو خوم ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ و (پاداشی) که‌ده‌وه‌ی خومان بو خومان
 ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ به‌وه‌ریس (به‌هر برسیاریس) ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ له‌وه‌ی من ده‌یکم ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ به‌وه‌ریس ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾
 به‌ریس (به‌هر برسیاریس) له‌وه‌ی نبوه‌ده‌مکن ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ (کافران) که‌سبک واده‌ی هه‌به ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾
 گویت بی ده‌گرن (که‌قورنه‌نه‌ی ده‌جوتیت) ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ جانا یا تو گو قنارت به‌که‌ران ده‌زه‌ویس
 ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ نه‌گه‌ر چی نه‌و که‌واته‌هچیش نه‌گدن ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾

﴿وَمِنْهُمْ مَنْ وَهَىٰ وَابِلَانِ هَمِيمٍ﴾ ﴿يُخَوِّفُكُم﴾ دهر و ابنت مؤت ﴿تَأْتِي هُنَّ﴾ دهی دیا تو
 ریموویسی نه و کورانه ده‌کیت (مده‌ست پتی بی باورانه که کورن له‌تاست بیچی هق
 و راست) ﴿وَلَا كَأُولَِّئِهِمْ﴾ نه‌گه‌ر چی نمو کورانه دایاش بی ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ به‌راستی خوا
 یظفر کاس شی ﴿هَبِيجْ سَتَمَ لَه‌خه‌لکی ماکات﴾ ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ به‌لکو خه‌لکی ﴿تَشْتَقُّ صُفْوً﴾
 خویان ستم له‌خویان ده‌کون ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ وه (یریان مده‌سوه) نمو روزه‌ی که (خو)
 هموویان کنو ده‌کاته وه ﴿كَانَ يَهْتُمُّ﴾ ده‌لیس له‌دوبادا معاونه‌سوه ﴿لَا تَعْلَمُ﴾ سانیکی گم
 به‌یت ﴿مِنْهُمْ﴾ نه‌پوزیک ﴿يَخْرُجُ مِنْهُمْ﴾ خویان به‌یه‌کتر ده‌سایش ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ به‌راستی
 ره‌ره‌مه‌سویان نه‌وانه‌ی ﴿كَانَ يَهْتُمُّ﴾ که بر وایان به‌هتانه (ریموویسی وه) دیداری خوا
 ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ وه‌نه‌وانه ریموویان وه‌گر نه‌وون ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ به‌راستی نه‌گر بیشانیت به‌دین
 ﴿بَقِصْ﴾ هه‌دیک ﴿يَتَذَكَّرُ﴾ له‌وه‌ی به‌لیحان داوه‌پیان (الیوت به‌سیرینده) ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾
 نو‌سیرتین (بیش نه‌دی هانی) ﴿مِنْهُمْ مَنْ﴾ نه‌وه‌گر نه‌وویان همر مؤلای نیمه‌یه ﴿لَا تَعْلَمُ﴾
 خوا ﴿سَهْدٌ﴾ شاپه‌ته ﴿نَزَّاهُ﴾ له‌سهر نه‌و گر ده‌وانه‌ی که ده‌یکون (له‌پاش تو) ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾
 ﴿مِنْهُمْ مَنْ﴾ وه‌بؤ همووه‌گه‌لک پیغمه‌سیرت هه‌ووه ﴿مِنْهُمْ مَنْ﴾ جاکانیک پیغمه‌سیرت که‌دین
 (به‌قیامه‌دا) هات بولایان ﴿يَتَذَكَّرُ﴾ بریار ده‌دیریت له‌پیاناندا ﴿يَتَذَكَّرُ﴾ به‌داد‌گاری و راستی
 ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ وه‌نه‌وان هیچ ستم‌بی لی ماکریت ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ ده‌لین کدی ده‌یت ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾
 نه‌و به‌لین وه‌ره‌شبهه ﴿يَتَذَكَّرُ﴾ نه‌گر نه‌ووه راست ده‌کون ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ (له‌ی موحه‌مه‌ده‌ده‌ده)
 بلی ﴿لَا تَعْلَمُ﴾ به‌ده‌ستم سی به‌سو خودی غموم ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ هیچ ریان و سوو‌دیریت
 ﴿لَا تَعْلَمُ﴾ مه‌گر له‌وه‌ی خوییه‌وینت ﴿يَتَذَكَّرُ﴾ بو همووه‌گه‌ل و به‌نه‌و به‌ک کانیک دپاری
 کرد وه‌یه ﴿يَتَذَكَّرُ﴾ نه‌گر کاته‌ک بیان هات ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ نه‌و به‌سایتیک دو ده‌کون
 ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ به‌پیشش ده‌کون ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ نو‌بلی (نه‌وانه‌پیم بلی) ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ نه‌گر
 سرای خواتان بؤهات ﴿يَتَذَكَّرُ﴾ له‌شه‌ودایان له‌روردا ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ نایا ناوانبار
 برچی (سرایه‌ک) به‌له‌ده‌کون ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ نایا پاش نه‌وه‌ی رووی داو نه‌دی هات ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾
 تیره‌بروی بی دین ۱۹ ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ تانیت (بروای بی دین) ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ خو به‌راستی تیره
 به‌ده‌ی هانی (نه‌و سرا) به‌تان ده‌کرد ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ تمعنا پیدن ده‌و ویریت ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ به‌و نه‌ی
 که ستم‌بیان کرد وه ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ به‌چوژن سرای ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ هه‌میشمی ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ نایا تیره‌تول‌تان
 لی ده‌سه‌دیریت ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ مه‌گر به‌وه‌ی نه‌و (کارانه‌وه) به‌یت ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ که‌خواتان ده‌تان
 کرد ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ (له‌ی موحه‌مه‌ده‌ده‌ده) لیت ده‌پرس ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ نایا نه‌و سرایه‌راسته (به‌دی
 دین) ۲ ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ بیشان بلی به‌لی سووند به‌په‌رو مرد‌گرم ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ بنگومان نه‌وه‌راسته
 ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ وه‌تیره‌ماتوان خواتانی لی قوتار یکون ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾

﴿وَلَا تُسْكِنُ يَتِيمَ﴾ نه‌گهر هی همر که سبک یست ﴿عَسَى﴾ که ستمی کردوه (نه‌دویداد) یس
 می ساور سورست ﴿مَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ همر چی له ره‌ویداده ﴿لَا تَجِدُ يَتِيمَ﴾ له برنی خوی ده‌یدات
 (نه‌بها بۆ نه‌ووی پرکاری یست) ﴿وَسُرُّوْهُ مَتَّ﴾ وه (مین باومزان) په‌شیجانی خویان ده‌شارده‌وه
 (له‌و روزه‌دا) ﴿وَسُرُّوْهُ مَتَّ﴾ کاتیک که له‌و سرایه ده‌یس ﴿وَتُحْمَلْ يَتِيمَ﴾ جا بریار
 ده‌دریست له یونیاندا به‌دادوه‌ری ﴿وَعَمَّ﴾ و نه‌وانه هیچ ستمی یس نکریت ﴿وَلَا يَرْحَمِ﴾ ناگاداریس به‌راستی مولکی خوابه ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ نه‌ووی له ناسمه‌کان
 و ره‌ویداده ﴿لَا يَرْحَمِ﴾ ناگاداریس به‌راستی به‌لبسی (هه‌ره‌شه‌ی) خوا ﴿حَقَّ﴾ راسته
 ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام روزه‌یان ناراس ﴿خَوْنُ يَتِيمَ﴾ له‌و (خوابه) ده‌زیست
 و ده‌مریت ﴿وَرَبُّهُ يَرْحَمُ﴾ و همر مولای له‌و ده‌گهرینه‌وه (له‌روزی دویداد) ﴿وَلَا يَرْحَمِ﴾
 ﴿أَلَمْ يَكُنْ﴾ نه‌ی خه‌لکیه ﴿فَدَخَلَ صَعْدَ﴾ بیگومان بۆن هاتوه ﴿مَنْعَصَةً﴾ نه‌موزگاری
 (قورن) له‌لایس په‌روهر دگارتانه‌وه ﴿وَرَبُّهُ يَرْحَمُ﴾ وه شیجا و چاره‌یه بو نه‌ووی له‌ماو دل
 و ده‌رونتان دیه ﴿وَعَمَّ﴾ وه رینه‌ووی و میهره‌بانیه ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ بۆ پر واداران ﴿وَلَا يَرْحَمِ﴾
 ﴿نَهَى﴾ موحه‌مه‌د ﴿بَلَى﴾ همر به‌هوی چاکه‌و ﴿وَرَبُّهُ يَرْحَمُ﴾ و میهره‌بانی خوره‌یه
 ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ جا که واته ناسمه‌وه دلخوش من ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ نه‌وه چاکره (بویان) ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾
 له‌ووی کوی ده‌که‌سه‌وه (له‌شتی نه‌م دویداده) ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ ملی (به‌و سیر واپانه) پیم ملی
 ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ نه‌ووی خوا مار دوویه‌تیه خواره‌وه ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ بوتان له‌رق و روری
 ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ هه‌ندیکنان کردوه ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ به‌هه‌رام و (هه‌ندیکی) به‌خه‌لال ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ ملی
 نایا خوا ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ موله‌تی (نه‌ووی) پی داوون (له‌خوتانه‌وه شتایت خه‌لال و شتایتیکش
 هه‌رام مکه‌ن) ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ یان درو ده‌که‌ن به‌ماوی خواوه ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ وه گوماسی نه‌وه
 چه ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ که درو هه‌که‌به‌ستی به‌ماوی خواوه ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ له‌روزی دویداد
 ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ به‌راستی خوا ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ خاوه‌نی چاکه‌و هه‌ل و به‌هه‌یه ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ به‌سهر خه‌لکی به‌وه
 ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ به‌لام روزه‌ی خه‌لکی ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ سویاسی (له‌و چاکه‌و به‌هه‌یه) مکه‌ن ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾
 ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ وه (نه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ توله‌هه‌ر مه‌هست و کاریکدایت ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ من (تو)
 وه همر چی له‌قورن محوس ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ و (نیه) همر کر نه‌ویه‌ک مکه‌ن ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾
 بیگومان نیسه به‌سهر تانه‌وه ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ شایه‌تین و ناگاداریس ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ کاتیک ده‌روزی داریه‌وه
 و پیوه‌ی خه‌ریکی ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ وه وون ناییت ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ له‌په‌روهر دگارت ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ به‌ته‌نداره‌ی
 گه‌ردیله‌یه‌ک ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ به‌له‌رووی ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ و به‌له‌ناسماندا ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾
 وه به‌جو کتر له‌و گه‌ردیله‌یه ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ و نه‌گه‌ورتر له‌و (گه‌ردیله‌یه) ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ مه‌گه‌ر
 نه‌وه‌ن له‌ماو په‌رویکی ناشکر ادا (که‌مه‌هست پی لوح المحفوظ) ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ ناگادار من یتگو مان ﴿قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَهُ﴾ دوستانی خوا ﴿لَا حُوفَ عَلَيْهِمْ﴾ ترسیان له‌سهر
 به ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ خه‌ه‌میش باخون ﴿يَوْمَ تَأْتِي سَمَوَاتُكَ﴾ نه‌وانه‌ی ماوه‌ریان هیاده ﴿وَتُكْفَلُونَ
 بِسُحُوفٍ﴾ وه‌ه‌میشه خقیان ده‌بارن و له‌خوا ده‌مرس ﴿يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ﴾ هدر من نه‌وانه
 مرگش و موژده ﴿فِي الْغُحُوفِ دُخَانٌ﴾ له‌زبانی دوبادا ﴿وَفِي الْأَجْدَاثِ﴾ و له‌دوار و ژیشد ﴿لَا تَنفَسُ
 الْغُحُوفُ مِنْهُ﴾ یتسب له ﴿نُورٌ رَوَّاحَةٌ﴾ (وبدله) کانی خوا ﴿بِزَيْتٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ هدر نه‌وانه ﴿وَالْغُحُوفُ
 سَهْرٌ كَهْدَنِي رُورْ گه‌وره ﴿وَلَا يَخْزَنُ﴾ باخه‌مبارت به‌کات ﴿وَنُورٌ﴾ و ونه‌ی نه‌وانه ﴿وَلَا
 تَنْفَسُ﴾ چونکه به‌راستی هیر و ده‌سه‌لات ﴿بِجَبَّتِ﴾ هه‌صوری بو خواجه ﴿فَوَسَّيْنَا لِلْغُحُوفِ
 خواجهش یسه‌ری رانابه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ ناگادار من به‌راستی هدر من خویه ﴿وَمِنْ سَمَوَاتٍ﴾ هدر
 چی به‌لاسما ده‌کان ﴿وَمِنْ الْأَرْضِ﴾ هدر چیش له‌ره‌وی دایه ﴿وَمِنْ سَمَوَاتٍ﴾ به‌بره‌ویان به‌کر دووه
 ﴿وَلَا تَأْتِي بِسُحُوفٍ مِنْ دُونِهَا﴾ نه‌وانه‌ی بی‌حکله‌خوا ده‌به‌رستن ﴿شَرَّكَاءَ﴾ به‌رستراوس (هاربه‌شانی
 من خوا) ﴿إِنْ يَسْأَلُونَكَ﴾ نه‌وانه نه‌بها شوین گومان که ونوون ﴿وَلَا تَخْزَنُ﴾
 وه نه‌وانه نه‌بها دروده‌کن (به‌گومان و گورده‌شت ده‌لیس) ﴿فَوَسَّيْنَا﴾ نه‌خوا به‌رائیکه
 ﴿فَوَسَّيْنَا﴾ شه‌وی بو داناون ﴿بِشَرِّكَاءَ﴾ ناتیدا به‌سه‌به‌وه ﴿وَنُورٌ مُّصَيَّرٌ﴾ به‌رویشی
 دانوه به‌روون ککه‌روهه (که‌مایه‌ی ژبان و گورده‌رانتان بیت) ﴿بِزَيْتٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ به‌راستی له‌روهه (که
 باس کرا) ﴿لَا تَسْأَلُونَكَ﴾ چه‌ده‌لگه‌ویشانه‌ه‌به‌بو که‌سانیت که‌ده‌یستی و ژیرن ﴿وَلَا
 تَنْفَسُ مِنْهُ﴾ نه‌وانه‌ده‌لیش خوا آمدالی بو خوی هه‌لیز اردوه ﴿لَا تَنْفَسُ﴾ پاکی و بی‌گه‌ردی
 من خوا ﴿فَوَسَّيْنَا﴾ نه‌وی بیاره ﴿وَمِنْ سَمَوَاتٍ﴾ نه‌بها نه‌و خاوه‌بیانه‌ه‌در چی و له‌لاسما ده‌کان
 ﴿وَمِنْ الْأَرْضِ﴾ و هدر چی و اله‌ره‌ویدا ﴿بِزَيْتٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ هیچ به‌لگه‌به‌کشان لایه‌به‌مدی
 که‌ده‌لیس ﴿أَسْأَلُونَكَ عَنِ الْغُحُوفِ﴾ نایا شتیک ده‌لیس به‌دهم خاوه‌وه که‌دیرس و بی‌ناگان لیس ﴿وَلَا
 تَنْفَسُ مِنْهُ﴾ (نه‌ی موحه‌محمد ﷺ) ملی به‌راستی نه‌وانه‌ی ﴿يَقْرَأُونَ عَنِ الْغُحُوفِ﴾ که‌دروعه‌ن
 ده‌ه‌ستن به‌دوی حواوه ﴿وَلَا تَنْفَسُ﴾ (هه‌ر گیز) به‌رگار مایس ﴿وَمِنْ سَمَوَاتٍ﴾ (چونکه) به‌هره
 و راوور دیکی که‌م له‌دوبادا (به‌سهر ده‌من) ﴿بِزَيْتٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ پاشان من لای شمبه ﴿وَمِنْ جَعَلْنَا﴾ گه‌رانه‌ویدن
 ﴿وَلَا تَنْفَسُ مِنْهُ﴾ نه‌معاب پسان ده‌چیزین ﴿وَلَا تَنْفَسُ مِنْهُ﴾ سهرای رور توید ﴿وَمِنْ سَمَوَاتٍ﴾
 به‌ه‌وی له‌وه‌ی که‌بر وایدن به‌ه‌تا (تامردن) ﴿وَلَا تَنْفَسُ مِنْهُ﴾

﴿وَأَنذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَوْثَرَ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿هَمَّكَوْنَسْ وَهَوَالِیْ یُووحْ﴾ (علیه‌السلام) یاں یو بحوت‌ره‌ره
 ﴿وَقَالَ یٰقَوْمِ﴾ کانیث نه‌گه‌له‌کمی ووت ﴿یٰقَوْمِ﴾ نه‌ی گه‌له‌کهم ﴿یٰیْکَیْکَیْ﴾ نه‌گهر
 نه‌لانه‌وه‌ تورس و گرانه ﴿مَدِیْر﴾ مانه‌وم له‌ناواندا ﴿وَمَذْکُورِ عِیْسٰی﴾ و نامور گاری کردم
 (یونس) نه‌نایه‌نه‌کمی خواه ﴿تَقٰی لَیْلَ تَوَكَّلْ﴾ نه‌وامس پشتم نه‌خواه‌مستووه ﴿هٰجُمُوْا اَمْرًا﴾ نه‌تو‌ش
 کار و پرکاری خوشان کو که‌مه‌وه ﴿وَشَرُّ دَارٍ﴾ له‌گه‌له‌ه‌اویه‌شه‌کانتان دا ﴿لَا یَکِلُ اَمْرًا سَبْحًا وَعِشَاءً﴾
 نه‌مجت کار و پرپاره‌کسان شار‌اوه‌نه‌یت نه‌لانه‌وه‌ (نه‌لکو‌ناشکرایت) ﴿لَا یُضٰوِیْ﴾ پشان به‌لامدم
 بدم ﴿وَالْاَیُّوْبُ﴾ و ماروم ممدن ﴿وَبَنُیْسُ﴾ جانه‌گهر سه‌رینچنان کردم (پشتم تن ده‌کن)
 ﴿مَدِیْنَتُکُمْ﴾ نه‌وه‌س داوام به‌کردوه‌لیتان ﴿مِنْ اَخْرِ﴾ هیچ پاداشتنک ﴿وَبَنُیْسُ لَا یُکَلِّمُ﴾ پاداشتی
 من هدر له‌سه‌ر خواجه ﴿وَبَنُیْسُ﴾ وه‌مدرمانم پی در‌اوه‌ ﴿لَا یُضٰوِیْ﴾ که‌له‌ه‌رمانیه‌ر دارانی
 خودا و موسولیمان بم ﴿وَمَذْکُورُ﴾ نه‌مجا به‌درویان رانی ﴿مَجِیْنَةُ مَسْمَعٍ﴾ نه‌وسا لیم‌ش نه‌ر
 (سورج) و نه‌وانه‌ش که‌له‌گه‌لی بوون پر گارمان کردن ﴿وَالْمُؤْمِنُ﴾ له‌که‌شنیه‌که‌دا ﴿وَجَمِیْنَةُ﴾
 وه‌کردمان ﴿حَنِیْفُ﴾ به‌جی شینانی (نه‌وان له‌ره‌ویدا) ﴿وَمَذْکُورُ﴾ نه‌وانه‌شمان زیر‌ناوخت ﴿کَذٰلِکَ﴾
 پدید ﴿که‌برویدن به‌لایه‌نه‌کاسی نیمه‌نه‌هینا ﴿وَمَذْکُورُ﴾ نه‌مجا سه‌ریج بده و برو نه‌بزانه‌چون
 سور ﴿عِیْبَةُ اَشْرَیْ﴾ دواووز و ناکامی ترسیراوان ﴿نَدِیْتُ مِنْ اَعْمٰی﴾ نه‌مجا له‌دوای سورج
 ماردمان ﴿رَبِّیْ﴾ پیغمه‌سرایث ﴿وَبَنُیْسُ﴾ بو‌ماو گه‌له‌کانیان ﴿وَمَذْکُورُ﴾ نه‌وانیش هاتس
 یو لایان به‌به‌لگه‌روونه‌کانه‌وه ﴿لَا کَیْزُیْمُ﴾ که‌چی نه‌وان برویان نه‌هیت ﴿هَمَّكَوْنَسْ یٰوَدُیْ﴾
 سه‌وه‌ی که‌له‌ر در‌ودا برویان پیسه‌هیتا‌وو ﴿کَذٰلِکَ سَبَّحُ﴾ به‌و جورده‌مورده‌یین ﴿عَنْ قُرْبٍ﴾ به‌سه‌ر
 دلی ﴿مَشْهُوْرٍ﴾ ده‌ست در‌یژ کاراندا (تاتیگدن) ﴿نَدِیْتُ﴾ پشان ماردمان ﴿مِنْ اَعْمٰی﴾ له‌پاش
 نه‌و نیزر وانه ﴿مُؤْمِنٌ وَهَرُوْبٌ یُّیْسُیْ﴾ موسا و هاروون یو‌لای میره‌وون ﴿وَمَذْکُورُ﴾ وه‌یو‌لای
 ده‌سه‌و ناقمه‌کمی ﴿بَنُیْسُ﴾ به‌به‌لگه‌و موحه‌یره‌کانمانه‌وه ﴿وَمَذْکُورُ﴾ به‌لام نه‌وان خوبس
 به‌گدوره‌ر می ﴿رَبِّیْ﴾ نه‌وان هوریکی قاوان یاریوون ﴿مَدِیْنَتُکُمْ﴾ جاکانیث
 برویان هات ﴿تَقٰی مَسْمَعٍ﴾ هه‌ق و راستی له‌لایه‌ن نیمه‌وه ﴿وَبَنُیْسُ﴾ ووتیان بیگومان نه‌مه
 ﴿نَدِیْتُ﴾ جادویه‌کی روون و دیاره ﴿مِنْ اَعْمٰی﴾ موسا ووتی (بیان) ﴿وَمَذْکُورُ﴾ نایا
 نه‌وه‌به‌م هه‌ق و راستیه‌ده‌لین (جادووه) ﴿مَذْکُورُ﴾ کاتیث یوتان هاترووه ﴿مَذْکُورُ﴾ لای نه‌وه‌جادووه
 ﴿وَالْمُؤْمِنُ﴾ که‌جادوویاران پر گاریان مایت ﴿وَمَذْکُورُ﴾ ووتیان نایا هاترووی یو‌لامان
 ﴿سَبَّحُ﴾ بو نه‌وه‌ی لامان ده‌ی ﴿مَذْکُورُ﴾ له‌وه‌ی باوو باپیرانمان له‌سه‌ری بوون ﴿وَمَذْکُورُ﴾
 نگه‌تا یو‌همر دور‌وکتان (موسا و هاروون) بیت ﴿مَذْکُورُ﴾ گه‌وره‌یی (وسه‌رو کابنه‌ی به‌و یسراییل)
 ﴿وَالْاَرْضُ﴾ له‌ره‌ویدا ﴿وَمَذْکُورُ﴾ وه‌نیمه‌هه‌گیز ماو‌برنان یز ناکه‌بین ﴿﴾

﴿وَالْفِرْعَوْنَ﴾ فرعون ووسی (مه‌کومله‌کدی) ﴿تَوَّابًا﴾ بزم بش و (کوی مکمه‌وه) هامور
 ﴿تَجْرِیْمَ﴾ جادوو گهرتکی روز رانا و لیران ﴿مَنْجَعًا مَّجَدًا﴾ حاکاتیک جادوو گهره‌کن
 هانس ﴿فَالْمُؤْمِنِ﴾ مومسا پیی ووسی ﴿تَقْوَمُ شَعْبُهُ﴾ شه‌وی شه‌سه‌وی بی‌ه‌وس
 (مربی ده) ﴿فَالْمُؤْمِنِ﴾ نه‌مجا کاتیک (جادوو کاتیان) مربی دا ﴿فَالْمُؤْمِنِ﴾ مومسا وونی
 ﴿مَجْنُونًا یَسْتَرْ﴾ همرچی نیوه هیاوانه جادوو ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ ینگومس خو مورووی
 پرچه‌لی ده‌کاته‌وه ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ چونکه به‌راستی خوا چاکلی ساکات ﴿عَمِلَ الْمُفْسِدِ﴾
 کرده‌وی حر به‌کاران ﴿وَبِیْحَی سَعْدِی﴾ خوا حق و راستی سه‌رده‌خات (ده‌بچه‌سپینت)
 ﴿بِکَمْبَدِ﴾ به‌هرمان و بدلیته‌کانی ﴿وَبِیْحَی شَیْئُهُ﴾ یا ماوایارایش بیان به‌خوش بشت
 ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ حاک (له‌سه‌ره‌تاوه) سروای به‌هیا ﴿شَیْئُهُ﴾ موموسا ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ چمد که‌سپیک
 به‌بشت ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ له‌گله‌کدی ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ به‌سوی ترس و بی‌مان ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ نه‌فرعون
 ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ و کار به‌ده‌ست و گهره‌کاتیان ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ به‌ه‌ک بیانگیرینه‌وه موی دیسی ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾
 به‌راستی فرعون ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ خز به‌زل ران و زال بو له‌ره‌وی (میسر) ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾
 وه به‌رستی له‌سورور به‌رمان بو ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ وه مومسا وونی ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ نه‌ی گله‌کهم
 کند ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ گهر نیوه ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ پروانان به‌خوا هیاوه ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ نه‌وه نه‌بشت به‌خوا به‌س
 ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ نه‌گهر نیوه فرمان به‌ر و من که‌چن ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ نه‌وایش (باوه‌دره‌ک) وونی
 ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ نه‌بشت پشتمان به‌خوا به‌ستوه ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ نه‌ی به‌رو مردگارمان مه‌مانگیره
 جینگه‌ی نه‌شکه‌محه و قارار ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ بو گله‌لی سه‌مه‌کاران ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ وه برگارمان بکه
 ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ به‌به‌رپی خوت ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ نه‌ده‌ست کومه‌لی بی پرومان ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾
 وه نیگامان کرد ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ بو مومسا ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ ویراکه‌ی (هاروون) ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ که‌پیک بیس و کاهده‌ی
 بکه‌ن ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ بو گله‌کسان ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ چمد خانو ویک له‌میسردا (که‌تید، به‌ه‌وینه‌وه)
 ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ وه خانو و کسان بکه‌ن به‌قیله (واته‌بیکه‌ن به‌جینگای به‌رستی خود) ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾
 ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ و به‌ریکو پیک موی نه‌جی بیس ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ مژده‌ش به‌ه‌رو درن (به‌ه‌ده‌شت
 و سه‌ره‌وتی) ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ و مومسا وونی ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ نه‌ی به‌رو مردگارمان به‌رستی تو
 ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ به‌خشبو و نه‌به‌فرعون و کومه‌له‌کدی ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ هوکاری برانه‌وه و
 جوانی و مال و سامانی روز ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ له‌ژیانی دوبادا ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ نه‌ی به‌رو مردگارمان
 بو نه‌وه‌ی خه‌لث گومرا بکه‌ن ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ له‌رینگای تو ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ نه‌ی به‌رو مردگارمان به
 ساری به‌ره و به‌هیل ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ مال و سامانان ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ دله‌کاتیان به‌رق و به‌ش بکه
 ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ چونکه پروا مایتن ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ هه‌ما بیس (به‌چاری خویان) ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾ سرای
 به‌ختی نارادهر ﴿لَهُ شَیْئُهُ﴾

﴿هَلْ دَعَا﴾ (خوای گه‌وره) هه‌م‌و‌و‌ی بی‌گومان ﴿أَجِبْ دَعْوَتَهُ﴾ داوی هه‌ردو وکتان وهرگیرا
 ﴿فَاتَّخَذَ﴾ جاجو پراگر وهردهوام بن (المسهر قابی حوا) ﴿وَلَا تَتَّبِعْ بَيْنَ﴾ وه‌مه‌که‌ونه‌شویس
 رینگای ﴿تَحِينَ لَا يَفْصُلُ﴾ نه‌وانه‌ی که‌ماران ﴿وَجَوْنِی سِرْیَیْ﴾ نه‌م‌م‌ح‌به‌وه‌ی تیسرا تیلما
 له‌ده‌ریا که (ده‌ریای سور) به‌راندوهه ﴿أَتَعْمُرُونَ عِزَّ﴾ نه‌م‌م‌ح‌به‌وه‌ی و له‌شکره‌که‌ی
 شویسان که‌وتس ﴿تَعْمُرُونَ﴾ به‌ستم و ده‌ست درنژی کردن ﴿حِیْذُ﴾ هه‌تا له‌و‌کانه‌ی
 ﴿أَذْرَكْهُ تَمْرُزُ﴾ ده‌ریک بوو (میرعه‌ور) به‌م‌کن ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ نه‌وم‌ا ووتی پروام هیتا ﴿لَا﴾
 به‌ ﴿که‌هیچ به‌رستراوینکی راست بی‌به‌ ﴿لَا تَنْتَ﴾ جگه‌له‌ئو (خواید) به‌دیت ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ که
 پروایسان پس هیده ﴿نُورِ سِرْیَیْ﴾ به‌وه‌ی تیسرا تیل ﴿وَلَا تَنْتَ سِرْیَیْ﴾ وه‌م‌پش له‌موسلمانانم ﴿وَلَا تَنْتَ﴾
 نیستا (ماوه‌ی دینیت) ﴿وَلَا تَنْتَ عَصِیْبُ﴾ که‌بی‌گومان له‌وه‌و پیتش به‌رپیچیت کرد ﴿وَلَا تَنْتَ﴾
 به‌ر تفسیرین ﴿وَه‌تو له‌خرابه‌کاران و تیکده‌ران بوویت ﴿وَه‌تو به‌لام نه‌مرز ﴿وَلَا تَنْتَ﴾
 لاشه‌که‌ت (له‌ده‌ریا) درگار ده‌که‌پس ﴿وَلَا تَنْتَ عَصِیْبُ﴾ بو له‌وه‌ی بی‌به‌م‌د بو له‌وه‌ی
 له‌وه‌ی توفدیت ﴿وَلَا تَنْتَ عَصِیْبُ﴾ وه‌به‌راستی رورنک له‌خه‌لکی ﴿وَلَا تَنْتَ عَصِیْبُ﴾
 بی‌نگار به‌به‌لگه و بیشانه‌کانی نیمه ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ سوید به‌خوا بی‌گومان بیشته‌جیمان کردن
 ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ به‌وه‌ی تیسرا تیل ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ له‌شویینکی چاک و شایسته‌دا ﴿وَلَا تَنْتَ﴾
 و رزوری چاک و پاکمان بی‌دان ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ جاراجیاو دوومره‌ک به‌ووون ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ هه‌تا
 رانین و شاره‌رابی (ته‌ورات) یان بو هات ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ به‌راستی به‌روردگاروت ﴿وَلَا تَنْتَ﴾
 ده‌دات له‌بنوا نیاندا ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ به‌روزی دویت ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ له‌وه‌ی توفدیت ﴿وَلَا تَنْتَ﴾
 ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ جاله‌گه‌ر تو ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ له‌گوماندای ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ له‌وه‌ی که‌دارد ومانه‌ته‌خواره‌وه
 بؤت ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ نه‌وه‌ی به‌رستراوینکی به‌که‌به‌رستراوینکی که‌کنتی تاسمانی شاره‌ور
 و ده‌بخویدوه‌ ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ له‌پیش تو ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ سوید به‌خوا به‌راستی بؤت هاتووه ﴿وَلَا تَنْتَ﴾
 هه‌ق و راستی به‌به‌روردگار نه‌وه‌ ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ که‌هاتو له‌ده‌سته‌ی گومانداران هه‌به‌ ﴿وَلَا تَنْتَ﴾
 ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ و له‌رانه‌ش هه‌به‌ ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ که‌بیشانه‌کانی حوایسان به‌دورنی
 (وماوه‌ریان بی‌نه‌هینان ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ (نه‌گه‌روا به‌کیت) نه‌وه‌به‌چینه‌ریری ره‌ره‌مه‌دانه‌وه ﴿وَلَا تَنْتَ﴾
 ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ به‌رچووه و چه‌سپاوه‌ بویدان ﴿وَلَا تَنْتَ﴾
 به‌روردگاروت ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ سروا ماهیتس ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ (سروا ماهیتس) هه‌رچه‌م‌د بؤیان بیت
 ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ هه‌م‌و‌و‌ی به‌لگه و بیشانه‌یه‌ک ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ هه‌تا به‌پیش (به‌چدای حوایسان) ﴿وَلَا تَنْتَ﴾
 تانیر ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ سرای به‌ختی تارده‌م ﴿وَلَا تَنْتَ﴾

﴿وَمَرْيَمَ﴾ هېچ گېډ له بېرېك مې په ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له رموي دا ﴿يَا أَيُّهَا اللَّهُ﴾ نيلا له سهر حويه
 ﴿رَفَعَهَا﴾ پروق و پروريه كې ﴿رَبِّمُوسَى وَهَارُونَ﴾ وه (خوا) دهراني شونې مانه وهی ﴿وَمُوسَى﴾
 وه شويې لن دهر چووسي ﴿كُلُّي حَكِيمٌ مُّبِينٌ﴾ همووي نو سراوه له كنيې پروون كړه وه (لوح
 المحفوظ) ﴿وَهُوَ﴾ نهو (خوايه) راتيكه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ كه ناسمانه كې
 وزه وي دروست كړدوه ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ له شمش روزدا ﴿وَكَلَّمَ عِيسَى عَلَى الْمَاءِ﴾ وهر شيه كې
 له سهر ناو بوو ﴿يَسْمُوكُمْ﴾ نو نهوې باقياں نكاته وه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ كاتان كړدوې
 چا كتر (ده كهن) ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ سويندي ته كېر بليت (به وانه) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ به راستي تېوه ريښور
 ده كړېده ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ به پاش مردن ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بېگومان نه وېهې كه يې پروون ده لېس
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نهه هېچ مې په بيحكه له جادوويه كې پروون وديره بيت ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾
 نكته ده سويند به خوا نه كېر نهو سزايان دوا بجهيس ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نهه وېه كې كه مې
 دپاري كړاو ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نهه به راستي ده لېس چي نهه سراي پراگرتووه (بوچي نومان
 مابهت) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بيدار مې پروزي نهو سرايهيان بو ديت ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ليدان لا بدري
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ وه دهريسان ده دات ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نهوې كه نهه نهه گالته و لا تر بيان يې
 ده كړه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ سويند به خوا نه كېر نيمه بچيزيس به مده مې ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ چا كه
 وهرن و نه هره يه ك لای خو مانه وه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ پاشان نهو (چا كه و نه هره يه ي) لن بگرېده
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بېگومان نهو رور ماثوميتد و سپلېه (لهو كاته دا كور مې بيعت كاني خوا
 ده كات) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ سويند به خوا نه كېر يې بچيزيس بده يې ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾
 به هره و چا كه دوي نهو سه خني و ماره حتيانه ي نووشې بووه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بېگومان
 ده لېت گشت سه خني و رiane كانم له مل بوو يوه (هر وكي به ردام) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بېگومان
 (لهو كاته دا) رور دلخوش و لوت به رور خو به دل رانه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ جگ به وانه ي
 كه ماثارم و خوگر بوون ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ و كړدوه چا كه كايان به چي هيا ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نهو به
 بويان هه يه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ليوردن و باداشتي گه وړه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نايانو وارهينه وي
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ له (پراگه ياندسي) هه ديكت لهوې بيگات بو كړاو ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ و دل
 نهگ ده سي پني ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ لهه نهوې كه ده لېس ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بوچي گه مخ و خهرينه ي بو
 مانير درينه خواره وه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ يان بوچي فرشته مېه كې له گه لدا به هاتووه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾
 بېگومان نهه تر مېه تر سينه ي ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ و خوا بو هه مو و شنيك سهر به رشتي كړو

چاودېره ۱۱

﴿أَوَلَيْسَ لِلَّذِينَ آمَنُوا لَهْوَ هَرَمَسٍ لَسَىٰ كَرًا﴾ (له هرسې لسی کر او) (له هرسې خوا) خوږان قوتدار مکښ
 ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له وولات وړه ویدا ﴿وَمَا كَانَ لَهُمْ﴾ ویاښه ﴿مَنْ يَمْنُنَ عَلَيْهِمْ﴾ بېجګه له خوا هېچ
 پښتوان و دوسته ﴿بُضْعًا نَعَم﴾ یومان د وولات ده کړتڼه ﴿لَعْنًا﴾ سړا ﴿وَمَا كُنْ يَسْتَعِينُهُمْ﴾
 شتمن ﴿تَوَالِي يَمِينِي﴾ (نهو قورنانه) یان به موو ﴿وَمَا كُنْ يَسْتَعِينُهُمْ﴾ (هه فیشیان) (نه ده یسی) ﴿وَلَيْسَ
 وَرَىٰ بَعْدَ﴾ (د حواس د پور) ﴿نَهْ دُرُو دله سانه ی له دویانا ده یان کرد﴾ ﴿لَا حَرْهَ لَهُمْ﴾ بهر سنی
 و بڼګومان نه وانه ﴿وَلَا حَرْهَ﴾ له روزی دوا پيدا ﴿هَذَا لَأَحْزُونٌ﴾ زهر مره د ترسې که س خوړیان
 ﴿إِنْ تَبْتَ﴾ سړا ﴿بِهَاسْتِي نه وانه ی برویان هیتاوه﴾ ﴿وَعَيْنُ تَحْسِبُ﴾ و کرده وه چا که کانیا
 به جسی هپاوه ﴿وَتَحْسِبُ﴾ و گهر دن که چ و دل نارام بوون بو (هه مره نه کس) په رو و رد گریږ
 ﴿أَوَلَيْسَ تَحْسِبُ تَحْسِبُ﴾ نه وانه هاره لانی به هه شش ﴿فَتَحْسِبُ حَيْدُونَ﴾ تیدا ده میتڼه وه به هه میښه یی
 ﴿مَنْ لَمْ يَفْقَهُ﴾ ویننه ی نهو دوو دهسته به ﴿سَدَّ الْأَعْيُنَ﴾ و سبیه ﴿وَكُلَّ كَوْنٍ﴾ و کهر و بیسهر
 و بیساوان ﴿هَرِيسْتِي﴾ مثلاً ثابا نه و دوو دهسته به به کسانن ﴿وَلَا تَحْسِبُ﴾ ده بو بیر نه که نه وه
 ﴿وَمَنْ تَحْسِبُ﴾ سړید به خوا یی ګومان یار دمان ﴿وَتَحْسِبُ تَحْسِبُ﴾ سووچ بولای ګله که ی ﴿فِي
 لَكُمُ يَفْقَهُ﴾ (پسې ووتن) دلچاس من تر سته ریکی ناشکرام بونان ﴿لَا يَفْقَهُ﴾ لاله که که جګه
 له خوا نه بهر ستن ﴿فِي حَالٍ عِيْكَ﴾ (چو بکه) بهر ستن من دهر سم به خندان بګری ﴿وَمَنْ يَكُونُ
 تَحْسِبُ﴾ سړای روزنکی مه خت و به نارار ﴿فَتَحْسِبُ تَحْسِبُ﴾ چا کار به ده ست و ده سه لانداره کن
 و وېهان ﴿بِهَاسْتِي﴾ نه وانه ی که برویان به هپا بوو ﴿مَنْ تَحْسِبُ﴾ له ګله که ی (سووچ) ﴿وَمَنْ يَكُونُ
 تَحْسِبُ تَحْسِبُ﴾ جګه له ناده می به کی وک خو مان ﴿وَمَنْ يَكُونُ﴾ وه مایین تو ﴿فَتَحْسِبُ
 هېچ که سېنک شویت که ویتن ﴿لَا تَحْسِبُ﴾ جګه نه وانه ی ﴿فَتَحْسِبُ تَحْسِبُ﴾ که هزار و په سته کانمان
 ﴿بِهَاسْتِي﴾ سی ناو ورا و مساویلکن (روالته بیسی) ﴿وَمَنْ يَكُونُ﴾ وه مایین تپوه ﴿فَتَحْسِبُ
 تَحْسِبُ﴾ هېچ شنیکنان له نیمه ریادی ﴿مَنْ تَحْسِبُ تَحْسِبُ﴾ به لکو به د وروشان ده رانیس ﴿فَتَحْسِبُ تَحْسِبُ﴾
 (سووچ) ووتی نه ی ګله که م ﴿رَحْمَةً﴾ هه و الیم بدمسې ﴿بِهَاسْتِي﴾ نه گهر من ﴿فَتَحْسِبُ تَحْسِبُ﴾ به لکه ی
 ناشکرام هه ست ﴿بِهَاسْتِي﴾ له لای په رومرد ګار مه وه ﴿وَمَنْ يَكُونُ﴾ و په حمله تیکې پې به خشیم
 ﴿مَنْ يَكُونُ﴾ له لایمن خوی وه ﴿فَتَحْسِبُ تَحْسِبُ﴾ به لام نه وه له تپوه شار درایتڼه وه ﴿فَتَحْسِبُ تَحْسِبُ﴾ تپ به روو
 پابستان بکه یس پپه وه ﴿وَمَنْ يَكُونُ﴾ له کاتیکدا نیوه هه ری لی ماکس و پیت ماخوشه ﴿فَتَحْسِبُ تَحْسِبُ﴾

«وینو» په نهی گه له کم «لَا تَسْكُرْ» له مسمر تم (که یانلسی په یامه) داوی هیچ سات و
 ساتنیکت لی ماکم «پن اخی» پاداشتی من «لَا تَعْلَمْ» هر لمسر جوابه «وورتر بقار» من «امو»
 وه من نه وانه دهر ماکم بروایان هیناوه «لَا تَسْكُرْ» به راستی نه وانه به دیداری په ورو دگرین
 ده گم (به وروزی دوییدا) «وکی اریکو» به لام من نیوه دعیسم «ووت تمیون» که کومه لیکنی به ران
 «ووسو» من «موری» نهی گه له کم کسی یارمه تیس دعات «پن من» طرفته «له به رانه ر خوادا
 نه گهر نه وانه تاریم (و دویان مکم) «لَا تَسْكُرْ» دهی تابا مو میر ماکه نه وه «ولا ورا کو»
 من پیمان مالیم «بیدی حریت» به «خو رینه کانی خوا لای منه» «ولا تَسْكُرْ» و ماشلیم عهیب و شته
 مادیده کان دهر اسم «ولا تَسْكُرْ» همدروها مالیم من غریشتم «ولا تَسْكُرْ» به وانه ش مالیم
 «وورزی تمیکو» که له بهر چاوی نیوه سووک ویی ریز «لَا تَسْكُرْ» خوا هیچ چاکه به کیس
 ماداتی «نه غم» خود چاک دهرانی «بیدی تیسر» موهی له دهر ووسی نه واندایه «لَا تَسْكُرْ»
 نصیر «به راستی من نه وکاته» نه گهر نه و هژارانه دهر مکم) له مستم کاران دیم «ولا تَسْكُرْ»
 ورتیان لهی نروح «مد جت» بیگومان دمه قابلیت کرد له گه لماندا «و اگزب چد» و وریش
 دمه قابلیت کرد له گه لماندا «لَا تَسْكُرْ» دهی موهی به لیسان پی ددهیت (له سرا) بومان بهینه
 «لَا تَسْكُرْ» نه گهر نو له راست گویانیت «لَا تَسْكُرْ» دهی به یاسم به نه «رونی بیگومان
 خوا بوتیان ده هیت «لَا تَسْكُرْ» نه گهر به ویت «وورتر بقار» وه نیوه ماتوان (به سیرای خوا)
 خوتان قوتار بکه «ولا تَسْكُرْ» وه ناموز گاری من سوودتان پی ماکه به نیت «لَا تَسْكُرْ» گهر
 به ویت «لَا تَسْكُرْ» ناموز گارینان بکم «لَا تَسْكُرْ» نه گهر خود به ویت «لَا تَسْكُرْ»
 گو مر اتان بکت «وورتر بقار» نه و به ورو دگار مانه «لَا تَسْكُرْ» وه هر بولای نه ویش ده گهر نه وه
 «لَا تَسْكُرْ» به نه وانه دهلیس موحه ممد «لَا تَسْكُرْ» (قورثانی) به ناوی خوا وه ده لیه ستووه
 «لَا تَسْكُرْ» بلی نه گهر من هلم به نیت «لَا تَسْكُرْ» نه وه گو ما هو تاو به که ی نه بها له سر
 خومه «لَا تَسْكُرْ» وه میش به ریم له ناوانی نیوه «لَا تَسْكُرْ» وه سی کرا بو نروح
 (علیه السلام) «لَا تَسْكُرْ» که واکه سی تر سروا نا هیت «لَا تَسْكُرْ» له گه له کت «لَا تَسْكُرْ»
 «لَا تَسْكُرْ» به چکه له ووی پیشتر مروای هیناوه «لَا تَسْكُرْ» که رانه باره حمت
 و غمیدر مبه موهی نه وان ده بکه «لَا تَسْكُرْ» وه که شته که ش دروست بکه
 «لَا تَسْكُرْ» به پیش چاو و چاو دیری و همرسان و بیگای نیمه (لهم نایه ته دایاسی سپیدی
 چاو، عین هاتووه بؤ خوا ی گه ووه، بروامان پیه تی بهی هیچ لیچواندن ولیکدانه و به ک
 ، شیوه که ی مار پی وه ته بها خوا خوی دهرانیت) «لَا تَسْكُرْ» وه هیچ قسم له گه لدا مه که
 «لَا تَسْكُرْ» له ماره ی نه وانه ی مستمیدن کرد ووه (وی ساوه بوو) «لَا تَسْكُرْ» چونکه
 بیگومان نه وانه ده خکری «لَا تَسْكُرْ»

﴿فَالنَّوْحُ نُوْحٌ﴾ (خوا) هرهووی نهی نوح پرستی نمو (که تعالیٰ) ﴿يَسْ مِنْ آفَاقٍ﴾ نه کهس و کاری
 نژدی په ﴿يَرْسُ﴾ ینگومان نمو (کوپه) کرهوهی ﴿يَرْسُ﴾ خراب و مایه مه د نوو ﴿يَرْسُ﴾
 جبا که وانه داوای شتیکم لی مه که ﴿يَرْسُ﴾ که رانبارت دهر ماری می په ﴿يَرْسُ﴾
 به راستی من ناموز گاریست ده کم ﴿يَرْسُ﴾ تالاهه دامن نه میت ﴿يَرْسُ﴾
 (مورج) وونی په رور دگارم به راستی من ﴿يَرْسُ﴾ په سات پی ده گرم (لهوهی) ﴿يَرْسُ﴾
 داوی شتیکت لی بکم ﴿يَرْسُ﴾ که نایرتم ﴿يَرْسُ﴾ و نه گره به بورت لیم
 و په حمم پی نه کی ﴿يَرْسُ﴾ له ریان لیکه و توان دسم ﴿يَرْسُ﴾ ووتر نهی نوح
 ﴿يَرْسُ﴾ دانه (نه که شتیه که) به همی و بیوهی له لایه نیتمه و ﴿يَرْسُ﴾
 و به پیت و هری رور به سر خونه و ﴿يَرْسُ﴾ و به سر که لایه که په پدانه بی له و نهی
 که له گه ل تو دان (پا به سر نمو خه لکانه ی له گه ل تو دان) ﴿يَرْسُ﴾ چه سد به ترو و گه ل
 دواتر دیس خوشی و نارو به متیان پی دده بی ﴿يَرْسُ﴾ پاشان له لایه نیتمه و دواتر دیس
 ده میت ﴿يَرْسُ﴾ سری مه خنی ناراد و ﴿يَرْسُ﴾ نه دانه (ی باسکران)
 له هه وانه گرم که باد پاره کانه ﴿يَرْسُ﴾ به بیگا مومان ناردی ﴿يَرْسُ﴾
 به نو و نه که ده که ت به شان دهرانیس ﴿يَرْسُ﴾ له پیش نهم (بیگی نیتمه) ﴿يَرْسُ﴾ که وانه
 خور اگر به ﴿يَرْسُ﴾ به راستی به نهم مام بو له خوا تر سانه ﴿يَرْسُ﴾
 و به بولای (گه لی) هاد هوودی بر ایا نمان نارد ﴿يَرْسُ﴾ وونی نهی که ده کم خو په رستی
 ﴿يَرْسُ﴾ هیچ به رستر او نیکان پی به جکه له نو ﴿يَرْسُ﴾ تیوه نه بها درو
 هه نه به رستی ﴿يَرْسُ﴾ نهی که له کم ﴿يَرْسُ﴾ له سر نهم اگه یاندی په پامه (داوای
 هیچ پدا شتیکان لی ماکم ﴿يَرْسُ﴾ پدا شتی من همر له سر نمو (خوا) په ﴿يَرْسُ﴾
 که د روستی کردوم ﴿يَرْسُ﴾ نهی نابا و بر ماب ﴿يَرْسُ﴾ و نهی که له کم ﴿يَرْسُ﴾
 رنیکم ﴿يَرْسُ﴾ داوای لیسورد نه به رور د گار تان بکم ﴿يَرْسُ﴾ دواتر بیگه په و به بولای له و
 ﴿يَرْسُ﴾ (نه گره وایکم خوا) له ناسمانه و (باران) دبار نیت به سر تاند ﴿يَرْسُ﴾
 به برمه ﴿يَرْسُ﴾ و هیری تر ریاده کات ﴿يَرْسُ﴾ بو هیزه که تان ﴿يَرْسُ﴾
 و به و و به رمه گیر (له بیگه واره کم) به ناوان ماری ﴿يَرْسُ﴾ وونی نهی هوود ﴿يَرْسُ﴾
 پیس ﴿يَرْسُ﴾ نو هیچ به لکه به کی رووت مو نه هیانوس ﴿يَرْسُ﴾ نوبه نیتمه ش وار
 له به رستر او کان (خوا کان) مان ناهیتیس ﴿يَرْسُ﴾ نهم قسمی تو ﴿يَرْسُ﴾ و نه نیتمه
 با ورت پی ماکمیس ﴿يَرْسُ﴾

﴿يَا مَعْشَرَ الْفِرْعَوْنَ﴾ ثمة تمها (نوه نعو) دعلی ﴿عزیزک نفس، نهب﴾ همدک له پسر ستر او کدکد
 نووشیان کردوی ﴿شوء﴾ بهشیی ﴿ولای﴾ ووتی بهراسی من ﴿شیدانه﴾ خوا ده کم بهشییت
 ﴿وشهدو﴾ و تپوش شابهت بی ﴿جاریه﴾ کمر راستی من بهرم و دوورم ﴿استشکر﴾ لهوی
 که تپوه دهیکه به هاویهش بزحوا ﴿من نوبه﴾ چگه له حوا ﴿دیکد زخیف﴾ جا هه مو و نان پیلانم
 لی نگیر ﴿شد لا یزور﴾ له پاشان مؤله بشم مه دهن (ولیم مه و ستر) ﴿بی یوحضت علی نه﴾
 به راستی من بشتم به خوا به مسووه ﴿بر و بر﴾ که بهر و مردگری من و بهر و مردگری لیوه یشه
 ﴿عبر و نور، ایه، صیبه﴾ هیچ گید له مرک بیه له زیر پر کیفی خوی گه ورده به بیت (نگری
 یشه سهریه نی) ﴿بی﴾ به راستی بهر و مرد گارم ﴿عزیزک نفس، نهب﴾ له سهر ریگه به کسی راسته
 ﴿ولای﴾ نه و سانه گه ر ثپوه دوو و مر گهرن ﴿شد استکر﴾ نهوه بیگومان من بیم به گه یاندون
 ﴿از است بهم سکر﴾ نهوی به مدد نیر در او به توان ﴿دشت حیف ری و عر و ر﴾ وه بهر و مرد گارم
 کومدلیکی تر له شویس ثپوه داده سی ﴿ولا حیر و نه شت﴾ ثپوش هیچ ری نیست به خوا ما گه به سی
 ﴿بی﴾ بهر سستی بهر و مرد گارم ﴿عزیزک نفس، نهب﴾ به سهر هه مو و شتیکدا چاوه پسر و پاریر و ره ﴿ش
 ﴿وحاجه مر﴾ وه کاتیک هر مانی ثیمه هات (بو له او مردیاب) ﴿نح فو﴾ هو و دمان پر گار
 کرد ﴿و نیر، مؤمه﴾ له وانهش باو مردیاب هیا سو له گه لی ﴿برجه و ب﴾ به بهر و مانی خومان
 ﴿و نیر، مؤمه﴾ وه نه و انمان له سو به کی تومدو به بهر پر گار کرد ﴿و نیر، مؤمه﴾ نه و نه
 گه سی عادیو ﴿جند و نیر، مؤمه﴾ باو مردیاب به هیا به به لگه و مو عجب به کسی بهر و مرد گار
 ﴿و نیر، مؤمه﴾ و سهر بیچی میر او ده کانی خویسان کرد ﴿و نیر، مؤمه﴾ و شویس هر مانی هه سوو
 ﴿جبر عیب﴾ رور دار یکی سهر ککش که و تن ﴿و نیر، مؤمه﴾ به شویند، نیر و ﴿و نیر، مؤمه﴾
 به مرسی بهم دوبیایه دا ﴿و نیر، مؤمه﴾ و له روزی دوا یشد ﴿و نیر، مؤمه﴾ پندار بن به راستی گه لی
 عادی ﴿و نیر، مؤمه﴾ بر و دیان به بهر و مرد گاریان به هیا ﴿و نیر، مؤمه﴾ پنداری دووری و نه او چوون
 ﴿و نیر، مؤمه﴾ بر عادی گه لی هوو ﴿و نیر، مؤمه﴾ بو گه لی هه مو و دیش ناردان ﴿و نیر، مؤمه﴾
 صالح پیغمبر علیه السلام ی بر یار ﴿و نیر، مؤمه﴾ وونی نهی گه له کم ﴿و نیر، مؤمه﴾ خوا بهر ستر
 ﴿و نیر، مؤمه﴾ هیچ بهر ستر او یکنان بیه بیج گه له نهو ﴿و نیر، مؤمه﴾ نهو دروستی کردوون
 ﴿و نیر، مؤمه﴾ له ره ویدا ﴿و نیر، مؤمه﴾ و کردوسی به ناو دهان کهر مه پیدا ﴿و نیر، مؤمه﴾ که واته
 دوی لیور دسی سی بکن ﴿و نیر، مؤمه﴾ پاشان بگهرینه و دیو لای ﴿بی﴾ به راستی بهر و مرد گارم
 ﴿و نیر، مؤمه﴾ رور بر یکی دوا و هر گره ﴿و نیر، مؤمه﴾ و دیان نهی صالح ﴿و نیر، مؤمه﴾ بهر سستی
 تو له باو ماندا ﴿و نیر، مؤمه﴾ جی تومید بووی پیش ثیمه ﴿و نیر، مؤمه﴾ ثایا بهر گریمان ده که ی
 له بهر سستی ﴿و نیر، مؤمه﴾ نهوی که باو و با پیر انمان بهر ستر و یانه ﴿و نیر، مؤمه﴾ و به راستی ثیمه
 له گو ماندا س ﴿و نیر، مؤمه﴾ نهوی تو یانگمان ده که بیت بولای و دوو دلی ﴿و نیر، مؤمه﴾

«فَالْيَوْمَ» صَالِحِ وَوَتِي نَمِي گمله کمم «فَتَبْتَ حُكْمَ» پتیم بلیس نه گهر من «فَوَيْسَ مِنْ رَبِّ»
 نه لگه به کی ناشکرام همی له لایسن پهروردگار سه وه «وَهُ سَيِّئَةٌ مَفْرُوحَةٌ» وه نه لایسن خو به وه
 پتیمه سرینسی پی به حشیم «فَمِنْ خَيْرٍ» جا کی یار منیم دمات «بِرَّكِهِ» نه نه رامهر خوادا
 «فَرَفَعْنَاهُ» نه گهر سه ریچی نهو بکم «فَوَيْسَ» که واته نیوه هیچ بزم ریساد ناکهن «فَعَزَّ
 جَبْرُ» ره ره ور ریان نه بیت «وَوَيْفُوهُ» نَمِي گمله کمم «فَوَيْفُوهُ» نَمِي ووشتره که ی
 خو به «فَعَزَّ» که مو عجز به کی رووه بو نیوه (له مهر راسی پتیمه سرینیه کمم) «فَوَيْفُوهُ»
 جائیه وش واری لی بیت «فَوَيْفُوهُ» باله روی خواب حوات (بله و بیت) «وَوَيْفُوهُ»
 به حربه دهستی بو مه بدن «فَوَيْفُوهُ» نه گیاره سرابه کی به روی تو وشتان نه بیت
 «فَوَيْفُوهُ» که چی نهو ووشتره که یان سه رمی «فَوَيْفُوهُ» جا (صالح) ووتی «فَوَيْفُوهُ»
 راپورن نه مالی خوتاندا «فَوَيْفُوهُ» می روز «فَوَيْفُوهُ» نهو به لیبیکه «فَوَيْفُوهُ» درو به
 «فَوَيْفُوهُ» جا کاتبک نه مانمان هات (بو له ماو بر دنیا) «فَوَيْفُوهُ» صالح من در گز کرد
 «فَوَيْفُوهُ» نهو نهش بر وایان هینا بو له که لیدا «فَوَيْفُوهُ» نهو به یبه که لایسن خو مانده وه
 «فَوَيْفُوهُ» له سه رشوری و ریسوایی نهو روز (به مانمان دار) «فَوَيْفُوهُ» نهو به یبه که لایسن خو مانده وه
 به راستی پهروردگار هه خوی به تواناو به ده سه لاته «فَوَيْفُوهُ» نهو به یبه که لایسن خو مانده وه
 که سه میان کرد شریحه به که گرنس «فَوَيْفُوهُ» نهو به یبه که لایسن خو مانده وه
 که ووتس به پرو وداو جو و له یان لی برا (مردن) «فَوَيْفُوهُ» نهو به یبه که لایسن خو مانده وه
 «فَوَيْفُوهُ» بیدار من به راستی که لی سه موود «فَوَيْفُوهُ» بیدار من به پهروردگار یان
 «فَوَيْفُوهُ» بیدار من دووری و له ماو چوون بزم که لی سه موود «فَوَيْفُوهُ» نهو به یبه که لایسن خو مانده وه
 به غو بنگومان بیرز وه کانهان هانس «فَوَيْفُوهُ» بولای نیراهیم به مرده وه «فَوَيْفُوهُ»
 وویان سه لامی خوات لی بیت «فَوَيْفُوهُ» (نهویش) ووتی سه لامی خوات نهویش «فَوَيْفُوهُ»
 نهو به یبه که لایسن خو مانده وه «فَوَيْفُوهُ» (نیراهیم) خبرا گویره که به کی سرزای هینا بویان
 «فَوَيْفُوهُ» جا کاتبک پیسه ده سنیان «فَوَيْفُوهُ» درو بزم ناکهن بوی (ولس ی ناحون)
 «فَوَيْفُوهُ» ماناسایی هاتنه بهر چاوی «فَوَيْفُوهُ» و له مهر ووتی خو به ده ترسی
 لی کردن (که بیاری حرایان هه بیت) «فَوَيْفُوهُ» وویان سه ترسه «فَوَيْفُوهُ» به راستی نهو
 بیدار وین «فَوَيْفُوهُ» نهو به یبه که لایسن خو مانده وه «فَوَيْفُوهُ» لهو کانه دا خیر نه که ی سه سنو
 «فَوَيْفُوهُ» و پیکه می «فَوَيْفُوهُ» نهو به یبه که لایسن خو مانده وه «فَوَيْفُوهُ»
 وه نه پاش نبحاق (مژده مان پندا) به به عقوب (که کوری نبحاقه)

﴿وَيَقُولُ لَا تَحْمِلْ كُفْرَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نهی گه له کم د ژبه تیاښ له گه کم به پته هوی نه وې ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ آيَاتُ﴾
 مثل ما صاب ﴿تَوُشَّانَ بَيْتَ رِبْعَةَ﴾ وې نه وې (سرايه) ای توو شې ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ هود تود لوبه مکتور پمید ﴿خَوَّاهُ﴾ له گه کی لورط دور
 می به پته ووه (چیان به سر هات) ﴿وَأَسْمَعُوهُ رِبْعَةَ﴾ وه دواوی لیور دیش له پوره ووه د گارت
 مکن ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ پاشان مگه پته ووه بولای ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به راستی به ووه د گارم
 میهر مانس دل سوره ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ ووتیان نهی شو عهیب ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نیمه تیا گه یس
 له ووریک ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نه وې تو ده یلیت ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به راستی نیمه ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نو به لاوار ده یس
 له وماند ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ خو نه گور (له سر) خر مه کانت به وایه ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ دلنیا به ووه د برانمان
 ده گردی ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ (چونکه) انو حوت هیچ دمه لاتیکت می به له بهر امهر نیمه دا ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾
 ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ ووتی نهی گه له کم ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نایا خر مه کانت به دمه لاتی ترن له بهر امهر
 ټیوه ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ له خو ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ له کاتیکدا بهر مانس نه وې (خو) تان پشست
 گری غم توره ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به راستی به ووه د گارم ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ ناگاداره به هر چی ټیوه
 ده پکن ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نهی گه له کم ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ کړ دوه بکن له سر بارو حاله تی
 خوتان ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به راستی میس کارو کړ دوه ده کم ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ له موه ووه دهر س
 ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ کی سری بو دیت ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ پساو سر شوری ده کات ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ وه کیش
 در وره ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ جا چاوه روانی مکن به راستی میس له گه تان چاوه وړانم ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾
 ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ کاتیک بهر مانس نیمه هات (نو له ناویر دیان) ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ شوه پیمان پر گار کرد
 ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ و نه وانهش پروایان هیا بو له گه لید ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ بهر مری له لایدن خر مانده ووه
 ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ وه نه وانهی مسته میان کرد بوو مالهو شریخه که (به خر نه که) گرنی
 ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نیر همدوویان له سال و جیگا کانیاندا دمه ورو که ووتس و جووله یان
 بهر (مردن) ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ (وایان لیتها) وک هر تیدا به وویس ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ بیدار س
 دوری و تیا چوون بوز خه لکی مدیهن ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ وک چمژن گه لیسه موه ووه تیا چوون
 و دور بوون له رحمی خوا ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ سوتند به خوا بیتگو من باردمان ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ موه ووه
 به موه عیبه کاسمانه ووه ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ وه بهر ابرو به لکی رو ووه ووه ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ بولای
 فیر عهون و ده ست وینو مده کی ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به لام نه وای شویس بهر مانس فیر عهون که ووتس
 ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ له کاتیکدا بهر مانس فیر عهون راست و بهر مانه بوو ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾

﴿يَقْدُمُ قَوْمَهُ﴾ پښت گڼله کي ده کوريت ﴿يَوْمَ يُقَيِّمُهُ﴾ له روزي دواړي ﴿وَأَوْرَثَهُمُ كُتُوبًا﴾ نه مځا
 هه موړيان دهاته ناو ناگري دوزخ ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزُودًا﴾ ناي چمد خراپه نهو شويده نواني
 بؤ ده برست ﴿وَالْمُتَوَلَّىٰ هَٰذَا صَفْحَةٌ﴾ وه لم (دوبا) دا به مريان به شويده بير اووه ﴿وَأَوْرَثَهُمُ﴾
 هه روه هه له روزي دوايشدا ﴿يَنْتِ الْأَفْئِدَةُ تَرْفُودًا﴾ ناي چمد خراپه نهو به خشر اووه پييان به خشر
 ﴿لَيْسَ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ﴾ نه وهی (باسکرا بؤت چمد هه واليکه) له هه والي شاره کاس رابور دور
 ﴿فَنُفِضَتْهُ عَيْتًا﴾ ده بگيرينه وه موت (هم سورته ده) ﴿فَنُفِضَتْهُ وَخَبِيرَةً﴾ هه ديکي مځا
 وه ديکي نريده مځا (وشران بوون) ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾ وه تيمه سته مځا لسي به کړدن
 ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾ به لکو خويان سته مځا کړد له خويان ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾ جا هيچ سوو ديکي
 پي به گهيانندن ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾ نهو به رستر او نه يان ﴿يَدْعُونَ﴾ که ده يان به رست و هه ريان لي ده کړدن
 ﴿مَنْ دَرَبَ آتَهُ﴾ له جياتي خوا ﴿مَنْ نَحْنُ﴾ به هيچ شنيک (سو ديان پي به گهيانندن) ﴿بِمَا جَاءَ أَقْرَبَهُ﴾
 کاتس نه رمانی به روه رد گارت هات (بو له ناو برديان) ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾ نهو (ست) به هيچ يان
 ريد به کړد بو نه وانه (ي ده يان به رست) بيحکه ريان و له ناو چوون به ييت ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾ ناي به
 شيويه سرادني به روه رد گارت ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾ کاتيك حد لکي شاره کاس سراده دت ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾
 له کاتيك سته مځا بوون ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾ به راستي توله سمدسي نهو ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾ نهو به ريه
 ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾ به راستي له ودا (باسکرا) به مځا ناموز گاري هيه ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾ بو که سيک بشريست
 ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾ له سري دواړو ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾ نهو روزه روزيکه ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾ که ناده مځا بو
 کتوه گريته وه ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾ و نه وه روزيکي ديارو به رچاوه (هه مځا ناساده نيده) ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾
 ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾ وه تيمه دواي مځا پي ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾ مه گهر بو کاتيك ديارو به رچاوه به ييت ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾
 ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾ نهو روزه که ديت ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾ هيچ کهس قه ماکات ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾ مه گهر به موله تي خوا
 ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾ نهو ساله مارياندا هيه پي به مځا (وچاره بهش) او هيه به مځا وه (و ناسو وده)
 ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾ جا نه وانه ي پي به مځا وچاره بهش بوون ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾ نهو به مځا ناگردن
 ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾ نهو به مځا (ناگريه) دا هه مځا وشران و هه مځا به ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾ نيایدا
 ده مځا وه به هه مځا پي ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾ تا ناسمانه کان و زهوي به ييت (مه بهست پي
 ناسمان و روه به له قيا مځا که نه وانش هه ده مځا) ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾ مه گهر نهو که سدي
 به روه رد گارت به ویت (ورر گاري بکات) ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾ به راستي به روه رد گارت ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾
 نه وهی که ييه ویت ده بکات ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾ به لام نه وانه ي ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾ که به مځا وه و ناسو وده کراون
 ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾ نهو به مځا بهشت دان ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾ به هه مځا به ييت (مه بهست پي) ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾
 ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾ تا ناسمان و زهوي به ييت ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾ مه گهر نهو که سدي به روه رد گارت به ویت
 ﴿وَمِنْ صَمْسَمَةٍ﴾ نهو به مځا به ييت

﴿فَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ كه واته هېچ خوره گومان و دودليه كنهيت ﴿يَسْجُدُوا﴾ له (پراستي) نه وي نه وانه ده پېرستن ﴿مَعْبُودُونَ﴾ ته بها نه وه ده پېرستن ﴿لَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ كه باوو پېرانيان ده پېرستن ﴿مِن قَبْلُ﴾ له ووهو پېشن ﴿وَنَسْجُودُ﴾ پراستي نېغه پېشان ده پېرستن نه ووي ﴿تَسْبِيحُهُ﴾ نه شي خويان (له سرا) ﴿عَن مَّقَرَّتِ﴾ نه شي لږ كه مكر دمه وه (پراوېر) ﴿وَلَمَّا تَأْتِيَتْ﴾ سوتند به خو نه پراستي نېغه به خشيمان ﴿مُوسَىٰ نَحْنُ﴾ به مووسا پېر اوي (نه ورات) ﴿وَنَحْنُ﴾ نه معي جياواري بنډا كړا ﴿وَنُؤَدِّيكَ﴾ نه گهر له هر برياريك نه بوايه كه پېشتر دراوه ﴿مِنْ رَبِّكَ﴾ له لايه سي به ورو در گار نه وه ﴿نُفُوسُهُمْ﴾ دادو وري ده كړاله نيوانياندا ﴿وَنُفُوسُهُمْ﴾ و نه پراستي نه وانه ﴿بِئْسَ مَا مَرْيَبٌ﴾ له گومان و دوو دليدان له و (قورخانه) ﴿وَنُفُوسُهُمْ﴾ بيگومان هم ووي (له و نه وي جيا وړي) ﴿لَمَّا تَوَلَّيْتُم مِّن مِّنْهُنَّ﴾ به ورو در گارت (پاداشتي) كړ ده وه كانيان به نه ووي پېر دده دت ﴿بِئْسَ مَا مَرْيَبٌ﴾ به پراستي نه و ناگاداره به هر كړ ده وه به كه كه ده پېكهن ﴿وَنُفُوسُهُمْ﴾ كه واته پراستي به به و شي ووي به حالت پېر اوه ﴿وَمِنْ رَبِّكَ﴾ و نه وانه ش توبه پېر كړ ده وه به گول تودا (و گم اوبه نه وه) ﴿وَنُفُوسُهُمْ﴾ رساده ووي به كه كه ﴿بِئْسَ مَا مَرْيَبٌ﴾ به پراستي نه و (خوا) بېايه به هر كړ ده وه به كه كه ده پېكهن ﴿وَنُفُوسُهُمْ﴾ پال مده وې ﴿بِئْسَ مَا مَرْيَبٌ﴾ به وانه وه كه سته پېر كړ ده وه ﴿مِنْ رَبِّكَ﴾ چومكه دوو چاري ناگري دوزخ ده پېر ﴿وَمِنْ رَبِّكَ﴾ دوو شوم اوليه و بېه كه نه خوا هېچ پشنيو نيكتان مايي ﴿لَمَّا تَوَلَّيْتُم مِّنْهُنَّ﴾ پاشانيش يار مته شي ددريش ﴿وَنُفُوسُهُمْ﴾ و نه بونډ نه بجم بده ﴿وَمِنْ رَبِّكَ﴾ له م سهر و نه و سهرې پروژدا (نه به پانيان و نيوار بده) ﴿وَمِنْ رَبِّكَ﴾ و له به شيك له شه ودا ﴿وَمِنْ رَبِّكَ﴾ چومكه به پراستي (كړ ده وه) چا كه كان بېده شتېب ﴿كړ ده وه﴾ خراپه كان لاده پېر و ده يانسر نه وه ﴿وَمِنْ رَبِّكَ﴾ ددريش به پېر نه وه به به و ناموز گاري به بويه نه و در گران ﴿وَمِنْ رَبِّكَ﴾ و نه خورا گري به ﴿وَمِنْ رَبِّكَ﴾ چومكه به پراستي خوا ﴿وَمِنْ رَبِّكَ﴾ پاداشتي چا كه كاران وون ساكات ﴿وَمِنْ رَبِّكَ﴾ ددريش به پېر نه و له سا و نه و نوم سته نه وي ﴿وَمِنْ رَبِّكَ﴾ كه له پېش توبه داسوون ﴿وَمِنْ رَبِّكَ﴾ كه ساني خوا و نه لايين و زيري ﴿وَمِنْ رَبِّكَ﴾ كه بهر گريان مكر دايه له خراپه كاري له وريدا ﴿وَمِنْ رَبِّكَ﴾ به گهر كه مينك ﴿وَمِنْ رَبِّكَ﴾ له وانه وي پر گار مان كردن له و گه لانه دا ﴿وَمِنْ رَبِّكَ﴾ ددريش به پېر نه و و نه وانه وي كه سته ميان كړد شومني زمان خوشي و پراوړدن كه ووتې ﴿وَمِنْ رَبِّكَ﴾ به ورو در و م موو له خراپه كاري ﴿وَمِنْ رَبِّكَ﴾ بهر گري به ورو در گارت به سته م جهل كي شارو گوسه كړ له سا و نامات (واته خواي گه ورو سته مكار نه) ﴿وَمِنْ رَبِّكَ﴾ له كاتېكدا دانيشتواني (نه و شارانه) موصلح و چا كه كار بووون ﴿وَمِنْ رَبِّكَ﴾

﴿وَوَسَّيْنَا﴾ گهر په زړه د گارت بيوستايه ﴿فَجَمَلْنَا﴾ گشت خه لکي ده کرد ﴿فَمَا وَجَدْنَا﴾
 په (په پړه وي) په ك ناييس ﴿وَلَا رُؤُوسَ مُجَمَّعِينَ﴾ په لأم نه وان به د هوم حيا وار دس ﴿فَلَا مَرَجَ﴾
 ريت مه گهر كه سيك په زړه د گارت مېهره ماني له گهل كرتيت ﴿وَمِنْ جَهَنَّمَ﴾ وه هدر له دهر
 نه وهش دروستي كړدوون ﴿وَمِنْ حِكْمَةٍ﴾ بر باري په زړه د گارت دهر چوور (كويي هات)
 ﴿لَا تَلَّا جَهَنَّمَ﴾ كه سوند نه خوا توره چ پر ده كهم ﴿مِنْ أَجْلِ أَنْ تَنْقَرُوا﴾ له حوكه و نه ناده مي
 هه مو و پيگه وه ﴿وَلَا تَقْصُ عَيْدٌ﴾ هه مووت بو ده گير نه وه ﴿مِنْ بَدَأَ﴾ به هه والي په هه مو
 (عليهم السلام) ﴿فَمَا تَنْتَبِهُونَ﴾ بو نه وه كندلي توي پي دامر راو پيگه پي ﴿وَجَاءَ فِي هَذِهِ نَذْرٌ﴾
 وه لدم (سورته) دا حق و راستيت بو هاتووه ﴿وَمَوْعِدُهُمْ يُؤْتِيهِمْ﴾ وه ناموز گاري و په دپسي
 تيا به بو پر واداران ﴿وَلَقَدْ لَاقُوا﴾ وه بلن به وانه ي ﴿لَا تَقْمُونَ﴾ كه پروا باهين ﴿تَعْمَلُونَ مِثْلَ كُنُوزٍ﴾
 نيره كار و كرده وه بگه نه سهر نه و شيوي خوتان (كه نه وه تان له سهر ي) ﴿لَا تَعْمَلُونَ﴾ بنگومان
 نيسهش كرده وه ده كه پي (به گويي نه وه ي كه خودا همره ماني پي كړدوون) ﴿وَتَحْشَرُونَ﴾
 پي مشهور ﴿لَوْ سَاءَ جَاوَزُوا لِي بَكَدْ﴾ مو به سهره ماني خراب (به راستي نيسهش چاوه و وانيس ﴿لَوْ
 سَاءَ عَمِلْتُمْ لَتَكُنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ وه ته بها بو خوا به (رايبي) به يي ناسمانه كال و ره وي و ته بها هدر
 نه ريش پي ناگاداره ﴿وَرَسَدَتْ﴾ هدر بولاي نه وپي ده گه ريش نه وه ﴿لَا تَرْكُوهَ﴾ هه موو كار
 و باريك ﴿فَأَسَدُوا﴾ كه واته نه و پهرسته و هدر پشت به مو به سته ﴿وَأَنْزَلْنَا﴾ و باريك به يي
 وه بنگومان په زړه د گارت پي ناگايه له همر كرده وه په ك نيره ده بگه ﴿

سورتي ﴿يُوسُفُ﴾

﴿يُوسُفُ﴾ به ماوي خواي به خسته ي مېهره يان

﴿يُوسُفُ﴾ به (له لېف، لام، را) ده خو نريته وه خوا راناره به مانا كه ي يو رانياري ريانر به پري سهره ناي
 سورته ي (البقره) بگه ﴿يُوسُفُ﴾ نه مانه پيشانه كاني كتيي ناشكرن ﴿يُوسُفُ﴾
 رسه ﴿يُوسُفُ﴾ به راستي نيسه يار دومانه ته خواره وه ﴿يُوسُفُ﴾ قور مابيك به هره يي ﴿يُوسُفُ﴾
 بو نه وه ي ريزيس ولس ي تي بگه ي ﴿يُوسُفُ﴾ نيسه ده گيريسه وه بو نه و ﴿يُوسُفُ﴾
 نصيب ﴿يُوسُفُ﴾ جوان ترين چيرونك و به سهره ماني ﴿يُوسُفُ﴾ له رينگاي نه م قور نانه وه
 نينگهان كرده وه بوت ﴿يُوسُفُ﴾ هدر چه بله تو له پيش (هاني) نه م قور نانه د ﴿يُوسُفُ﴾
 لدم به سهره ماني پي ناگا بوويت ﴿يُوسُفُ﴾ (پيريان خه ره وه) كانيك يوسف به باوكي
 ورت ﴿يُوسُفُ﴾ نه ي بابه گيان به راستي من له خه و ما ديم ﴿يُوسُفُ﴾ يارده نه سيره
 ﴿يُوسُفُ﴾ و مانگ و روژ ﴿يُوسُفُ﴾ ديم سوزده يان مو دهر دم ﴿

﴿وَأَنسَى﴾ وونی نهی کوری شیرسم ﴿لَا تَقْضُ رَبِّي﴾ خهوه کهت مه گنبره وهه ﴿عَلَىٰ حَوْكٍ﴾
 سورا کهت ﴿بِكِدِّ بَنِيهِ﴾ نهوه که به هویه وه دین و بیلا تیکت لی نگین ﴿بَنِ شَتِصْ﴾ به راستی
 شه بیان ﴿بِإِسْنِ عَدُوِّهِ﴾ دوزمینگی ناشکرایه بو ناده می ﴿وَكَيْفَ يَعْجِزُ﴾ نه وه شیهویه
 هه لست ده برترست (سو پتعه مه رایه نی) ﴿بَنِي﴾ پهره و دگارت ﴿وَلَمَّا بَلَغَ مِنْ نُوبِهِ الْحَدَّ﴾
 وه دینری لیکدانه وهی خهوه کانیشت ده کات ﴿وَبِهِ جَعَلَ جَنَّةً﴾ وه بیعتت و به هری خوی
 نه وه ده کات سوت ﴿وَعَلَىٰ بَنِيهِ﴾ وه بو نه مه لای به عقوبش ﴿كَدَّ كَتَمَ عَىٰ نُبُوتِ﴾ هه چوبیت
 نه وهی کرد بو هه و دو دپی رمت ﴿بَنِي﴾ له پیشدا ﴿بَنِيهِ﴾ که تیر اهییم و نیسحاق
 ﴿بَنِيهِ﴾ به راستی پهره و دگارت رانای کار دروسته ﴿لَمَّا كَانَ فِي الْأَرْضِ يُوسُفُ وَهُوَ يَحْوِيهِ﴾
 سوید به خوا به راستی له به سهر هانی یوسف ویرا کانی دا ﴿وَبَنِيهِ﴾ په بدو ناموز گاری هه به
 بو پر سپار که ران ﴿وَبَنِيهِ﴾ کاتیک (یرا کانی یوسف) ووتیان ﴿يُوسُفُ وَهُوَ﴾ ییگومان یوسف
 ویرا کهی ﴿بَنِيهِ﴾ خوشه و پسترون له نیمه به لای یو کمانه وهه ﴿وَبَنِيهِ﴾ نه کاتیکدانه نیمه
 کومه لیکي به هیر و توانایس ﴿بَنِيهِ﴾ به راستی یو کمانه ﴿بَنِيهِ﴾ نه هه له به کی پروون و
 ناشکرا ده ﴿وَبَنِيهِ﴾ (هه مدینکیان ووتیان) یوسف بکوزن ﴿وَبَنِيهِ﴾ یاهرین بده به
 ردهی به کی دورور ﴿وَبَنِيهِ﴾ (نه و کاته) سهر می یو کمانه ته بیا بولای نیوه ده بیت
 ﴿وَبَنِيهِ﴾ و له دواي نه وه وه ده بیس به کومه لیکي چا که کار (به توبه کردن) ﴿وَبَنِيهِ﴾
 ﴿وَبَنِيهِ﴾ که که ریت له وان ووتی ﴿وَبَنِيهِ﴾ یوسف مه کوزن ﴿وَبَنِيهِ﴾ (به توبه کردن) ﴿وَبَنِيهِ﴾
 به لیکو فرنی بده به بی بیریکه وهه ﴿وَبَنِيهِ﴾ همدینک له کار واییدکان (دهی دور نه وهه)
 وهه لی ده گرن ﴿وَبَنِيهِ﴾ ته که ر نیوه (کاره که) هه ده کمن ﴿وَبَنِيهِ﴾ (به توبه کردن) ﴿وَبَنِيهِ﴾
 (پاش کیشانی به خشه و بیلا نه که بیان) ووتیان نهی ماو کی به یرمان له به رچی تو له یوسف لیسان
 دلیم بیت و (به گوماییت لیسان) ﴿وَبَنِيهِ﴾ له کاتیکدانه نیمه دلسور و خه محوریس بوی ﴿وَبَنِيهِ﴾
 ﴿وَبَنِيهِ﴾ سبه بی له که لمان سیره (بوده و دهشت) ﴿وَبَنِيهِ﴾ (به توبه کردن) خواردن
 بحوات و باری بکات ﴿وَبَنِيهِ﴾ و ییگومان نیمه باریر گاری ده که بیس ﴿وَبَنِيهِ﴾ (به توبه کردن)
 (باو کیان) وونی به راستی دلته نگ و خه مبار ده می ﴿وَبَنِيهِ﴾ که نیوه یوسف مدرن (له گه ل خوتن)
 ﴿وَبَنِيهِ﴾ (به توبه کردن) و نه دهر سم که نیوه لینی بن تاگاس و گورگ بیحوات
 ﴿وَبَنِيهِ﴾ ووتیان چوون گورگ ده بیحوات ۱۰ ﴿وَبَنِيهِ﴾ نه کاتیکدانه نیمه
 کومه لیکي به هیرین ﴿وَبَنِيهِ﴾ به راستی نه و کانه نیمه رهره مه مدیس (پرو و ردهی تو
 ده بیس) ﴿وَبَنِيهِ﴾

﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ كَيْفَ﴾ نغمه کاتیک یوسفیان سرد له گهل خویان ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾
 وه همو و بریاریندا بیخمه سی پیره کوه ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ وه نیمه وهی و سرووشمان بق (یوسف)
 کړد ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ سوند به خوا هوالی نیم کاره مان پس دده بیت (که پیش کړدی)
 ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ له کاتیکدا نهوان همست ماکه ن ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ جانیو ره
 دره گنایت (براکسی یوسف) به گریان وه هاتنه وه بولای باوکیان ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ ورتیان لهی
 باوکی نیمه ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ به راستی نیمه رویشین بشیر کیما ده کړد ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾
 و یوسفمان لای شتومه که کاتمان به حق هیتشت ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ بویه گورگ خواردی ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾
 یسوی ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ وه نو قهت به و به نیمه ماکه بیت ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ هر چه نند نیمه راستگوش
 پس ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ (براکسی) کراسه که ی (یوسف) بان هتایه وه که خویسی
 درویمه ی پتوه بوو ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ (باوکیان) ووتی به لکودن و درووی خوتان
 نیم کاره (پایه سه ده ای) مو ناسان و جوان کړدوون ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ (ووتی) جانیارام ده گرم) به دارام
 گرتیکسی چاک و په سه ده ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ خواش یارمده تی دهرمه له سه ده وهی
 باسی ده که ن ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ جا کاروانیت هات ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ و ناسو ورده و ناسو هینه ره که بیان سرد
 (بوسو ناسو) ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ نه ویش دولچه که ی داهیل بو ساو پیره که ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ (که) دولچه که ی
 هتایه سه ده وه) ووتی نه ی غه لکبه موزده بی ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ نه مه کورینکه ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ وه نه و ن
 (یوسف) بان شارد وه کړدپانه کالای بارر گانی ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ وه غو رانایه سه ده ی
 نه وانه ده یکهن ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ و سروشمان به بر خیکسی کم ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ که چه نه
 دهرمه میت بوو ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ و نه وان بی نیار بوون نیسی (چونکه دهرمان بر رید
 دهر که ریت) ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ ووتی نه ی شریه من مصر لا مریه. ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ وه نه و کمسه ی له میسر یوسفی کړی
 ووتی به نه که ی ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ ویری لی مگره (شویس) حمره سه ده ی چاکی مو ناسانه بکه
 ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ به لکود سو و دمان پس بکه په بیت ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ یان بیکه پس به کوری خوتان
 ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ نایم جوړه یوسف فی لاری ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ نایم جوړه یوسفمان جی گیر کړد (و پله و پایه مان پیدا)
 له ره و ی (میسر) دا ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ (نمهمان کړد) نایری خه و لیکدانه وه ی بکه پس
 ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ وه خوا به سه ده کاری خویدارال و به ده سه لانه ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ به لام
 روری ه ی حملکی ندران ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ و نه ویش شده و ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ و نه ویش شده و
 هرمان به وایی و رانیرمان پیدا ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ و نه ویش شده و ﴿وَلَمَّا هُوَ بَايَعَهُ يُوْسُفُ بِرَبِّهِ﴾ و نه ویش شده و
 ده ده نه و ده

﴿فَاَوْفَيْتُ اَمْرَهُ﴾ وويان خموي پيگهال و پيگهال (و پر وپوچه) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِمْتُمْ﴾
 و نيغش پيگهاله و هې خموي پيگهال و پيگهال مارايس ﴿وَرَدَّ اَيْدِيَهُمْ اَنْ يَحْضَرُوْا فَاَصْرَفَهُمْ﴾
 نه و سانه و بياي که پر گاري بو و له دوو (نه د گراو) ده که له پاش چمد ساليک پيري که ونه و ووتی
 ﴿لَنْ يَنْجُوْا مِنْ اَيْدِيٍّ﴾ من مويان ليکنه دمه ووه مانای نه و خموي ﴿وَلْيُؤْتِكُمْ﴾ جا (د رموي) مېرمن
 (به دواي يوسف ده که له به بد پيچانه دايه) ﴿يَا اَيُّهَا الْعَالَمِينَ﴾ (هات ووتی) يوسف نه ی
 ه وړیسي راسنگو ﴿تِلْكَ اَيُّهَا النَّاسُ سَبْعُ بَنِي اِسْمٰعِيلَ﴾ مانای نه و خموي من پي بلن
 چي په ۴ جهوت مانگاي قهلو که جهوت مانگاي له وړ لاوار پياعوات ﴿وَسَبْعُ سُلُوكٍ﴾
 راسي پي ۴ ه وړه ه جهوت گولي دانه و تله ی سد وړو جهوت گولي ووشك ﴿يَا اَيُّهَا النَّاسُ﴾
 گنيس ۴ تا من بگه ريحه ووه مولای خه لکي ﴿فَاَنْتُمْ تَعْبُدُوْنَ﴾ مو نه و ی له وړ نه ووه برانس ﴿يَا اَيُّهَا النَّاسُ﴾
 ﴿فَاَلَمْ تَرْجِعُوْا اِلٰى رَبِّكُمْ﴾ (يوسف) ووتی جهوت سال کشتو کال ده که من به دواي په کدو
 به به د وامي ﴿فَاَصْحَابُ الْاَزْوَاجِ نِسَبُهُمْ﴾ جانه ووه ی که د وینه تان کرد پيپله ووه له گوله که پيدا
 ﴿لَا اِيْلٰهَ اِلَّا اَنْتَ﴾ که مېک به بيت له ووه ی که د پيغون ﴿يَا اَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه مجا
 له پاش نه و (جهوت ساله) جهوت سالي ترديت که سه حت وقات و قريبه ﴿يَا اَيُّهَا النَّاسُ﴾
 نه ۴ ه وړ چيان پاشه کهوت کرد ووه بو نه م (جهوت ساله سه حته) د پيغون ﴿لَا اِيْلٰهَ اِلَّا اَنْتَ﴾
 مه گه که مېک له ووه ی قايم هلي ده گرن (بو نه نو و ماشته ووه ی ساليکي تر) ﴿يَا اَيُّهَا النَّاسُ﴾
 عات ۴ پاشان دواي نه و (جهوت ساله سه حته) ساليک ديت ﴿يَا اَيُّهَا النَّاسُ﴾ خه لکي تپدا
 (پر گره ده گرن) بارايان بو د پير تربيت و تپدا دوشاو (ي ميوه هات) ده گرن ﴿يَا اَيُّهَا النَّاسُ﴾ پاشا
 ووتی ﴿يَا اَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه و (پياوه) م بو پيس ﴿يَا اَيُّهَا النَّاسُ﴾ جا کانيک بيرد ووه که (ي پاشا) هاته لای
 يوسف ﴿فَاَلَمْ يَرْجِعْ اِلٰى رَبِّكَ﴾ (يوسف) ووتی مگر ريزه ووه مولای که ووه کهت (پادشاه کهت) ﴿مَنْتَهُ﴾
 و پر سياري لمن بگه ﴿يَا اَيُّهَا النَّاسُ﴾ هوي چي بوو که نه و زمانه ده سني خويانيان
 مري ﴿يَا اَيُّهَا النَّاسُ﴾ بگومان به ووه د گارم به پيلانی نه و (ژن) نه ناگد ووه رمايه ﴿يَا اَيُّهَا النَّاسُ﴾
 ﴿فَاَلَمْ يَحْضَرْكُمْ﴾ ووتی (به ووه کهان) مېهستان چي بوو کاتيك ويستان
 يوسف به له تپين و کاري خراپي پي بگه ﴿يَا اَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ناره ووه کهان) ووتيان پاک و بيگه ردي بز
 حوا ﴿يَا اَيُّهَا النَّاسُ﴾ نيمه هيچ خراپه به کهان لی نه د بوه ﴿يَا اَيُّهَا النَّاسُ﴾ ژنه که ی ه وړ ووتی
 ﴿يَا اَيُّهَا النَّاسُ﴾ ثانيستا حقي و راستی دمر کهوت ﴿يَا اَيُّهَا النَّاسُ﴾ من دمويست (يوسف)
 ده ستم له گه ل تپکه ل کات ﴿يَا اَيُّهَا النَّاسُ﴾ و بگومان نه و له راست گويانه ﴿يَا اَيُّهَا النَّاسُ﴾
 ﴿يَا اَيُّهَا النَّاسُ﴾ (يوسف ووي) نه ووه بز نه ووه ی (پادشا) برانی به راستی من ﴿يَا اَيُّهَا النَّاسُ﴾ به به بهانی ناپاکی
 و خپانه تم نه کرد ووه لني ﴿يَا اَيُّهَا النَّاسُ﴾ و به راستی خواش پيلانی ناپاگان ناگه به نيته
 نه به جام ﴿يَا اَيُّهَا النَّاسُ﴾

﴿فَالْجَبَّارُ﴾ (یه‌عقوب) ووتی (یئیسار) ﴿خَلَّاهُ مَسْكَرَةً﴾ تا یا دل‌یاسم لیسان دهر باره‌ی ﴿وَلَا حَكْمَ لِمَنْ﴾
 عَلَّ جَبَّارُ قَتْلُ هَمُورُك پِشتر دلیا بووم لیسان دهر باری (یوسفی) برای ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ﴾ که واته
 خوا چاکتریس پدیر ره ﴿وَالْوَاحِدُ الرَّحِيمُ﴾ وه نهو بهرمیی دار تر یسی هموو بهرمیی دارانه ﴿وَلَا تَنْتَ﴾
 لَسَاوُ مَسْمُومٌ ﴿جَا كَاتِلُك یاره کانبان کر دعوه ﴿وَجَدُ بَعْضُهُمْ رِذَّةَ الْبَیْهَةِ﴾ بیسی یان ده‌سمایه که بان یز
 گهر پیراوه نه‌وه ﴿وَأُذْنًا﴾ ووتیان نه‌ی یاوکی بهرمیر مان ﴿مَنْتَ﴾ چیمان ده‌وشت ﴿عَدِیْهُمُ﴾
 نه‌مه در او که مانه ﴿زُتْ رِیسا﴾ بوقمان مَیر در او مته‌وه ﴿وَبِیْرُهُ﴾ یز یوش مو خاو خبر اتمان ده‌هینس
 ﴿وَعَقْدُ حَارٍ﴾ و برا که شیمان دهر باریس ﴿وَرَأَى حَكِيمٌ بَیْرٌ﴾ و ساری ووشتر نیکیش (دانه‌ویلله)
 ریب ده‌هینس ﴿رَأَى حَكِيمٌ بَیْرٌ﴾ نعم (ساره‌ش) پتوانه‌یه‌کی که مه (و نه ناسانی ده‌مان ده‌س) ﴿وَلَا تَنْتَ﴾
 ﴿فَالْجَبَّارُ مَسْكُورٌ﴾ (یه‌عقوب) ووتی هدر گیر نابیرم له‌گه‌لش ﴿حَقٌّ لِّتُوبٍ مِّنْ أَمْرِ﴾ هه‌نا
 به‌لیتیکسی بشوم پی نه‌دهن له‌لایم حواوه (تا سوندم بو به‌حور به‌خوا) ﴿فَالْجَبَّارُ﴾ که بیگومان
 (به‌پیره‌ی) نه‌ی هینسه‌وه بوم ﴿وَلَا تَنْتَ بَیْرٌ﴾ مه‌گهر دور بدرنس و چار تان به‌مینت ﴿وَلَا تَنْتَ﴾
 مَیْمَنُ ﴿لَمَعَتْ كَاتِلُك به‌یمانیاں پیدا (سونیدیاں خوارد) ﴿وَلَا تَنْتَ بَیْرٌ﴾ (یه‌عقوب)
 ووتی خو ناگادار و چاو دیره سه‌بارت به‌وه‌ی که ده‌پلیس ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ وه ووتی نه‌ی گوره‌گام
 ﴿وَلَا تَنْتَ بَیْرٌ﴾ هه‌مو و تان نه‌در گابه‌که وه‌مه‌چه ژووره‌وه ﴿وَلَا تَنْتَ بَیْرٌ﴾ به‌لکو
 له‌چه‌سه‌در گابه‌کی حیا حیاوه به‌چه ژووره‌وه ﴿وَلَا تَنْتَ بَیْرٌ﴾ وه من هیچ سوودن
 پی ناگه‌به‌م به‌هه‌رانهر (پیشهانی) خوادا ﴿وَلَا تَنْتَ بَیْرٌ﴾ هه‌موو حوکم و بر بارش نه‌ی یز خو به
 ﴿وَلَا تَنْتَ بَیْرٌ﴾ پشت هه‌ر مه‌وه‌هه‌ستم ﴿وَعَبْدٌ مِّنْ أَمْرِ﴾ و خوشپترایش نا خورس
 هه‌ر به‌و سپینر ﴿وَلَا تَنْتَ بَیْرٌ﴾ جا کاتیلک چووه ژووره‌وه ﴿وَلَا تَنْتَ بَیْرٌ﴾ به‌و شوننه‌وه‌ی
 که باو کیس دهر مانی پی دابورن ﴿وَلَا تَنْتَ بَیْرٌ﴾ نه‌و (چووه به‌و حوره) هیچ سوودی پی به‌گه‌بدن
 ﴿وَلَا تَنْتَ بَیْرٌ﴾ له‌به‌ره‌به‌ر (قدوری) خوادا ﴿وَلَا تَنْتَ بَیْرٌ﴾ به‌لکو نه‌وه‌مه‌به‌سینه‌ک بوو ﴿وَلَا تَنْتَ بَیْرٌ﴾
 یقوب ﴿له‌دوروی به‌هقوبدا بوو ﴿وَلَا تَنْتَ بَیْرٌ﴾ (به‌م شیوه) نه‌جانی دا ﴿وَلَا تَنْتَ بَیْرٌ﴾ وه به‌راستی
 به‌عقوب حاره‌س راست و رانیاری سوو ﴿وَلَا تَنْتَ بَیْرٌ﴾ چوکه نیمه‌هیر مان کرد بوو ﴿وَلَا تَنْتَ بَیْرٌ﴾
 کاتب (لایم) به‌لام روریمه‌ی خه‌لکی ماریس ﴿وَلَا تَنْتَ بَیْرٌ﴾ کاتیکیش که چووه
 ژووره‌وه یز لای یوسف ﴿وَلَا تَنْتَ بَیْرٌ﴾ (یوسف) برا که‌ی برده‌به‌نا حویمه‌وه ﴿وَلَا تَنْتَ بَیْرٌ﴾
 ووتی به‌راستی من برا که‌ی نوم ﴿وَلَا تَنْتَ بَیْرٌ﴾ که واته هیچ غمبار مه‌مه ﴿وَلَا تَنْتَ بَیْرٌ﴾ به‌وه‌ی
 که نه‌وان ده‌یکدن (له‌گه‌لش) ﴿وَلَا تَنْتَ بَیْرٌ﴾

﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِجَنَّةٍ رَجَدَ﴾ جماعتی که یسکی خستش و نه‌میری و یستیان پیشی دار ﴿حَتَّىٰ
 الْفَقَارَ﴾ ناوخورری (پخوانه‌کهی) مه‌لکی خسته ﴿فِي رَجُلٍ حَبِ﴾ ناو ساری براکهی ﴿ثُمَّ لَمْ يَلِكْ﴾
 پاشان حارچی یه‌ک حاری دار ﴿ثُمَّ لَمْ يَلِكْ﴾ نه‌ی کاروانه‌کده ﴿بَعَثَ سِرْقُوتَ﴾ به‌راستی
 ئیوه درن ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ پرویشان تیکردن و ووتیان ﴿مَرَّ بِمَعْدُونِ﴾ چیتان گوم
 کردوه ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ ووتیان ﴿بَعَثَ سِرْقُوتَ﴾ ناوخورده‌کهی (پخوانه‌کهی) پادشاهان دیریه
 ﴿وَجَاءَ بِهِمْ بِجَنَّةٍ رَجَدَ﴾ هه‌ر که‌سینک به‌پیشنه‌وه ساری ووشتریک (خوراکی) ده‌درینی ﴿وَلَمْ يَلِكْ﴾
 رنجش وده‌میش ده‌سینه‌هیری نه‌و (بارده) دمیم ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ ووتیان ﴿بَعَثَ سِرْقُوتَ﴾ سوینده به‌خو
 عشتش ﴿بِهِ رَاسَتِي﴾ ئیوه ده‌رانیس ﴿مَرَّ بِمَعْدُونِ﴾ که‌نیمه به‌هاتوویس ﴿ثُمَّ لَمْ يَلِكْ﴾ یو نه‌میری خربه
 بکه‌یس له‌ولانده ﴿وَلَمْ يَلِكْ﴾ وده‌نیمه پیشتر در نه‌میریس ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ ووتیان ﴿بَعَثَ سِرْقُوتَ﴾ ده‌ی
 نایب نوله‌ی نه‌ودره‌چیه ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه درون پوون ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ ووتیان
 نوله‌ی نه‌ودره‌چیه ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ له‌باری هه‌ر که‌سینکدا دور راه‌وه ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ هه‌ر نه‌و که‌سه
 خوی نوله‌ی بیت (واته) نه‌میری دریه‌کهی کردوه نه‌یته‌عمبد و کویله‌ی نه‌میری دریه‌کهی لی کراوه
 ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ نه‌و جورده‌توله له‌سته‌مکاران ده‌سینک ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ نه‌و ده‌و (یوسف)
 ده‌ستی کرد به‌شکچی جه‌واله‌کانبان (بارده‌کانبان) ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ نه‌و ده‌و (یوسف)
 (بسمین) برای (دینک و ناوکی یوسف) ﴿ثُمَّ لَمْ يَلِكْ﴾ له‌پاشان (ناوخور - پخوانه‌کهی) ده‌ری هینا
 ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ نه‌و جه‌والی براکهدا ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ نه‌و جورده ﴿بَعَثَ سِرْقُوتَ﴾ پیلانسان پشانی یوسف‌دا
 ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ نه‌و به‌یده‌توانی براکهی بگریت ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ نه‌و ده‌و (یوسف)
 (به‌لکوه‌هیری نه‌و قسه‌بوو مراکانی خومان کردیان) ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ نه‌و ده‌و (یوسف)
 به‌ویت ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ هه‌ر که‌سینک به‌مانه‌ویت پله‌ی به‌مرده‌کینه‌وه ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ نه‌و ده‌و (یوسف)
 هه‌موو ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ خاوه‌ن رانستیکه‌وه رانتر هه‌یه (به‌به‌ست پی خودایه) ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ نه‌و ده‌و (یوسف)
 ووتیان نه‌گه‌ر نه‌و (بسمین) درینتی ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ نه‌و ده‌و (یوسف)
 کردوره (واته یوسفیش در بووه) ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ نه‌و ده‌و (یوسف)
 به‌م (بومنه‌ه) له‌دمرونی خوریدا شارده‌وه ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ نه‌و ده‌و (یوسف)
 ووتیان نه‌و (بسمین) له‌وان خراپترن ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ نه‌و ده‌و (یوسف)
 که‌ئیه‌ده‌لین ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ ووتیان نه‌ی هه‌ریر (پادشا) ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ نه‌و ده‌و (یوسف)
 نه‌و ده‌و کیکی رور پیری به‌ته‌مینی هه‌یه ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ نه‌و ده‌و (یوسف)
 ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ نه‌و ده‌و (یوسف)

﴿يَسِيْرًا﴾ (به عقوبت و رستی) نه‌ی کوره‌کانم بیرون ﴿فَنَجَّوْهُ مِنْ بُيُوتِ أَجْدِهٖ﴾ جابگه‌ریس و هم‌والی یوسف و یراکه‌ی براس ﴿وَلَا تَحْزَنْ مِنْ رُوحِ أَقْوَمٍ﴾ ناثو‌میلش معین له‌به‌زبانی و میهره‌بانی خوا ﴿يَنْتَظِرُ لَآئِنِ يَنْشَأْ مِنْ رُوحِ رَبِّهٖ﴾ نه‌راسی ناثو‌میلد نایست له‌به‌جم و میهره‌بانی خوا ﴿لَا تَقْوُ تَكْفِيْرًا﴾ جگه له‌واته‌ی که‌ی بیرون ﴿وَلَا تَحْزَنْ مِنْ رُوحِ رَبِّهٖ﴾ جابگه‌ریس که چوره له‌ی نه‌ی (یوسف) ووتیس ﴿يَا يَهْيَٰءَ نَصِيْرًا﴾ نه‌ی عه‌ریر (پادشا) ﴿مَسَدًا قَبْلَ النَّصْرِ﴾ زیان و برسیتی تووشی خومان و مال و مدالمان سووه ﴿وَجَسِيْرًا مِّنْ رَّجُلٍ﴾ و دراوکی که‌ی معان هیناوه (سو‌کریسی خوراک) ﴿وَأَنْتَ تَحْكُمُ﴾ توش بی‌توانه که‌ی معان به‌ته‌واوی بدوری ﴿وَصِدْقَ عِبَادٍ﴾ خیریشمان پی بکه ﴿يَا نَبِيْرًا مِّنْ رَّجُلٍ﴾ به‌راستی خوا‌پاداشی خبره‌ومندان ده‌داته‌وه ﴿وَلَا تَحْزَنْ مِنْ رُوحِ رَبِّهٖ﴾ ووتی نیوه دهراس چیتان کرد ﴿يُوسُفُ وَجِبَدٌ﴾ به‌یوسف و یراکه‌ی ﴿يَا نَبِيْرًا مِّنْ رَّجُلٍ﴾ له‌وکاتمه که‌ی نیوه به‌ران موون ﴿يَا نَبِيْرًا مِّنْ رَّجُلٍ﴾ ووتیان به‌راستی تو یوسفیت ؟ ﴿وَلَا تَحْزَنْ يُّوسُفُ وَهٰذَا نَبِيْرًا﴾ ووتی (بیسان) من یوسفم و ته‌مدش برامه ﴿قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيَّ﴾ به‌راستی خوا منه‌ی مایه‌سه‌رمالدا ﴿يَا نَبِيْرًا مِّنْ رَّجُلٍ﴾ به‌راستی هر که‌ی غوی بی‌ایزیت و له‌خو بترسیست و دان به‌خویدا بگریست ﴿وَلَا تَحْزَنْ يُّوسُفُ وَهٰذَا نَبِيْرًا﴾ نه‌وسا به‌راستی خوا‌پاداشی چاکه‌کاران ورن ساکت ﴿يَا نَبِيْرًا مِّنْ رَّجُلٍ﴾ ووتیان (به‌یوسف) سوید به‌خوا ﴿يَا نَبِيْرًا مِّنْ رَّجُلٍ﴾ به‌راستی خوا‌توی هله‌ی بزارد به‌سه‌ر تهمدا ﴿وَلَا تَحْزَنْ يُّوسُفُ وَهٰذَا نَبِيْرًا﴾ وه به‌راستی تهمدا له‌خفت کاران یورس ﴿وَلَا تَحْزَنْ يُّوسُفُ وَهٰذَا نَبِيْرًا﴾ (یوسف) ووتی نه‌مرو هیچ سه‌ره‌دشت و ته‌سه‌ریکتان نه‌سه‌ر به‌به (له‌لایه‌ن منه‌وه) ﴿يَا نَبِيْرًا مِّنْ رَّجُلٍ﴾ خوا‌لیتان خوش بیت ﴿وَهٰذَا نَبِيْرًا مِّنْ رَّجُلٍ﴾ وه‌وه (خوا) له‌هموور میهره‌بانان میهره‌بانره ﴿يَا نَبِيْرًا مِّنْ رَّجُلٍ﴾ ته‌م کراسه‌ی من به‌دهن ﴿يَا نَبِيْرًا مِّنْ رَّجُلٍ﴾ ویدون به‌سه‌ر دهم و چاوی یارکم دا ﴿يَا نَبِيْرًا مِّنْ رَّجُلٍ﴾ (دهست به‌جی) چاوی چاک ده‌پیشه‌وه ﴿وَلَا تَحْزَنْ يُّوسُفُ وَهٰذَا نَبِيْرًا﴾ ته‌موسا هموور که‌ی و کارتان بیس بو (ته‌م و لانه‌ی) من ﴿وَلَا تَحْزَنْ يُّوسُفُ وَهٰذَا نَبِيْرًا﴾ جابگه‌ریس کاروانه که (له‌میسر) دهرچوو ﴿وَلَا تَحْزَنْ يُّوسُفُ وَهٰذَا نَبِيْرًا﴾ ماوکیان ووتی ﴿يَا نَبِيْرًا مِّنْ رَّجُلٍ﴾ به‌راستی من یومی یوسف هه‌ست پی ده‌که‌م ﴿وَلَا تَحْزَنْ يُّوسُفُ وَهٰذَا نَبِيْرًا﴾ نه‌گه‌ر به‌خه‌له‌ماو و بی‌عقلم دانه‌ییس ﴿وَلَا تَحْزَنْ يُّوسُفُ وَهٰذَا نَبِيْرًا﴾ ووتیان سوید به‌خوا ﴿يَا نَبِيْرًا مِّنْ رَّجُلٍ﴾ تو هه‌ر له‌سه‌ر هه‌له‌که‌ی کوی حونی ﴿يَا نَبِيْرًا مِّنْ رَّجُلٍ﴾

﴿مَتَّاعًا خَيْرٌ﴾ جا کاتیک مژده دهره که هات ﴿تَعْبَهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ﴾ نمو (کراره) ی دابه‌سهر
 دم و چاویدا ﴿وَأَرْزُقْ يَصِيرَ﴾ به کمر بیایی گهرابه‌وه (که‌پشتر مابا موو بوو) ﴿وَأَنْزِلْ لَكُمْ﴾
 (به‌عقوب) ووتی من به‌نیوهم به‌ووت ﴿يَا أَيُّهَا غَيْرِمِنْ نِعْمٍ لَا تَقْمِنُوا﴾ دلپاس من له‌لایدن خواوه
 شتابنک دهرشم لیوه مایزان ﴿وَأَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ ووتیان نه‌ی بابه ﴿وَسَتَقْبَلُونَ﴾ داوای لئی خوش
 بووسی گو‌ده کائمان سو‌نکه (لای پهر وهر دگار) ﴿يَا أَيُّهَا حَبِيبُ﴾ به‌راستی نیمه گو‌ده‌سرویس
 ﴿وَأَنْزِلْ لَكُمْ﴾ (به‌عقوب) ووتی پیشان دواتر ﴿سَتَقْبَلُونَ﴾ داوای لیور دنش پوده‌که‌م
 له‌پهر وهر دگارم ﴿يَا أَيُّهَا نِعْمَ الْوَصِيُّ﴾ به‌راستی ههر شه‌لیسورده‌ی میهره‌بانه ﴿وَأَنْزِلْ لَكُمْ﴾
 سل یوسف ﴿جا کاتیک چروبه لای یوسف (له‌ولانی میسر) ﴿وَأَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ داپشک و یاوکی برده
 بریکی خوی (وده‌ستی کرده‌ملیان) ﴿وَأَنْزِلْ لَكُمْ﴾ و ههر مووی پتیان وهره میسر ﴿وَأَنْزِلْ لَكُمْ﴾
 ﴿تَعْبَهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ﴾ نه‌گهر خوا‌یه‌ویت شارام دهرس (هیچ ریابیکشان تووش مابه‌ت) ﴿وَأَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾
 ﴿وَأَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ و به‌باوک و دیککی له‌سهر نه‌حت (ی حو کهرانی حو‌ی) دانا ﴿وَأَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ و ههر موو
 که‌وتس به‌روودا سوی به‌سورده برده‌وه ﴿وَأَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ (یوسف) ووتی نه‌ی ناوکی خوشه‌ویستم
 ﴿وَأَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ له‌مه‌لیکدانه‌وه‌ی خه‌وه‌که‌م سوو ﴿وَأَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ که‌له‌مه‌و پیش (بیسم) ﴿وَأَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾
 ﴿وَأَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ ینگومان پهر وهر دگارم به‌راستی گیرا ﴿وَأَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ و به‌راستی خوا‌چا‌که‌ی نه‌گه‌ن کردم
 ﴿وَأَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ کاتنی له‌ریدان دهری هینام ﴿وَأَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ و به‌نیو‌هشی له‌لادی
 و بیابانه‌وه هینا ﴿وَأَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ ﴿وَأَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ داوای نه‌وه‌ی شه‌پشان ماحو‌شی و ما‌کو‌کی خسته
 ﴿وَأَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ بنزان من و براکام ﴿وَأَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ به‌راستی پهر وهر دگارم ﴿وَأَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ میهره‌بانه
 به‌راسته‌وه‌ی به‌رویت ﴿وَأَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ به‌راستی ههر نه‌ورانی کار دروسته ﴿وَأَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾
 داپشکی ﴿وَأَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ پهر وهر دگارم به‌راستی بیت به‌خشپووم ﴿وَأَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ هه‌مدیت له‌ده‌سه‌لات و باشابه‌تی
 ﴿وَأَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ و هه‌مدیکیش له‌لیکدانه‌وه‌ی خه‌ونت میر کردوم ﴿وَأَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾
 ﴿وَأَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ نه‌ی دروست‌که‌ری ناسمانه‌کان ورموی ﴿وَأَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ و پشپوون و مارمه‌نی
 دهری می‌به‌دوبیا و له‌روزی دوا‌یی دا ﴿وَأَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ به‌موسولمانیتی به‌مریبه ﴿وَأَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾
 و به‌مهره‌ریسری پیار چاکانه‌وه (له‌دوا‌ی وژدا) ﴿وَأَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ نه‌وه‌ی (که‌باس کرا) نه
 هه‌واله‌به‌رانسراو و په‌نه‌ه‌کسه ﴿وَأَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ که‌به‌وه‌حی پوت ده‌نیرس (نه‌ی مو‌حممه‌د ﴿وَأَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾
 ﴿وَأَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ تو‌لای نه‌وان (براکاتی یوسف) به‌رویت ﴿وَأَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ کاتنی که‌هه‌موو
 بریداری حو‌یدان دا (به‌به‌نی) ﴿وَأَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ و پیلایان دارشت ﴿وَأَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ و تو‌حرفت بریو‌یی
 و وروره‌ی جه‌لکی ههر چه‌دبو سو‌وریت (المهر ناوهر هتانان) ناوهر نا‌هش

سوره‌ی (الرعد)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه‌ماوی خوای نه‌خشده‌ی میهره‌مان

﴿الر﴾ نه‌(نه‌لیع، لام، را) ده‌خویریموه خوارانانره به‌مانا که‌ی، نورانیاری ریانر سه‌یری
 سه‌ره‌تای سوره‌ی (الرعد) نکهه ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه‌مانه‌ی نایه‌ته‌کانی کتبی (ناسمانی)
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه‌شه‌وی بیزاونه‌ی خوارمه‌ی بۆتو ﴿مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ له‌لایه‌ی به‌رووردگارته‌وه‌ی حق
 وراسته ﴿وَكُلٌّ أَتَوْهُ مِنْ ثَمَارِهِمْ﴾ نه‌لام روورمه‌ی خه‌لکی باوه‌ی ماهی ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ﴾ نه‌و‌خواه‌ی
 ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ﴾ ناسمانه‌ی کانی به‌رر کردوته‌وه‌ی ﴿بِغَيْرِ عَمَلٍ﴾ به‌ی هیچ‌پایه‌ی وستیث ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ﴾ وه‌ک‌ده‌ی بیس
 ﴿أَلَمْ نَجْعَلْ لَكَ كُلًّا مَّا شِئْتَ﴾ پاشان به‌روورمه‌وه‌ی بۆ سه‌ر عهرش و قهراری گرت (به‌وشیوه‌ی شاپسینه‌ی خواست
 که‌نیمه‌ی چویتیبه‌ی که‌ی مارانی) ﴿وَسَخَّرْنَا لَكَ رُحْمًا يُثَبِّتُ لَكَ الْبُلُودَ﴾ وه‌خور و مانگی رام‌هیناوه‌ی (بو‌خرمه‌ی تکریمی خه‌لکی)
 ﴿كُلُّ شَيْءٍ لَكَ عَزًّا ذُحْرًا﴾ هه‌ر به‌که‌یان ده‌گه‌ری تاکاتی دیاری کراو ﴿يَذَرُ الْأَرْضَ﴾ هه‌مور کاروباریت
 هه‌لده‌سوریتی ﴿فَمِنْ ثَمَرِهِ﴾ و نایه‌ته‌کان روور ده‌کاته‌وه‌ی (بو‌تان) ﴿فَمِنْ ثَمَرِهِ﴾ به‌رر بۆتو ﴿هَذَا﴾
 له‌ (ریمدو و بو‌وه‌وه‌ی) گه‌یشتن به‌خرمه‌ت به‌رووردگارتان دلپایان ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ (خوا)
 نه‌وراته‌یبه‌ی که‌ ره‌وی راخستوه‌ی (به‌پای و دریزی) ﴿وَجَعَلْنَا لَكَ جَنَّاتٍ﴾ و چنده‌ی چیار و رووراری
 نیدد داره‌ی (دروست کردوه‌ی) ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ﴾ وه‌له‌هه‌مور جوهره‌ی میوه‌یبه‌ی ﴿وَجَعَلْنَا لَكَ جَنَّاتٍ﴾
 جوینیث بیر و منی نیدا دروست کردوه‌ی ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ﴾ شه‌و دمدات به‌سه‌ر روژد ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ﴾
 به‌راستی له‌وانده‌ی ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ﴾ به‌لکه‌ی و بیشانه‌ی هه‌یه‌ی بو‌نه‌و که‌سه‌انه‌ی که‌بیرده‌که‌مه‌وه‌ی ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ﴾
 ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ﴾ وه‌له‌ره‌ویدا ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ﴾ چمه‌ی پارجه‌ی له‌بال به‌کتریدا هه‌ی ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ﴾
 هه‌روه‌ی باحانی تری و به‌ر ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ﴾ و کشتو کال ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ﴾ (باحانی) درخورمای ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ﴾
 و به‌ر ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ﴾ دووقه‌ی به‌ک‌سج) و به‌ک‌قه‌د ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ﴾ هه‌موریاں به‌به‌ک‌لاو ناوده‌ی به‌ر
 ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ﴾ که‌چی هه‌زالی هه‌یبه‌ی کیمان داوه‌ی به‌سه‌ر هه‌یبه‌ی قریادا ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ﴾
 له‌خوارده‌ی ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ﴾ به‌راستی له‌وانده‌ی ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ﴾ چمه‌ی بیشانه‌ی روور هه‌یه‌ی بو‌نه‌و به‌ی
 نی ده‌گه‌ن و بیرده‌که‌مه‌وه‌ی ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ﴾ جانه‌ی گه‌ر تو سه‌رت سور به‌یسن ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ﴾ نه‌وه‌ی
 قسه‌ی نه‌وانه‌ی جیسی سه‌ر سورمانه‌ی که‌ده‌لیس ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ﴾ نایا کاتیث (که‌مردیس و) بو‌یه‌وه‌ی
 به‌خاک ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ﴾ نایا قیقه‌ی سه‌ر له‌بوی دروست ته‌کرتیه‌وه‌ی ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ﴾ نه‌وه‌ی
 که‌سه‌انیکس ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ﴾ که‌ی باوه‌ی بوور نه‌به‌رووردگاریان ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ﴾ (عزیز شافیه‌ی)
 جانه‌وانه‌ی کوت و زنجیر له‌گه‌ردنیاندایه‌ی ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی هه‌وه‌ی لانی ناگرن
 ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ﴾ که‌به‌هه‌میشه‌ی ده‌میشه‌وه‌ی نیدا ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ﴾

﴿مَدْعُوهُ سُبْحًا﴾ سَواو پانه‌وه‌ی هه‌قیش هه‌ریو (خوایه) ﴿وَمِنْ دُونِهِ مَدْعُوهُ﴾ نه‌وانه‌ش ده‌لالینه‌وه
 و سَراو لای هه‌بری حواءه‌که‌ن ﴿وَمِنْ دُونِهِ مَدْعُوهُ﴾ هه‌ج و ده‌لامکان مده‌مده‌وه (ناسه‌ن نه‌هه‌وارینه‌وه)
 ﴿الْأَكْبَرُ كَبِيرٌ﴾ مه‌گه‌ر وه‌ك كه‌مبك (كه‌میری بیت له‌توووه‌وه) هه‌ر دوو مئش خوی مو‌لای
 تاربت درتو کر دیی ﴿يَسْمِعُ دُونَ فَارِسٍ﴾ یو نه‌مده‌ی (تاو) بگاته‌ده‌ی به‌لام مایگاتی ﴿وَمِمَّا كَتَبَتْ
 لَآلِی صُورٍ﴾ نَرو دوعای مئ بر وایان (له‌بته‌کانیان) هه‌ج به‌جگه‌له‌گو مریی و سهر لئ شیبو
 ﴿وَالَّذِي يَخُفُّهُ سَوْدَةُ سَوْجَدٌ﴾ سَوی سَوی و لَئیر ﴿هه‌رچی له‌ناسمانه‌کان و ره‌ویده‌به
 طَوْنٍ يَكْرَهُ﴾ بیانه‌وی و نه‌بیانه‌وی ﴿وَمِنْ دُونِهِ مَدْعُوهُ﴾ هه‌روه‌ها سیه‌ره‌کانیان له‌بیانه‌یان و
 تیر و ده‌ (سوزده‌ده‌ن) ﴿قَدْ مَنَّ رَبُّكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ أَخْرَجَهُمْ مِنْ دَارِهِمْ﴾ بلی کی په‌روه‌ردگاری
 تاسمانه‌کان و ره‌وی به‌ ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی خوا ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی کی په‌روه‌ردگاری تاسمانه‌کان و ره‌وی به‌
 له‌ (خوا) پشتیوانانیکتان هه‌لئزاردوه‌وه (سو خومان) ﴿وَمِنْ دُونِهِ مَدْعُوهُ﴾ که‌خاوه‌سی
 هه‌ج سوود و ریانیك مین مو خوشیان ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی هه‌سوی دَئیر و تَئیر ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی کی په‌روه‌ردگاری
 به‌کسان ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی هه‌سوی دَئیر و تَئیر ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی کی په‌روه‌ردگاری تاسمانه‌کان و ره‌وی به‌
 شه‌رک ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی هه‌سوی دَئیر و تَئیر ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی کی په‌روه‌ردگاری تاسمانه‌کان و ره‌وی به‌
 خو پان دروست کردیت ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی هه‌سوی دَئیر و تَئیر ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی کی په‌روه‌ردگاری تاسمانه‌کان و ره‌وی به‌
 بلی خو ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی هه‌سوی دَئیر و تَئیر ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی کی په‌روه‌ردگاری تاسمانه‌کان و ره‌وی به‌
 راله‌به‌سهر هه‌موو شیکتا ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی هه‌سوی دَئیر و تَئیر ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی کی په‌روه‌ردگاری تاسمانه‌کان و ره‌وی به‌
 جا هه‌ر شیبو و دولیک به‌ته‌داره‌ی خوی لاماری هه‌له‌مست ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی هه‌سوی دَئیر و تَئیر ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی کی په‌روه‌ردگاری تاسمانه‌کان و ره‌وی به‌
 ده‌گربت ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی هه‌سوی دَئیر و تَئیر ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی کی په‌روه‌ردگاری تاسمانه‌کان و ره‌وی به‌
 (کانترایانه‌ش په‌یده‌ده‌ی) که‌ناگری بو تاوده‌ده‌ن (ده‌پوشه‌وه) ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی هه‌سوی دَئیر و تَئیر ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی کی په‌روه‌ردگاری تاسمانه‌کان و ره‌وی به‌
 کردی خئش (ریر و ریو) ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی هه‌سوی دَئیر و تَئیر ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی کی په‌روه‌ردگاری تاسمانه‌کان و ره‌وی به‌
 وه‌کونه‌وه (که‌می لاماره‌پیدا ده‌ن) ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی هه‌سوی دَئیر و تَئیر ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی کی په‌روه‌ردگاری تاسمانه‌کان و ره‌وی به‌
 حق و به‌تک دیینه‌وه ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی هه‌سوی دَئیر و تَئیر ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی کی په‌روه‌ردگاری تاسمانه‌کان و ره‌وی به‌
 به‌لام نه‌وه‌ی که‌سوود نه‌گه‌به‌بیت به‌خه‌لکی ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی هه‌سوی دَئیر و تَئیر ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی کی په‌روه‌ردگاری تاسمانه‌کان و ره‌وی به‌
 لَئیر ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی هه‌سوی دَئیر و تَئیر ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی کی په‌روه‌ردگاری تاسمانه‌کان و ره‌وی به‌
 بانگه‌وری په‌روه‌ردگاریان دابه‌وه ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی هه‌سوی دَئیر و تَئیر ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی کی په‌روه‌ردگاری تاسمانه‌کان و ره‌وی به‌
 تَئیر ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی هه‌سوی دَئیر و تَئیر ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی کی په‌روه‌ردگاری تاسمانه‌کان و ره‌وی به‌
 واله‌زه‌ویدا هه‌مووی هئ ته‌وان مئ ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی هه‌سوی دَئیر و تَئیر ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی کی په‌روه‌ردگاری تاسمانه‌کان و ره‌وی به‌
 ده‌بده‌ن له‌بریشی و به‌ده‌لی سَراو روژی دواپی ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی هه‌سوی دَئیر و تَئیر ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی کی په‌روه‌ردگاری تاسمانه‌کان و ره‌وی به‌
 لیر سیه‌وه‌به‌کی سه‌حت و خراب ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی هه‌سوی دَئیر و تَئیر ﴿قَدْ مَنَّ﴾ بلی کی په‌روه‌ردگاری تاسمانه‌کان و ره‌وی به‌
 شوتینکی نه‌د و خرابه

﴿تَنْبِيْهُنَّ﴾ نه‌وانه‌ی مروان هتاوه ﴿وَتَعْمُوْهُنَّ﴾ و کره‌وه چاکه‌کاسان کره‌وه ﴿سَوِيْهُنَّ﴾ خوش به‌حی بو له‌وانه ﴿خُسْطَیْ﴾ له‌گه‌ل سهره‌ی جامی چاک ﴿حَدِيْثَ رَسَدِکَ﴾ هدر به‌شبه‌وی (پیمه‌ی رانی سر) تو میان ره‌وانه کره‌وه ﴿وَيُؤْتِيْهُنَّ﴾ له‌ساو گه‌ل و تومعه‌تکدا ﴿وَتَحِيْثُ مِّنْ قَبْلِہٖ﴾ که له‌پیش نه‌وانه‌وه گه‌ل و تومعه‌تی تر هاتوون و چوون ﴿وَيَسُوْهُنَّ عَنِّیْ﴾ بو نه‌وه‌ی بی‌خونیته‌وه به‌سه‌ریاندا نه‌وه‌ی ﴿وَأَحْسَبُ﴾ بیگاسان کره‌وه سوت ﴿وَقَرِيْکُزْوَیْ﴾ له‌کاتیکدا نه‌وه به‌روان هتیش به‌حوی میهره‌یان ﴿وَلَمْ یُؤْتِ﴾ بلی نه‌وه به‌رو مرد گاری مه ﴿لَا یَلْهٰوُ﴾ هیچ به‌رستر اوینکی به‌هقی می به‌یبحکه له‌نه‌وه ﴿عَبْدُ مَوْکَلَّ﴾ پشتم هدر مه به‌سستوه ﴿وَنَیْیَ مَسْیَ﴾ گه‌رانه‌وه شسم هدر بولای نه‌وه ﴿وَتُرْزَقُ﴾ به‌راستی نه‌گه‌ر قورنایک (به‌خونیته‌وه‌ی) ﴿سِرِّتْ بَهْ لَیْلِ﴾ چپا‌کانی پین برابه (بو شویینکی تر) ﴿وَقَتْلُ﴾ یان ره‌وی پی له‌ت له‌ت بکرایه ﴿وَحَسْبُ﴾ التری یان له‌گه‌ل مردوواند قسه‌ی بگردایه (نه‌مجا باور به‌هتیش) ﴿وَنَیْیَ لَیْلِ﴾ به‌لام هدمور کاروباره‌کان به‌حمت خوان ﴿وَلَمْ یُؤْتِ﴾ ده‌ی نیایی هیوا به‌بوون (و نه‌یان ر نیوه) ﴿تَنْبِيْهُنَّ﴾ نه‌وانه‌ی که به‌رو یان هتاوه ﴿وَلَمْ یُؤْتِ﴾ که نه‌گه‌ر خوا بیوستابه ﴿بِهِدِیْ لَیْلِ﴾ هدمور خه‌لکی ده‌خسته سهر ریگه‌ی راست ﴿وَلَمْ یُؤْتِ﴾ وه نه‌وانه‌ی که بی باور به‌بوون هدمیشه ﴿وَنَیْیَ مَسْیَ﴾ به‌لای مه‌حتیان تووش ده‌یت به‌هوی نه‌وه‌ی کره‌وریانه ﴿وَلَمْ یُؤْتِ﴾ زهره یان له‌وه (به‌لایه) له‌ریک مالله‌کایانه‌وه رووده‌دات ﴿وَلَمْ یُؤْتِ﴾ هتا به‌لای خوا دپته دی ﴿وَلَمْ یُؤْتِ﴾ به‌راستی خو به‌لای خوی به‌دی ده‌یت ﴿وَلَمْ یُؤْتِ﴾ سویده به‌خو بیگومان گاته و سوو کایه‌تی کرا ﴿وَلَمْ یُؤْتِ﴾ به‌پیمه‌ی رانی رور له‌پیش توره ﴿وَلَمْ یُؤْتِ﴾ میش (ماوه‌یک) موله‌ثم دانه‌وانه‌ی بی باور به‌بوون ﴿وَلَمْ یُؤْتِ﴾ پشمان نه‌وانم گرت (تولم لن سمدن) ﴿وَلَمْ یُؤْتِ﴾ جاجون بوو توله‌ی مس (ده‌ریانه‌ی) ﴿وَلَمْ یُؤْتِ﴾ ده‌ی نه‌وه (خوا به‌ی چاودیره) ﴿وَلَمْ یُؤْتِ﴾ به‌سهر هدمور که سه‌وه هدرچی کره‌وه (وه‌ک بتیکه تاگای له‌هیج می به‌) ﴿وَلَمْ یُؤْتِ﴾ نه‌وانه هاو به‌شایکیان بو خوا بریار داوه ﴿وَلَمْ یُؤْتِ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د یو) بلی ناوی نه‌وه (ست و هاو به‌شانه‌م) سو بلی ﴿وَلَمْ یُؤْتِ﴾ یان نیوه هه‌وال دده‌ن به‌خوا ﴿وَلَمْ یُؤْتِ﴾ به‌وه‌ی که (به‌خه‌بالی نیوه) مایرانیست له‌رویدا ﴿وَلَمْ یُؤْتِ﴾ یان قسه‌ی رووت و (سی مانا) ده‌کمن ﴿وَلَمْ یُؤْتِ﴾ (نه‌حیر خوا هاو به‌شی می به‌) به‌لکو نه‌وانه‌ی بی باور به‌بوون قیل و پیلای خوا یان بو بریار به‌وه ﴿وَلَمْ یُؤْتِ﴾ نشپس وه قه‌ده‌غه کرا له‌ریگه‌ی راست ﴿وَلَمْ یُؤْتِ﴾ هدر که میش خوا گومرای مکات ﴿وَلَمْ یُؤْتِ﴾ شه‌وه هیچ ری میشاندرینکی بو می به‌ ﴿وَلَمْ یُؤْتِ﴾ نه‌وانه له‌ریانی دوبادا سریان بو هه‌به ﴿وَلَمْ یُؤْتِ﴾ وه به‌راستی سرائی روزی دوا بی سه‌خت ترو گرت ترو ﴿وَلَمْ یُؤْتِ﴾ وه بیگومان هیچ پاریردک می به‌بو نه‌وان له‌(سزای) خوا ﴿وَلَمْ یُؤْتِ﴾

﴿مَنْ جَاءَهُ يَأْتِهِ﴾ و نه‌ی نه‌مه‌هسته‌ی که‌میلش در اوه سه‌بار بر کاران و له‌خواتر سدن
 ﴿يَوْمَ يَكُونُ الْأَعْمَىٰ﴾ و باره‌کان ده‌رون به‌زیر باخه‌کانیک ﴿كُنْهًا يَهُ وَيَهًا﴾ میوه و سیه‌ره‌کانی
 (به‌هسته) هم‌میشه‌یین ﴿يَذَلِكْ عَمِّي يَهُ يَهُ﴾ نه‌و (به‌هسته) نا‌کامی نه‌واندیه که‌خویران بار ست
 (له‌دوبید) و له‌خواتر سدن ﴿وَعَقَىٰ تَحَكُّمٍ يَهُ يَهُ﴾ و نا‌کامی بی‌ماوه‌رانیش هر نا‌گروه ﴿وَأَذَىٰ
 الْبَطْنِ تَكْبُ﴾ نه‌وانه‌ش کتیسمان بی‌دابون ﴿وَمَرْحُومٍ يَهُ يَهُ﴾ شدد نه‌س به‌وه‌ی بی‌راوه‌ته
 حواره‌وه‌ی بوت ﴿وَمِنْ الْأَحْرَابِ يَهُ يَهُ﴾ و هم‌دی له‌گرو و ناقمه‌کان هدر ﴿تَكْرِيضًا﴾ همدیک له‌وه
 نی‌کار ده‌کس ﴿فَرَسًا يَهُ يَهُ﴾ بلن می‌تمها نه‌رمانم به‌وه‌ی پندراوه ﴿نَاقَةً يَهُ يَهُ﴾ که‌خو بی‌رستم
 ﴿وَلَا أَشْرَاقَ يَهُ يَهُ﴾ و هیچ‌هاویه‌شیک‌ی بی‌دانه‌نیم ﴿يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ﴾ هدر بولای خوا (خهلکی)
 بانگ نه‌که‌م گهر به‌وه‌شتم تمها بولای نه‌و (خوایه) ﴿وَكَذَلِكَ يَهُ يَهُ﴾ به‌و شتیوه نه‌و (قورنانه‌مان
 مار دونه‌خواره‌وه‌ی تو) ﴿حَكًّا عَرَبًا﴾ که‌نه‌رمایکی هدر به‌یه ﴿وَأَنْتَ يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ﴾ سویتند به‌خوا
 به‌پاستی نه‌گهر تو شومی نار و وه‌کانی نه‌وانه‌بگه‌وی ﴿يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ﴾ نه‌ه‌وای نه‌و و ه‌چی و
 شاره‌راییه‌ی که‌هاتوره‌ی بوت ﴿يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ﴾ هیچ‌بار بر در نکت نایت به‌(سرای) خوا ﴿يَهُ يَهُ
 يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ﴾ سویتند به‌خوا بینگومان پیش تو پی‌مه‌به‌رانی‌کمان مار دوه‌وه ﴿وَجَعَلَ يَهُ يَهُ
 و پی‌مان دان ﴿وَأَرْحَمَ يَهُ يَهُ﴾ هاوسر و به‌وه‌ی و ه‌چه ﴿وَمِنْ يَهُ يَهُ﴾ و نه‌ی هیچ‌پی‌مه‌به‌رانی‌ک به‌وه‌وه
 ﴿أَنْتَ يَهُ يَهُ﴾ (پیش تو) بیشانه‌یه‌ک (موه‌جیریه‌ک) بی‌ی ﴿يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ﴾ مه‌گهر به‌نیری خوا به‌بیت
 ﴿يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ﴾ بو ه‌موو کاریک و ه‌ختیک‌ی نایه‌تی ه‌دیه‌که‌بو و سراوه ﴿يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ﴾
 نه‌وه‌ی خوا به‌یه‌وی ده‌بسر پی‌ته‌وه‌و (نه‌ومش به‌وه‌ی) ده‌به‌لی‌ته‌وه ﴿وَجَعَلَ يَهُ يَهُ﴾ سه‌ر چاوه‌ی
 کتیبه‌کان لای نه‌و (خوایه که‌لوح‌المحموظ) ﴿يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ﴾ حاله‌گهر بیشادت ده‌س ﴿يَهُ يَهُ
 لَدَى يَهُ يَهُ﴾ همدیک له‌و ﴿يَهُ يَهُ﴾ هدر مشاته‌ی لی‌مان کردون ﴿وَسُوءٌ يَهُ يَهُ﴾ بیان (پیش له‌وه) به‌نیری
 ﴿وَمِنْ يَهُ يَهُ﴾ بینگومان تو هر را که‌یاندیت له‌سره ﴿وَعَبَّ يَهُ يَهُ﴾ و لی‌ر سینه‌وه‌ش له‌سره
 نیمه‌یه ﴿وَمِنْ يَهُ يَهُ﴾ نایا (بی‌وه‌یران) سه‌ر محیان سه‌داوه ﴿يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ﴾ که‌نیمه
 ره‌وی که‌م ده‌که‌به‌وه‌ی له‌ه‌مسرو لایه‌کانی به‌وه‌ی ﴿وَأَنْتَ يَهُ يَهُ﴾ و خوا (به‌و‌ستی خوی) بریار
 ده‌دات ﴿وَأَمَّا يَهُ يَهُ﴾ که‌س ماتوانی بریاری نه‌و (خوا) بگوری (یا ه‌له‌وه‌شینی‌ته‌وه) ﴿وَمِنْ يَهُ يَهُ
 يَهُ يَهُ﴾ و نه‌و (خوا) لی‌ر سینه‌وه‌ی خیرایه ﴿وَأَمَّا يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ﴾ و نه‌ی بینگومان نه‌وانه‌ی پیش
 نه‌ماییش بیل و بیلاتیان گیر ﴿وَأَمَّا يَهُ يَهُ﴾ به‌لام ه‌موو بیلان و (به‌خشیه‌کی سدر که‌وتوو) بو
 خوایه (به‌به‌رآمهر نه‌خشیه و بیلاتی نه‌واتدا) ﴿وَمِنْ يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ﴾ (خوا) ده‌ر نایت ه‌موو که‌س چی
 ده‌کات ﴿وَمِنْ يَهُ يَهُ﴾ و له‌مه‌و دواش بین‌ماوه‌یران ده‌رانی ﴿يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ يَهُ﴾ سه‌ر نه‌مجامی (ه‌در
 دوو حیجان) بو کی ده‌بیت ﴿

﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه‌وانه‌ی سِی ساوهر سورن پیت دهلین ﴿لَسْتَ مَرْسَلًا﴾ تۆ ره‌وانه‌کراو (ویعه‌میری خوا) بیت ﴿فَلْيَكُنْ بِأَنفِ﴾ توش (نه‌ی موحممه‌د پیا) بی خوا به‌سه ﴿شَهِيدًا﴾ شایه‌ت بیت نه‌یوان مس و نیوه‌دا ﴿وَمَنْ يَشْفَعُ عِنْدَ رَبِّكَ﴾ هه‌روه‌ه‌انه‌و که‌سه‌ش که‌شاره‌زایی کتیی (لسمانی) لایه ﴿﴾

سورده‌ی (پراهم)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه‌ناوی خوای نه‌خشده‌ی میهره‌بان

﴿أَلَمْ نَكُنْ بِهٖ﴾ به (له‌لیف لام را) ده‌خوئیریته‌وه‌ خوارانانه‌ نه‌ مانا که‌ی، بورانیداری ریاتر سه‌پری سه‌ره‌تای سورده‌ی (البقره) بکه ﴿مَكِيدًا﴾ نه‌یه‌ پیراویکه‌ بار دو مانه‌ته‌ خواره‌وه‌ بو تۆ (نه‌ی موحممه‌د پیا) ﴿فَلْيَكُنْ بِأَنفِ﴾ بو نه‌وه‌ی جه‌لکی بر گار بکه‌پت ﴿مَنْ شَهِدَ بِكَ﴾ له‌تاریکی به‌کانده‌وه‌ بو پرووناکی (له‌تاریکی بی ناوهریه‌وه‌ بو پرووناکی باوهر و نیهان) ﴿سَوَاءٌ لَّيْسَ﴾ به‌نیرمی پهر و در گاریان ﴿إِنْ يَرْجُ أَنْ يُنْفِرَ﴾ (ریسمو و بیان بکه‌پت) بو ریگای (خوای) به‌ده‌سه‌لات و رالی سوپاس کراو ﴿لَسْتَ بِرَبِّ﴾ نه‌و خوا به‌ی ﴿وَمَنْ يَشْفَعُ عِنْدَ رَبِّكَ﴾ که‌ هه‌رچی له‌تاسمه‌کان و زه‌ویدیه‌ می نه‌وه‌ ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ﴾ و هاوار وای بزی باوهران ﴿مَنْ شَهِدَ بِكَ﴾ له‌سرایه‌کی سه‌خت ﴿لَسْتَ بِرَبِّكَ﴾ نه‌یه‌ پیراویکه‌ بار دو مانه‌ته‌ خواره‌وه‌ بو تۆ (نه‌ی موحممه‌د پیا) له‌ژیانی رۆزی دویس ﴿وَمَنْ يَشْفَعُ عِنْدَ رَبِّكَ﴾ وه‌ده‌ده‌ی (خهلکی) ده‌کدن له‌ریگای خوا ﴿وَمَنْ يَشْفَعُ عِنْدَ رَبِّكَ﴾ ده‌بانه‌ریست نه‌و (ریگای خوا) لار و جه‌وت بیشان دن ﴿أَلَمْ نَكُنْ بِهٖ﴾ نه‌وانه‌ له‌گومر به‌کی دور (له‌راستی) دان ﴿وَمَنْ يَشْفَعُ عِنْدَ رَبِّكَ﴾ وه‌هیج پتیه‌به‌ریکسان ره‌وانه‌ نه‌کردوه‌ ﴿لَسْتَ بِرَبِّكَ﴾ به‌رمانی که‌له‌که‌ی خوی نه‌بیت ﴿لَسْتَ بِرَبِّكَ﴾ بو نه‌وه‌ی (لایسه‌که‌یان) بو روون بکاته‌وه‌ ﴿يَنْصُرُ اللَّهُ مَنِ امْلَأَتْ﴾ نه‌و ساخوا هه‌ر که‌سی و یستیت گومرای کردوه‌ (به‌هوی سه‌ر که‌شی خویه‌وه‌) ﴿وَمَنْ يَشْفَعُ عِنْدَ رَبِّكَ﴾ هه‌ر که‌میکیشی و یستی رینموری کردوه‌ ﴿وَمَنْ يَشْفَعُ عِنْدَ رَبِّكَ﴾ هه‌ر نه‌ویش رال و به‌ده‌سه‌لاتی کار درسته ﴿وَمَنْ يَشْفَعُ عِنْدَ رَبِّكَ﴾ سوئد به‌خو به‌راستی مووسامان سارد ﴿يَنْصُرُ اللَّهُ مَنِ امْلَأَتْ﴾ به‌موه‌جیره‌کانمانه‌وه‌ ﴿لَسْتَ بِرَبِّكَ﴾ (هه‌رمان بیان) که‌که‌به‌که‌ت بر گار بکه‌پت ﴿مَنْ شَهِدَ بِكَ﴾ له‌تاریکیه‌کانی (بی ناوهریه‌وه‌) بو پرووناکی (ساوهر و نیهان) ﴿وَمَنْ يَشْفَعُ عِنْدَ رَبِّكَ﴾ رۆزه‌ (پیروره‌) کانی خودایان به‌بیر به‌یتره‌وه‌ (یا نه‌له‌کانی خوایان بیر به‌هه‌ره‌وه‌) ﴿لَسْتَ بِرَبِّكَ﴾ به‌راستی نه‌و (بیر خسته‌وه‌) دا به‌سد و نه‌لگی رور هه‌یه‌ ﴿يَنْصُرُ اللَّهُ مَنِ امْلَأَتْ﴾ بو هه‌موو خوراگر بکی سوپاس گورار ﴿﴾

﴿لَمَّا رَأَى أَنَّهُ لَا يَمْلِكُ لَهُمْ أَمْرٌ إِلَّا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَنُتَبِعَنَّ أَمْرَهُمْ﴾ (نه‌تانیسوه) که ینگومان خوا ﴿حَقُّ الشُّعْبِ وَالْأَمْرُ بِالْحَقِّ﴾
 ناسعانه‌کان و ره‌وی به‌هق و راستی دروست کردوه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَ الْأَعْيُنَ﴾ نه‌گهر به‌دوتت یتوه لا
 ده‌بات و مانان هیلیت ﴿وَهُتَّ بِحَقِّ حَبِيبٍ﴾ وه (له‌جی ی یتوه) دروست کراونگی تر ده‌هیتیت
 ﴿وَأَمَّا ذَلِكَ عَلَىٰ نَهْ بِضَرِيرٍ﴾ نه‌وهش بو خوا گران و ده‌حمه‌ت نی به ﴿وَبَرَزُوا لَهُ خِيفَ﴾
 وه‌موریان (له‌گوره‌کامیان دیسه‌ده‌روه) بو خوا ده‌ده‌کمون و ناشکرانه‌س ﴿ثَقُلَ الصُّعْدُ﴾
 نه‌معا (له‌روزی دوایدا) بی ده‌سه‌لانه‌کان ده‌لیس ﴿بَرَزَ سَتَكْرُ﴾ مه‌رور دارو حو نه‌رل ر نه‌کان
 ﴿إِنْ شِئْتَ﴾ به‌راستی نیمه‌له‌دوبادا ﴿لَا كَرِهَ﴾ شوین که ونووی نیوه‌بووین ﴿فَلَمْ تُدْ﴾ تاخو
 نیوه ﴿ثُمَّ لَمَّا رَأَى أَنَّهُ لَا يَمْلِكُ لَهُمْ أَمْرٌ إِلَّا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَنُتَبِعَنَّ أَمْرَهُمْ﴾ همدینک به‌سرای خوا
 ﴿وَهُتَّ﴾ (نه‌وانیش) ده‌لیس ﴿وَهُتَّ نَهْ بِضَرِيرٍ﴾ نه‌گهر خوا نیمه‌ی ریمووس بگردیه نیمه‌ش
 یتوه‌مان ریمووس ده‌کره ﴿سَوَّيْتُ﴾ به‌کسه‌به‌بومان ﴿حَرَفْتُ الْأَمْرَ﴾ هاوار و ماله‌بکه‌پس
 پس نارام بگره‌س ﴿مَدَّ يَدَیْهِ﴾ زرگار بوومعانی به‌ (له‌سرای خوا) ﴿وَقَالَ لَشَيْئٍ﴾
 جها‌شه‌پان ده‌لیت ﴿لَمْ يَصْ لَمْ﴾ کاتیک که کار نه‌واو ده‌پیت (ولیر سینه‌و‌پان کوتایی دیت)
 ﴿لَمْ يَصْ لَمْ﴾ ینگومان خوا به‌لیتی پیدان ﴿رَمَدَ لَمْ﴾ به‌به‌لینگی هق و راست ﴿وَرَوَّعْتُ لَمْ﴾
 فاحقه‌مکه ﴿وَمَبِشْ بِهَلِیْمَ پندان به‌لام دروم کرد له‌گه‌لنادا ﴿وَمَدَّ يَدَیْهِ﴾ وه‌من نه‌م
 بوو به‌سه‌رتاندا ﴿مَنْ شِئْتَ﴾ هیچ رور و ده‌سه‌لانیك ﴿لَمْ يَصْ لَمْ﴾ تدها نه‌وه‌به‌پیت که باگم
 کردن (بوگو مریس) ﴿لَمْ يَصْ لَمْ﴾ تیر یتوه‌ش به‌ده‌گه‌وه‌هاتس (و به‌گوتس کردم) ﴿وَلَا تُلْمُوهُ﴾
 که‌واته‌لومه‌ی مس مه‌که‌ن ﴿رَأَى أَنَّهُ لَا يَمْلِكُ لَهُمْ أَمْرٌ إِلَّا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَنُتَبِعَنَّ أَمْرَهُمْ﴾
 به‌راستی من ماتوانم نیم به‌هاواری یتوه‌وه ﴿لَمْ يَصْ لَمْ بِضَرِيرٍ﴾ و یتوه‌ش مانوانس بین به‌هاواری مه‌وه
 ﴿إِنْ شِئْتَ﴾ به‌راستی من بروام نه‌بوو ﴿لَمْ يَصْ لَمْ بِضَرِيرٍ﴾ به‌وه‌ی که به‌لستر (له‌دوبادا)
 متان کرد بوو به‌هاده‌ش بو خوا ﴿لَمْ يَصْ لَمْ﴾ به‌راستی مستم کاران ﴿لَمْ يَصْ لَمْ﴾ سرای
 سه‌ختیان بو هه‌به ﴿وَرَوَّعْتُ لَمْ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی باومریان هیتاره و کرده‌وه
 چا که کامیان کردوه ده‌خرنه ﴿حَبِيبٍ مِنْ حَبِيبٍ لَا تَهْ﴾ ماو ده‌هش‌دینک که روماره‌کان دین
 و ده‌چس به‌زیراندا ﴿حَبِيبٍ مِنْ حَبِيبٍ لَا تَهْ﴾ به‌هه‌میشه‌بیابدا ده‌میشه‌وه نه‌تیر نی په‌روه‌ردگاریان
 ﴿حَبِيبٍ مِنْ حَبِيبٍ لَا تَهْ﴾ به‌خیر هاتیان له‌و (نه‌هسته) داموومه‌ی سه‌لامه ﴿لَمْ يَصْ لَمْ﴾ نایا به‌ت ر یتوه؟
 ﴿كَيْفَ مَرَّبَ اللَّهُ تَكْلًا﴾ خوا چوون موومه‌ی هیتاره‌ته‌وه ﴿كَيْفَ حَبِيبٍ كَشَحْرٍ وَطَيْبٍ﴾ که وومه‌ی چاک
 و راست (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) وه‌که‌دره‌ختیکی چاک و به‌سوود وایه ﴿مَدَّ يَدَیْهِ﴾ په‌گی قدیم (له‌ره‌ویدا)
 د کوبیت ﴿وَرَوَّعْتُ لَمْ﴾ ولق و بویه‌کاتیشی (مه‌رور بوو یتوه) نه‌ناسماندا ﴿

﴿تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ نهو (دره‌خته) سهو و بهر بگرت ﴿كَلَّا حَتَّىٰ يَبْذُرَ رِيحًا﴾ همسو و کانتست به لیرسی
 بهر و رد گاری ﴿وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَثَرَ﴾ وه خوا نهو سو و نانه نه هیتنه وه ﴿لَمَّا سَمِعَتْ بِمَدْحُورٍ﴾
 یو خه لکسی یو نه وه یی بیکسه وه ﴿وَمِنْ حُجُجِهِمْ حَتَّىٰ﴾ وه سو وه یی و ونه یی خراب و پیس
 و (بن باوه‌ری) ﴿حُكْمُهُمْ حَتَّىٰ﴾ وه کو دره خینکی خراب و پیس وایه ﴿تَحْتِ مِيزِ الْأَرْضِ﴾
 هه لکمه رایت له سه و وه یی (و په گنی به بیت) ﴿مَائِهِمْ مِمَّا رَزَقَهُمُ حَتَّىٰ﴾ هه و حوی نه گرت ﴿لَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ يَدْرِي﴾
 ، مؤ ﴿لَهُ وَانْهَىٰ﴾ که بر وایان هیتاوه خوا دامه و ر وایان ده کات ﴿بِأَرْبَعٍ شَبَابٍ﴾ به و ونه یی به ری و حی
 (که ش به تومانه) ﴿فِي تَحِيٍّ وَنُجُودٍ الْأَجْرُ﴾ له ژبانی دو بیادا و له پرژی دو پشدا ﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ﴾
 نُظْمِيَّتَهُ ﴿وَهُوَ اسْتَمَعَ كَارِئِيَّتَهُ كَمَا مَرَّاهُ كَاتِ﴾ و یغز منه یغز ﴿وَهُوَ خَوَّاهُ مَرَّاهُ جِيَّ بِيَهْ وَتَتَّ دَمِيكَاتِ﴾
 ﴿الْأَرْضِ وَنُجُودٍ﴾ ناپاسه پری نه وانه ت به کر دو وه ﴿فِي رَحْمَتِ اللَّهِ وَنُجُودٍ﴾ له جباتی (سویاسی) به هره
 و چاکه یی حوی یی باوه و سپله بوون ﴿وَأَحْمَدُ مَرَّاهُ رَحْمَتِ اللَّهِ﴾ و گه له که بیان بهر و هه لکمه بره
 ﴿جَهَنَّمَ بِصُورَةٍ﴾ نه ویش دوزخه که ده چنه ساوی ﴿وَشَسَّ تَقَرَّرَ﴾ که جینگ به کی رو و خرابه
 ﴿وَجَهَنَّمَ تَقَرَّرَ﴾ (بن باوه‌ری) چه سد ها و نایان یو خوا بر یاردا ﴿فِي حُجُجِهِمْ سَبِيحَةٍ﴾ یو نه وه یی
 (خه لک) گو مر ایکه نه بینگه یی خوا ﴿فَرَسَتْ﴾ نه یی (موجه ممد) بلی به وانه وایو پرن (له دو بیادا
 یو کوی ده چس) ﴿فِي مَصْرُوعَةٍ مِّنْ مَّارٍ﴾ چومکه بیگومان چاره سوستان هه و دوزخ ده بیت
 ﴿فَلْ يَبْسُدِ الْأَبْصَارُ﴾ مؤ ﴿لَهُ ي مَوْجِدٍ مَّهْدٍ﴾ بلی به ویدانه م که بر وایان هیاوه ﴿يَبْسُدُ الْأَبْصَارُ﴾
 به رینگه یی بیزه کان بکهه ﴿وَيَبْسُدُ الْأَبْصَارُ﴾ و له وه یی بیجان داوون به خشن ﴿يَبْسُدُ الْأَبْصَارُ﴾ به بهیتی
 و لاشکرا ﴿مِنْ مِّنْ﴾ له پیش نه وه یی ﴿فَلْ يَبْسُدِ الْأَبْصَارُ﴾ که دوزخک بیت ﴿لَهُ ي مَوْجِدٍ مَّهْدٍ﴾ به کرین
 و دروشنی نید به وه دوستانه یی ﴿لَهُ ي مَوْجِدٍ مَّهْدٍ﴾ خوا نه و رانه یی که ناسمه ده کاب
 و وه یی دروست کر دو وه ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِنْ شَعْبَةٍ مِّنْ﴾ و له ناسمه وه یی یارانی یاراندوه ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِنْ﴾
 کترب ﴿وَهُمْ سَوَاءٌ يَوْمَئِذٍ﴾ و دانه و یله (به کی یی رواندوه) ﴿يَوْمَئِذٍ﴾ که برق و پرویه یو قنوه
 ﴿وَنَحْنُ كَمَا كُنَّا﴾ هه روه ها که شنی سو رام هیتاون (و خستویه تبه خر مه تانه وه) ﴿وَنَحْنُ كَمَا كُنَّا﴾
 یامره ﴿مَوْجِدٍ مِّنْ﴾ به واث به ساو در یادا به هره مانی خوا ﴿وَنَحْنُ كَمَا كُنَّا﴾ و پرویه کس یی
 رام هیتاون (وله خر مه تانه) ﴿وَنَحْنُ كَمَا كُنَّا﴾ وه هه روه ها رامی هیاوه یوان (له خر مه تانه) ﴿وَنَحْنُ كَمَا كُنَّا﴾
 ﴿نَحْنُ وَنَحْنُ﴾ روز و مانگ به هه میشمی ﴿وَنَحْنُ كَمَا كُنَّا﴾ وه شه و و روزیشی
 یو رام هیتاون

﴿مَنْصَبِينَ﴾ به‌خیرایی دعوون (به‌دم بانگ که‌ریانه‌وه) ﴿تَقْبَلُ زُتًا وَسَهَةً﴾ سهریان به‌ر کر دوت‌وه (بو
 ناسمان) ﴿لَا تَزَلْ تَهْتَدُ حُرُفُهُمْ﴾ پیلوی چاویان مانو کین ﴿وَأَقْبَلَهُ نُحْمٌ هَزَانٌ﴾ و دلیر خالی
 به (له‌تینگه‌شس) ﴿وَأَسْرَأَتْ سَ﴾ وه (نه‌ی موحه‌مه‌د پیکر) جه‌لکی ناگادار بکه و بتر سینه
 ﴿يَوْمَ يَأْتِيهِمْ نَجْدٌ﴾ له‌و پروژهی که‌سرایان بو دیت ﴿وَيَقُولُ نَدِينُ ظَنُّو﴾ نه‌مجان‌ه‌واله‌ی که‌سته‌میان
 کر دووه ده‌لپس ﴿رَأَيْتَ لَيْسَ بِأَحَدٍ قَرِيبٍ﴾ نه‌ی به‌روه‌دگارمان سو ماو‌یه‌کی که‌م درامان بخه
 ﴿غُبْ دَعْوَتُكَ﴾ ت وه‌لامی بانگ‌واره‌که‌ت به‌دینه‌وه ﴿وَسَبِّحْ رَأْسُ﴾ و شونیی پی‌مه‌میرن بکه‌وین
 ﴿أَوْبَرُ حُكُومٍ مُّقْتَضٍ مِّنْ قَبْلُ﴾ نه‌ی تیره به‌سوون پیشتر سو پیدان حوارد ﴿وَالْحَقُّ مِمَّنْ رَّوَاهُ﴾
 که‌هر گیر له‌ماو‌چس ﴿وَسَخَّطَ فِي مَكْرِ نَجْدٍ﴾ هر له‌جی و شونیی نه‌وانه به‌شته‌جی بوون
 ﴿ظَهَرُوا الْقُسُفَةَ﴾ که‌سته‌میان له‌خویان کرد ﴿وَرَجَّعَ رَأْسُ﴾ و به‌روونی بوتان ده‌ر که‌وت ﴿صَغِيفَ مَتِّ
 يَهْمُ﴾ که‌چیمان به‌سهر هینان ﴿وَصَرَبَ حُكْمُ لَأَمْسٍ﴾ سو و به‌ی رور پشمان بوتن هینه‌به‌وه ﴿وَفَدَّ
 مَكْرًا مَّكْرَهُمْ﴾ بیگومان نه‌و (بی‌ماو‌رانه) پیلانی که‌وره‌ی خویانیان گنیر (دژی پی‌مه‌میره‌کانین)
 ﴿وَبَعْدَ اللَّهِ مَسْخَرٌ﴾ خوای که‌وره ناگاداره به‌پیلانه‌کانین ﴿وَرَجَّعَ رَأْسُ﴾ وه‌هر چه‌ده
 پیلانه‌که‌مان ﴿يَتَزَلُّ مَتِّ جَبَلٍ﴾ شاه‌ه‌کانی بن بتراریت (وله‌لپس بیت) ﴿فَلَا تَحْسَبْ أَنَّ اللَّهَ﴾
 جا و اگومان به‌به‌مخوای ﴿مُخَيِّفٌ وَغِيَرٌ رَّشِيدٌ﴾ نه‌و به‌لی‌بی دایه‌تی به‌پی‌مه‌میرانی به‌دی
 ماهیتیت و ماهیتیت جی ﴿بَلَّ اللَّهُ غَيْرُ رُؤُوفٍ﴾ به‌راستی خوا به‌ده‌سه‌لاتی خاوه‌ن توله‌یه ﴿وَلَهُ
 يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْجُرُ﴾ له‌روژیکدا که‌نم ره‌وی به‌ده‌گوریت ﴿بَلَّ الْأَشْجُرُ رَأْسُ﴾ به‌ره‌وی به‌کی تر
 و لاسمانه‌کانیش (ده‌گورین به‌ناسمانی تر) ﴿وَرَجَّعَ رَأْسُ وَجْهٍ لَّهْمٍ﴾ نه‌وسا هم‌وو (له‌گوره‌کانین
 دینه‌ده‌ره) ده‌ده‌که‌ون سو خودای نه‌های ران و به‌ده‌سه‌لات به‌سهر هم‌وو شتیکدا ﴿وَلَهُ
 وَتَرَى الْمُخْرِمِينَ يَوْمَ﴾ و له‌و پروژمدا تاوان ناران دمیسی ﴿مُعْرَبِينَ فِي الْأَسْجَادِ﴾ له‌کوت و رنجیردا
 بینکه‌وه به‌ستراون ﴿وَسَرَّيْنَهُمْ فِي قُبُورٍ﴾ بو‌شاکیان قه‌ترانی ره‌شه ﴿وَتَقْبَلُ وَجْهَهُ الْأَنْزَارُ﴾ و دم و
 چاویشان ناگر دایه‌وشیوه ﴿وَيَجْرِي مَعَهُ مَكْرُوفٌ مَّكْسَبٌ﴾ بو‌نه‌وه‌ی خوا تو‌له‌و پاداشتی هم‌وو
 که‌سبک بدات به‌گوریه‌ی نه‌وه‌ی که‌کر دویمتی ﴿بَلَّ اللَّهُ سِرِّجَ تَجَسَّابٍ﴾ به‌راستی خوا (مو‌حاسه‌کردن)
 و میر سینه‌وه‌ی خیرایه ﴿هَذَا مَتِّ سَ﴾ نه‌م (قورنانه) راگه‌یاندن و جاری‌که‌سو هم‌وو خدالت
 ﴿وَيَسْأَلُ يَوْمَ﴾ وه‌ه‌تا پی‌ی بیدار بکرینه‌وه ﴿وَيَقْضُوْا سَخُفَهُ وَجْهٍ﴾ وه‌بو له‌وه‌ی بران بیگومان
 نه‌و (حوا) به‌رستراونکی ناک و نه‌هایه ﴿وَيَسْأَلُ رَأْسُ لَأَمْسٍ﴾ و ناخاوه‌ن رُس‌یه‌کان بیریکه‌م‌وه و
 به‌ند و به‌رگرن ﴿

سوره‌ی (الحجر)

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ حَمْدَهُ﴾ به‌ناوی خوای به‌خششده‌ی میهره‌ان

﴿أَنَّهُ﴾ به (که لایف، لام، را) ده‌جوت‌تریشه‌وه خواران‌اتره به‌ماماگه‌ی، بۆرانیاری ریاتر سه‌پری
 سهره‌نای سوره‌نی (البقرة) مکه ﴿يَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ وهره‌ی شیر ﴿ثُمَّ آتَاهُم آيَاتِهِ﴾ ثعمانه‌ی ثابت و بیشانه‌ی کانی
 قورانی پرون که‌روهه وناشکراو ﴿رَسْمًا مِّنْ عَمَلِهِ﴾ نه‌وانه‌ی که‌سن پاوه‌ر سوون
 (سه‌نایه‌یه‌کی بریکدا) رور چار ثنات ده‌خوارو ﴿وَأَعْلَمُ السَّيِّئِينَ﴾ کاشکای موسولمان
 برونه‌یه ﴿ذُرِّمُوا أَكْثَرُ مِمَّنْ﴾ لیان که‌ری بابیخون و رابونین ﴿وَيَنْهَئُهُمُ اللَّهُ﴾ ونومهد
 وهیواسن ناگابان بکات ﴿فَرَّطُ يَفْخَرُونَ﴾ حایبگومان له‌مه‌و دوا ده‌رائس (چون سریان ده‌ده‌سن)
 ﴿وَمَا هُمْ مِّنْ فَاعِلِينَ﴾ (چه‌لکی) هیچ شارنکمان له‌ساو به‌بردوهه ﴿لَا يَرْجِعُ كَلِمَتُهُمْ مِّنْهُ﴾
 مه‌گه‌ر کانی دیاری کراو بول له‌ساو چوویان هه‌بوهه ﴿وَمَنْ يَرْجِعْ كَلِمَتُهُمْ مِّنْهُ﴾ وه‌هیچ نومه‌تیت
 پیش ما که‌ویت ﴿أَسْمَاءُ مِّنْ صَفْوَةٍ﴾ نه‌کانی له‌ماورنسی غوی هه‌روه‌ها دواش ما که‌وی ﴿وَمِنْ
 ذُرِّيَّتِهَا نِسَاءٌ﴾ (بی پاوه‌ران) ووتیان نه‌ی نه‌و که‌سه‌ی ﴿وَمِنْ نِسَائِهِمْ نِسَاءٌ﴾ که‌قورانی میراوه‌ته
 خوارو موسهرت ﴿بِئْسَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ به‌راستی تو شیتیت ﴿وَمِنْ نِسَائِهِمْ نِسَاءٌ﴾ ده‌ی بۆ فرشته‌مان
 بۆ ماهیتی (شایه‌نی سادات نو پی‌مه‌ه‌ری) ﴿وَمِنْ نِسَائِهِمْ نِسَاءٌ﴾ نه‌گه‌ر شو له‌راست گویانیت
 ﴿وَمِنْ نِسَائِهِمْ نِسَاءٌ﴾ تیهه‌ی فرشته‌ی نابریسه‌ی خواروهه مه‌گه‌ر به‌راست و ره‌و به‌یتیت
 ﴿وَمِنْ نِسَائِهِمْ نِسَاءٌ﴾ وه‌نه‌و کاته‌ش نه‌وانه‌ی موله‌ت مادرین ﴿وَمِنْ نِسَائِهِمْ نِسَاءٌ﴾ بیگومان
 هه‌ر نیمه‌ی قورانیان مار دونه‌ی خواروهه ﴿وَمِنْ نِسَائِهِمْ نِسَاءٌ﴾ وه‌راستی هه‌ر نیمه‌ش ده‌ی پاریس
 ﴿وَمِنْ نِسَائِهِمْ نِسَاءٌ﴾ سویتیتیت بیگومان نیمه‌ی پیش تو پی‌مه‌ه‌ر انمان تاردوهه ﴿وَمِنْ نِسَائِهِمْ نِسَاءٌ﴾
 له‌ساو هه‌رو کومه‌له‌ی پیشووه‌کاندا ﴿وَمِنْ نِسَائِهِمْ نِسَاءٌ﴾ هیچ پی‌مه‌ه‌ریکیان بۆ به‌هاتوهه
 ﴿لَا يَرْجِعُ كَلِمَتُهُمْ مِّنْهُ﴾ نیلا گانه‌ی ولاقریبان پی کردوهه ﴿وَمِنْ نِسَائِهِمْ نِسَاءٌ﴾
 ت به‌و جوره‌ی نیمه‌ی نه‌و (قورانه‌ی) ده‌خه‌یه‌ی ماودلی ساوان مارانه‌وهه ﴿وَمِنْ نِسَائِهِمْ نِسَاءٌ﴾ که‌چی نه‌و
 بادوری پی ماهیت ﴿وَمِنْ نِسَائِهِمْ نِسَاءٌ﴾ که‌بیگومان ساو ریاری پیشووه‌کانیش هه‌ر رابوهه ﴿وَمِنْ
 نِسَائِهِمْ نِسَاءٌ﴾ نه‌گه‌ر بۆمان مکر دما به‌ه‌وهه ﴿وَمِنْ نِسَائِهِمْ نِسَاءٌ﴾ هه‌ر گایه‌ک له‌تاسمه‌ه‌وهه ﴿وَمِنْ
 نِسَائِهِمْ نِسَاءٌ﴾ ونه‌وان پیایدا بروشتایه‌ته‌ی سه‌روههه ﴿وَمِنْ نِسَائِهِمْ نِسَاءٌ﴾ نه‌وسا ده‌یان ووت
 بیگومان نیمه‌ی چاو به‌سمنان لیکراوهه ﴿وَمِنْ نِسَائِهِمْ نِسَاءٌ﴾ به‌لکو نیمه‌ی کومه‌لیکیان جادوومان لی
 کراوهه ﴿وَمِنْ نِسَائِهِمْ نِسَاءٌ﴾

﴿قَالَ يَبِيسُ لَكَ﴾ (خوا) هره مورۍ نهی نیلېس یو چی تو ﴿لَا تَكُنْ مَعَ شَعْبٍ﴾ له گټه سوژده
 بهر نده ایه بویت ۱۹ ﴿وَلَا تَكُنْ لَآسَافَةٍ﴾ (نیلېس) ووتی من هیچ کاتن سوژده نایدم یو
 به شهربنك ﴿حَقَّتْ﴾ من ضمیر من خپه متوب ﴿كَمْ دُرُوسَت كَرْدُوو له قورنكي به شې تر شاری
 روق ۲۰ ﴿قَالَ خَرَجْنَا﴾ (خوا پی) هره مورۍ ده له وی (به هشت) بر ژده وه ﴿بِكَ جَاءَ﴾ چونكه
 به راستی نو به هره یی من هره کراوی ۲۱ ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ شَعْبٍ﴾ (خوا) به راستی به قورنك له هره
 تاروژی دوی ۲۲ ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ شَعْبٍ﴾ ووتی نهی بهر و مردگارم دهی موله تم بده
 تاروژی (مردووان) ریسدو ده کړیسه وه ۲۳ ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ شَعْبٍ﴾ (خوا) هره مورۍ له وه به راستی
 تو له موله ت دروازی ۲۴ ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ شَعْبٍ﴾ تاروژی كه کاتن دپری کراوه ۲۵ ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ شَعْبٍ﴾
 انوین ۲۶ ووتی نهی بهر و مردگارم له بهر نه وهی گوهرات کردم ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ شَعْبٍ﴾ بیگومان
 خوشی (دوب) بیان له ره ویدا یو ده پاریسه وه ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ شَعْبٍ﴾ وه به راستی هموویان گوهر
 ده گم ۲۷ ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ شَعْبٍ﴾ به بده دل سوړه کانت بهیت ۲۸ ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ شَعْبٍ﴾
 (خوا) هره مورۍ نهه رېنگای هلق و راست بهر و من ۲۹ ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ شَعْبٍ﴾ به راستی به بده کاس من ﴿يَسَّرَ
 لَكَ عَلَيْهِمْ مَأْخِذٌ﴾ تو هیچ دمه لانت به به سهرماندا ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ شَعْبٍ﴾ جگه دهو گوهر بادهی
 كه شویست كه و نوون ۳۰ ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ شَعْبٍ﴾ وه بیگومان دورح جیگای هموویان ۳۱
 ﴿لَا تَكُنْ مَعَ شَعْبٍ﴾ (دوره) دهوت دهر گای هیه ۳۲ ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ شَعْبٍ﴾ هره دهر گایه کیشپ
 له وانه داهش کراوه یو چه مد به شیب ۳۳ ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ شَعْبٍ﴾ به راستی خوهار سرو له
 خوا تر سان له ماو باخات و کانی و دان ۳۴ ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ شَعْبٍ﴾ (پیان دهر و تریت) به چنه داریانه وه
 به هیمس و ناسو و دهی ۳۵ ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ شَعْبٍ﴾ هره رقی و کیسه ك له دلیاندا بووینت
 دهر مان هیاوه ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ شَعْبٍ﴾ برای به کترن بهرا بهر به کترن له سهر کورسی دانشتوون
 ۳۶ ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ شَعْبٍ﴾ به ویدا مانه و بوویان نووش مایه ت ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ شَعْبٍ﴾ و هره گیر
 له و (به هشت) دهر ماکرین ۳۷ ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ شَعْبٍ﴾ هموال بده به بده کاسم ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ شَعْبٍ﴾ كه
 به راستی هره من لیوردهی میهر مبانم ۳۸ ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ شَعْبٍ﴾ و بیگومان هره سرای منه
 سرای سهخت ۳۹ ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ شَعْبٍ﴾ وه هه والیان یی بده دهر ماره ی میونه کاسی نیر هیم ۴۰

[illegible]

﴿قَالَ هَؤُلَاءِ ابْنَائِي﴾ (لوط) هر سووی ناته‌وانه کچانی من (ماره‌بان کمن) ﴿يَا كَتُمُونِي﴾ نه‌گور
 ئیوه (نه‌وکاره) له‌محام ده‌من ﴿عَمَّرْتُ لَهُ﴾ سویند به‌ت‌مه‌ن و زیانی تو (نه‌ی موحه‌مه‌ده) ﴿
 به‌راسنی نه‌وانه﴾ (ی‌سکرته‌ده‌فوق) له‌سەر خوشی خویاندن سەر گردانن ﴿وَأُحْدِثُ لَهَا صَیْغَةً
 مُّثَرِّبًا﴾ جاله‌کانی خور هه‌له‌هاتندا شریحه‌یه‌کی به‌هیر گرسی ﴿وَجَعَلْتُ عَیْشَهَا سَهِیًا﴾ نه‌معا
 نه‌و (شاره) مان سه‌رو ژیر کرد ﴿وَنُفِثَ عَنْهُمْ فَجَعَلَهُمْ سَیِّئًا﴾ و گلی به‌ر دیسان به‌سه‌رد به‌راندن
 ﴿يَا بَنِي آدَمَ لَا يَلْبَسْ بُشَیْمًا﴾ به‌راسنی له‌مه‌دا به‌لگه‌ی رور هه‌یه بۆ نه‌وانه‌ی بیرده‌که‌سه‌وه ﴿
 وَبِهِ سَبْعٌ مِّثْقَالُ﴾ وه‌یگومان نه‌و (شاره ویران کراوه) له‌سەر به‌یگای سه‌ره‌کی (کاروانه‌کار)
 دایه ﴿يَا بَنِي آدَمَ لَا يَلْبَسْ بُشَیْمًا﴾ به‌راسنی نه‌وه‌دا به‌لگه‌ی گرسک هه‌یه به‌ر به‌ر اداوان ﴿
 وَبِهِ سَبْعٌ مِّثْقَالُ﴾ به‌راسنی حاوین باخاته رور به‌ر کانبش (قهومی شو‌هه‌یبت) له‌سه‌مه
 کدان سوو ﴿وَأَسْمَاءُ مِنْهُمْ﴾ جاله‌مان لی سه‌مدن ﴿وَبِهِ سَبْعٌ مِّثْقَالُ﴾ جاله‌راسنی له‌م
 دووانه له‌سەر به‌یگایه‌کی ناشکر اداوان ﴿وَمَدَّ كَذِبًا ضَعِيفًا لِّأَخِي نُجُوسٍ﴾ سویند به‌خوا به‌یگومان
 خه‌لکی حه‌یریش (گه‌له‌که‌ی صالح) به‌روایان به‌په‌مه‌به‌ره‌کایان به‌کردن ﴿وَهُوَ يَشْهَدُ آيَاتٍ﴾
 به‌لگه‌و بی‌شاه‌کانی خومانمان پیدان ﴿وَأَكْثَرُ مِنْهُمْ قُرْبَىٰ﴾ به‌لام نه‌وان به‌رویان لی وه‌ر گتیر ﴿
 وَكَانُوا يَنْجُرُونَ مِنْ حَبَابٍ﴾ نه‌وانه له‌شاخه‌کاندا ده‌باناشنی ﴿يُؤْتِي السَّيْرَ﴾ خاسووی روری (قایمی)
 بی نرس و بیم ﴿وَأُحْدِثُ صَبْحَةً مِّنْهُمْ﴾ نه‌معا ده‌سگ و پیده‌له‌شاخانیکی به‌هیر گرتنی
 له‌به‌ره‌به‌پیدا ﴿وَأَن تَقُولَ مَا تُوِيْكَتُوْا﴾ جاله‌هر چیان کردبوو (خانوو له‌جیا‌کند) هیچ سوودی
 پس به‌گه‌پاندن ﴿وَمَنْ مِّنْكُمْ مِّنْ شَاوٍ﴾ وه‌ئیمه‌ناسه‌مانه‌کان و وه‌ویمان دروست به‌کرده
 ﴿وَمِنْهُمْ لَآبْنُیُّ﴾ نه‌وه‌ش له‌بیوانیاندایه‌به‌ه‌دق و راسنی به‌یبت ﴿يَا بَنِي آدَمَ﴾ وه‌یگومان
 روری دوایی دیت ﴿وَمَنْ مِّنْكُمْ مِّنْ شَاوٍ﴾ سوش به‌خوانی چاو‌پوشی بکه‌لیان ﴿يَا بَنِي آدَمَ﴾
 خلق تمیز به‌راسنی هه‌ر به‌رو و دگارت به‌دی هه‌نری رانابه ﴿وَعَذَابُ الْعَذَابِ﴾ له‌سه‌مه‌ست
 سویند به‌خوا به‌راسنی حه‌وت نایه‌نی دووباره‌کراوه‌مان بی به‌خشیت (مه‌به‌ست له‌سوره‌نی
 الفاتحه‌یه‌که‌چه‌مد جاریک له‌بویندا دووباره‌ده‌یتموه‌ده) ﴿وَنُفِثَ عَنْهُمْ فَجَعَلَهُمْ سَیِّئًا﴾ هه‌روه‌ها قورنانی
 گه‌وره‌ش ﴿وَأَسْمَاءُ مِنْهُمْ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌ده) چاوت مه‌سه‌ره‌تمو مارو بی‌مه‌نی
 (دویمه) که‌دا‌وامانه‌به‌﴿وَأَسْمَاءُ مِنْهُمْ﴾ کومه‌لیک له‌و بی باوه‌رانه‌ده‌﴿وَأَسْمَاءُ مِنْهُمْ﴾ و خه‌میان بۆ مه‌خو
 ﴿وَأَحْصَىٰ خَنَازِئَهُمْ﴾ وه‌بالی به‌زه‌یسی راخه‌بو به‌رو اداوان ﴿وَقَالَ يَا أَيُّهَا سَبِّحُ تَسْبِيحًا﴾ وه‌بالی
 به‌راسنی من نرسه‌ریکی روو و ناشکران (ده‌مان بر سیم له‌سرایه‌ک) ﴿فَكَمَا تَرَىٰ إِلَىٰ الْآفَاقِ﴾
 و به‌ی نه‌و (سرایه‌ی) بار ده‌مان بو دایه‌ش که‌ران (مه‌به‌ست بی جوله‌که‌و گاواره‌کانه‌که‌باوه‌ریان ده‌کرد
 به‌مه‌د‌تکی قورنان و بی باوه‌ریش بوو به‌مه‌د‌تکی قوری) ﴿

﴿بَیْرَتِ جَعْدٍ نَّفَرَسِ عَصِیْتِ﴾ نه‌وانه‌ی که قورناییان کرده چنده نه‌شه‌وه (ناوهر داریوون به‌هه‌مدیکی و کافریش یوون به‌وه‌ی تری) ﴿قُرْبَانِکَ خَشِیْعَتِ نَقِیْرِی﴾ جا سویند به پهر وهر دگارت برسیار له‌هه‌موویان ده‌که‌یس ﴿عَمَّا کُوْیُفُیْمُوْا﴾ له‌وه‌ی که ده‌یان‌کورد (له‌دوبیادا) ﴿وَأَصْبَحَ سَاوِمِرْ﴾ جا ههر ههر مایکت بین ده‌درت به‌ناشکرارای گه‌به‌نه ﴿وَنَحْنُ عِیْ نَشْرِکِی﴾ و گوی به‌هاو به‌ش دانهرس مه‌ده ﴿بِأَعْقَبِکَ خَشِیْعَتِی﴾ به‌راستی نیمه‌سو ده‌پاریریس له‌شهر و پیلانی شه‌و که‌سه‌بی گاشه‌ولاقرتی ده‌که‌ن به‌تابنه‌که‌مت ﴿نَحْنُ یُفْعَلُوْنَ مِنْ بَیْنِهِمَا حَرْ﴾ نه‌وانه‌ی له‌گه‌ن خواد پهرستر وینکی تر دانه‌یس ﴿مَنْ یُّفْعَلُوْا﴾ جا دواتر ده‌رائی (چون سرایان ده‌ده‌یس) ﴿وَعَدَ نَفَرٌ﴾ سویند به‌خوا اینگو مان نیمه‌ده‌رائیس ﴿نَحْنُ یُفْعَلُوْا سِدِّیْهٖ بِیَعْمُوْا﴾ که‌ده‌پراستی تو دلت نه‌دیگ ده‌سی به‌وه‌ی نه‌وانه‌ده‌یلنس ﴿وَصَبِیحَ یَحْشَیْهٖ﴾ که‌وانه‌نه‌سییعهاتی پهر وهر دگارت مکه ﴿وَلْکِیْ مِی کَشِیْعِیْنِ﴾ و نه‌سوزده به‌ران به‌ ﴿وَنَحْنُ رَنَکَ﴾ وه پهر وهر دگارت پهرسته ﴿حَیْ یُیْکَ تَقِیْبِی﴾ هه‌تا مردن به‌خه‌ت بین ده‌گرت

سورس ﴿الْحَدِّ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی خوای به‌خشیده‌ی میهره‌بان

﴿قُلْ مُرَّاتٍ مَّا سَمِعْتُمْ﴾ نه‌وا ههر ماسی خوا (به‌سر ادانیان) هات بزبه‌به‌له‌مه‌که‌ن (له‌هائسی) ﴿شُبْحًا وَنَضْوًا یُشْرَکُّ﴾ پاک و بیگه‌ردی بو خواله‌ههر شتیک نه‌وانه‌ده‌یکه‌ن به‌هاو به‌شی ﴿یُزَیْرُ تَشْتِیْهٖ﴾ یروح من نره‌ه‌ه‌ریشه‌ده‌سیرته‌خواروه‌به‌وه‌حی نه‌ههرمانی حوی ﴿سَلَمٌ مِّنْ بَیْنِهِمْ﴾ سو ههر که‌سیک له‌به‌نده‌کانی که‌خوی به‌دوت ﴿لَیْزُیْرُ﴾ به‌وه‌ی که‌خه‌لکی تر سینی ﴿لَیْزُیْرُ لَیْزُیْرُ﴾ که‌به‌راستی بیحکه‌لهم هیچ پهرستر وینکی تر سی به‌که‌وانه‌ههر له‌من ترس ﴿حَیْ تَسْمُوْا وَکَرِّمُیْزُیْرُ﴾ (خوا) تاسطانه‌کان و ره‌وی به‌هق دروست کرد ﴿تَقْلُیْعَ شُرْکُورْ﴾ به‌رو و بلنده‌له‌ههرچی نه‌وانه‌ده‌یکه‌نه‌هاو به‌شی ﴿حَیْ لَیْسَ مِنْ نُّفُوسِ﴾ (خوی گه‌وره) ناده‌می دروست کرد له‌دلویه‌تاوینت ﴿وَزَیْرُ حَصِیْبِیْ﴾ که‌چی بوته‌دورمینی لاشکرای (به‌رامه‌که‌ی خواد) ﴿وَلَا یَعْرِیْهٖ حَمَیْزُکَ﴾ تازه‌لشی بو نیوه‌دروست کرد وه ﴿وَبَیْهٖفَ وَوَسِیْعَ﴾ که‌ه‌وی (هوی) گهرمایس و که‌لکیان تیدایه ﴿وَمِنْهُ أَمْکُورْ﴾ وه‌له‌(گوشتی) له‌وان ده‌خوون ﴿وَرَنَکَ یَیْهٖ خَدَّیْ﴾ وه‌بو نیوه‌همیه‌له‌و (تازه‌لامه‌تادیمه‌ی) جوانی و پاراوه ﴿حَیْ یُیْکَ تَقِیْبِی﴾ کاتی ده‌بان هه‌تموه‌له‌له‌وهرگا و کاشکیش ده‌بان بدن بو له‌وه‌رگا

﴿وَجَعَلْنَا نَقَارَ السَّيْرِ﴾ وه (همدي لهو مالاناه) باره کانسان هله گرس (ودوبهس) بؤ شار
 وچنگيه ﴿تَرَكُوا لِطِينٍ لَّغِيٍّ﴾ که تپوه پي مده گه يشمش مه گهر رور به دپره حهت به بيت
 ﴿يَا رِبَّكَمْ رَوْفٌ رَحِيمٌ﴾ به راستي پهر و مردگار تان رور به سور و به به رمي به (بؤ نادعي) ﴿وَلَقَدْ
 رَفَعْنَا وَالْحَبِيرَ﴾ وه له پ و ماب و نتر و گوي دريژ (ي بؤ دروست کردون) ﴿لَزَعْنَاهُ دَرَسَةً﴾
 له بهر له وهی سواريان بي و هوی رازانه و شس بي بو تپوه ﴿لَزَعْنَاهُ﴾ (لَقَسْنَاهُ) وه (حو) شني وا
 دروست ده کات که (تپنا) تپوه مابرانسي ﴿وَعَلَى نَحْنُ فَصَدَّ سَبِيلَ﴾ ريگي راست بيشانديان
 (به به سده کي) نه به بو حرايه ﴿وَمِنْ حَذِيرٍ﴾ وه همديک له ريگ کاي لار و باريکه ﴿وَرَوْثَةً بَعْدَ كُلِّ
 انْتِمَارٍ﴾ وه له گهر (خوا) بيويستايه هم مووناني ريموروس ده کرد ﴿فَوَدَّ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَن يَدْعُوا
 لَهُمْ﴾ (خوا) راتپکه که له ناسمانه وه باراني بؤ ماراندون ﴿فَنَجَّاهُ مِنَ شَرِّ﴾ ناو خوارده و تان له و
 (بارانه) به ﴿وَمِنْ سَحَابٍ مِّمَّنْ﴾ و هوی سهور بووي بوه کيشه که مهر و مالاني لي ده به وه ريس
 ﴿بُنِيَ لَهُمْ مَدِينٌ﴾ به و (ناوه خوا) بؤ تان دبر و نيست کشتو کال ﴿وَرَبُّهُمْ وَحَبِيرٌ
 وَالْأَنْبَ﴾ و رهنوون و دار خورما ميو و بهر ﴿وَمِنْ مَكْنٍ شَرِبَ﴾ وه هم سو و بهر و ميو به ک
 ﴿بِئْسَ فِي ذَلِكَ تَوَثُّوا﴾ به راستي له وه دا (باس کرا) به لگه به کس روون هم به بو
 نه و که سانه ي بير ده که به وه ﴿وَمِنْ مَكْنٍ شَرِبَ﴾ وه راسي هيتاوه بوتان شه و و پرز
 (به خر مه نسي تپوه ديه) ﴿وَمِنْ مَكْنٍ شَرِبَ﴾ و خور و مانگ ﴿وَمِنْ مَكْنٍ شَرِبَ﴾ هره و ها
 نه ستره کانيش رام هيسراوون به هره ماني خوا ﴿بِئْسَ فِي ذَلِكَ تَوَثُّوا﴾ به راستي له وه دا
 (باس کرا) به لگه ي رور هم به بو نه وانه کمزيون و تپه گن ﴿وَمِنْ مَكْنٍ شَرِبَ﴾ وه (رامي
 هيتاوه) بوتان نه وه ي دروستي کردوه له ره ويدا و بلاوي کردوه نه وه ﴿وَمِنْ مَكْنٍ شَرِبَ﴾ که به ريگ
 و جوريان جياواره ﴿بِئْسَ فِي ذَلِكَ تَوَثُّوا﴾ به راستي له وه دا باسکرا ﴿لَا يَهْ يَتَوَثُّوا﴾ بيشانه يه کي
 روون هم به بو نه وانه ي که ناموز گاري و هره گرس ﴿وَمِنْ مَكْنٍ شَرِبَ﴾ هره و ها
 وه نه و (حو ديه) راتپکه که دهر ياي رام هيتاوه بو نه وه ي گوشني تاره ي لي به حون (مه به ست ماسي
 و هاوشپوه کايه تي) ﴿وَمِنْ مَكْنٍ شَرِبَ﴾ وه بو نه وه ي خشليشي لي دهر به نسي که ده ي
 پوشش (بؤ خؤ رازانه وه وه دور و سه ده و و مرواري) ﴿وَمِنْ مَكْنٍ شَرِبَ﴾ و که شنيه کي
 ده سي ناري دهر ياکه لهت ده که و ﴿وَمِنْ مَكْنٍ شَرِبَ﴾ وه بو نه وه ي هه بدنت
 له وه زل و پوري خوا به دمس بيش و بؤ نه وه ي سوپاسي خولش بکن ﴿

﴿وَأَنزِلُ فِي ذَٰلِكَ مِثْرًا لَّكَ﴾ (خوا) نه‌رویدا چمد شاخینکی دامه‌ر راوی داناوه ﴿أَن تَمِيدَ بِكَ﴾ مو
 نه‌وی ئیوه به‌له‌رینیت ویتوان له‌سهری بزیس ﴿وَنَهْرٌ﴾ وچه‌م و پرووباری (تبادانوه) ﴿وَنَسِيلًا
 لِّمَن كَانَ يَمْنًا﴾ هه‌روه‌ها رینگای رور (ی به‌دی هیناوه) بۆ نه‌وی ئیوه‌ری ی پی ده‌ر که‌ن ﴿وَنَسِيلًا
 لِّمَن كَانَ يَمْنًا﴾ هه‌روه‌ها شانه‌ی روری داناوه و نه‌سهرش خه‌لکی پی ده‌ر که‌ن
 (نه‌شه‌ود) ﴿أَن تَمِيدَ بِكَ﴾ چا ناچار تبت (نه‌مانه) دروست ده‌کات و مک که‌سیت و به
 که‌ هیچ دروست ده‌کات ﴿أَن تَمِيدَ بِكَ﴾ نه‌وه بۆ بیر ما که‌مه‌وه ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ نه‌وه بۆ
 وه‌ نه‌گه‌ر (نه‌مانه‌یت) به‌مه‌ کاتی خوا بزمیر و مانوان بیار زمیر ﴿أَن تَمِيدَ بِكَ﴾ به‌راستی
 خوا لیسورده‌ی میهرمانه ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ وه‌ خوا ده‌رانی چی ده‌ شارده‌وه ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾
 و چی ناشکر ده‌ که‌ن ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ نه‌وانه‌ش هاویریان لی ده‌ که‌ن به‌مه‌ که‌له‌ خوا
 ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ هیچ شیت دروست ما که‌ن به‌لکو حویان دروست کروی ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾
 خه‌لکی (مردوی بی گینس) ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ (نه‌مانه) هه‌ست ما که‌ن که‌ی (حویان
 و خه‌لکی) ریسور ده‌ که‌ر نه‌وه ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ خوا ی ئیوه‌ خوا به‌ کی تاک و ته‌پایه
 ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ چا نه‌وانه‌ی که‌بیر و نه‌هتس به‌روزی دواپی ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾
 شکرور ﴿دل که‌پس بی باور ده‌مه‌شه‌ خویان به‌رل ده‌رانی ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ راسته
 بنگومان خوا ده‌رانیست ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ به‌نه‌وه‌ی ده‌ی شار به‌وه‌ نه‌وه‌ی ناشکری ده‌ که‌ن
 ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ به‌راستی خوا خوی به‌رل ده‌رانی خوش ناویت ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾
 ده‌رانیست ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ وه‌ کاتیک مه‌وانه‌ بو تربت نایا په‌رومردگارتدن چی نارده‌ته‌ خواره‌وه
 ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ ده‌لیس حیکایه‌ت و نه‌فسانه‌ی پرو پوچی پشوو ده‌کان ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾
 زور نه‌وه‌ی باری گوماهی خویان به‌مه‌وه‌ی هه‌لگیر ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ نه‌روزی درایدا
 ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ له‌ که‌ل هه‌ندیک له‌باری گوماهی نه‌وانه‌ی که‌ ته‌مان گو مرایان ده‌کردن
 ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ به‌می رانیاری ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ بیدارم رور به‌ده‌ نه‌وه‌ی که‌هه‌لیده‌ گرن (و ده‌گیر به
 نه‌ستو) ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ش که‌ له‌پیش نه‌مانه‌وه‌ بوون بیلاتیدن گیرا
 ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ چا خوا کوشک و خانووه‌ کانیانی له‌پس و به‌ده‌وه‌ ده‌ره‌تسا
 ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ نه‌وسا سه‌رمانه‌ کانیان له‌سه‌رمانه‌وه‌ روخا به‌سه‌رمانه‌ ده‌ره‌تسا
 ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ له‌لانه‌ که‌وه‌ سراپان بۆ هات که‌هه‌ستان پی به‌ده‌ کرد ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾

«لَمَّا رَأَى الْعَصَا تُحْيِي الْمَيِّتَ» پاشان له‌روزی دوایدا ریسوا و مهر شوریا ده‌کات «وَلَمَّا رَأَى أَنَّهُ يُحْيِي الْمَيِّتَ» (و‌خو پیا) ده‌رومونت له‌کوتس نه‌هاو‌مه‌شانه‌ی «كُنْتُ تُحْيِي الْمَيِّتَ» که‌تیوه له‌به‌ر نه‌وان مملاتیسی (بیعه‌مه‌ره‌کان و بر‌واداران) تان ده‌کرد ده‌بارمیاں «قَالَ تَبْنَؤُا رُؤُوسَکُمْ» نه‌وانه‌ی رانبریاں پی در‌اسو ده‌لین «إِنَّ حُزْنَکُمْ أَتَمُّ وَشَوْءُکُمْ» نه‌واستی ریسویس و نه‌ده‌ختی نه‌مرو «عَلَّی تَعْمُرُونَ» سو‌سن ناو‌ه‌رته «إِنَّ مَوَدَّعَتَکُمْ» نه‌وانه‌ی که‌فریشته‌کان گیدیاں ده‌کیشس «مَا بَیْنَهُمَا» له‌کاتیکداستم کار سو‌رن له‌خویان «وَدَّعَاکُمْ» جاله‌و کانه‌دامل که‌چ ده‌سن «مَا حَسَبَکُمْ بَیْنَهُمَا» (و نه‌لین) بیعه هیچ خراپه‌به‌کمان نه‌کردوه «سَأَلَکُمْ تَعْمُرُونَ» نه‌لی (خر په‌تان کردوه) بیگومان خوانا‌گاداره به‌و کرد‌ه‌وانه‌ی که‌تیوه ده‌تان‌کرد «وَدَّعَاکُمْ» (و نه‌لین) که‌واته به‌دو‌گی کانی دۆره‌خموه بر‌قه‌دوره‌وه «حَدَّثَکُمْ» تیندا بیسته‌وه به‌ده‌میشه‌پی (و ده‌ناه‌تایی) «فَبَشِّرْهُنَّ بِمَا کُنَّ یَعْمَلْنَ» نای جیگه‌ی خویه‌گه‌وره رانان چمد باخوش و خر په «وَقَدْ بَشِّرْهُنَّ» و ده‌و‌ترا به‌وانه‌ی که‌خویان پاراست (له‌ی بر‌وایی) «مَا رَأَى رَنُکُورٌ حَیْرٌ» نه‌وه په‌رو‌رد‌گارتان چس نادونه‌خواره‌وه ده‌لین خیر و چاکه «لَمَّا رَأَى حُزْنَکُمْ» بی‌نه‌وانه‌ی که‌له‌م در‌پایه‌دا چاکه‌یان کردوه چاکه‌ه‌په «وَدَّعَاکُمْ» و بیگومان جیگای روزی دواپی چاکره «وَمِمَّا رَنُکُورٌ» و چ خوشه‌مال و شویس باربر کار و له‌خواترمان «حَسَبَکُمْ» به‌ده‌شتانیک جیگای مانده‌وه‌ی ده‌میشه‌یین که‌نه‌وان ده‌چنده‌سوی «تَحْرِیْرٌ» (و نه‌لین) در‌باره‌کانی ده‌رو‌ن به‌زیر (قه‌سرو دره‌خنه‌کان) یاده «وَمِمَّا رَنُکُورٌ» له‌و به‌ده‌شت به‌دایه نه‌وه‌ی بی‌به‌وی بویان ناماده‌په «کَذِبَکُمْ» نابه‌و جور و خو به‌دانشی خو باربر‌ه‌ران و خوان‌ه‌سان ده‌داته‌وه «إِنَّ مَوَدَّعَتَکُمْ» نه‌وانه‌ی که‌فریشته‌کانی (گیان کیشان) گیایان ده‌کیشن به‌پاکي «وَدَّعَاکُمْ» (فریشته‌کان) ده‌لین سه‌لامتان لی بیت «وَدَّعَاکُمْ» بی‌گانه‌نموس بی‌جه به‌ده‌شته‌وه به‌هوی نه‌وه‌ی که‌ده‌تان‌کرد (له‌دوب‌دا) «وَمِمَّا رَنُکُورٌ» (لأنَّ شَهَادَتَکُمْ) تابا (نه‌وسن ناو‌ه‌رته) چاو‌ه‌ری‌ی چس نه‌که‌ن جگه له‌وه‌ی فریشته‌کان بوتان یس و (گیایان نکیش) «وَدَّعَاکُمْ» یان ده‌ماسی په‌رو‌رد‌گارت بیت (سو سراد‌ه‌یان) «کَذِبَکُمْ» یس من نه‌په «نه‌وانه‌ی پینش نه‌مانیش هدر و ده‌کو نه‌میاں کرد «وَمِمَّا رَنُکُورٌ» و خواستمی لئ به‌کردن «وَدَّعَاکُمْ» به‌لکو خویان سته‌میاں له‌خویان ده‌کرد «وَدَّعَاکُمْ» له‌تا‌کامدا توله‌ی نه‌و خر پانه‌یان نوش سور که‌کردیویان «وَدَّعَاکُمْ» و نه‌و (سرا‌ی) که‌نه‌وان گالتیان پی ده‌کرد ده‌وری دس و هاته‌م‌ریان

﴿وَيَقْدِرُ مِنْ دُونِ أَنْهٍ﴾ ثَمَّوَانْ لَهْ جِیائی خواشانی دهرمستی ﴿لَا يَمِيقُ الْهَرَقُ﴾ که خدو می هیچ
 ورق و پروریه کی ثَمَّوَانْ بیس ﴿مِنْ شَعْوَبٍ وَذُرْمٍ شَيْئًا﴾ نه‌له ناسمانه کان و نه لهره ویدا ﴿وَلَا
 يَخْطِبُورُ﴾ و ماشوایس (پروریان بدهن) ﴿وَلَا يَخْبِرُ بِهِ أَكْثَرُ﴾ که واتنه وینه بو خوا مه‌هیتنه و
 ﴿وَلَا يَمِيقُ الْهَرَقُ﴾ نه‌راستی خوا دهرایت و نیوه نارانی ﴿مِنْ لَّهْ مَثَلًا عِنْدَ مَعْلُوكٍ﴾
 خوا نمو و می هیند و نه‌وه به به‌مده به کی خاوس دار ﴿لَا يَمِيقُ وَشَيْءٌ﴾ که توانای به‌سدر هیچ شتیکدانه
 ﴿وَمِنْ رَقْعَةٍ مِّنْ رِّقَاعٍ﴾ له‌گه‌ل که سیکي (باوه‌دار) که ورق و پروری چاکمان بین دایت له‌لایه
 خومانه وه ﴿لَهُمْ مَعْنَى سِرٍّ وَجَهْرٍ﴾ نه‌ویش له‌و (پروریه) ای سه‌خشیت به‌به‌نی و ناشکرا ﴿مَنْ
 يَتَّقِ اللَّهَ﴾ نایا له‌و دووانه به‌کسان ﴿لَنُحْمِدَهُ﴾ سوپاس و ستایش بو خوا ﴿مَنْ أَحْزَنَهُ لَاقِيَهُمْ﴾
 به‌لام پروریه بیان نارانی ﴿وَمَنْ حَرَبَ نَفْسًا رَّجِيْبًا﴾ وه هدر وه‌ها خوا نمو و می هیند و نه‌وه به‌دور
 پیدر ﴿أَحْزَنَهُ لَاقِيَهُمْ﴾ به‌کیکیان لالی رگماکی به‌که توانای به‌سدر هیچ شتیکد سیه
 ﴿وَهُوَ عَلَى مَوْجٍ﴾ و نه‌و (پیاوه) تهرک و باره به‌سدر خاوه‌به‌که پدوه ﴿بِأَسْفُوفٍ﴾ لایب بحر ﴿بِهِ
 هَرَّ شَوَيْتٍ﴾ پیری هیچ حیر و چاکه به‌ک ماهیتنه‌وه ﴿مَنْ سَوَّى هَرَمًا بِأَثَرٍ بَاقٍ﴾ نایا له‌و که سه
 به‌کسانه نه‌گن که سیت دهرمان نه‌داد گهری بدات ﴿وَهُوَ عَلَى حَرَمٍ شَتَّى﴾ و نه‌و (که سه) له‌سدر
 ریگه به‌کی راست بیت ﴿وَمِنْ شَيْءٍ شَعْوَبٍ وَذُرْمٍ﴾ وه هدر بو خو به‌به‌نی و به‌به‌به‌کانی
 ناسمانه کان و رهوی ﴿وَمِنْ مَرْسَخَةٍ﴾ وه هتاسی و فزنی دوایش (به‌لای خور وه) ﴿لَا يَكُنْ
 الْبَصِيرُ أَهْلًا قَرِيبًا﴾ هدر وه‌کو چاو تروکانیک وایه بیان بریک تر له‌وه‌ش ﴿بِتَّ أَنْهَ عَلَى حَرَمٍ شَتَّى﴾
 دیر ﴿نه‌راستی خوا به‌سدر هه‌موو شتیکدانه به‌توانابه﴾ ﴿وَلَا يَخْرُجُ عَنْ مَوْجٍ مَّهِيَكُ﴾
 خوا نه‌و خویبه به‌که تیره‌ی له‌سکی دایکتان دهره‌تساوه ﴿لَا يَمِيقُ شَيْءٌ﴾ که هیه‌چان به‌دهرانی
 ﴿وَجَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ دَافِعًا﴾ وه (خوا) گوی و چاو و دلی پیدار ﴿هَدَّكُمْ شَكْرًا﴾
 بو له‌وه‌ی سوپاسی (خوا) بکمن ﴿مَنْ يَرِ يَرِ﴾ نایا ثَمَّوَانْ سه‌ره‌معنی مالدیه‌بان به‌دوره؟
 ﴿مُسْحَرَاتٍ لِّخَوَافِهِ﴾ که چون له‌هه‌وای ناسمانداریام هینراون ﴿مَنْ يَشْكُرْ لَآلَهُ﴾ به‌حکله له‌خوا
 کی رایان ده‌گریث (به‌و ناسمانه‌وه) ﴿بِأَنِّي رَيْبٌ فَكَيْفَ يُؤْمِنُ﴾ نه‌راستی له‌و (پراگیر کردنه) دا
 چه‌ده شتیکدانه و به‌لگه هه‌به بو نه‌واته‌ی باره‌دنی ﴿﴾

﴿وَلَا تَجِدُوا أَلِيَّكُمْ﴾ وه سوتيد و په يمانتان مه كهن نه هوي ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا﴾ غه درو باهاكي
له يوان په كتره ﴿مِنْ فِتْنَةٍ تَتَّبِعُهُ﴾ ما يې له پاش چيگير بووي (له سدر ناوېر) هغه څه خپلېسكي
﴿وَيَذَرُوا﴾ و سر او باره حسي نه چه وړن ﴿يَمَاصِدُ شِرَارٍ خَبِيرٍ﴾ نه هوي بهر هغه لستې
كر دستان له پارساري خوا ﴿وَلَا تَكْرِهُوا ظُيُوفَكُمْ﴾ (نه گمروا بس) سرای رور گه وړه تان بو دبيت ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَقْعَدِي﴾ وه بهليس و په يماسي خوا بهر چيكي كهم مه گورېدو وه ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَقْعَدِي﴾ بهر استي نه هوي كه لای خوا هغه چا كتره بو تان ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَقْعَدِي﴾ نه گمروا
نېوه بران ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَقْعَدِي﴾ (چونكه) هر چي لای نېوه به ته و او دبيت نه به و تيت
و دبيت به لای نه هوي لای خوا به هر دبيت ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَقْعَدِي﴾ سوتيد به خوا
ته وانه ي كه به نارام بو و پاداشتيان دده به نه وه ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَقْعَدِي﴾ به پاداشتي چا كتر به
كر دده و كانيېن ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَقْعَدِي﴾ هر كس له پير يان نه مي كړ دده و ي چاكي
كر دبيت ريښكات ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَقْعَدِي﴾ و بر وادارېش بو و بيت نه وه سوتيد به خوا
به زېږنكي خوش ده يان زېږنكي ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَقْعَدِي﴾ و سوتيد يې پاداشتيان دده به نه وه به چا كتر
﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَقْعَدِي﴾ له هوي كه ته و ان ده يان كړه ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَقْعَدِي﴾ (له يې موخه به نه ده يې)
كاتب وېستت قورنات به هوي ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَقْعَدِي﴾ به يان بگره به خوا ده يان نه هوي
ليكرو و دهر كرو له بهر يې خوا ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَقْعَدِي﴾ به استي نه وه (شه يتان) ده سه لاتي ني
په ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَقْعَدِي﴾ به سهر ته وانه ي كه باو دريان هېناوه ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَقْعَدِي﴾ به به پست
به بهر و دگار يان ده يستن ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَقْعَدِي﴾ ته بها ده سه لاتي به سهر نه وه ده ده به
﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَقْعَدِي﴾ كه نه و (شه يتان) ده كه نه دوست پشنيواني خويان و نه وانه ي به هزي
ته و وه بو و نه ته هاو دنده ر ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَقْعَدِي﴾ به معك نه يم ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَقْعَدِي﴾ به يان تايه ييت له جي تايه يتيكي
نرد دانه ريسې ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَقْعَدِي﴾ وه خوا چا كتر ده راني چي ده يريته خواره وه ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَقْعَدِي﴾
﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَقْعَدِي﴾ ده لني توله خوته وه درو هغه به استي به ماوي خوا وه ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَقْعَدِي﴾ (وانه) به لكو
زور به يان هېچ ناراض ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَقْعَدِي﴾ ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَقْعَدِي﴾ ملي جوړه ميل داسه راندوه ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَقْعَدِي﴾ له لايېن
په رور دگار ته وه بهر استي ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَقْعَدِي﴾ تا ته وانه ي ناو دريان هېناوه به رور او يان نكات
﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَقْعَدِي﴾ و رين هوي و موژدهش بيت بو مو مو لمانان ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَقْعَدِي﴾

«وَبَقَّةٌ نَبَّهَتْ يَهُوَنادَبَ» سونده به‌خواب‌نگومان شه‌ه دهرانس کهنه‌سور (سی باوهر به) ده‌لس
 «بَعَاثُفَهُمْ بِشَرِّ» هه‌ر ناده‌سی به (نهم قورنانه‌ی) فتری (موحهمه‌د) ده‌کات (مه‌به‌ستین
 کابرایه‌کی رومی بیوا) «يَسَّاتُ نَدَىٰ يُجَنُّوْنَ» به‌عجیب که‌چی رمانی نه‌و که‌سه‌ی نه‌وی
 دمه‌به‌پال مه‌جه‌می به «وَهه يَسَّاتُ عَرَفُ مَبِيتُ» و نهم (قورنانه)ش به‌رمانی هه‌ره‌ی بارو و پروو
 (دیه‌ریوه) «يَسَّاتُ نَدَىٰ يُجَنُّوْنَ» به‌راستی نه‌وانه‌ی که‌برواییان به‌نایه‌ته‌کانی خوا
 سی به «لَا يَهْدِيهِمْ نَبَهُ وَنَبَهُ» یه‌خوای گه‌وره ریموویان ساکات، و س‌ری سه‌ختی یو
 ناماده‌کره‌وون «يَسَّاتُ نَدَىٰ يُجَنُّوْنَ» یی‌گومان ته‌ها نه‌وانه درو‌ه‌ده‌به‌سور به‌نوی
 خوه «لَا يَهْدِيهِمْ نَبَهُ» که‌باوهریایان به‌نایه‌ته‌کانی خوا سی به «وَرُؤَيْتُ فَمُ أَكْثَرُ»
 و هه‌ر خویان درو‌رس «مَنْ حَسِبَ أَنَّهٗ مِنْ غَدٍ يَمْسِكْ» نه‌و که‌سه‌ی یی باوهر یی به‌خوا به‌باشان
 باوهره‌تس «لَا مَسْخَرَةَ» مه‌که‌ر که‌سیت زوری ئی کرایت «وَمَنْ يَمْسِكْ يَأْتِ بِشَرِّ» و دل‌شی
 دامه‌ر و نارام بیت به‌باوهر «وَرَجَحْ مِنْ شَرِّ» به‌لام که‌سیتی دلی خوش و شاه‌مان
 بیت به‌ی باوهری «فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنْ غَدٍ يَمْسِكْ» قی خوا که‌وون «وَرُؤَيْتُ فَمُ أَكْثَرُ»
 غطه‌ر «و س‌رای گه‌وره‌یای ده‌ی «وَرُؤَيْتُ فَمُ أَكْثَرُ» نهم (هه‌ره‌شه‌یه) له‌به‌ر نه‌ویه به‌راستی نه‌وانه
 «نَسَحَرُ نَحْوَهُ» نایف غو «لَا حَرَّ» و بیانی دو‌بیایان لا‌خوشه‌ویستر یو‌ره‌زیانی و زوری دوا‌ی
 «وَأَنْتَ تَلَهُ لَا يَهْدِيكَ» نه‌و ته‌سور «و مه‌راستی خوا ریمووی که‌سانی یی باوهر ساکات «وَرُؤَيْتُ فَمُ أَكْثَرُ»
 «وَرُؤَيْتُ فَمُ أَكْثَرُ» نه‌وانه که‌سانیک «صَبَّحَ نَدَىٰ يُجَنُّوْنَ» خوا موری باو به‌سه‌ر دل «وَسَمِعْتُ
 وَنَصْرِهِ» و به‌سه‌ر گوی و چاویاندا «وَرُؤَيْتُ فَمُ أَكْثَرُ» وه هه‌ر نه‌وانه یی ناگایان «وَرُؤَيْتُ فَمُ أَكْثَرُ»
 «لَا حَرَّ نَهْمُ» و لاجره‌ر «و راس‌ته و یی‌گومان نه‌وانه له‌روزی دوا‌ییدا «وَرُؤَيْتُ فَمُ أَكْثَرُ» هه‌ر نه‌وانه
 ره‌ره‌مه‌دن «وَرُؤَيْتُ فَمُ أَكْثَرُ» باشان به‌راستی به‌روه‌ردگارت به‌نه‌وانه‌ی کوچیان
 کردوه «مَنْ تَقْدِمُ فَرَسُوْهُ» له‌باش نه‌وی س‌را دران باشان جیهاد و ئی کوشانیان کرد
 «وَرُؤَيْتُ فَمُ أَكْثَرُ» و به‌نارام سوون یی‌گومان به‌روه‌ردگارت له‌دوا‌ی نه‌و «وَرُؤَيْتُ فَمُ أَكْثَرُ»
 نجه‌س «لَنْ يَمُوتَ» می‌هره‌یانه (بزیان) «وَرُؤَيْتُ فَمُ أَكْثَرُ»

﴿سَمِيعٌ رَّحِيمٌ﴾ پاشان به‌راستی په‌رو مردگارت بؤ نه‌وانه‌ی ﴿عَبْدُ اَسْوَدٍ خَبِيرٌ﴾ حر په‌پس
 کردووه به‌مدی ﴿شُرَاؤُ مِنْ سَعْدِیَّتْ﴾ پاشان دوی له‌وه گه‌راویده‌ته‌وه و تویه‌پان کردووه ﴿وَصَحْرٌ﴾
 و کرداری خویان چاک کردووه ﴿رَمَتْ﴾ به‌راستی په‌رو مردگارت ﴿مَرَّتْ﴾ له‌پاش له‌ونه
 ﴿مَلُؤْ رَجِیْمٌ﴾ بیسورده‌ی میهره‌پانه ﴿بَنَیْ تَرْهَیْمٌ﴾ به‌راستی ئیراهیم ﴿حَكَّ اُتْمَةُ فَبِیْمَةٍ﴾ (بو
 خوی) نوممه‌شک بوو گوئرایه‌ل و قهرمانه‌رداریق خوا ﴿حِفْ وَثِیْتُ مِنْ تَشْرِیْکِ﴾ لا ده‌ریو له‌هم‌مو
 نابینکی ماهدق و هدرگیر له‌هاویده‌ش دانه‌ران به‌بووه ﴿حَفِیْزٌ اَلْقَبِیْمَةُ﴾ شوکرانه‌ی بڑیری (خوا)
 بووه به‌هرامه‌ر سارو بیعه‌ته‌کانیدا ﴿نَجِیْمَةُ وَهْدٍ مِنْ مِیْرُوحَتِیْمِ﴾ نه‌وش هه‌لسی مژرد و پرینگی
 راستی پشان دا (که‌تلاسه) ﴿وَهْدِیْمَةُ اَلْقَبِیْمَةِ﴾ وه نیمه‌له‌دوبادا بیعه‌ت و به‌هری چاکمان
 پی به‌خشس ﴿وَهْدِیْمَةُ اَلْقَبِیْمَةِ﴾ وه به‌راستی نه‌و له‌روزی دویشتدا له‌ریسری چاکاندا به
 ﴿لَمْ وَجِدْ اَلْقَبِیْمَةَ﴾ پاشان بیگمان بو کردیت ﴿اَلْقَبِیْمَةُ تَرْهَیْمِ﴾ که‌به‌په‌روی ناییی ئیراهیم بکه
 ﴿حَفِیْزٌ وَهْدٍ مِنْ مِیْرُوحَتِیْمِ﴾ چونکه‌پاک و راست بوو به‌هیچ جور له‌هاویده‌ش دانه‌ران به‌بوو
 ﴿بَدِیْعِیْنِ سَبَبِ عَلَیْنِ﴾ بیگومان (ریزگرتی) روزانی شهمه‌ته‌ها له‌سهر نه‌وانه‌ دالرا ﴿اَلْقَبِیْمَةُ﴾
 بیه‌ که‌جیوار بوو نیایدا ﴿وَهْدِیْمَةُ اَلْقَبِیْمَةِ﴾ وه به‌راستی په‌رو مردگارت ﴿بِحَفِیْزِیْمِ بِنَهْیْمِ﴾ دادوهری
 ده‌کات له‌په‌نیایدا ﴿بِنَهْیْمَةُ اَلْقَبِیْمَةِ﴾ له‌روزی دوییدا ﴿فِدَاکُ تَرْهَیْمِ بِنَهْیْمِ﴾ له‌وی که‌نه‌وان نیایدا
 جیوار بوو ﴿دَعَا مِنْ سَبَبِ رَهْیْمِ﴾ (خهلکی) بانگ بکه‌سو و پبازی په‌رو مردگارت ﴿وَالْقَبِیْمَةُ﴾
 رَحْمَةُ اَلْقَبِیْمَةِ به‌دنیای وه ناموزگاری جوان و چاک و شیرین ﴿وَحَدِیْمَةُ﴾ وه له‌گه‌لیس مدی
 (موجاده‌له‌بکه) ﴿بَنَیْ مِنْ حَفِیْزِیْمِ﴾ به‌چاکترین شیوه ﴿بَنَیْ مِنْ حَفِیْزِیْمِ﴾ بیگومان په‌رو مردگارت خوی
 چاک ده‌رانی ﴿بَنَیْ مِنْ حَفِیْزِیْمِ﴾ به‌وانه‌ی گومراوون و لایاندا وه له‌پرینگاکه‌ی ﴿وَهْدِیْمَةُ اَلْقَبِیْمَةِ﴾
 وه هدر خوشی رانایه به‌وانه‌ی له‌سهر پرینگی راستی ﴿وَهْدِیْمَةُ اَلْقَبِیْمَةِ﴾ وه نه‌گه‌ر توله‌تن سه‌نده‌وه
 ﴿فَتَتْ تَرْهَیْمِیْمِ اَلْقَبِیْمَةَ﴾ نه‌وه به‌ته‌مداری نه‌و مستهمه‌ی دژتان کساره‌وه توله‌بکه‌نده‌وه ﴿وَهْدِیْمَةُ﴾
 صَبْرٌ تَرْهَیْمِ وه نه‌گه‌ر نارام بگرن ﴿تَرْهَیْمِیْمِ اَلْقَبِیْمَةِ﴾ نه‌وه باشتره‌بو قارام گرن ﴿وَصَبْرٌ﴾ وه (له‌ی
 موحه‌مه‌د پبیره) دان به‌خوئدا بگزه ﴿وَصَبْرٌ اَلْقَبِیْمَةِ﴾ نارام گرتنه‌که‌شت ههر به‌(پار مدنی) حویه
 ﴿وَلَا تَخْرُجْ عَنْهُمْ﴾ و خه‌ه‌تیان بو م‌م‌حو ﴿وَلَا تَخْرُجْ عَنْهُمْ﴾ و به‌و فیل و پیلانانه‌ش ده‌یکه‌ن دل
 ته‌بک م‌به‌به ﴿بَنَیْ مِنْ حَفِیْزِیْمِ﴾ به‌راستی خوا له‌گه‌ل نه‌وانه‌به‌که‌خودان پاراستووه (له‌تاوون)
 ﴿وَحَفِیْزٌ اَلْقَبِیْمَةِ﴾ هه‌روه‌ها له‌گه‌ل نه‌واته‌شد به‌که‌حیز خوار و چاکه‌کارن ﴿وَحَفِیْزٌ اَلْقَبِیْمَةِ﴾

سورتي ﴿الاسراء﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه ناوي خواي به خشنده ي مېړه بان

﴿سُبْحَنَ رَبِّيَ الْأَعْلَى﴾ پاك و ښكاردې يو ته وراته ي كه شه وړه وي كرد ﴿يَعْلَمُ الْغُيُوبَ﴾ به بهنده ي خوي
له شه وړنكدا ﴿مَنْ حَسْبُكَ خَلْقَ﴾ له مرگه وتي حه رانه وه (له شاري مه ككه) ﴿يَسْأَلُ الْمَوْتَى﴾
يو مرگه وتي (الاقصى) له (بيت المقدس) ﴿يَدْعُ الْبَنَاتِ عَنْ أَبْنَائِهِ﴾ كه ده ورو به ريسان پسرور و هېدار
كرد ووه ﴿بَرِيَّةً مِنْ بَرِيَّةٍ﴾ يو شه وې هېنديك له بل كې و پيشانه وړ و به كاني خوماني پيشان به دي
﴿يَوْمَ تَكُونُ الْأَنْفُسُ الْفُجُورَ﴾ به راسني هره نه و پيسه ري پيايه ﴿وَهُنَّ يَتَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ﴾ وه ته وراتيشمن
به خشني به موه سا ﴿رَجَعْنَاهُ أَهْلًا مِنْهُمْ﴾ وه نه و (ته وراته) مان كرده هوي پشمو وې يو شه وې
نيسرائيل ﴿لَا تَجِدُ أُولَئِكَ ذُرِّيًّا وَحِيدًا﴾ (پيمان ووتس) كه پتېكه له من كېس مه كېه پشنيواني
خوتن ﴿ذُرِّيَّةً مِنْ حَتَّى مَعَ الْوَجْهِ﴾ (شه ي) شه وې نه و كه سانه ي كه له گل سووچ (به كه شپدا)
هېلمان گرتن ﴿بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به راسني سووچ بهنده په كي رور سووچاس گور ر يوو ﴿وَقَضَيْنَا إِلَيْهِمْ سُرَّتَهُمْ﴾ به ووه كاني نيسرائيلمان نا گدار كرد و هو الومان پندان له بهمه كه پاندا
﴿تَقْبَلُونَ فِي الْأَرْضِ مَرْبِيًّا﴾ كه سووچ به خواتيوه خرابه كاري ده كېن له روري دا دوو جار ﴿وَتَقْبَلُونَ
عَنْ حَبِيبِكُمْ﴾ و ښكومان به ووه ووه رال دمن (به سمر خه لكې دا) به ورو به ووه په كي رور كه ووه
﴿يَوْمَ تَجُوزُ عَنْهُ الْأَرْضُ﴾ جا كاتيك به كه ميس به ليس (له و دووانه) هات (كه به لينشان پندراود)
﴿بِأَسْمَاءٍ عَلَيْهِمْ صَلَاتُكَ يَوْمَ تَكُونُ الْأَرْضُ﴾ به ووه به راسني سووچ بهنده په كي حومان ﴿وَأُولَئِكَ سُرَّتُهُمْ﴾ كه خاوه ي
ده ست و هشتديكي به تيس له جهنگ دا ﴿وَجِوْجُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ نه محب ته وانه ده گريس به دار
وراته كه تاندا ﴿وَحُكْمٌ وَعِدَةٌ مُعَقَّدَةٌ﴾ وه نه و به لينكي به دي هېتراو يوو ﴿تَرْجِعُهُمْ فِي الْوَحْشِ﴾
عليهذ ﴿له پاشان جاريكي تر نيو به سه رياندا رال ده كه يسه ووه ﴿وَأُولَئِكَ سُرَّتُهُمْ﴾ وه دارايي
و كوپي زورشان پي ده به خشني ﴿وَجَسَدٌ مَحْذُومٌ﴾ وه له شكر و كهستان (له جاري پيشور)
رور تر ده كه پي ﴿وَأُولَئِكَ سُرَّتُهُمْ﴾ نه گهر نيوه چا كه يكه نه و چا كه يو خوتن ده كه
﴿وَأُولَئِكَ سُرَّتُهُمْ﴾ وه نه گهر خرابه ش يكه نه و (سراكي) همر يو خوتنه ﴿يَوْمَ تَجُوزُ عَنْهُ الْأَرْضُ﴾
جا كاني به نسي (سرا و تولي) دوو هم هات ﴿سُحُورٌ وَنُفُورٌ﴾ يو شه وې په ژاره و جه هت
به و حيار تانه ووه ده كه ووت ﴿وَيَوْمَ تَكُونُ الْأَرْضُ﴾ وه يو شه وې به چه ووه ساو مرگه وتي له نصاوه
﴿يَوْمَ تَكُونُ الْأَرْضُ﴾ هره چوپيك له جاري به كه مدا چرومه ناويه ووه ﴿وَيَوْمَ تَكُونُ الْأَرْضُ﴾
وه نه ووه ي و تر نې يكه نه ويران كرده يكي كه ووه

﴿عَسَىٰ رَبُّكَ أَن يَبْعَثَ رَسُولًا﴾ نو مید وایه پەر و مردگار تان ره حستان بی سكات (نه گهر نگه ریموه بولای خوا)
 ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾ نه گهر نگه ریموه (بو سمر ناوان) تيمش ده گه ریموه (بو سمر ادا تان) ﴿وَلَوْلَا حُجْرَةُ مُوسَىٰ﴾
 خيبر ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ خَمَّانِ﴾ نه گهر نگه ریموه (بو سمر ناوان) تيمش ده گه ریموه (بو سمر ادا تان) ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾
 ریمووسی ده کات ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾ نه گهر نگه ریموه (بو سمر ناوان) تيمش ده گه ریموه (بو سمر ادا تان) ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾
 ده دات به و باره دارانه‌ی ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾ نه گهر نگه ریموه (بو سمر ناوان) تيمش ده گه ریموه (بو سمر ادا تان) ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾
 پاداشی گه وریان بو هیه ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾ نه گهر نگه ریموه (بو سمر ناوان) تيمش ده گه ریموه (بو سمر ادا تان) ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾
 دوی ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾ نه گهر نگه ریموه (بو سمر ناوان) تيمش ده گه ریموه (بو سمر ادا تان) ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾
 هاوار بوشهر و خراپه ده کات ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾ نه گهر نگه ریموه (بو سمر ناوان) تيمش ده گه ریموه (بو سمر ادا تان) ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾
 وه ناده‌ی هه میله هه پنده بی ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾ نه گهر نگه ریموه (بو سمر ناوان) تيمش ده گه ریموه (بو سمر ادا تان) ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾
 ده سه لانی خود ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾ نه گهر نگه ریموه (بو سمر ناوان) تيمش ده گه ریموه (بو سمر ادا تان) ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾
 ونه لگه ویشانه‌ی رزمان پروماک کرده ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾ نه گهر نگه ریموه (بو سمر ناوان) تيمش ده گه ریموه (بو سمر ادا تان) ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾
 بگه رین ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾ نه گهر نگه ریموه (بو سمر ناوان) تيمش ده گه ریموه (بو سمر ادا تان) ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾
 بران ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾ نه گهر نگه ریموه (بو سمر ناوان) تيمش ده گه ریموه (بو سمر ادا تان) ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾
 ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾ نه گهر نگه ریموه (بو سمر ناوان) تيمش ده گه ریموه (بو سمر ادا تان) ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾
 (چا که بیت یا خر په) ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾ نه گهر نگه ریموه (بو سمر ناوان) تيمش ده گه ریموه (بو سمر ادا تان) ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾
 نامه‌یک که به گراومی (و هه موو کرده و کانی بیدا مو سراه) و ده بیت ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾ نه گهر نگه ریموه (بو سمر ناوان) تيمش ده گه ریموه (بو سمر ادا تان) ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾
 نامه کات بحرته رده ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾ نه گهر نگه ریموه (بو سمر ناوان) تيمش ده گه ریموه (بو سمر ادا تان) ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾
 ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾ نه گهر نگه ریموه (بو سمر ناوان) تيمش ده گه ریموه (بو سمر ادا تان) ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾
 و هیدایه ته‌کی (سورده و قارانه‌کی) هه مو خوی دهیت ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾ نه گهر نگه ریموه (بو سمر ناوان) تيمش ده گه ریموه (بو سمر ادا تان) ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾
 بووینت نه و ده بیگومان (ریان و سراه‌کی) هه مو خوی دهیت ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾ نه گهر نگه ریموه (بو سمر ناوان) تيمش ده گه ریموه (بو سمر ادا تان) ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾
 گوماهی هیچ که سیکي مره‌نا گرت ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾ نه گهر نگه ریموه (بو سمر ناوان) تيمش ده گه ریموه (بو سمر ادا تان) ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾
 رسول ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾ نه گهر نگه ریموه (بو سمر ناوان) تيمش ده گه ریموه (بو سمر ادا تان) ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾
 شمار و گویدیت له‌ساو یه بی ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾ نه گهر نگه ریموه (بو سمر ناوان) تيمش ده گه ریموه (بو سمر ادا تان) ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾
 خراپه کار و رور دهره کانی ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾ نه گهر نگه ریموه (بو سمر ناوان) تيمش ده گه ریموه (بو سمر ادا تان) ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾
 جا بریاری (سردان) پیوست دهیت بو (دانشتوانی) نه و شمار و گویدانه ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾ نه گهر نگه ریموه (بو سمر ناوان) تيمش ده گه ریموه (بو سمر ادا تان) ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾
 ده که بی بریران کر دیکی نه‌واو ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾ نه گهر نگه ریموه (بو سمر ناوان) تيمش ده گه ریموه (بو سمر ادا تان) ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾
 نو ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾ نه گهر نگه ریموه (بو سمر ناوان) تيمش ده گه ریموه (بو سمر ادا تان) ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾
 له چهره‌کی پاش مووچ ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾ نه گهر نگه ریموه (بو سمر ناوان) تيمش ده گه ریموه (بو سمر ادا تان) ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾
 ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾ نه گهر نگه ریموه (بو سمر ناوان) تيمش ده گه ریموه (بو سمر ادا تان) ﴿وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ﴾

﴿مَنْ كَانَتْ يَدَاكَ عُتْقَةً﴾ هره كه سيك ته بها زباني دوبيای تويت ﴿عَنْ يَدَيْهِ﴾ لدم (دوبيا) دارو وېي
ي ده دېن ﴿مَنْ كَانَتْ يَدَاكَ عُتْقَةً﴾ نهوې معانهوې بو هره كه سيك ﴿تُرْحَمَ بِهِ جَهَنَّمَ﴾ له باشان دوره خصم
بو سر داوه ﴿يَعْتَقُ مَدَنُومَ مَدَنُومَ﴾ ده چيته ناوې نه لومه كراوې و دهر كراوې له مېهره ماني خو ﴿وَمَنْ
كَانَ رُذْلًا جَرًّا﴾ هره كه سيكيش مه هستي و فزي دوايي بو ويست ﴿وَسَوْفَ نَسْقِيهِ﴾ وه هرولي
سودات نه و حوره ي شايسته ي نهوې ﴿وَهُوَ مَوْتٌ﴾ و ناوهر داريش يست ﴿وَمَنْ كَانَتْ سَعِيرًا
مَشْكُورًا﴾ ناله وانه كرده و و نيكوشانه كه يان وهر گير اوه (لای پهر وهر دگاريان) ﴿وَكَلَّا تُمْنُ﴾
ده نه خشيې نه هه مووان ﴿هَلْ وَهَدَا﴾ نه وانه (كه هره دوبييان دهوېت) و نه وانه شې (كه پروزي
دو پيان دهوې) ﴿مَنْ عَقَّ رِجْلًا﴾ له به خشيې پهر وهر دگارت (لدم دوبيياندا) ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ
مُخْلُوفًا﴾ بېنگومان پروزي و به خشيې پهر وهر دگارت هره گير قه دهغه كراوې نه پوره ﴿وَمَنْ كَانَتْ
يَدَاكَ مَكْنُوفًا﴾ (له ي موچه مېهه د كور) سه رېج بله چون ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ مَكْنُوفًا﴾ (له دوبيياندا) هرولي
هه نه پكېانمان داوه به سه هره پكېاندا ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ مَكْنُوفًا﴾ وه بېنگومان پنه كېان
له پروزي دراپيدا گوره ترو و هره له كانيش گوره ترو ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ مَكْنُوفًا﴾ (له ي لاده مې)
له گېن خواوا پهر ستره پكېان تر مېهه رسته ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ مَكْنُوفًا﴾ نه گېا ده پته لومه كراوې پكېان
سروك و پرموا ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ مَكْنُوفًا﴾ وه پهر وهر دگارت برياري داوه ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ مَكْنُوفًا﴾ كه هېج
شيتك نه به رستې بېهگه نه نهو ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ مَكْنُوفًا﴾ وه له گدل دايك و باركتان چا كه بكن ﴿وَمَنْ
كَانَتْ يَدَاكَ مَكْنُوفًا﴾ نه گهر به كيكېان (باوكت و دايكت) يان هره دوو كيان لاي تو
پيرسورن ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ مَكْنُوفًا﴾ نه ي ماخوشيان پي مه لي ته مانه توفيش ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ مَكْنُوفًا﴾ وه تيان
مه خوپه و پياندا هه نه شاخي ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ مَكْنُوفًا﴾ (بهلكو) ووتې نهو و شيريان (له گه لدا)
به كاريته ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ مَكْنُوفًا﴾ بالي خو به كم رانيې و مېهره بانيشيان بو رايحه
﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ مَكْنُوفًا﴾ بالي نه ي پهر وهر دگارت به حميان پي بكه ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ مَكْنُوفًا﴾ هره چو پيك
نه وړان ميان پهر وهر ده كرد به عدالي ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ مَكْنُوفًا﴾ پهر وهر دگارتان چاك دهر يست
به هره چي له دل و دهر و نماندا هېه ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ مَكْنُوفًا﴾ نه گهر تيوه چاك س و بيري چا كه تن
بيست ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ مَكْنُوفًا﴾ نه و اينيگومان نهو (خوابه) لي موره ديه مو توبه كران ﴿وَمَنْ
كَانَتْ يَدَاكَ مَكْنُوفًا﴾ وه ماني خرمانت مده ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ مَكْنُوفًا﴾ (هه ووه ماني) هه زارو
پنيواريش ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ مَكْنُوفًا﴾ ريانده په وېش مه كمن ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ مَكْنُوفًا﴾ به راستي ريد دپه ووه
﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ مَكْنُوفًا﴾ دوست وېر اي شه پتانه كاس ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ مَكْنُوفًا﴾ شه پت يېش به رانه مې
(بار و بيمه نه كاني) پهر وهر دگاري هه مېشه سېليه ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ مَكْنُوفًا﴾

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لِّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَ أَيْدِيهِمْ وَلَا يُحِيطُ بِشَيْءٍ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾
 په‌روړدگارت بېگای کړدوره بڼت ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ وه هېچ په‌رستراونکی نر نه‌گڼ
 خواډا مه‌په‌رسته ﴿فَتَنَّىٰ جَهَنَّمَ﴾ نه‌گای هېرې ددېرته ماو دزوره خپوه ﴿مَنْ مَعَهُ خُورٌ﴾ به بوه کړاوی
 وددور خپراوې له‌به‌رې خواش ﴿فَنَصَّبَهَا نَارًا﴾ نایا په‌روړدگارتان په‌گړی کړی
 نایه‌نې کړدوره به نېومه ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ له‌دېرته کانېشی دا کچانی بوخوی هه‌لېزاردوره
 ﴿لَا تَنْفَعُكَ نَارُهُمْ إِلَّا نَارًا﴾ به‌راسی نیوه‌وونه‌ی کړی روړگه‌وره (وایه‌جی) ده‌لېس ﴿وَلَمَّا صُرِّقَتِ هَذِهِ
 النُّفُوسُ وَهُوَ سَوْدٌ مِّنْ خِوَالِیْکُمْ﴾ (هه‌سته کانسان) به‌چمد جیور هڼاوه له‌م قورلده، ﴿يَدَّكُرُ﴾
 یو نه‌وې بیرکه‌هوه و ناموزگاری و مرگړی ﴿وَمِنْ مِّنْهُمْ لَنُفُوسٌ﴾ به‌لام (خوانه‌ناسان) هه‌ر
 دور که‌وونه‌پان رباتر ده‌یست (به‌و ماسکرده) ﴿مِنْ مِّنْهُمْ لَنُفُوسٌ﴾ (له‌ی موحه‌مه‌د) ﴿لَمَّا
 بَلَغَ أَهْلُهَا أَهْلَهُمْ﴾ په‌رستراونکی نر یوايه ﴿کَذِبُوا﴾ وه‌ک شو (بت په‌رستان) ده‌لېس
 ﴿لَمَّا بَلَغُوا أَهْلَهُمْ﴾ ده‌گه‌ران به‌دای ﴿بِیْنِ عَرِشَيْنِ﴾ په‌نگاپه‌کدا بولای خواوې هه‌رش
 (که‌خوايه) ﴿نُفُوسٌ﴾ په‌ک وېی گمردو به‌رو و بلنده شو (خوايه) ﴿عَمِلُوا﴾ له‌وې
 شو (بت په‌رستانه) ده‌لېس (دېراره‌ی خوا) ﴿نُفُوسٌ﴾ روړ به‌رو و بلنده تره ﴿نُفُوسٌ﴾
 آله‌ی هه‌ر جهوت لاسانه‌کان نه‌سیجانی خودا ده‌کمن ﴿وَلَا تَنْفَعُكَ نَارُهُمْ﴾ وروې و هه‌رچی
 له‌ماوینده‌په‌ه ﴿وَمِنْ مِّنْهُمْ لَنُفُوسٌ﴾ وه هېچ شېک بیه ﴿لَمَّا بَلَغُوا أَهْلَهُمْ﴾ که‌نه‌سیجانی و سړپاس
 و ستاېشی نه‌و به‌کات ﴿وَلَمَّا بَلَغُوا أَهْلَهُمْ﴾ به‌لام نیوه‌نې ماگن له‌نه‌سیجانی ده‌کیان
 ﴿لَمَّا بَلَغُوا أَهْلَهُمْ﴾ به‌راسی خوا هه‌مینه به‌تارام وله‌سرخو ولیورده‌په‌ه ﴿وَلَمَّا بَلَغُوا أَهْلَهُمْ﴾
 وه (له‌ی موحه‌مه‌د) کاتیک قورشان ده‌خو بیست (به‌سمریاندا) ﴿لَمَّا بَلَغُوا أَهْلَهُمْ﴾ داده‌نیس
 له‌یوان تورو نه‌وانه‌دا ﴿لَمَّا بَلَغُوا أَهْلَهُمْ﴾ که‌باوهرسان به‌روزی دوانی بیه ﴿لَمَّا بَلَغُوا أَهْلَهُمْ﴾ په‌رده‌په‌کی
 مادیار (دېوشهر) ﴿لَمَّا بَلَغُوا أَهْلَهُمْ﴾ وه ده‌لېس به‌سمر دلپاندا ﴿لَمَّا بَلَغُوا أَهْلَهُمْ﴾ چه‌مه‌په‌ده‌کی
 روړ نه‌سورور ﴿لَمَّا بَلَغُوا أَهْلَهُمْ﴾ یو نه‌وې له‌قورشان نې نه‌گڼ ﴿وَلَمَّا بَلَغُوا أَهْلَهُمْ﴾ و گورشیان که‌په‌که‌په
 (تانه‌یستی) ﴿وَلَمَّا بَلَغُوا أَهْلَهُمْ﴾ وه هه‌ر کاتیک ماوی په‌روړدگارت ده‌یست (لای نه‌وې بې باوهرنده‌دا)
 ﴿لَمَّا بَلَغُوا أَهْلَهُمْ﴾ به‌قورشانده‌تاک و تماسی ﴿وَلَمَّا بَلَغُوا أَهْلَهُمْ﴾ به‌پسوری پشنت من ده‌کمن
 ﴿لَمَّا بَلَغُوا أَهْلَهُمْ﴾ بیه چاک ده‌راتیس بوچی نه‌وان گوی ده‌گړن ﴿لَمَّا بَلَغُوا أَهْلَهُمْ﴾
 کاتیک گوی ده‌گړن نه‌تو (له‌ی موحه‌مه‌د) ﴿وَلَمَّا بَلَغُوا أَهْلَهُمْ﴾ هه‌روه‌ها کاتیک پنه‌وه چه‌ده‌کمن
 ﴿لَمَّا بَلَغُوا أَهْلَهُمْ﴾ کانی مستهم کاره‌کان ده‌لېس ﴿لَمَّا بَلَغُوا أَهْلَهُمْ﴾ تپوه به‌ما شوینی پیاونکی
 جادو بیکراو ده‌کمون ﴿لَمَّا بَلَغُوا أَهْلَهُمْ﴾ سمرج به‌چوون ﴿لَمَّا بَلَغُوا أَهْلَهُمْ﴾ مووې جورا و جوزت
 بودینه‌وه ﴿لَمَّا بَلَغُوا أَهْلَهُمْ﴾ سهرته‌حام گومرا بوون ﴿لَمَّا بَلَغُوا أَهْلَهُمْ﴾ تپتر مائوانس ریگای راست
 مدوره‌وه ﴿لَمَّا بَلَغُوا أَهْلَهُمْ﴾ ده‌شلی نایا کانی بوونه‌تیک پروسکیکی رزیو و پتور کاو
 ﴿لَمَّا بَلَغُوا أَهْلَهُمْ﴾ نایا (جاریکی نر) ریلدو ده‌کریینه‌وه و ده‌ینه‌وه به‌درو سکر اوینکی نوی ﴿لَمَّا بَلَغُوا أَهْلَهُمْ﴾

﴿قُلْ﴾ (له‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) پیان بلی ﴿كُنْزُ جَبَرُ رَحِيمَةٍ﴾ نیوه‌س به‌مرد یانه‌ناس ﴿قُلْ﴾
 حَلَّامٌ ﴿یا هه‌ر درست کراونکی نرله‌وه‌ی﴾ ﴿بَكْرَتُیْ ضَرَفٌ﴾ له‌میش و دلنلدا گه‌وره‌به
 ﴿مَسْقُورٌ﴾ جایگومان نه‌وانه‌ده‌لیس ﴿مَنْ یُعِیدُ﴾ کی ریندوومان ده‌کاته‌وه ﴿قُلْ تَبَّ﴾ بلی نه‌ور نه
 (ریندوومان ده‌کته‌وه) ﴿تَعْرِکُ اَوْ مَرُءٌ﴾ که‌به‌که‌م جار دروستی گردوون ﴿مَسْمُوعٌ یُّسْمَعُ وَیَسْمَعُ﴾
 جا (نه‌لاقریه‌وه) سهرت سو ده‌له‌قیس ﴿وَبُزْزُوتُ نَفْسٌ﴾ و ده‌لیس نه‌وه‌که‌ی ده‌یتت ﴿قُلْ عَنَّا﴾
 یکن قریب ﴿بلی نه‌وانه‌به‌نه‌و (روژه‌هاتی) سربک بیت﴾ ﴿وَمِدْغُوحٌ﴾ نه‌و پروزه‌ی که‌سانگتن
 ده‌کهن (له‌گوره‌کاته‌وه) ﴿مَسْجُونٌ عَنَّا﴾ جانیومش ده‌ست به‌جی دیس به‌ده‌م بانگ کردنه‌که‌وه‌به
 سوپس و سه‌ماکرده‌وه ﴿نُفُوسٌ نَّسْتُ﴾ و راه‌رائس به‌ماوه‌نه‌وه (له‌دوبادا) ﴿لَا هِلَا﴾ ماوه‌به‌کی
 که‌م به‌یتت ﴿وَقُلْ یَبْدِی﴾ وه (له‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی به‌به‌نده‌کاسم ﴿یَعْبُوتُ نَفْسٌ حَسَنٌ﴾
 قسه‌به‌ک بکه‌ن که‌جوانتر و باشتری قسه‌بیت ﴿سُتُورٌ﴾ به‌راستی شه‌یتان ﴿یَرْحَمُ رَبُّهُ﴾
 ماکوکی و ناراه‌ده‌خانه‌بیواتیان ﴿سُتُورٌ﴾ به‌راستی شه‌یتان همیشه‌بیوناده‌می
 ﴿عَدُوٌّ مُّبِینٌ﴾ دوورمینکی روون و ناشکرایه ﴿سُتُورٌ﴾ به‌رومردگارتان راناره‌به‌نیوه
 ﴿سُتُورٌ﴾ نه‌گه‌ر به‌وی به‌حشاد بین ده‌کات ﴿سُتُورٌ﴾ یان نه‌گه‌ر به‌وی سزاتان
 ده‌دات ﴿سُتُورٌ﴾ وه نیمه‌نومان به‌ماردوه ﴿عَبْدٌ وَجِبِلٌ﴾ به‌چاودیر و یاریزه‌ر به‌سه‌ریانه‌وه
 ﴿وَرَبُّکُمْ عَزِيزٌ﴾ وه به‌رومردگارت راناره ﴿سُتُورٌ﴾ به‌هه‌ر چی له‌ناسه‌به‌کهن
 وه ره‌ری دبه ﴿وَمَنْ یَصْنَعُ فَعْلٌ نَّهْشٌ﴾ وه سوید به‌خوا اینگومان ره‌لی همدی له‌په‌مه‌مه‌ر به‌ن
 داوه ﴿عَرَفِیْقٌ﴾ به‌سه‌ر هه‌مدیکی تر باشدا ﴿وَرَبُّهُ﴾ و ره‌ورمان به‌خششی به‌داود ﴿سُتُورٌ﴾
 ﴿قُلْ اَنْتُمْ نَبِیُّ﴾ (له‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی (بی ناوه‌ران) هاوار بکه‌ن له‌نه‌وانه‌ی ﴿رَعْمَةٌ﴾ نه‌دوبه‌به
 که‌نیوه‌به‌خوانان ده‌رائس بینکه‌له‌خوا ﴿لَا یَحْکُمُ﴾ جا نه‌وانه‌ده‌سه‌لاتیان به‌ه ﴿کَتِفٌ نَّصْرٌ﴾
 به‌لاور پانتان به‌سه‌ر لایه‌ن ﴿وَلَا یَحْیِلُ﴾ وه (ده‌سه‌لانی) گورانشیان می‌به‌ه ﴿وَسَبْکٌ﴾ به‌بین به‌نوت
 نه‌وانه‌ی که‌نه‌و (به‌دانه‌ه) هاواریان لی ده‌کهن ﴿بَعْمُوتٌ﴾ به‌بین ﴿وَسَبْکٌ﴾ نه‌وانه‌به‌دوای هوکاریکدا
 ده‌گه‌ریس که‌بریکیان کاته‌وه‌له‌به‌رومردگاریان ﴿بَهْمٌ قَدْبٌ﴾ کامیان سربک تره (له‌خراوه‌و به‌لو
 پایه‌ی به‌رزه‌تره) ﴿وَرَبُّکُمْ یَخْتَصُّ﴾ وه به‌هیسوا و نومیلدو به‌حشی شه‌ون ﴿وَحِیْقٌ عَدْبٌ﴾ و له
 سرایشی ده‌ترس ﴿سُتُورٌ﴾ به‌راستی سرای به‌رومردگارت ﴿سُتُورٌ﴾ هه‌میشه‌مه‌ترسی
 لیکراوه‌و حویلیار سرراوه ﴿سُتُورٌ﴾ وه (خه‌لکی) هیچ شارو گوبدیکمان ﴿لَا عَمْرُتُ﴾
 که‌تیمه‌له‌ناویان به‌یس ﴿سُتُورٌ﴾ بیش (هاتی) روژی دوایس ﴿وَلَمْعٌ یُّنْزِلُ﴾
 یان سریان به‌یس به‌سرایه‌کی سه‌خت ﴿سُتُورٌ﴾ نیلا نه‌و (سراده‌ه یان له‌ماو برده‌ه)
 ﴿یَنْکَبُ مَطْوَرٌ﴾ له (لوح‌المحفوظ) نامو سرراوه ﴿سُتُورٌ﴾

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَن يُمْسِكَ سَبَاحَ الْوُجُوهِ﴾ جگه له‌وه‌ی که پیشه‌کان به درویشان تهرانی ﴿وَهُوَ شَدِيدُ النَّقْمِ﴾ که نه‌وه مو‌عجیرانه
 داردمان بو (هزری) سه‌مورود نه‌وه خوشتره‌ی ﴿تَعْلَمُ﴾ که (مو‌عجیره‌یه‌کی) ناشکرا بور
 ﴿فَصَبَّوهُ﴾ که چس (ناو‌مریان به‌شا و) ستم‌بان لنگرد و (سهرمان سری) ﴿وَمَنْ يُؤْمَرْ بِاللَّيْلِ﴾
 وه تيمه مو‌عجیره‌کان تاثيرین ﴿لَا تُخْفِكَ﴾ مه‌گهر بو ترساندن (نم‌گه‌له‌به‌یت) ﴿وَادْعَاكَ﴾
 (بیریکه‌روه) کاتنی پیمان ووتی ﴿تَارِكٌ﴾ به‌راستی به‌رومردگارت ﴿وَمَنْ يَأْتِ بِطَلَبٍ﴾ وه نه‌وه جه‌و بی‌بیدی
 که پیشانی تو‌ماندا (له‌وشه‌و رده‌به‌دا) ﴿لَا يَمْنَعُكَ﴾ همرله‌به‌ر تانی کردسه‌وه‌ی جه‌لکی بور
 ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ السَّيْرَ﴾ هه‌روه‌ها نه‌وه دهره‌جه‌ به‌فریس لی کراوش ﴿فِي غَرَبٍ﴾ که به‌قورئاندا، با‌سمان
 کردوه ﴿وَحَوْلَهُ﴾ وه تيمه (نه‌وه جور به‌لگانه) نه‌وانه دهره‌سین ﴿وَمَنْ يَدْعُ لَتَصْعَبُ الْكِبَرُ﴾
 که چس له‌وه (ترسانده) هیچ‌بان بو ریاد‌ناکات جگه له‌یاخی بوون و سه‌ر که‌شی به‌یت ﴿وَمَنْ يَدْعُ لَتَصْعَبُ﴾
 سورده‌به‌رب مؤناده‌م ﴿وَمَنْ يَدْعُ لَتَصْعَبُ﴾ ته‌وانیش به‌کسر هم‌موریان سورده‌بان برد به‌جگه له‌نیلیس
 (شه‌یتان به‌یت) ﴿وَمَنْ يَدْعُ لَتَصْعَبُ﴾ ووتی نایام سورده‌به‌رم ﴿مَنْ سَفَتَ عَيْتَ﴾ بۆ که‌سیت که له‌قور
 دروستت کردوه ﴿وَمَنْ يَدْعُ لَتَصْعَبُ﴾ (نیلیس) وونی بیم‌لی و هه‌والم به‌وری ﴿وَمَنْ يَدْعُ لَتَصْعَبُ﴾
 غل له‌باره‌ی له‌سه‌وه که‌بیری شه‌وت داوه به‌سهرمند ۱۴ ﴿مَنْ يَدْعُ لَتَصْعَبُ﴾ سویند به‌خوا نه‌گهر دوام
 به‌به‌یت ﴿مَنْ يَدْعُ لَتَصْعَبُ﴾ ساروژی دواپی (مهرم) ﴿وَمَنْ يَدْعُ لَتَصْعَبُ﴾ به‌راستی رال‌به‌یم به‌سه‌ر
 به‌ره‌کانیدا (به‌گومراکردن) ﴿وَمَنْ يَدْعُ لَتَصْعَبُ﴾ که‌میک له‌وان به‌یت (که‌به‌نده‌نایه‌نیه‌کانی خوان) ﴿وَمَنْ يَدْعُ لَتَصْعَبُ﴾
 ﴿وَمَنْ يَدْعُ لَتَصْعَبُ﴾ (خوا به‌شه‌یتانی) به‌روموربو ﴿مَنْ يَدْعُ لَتَصْعَبُ﴾ سا‌هه‌ر که‌س به‌وان شونی تو‌که‌وت
 ﴿وَمَنْ يَدْعُ لَتَصْعَبُ﴾ نه‌وه به‌راستی تو‌له‌ی هه‌موونان دوزه‌جه ﴿وَمَنْ يَدْعُ لَتَصْعَبُ﴾ که‌توله‌یه‌کی به‌به‌ره ﴿وَمَنْ يَدْعُ لَتَصْعَبُ﴾
 ﴿وَمَنْ يَدْعُ لَتَصْعَبُ﴾ وه هه‌ر که‌س نه‌وانه که‌ده‌وانی گومرای بکه ﴿وَمَنْ يَدْعُ لَتَصْعَبُ﴾ به‌ده‌سگت
 و سه‌دای (به‌هفت) ﴿وَمَنْ يَدْعُ لَتَصْعَبُ﴾ و سه‌به‌سهری‌اندا و تی‌بان خو‌ره ﴿وَمَنْ يَدْعُ لَتَصْعَبُ﴾ به‌سوار
 و پیاده‌ی له‌شکره‌که‌ته‌وه ﴿وَمَنْ يَدْعُ لَتَصْعَبُ﴾ وه هاو‌به‌شیان بکه له‌مان و سمان و مدالیاندا
 ﴿وَمَنْ يَدْعُ لَتَصْعَبُ﴾ به‌لپیشیان پی‌بله ﴿وَمَنْ يَدْعُ لَتَصْعَبُ﴾ به‌لام شه‌یتان به‌لپیشیان پی‌مادات ﴿وَمَنْ يَدْعُ لَتَصْعَبُ﴾
 به‌جه‌له‌ماندن به‌یت ﴿وَمَنْ يَدْعُ لَتَصْعَبُ﴾ سگومان به‌نده‌کانی من ﴿وَمَنْ يَدْعُ لَتَصْعَبُ﴾ ده‌سه‌لانت
 به‌سهری‌اندا سی‌یه (و تاوانی گومرایان بکه‌یت) ﴿وَمَنْ يَدْعُ لَتَصْعَبُ﴾ وه به‌رومردگارت به‌سه
 پاریسه‌رو چاودیر بیت ﴿وَمَنْ يَدْعُ لَتَصْعَبُ﴾ به‌رومردگارتان شه‌و راته‌یه ﴿وَمَنْ يَدْعُ لَتَصْعَبُ﴾ که‌شستی به‌ده‌ری‌اندا هاتو‌چو‌پینه‌کات سو‌تیوه ﴿وَمَنْ يَدْعُ لَتَصْعَبُ﴾ بو‌نم‌وه‌ی بکه‌ریس به‌دوای
 هه‌مدیکه‌هه‌ره و زوری نه‌ودا ﴿وَمَنْ يَدْعُ لَتَصْعَبُ﴾ به‌راستی نه‌وه (خوا‌یه) هه‌میشه‌یی می‌به‌ره‌بان
 وه به‌ره‌یی به‌به‌راسه‌ر به‌تیوه ﴿وَمَنْ يَدْعُ لَتَصْعَبُ﴾

﴿وَهُمْ فِي سَفَرٍ﴾ جا کاتیک له‌ده‌یادا مووشی به‌لا و زمان پس ﴿حَسْبُكَ مَا عَرِيتَ لَا يَأْتِي﴾ هه‌مور
 نه‌و (به‌سر اوته‌ی) هاواریان لی ده‌که‌ن وون دهن بی‌حکمه‌ له‌خوا ﴿لَسْتَ بِحَكِيمٍ تَبَرُّ﴾ که‌چی کاتیک
 که‌ (خوا) بر گارتان ده‌کات و ده‌گه‌نه‌ ووشکانی ﴿غِيصَتُهُ﴾ ورو و ده‌گیر (له‌خودا) ﴿وَكُلُّ الْاَشْيَاءِ
 كُفْرٌ﴾ (چونکه‌) ناده‌می هه‌میشه‌ سبله‌و ماسویاسه‌ ﴿فَأَمْسَرُ﴾ جا تاب نبوه‌ ماتر مس و بی‌اکی
 ﴿أَتَعْصِفُ لَكَ حَرْبٌ تَبَرُّ﴾ له‌وه‌ی که‌له‌ ووشکانی دا (یو و مه‌له‌ره‌) تانسانت به‌ماخی ره‌وید، ﴿وَتَبَرُّ
 عَلَيْهِمْ حَرْبٌ﴾ یا (ماتر مس له‌وه‌ی) بای تو بستان بیرته‌ سهر به‌وورده‌ ریح‌وه‌ ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ
 رَحِيمًا﴾ پاشان پاریره‌ دینکیستان ده‌ست نه‌ که‌ویت ﴿فَأَمْسَرُ﴾ نه‌ی نایا دلیا و بی‌اکی ﴿وَر
 يُعِيدُ كُرْبَةً﴾ له‌وه‌ی بتان گیرته‌ وه‌ ماو ده‌ما ﴿بَرَّةٌ خَرَجَ﴾ جارنکی تر ﴿وَتَبَرُّ عَيْكُ﴾ نه‌مجا بیرته‌
 سهر نان ﴿فَأَمْسَرُ مِنْ كَرِيمٍ﴾ بیه‌کی نویدو تیزی ویران که‌ر ﴿يُنْفِرُ كَرِيمٌ كَرِيمٌ﴾ نه‌وس له‌ده‌ریا که‌ دا بقوت
 بکات له‌به‌ر له‌وین پاوه‌ر و سبله‌ بو و سه‌تان ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُ﴾ پاشان ده‌ستان ما که‌ویت ﴿ثُمَّ عَيْكُ﴾ به‌ر
 تبهر ﴿هَيْجُ﴾ که‌سیک که‌ دوا‌ی توله‌ی نبوه‌ له‌ نیمه‌ بکات ﴿وَتَعْدُ حَرْبٌ تَبَرُّ﴾ سوید به‌خوا
 بینگومان پیرمان له‌ به‌وه‌ی ناده‌م گرت ﴿وَعَسْفُ تَبَرُّ تَبَرُّ﴾ وله‌ ووشکانی و له‌ده‌ریا ده‌لمان
 گرتس (به‌سوری و گه‌راماس) ﴿وَرَمَهُمْ مِنْ تَحْمِيصٍ﴾ و ووری پانک و خا و نمان پس داو
 ﴿وَعَسْفُ تَبَرُّ حَرْبٍ﴾ وه‌ ده‌لمان داو به‌سهر و وریک ﴿مِنْ حَرْبٍ تَبَرُّ﴾ له‌وشتانه‌ی که‌ در و ستم
 کردون به‌ده‌ریکی گه‌وره‌ ﴿وَرَمَهُمْ تَبَرُّ تَبَرُّ﴾ (بیرمان به‌مه‌وه‌) نه‌و و ووه‌ی که‌ نیمه‌ هه‌مور
 ناده‌مه‌ک بانگ ده‌که‌پس ﴿بَرَمَسْتُمْ﴾ به‌ساوی پی‌مه‌مه‌ره‌ که‌بانه‌وه‌ (به‌ماوی په‌یامه‌ که‌بانه‌وه‌) ﴿فَسَرُوفُ
 مَكِيدَةٍ تَبَرُّ﴾ جا هه‌ر که‌سیک نامه‌ی کرده‌وه‌ که‌ی بذریت به‌ده‌سنی براسیده‌وه‌ ﴿وَأَسْهَلُ يَمْرُوفُ
 كَيْفَتُهُ﴾ له‌وه‌مه‌مه‌ که‌پان ده‌خوبنه‌وه‌ ﴿وَرَمَهُمْ تَبَرُّ﴾ وه‌ ستمپان لی ما کزیت ﴿فَتَبَرُّ﴾ به‌ده‌ده‌ری
 نه‌و تاله‌ باریکه‌ی به‌ده‌وری ماوکی خورمه‌دایه‌ ﴿وَمِنْ حَرْبٍ وَهَدُ عَيْ﴾ به‌لام هه‌ر که‌سیک له‌م
 (دوباره‌) دا کویر بوویت (و بیه‌کی راستی به‌بیایت) ﴿لَهُوَ لَحْرٌ عَيْ﴾ نه‌وه‌ نه‌و که‌سه‌ له‌روزی
 دواشندا کویره‌ ﴿وَعَسْفُ تَبَرُّ﴾ بگره‌ له‌ کویریش گویرا تره‌ ﴿وَرَمَهُمْ تَبَرُّ﴾ وه‌ به‌ر ستمی
 بریت بوو له‌وه‌ لات ده‌ر ﴿عَسْفُ تَبَرُّ﴾ له‌وه‌ی که‌ بیگانان کردووت ﴿سَعْفُ عَيْ تَبَرُّ﴾
 بو له‌وه‌ی جگه‌له‌ قورقان شیت به‌ده‌م نیمه‌وه‌ هه‌له‌سیت ﴿وَرَمَهُمْ تَبَرُّ حَبَلًا﴾ (نه‌گره‌ گویرا به‌لیان
 بووینایه‌) له‌وه‌ له‌و کانه‌ دا ده‌یان کردیت به‌دوست و خوشه‌و ستمی خویان و (گویرا یان ده‌کردیت) ﴿وَرَمَهُمْ
 تَبَرُّ تَبَرُّ﴾ خو نه‌ گه‌ر نیمه‌ تو مان دامه‌ر راوسه‌ کردایه‌ ﴿ثُمَّ كَيْدُ تَبَرُّ﴾ به‌ر ستمی بریت بوو تو
 ﴿تَبَرُّ تَبَرُّ تَبَرُّ تَبَرُّ﴾ که‌میتک به‌لایاندا مچی ﴿وَرَمَهُمْ تَبَرُّ﴾ حاینگومان نه‌و کانه‌ پیمان ده‌چه‌شتی
 ﴿صَعْفُ تَبَرُّ﴾ دوو به‌رانه‌ر (سرای) زمان ﴿وَصَعْفُ تَبَرُّ﴾ دوو به‌رانه‌ر (سرای) مردن
 ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُ تَبَرُّ﴾ پاشان ده‌ست به‌ده‌ که‌ووت ﴿حَبَلُ تَبَرُّ﴾ یارمه‌می ده‌ریک به‌رانه‌ر به‌نیمه‌ (که‌ به‌ر گری
 نه‌و سرامه‌ت بی بکات) ﴿

﴿وَمِنْ نَحْنِهِمْ﴾ همر کهس خوارنموی بکات ﴿تَبَّ تَبَّ﴾ همر نهو کهسه ریسموی گراوه (بهراستی)
 ﴿وَمِنْ نَحْنِهِمْ﴾ و همر کهسیش خوارگومرایی بکات ﴿مَنْ يَرْجُهِ﴾ سموه همر گیر دستت ناکه ریت بویان
 ﴿وَمِنْ نَحْنِهِمْ﴾ یحنگه له‌خو، دوست و یارمه‌تی نمرانیث ﴿تَقْتُلُوهُ لَعْنَةُ﴾ وه له‌روزی دوا پیدا
 حه‌شریان ده‌کس ﴿عَوَّجُوهُمْ﴾ بمهر رو و صحت و دم و چاوانسٔ ﴿عَقِبَ الْيَغْدُو﴾ که کویرر لال
 و که‌وب ﴿مَأْوَاهُمْ هَهُنَّ﴾ شوی بیسته‌حیان دوره‌خه ﴿حُكِّمَتْ﴾ همر حاریت (دوره‌ج) بلیه‌ی
 بی‌کوه (داهریته‌وه) ﴿يَرْجِعُ سَبِيلَ﴾ بلیه‌ی ناگره‌که‌بان یو ریاد ده‌کس ﴿يَرْجِعُ جَرَّ ذَرِّهٖ﴾ نه‌وه تولدی
 نه‌وانه‌یه ﴿يَرْجِعُ كَرَّهٍ﴾ چونکه بیگومان ماومریان به‌هینا نه‌نابه‌نه‌کائی نیمه ﴿وَرَوَّادُ كُتِّ﴾ و ده‌بان روت
 ناپا نه‌گر نیمه بویه ﴿عَصَا رُؤْيٰى﴾ نیک و پروسکی پاره‌پاره‌ی بویه ﴿وَدَّ جَبَلُونَ صَفَّ جَبِينِ﴾ ناپا
 نیمه جارینکی مر ریمو و ده‌کریمه‌وه به‌دروست کردینکی نارهٔ ﴿وَمَنْ يَرْجِعُ لَعْنَةُ﴾ ناپا نه‌وانه به‌پانز نیمه
 بیگومان نه‌و خویبه‌ی ﴿سَبَّ سَبَّ وَ اَمْسَ﴾ که ناسمانه‌کان و رموی دروست کردوه ﴿وَدَّ عَلَّانَ يَحْلِقُ﴾
 و شنهٔ ﴿دَسَّ لَات دَارُو﴾ نه‌وانه که‌وبه‌ی نه‌وانه دروست بکانه‌وه ﴿وَجَمْعُ يَدَّ سَلَا﴾ وه کات و ماوه‌به‌کی
 دبازی کردوه بویان ﴿اَلَيْسَ بِهِ﴾ که گومانی تبدیهٔ ﴿وَلَا عَمُو﴾ به‌لام سته‌مکاران هیچیان
 نریت بی باوه‌ری به‌بیت ﴿قُلْ اَنْتُمْ﴾ بلی نه‌گر نیمه ﴿مَنْ يَرْجِعُ حَرِيْرُ﴾ حه‌ری ﴿خَدَّوْسِ﴾ خه‌ریه‌کائی
 چاگه و به‌مه‌نه‌کائی به‌رومه‌دگارم بس ﴿يَرْجِعُ﴾ نه‌وکاته ده‌نایگریمه‌وه (له‌به‌خشب) ﴿حَشَبَ﴾
 ﴿اَلَمْ يَكُنْ﴾ له‌رمسی خه‌رج بوون و نه‌واو بوون ﴿وَدَّ اَمْسَ سَمُو﴾ وه ناده‌می هه‌میشه‌پزده و چروکه ﴿وَدَّ﴾
 ﴿وَدَّ سَبَّ سَمُو﴾ وه سوبه‌خواه به‌راستی به‌حشمان به‌موسا ﴿سَبَّ سَبَّ سَمُو﴾ نو مو حه‌ریه‌ی بوون
 و ناسکر ﴿مَنْ يَرْجِعُ﴾ (نه‌ی مو حه‌مه‌دهٔ) ده‌ی پر سبار له‌نه‌وه‌ی ئیسرا ئیل بکه (سده‌وات به‌رو داری
 موسا و به‌ره‌وب) ﴿يَرْجِعُ﴾ کائی (موسا) هاته لاسان ﴿وَدَّ اَمْسَ سَمُو﴾ ته‌محی به‌ره‌وب بی روت
 ﴿يَرْجِعُ سَمُو سَمُو﴾ به‌راستی نه‌ی موسا مس و اگومان ده‌بیم که تو خدو لی گراو بیت ﴿وَدَّ﴾
 ﴿وَدَّ سَمُو﴾ (موسا علیه‌السلام) به‌رموی سوبه‌خو بیگومان نو دهرانی ﴿وَدَّ اَمْسَ سَمُو﴾ هیچ که‌س
 نه‌م مو حه‌ریه‌ی به‌مار دوه‌ه خوارموه ﴿وَدَّ اَمْسَ سَمُو﴾ حنگه به‌به‌رو عردگاری ناسمانه‌کان
 و رموی نه‌بیت که برومکه‌روه‌ون (بو خه‌لکی) ﴿وَدَّ اَمْسَ﴾ وه به‌راستی من دلیام که بو ﴿وَدَّ اَمْسَ سَمُو﴾
 نه‌ی به‌ره‌وب له‌ماو ده‌چیت ﴿وَدَّ اَمْسَ سَمُو﴾ جا به‌ره‌وب وستی که و (موسا
 و کومه‌له‌کئی) دهر کات له‌رومی (یسر) دا ﴿وَدَّ اَمْسَ سَمُو﴾ نیر نیمه‌ش به‌ره‌وب و نه‌وانه‌ی به‌گه‌لی
 بوون هه‌موریانمان خمانه‌له‌دهریانا ﴿وَدَّ اَمْسَ سَمُو﴾ نه‌وسا له‌پاش خمانه‌لیان روتمان ﴿وَدَّ اَمْسَ سَمُو﴾
 به‌ره‌وی ئیسر ئیل ﴿وَدَّ اَمْسَ﴾ بیسته‌جی بی له‌رویه‌ی (که به‌ره‌وب وستی دهرتان کات سی)
 ﴿وَدَّ اَمْسَ سَمُو﴾ حاکاتیک به‌لیی روزی دواپی هات ﴿وَدَّ اَمْسَ سَمُو﴾ نه‌وسا هه‌موریان بیکه‌وه
 (بو دادگای خوا) دین

﴿ وَیَعْرِضُوهُمُ ﴾ (نه‌ی هاره لانی نه‌شکهوت) کاتیک تیره دووره پهریریمان گرت له‌وان (له‌و
 بی باوه‌رانه) ﴿ وَیَقْبُذُوا ﴾ (له‌و (پهرستراو) انه‌ش بیتجگه له‌خودا ده‌بان پهرستن
 ﴿ وَیُؤْتِی الْکَافِیَ ﴾ ده‌ی که‌وایه په‌ما بهره نه‌شکهوته که ﴿ بَشُرٌ یَّکْمُرُ لَکُم مِّنْ رَّحِیْمٍ ﴾ په‌روهر دگرتان
 بیلای ده‌کاتمه بۆتان به‌رمیی وپه‌جمه‌تی حوی ﴿ رُیُوسُی لَّکُم ﴾ وپوتان همراهم ده‌هیتیت ﴿ مِّنْ قُرْکَرٍ
 مَّرْقُوفٍ ﴾ هم کاره‌تانه‌ا هوی گورمران و زیانتان ﴿ وَرِیْقٌ سَمِیٌّ دَخَلَ ﴾ حور ده‌یسی کاتیک
 که‌مه‌لدیتیت ﴿ شَرٌّ مِّنْ کَیْهِنَةٍ رَّحِیْمٍ ﴾ له‌لای راستی نه‌شکهونه که‌بان ده‌دات ﴿ وَیَدُ عَرَبٍ نَّجِیَّةٍ ﴾
 کاتیکیش لاوا ده‌یت لای ده‌الیان ﴿ بَشَرٌ مِّنْ لَّیْلِ جَهَنَّمَ ﴾ وده‌ی وچو به‌هه ﴿ له‌کی یکده له‌وان
 له‌ماو بوشایی درانی نه‌شکهوته که‌دان ﴿ سَمٌ مِّنْ سَمٍ ﴾ نه‌وه همدیکه له‌هنگه ریشانه‌کانی
 خو ﴿ مِّنْ نَّهْدٍ لَّهٗ ﴾ هه‌ر که‌سی حوارینمووی نکات ﴿ فَبُذِلَتْ لَکُمُ الْغَنَمُ ﴾ ته‌با نه‌و که‌سه رینمووی کراره
 ﴿ وَمِنْ یَّضِیْلٍ ﴾ و هه‌ر که‌سیش گوسرا بکات ﴿ فَمِنْ ثَمَرِهَا رِیْقٌ مَّرْمَرٌ ﴾ نه‌وه ده‌سفت ماکه‌ری بوی
 هیچ پشینیان و ری پشاندهریت ﴿ وَغَنَمٌ لَّیْسَ لَکُمْ ﴾ (نه‌گه‌ر بیان بیت) و ده‌رانیست به‌خه‌به‌ر
 ﴿ وَهَدَرٌ لَّکُمُ الْکَلْبُ ﴾ که‌چی خه‌وتوون ﴿ وَنَسِیْتُمْ ﴾ وه‌نه‌و (خه‌وتوون) انه‌هم دیو و دیویان پی ده‌که‌مین
 (یل نه‌وی لاشه‌بان تیک به‌چیت) ﴿ دَابَّیْ لَکُمُ الدَّيْبُ ﴾ به‌لای راست و به‌لای چه‌پد ﴿ وَتَنْهَرُ
 بَطْرَکَیْنِیْہِ ﴾ و سه‌که که‌بان هه‌ر دوو ده‌ستی دریز کردبوو ﴿ وَتُؤَسِّسُ لَکُمُ الدَّيْبَ ﴾ له‌به‌ر ده‌رگی نه‌شکهوته که‌دا
 ﴿ وَتُکَلِّفُ عِینَہٗمُ ﴾ نه‌گه‌ر سه‌پر بکت بکر دبابه ﴿ تُوْبُ مَعَهُ یَرْرُ ﴾ بیگومان به‌راکردن به‌ره‌و دوا
 ده‌گه‌راپته‌وه ﴿ وَنَسِیْتُمْ مَثَاقِیْمَہٗ ﴾ و پر به‌دل لیان ده‌تر ساپت ﴿ وَنَسِیْتُمْ مَثَاقِیْمَہٗ ﴾ لانه‌و شپوه
 (به‌خه‌ر) خه‌به‌ر مانکر ده‌وه ﴿ بَشَرٌ مِّنْ سَمٍ ﴾ یو نه‌وی پر سیار له‌یه‌کتری بکدن ﴿ وَانْزِلْ مَعَهُ ﴾
 به‌کینکیان و ونی ﴿ مَعَهُ بَشَرٌ ﴾ چه‌بله‌ماونه‌تموه (به‌خه‌و مووی) ﴿ دَابَّوْ ﴾ (همدیکیان) و ونیان
 ﴿ بَشَرٌ مِّنْ رَّحِیْمٍ یَّوْمَکُمُ الْکَافِرُ ﴾ روزیک با که‌متر له‌روزیک ماوینه‌هوه ﴿ وَرُئُوسُہُمْ عِزِیْفٌ مِّنْہٗمُ ﴾ همدیکیان
 قریان) و وتیان په‌روهر دگارتان رانتره به‌ماوه‌ی مانده‌وتان ﴿ وَانْعَمُوْا عَلَیْکُمْ یَوْمَ قُضِیَ الْحُکْمُ ﴾
 ده‌یه کینکتان به‌م دراره (ریوه) تان بیرون ﴿ بَشَرٌ مِّنْ سَمٍ ﴾ یو ماو شار ﴿ فَبُذِلَتْ لَکُمُ الْغَنَمُ ﴾ به‌سیر کات
 کن (له‌خه‌لکی شدر) خوراکنی پاکتره ﴿ فَبُذِلَتْ لَکُمُ الْغَنَمُ ﴾ نه‌وه باله‌وه خوراکتان بو به‌یتیت
 ﴿ وَیَسْتَنْصِفُ ﴾ با سه‌رم و بیان و له‌سه‌رخو بیت له‌هه‌لسو که‌وتیدا (تا به‌ماسرینه‌وه) ﴿ وَیَلْیَسْخَرُ
 بِکُمْ خَدَّہٗ ﴾ و که‌س له‌تیره ناگادار نه‌کات ﴿ اِنَّہٗم بِیَقْظَنُوْا عَلَیْکُمْ ﴾ چو بکه بیگومان نه‌گه‌ر
 نه‌وان پتان بران ﴿ یَزْحُمُوْکُمْ ﴾ به‌رد یارانتان ده‌کدن ﴿ وَیُؤَسِّسُ لَکُمُ الدَّيْبَ ﴾ بان ده‌تان گیر نه‌وه
 یو ماو ناییه‌که‌ی خویان ﴿ وَیَنْفِیْخُوْا فِیْہِمْ ﴾ نه‌و کاتنه تیره هه‌ر گیر در گارنان مانت ﴿

﴿وَصَعَدَ الْكَافِرُ الْعَذْرُوتُ عِندَهُمْ﴾ (پاش سمدان سال) ﴿ثُمَّ اسْمَوْا شَيْئًا خَلْكَ مَا نَاكَادَار كَرْد به‌سره‌ی باندان﴾
 ﴿يَقْمُونَ وَتَحْدُ الْوَحْيُ﴾ بئو نه‌وی برانس که‌ی یگو مان به‌لنی خوار استه ﴿وَلَا تَسْمَعُ لَرْتِ بِهِ﴾
 وه‌دلیاس که‌روزی دواپی گومانی قیدانیه ﴿يَسْمَعُونَ عَنَّهُ﴾ (خهلکی مان ناگه‌دار کرد
 به‌سره‌ی باندان) له‌گایکدا نه‌و خهلکه کیسه‌بار سوو له‌یوان خویاندا ﴿أَمْرَقُمْ﴾ ده‌رباره‌ی باند
 ﴿فَلَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ جفا (همدیکبار) ووتیان چه‌مد خانویه کیان به‌سره‌وه دروست بکن
 ﴿رَجَعْتُمْ تَحْتَهُ﴾ به‌روردگی ریان ناگادار تره پی ریان ﴿وَلَا تَرْجِعُوا عَنَّا أَلْهِي﴾ نه‌وانه‌ی کدرال
 سوون به‌سره‌ی کدر و باری نه‌و کومه‌لدا ووتیان ﴿سَجِسْ عِندَهُمْ مَتَجِدْ﴾ یگو مان مرگه‌و تنکیان
 به‌سره‌وه دروست ده‌کس ﴿سَمِئْتُمْ نَسْأَةً يَخْتَصِمُونَ﴾ نه‌وسا همدیکبار ده‌لیس (نه‌و لاوانه)
 سئ که‌س و جواره‌ی میان سه‌گه که‌یانه ﴿وَلَا تَرْجِعُوا حَسْبُكُمْ﴾ وه‌مدیکبار تریان
 ده‌لیس پنج که‌س و شه‌ی میان سه‌گه که‌یانه ﴿حَسْبُكُمْ﴾ نه‌مانه‌ی قسه‌ی بی به‌لگس (تعدیگی
 به‌تاریکه شه‌وه‌ی ده‌لیس) ﴿وَلَا تَرْجِعُوا سَمْعَهُمْ وَلَا يَفْقَهُوا﴾ همدیکبار تریان ده‌لیس نه‌وانه‌ی ده‌وت
 که‌س هه‌شته‌مه‌کیان سه‌گه که‌یانه ﴿فَرِحُوا بِمُنْجَرِكِهِمْ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿سَمْعَهُمْ﴾) بلی به‌رورد گارم
 راناسره به‌زماره‌ی باندان ﴿مِنْهُمْ﴾ که‌میک به‌یست له‌خهلکی که‌س زماره‌ی باندان دارانیت
 ﴿فَلَا تَعْلَمُ بِهِمْ﴾ که‌واته (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿سَمْعَهُمْ﴾) له‌باره‌ی بانه‌وه ده‌مه‌قالی مه‌که ﴿لَا يَرْجِعُونَ﴾ جگه‌به
 ده‌مه‌قالی به‌کی ناشکر او ناسان (نه‌مه‌انه‌ی ده‌لی که‌نه‌و قورناندان ووت هانوده) ﴿وَلَا تَسْمَعُ بِهِمْ مَتَجِدْ﴾
 وه‌له‌باره‌ی بانه‌وه به‌سپار له‌که‌سپار (خاومن نامدکان) مه‌که ﴿وَلَا تَسْمَعُ بِهِمْ﴾ سو (کردی) هیچ
 شتیک مه‌لی ﴿لَا يَرْجِعُونَ﴾ یگو مان من سه‌بی نه‌و شت ده‌کم ﴿لَا تَسْمَعُ بِهِمْ﴾ مه‌گه‌ر
 (نه‌گه‌لی دابلیت) نه‌گه‌ر خواریه‌ی ویت ﴿وَلَا تَسْمَعُ بِهِمْ﴾ هدر کانی (ان شاء الله) ت له‌بیر چور
 که‌ی بیرت هانه‌وه بلی ﴿وَلَا تَسْمَعُ بِهِمْ﴾ بلی نو‌مینه‌وارم به‌رورد گارم رینو ویم بکات
 ﴿لَا تَقْرَبُ مِنْ هُدًى﴾ سو ریگایه‌کی بریکتر (له‌راسنی) له‌مه ﴿وَلَا تَقْرَبُ بِهِمْ﴾ (نه‌و کومه‌له
 لاوه) مانه‌وه له‌ماو نه‌شکه‌وته که‌باندان (نه‌خه‌و نووی) ﴿ثُمَّ يَدْعُوا سِيبًا﴾ ماوه‌ی سنی سه‌د سنان
 (به‌سالی هه‌توی) ﴿وَلَا تَسْمَعُ﴾ سو سالی تریشیان ریاد کرد (نه‌گه‌ر به‌سالی مانگی هدر به‌ی حبس
 بکریت) ﴿فَلَا تَسْمَعُ بِهِمْ﴾ بلی خواراناره به‌ماوه‌ی مانه‌وه‌ی باندان ﴿ثُمَّ يَدْعُوا سِيبًا﴾ (خودا) چ بی و یسه‌ره
 نه‌بها بق خویه رئیس به‌ی ناسمانه‌کان و ره‌وی ﴿ثُمَّ يَدْعُوا سِيبًا﴾ نای (خودا) چ بی و یسه‌ره
 ﴿مِنْهُمْ﴾ به‌ی دویه‌ی من و بی بیجگه‌له (خودا) هیچ به‌شیو اتکیان بویه ﴿وَلَا تَسْمَعُ بِهِمْ﴾
 که‌سپیش پاکات به‌هاوبه‌شی خوی له‌نهرمانی دا ﴿وَلَا تَسْمَعُ بِهِمْ﴾ به‌خویه‌ره‌وه نه‌وه‌ی که
 وه‌حیت سو کراوه ﴿مِنْهُمْ﴾ له‌قورنانی به‌رورد گارت ﴿لَا تَسْمَعُ بِهِمْ﴾ که‌س به
 بتوانیت ووته‌کانی له‌و یگوریت ﴿وَلَا تَسْمَعُ بِهِمْ﴾ هدر گیر به‌به‌بکات ده‌ست پاکه‌ویت
 بیجگه‌له‌خوار به‌نای بی به‌ریت ﴿

﴿وَاصْبِرْ نَفْسَ مَعَ رَبِّكَ﴾ حُوت را اگر له گه‌ل نه‌وانه‌ی ﴿بِعَذَابِ رَبِّكَ﴾ له پهر وورد گاریدن ده‌پرته‌وه
 ویدی له‌وه‌کن (و ده‌پرستی) ﴿بَعْدَ مَوْتِهِ﴾ مه‌مانان و لیوانان ﴿بِرِيسُون وَجْهَهُ﴾ که‌مه‌به‌سپان
 په‌راهه‌س‌دی خوابه ﴿رَلَا تُدْعَىٰ رَاغِبًا﴾ چاره‌کانت له‌وان لامه‌ده و ده‌مه‌گیره (بق که‌سانی بی
 با‌وه‌ری ده‌وله‌مه‌ده) ﴿ثُمَّ يَرْجِعُهُ خَيْرًا مِّنْ قَبْلِهِ﴾ که‌ جوانی و رار او بی‌زیانی له‌م دو‌بیای ده‌ویت
 ﴿وَلَا يَجْعَلُ مِنْ دُونِ هَذَا خَيْرًا﴾ که‌ دلیمان له‌یادی خومان بی‌نگ کردوه
 ﴿وَلَا يَجْعَلُ مِنْ دُونِ هَذَا خَيْرًا﴾ که‌ دلیمان له‌یادی خومان بی‌نگ کردوه
 له‌مسوور ده‌رجووه ﴿وَقَدْ خَرَّ عَلَىٰ رُءُوسِهِم مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطَةٌ﴾ که‌ لایه‌ن په‌ر و مردگ رانه‌وه
 هاتووه ﴿فَلْيَسْتَأْذِنُوا﴾ جا‌ه‌ر که‌سی ده‌یه‌ویت با‌وه‌ریسین ﴿وَمَنْ يَسْتَأْذِنْكُم مِّن دُونِ هَذَا﴾ و ه‌ر که‌س پیش
 ده‌یه‌ویت بی‌ای بی‌وه‌ریسین (نه‌مه‌ش جورنکه‌ له‌ ه‌ره‌شه و سه‌ره‌دشت) ﴿يَسْتَأْذِنُ بَعْضُهُم مِّن بَعْضٍ﴾
 به‌ راستی نیمه‌ ناماده‌مان کردوه بو‌ست‌مکاران (بی‌با‌وه‌ران) ﴿يَسْتَأْذِنُ بَعْضُهُم مِّن بَعْضٍ﴾ لا‌گریک که
 بلیمه‌که‌ی (و ده‌کوره‌شمال) ده‌وریان ده‌دات ﴿وَنُفُوسُهُمْ فِيهَا مُخَدَّرَةٌ﴾ و ده‌گمر (له‌نیوانا) ده‌واری در
 بکه‌ن ﴿يُنْفَخُ مِنْهَا نَفْسُهُمْ﴾ ناویکیان بو‌ده‌گیری و ده‌ک مسی‌تواوه (یا‌وه‌ک چلث و چه‌به‌لی‌رون و
 ده‌یت وایه) ﴿يُنْفَخُ مِنْهَا نَفْسُهُمْ﴾ روو ده‌م و چاره‌کان ده‌رزیس ﴿يُنْفَخُ مِنْهَا نَفْسُهُمْ﴾ نای چ‌جور ده‌وه‌به‌کی
 په‌س و خراپه ﴿وَسَاءَ مَرْتَدًّا﴾ و نای چ‌شویس و جیگ‌به‌کی خراپه ﴿يُنْفَخُ مِنْهَا نَفْسُهُمْ﴾
 به‌راهه‌ستی نه‌وانه‌ی که‌ما‌وه‌ریان هیناوه ﴿وَنُفُوسُهُمْ فِيهَا مُخَدَّرَةٌ﴾ و کردوه‌ی چاکه‌بد کردوه ﴿يُنْفَخُ مِنْهَا نَفْسُهُمْ﴾
 لجر من‌آخس عملاً ﴿يُنْفَخُ مِنْهَا نَفْسُهُمْ﴾ بی‌گومان نیمه‌ پاداشتی نه‌وانه وور با‌که‌بد که‌ کردوه‌ی چاکه‌بد کردوه ﴿يُنْفَخُ مِنْهَا نَفْسُهُمْ﴾
 ﴿وَنُفُوسُهُمْ فِيهَا مُخَدَّرَةٌ﴾ بی‌نه‌وانه‌ه‌یه ﴿حَسْبُكَ﴾ به‌ه‌ه‌شتانیک‌ی هه‌مه‌یه‌ی ﴿خَيْرٌ مِّنْ خَيْرٍ لَّا تُقَرَّرُ﴾ که
 په‌ر و ده‌ک‌به‌ریراندا دین و ده‌چس ﴿وَنُفُوسُهُمْ فِيهَا مُخَدَّرَةٌ﴾ ده‌رار سه‌به‌وه له‌و (به‌ه‌ه‌شته) دابه‌سه‌ر کورسی
 به‌بارمی روری تالشون ﴿وَنُفُوسُهُمْ فِيهَا مُخَدَّرَةٌ﴾ و ده‌پوشاکی سه‌ور ده‌پوشن ﴿وَنُفُوسُهُمْ فِيهَا مُخَدَّرَةٌ﴾ نه
 تاوریشی نه‌یک و نه‌ستور ﴿وَنُفُوسُهُمْ فِيهَا مُخَدَّرَةٌ﴾ پال ده‌ده‌نه‌وه له‌و (به‌ه‌ه‌شته) دابه‌سه‌ر کورسی
 و ده‌پشته‌که‌به‌وه ﴿وَنُفُوسُهُمْ فِيهَا مُخَدَّرَةٌ﴾ سای‌چمه‌د پاداشتیکی چاکه و جیگ‌ایه‌کی خوشه ﴿وَنُفُوسُهُمْ فِيهَا مُخَدَّرَةٌ﴾
 ﴿وَنُفُوسُهُمْ فِيهَا مُخَدَّرَةٌ﴾ (له‌ی مو‌ح‌مه‌ده) بویان نگه‌ر ده‌وه سو‌وه‌ی ﴿وَنُفُوسُهُمْ فِيهَا مُخَدَّرَةٌ﴾ نه‌و دوو‌پداوه ﴿وَنُفُوسُهُمْ فِيهَا مُخَدَّرَةٌ﴾
 لاجده‌ی دابوومان به‌یه‌کیکیان (که‌سی با‌وه‌ر سوو) ﴿وَنُفُوسُهُمْ فِيهَا مُخَدَّرَةٌ﴾ دوو‌باح نه‌ه‌مسور جو‌ره
 ترینه‌ک ﴿وَنُفُوسُهُمْ فِيهَا مُخَدَّرَةٌ﴾ به‌دار خورما‌ده‌وری هه‌ر دوو‌با‌خه‌که‌مان دابوور ﴿وَنُفُوسُهُمْ فِيهَا مُخَدَّرَةٌ﴾
 له‌بیوان نه‌و دوو‌با‌خه‌دا کشتو‌کالمان هه‌راهه‌م هابوور (بوی) ﴿وَنُفُوسُهُمْ فِيهَا مُخَدَّرَةٌ﴾ هه‌ر دوو
 با‌خه‌که‌به‌ری چاکه‌گر سوو ﴿وَنُفُوسُهُمْ فِيهَا مُخَدَّرَةٌ﴾ هه‌چیان لی‌خه‌سار نه‌سوو بوو ﴿وَنُفُوسُهُمْ فِيهَا مُخَدَّرَةٌ﴾
 و له‌بیوان نه‌و دوو‌با‌خه‌دا کانیاو‌نکمان هه‌لقو‌لاندبوو (بو‌ناودانیان) ﴿وَنُفُوسُهُمْ فِيهَا مُخَدَّرَةٌ﴾ هه‌روها
 (خا‌وم‌س نه‌و دوو‌با‌خه) مال و سامانی روری هه‌بوو (له‌تالشون و ریو‌وشنی‌تر) ﴿وَنُفُوسُهُمْ فِيهَا مُخَدَّرَةٌ﴾
 جا‌به‌ه‌واری (بساتنده‌ه‌ه‌زاره) که‌ی ووت له‌کاتبکدا که‌قه‌ی له‌گه‌لده‌ده‌کرد ﴿وَنُفُوسُهُمْ فِيهَا مُخَدَّرَةٌ﴾
 و ده‌مالا ﴿مِنْ مَّالٍ وَ سَامَانٍ﴾ له‌تورور‌تره ﴿وَنُفُوسُهُمْ فِيهَا مُخَدَّرَةٌ﴾ کور و کال و خر‌مه‌نکاریشم ریانه ﴿وَنُفُوسُهُمْ فِيهَا مُخَدَّرَةٌ﴾

﴿وَدَحَلْ جَنَّةً﴾ (سَیْ مَوْرَه کَیْیَا) چو و ده باو باخه که به و ده ﴿وَفُطِحَ لَیْسَیْ﴾ له کائیکدا که سستم کار سو له حوی ﴿وَأَمَّا لَیْسَیْ هَیْهَ﴾ وونی مَوْرَه ماکم هم گیر نعم ماحم له باو بعیت ﴿وَمَّا حُرِّکَ عَنْ ثَائِمَةٍ﴾ مَوْریش ماکم روزی دوا بیست و پروو بدات ﴿وَبِیْزْ زُودْ لَیْسَیْ﴾ سوئند بین خونه گهر (پاش مردن) معگیر نه و ده مزلای پمرو و دگرم ﴿لَیْسَیْ حَیْزْ مَیْهَ مَیْهَ﴾ ینگومان ماستر له م ماحم دهست ده که وی ﴿وَأَمَّا لَیْسَیْ﴾ هاوری (نیمانداره) که ی پنی ووت ﴿وَفُطِحَ لَیْسَیْ﴾ له کائیکدا که گفتو گوی له که لدا ده کرد ﴿وَصَحَّحَ لَیْسَیْ حَیْزْ مَیْهَ﴾ تایی تو منی مَوْریش مَوْریش راتهی که توی به خاک دروست کرد و ده ﴿وَأَمَّا لَیْسَیْ﴾ پاشان له دلویه ناویک ﴿وَصَحَّحَ لَیْسَیْ﴾ پاشان کرد ویتی به پیدو ﴿وَصَحَّحَ لَیْسَیْ﴾ به لام من هم (ده لیم) نه و خوا پمرو و دگرم ﴿وَأَمَّا لَیْسَیْ﴾ و هیچ که سیش ماکم به هاویه شس پمرو و دگرم ﴿وَأَمَّا لَیْسَیْ﴾ و ده باکاتن چوریت باو باخه که نه و ده ﴿وَصَحَّحَ لَیْسَیْ﴾ بتو تایی هر چی خوابیدی (هر نه و ده بیت) ﴿وَأَمَّا لَیْسَیْ﴾ هم مو و توانایه کیش هر به دمن خوابه ﴿وَصَحَّحَ لَیْسَیْ﴾ نه گهر تو من ده بیسی به تو که مریش ﴿وَأَمَّا لَیْسَیْ﴾ مان و دارایی و مدالم همه ﴿وَصَحَّحَ لَیْسَیْ﴾ تو میدم وایه که پمرو و دگرم ﴿وَأَمَّا لَیْسَیْ﴾ چاکتر له باخه که ی تو م بی بدات ﴿وَصَحَّحَ لَیْسَیْ﴾ و به لا و برو سکه به کیش له ناسمانه و به بیست باو باخه که ی تو ﴿وَصَحَّحَ لَیْسَیْ﴾ جا (باخه که ت) بیت به ره و به کی ووشکی ساف و حلیسک ﴿وَصَحَّحَ لَیْسَیْ﴾ یان ناوه که ی روچی به ماخی ره ریدا ﴿وَصَحَّحَ لَیْسَیْ﴾ نیش هر گیر به توانی بیدوریت و ده ﴿وَصَحَّحَ لَیْسَیْ﴾ سامان و به رو و به که ی له و برا (به هوره برو سکه سونا و به ما) ﴿وَصَحَّحَ لَیْسَیْ﴾ نه معا کابران له داخ دهسه کانی ده پرواند و به بدان به به کدا ﴿وَصَحَّحَ لَیْسَیْ﴾ نه سر نه و ماله ی که خمر چی کرد سو (له باخه که پدا) ﴿وَصَحَّحَ لَیْسَیْ﴾ له کائیکدا (که پری) باخه که ی هم مو و که تو و به به سر به کدا ﴿وَصَحَّحَ لَیْسَیْ﴾ (حاله پاشه روزدا) ده لیت خور که ﴿وَصَحَّحَ لَیْسَیْ﴾ که سم به کردایه به هاوولی پمرو و دگرم ﴿وَصَحَّحَ لَیْسَیْ﴾ و به مکی به به ضرورت که سانیک به پرو و به مته ی یمن و بین به ها نایه و ده ﴿وَصَحَّحَ لَیْسَیْ﴾ به مکی له خوا ﴿وَصَحَّحَ لَیْسَیْ﴾ خورشس سهر که تو و به به و ﴿وَصَحَّحَ لَیْسَیْ﴾ له و شری به دا به شتیوانی تایی تسی خوی راست و حقه ﴿وَصَحَّحَ لَیْسَیْ﴾ هر نه ویش چاکترین پاداشت نه داته و ده ﴿وَصَحَّحَ لَیْسَیْ﴾ و به نه حامی باشیش (به نیمانداران) دمدات ﴿وَصَحَّحَ لَیْسَیْ﴾ و شری به مین حیوه کدایا ﴿وَصَحَّحَ لَیْسَیْ﴾ نه ی مو حقه و ده پتته و ده مزلای (پن مَوْرَه) انه مورو نه ی زبانی دویا ﴿وَصَحَّحَ لَیْسَیْ﴾ و ده بارانیت وایه به ناسمانه و ده بیارینس ﴿وَصَحَّحَ لَیْسَیْ﴾ نه و سا جو و ده روای ره ویس (پن ده ویت و) ده وون به ها و به کدا ﴿وَصَحَّحَ لَیْسَیْ﴾ نه معا دمیته پوش و به لاش و با پرش و بلاوی ده کانه و ده ﴿وَصَحَّحَ لَیْسَیْ﴾ و ده خوا همیشه به توانا و دهسه لات داره به سهر هم مو و شتیکدا ﴿وَصَحَّحَ لَیْسَیْ﴾

﴿لَمَّا رَأَوْا الْبُيُوتَ يَبِيتُ حَتَّىٰ تَخُوضَ فِي النَّجْلِ﴾ مَال و کور و کال حواتی و زینه‌ی ژیلانی دویان ﴿وَأُتِيتُ الْفَصِيحُ﴾
کرده‌ی چاکه‌کان که (پاداشیان) ده‌مینه‌یوه ﴿حَتَّىٰ عَدَّ بَنَاتُهَا﴾ پاداشیان چاکتره لای په‌روهر دگرت
﴿وَحِوَالَتُهَا﴾ و ریانر جیگه‌ی نومیند (له‌مالی دویا) ﴿وَقَوْمُ سَيْفُجَان﴾ وه (یادیان خه‌ره‌ود)
پورنی که شاحه‌کان ده‌حمیه‌ی ری ﴿وَمِنْ لَدُنْهُمْ بَرَّةٌ﴾ و پروی ره‌وی مه‌رووسی و ته‌ختی ده‌یسی
﴿وَحَشَرُهُمْ﴾ و هم‌سور (خه‌لکی) کو ده‌که‌ینه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ مِّنْهُمْ نَسَبٌ﴾ و هیچ که‌میان به‌جی ماهیلن
﴿وَعِزُّهُمْ عَظِيمٌ﴾ و هم‌سور (ناده‌می) له‌مهرده‌م په‌روهر دگرتا ریر ده‌کریس ﴿وَمِنْهُمْ جُشُوعٌ﴾
سویند به‌حوا دینه‌وه یو لامان ﴿كَذَٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مَقَصِّدَاتٍ مِّنْهُنَّ مَّا تَصَدَّقُ بِهَا نَفْسُكَ﴾
(به‌پرونی و بی‌په‌رگی) ﴿مِنْ رَّغْمِهِ﴾ به‌لام نیوه گومانان وایوو ﴿لَنْ يَجْعَلَ لَكَ مَتْرَبًا﴾ که نیمه کاتیند
دنامییس بو (پیر مینه‌وه) تان ﴿وَرُزِيقٌ كَثِيرٌ﴾ نامدی کرده‌وه کان دایه‌ش ده‌کریت (ده‌درینه‌ده‌ستی
راست چاکان و ده‌ستی چه‌ی تاوانباران) ﴿مَعْرِی الْفُتُورِ﴾ له‌محاتاوانباران ده‌بیست ﴿مُتَّبِعِينَ مَعَادِهِ﴾
رور ده‌ترمس له‌و (هم‌مو تاوان و خراپه‌ای که نیید به‌و) ﴿وَمِنْهُمْ مِّنْهُمْ نَسَبٌ﴾ و ده‌لین لای هادوار بو نیمه
﴿مِنْهُمْ نَسَبٌ﴾ له‌م نامه و ده‌نره‌جیه‌ی ﴿لَا يَجْعَلُ لَكَ فِتْنَةً وَلَا يَجْعَلُ لَكَ خِصْلًا﴾ هیچ کرده‌وه به‌کی
به‌جورک و گه‌وره‌ی به‌جی به‌هیشتووه و تو‌ماری کرده‌وه ﴿وَمِنْهُمْ مِّنْهُمْ نَسَبٌ﴾ هر کرده‌وه به‌کیان
کر دینت (نیاید) ناماده‌به‌و ﴿وَلَا يَجْعَلُ لَكَ خِصْلًا﴾ و په‌روهر دگارت ستمم له‌که‌می ساکات ﴿وَلَا يَجْعَلُ
لَكَ مَتْرَبًا﴾ (پیریان به‌ینه‌ره‌وه) کاتینت مه‌فریشته‌کانمان ووت سوژده‌ی به‌رون سو نامده‌م
﴿مَنْ يَجْعَلُ لَكَ مَتْرَبًا﴾ له‌وانیش هم‌مو سوژده‌یان مرد جگه‌له‌نیسیس (شه‌یتان) به‌یست ﴿لَنْ يَجْعَلَ لَكَ مَتْرَبًا﴾
که له‌پنری جو که‌کان بوو ﴿مَعْرِی الْفُتُورِ﴾ بویه له‌عهرمانی په‌رومردگاری ده‌رجوو ﴿وَمِنْهُمْ مِّنْهُمْ نَسَبٌ﴾
و درینه‌ی ده‌ی ناب نیوه (نه‌ی ناده‌میراده‌کان) نه‌وو به‌وه‌ی ده‌که‌مه ﴿وَمِنْهُمْ مِّنْهُمْ نَسَبٌ﴾ دوست و پشتوانی
خو‌نان له‌حیاتی من ﴿وَمِنْهُمْ مِّنْهُمْ نَسَبٌ﴾ له‌کاتیندا که نه‌وان دوزمی نیوه‌ن ﴿مِنْهُمْ مِّنْهُمْ نَسَبٌ﴾ نای
چ گورینه‌وه به‌کی خراپه‌ی بو ستم‌کاران ﴿لَنْ يَجْعَلَ لَكَ مَتْرَبًا﴾ من نه‌وان (شه‌یتان
و به‌وه‌ی) ام له‌ماده‌ی دروست کردی نامسمانه‌کان و ره‌وی به‌کر دووه ﴿وَلَا يَجْعَلُ لَكَ مَتْرَبًا﴾ هه‌روه‌ها به
(کاتی) دروست کردی خوشیابدا (ناماده‌م به‌کر دوون) ﴿وَمِنْهُمْ مِّنْهُمْ نَسَبٌ﴾ وه من هه‌رگیر
گوهر اکهراسم به‌کر دووه به‌یارمه‌تی دهری خوم ﴿وَمِنْهُمْ مِّنْهُمْ نَسَبٌ﴾ ووه خو‌نان و شریک‌ده‌ی بید رعصه‌ی و وژینک
ده‌بیست که خوا ده‌هرموی بانگی نه‌و بنانه‌ی بکه‌ن که لاتان وایوو هادوبه‌شی من (با یارمه‌یتان به‌رون)
﴿وَمِنْهُمْ مِّنْهُمْ نَسَبٌ﴾ له‌وانیش بانگیان ده‌که‌ن به‌لام وه لامین ماده‌به‌وه (و مایه‌ی به‌هه‌رینه‌وه)
﴿وَمِنْهُمْ مِّنْهُمْ نَسَبٌ﴾ وه نیمه له‌بیوانیابدا شیونکی پر تارارمان داناهه‌و ﴿وَمِنْهُمْ مِّنْهُمْ نَسَبٌ﴾
وه تاوانسارن ناگری دوره‌ج ده‌یسی ﴿مَعْرِی الْفُتُورِ﴾ و هم‌مو ده‌زان و دلپیان که ده‌چه‌ی بوی
وتنی ده‌که‌ون ﴿وَمِنْهُمْ مِّنْهُمْ نَسَبٌ﴾ و ینگیایه‌کیان ده‌ست ساکوی بو گه‌رانه‌وه له‌و (ناگه‌ه) ﴿وَمِنْهُمْ مِّنْهُمْ نَسَبٌ﴾

﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ﴾ سوئنده‌خواه براسی قیقه‌لهم قورثانه‌داهینا ومانده‌وه ﴿سَبَّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾
هم‌مور جورره‌نمور به‌یه‌ک سو‌خه‌لکی ﴿وَكُلَّ لَيْلٍ﴾ به‌لام هم‌میشنه‌نادمی ﴿اَسْكُرْ تِلْكَ﴾
له‌هم‌مور شتی ریانر موجداله‌وهم‌قالی ده‌کات ﴿وَمَعَ سَنَاءِ نَارِ الْيَوْمِ﴾ و‌سینه‌فتم‌تندی
هیچ شتیک ریگری له‌خه‌لث به‌کر‌دوره‌که‌ماور به‌ین کاتیک هیدایه‌ت و پرسمو‌ویدن بو‌ده‌ت
﴿وَسَفَعَرُوا رَهْمًا﴾ و‌داوی‌لی‌ن سور‌دن بکه‌ن له‌په‌رو مرد‌گاریان ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ﴾ جگه
له‌وه‌ی وه‌ک نومعه‌تانی پشیمان‌لی‌نیت و (سرای خوداله‌ناو‌بان‌یات) ﴿اَوَلَيْسَ لَهُمْ قُلُوبٌ﴾
پان‌سزا‌رو به‌رو‌بان‌یه‌وه (به‌چاوی‌خو‌بان‌بیسی) ﴿وَمَنْ يَرْسُدْ﴾ نیمه‌په‌مه‌بر‌مدن
سار‌دوره ﴿لَا تُفْسِدُوا﴾ ته‌ما‌موز‌ده‌ده‌ر و تر‌سینه‌ر بس ﴿وَلَقَدْ﴾ حکم‌و‌پاشی
نه‌وانه‌ی که‌بیاده‌ون به‌س‌ه‌ق و به‌تال ده‌مه‌قالی ده‌کس ﴿يَتَجَسَّوْهُ﴾ بو‌نه‌وه‌ی (ناییسی) پر‌استی
پس له‌ناو‌سورن ﴿وَتَعْلَمُوهُ﴾ نایه‌ته‌کانی من (که‌قور‌ثانه) و نه‌وه‌مه‌شانه‌ی پی
تر‌سینه‌ر و به‌گانه‌بان ده‌رائس ﴿وَمَنْ حَزَمْتَ﴾ کی‌سته‌مکار‌تره‌له‌و که‌سه‌ی که
ناموز‌گاری کر‌اپیت به‌نایه‌ته‌کانی په‌رو مرد‌گاری ﴿وَتَعْلَمُوهُ﴾ به‌لام نه‌و گوی‌ی‌پن به‌دار ﴿وَتَسْمِعُ﴾
﴿فَاذْكُرْ﴾ و نه‌و تاوانانه‌ی که‌کر‌دویه‌تی له‌بیری‌خوی‌بان‌وه ﴿وَلَقَدْ﴾ به‌پر‌استی
نیمه‌چمه‌ده‌یه‌کی نه‌سور‌مان داوه‌به‌س‌ر دل‌باندا ﴿لَقَدْ﴾ تانیه‌گه‌ن (له‌نایه‌ته‌کانی لیحه)
﴿وَلَقَدْ﴾ و‌ه‌قور‌سی و که‌ر‌مان خستوته‌گویانه‌وه (تا‌پر‌استی به‌بیستی) ﴿وَلَقَدْ﴾
جانه‌که‌ر‌مانگیان بکه‌یت بو‌س‌ر‌رینگای‌راست ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌وانه‌هر‌گیر هیدایه‌ت و‌ه‌ر‌ما‌گر
﴿وَلَقَدْ﴾ په‌رو مرد‌گارت‌لی‌مور‌ده‌ی‌خا‌وس به‌ریسه‌﴿وَلَقَدْ﴾
نه‌گیر‌نوله‌بان‌لی‌سه‌سی به‌هوی‌نه‌و (تاوانانه‌وه‌ی که‌کر‌دویه‌بان) ﴿وَلَقَدْ﴾ بیگو‌مان به
به‌ده‌سرای‌سه‌ختی بو‌ده‌مار‌دن ﴿وَلَقَدْ﴾ به‌لام بو (سر‌دانی) نه‌وان کاتیکی دیاری کر‌او‌ه‌به
﴿لَقَدْ﴾ دو‌به‌مزه‌ک بیجگه‌له‌و (خوا‌یه) هیچ به‌مایه‌کید دست‌دا‌کوی (له‌و سر‌به‌ه) ﴿وَلَقَدْ﴾
﴿وَلَقَدْ﴾ و نه‌وه‌مه‌و‌شار و گو‌مانده‌مان به‌ری‌ساد و ویر‌ن کرد ﴿وَلَقَدْ﴾ کاتیک
(د‌بیش‌توانیان) سته‌میان کرد ﴿وَلَقَدْ﴾ و بو‌له‌ما و برد‌پشیمان کاتیکی دیاری کر‌او‌مان
دانا‌بوو ﴿وَلَقَدْ﴾ (باسی‌نه‌و کاته‌بکه) که‌مو‌سا به‌لاوه‌به‌ده‌سته‌ک‌ی‌خوی‌روت
﴿وَلَقَدْ﴾ من‌هر‌ده‌روم هه‌تا ده‌گمه‌﴿وَلَقَدْ﴾ شون‌ی به‌یه‌ک گیشنی دوو‌ده‌ریاکه
﴿وَلَقَدْ﴾ یان‌ما‌ویه‌کی دوور و در‌یز‌ده‌روم ﴿وَلَقَدْ﴾ جا‌کاتنی گیشنه‌نه‌و
شون‌ینه‌ی دوو‌ده‌ریاکه به‌یه‌ک ده‌گه‌ن ﴿وَلَقَدْ﴾ ماسی‌به‌که‌یان له‌بیر‌چوو (که‌وه‌ک‌تو‌نشوو بو
سه‌ده‌ره‌که‌یان پی‌دن بوو) ﴿وَلَقَدْ﴾ جا (ماسیه‌که‌خوی‌فری‌داو) رینگه‌ی‌خوی
گر‌ته‌به‌ر له‌ما و ده‌ریاکه‌دا و (تاوه‌که) له‌ت ده‌مو و وه‌ک‌خوی‌لی به‌ده‌هاته‌وه ﴿وَلَقَدْ﴾

﴿قَالَ تَزْنِي لَهُ زَوْجًا﴾ (بمده چاکه که) زوتی (سه مووسا) پیس نه‌ووتیت ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾ بیگو مان
 سو هه‌ر گیر باتوانی خوت بگری له‌گهل متدا ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾ (مووسا) زوتی نه‌گیر
 دوی له‌م چاره بریاری هه‌رشتیکم لی کردی (ره‌ختم لی گرتیت) ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾ بر هاوریه‌تیم مه‌که
 ﴿قَالَ تَزْنِي لَهُ زَوْجًا﴾ چونکه به‌راستی له‌لایس موو یاسوت هه‌یه (له‌وه‌ی وارم لی بیت) ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾
 ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾ هه‌ر دوو کیان پروشتی ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾ هتا گه‌شه لای خه‌لکی شاریک
 (له‌و کاته‌دا برسیان موو) ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾ دارای خوراکیان کرد له‌خه‌لکی شاره‌که ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾
 نه‌ویش (خه‌لکی شاره‌که) میوان داریان لی به‌کردن ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾ هه‌معا پیس دیواریک له‌و (له‌و شاره‌و)
 ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾ بریک بوو بکه‌وت ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾ (بمده چاکه که) دیواره‌که‌ی پراسنی کرده‌وه وه‌له‌جیه‌وه
 ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾ (مووسا) زوتی نه‌گیر بنویستایه ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾ کریمه‌کت له‌سه‌ری وه‌رده‌گرت ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾
 ﴿قَالَ تَزْنِي لَهُ زَوْجًا﴾ زوتی تالیردا کاتی جی بورمه‌وه‌ی من و نویه ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾ ناگادارت ده‌که‌م
 له‌حیکمه‌نی ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾ نه‌و شانه‌ی که نو به‌توانی خوت بگری له‌سهر (پروودان) پان ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾
 سیه‌هه‌ی (کورن کردی) که‌شتیه‌که (له‌وه‌و بوو) ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾ (نه‌و که‌شتیه‌هه‌ی) می چمه‌د که‌سینکی
 هه‌زار بوو ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾ نیشیان ده‌کرد (به‌و که‌شتیه‌هه‌ی) له‌و ده‌ریاده‌د ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾ بویه ریستم
 (به‌گون کردی) هه‌ب داری بکه‌م (تا پاشا ده‌سی به‌سهرده‌هه‌ی گرتیت) ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾ چونکه له‌پیشینه‌وه
 پاشایک هه‌بوو ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾ ده‌ستی ده‌گرت به‌سهر هه‌موو که‌شتیه‌کی (چاک) ده‌د ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾
 وه‌بده‌لاه‌که‌ش (که‌کوشتیم) ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾ له‌وه‌و باوک و دایکی نیشانداری موون ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾
 جانیسه‌ش ترساین (خوشه‌وستی له‌و لاهه‌) بالیان پیوه‌یت ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾ مو سهر که‌شی و می باوه‌ری ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾
 ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾ حه‌ (سه‌و کاره‌) و ستمان به‌روورد گارمان (له‌سری نه‌و) موسان بگوریت ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾
 به‌رگوه‌ ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾ چاکتر له‌و پاکتر له‌و گوماه‌ ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾ به‌سور و به‌ریس ترسین موسان ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾
 ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾ فکاهه‌ستین بینه‌ی و هه‌وی (چاکتر ده‌وه‌ی) دیواره‌که‌ش چونکه هه‌ی دور مدالی هه‌تیر
 بوو ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾ له‌شاره‌که‌ده‌د ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾ له‌زیریدا گه‌هه‌یه‌ک هه‌بوو که‌هه‌ی نه‌و دوو
 مداله‌بوو ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾ وه‌باوکس نه‌و دوو مداله‌چاک و خواناس موو ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾ له‌بهر نه‌وه
 به‌روورد گارت و سنی ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾ هه‌ر دوو کیان گه‌وره‌و به‌هیر پین ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾ پاشان
 گه‌هه‌یه‌که‌یان ده‌ریس ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾ نه‌مه‌ به‌حمه‌نیک بوو له‌لایس به‌روورد گار نه‌وه (به‌بهر باوکیان)
 ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾ نه‌و (شتانه‌ی) کردم له‌خومه‌وه‌هه‌بوو ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾ نه‌وه به‌ی و هه‌ی نه‌و کرده‌وانه
 بوو ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾ که‌تو توانای خو گرتت به‌بوو له‌سهر (کردن) پان ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾
 هه‌رومه‌هه‌ پر سبارت لی ده‌که‌ن ده‌ریاره‌ی (دو القریس) ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾ (له‌وه‌ لایاندا) بلی له
 به‌ریه‌وه‌هه‌نیک ماس ده‌که‌م بوتان ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُ صَرْخَةً﴾

﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ (دو القریس) ووسی نم (دروسه کرسه) بر حمتیگه له لایس پروردگار و سه
 ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ حاد مرکاب به‌لنی پروردگارم هاب (بدر چوری یا حوج و ماحوج) ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ ده‌بکاته
 ره‌یه کی به‌لک ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ ده یگومان به‌لنی پروردگارم هتق و راسته ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ وار (مخملکی)
 دینس ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ له و دور هادیس و نه‌چس به‌ساوید کسره (وه کو شهموی دهری) ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾
 و هور و ده‌کری به‌شه‌پورد ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ نه‌وسا هم‌وویان کو ده‌کیده‌وه سمراب (کنسیان لی جی مایب) ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾
 ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ ده لند و روزه‌ها دور و ح یشانی کاتران ده‌فیس ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ به‌بشاد دانکی به‌روا ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾
 ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ نه‌واسی که (لهم دیوایم) چاریان (فی عینس کر) به‌مده‌ی به‌سره‌دا هانیو و له‌بیدی مس
 ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ وه نه‌وانه به‌بان ده‌روانی (قورشان) بیسی ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ لایه له‌واله‌ی
 بی ساور و گومان ده‌ل سوودی همی بویان) ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ که به‌ده‌کامه (و مک لریشته و هیس) بگن
 ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ به‌بار و بار و به‌سرا و جگه له‌مس ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ به‌راستی لیمه دور به‌حصان کاماده
 کرد و وه ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ به‌جیگا و شوی (میوانداری) بوی ساوران ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ بلی لایه هوالان به‌هیس
 ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ به‌خساره‌تمه‌بترس (کس) له‌کار و کرده‌وه کاپاند ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ بلی مر سبغز ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ له‌وانه له‌و
 که سانه که کرده‌وه کوششیان به‌غیر و چو ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ له‌زبانی دیوایم ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ و اشیان گومان ده‌برد
 به‌امنی به‌وان ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ کاریکی دور چاک ده‌کن ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ نه‌وانه که سانیکی بی ساور و بوی
 به‌سب زنده‌وه‌ده ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ به‌بشانه‌کانی پروردگاریان و گیشش به‌خرم‌سی (لهم و روزه) ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ له‌بر
 نه‌وه کرده‌وه کانیان پو چهل و بی پاداشت دهر چو ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ ده‌بشانه‌کانی که‌وانه له‌ووزی دویسی دا هیچ برخ
 و بر بکیان به‌داناییس ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ ده‌لک دهر چو ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ نه‌وه نه‌لوس حرایان دور و ده ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ له‌مر سه‌وه بی ساور و بوی
 ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ بی‌ورشی‌جرو و گانه‌بان ده‌کرد به‌بشانه‌کان و به‌مهرانی لیمه ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ به‌راستی
 نه‌وانه که‌لیمان و ساوریان هسانه ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ ده‌کرده‌وهی چاکیان کرد و وه ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ ده‌بشانه‌کانی پروردگار
 به‌هسته‌کانی به‌ردوس جیگای (میوانداری) نه‌وانه ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ ده‌کرده‌وهی بی‌دا ده‌بشانه‌وه
 ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ دارای گواسته‌وه ناکن نه‌وانه‌هسته‌دا ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ نه‌وی موحه‌ممه ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ بلی
 نه‌گر (لای) ده‌ریکا‌کان بی‌واسه ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ به‌مره‌کعب سو (بوسجی) راباری پروردگارم ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾
 بیگومان (لای) ده‌ریکا‌کان سه‌وا و عبوون ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ پیش تموی راباری پروردگارم تموا و بیت
 ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ نه‌گر چه‌ده نه‌وسده‌ی ده‌ریکا‌کیش بی‌س (یکه‌بس به‌مره‌کعب راباری خوا سه‌وا و مایب)
 ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ بی (به‌وی باورانه) بیگومان میث نه‌ها نادمیر انیکم وه‌نیر ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ به‌لام و ده‌حیم
 بودیت ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ به‌راسی پروردگاری نیر پروردگاریکی مک و مایه ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ ده‌ریکا‌کان بی‌واسه ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ جا
 هه‌ر کس به‌مغایه به‌خرم‌م پروردگاری بگات (نه‌نیامندا) ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ ده‌وه به‌کرده‌وهی چاک بگات
 ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾ وه له‌پرسی پروردگاری دا کس نه‌کات به‌عاویمنی ﴿وَالْهَادِجَةُ زُرْ﴾

سورعتی - مریم

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای مه‌خشتمی مبرهان

﴿حکیم﴾ به (کف، ها، یا، عهین، صداد) ده‌خوینرینه‌وه حوازانانره به ماناکه‌ی، بورانی‌واری
 ریاتر سه‌یری سه‌ره‌دی سورمیی (القره) بکه ﴿گُرْخَبْرِیْت﴾ (نعمه‌ی ده‌خوینرینه‌وه
 به‌سه‌رتدا) باس ویدی به‌ره‌یی به‌روه‌ردگارته ﴿عَسْرُکَرِیْت﴾ به به‌مده‌ی خو‌ی که‌ره‌که‌ریابه ﴿
 یَتَرِیْ﴾ به ﴿له‌کاتیکدا پارابه‌وه له‌به‌روه‌ردگاری ﴿یَمَّحِیْد﴾ به پارانه‌وه‌یه‌کی به‌ی ر به‌نامه‌کی
 ﴿قَالَ رَبِّی﴾ ووتی نه‌ی به‌روه‌ردگارم به‌راستی من ﴿وَمَنْ حَصْبِی﴾ ئیسکم لا‌ور به‌روه
 ﴿وَأَنْتَ رَئِیْسُی﴾ له‌به‌ره‌یری سه‌رم (به‌مووی سبی) گری گرنووه (نمه‌ه خو‌ریکه له‌به‌رواسی‌زی
 ره‌مانی سه‌ره‌یی به‌کار دیت به‌مه‌به‌ستی له‌وه‌ی که مووی سبی له‌کاتی پیریدا گری به‌رداوه له‌مور
 ره‌شه‌کانی سه‌رده‌می که‌به‌جیتی ﴿وَمَنْ حَصْبِی﴾ به‌روه‌ردگارم هر گیر له‌به‌ره‌وه‌م بیت
 بین هبو به‌بووم ﴿قَالَ جِفَّتْ سَوِی﴾ به‌راستی من ده‌ترسم که‌س و کاره‌که‌م (له‌تابی خو لا‌دون)
 ﴿مِنْ زَوَّی﴾ له‌پاش (مردمی) خو‌م (چونکه که‌سیکیان نیدنیه‌ه جیگری من بیت) ﴿وَكُنْتُ أَرْأِیْ
 غَیْرَ﴾ وچه‌ره‌نه‌که‌شم به‌روه‌که (معدالی ماییت) ﴿فَبِئْسَ مَنْ لَدُنَّكَ رَبِّ﴾ سا‌تو له‌لا‌به‌ن خو‌ته‌وه
 مانیکی چاکم پی به‌خشه ﴿بِئْسَ زَیْرٌ مِّنْهُ بِتَفْؤُفٍ﴾ میرانگری (پینه‌به‌ره‌شتی) من
 و به‌ماله‌ی به‌عقوب بین ﴿وَأَعْبَدَ رَبَّیْ﴾ نه‌ی به‌روه‌ردگارم وشتی لی بکه که‌خیزت لی
 راری بیت ﴿بِزَكْرٍ﴾ (خوای که‌وره‌ه به‌رمووی) نه‌ی ره‌که‌ریا به‌ره‌سفی موزده‌ت
 ده‌ده‌پی ﴿بِعَمَلٍ سَخِیْطٍ﴾ به‌مدالی که‌ماوی به‌حبابه ﴿وَأَنْتَ لَئِیْسَ بِمُتَّقِنٍ﴾ به‌شتر که‌سمان
 به‌و سا‌وه‌له‌وه‌سا‌وه ﴿قَالَ رَبِّیْ بِکُفٍّ یُعَذِّبُ﴾ ووتی نه‌ی به‌روه‌ردگارم چون مدالم ده‌پی
 ﴿وَمَنْ حَصْبِی﴾ له‌کاتیکدا خیرانم به‌روه‌که ﴿وَقَدْ نَفَخْتُ مِّنْ تَحْتِیْ﴾ بیگو‌من
 خو‌شم له‌پیریدا که‌به‌شتو‌ومده‌ه نه‌وه‌ی به‌ری پیری ﴿وَلَنْ حَصْبِی﴾ ووتی (بریار) به‌وه‌جوره‌به
 ﴿قَالَ رَبِّیْ﴾ به‌روه‌ردگار به‌شت به‌رمووی من ﴿وَمَنْ حَصْبِی﴾ نه‌و (کاره) به‌لای منه‌وه‌رور که‌سه‌به
 ﴿وَقَدْ حَقَّقْتُ مِنْ قَبْلِیْ﴾ بیگو‌مان به‌شتریش نوم دروست کردووه ﴿وَمَنْ حَصْبِی﴾ که‌شیتک به‌بو‌ویت
 (پیش نه‌وه‌دروستکرده) ﴿وَمَنْ حَصْبِی﴾ (ره‌که‌ریا) ووتی نه‌ی به‌روه‌ردگارم
 به‌شانه‌یه‌که‌م به‌ده‌پی (کاتی نه‌وه‌مژده‌هاته‌دی) ﴿وَلَنْ حَصْبِی﴾ (خوای که‌وره‌ه) به‌رمووی به‌شانه‌ی
 نو‌نه‌وه‌یه (له‌سه‌ره‌بووی نه‌وه‌کوره‌ه) ﴿لَا تُکَذِّبُ﴾ ناتوایت گفتو‌گو له‌گه‌ل خه‌لکدا، بکه‌یت
 ﴿فَبِئْسَ نَیْرٌ﴾ سبی شه‌وه‌له‌سه‌ره‌به‌ک (به‌روژه‌کاتیه‌وه‌هر چه‌نده) ساعیت و لال بیت ﴿وَمَنْ حَصْبِی﴾
 غی قریه‌من (مخرب) پاشان ره‌که‌ریا له‌به‌ره‌سگاکه‌ی هاته‌ده‌ره‌بو‌ناو گه‌له‌که‌ی ﴿وَمَنْ حَصْبِی﴾ جا
 به‌لشاره‌ت پی ووتی ﴿لَا سَیْخَرُکَ وَوَعْدِی﴾ که‌به‌بانان و نیواران ته‌سیجانی خوا‌یکس ﴿

[illegible]

﴿لَکِی رُشْرِی﴾ نَمَحَا ﴿لَمَو حورما﴾ مَحَو و ﴿لَمَو ناومش﴾ مَحَوَرَوَه ﴿وَمَرِی عَن﴾ چارو دَل رَوَشه
 ﴿مَناوَر مَن شَرِی شَه﴾ جَانَه گَمر هَمَر کَسِی کَت بیسی ﴿پَرسیاری لَمَم مَدَالَه ی لَی گَردی﴾
 ﴿مَری ی مَدِی مَرِی مَرِی﴾ به ﴿نِشَارَه ت﴾ پیسِ مَلی مَراستی مَن قَسَه به کَرَنَم لَمَسَه خَوَم نَه زَر کَر دَوَه
 بَو ﴿خوای﴾ مِیهر مَیان ﴿مَن شَرِی مَرِی﴾ لَمَهر نَدَوَه نَه مَر و قَسَه لَه گَهل مِیچ کَسِی کَت ماکَه ﴿
 دَاسْت پَه قَت﴾ جَانَه و ﴿مَدَالَه مَو﴾ هَانَه مَو سَو لای کَمَس و کَارَه کَی ﴿خِیَمَه﴾ نَه و ﴿مَدَالَه ی﴾
 گَر تِیو به باوَه شِیوَه ﴿وَدُو مَرِی مَرِی﴾ ﴿خَرَمَه کانی﴾ ووتیان لَی مَری مَم ﴿مَدَجِی شَی مَرِی﴾ به رَاسِی
 شَتِی کِی رور خَراب و نَپَر مَهرت کَر دَوَه ﴿مَکَت مَرِی مَرِی﴾ نَی نَدَوَه ی وِک خوشکی هاروون
 و یست ﴿لَه تَه قَو و خَوَانا سِی دَا﴾ ﴿مَکَت مَرِی مَرِی﴾ مَباو کَت پِیاوِکی خَراب و داوِی بیس
 پِوَه ﴿وَمَکَت مَرِی مَرِی﴾ مَه دایکَت داوِی بیس و رِی کَار مَوَه ﴿وَدَاسْت مَرِی﴾ جَانَه مَری مَم
 نِشَارَه تِی یو نَه و ﴿مَدَالَه﴾ کَر دَ ﴿وَدُو مَرِی مَرِی﴾ ﴿خَرَمَه کانی﴾ ووتیان چَوَن قَسَه بَکَی مَن کَانی
 مَهرِی مَرِی ﴿لَه گَهل مَدَالَه کَد لَه یَتَشَه کَدایه﴾ ﴿وَدُو مَرِی مَرِی﴾ ﴿مَدَالَه کَه هَانَه قَسَه و ووتی
 به رَاسِی مَن به مَدَه ی خَوام﴾ مَری مَرِی ﴿پَه رَاوِی نِی مَهرِی مَن دَ دَاسْت﴾ رَجِی مَرِی ﴿وَدَاسْت مَرِی
 به پِی مَهرِی مَرِی﴾ رَجِی مَرِی مَرِی مَرِی ﴿وَه پِی مَرِی و مَهر داری کَر دَوَم لَه هَمَر جِی کَایه کَدایم
 و دَاسْت مَرِی مَرِی مَرِی و مَهر مانی پِی دَوَم به نَپَر کَر دَ و به رَه کات دَان ﴿مَدَالَه مَرِی﴾ هَمَر مَه
 زِیَان دَام و رِی مَدَوَم ﴿وَدُو مَرِی مَرِی﴾ و ﴿کَر دَوَم﴾ به رَوَلَه به کِی چَا کَه کَار و گَویا به مَن بَو دایکَم
 ﴿وَدُو مَرِی مَرِی مَرِی﴾ مَری کَر دَوَم به مَهرِی مَرِی مَرِی مَرِی ﴿وَدَاسْت مَرِی﴾ مَهرِی مَرِی
 لَه مَهرِی مَرِی ﴿وَدُو مَرِی مَرِی مَرِی﴾ نَه و رَوَزه ی کَه لَه دایک بَووم وَه نَه و رَوَزه ی کَه مَهرِی مَرِی
 اَنَش جِی ﴿وَه نَه و رَوَزه ی کَه رِی مَدَو و مَهرِی مَرِی﴾ ﴿وَدُو مَرِی مَرِی مَرِی﴾ نَه و ﴿کَه بَاس کَر﴾
 عِیسی کُورِی مَهرِی مَرِی ﴿وَدُو مَرِی مَرِی﴾ کَه ووتیه کِی رَاسِی مَرِی مَرِی ﴿وَدُو مَرِی مَرِی مَرِی﴾
 کَه نَدَوَن ﴿گَاوَر و جَو و لَه کَه کَان﴾ نِی دَا دَو و دَلِی ﴿مَکَت مَرِی مَرِی مَرِی﴾ مَکَت مَرِی مَرِی مَرِی
 مَن به بَو خَرَا مَدَالَه ی هَمِی ت ﴿مَکَت مَرِی مَرِی مَرِی﴾ پَک و یَنگَر دِی بَو خَوَا ﴿وَدُو مَرِی مَرِی مَرِی﴾ هَمَر کَانِی یه وِی
 کَرِی کَت بیسی ﴿مَکَت مَرِی مَرِی مَرِی﴾ نَه و پِی گَور مَان نَمَها بیسی دَ لَی ﴿کَرِی کَت مَرِی مَرِی مَرِی﴾ مَه به کَسَهر دَ هَمِی ت ﴿
 وَدُو مَرِی مَرِی مَرِی﴾ پِی گَور مَان خَوَا به رَو مَر دِگاری مَن و نِیو شَه ﴿وَدُو مَرِی مَرِی مَرِی﴾ کَه وَا تَه هَمَر لَه و پِی مَرِی مَرِی
 ﴿وَدُو مَرِی مَرِی مَرِی﴾ نَه مَهرِی مَرِی مَرِی رَاسِی مَرِی مَرِی مَرِی ﴿وَدُو مَرِی مَرِی مَرِی مَرِی﴾
 به لَام دَ مَستَه و نَاقِی ﴿گَاوَر و جَو و لَه کَه﴾ کَان لَه بَو خَوَا نِی دَا رِیَا ن جِیَا و اَر مَو ﴿لَه یاره ی عِیساوَه﴾
 ﴿وَدُو مَرِی مَرِی مَرِی مَرِی﴾ جَا سَرَاو لَه مَو جَو و بَو نَه وَا تَه ی کَه بی مَو مَرِی مَرِی مَرِی ﴿وَدُو مَرِی مَرِی مَرِی مَرِی﴾ لَه بیسی
 رَوَزه رور گَهوره کَه ﴿کَه رَوَزه ی دَوِی یه﴾ ﴿وَدُو مَرِی مَرِی مَرِی مَرِی﴾ نَی کَه چَمِده بیسَر و یَنه رِی مَرِی مَرِی
 بی مَو مَرِی مَرِی ﴿وَدُو مَرِی مَرِی مَرِی مَرِی﴾ لَه رَوَزه ی کَدَا کَه دِی مَه و بَو لَامَان ﴿لَه قِیَام مَدَا﴾ ﴿وَدُو مَرِی مَرِی مَرِی مَرِی﴾ به لَام
 مَهرِی مَرِی مَرِی مَرِی ﴿لَه دَوِی دَا﴾ ﴿وَدُو مَرِی مَرِی مَرِی مَرِی﴾ لَه گَور مَرِی مَرِی مَرِی مَرِی مَرِی

«دندبه» و نه‌تسه نه‌وسان مانگ کرد «من بیسه شوق لایقی» له‌لای راسی کتوی طورده «دفرینه
 یی» و نه‌ور (مووسا) مان بریک کرده‌و ب قسه‌ی له‌گه‌ل بکیم «دو هاتم آخیر» و نه‌لهره‌ی
 و به‌خشنده‌ی خومان به‌خشیان به‌و (مووسا) «دو هاتم آخیر» هارووسی بری که پی‌همه‌ی سور «
 «دو گزنی تکبیر تسمی» و نه‌له‌فوراند باسی نیسماعیل مکه «پید کا ضایق» بیگومس له‌و به‌یسمان
 و به‌لینه‌کانید راست گو بو «وکان سو لایق» و نه‌و پیرور اوو پی‌همه‌ی سور «وکان پاتر آهله»
 و نه‌همیشه‌ی فرمسی ده‌دا به‌خیران و کسم و کاری «دو سوو دگر» به‌نویژ کردن و نه‌کات دان
 «وکان عدیده مرتب» و نه‌همیشه‌ی لای پمرو مردگاری جنگی ره‌و احمادی سوو «دو گزنی تکبیر تسمی»
 و نه‌باسی نیدریس بکه‌له‌فوراند «په‌دو جیدی» به‌م استی نه‌ورور راست گو و پی‌همه‌ی سور
 «دو قسه‌ی مکان» و پایه و به‌یسمان بلد و به‌ور کرده‌و «دو گزنی تکبیر تسمی» نه‌وانه‌ی
 (که باس کران) که سابیگی که خوا پی‌همه‌ی و چاکه‌ی خوی پشت به‌سوراند «من استی من بره» ده
 له‌و پی‌همه‌ی رانه‌ی که له‌سوه‌ی نادمس (وکان نیدریس) «دو من محبت» و نه‌له‌(سوه‌ی) نه‌وانه‌ی پیش
 (که له‌که‌شیه‌ی که‌دا) له‌گه‌ل سورج دا هلمان گرتس (وکان نیراهیم) «و من سیده‌ی دهرور سرتکین» و نه‌له‌سوه‌ی
 نیراهیم و به‌عقوب (وکان نیسماعیل و پوسه) «دو من هاتم آخیر» و نه‌وانه‌ی هید به‌نمان داوون هلمان
 بزار دور «دو گزنی تکبیر تسمی» تا نه‌وانه‌ی هر کانی نایمه‌ی کانی خوی به‌به‌یسمان سو بخو نیرینه‌و
 «دو گزنی تکبیر تسمی» ده‌ست به‌حی ده‌کمر به‌رودا به‌سوزنه و گریانده «دو گزنی تکبیر تسمی»
 نه‌محبت به‌باش له‌وان که سانبیک (له‌سوه‌ی کانیان) سوو به‌خشیان «دو سوو دگر» که موژیاس ده‌و ناند
 «دو گزنی تکبیر تسمی» و شوپس هه‌و او نارو و که ولس «دو سوو دگر» جا نه‌وانه‌ی له‌د هاتو و داوورشی
 (سری) گو مراییان دمس «دو لاس زاره‌ی من» جگه‌ی له‌وه‌ی که توه‌ی کردیت و باوهری هیئایت
 «دو گزنی تکبیر تسمی» و کارو کرده‌وه‌ی چاکس کردیت «دو گزنی تکبیر تسمی» تا نه‌وانه‌ی ده‌چه‌ی به‌هسته‌و
 «دو گزنی تکبیر تسمی» و هیچ ستم‌نیکان لی تا کزیت (المیادشتی کرده‌و چاکه‌ی کانیان کسم تا کزیت ده‌و) «
 «دو گزنی تکبیر تسمی» به‌هسته‌ی جی مان‌وه‌ی همیشه‌ی به‌ «دو گزنی تکبیر تسمی» که خوی میهرمان به‌لنی داو «دو گزنی تکبیر تسمی»
 «دو گزنی تکبیر تسمی» به‌به‌یسمان که بادپارو به‌مه‌ی به‌چاو به‌یاسیوه «دو گزنی تکبیر تسمی» به‌و منی خوا به‌یسمی به‌دی دیت
 «دو گزنی تکبیر تسمی» (به‌هسته‌ی کان) له‌به‌هسته‌ی هیچ وونه و قسه‌ی به‌کی بی سوو دایست «دو گزنی تکبیر تسمی»
 به‌یسمان سه‌لام کردن تسمی «دو گزنی تکبیر تسمی» له‌ویدا و روق و ووری ناماده‌ی بویان «دو گزنی تکبیر تسمی» به‌یسمان
 و تیاراند «دو گزنی تکبیر تسمی» نه‌و به‌هسته‌ی باسی کر «دو گزنی تکبیر تسمی» نه‌و به‌یسمان «دو گزنی تکبیر تسمی»
 «دو گزنی تکبیر تسمی» به‌و که سانه‌ی که (له‌دویدا) باریر کار و له‌خواتر من بوون له‌بسمه‌ی کانیان «دو گزنی تکبیر تسمی»
 نیمه (هریشت کان) له‌ناسمانه‌و دانه‌ی من به‌هرمانی پمرو مردگارت حیی «دو گزنی تکبیر تسمی» به‌یسمان
 سو خوابه (و خوا دهرانی) هه‌سوو کارو یاری دا هاتو و دایور دوو «دو گزنی تکبیر تسمی» و نیسمان «دو گزنی تکبیر تسمی»
 «دو گزنی تکبیر تسمی» و نه‌پمرو مردگارت (کرده‌ی به‌یسمان) له‌بیر به‌کرده‌و «دو گزنی تکبیر تسمی»

﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾ که پەروەردگاری ناسمانەکان و رەوی و ھەرچی لەیوانیاندا بێە
 ﴿فَاعْتَدِ وَتَحْظَرِ عِدَّتَهُ﴾ کەوانە بپەرستە و رور خوگر مە ئە پەرستیدا ﴿هَلْ يَنْفَعُكَ نَسِيبُ﴾
 ئای ناگدا ریت و نەه ی ئەو (خوایەکی تر) ھەیتت ﴿وَبَشِّرْ نَسِيبُ﴾ نادەمی (بێ پرو) دەلی
 ﴿رَبِّ مَعْتَدِ﴾ ئایا کە مردم ﴿سَوِّفَ أُخْرِجُكَ﴾ ئە داھاتوودا ھە رەدووی (لە گۆر) دەر دەھیرنم ﴿مَنْ﴾
 ﴿أُولَئِكَ عَمَلُ﴾ ئەو نادەمیراد بو بێر نا کاتەوہ ﴿تَسْقِيهِمْ مِمَّنْ﴾ کە بێگومان ئیجە لە سەرەتاوہ
 ئەومان دروست کردوہ ﴿وَمَنْ يَنْتَظِرْ﴾ کە ئەو شتیک مەبوو ﴿وَمَنْ يَنْتَظِرْ﴾ ئەمجا سونە
 مە پەروەردگارت ئەو (سێ پروایانە) کۆ دەکەبەوہ (لە روزی دوایدا) ﴿وَأَشْيِصْ﴾ (لە گەل)
 ئەو شەبنانانە ی (کە گوھر یان کردن) ﴿تُمْ سَحِيرٌ تَهْتُمْ﴾ پاشان بەراستی ھەموویان نامادە دەکەین
 ﴿حَرْبٌ جَهَنَّمُ جَهَنَّمُ﴾ سەدەوری دورەخدا بەسەر ئەزمویدا کەووی (لە بەر تر ساکی ئەو روزە) ﴿مَنْ﴾
 ﴿تُمْ لَسَافِعٌ﴾ پاشان بێگومان دەری دینی (و دەبەخەبە دورەخەوہ) ﴿مَنْ سَلَّ سَبْعًا﴾ لە ھەر پێر
 دەستە بەک ﴿عَمَلٌ شَدِيدٌ لِّرَحْمَتِي﴾ کەمەیان تاوانبار تر (یاخی تر) بوو ئە بەراتەر خوی میھرەباندا
 ﴿مَنْ حَسَّ نَعْمَةً﴾ ئەمجا بێگومان ئیمە رانائریس ﴿تَنْبِيْهُنَّ عَنْ ذُنُوبِهِنَّ﴾ بەوانە ی کە شیاوترن
 بخەرنە دورەخ و بسونین بێ ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾ کەس یە لە نیوہ ﴿لَا يَدْخُلُ﴾ مەروات و تەنە پەرنیت
 بەسەر دورەخدا ﴿كَانَ عَلَى رِجْلِ حَتَفٍ مَّقْبِيٍّ﴾ (ئەو تێپەرنە) بریاریکی براویدە لە پەروەردگارتەوہ ﴿مَنْ﴾
 ﴿تَمْ لَسَافِعٌ لِّرَحْمَتِي﴾ دواتر ئەوانە برگاردەکەین کە پارێر کار و لەخواتر مەوون ﴿وَمَنْ لَسَافِعٌ لِّرَحْمَتِي﴾
 جەبە و مستەم کاران لەسەر چوک ئەساو (دورەخ) دا دەھیلەوہ ﴿وَمَنْ لَسَافِعٌ لِّرَحْمَتِي﴾
 ھەر کاتێ ئایەتە روون و ناشکر اکاتی ئیمە بەسەر یاندا بەھویرایەتەوہ ﴿وَمَنْ لَسَافِعٌ لِّرَحْمَتِي﴾ ئەو بەی
 بێ پروا بوون دەیان ووت ﴿لَا يَنْبَغِي﴾ بەوانە ی نیمانیاں ھیا بوو ﴿لَا يَنْبَغِي حَيْزٌ مَّقْبِيٍّ﴾
 کام لەم دور کۆمەلە جێ و شونی (خانوو بەرە ی) خوشترە ﴿وَأَخْسَبُ﴾ و کۆر
 مە جەبسی چاکترە ﴿وَمَنْ لَسَافِعٌ لِّرَحْمَتِي﴾ وەپیش ئەمان چەند بێمان لەساو برد ﴿مَنْ قَرَبَ﴾ لە گەنە
 (بێ بارەکان) ﴿وَمَنْ لَسَافِعٌ لِّرَحْمَتِي﴾ کەل و پەلی ناوماڵ و لاشە و قیافە تیشیاں لەمان جواتر بوو ﴿مَنْ﴾
 ﴿مَنْ قَرَبَ﴾ (ئەو موحەسەد پێدا) بلی ئەوہ ی لە گوھرایی داہە ﴿تَنْبِيْهُنَّ عَنْ ذُنُوبِهِنَّ﴾
 باخوای میھرەبان مۆلەنی ھێ مەت و نەمەنی درمژ مەکات (تاریاتر تاوان مەکن) ﴿وَمَنْ لَسَافِعٌ لِّرَحْمَتِي﴾
 ھەتا کاتێ ئەو ھەرەشانە ی کراوہ لیان دەبیس (دینە دی) ﴿وَمَنْ لَسَافِعٌ لِّرَحْمَتِي﴾ (ئەو شە یان
 سەرە (لە دیادا) بان (ھاتی) روزی دواہە ﴿تَنْبِيْهُنَّ عَنْ ذُنُوبِهِنَّ﴾ جالە داھاتوودا دەرانی ﴿مَنْ لَسَافِعٌ لِّرَحْمَتِي﴾
 کی جیگا و شونی (خانو و بەرە ی) خراپ و ناخوشە ﴿وَأَخْسَبُ﴾ وەکی سەربار و لەشکری
 بێ ھێرترە (کامران یان ساوہ داران) ﴿وَمَنْ لَسَافِعٌ لِّرَحْمَتِي﴾ ئەوانە ی لەسەر رەساری
 ھیدایەت بوون خوا ھیدایەیان بو رەدە کات ﴿وَأَشْيِصْ﴾ ئەو کردەوہ چاکانە ی لە
 (روز ی دوایدا) دەمێنەوہ ﴿وَمَنْ لَسَافِعٌ لِّرَحْمَتِي﴾ لای پەروەردگارت پاداشسی چاکترە ﴿وَمَنْ لَسَافِعٌ لِّرَحْمَتِي﴾
 و ناگامشی باشترە ﴿

﴿وَرَأَىٰ خَافُورٌ﴾ من تۆم هه‌لێژاردوو (مۆپه‌مه‌ره‌یه‌ی) ﴿وَتَسْمِعُ بَدُوحٌ﴾ که‌واته‌ گوی بگه‌ره
 سوله‌وه‌ی بیگاده‌کری (سوت) ﴿يَسْمِعُ﴾ به‌راستی هه‌ر من خوام ﴿لَا يَمْلِكُ﴾ هیچ
 به‌رستراونکی راست بیه‌ جگه‌ له‌ من ﴿وَتَقْدِرُ﴾ که‌واته‌ من به‌رسته ﴿وَأَمَّا نُجُودٌ﴾ به‌دگری
 به‌ چاکس نوێژ به‌جی به‌ تامت بیه‌وه‌ بیا ﴿وَأَمَّا نَسُودٌ﴾ به‌گومان ووزی دو یی دنت
 ﴿وَأَمَّا نَسُودٌ﴾ به‌ریک نوو (کاتی هاتی له‌خویشم) بشارمه‌وه‌ (چا‌جای له‌فریشته‌و بیعه‌مه‌ران، که‌واته
 رانیی کاتی هاتی ووزی دوایی ته‌به‌به‌ر و مردگار ده‌یرانی) ﴿يَجْرُ﴾ بو‌له‌وه‌ی یاداشت به‌رسته‌وه‌ ﴿كُلُّ
 نَفْسٍ﴾ هه‌موو که‌سیک ﴿بِأَمْرٍ﴾ به‌ گوێره‌ی ته‌و که‌ده‌وه‌ی که‌ ده‌یکات ﴿وَلَا تَنْفَعُ عَنْهَا﴾
 چا‌به‌ریگری نه‌کات لێ ی ﴿فَإِنْ لَا يَنْفَعُ﴾ ته‌و که‌سه‌ی باوه‌ری بی به‌وه‌ (قیامه‌ته‌) ﴿وَرُشِدٌ﴾
 و شون هه‌و و ئاره‌رووی حوی که‌وتوو ﴿وَرُشِدٌ﴾ ته‌وسا بیا ده‌چیت ﴿وَرُشِدٌ﴾ به‌بیه‌ب
 بنوسی (خواه‌ه‌ر مووی) نه‌ی مووسا ته‌وه‌ چیه‌ به‌ده‌ستی راسته‌وه‌ ﴿وَرُشِدٌ﴾ (مووسا)
 هه‌ر مووی له‌وه‌ گو‌چاله‌ که‌مه‌ ﴿وَحُكْمٌ﴾ خوم ده‌ده‌م به‌مه‌ریدا (کاتی رۆشنتی) ﴿وَرُشِدٌ﴾
 علی عیسی ﴿که‌لای ده‌ختی بی ده‌وه‌رم بو‌مه‌ه‌ کانم ﴿وَرُشِدٌ﴾ وه‌ چه‌ند کار و پتو‌ستی
 نری بی ده‌که‌م ﴿وَرُشِدٌ﴾ (خواه‌ه‌ر مووی) نه‌ی مووسا گو‌چاله‌ که‌ت نری به‌ه‌
 ﴿وَرُشِدٌ﴾ چا‌له‌ویش فرنی دا ﴿وَرُشِدٌ﴾ ته‌ست به‌جی گو‌چاله‌ که‌ بو‌وه‌ به‌ ماریک
 به‌حیرایی ده‌ویش (مووسا ترسا) ﴿وَرُشِدٌ﴾ (خوا‌ی گه‌وره‌) هه‌ر مووی ﴿وَرُشِدٌ﴾ به‌یگره‌
 مه‌ترسه‌ ﴿وَرُشِدٌ﴾ دل‌به‌به‌ ده‌ی گیرینه‌وه‌ بو‌ شیه‌وه‌ که‌ی به‌که‌م جباری (ده‌یکه‌ به‌وه‌
 به‌گو‌چان) ﴿وَرُشِدٌ﴾ ده‌ست به‌ه‌ره‌ بی مالت (پاشان ده‌ری بیه‌) ﴿وَرُشِدٌ﴾
 که‌ ده‌ریت سپیه‌ (وه‌ک کافور ده‌ده‌وه‌ شیه‌وه‌) ﴿وَرُشِدٌ﴾ بی ته‌وه‌ی به‌له‌کی و به‌خو‌شی بیت
 ﴿وَرُشِدٌ﴾ (نه‌مه‌ش) مو‌ه‌حیره‌ به‌کی تره‌ (جگه‌ له‌ گو‌چاله‌ که‌ت) ﴿وَرُشِدٌ﴾ به‌ت‌گری بو‌
 ته‌وه‌ی هه‌ندی له‌مو‌ه‌حیره‌ و به‌لکه‌ گه‌وره‌ کانی خو‌مات پێشان ده‌ییس ﴿وَرُشِدٌ﴾ بو‌
 لای به‌ره‌ون ﴿وَرُشِدٌ﴾ چونکه‌ به‌راستی له‌سور ده‌رچوو و باخی بو‌وه‌ ﴿وَرُشِدٌ﴾
 صدی (مووسا) ووتی به‌رو‌ه‌ر دگه‌رم سگم (دل و ده‌رو‌سم) هه‌راوان بکه‌ ﴿وَرُشِدٌ﴾
 وه‌ نیش و کارم مو‌ناسان بکه‌ ﴿وَرُشِدٌ﴾ و گریی زمانیشم به‌ره‌ لانه‌ ﴿وَرُشِدٌ﴾
 بو‌ته‌وه‌ی نه‌سه‌ کانم تیگه‌ن ﴿وَرُشِدٌ﴾ وه‌ له‌خرم و که‌سی خوم که‌سیک به‌که‌ره‌
 پشتیوانم ﴿وَرُشِدٌ﴾ که‌ هه‌رو‌سی برسه‌ ﴿وَرُشِدٌ﴾ پشتمی بی قایم و به‌هه‌ر بکه‌
 ﴿وَرُشِدٌ﴾ بیکه‌ره‌ هاوه‌شتم له‌کاره‌ که‌مه‌دا (که‌یاندسی به‌یامی خوا) ﴿وَرُشِدٌ﴾
 کێژ ﴿بو‌ته‌وه‌ی رۆزنا‌یشتم بکه‌ییس ﴿وَرُشِدٌ﴾ وه‌ یاد و ریکری رورت بکه‌ییس ﴿وَرُشِدٌ﴾
 کت‌به‌ به‌ییر ﴿به‌راستی تو‌بیای به‌ (هه‌موو شتیکی) بیه‌ ﴿وَرُشِدٌ﴾ ویت سو‌ده‌ بنوسی (خوا‌ی
 گه‌وره‌) هه‌ر مووی به‌راستی ته‌وه‌ی داوات کرد پێت درانه‌ی مووسا ﴿وَرُشِدٌ﴾
 ﴿وَرُشِدٌ﴾ سو‌ده‌ به‌خوا به‌راستی بیه‌ چارنکی بر مه‌تمان ناوه‌ته‌ مه‌رت ﴿وَرُشِدٌ﴾

﴿لَا تَجِبُ إِلَيْكَ﴾ کاتس نیمه ناگفتاری دایکتمان کرد ﴿وَرَبِّ﴾ شموی پیوست موو ناگفتاد مکررست ﴿لَا تَجِبُ إِلَيْكَ﴾ که موو (مووسای شیرخواره) بحرره موو سندونیکموه ﴿وَلَا تَجِبُ إِلَيْكَ﴾ له مجد فری دهره دریماره ﴿وَلَا تَجِبُ إِلَيْكَ﴾ جد ماموریش میانه که ماری ناره که ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ﴾ (سه ناگفتاد) دورمسی مس و دورمسی نهو (که میرهمونه) بگرشوه ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ له لایه خو سه وه جوره خوشه ویستیه کم په دایس ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ مو شموی په و مرده مکررست له پیش چاری حووم (نه چار دیری و پاور گاری حووم) ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ (له بیرت یس) کاتس که خوشه که کت دمر وشت ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ (به بیرهمون و ده سته که ی که مووس ده گری و شیری هیچ نافرینگر مده غوارد) ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ کسبکتان پیشان بدم که به خبری کات و بیگریته نه ستو ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ موو هویموه نو مان گیر ایموه بو لای دایکت ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ تا چانو ردلی گمش په وه و حدهت به خوات ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ وه کسبکت کوشه له ناقصی بیرهمون ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ به لایم نیمه پر گارمان کردی له و هم و به زاریه ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ وه دور چاری جهنده ها ناقصی گر ده و مان کردی ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ نه صا جهد سالتک مایه وه ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ له مان خدلیک مایه ده ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ پاشان نه ی مووس به کاتس دپاری کراود (موو پیغمبر په یس) هاتو وینه تیره ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ وه نوم هه لیزاردیو حووم ، ناگو پیغمبر په یس و په یاسی مس راگیمیس ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ و خربت یس ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ و براکت به به نکه و مو حیره کانه موو ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ سستی به که من به ریکر و پادی مس ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ هردو و کسان بیرون بولای بیرهمون ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ چونکه به راسی له موور دهر چوره و باخی موور ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ جه لسمی به گول بکمر به مرم و یاسی ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ به لکو بیر نکانه وه یا مرمسی (له مری خو) ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ ربا هردو و کسان و ریمان نه ی په و مرد گارمان ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ به راسی نیمه دهرمیس ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ دهس دریزی بکاته مهران پیش شموی نیمه هیچ میس ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ بهان و پاتر باخی و مهرانش بیت ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ (خو) دهر مووی مفرمسی ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ به راسی می له گه لندام ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ دهیمستم و دهیمم ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ که رابور مچه لای و (پس) یس ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ میگو مان نیمه هردو و نه بیروای په و مرد گاری نریس (بو سهر شو) ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ جا وار نه یس قیسر ائیل په یس (له گول نیمه ده) ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ وه لار و سربان هده ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ به راسی نیمه له لایس په و مرد گارمنوه بلنگور مو حیره مان به یاری ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ سلا ویش له ممر که سیک بیت که شویس و یگای راسی ده کموی ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ به راسی نیمه بیگمان مو کراوه ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ که بیگو مان مرا ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ مو که سیکه (په مهران) به ورو دهرانی و ورو و مرده گیریت (ویا و نه یس) ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ موو رانگه موو ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ موو رانگه موو په و مرد گاری هردو و کسان کی به ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ مرموی په و مرد گاری نیمه که واته به که همدوو شخیر که به شیوه به کی رنک وینک و جوان مروستکر دوو ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ پاشان ریمو ویشی کردووه (بو کاری خو) ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾ (بیرهمون) ووسی نه ی خدلیکانی مرمومه پیشو و کان حالیان چیه و چوه (نه پاشی مرمه یان) ﴿وَتَجِبُ إِلَيْكَ﴾

﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ (ساحیره‌کان) ووتیان نه‌ی موسا ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ (چادوره‌کشت) هری سده ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ (یا نیمه‌له‌سه‌رمقاره هری ی نه‌میس) ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (موسا) هدره‌سوی به‌خیر نیوه (به‌پیشه‌وه) هری ی مدهن ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (نه‌واتیش فریاند) حاله‌سا‌کاود، گوریس و دار ده‌سته‌کانین ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (وهمه‌هاته پیش چاوی (موسا) به‌هزی جادوه‌کینه‌وه که‌به‌راستی نه‌جولیس و ده‌رون ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (جاسوسا له‌تلی حوید که‌می برسا ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (ووتیان پی مه‌ترسه‌وسی ساک به ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (بیگومان هدر سو سه‌رکه‌وتور ده‌ی ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (نه‌وهی نه‌ده‌ستی راستیایه) (که‌گوچانه‌کته) هری سده ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (هدرچی (جادور) له‌وان کر دوریانه قونی دعات (هتلی دملوشی) ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (بیگومان نه‌وهی له‌وانه کر دوریانه به‌ها هریلی جادو و ساره ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (جادور باریش سه‌رکه‌وتور بابی به‌هدر کوی وه‌هاتیس (ههرچی بکات) ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (له‌وس جادو و گهره‌کان خیران به‌روود، به‌سوزده برده‌وه (بو خور) ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (ووتیان پرومان هیا به‌په‌رو مردگاری هاروون و موسا ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (هیرعه‌ون ووتی پیمان به‌سوزده‌هتلی) ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (نایا نیوه پرومان پی هینا پیش نه‌وهی موله‌تتان بده‌م ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (بیگومان نه‌وه موسا گهره‌مانه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (که‌هیری جادوری کر دوون ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (جاسویند بیت ده‌یرم (ده‌یفر نیم) ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (ده‌ست و قاجنن به‌په‌جده‌وه (راست و چه‌پ) ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (و بیگومان به‌قده‌ی دار خورمادا هتلیان ده‌راسم (ده‌سانکم به‌دار) ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (له‌وس) به‌راستی ده‌رانس ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (کامسان (می‌پان خواگهی موسا) سرامان مه‌ختر و به‌ده‌وام شه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (ساحیره‌کان) ووتیان نیمه‌هر گیر شو هلدن‌بیزیرین ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (به‌سرتو ویشانه‌مو هعیراندا کمومان هاتووه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (وه‌تو هلدن‌بیزیرین به‌سرت) نه‌وه‌خو به‌ی که‌له‌سه‌وون نیمه‌ی دروست کر دووه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (جا هدر چیت به‌ده‌ست دیت بیکه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (بیگومان تو ته‌ها لدم ژبانی دویا ده‌ست ده‌رواو بریار ده‌دیت ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (به‌راستی نیمه‌مارممان هیا به‌په‌رو مردگارمان ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (بو نه‌وهی له‌تاناوه‌کانه‌ان خوش بیت ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (هرومه‌هاله‌وه جادو و هتلی که‌به‌روور بیت ده‌کر دیس ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (وه‌خوای گه‌وره (یاداشتی) چاکتر مر به‌ده‌وامتره ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (به‌راستی هدر که‌سی بگه‌پنده‌وه لای به‌روو دگاری (مخیر) به‌تاوانساری ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (نه‌وه بیگومان دوزخ جیگایه‌تی ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (به‌ده‌سری نییدا به‌ده‌زی (به‌ناسو و ده‌ی) ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (وه‌شه‌وه که‌سه‌ی به‌بار و داری بگه‌پنده‌وه لای (خوای گه‌وره) ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (به‌راستی کر ده‌وهی چاکشی کر دیس ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (تالوانه‌پله‌وه پیده‌ی به‌روو بلبلان هیه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (که‌به‌هشتانیکه جیگای مانه‌وهی هعه‌میشه‌یه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (روباره‌کان ده‌رون به‌ژبانیاندا ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (بی برانه‌وه ده‌میشه‌وه نییدا ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾ (من بری) نه‌وه پاداشتی که‌سبکه‌خوی پاک و خاوین را بگری (له‌کومر و ناوان) ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتُ﴾

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ﴾ به‌راستی بیگامان بارد سو مووسا ﴿ثُمَّ يَهْتَدِي﴾ که به‌بلده‌کانم به‌شمار
 بیه (وله میصر ده‌رجس) ﴿وَأَتَيْنَاهُ تَهْنِئَةً﴾ رینگه‌به‌کی ووشکیان له‌ده‌ریای (سور)
 ده‌سو بکه‌ره‌ود ﴿وَأَنفُذْنَا﴾ مهرسه (فیرعه‌ون) بیت بگات ﴿وَوَلَّيْنَاهُ﴾ وه مهرسه (له‌خکب
 له‌ده‌ریاد) ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾ تهمحفا فیرعه‌ون به‌سهرماره‌کانیه‌وه شونیان که‌وتس
 ﴿وَمُتَشَفِّعِينَ﴾ جال له ساکاو تعریا نه‌وانی (له‌ساو شه‌پولی خقیدا) داپوشی ج
 داپوشیبت ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾ فیرعه‌ون که‌له‌که‌ی خزی گومرا کرد ﴿وَمُتَشَفِّعِينَ﴾ و‌رینمووی
 به‌کردن ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾ نه‌ی سه‌وی نبرائیل ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾ به‌راستی بررگامان کردن
 له‌دورمه‌که‌تان ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾ وه به‌لیمان پندان ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾ (به‌هانی موسابو) لای راستی
 کیوی طور ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾ و‌بوسان ماردن ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾ که‌رو و‌شیلاله (بالده‌به‌که‌گوشتی به
 هه‌سوو بالده‌به‌که‌گوشتره) ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾ به‌گون له‌و و‌زویه پاکاسه‌ی پیمان داو
 ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾ و‌ریاده‌رونی تینا به‌که‌ن ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾ نه‌گیا خدشم و‌قاری من ده‌تنگریته‌وه
 ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾ جا‌هر که‌میک قار و‌خه‌شمی من دایگری ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾ نه‌وه بینگومان تیا‌چو‌وه
 هه‌لدیراوه ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾ وه به‌راستی من روو لیسوردوم نه‌وه که‌سه‌ی به‌روبی کردی
 ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾ و‌ساو‌ری هبانی و‌کرده‌وی چاکی کردیت ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾ پاشان به‌رده‌وام
 بو‌ی له‌سه‌ر نه‌و ریساره ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾ (خوا‌هر‌سووی) نه‌ی مووسا بو‌چی
 پیش که‌له‌که‌ت که‌ونی (بو‌گیشتی به‌کیوی طور) ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾ (مووسا) هه‌رموری
 که‌له‌که‌م نه‌وانه‌ن به‌دوامه‌ون ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾ بویه به‌به‌له‌هانم سو لات نه‌ی به‌رو‌رد‌گرم
 ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾ سو نه‌وه‌ی لیم راری بیت ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾ (خوا‌ی گه‌وره) هه‌رمووی ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾
 جا به‌راستی لیمه‌قه‌ومه‌که‌نسان تاقی کرده‌وه ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾ له‌پاش (هانی) تو ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾
 وه سامیری گومرای کردن ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾ تهمحفا (پاش و‌مرگرتی نه‌ورت) مووسا گه‌پایه‌وه
 بو‌لای که‌له‌که‌ی ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾ به‌تو‌وری و‌قار و‌خه‌شمه‌وه ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾ و‌ونی له‌ی گدل که‌م
 ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾ نابا‌په‌رو‌رد‌گاران به‌لینی بی به‌دان ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾ به‌به‌لینی چاک ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾
 بو‌چی من رو‌ردم پس چوو ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾ یان هه‌ر و‌یستان ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾ به‌لینی چاک ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾
 و‌خه‌شم له‌لایه‌ن به‌رو‌رد‌گاران نه‌وه به‌خه‌تان بگریت ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾ بویه به‌لینی متان شکانه
 ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾ و‌وتیان قیمه‌به‌لینه‌که‌ی تومان به‌شکانه ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾ به‌ویست و‌ده‌سه‌لانی
 خقومان ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾ به‌لکو قیمه‌چهد کول و‌باری درابو‌و به‌کولمانه ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾
 له‌خشلی قیمییه‌کان ﴿وَأَنفُذْنَا تَهْنِئَةً﴾ جا‌هر یماندایه (ناو ناگرده) هه‌رو‌ها سامیری
 مری دا

﴿كَذَٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌ده) ﴿سَابْعَ جُورَه دِیگی‌یه‌وه سوت﴾ ﴿رَبِّكَ مَا قَدَسٰی﴾ همدیك له‌به‌سهرهات و هه‌والی له‌وه (گه‌لانه‌ی) راسوردون ﴿وَمِنْ سَبْعَةِ﴾ ینگومان پیمان داویت ﴿وَمِنْ نُّجُومٍ﴾ دیکر ﴿لَهُ لَا یَسَعُ خَوَاصُّهُ قُورَنان﴾ ﴿مِنْ شَرِّ عَذَابٍ﴾ هه‌وه که‌سی پشتری سگات ﴿مِنْ سَبْعِیْن﴾ نه‌وه به‌راستی هه‌لیده‌گرێ ﴿وَمِنْ عَذَابٍ﴾ له‌روزی دوایدا ﴿وَمِنْ﴾ ماریکی قورس (هه‌تاوان) ﴿وَمِنْ خَلْقٍ مِّمَّنْ﴾ مری‌ه‌وه تیدا ده‌یه‌وه ﴿وَمِنْ نُّجُومٍ﴾ چ‌باریکی عراب و یه‌ه‌ریان به‌کوله‌یه له‌روزی دوایدا ﴿وَمِنْ عَذَابٍ﴾ له‌روزی که‌ سوو ده‌کری به‌شپوردا (سو‌حدری دووه‌م) ﴿وَمِنْ شَرِّ مَجْرَجٍ﴾ له‌وه تاوان ماران کوه‌ده‌که‌یه‌وه ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ له‌روزی دوایدا و چارویان شپه‌ه‌نگه‌راوه ﴿وَمِنْ عَذَابٍ﴾ به‌چ‌یه‌وه به‌سوان خویاندانله‌ی ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ یه‌وه نه‌مه‌ده (شه‌روزی به‌دوب‌دا) ماره‌نه‌وه ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ نیمه‌چاک ده‌رائس به‌وه‌ی له‌وان ده‌یله‌ی ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ کاتی (له‌وه‌یان) که‌ زیورترانه و بریک بریانه له‌راسنییه‌وه ده‌لی ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ یه‌وه نه‌مه‌ده یه‌ک‌روزی ماره‌نه‌وه ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌ده) پر‌میارت لی ده‌که‌ن سه‌بارت به‌شاه‌خان ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ رپ‌سهر بلی به‌روزدگار له‌یبه‌یان دیس و وردو خاشیاں ده‌کات له‌مجا باپرز و یلاریان ده‌کاته‌وه ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ له‌مه‌چارینک و مساف‌سی ئاوو گزو گیاه‌ده‌یه‌یه‌وه ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ مایی تیدا ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ هه‌یج حوره‌لاری و به‌رری و بریه‌ک ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ له‌روزی دوایدا ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ هه‌موو ده‌که‌وه‌شویں حای‌ده‌ری (کۆکرده‌وه) ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ لاره‌خه‌وه‌ی ماکه‌ن له‌هرمانی ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ له‌ترسی خوای میهره‌یان هه‌موو ده‌که‌کان برم‌ه‌س ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ چه‌چپ به‌ی شینک مایی ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ ئاله‌وه‌روژده‌ا ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ نکا کردن سوودی به‌ ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ مه‌که‌ر که‌سی خوای میهره‌یان ریگانی سادات ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ و له‌وه‌که‌شی راری سی ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ ده‌رائس و ناگاهاره ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ به‌هه‌موو نه‌وشنه‌ی له‌پشیا‌یه‌وه‌یه (له‌نه‌مه‌ده‌چاوه‌ریانه) ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ وه‌به‌هه‌موو نه‌وشنه‌ی له‌پشیا‌یه‌وه‌یه (له‌دویدا کردوویانه) ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ به‌لام‌تاوان ده‌ساره‌ی خوا‌هه‌موو شینک ماران ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ هه‌موو ده‌م و چاوه‌کان (له‌روزی قیامته‌دا) مل‌که‌ج و نه‌ره‌مانیه‌دارن ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ یو (خوای) هه‌میشه‌ریسه‌وو و راگری موونه‌وه‌ه ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ ینگومان و مر‌مه‌ده‌بووه ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ نه‌وه‌ی که‌هاری سته‌می هه‌نگری ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ له‌وش کوه‌ده‌وه چاکه‌کانی کردیپ ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ باوه‌دارش سوو‌بیت ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ نه‌وه‌ده‌ه سته‌م ده‌رسی (می‌یگری) ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ به‌که‌م کرده‌وه‌ی پاداشتی (ده‌رسی) ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ نابوه‌جوره ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ قورناییکی هه‌ره‌یه‌مان دابه‌راندوهه ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ به‌چمه‌د جور و شیوار هه‌رمشمان له‌ود باسکرده‌وه ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ یو نه‌وه‌ی له‌خوا‌ترسی و خویان پیارین (له‌تاوان) ﴿وَمِنْ سَبْعِیْن﴾ یان بیت به‌وه‌ی بیدار کردوویان له‌هه‌فلعت وین ناگایی (به‌وه‌ی قورنانه‌وه) ﴿

﴿مَعْنَى أَنَّهُ﴾ تَعَمُّدًا بِمَرُورِهِ بِلَحْدَةِ نَعْوِ خَوَابِهِ ﴿حَبْلُكَ حَقٌّ﴾ كَقَوْلِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ (پادشاهه‌کی) حَقٌّ وَرَاسَةً
 ﴿وَلَا تَقْضِ الْيَمِينَ﴾ پَهْلَه مَه‌کَه‌لَه (خویندسی) قورن‌اندَا ﴿مَنْ قَبْلِي﴾ لَه‌پیش‌ته‌وَه‌ی ﴿لَا يَعْصِي الْأَمْرُ إِلَّا بِأَمْرِهِ﴾
 وَه‌حَسْبُ كَرَمُهُ كَه‌ی بَیْوتِ نَعْوَاوِ بَیْتِ ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ يَمْنَهُ﴾ وَصَلَّى تَعْمَدُ بِه‌ر وِزْدِ گَارَمِ وَانْسِتِ وَرَاقِبِ رِیمِ وِیادِ
 بَکَه‌ی ﴿وَقَدْ عَهِدْنَا بِكَ﴾ سَوِیَنَدَ بِه‌خَوَا بِه‌رَاسَتِی نِیمَه‌پیشتر بِعِیمَانِ وَبِه‌لِیْمَانِ عَه‌لَادَه‌مِ وَه‌ر گِزِرتِ
 (لَعْنَهُ خَتْمِ) قَعْدَه‌ی کَرَاوِ بِه‌خَوَاتِ ﴿وَبِی﴾ بِه‌لَامِ کَارِی یِی مَه‌کَرْدِ (لَمَبْرِی چووَ) ﴿وَلَا تَجِدُهُ عَرْمًا﴾ وَه‌نِیمَه
 لَه‌وَرْدِ بِیَمِیْنِ اَنْعَامِ مَعْدِی (کَه‌ی یَمِیْنِ یِی هَر مَانِی خَوْدَا یِکَاثِ) ﴿قَدْ قَسَمْتُ بِسُجْعَةٍ﴾ (بَاسِ) تَه‌و کَاثَه‌ بَکَه
 بِه‌فَرِیشْتَه‌ کَسَمَانِ وِوَتِ ﴿سُجْدُؤُکُمْ لَآدَر﴾ سَوِزْدَه‌ مَعْرَنِ مَوْنَادَه‌مِ ﴿مَسْجِدُ﴾ مَوَاشِی هَم‌مَوِ سَوِزْدَه‌یادِ بَرْدِ
 ﴿لَا اَنْدِیْسُ اَنْ﴾ جَکَه‌ بِه‌شَه‌یَنَانِ کَه‌سَمِ بِیَجِی کَرْدَا (وِ سَوِزْدَه‌ی مَعْدِی) ﴿وَبِی بَدَدُ﴾ تَعَمُّدًا وَوَتَمَّانِ تَه‌ی لَادَه‌مِ
 ﴿بَارِعَةً﴾ بِه‌رَاسَتِی تَه‌مِ (اَنْیَسَه‌) ﴿مَدَّ اَنْکَ وَرَاجَتْ﴾ دَوِزْمِی تَوُو هَاوِ سَه‌رَه‌ کَه‌تَه‌ ﴿وَلَا يَخْرُجُ مِنْ جِلْدِهِ﴾
 کَه‌وَاتَه‌ (لَا کَا دَیْرِ) مَه‌ بِه‌هَشْتِ دَه‌رَنَانِ مَه‌ کَاثِ ﴿مَشْرِی﴾ چَوِیکَه‌ دَوُو چَارِی مَخْوَشِی وَرَه‌حَمَّتِ دَه‌بِیْتِ
 ﴿يَا لَيْتَ لَا تَخْفُؤُا بَیْدُ﴾ بِیَگُومَانِ تَوُو لَه‌وَرْدَه‌هَشْتَه‌ (دَا بِرَحِیْتِ مَاسِ) ﴿وَلَا لَعْنُی﴾ وِی وِوَتِ وَنُفُوتِ
 مَاسِ ﴿وَلَيْتَ لَا تَضْرِبُ﴾ وِیَگُومَانِ لَه‌وِیْدَا نِیوَتِ مَایِیْتِ ﴿وَرَدِ عَصَا﴾ وَه‌ه‌تَاوِی (حَوْر) لَیْتِ
 مَازَدَاتِ (لَا دَارِیْتِ پَسِ) مَآگَه‌بَه‌سِ ﴿وَبُشُورُ﴾ تَه‌ مَظَلِّ ﴿تَعَمُّدًا شَه‌یَنَانِ نِیَازِی خِرَافِی خِیستَه‌ دَلِیْه‌وَه‌
 ﴿لَا﴾ وِوَتِ ﴿يَتَذَكَّرُ﴾ تَه‌ی نَادَه‌مِ ﴿هَیْزُ لَيْتَ﴾ نَایَا بِشَنَانِ مَعْدَمِ ﴿عَلَّ شَحْرُؤُكُمُ الْعَدُوَّ﴾ دَه‌رَه‌خِشِ بِه‌مَیْرِی
 (هَر کَه‌سِ لَی یِ بَخَوَاتِ هَر گِیَر مَاسِی) ﴿وَتَنْبِؤُا لَیْسُ﴾ وَوَلَكُ وَدَه‌سَه‌لَایِ هَر دَوَاسِی بِه‌یَیْتِ ﴿وَلَا
 تَسْكَلُ الْيَمِينَ﴾ تَه‌مَجِ هَر دَوُو کِیَاں لَه‌وَرْدِ (هَر وِیوَمِی دَه‌خِشْتَه‌) بَاسِ خَوَارِدِ ﴿مَدَدُ﴾ مَه‌و هَوِیْدَه‌ (جِل
 وَبِه‌ر گِیَاں دَا مَالِ مَازَاوِ) دَه‌ر کَه‌وَتِ ﴿يَتَذَكَّرُ﴾ هَمِیْتِ وَهَمُورَمَتِیَاں ﴿وَضِیْفُ﴾ وَه‌دَه‌سَنِیَاں کَرْدِ
 ﴿بِغَضْفَانِ عَشِيمٍ﴾ مِوَرِی خُشَه‌ی بِه‌دَیْوِشِی لَه‌شِیَاں مَه‌گَه‌لَایِ (خَرَه‌خِشْتَه‌ کَانِی) بِه‌هَشْتِ ﴿وَعَصَى دَه‌رَه‌ی
 وَه‌نَادَه‌مِ سَمِ بِیَجِی هَر مَانِی بِه‌ر وِزْدِ گَارِی کَرْدِ ﴿مَعْنَى﴾ فِیْثَرِ لَه‌یِیْگَایِ رَاسَتِ لَای دَا ﴿لَمْ يَحْضَرْهُ﴾
 بِشَنَانِ بِه‌ر وِزْدِ گَارِی هَه‌لِیْزَارْدِ (سَوِیْمَه‌ه‌رِیْسِ) ﴿مَدَدُ عِیْدِهِ﴾ وَتَه‌وِیْدِ لَیْسِ قُتُوْلُ کَرْدِ
 بِهَمُورِی کَرْدِ ﴿وَلَا تَقْبَلُ﴾ (خَوَا) هَر مَوِوِی هَر دَوُو کَتَاں بِرَوِیْدِ خَوِ رَه‌وَه‌ لَه‌وِی (لَه‌بَه‌هَشْتِ)
 ﴿حَقِيقًا﴾ بِه‌یَه‌کَه‌وَه‌ ﴿بِضَرْكَ عَشْرِ مَدْرَ﴾ (مَه‌وَه‌ کَاثَر) دَه‌سَه‌ دَوِزْمِی بِه‌کَرِی ﴿بِمَا يَنْتَعِلُكُمُ فِي هَذِهِ﴾
 جَا نَه‌گَه‌رِ (بِه‌یَمَه‌ مَه‌رَ اَنْدَا) بِه‌یَا مَتَاں مَوَ هَاثِ لَه‌لَا یَمِنِ مَه‌وَه‌ ﴿مَدْرَ تَعْمَدُ﴾ تَه‌وَسَا تَه‌وَه‌ی شَوِیْنِی
 بِنَعْمَوِیْسِ مِی نَکَه‌وِی ﴿وَلَا يَصِلُ وَلَا يَشْفِي﴾ تَه‌وَه‌ (لَه‌وِیَا دَا) گُومَرِ نَایِی وَ (لَه‌وِزِی دَوِیْشْتَه‌) تَوِوِشِی
 مَخْوَشِی وَرَه‌حَمَّتِ مَاسِ ﴿وَمِنْ عَرَسٍ﴾ وَه‌هَر کَه‌سِ دَوُو وَه‌ر گِیَرِی ﴿عَنْ يَحْكُمِي﴾ لَه‌یِیَارِوِ یَادِی
 مِی ﴿وَلَا يَنْفَعُ سِجًّا﴾ تَه‌وَه‌ یِگُومَانِ تَه‌و کَه‌سَه‌ گُورَه‌رَایِکِی سَه‌خَتِ وَتَه‌مِگِی دَه‌بِیْتِ (لَه‌گُورِ دَا)
 ﴿وَعَشْرُ مِائَةٍ لَیْمَةٍ﴾ وَلَه‌وِزِی دَوِیْشْتَه‌ هَشْتِری دَه‌کَه‌بِیْسِ ﴿عَنْ﴾ مَه‌کُومِی ﴿وَلَا يَنْفَعُ﴾ دَه‌سِی تَه‌ی
 بِه‌ر وِزْدِ گَارَمِ ﴿بِرَحْمَتِي﴾ بَوُجِی بِه‌کُومِی حَمَشَرَتِ کَرْدَمِ ﴿وَقَدْ كُنْتُ بِبَصِيرَةٍ﴾ خَوِ مِی (لَه‌دَوِیْدَا)
 چَاوِ مَاعِ وَبِه‌وِوَمِ ﴿

﴿وَرَبِّهِمْ هُمْ فَاكِهُنَّ﴾ ونبیسه‌ی مامان مار دووه ﴿مَرِضًا﴾ پش نو ﴿مَرِضًا﴾ هیچ یغمه‌رتك ﴿لَا يُؤْتِيهِ﴾
 مه‌گه‌ر بیگ‌مان بو ساردووه ﴿لَا يُؤْتِيهِ﴾ (به‌وی که) بیگومان جگه‌لهم هیچ به‌رستر وینکی راست
 سی به ﴿مَرِضًا﴾ که‌وانه‌ی تمها‌سی به‌رست ﴿مَرِضًا﴾ (وهمی ساوه‌را) ووتیان ﴿عَدُوًّا﴾ وید
 خوی میهر ممان مندالی بو خوی بریار داوه (که فرشته‌کان) ﴿مُرْسِلًا﴾ پاك و بیگه‌ده خوا (به‌م شتانه)
 ﴿مُرْسِلًا﴾ به‌لکو نه‌وانه (نور فرشته‌ی) به‌لوی ریز گیر او (ی خوا) ﴿لَا يُؤْتِيهِ﴾ به‌خوا
 پیش ماکه‌ور ﴿مُرْسِلًا﴾ به‌لکو وونه‌یان ﴿مُرْسِلًا﴾ و نه‌وان به‌هم مانی خوا ﴿مُرْسِلًا﴾ کار ده‌کن ﴿مُرْسِلًا﴾
 ﴿مُرْسِلًا﴾ (خوا) دوریت و ناگاداره ﴿مُرْسِلًا﴾ به‌لوی له‌توب له‌مر ده‌ستندایه ﴿مُرْسِلًا﴾ و
 به‌لوی له‌م و زی دو پیدا بویدان نامده‌کراوه ﴿مُرْسِلًا﴾ و (فرشته‌کان) ماکه‌کن ﴿لَا يُؤْتِيهِ﴾
 به‌لوی بو نه‌ر که‌سه به‌بیت (خوا) پاری بیت (تکای بو بکرت) ﴿مُرْسِلًا﴾ و نه‌وان (فرشته‌کان)
 له‌ترس و هه‌یه‌نی خوا ﴿مُرْسِلًا﴾ وور ده‌رست ﴿مُرْسِلًا﴾ و نه‌ر کام له‌وانه (له‌فرشته‌کان) بلی
 ﴿مُرْسِلًا﴾ بیگومان پیش به‌رستراوم جگه‌له‌خوا ﴿مُرْسِلًا﴾ به‌لوی له‌م به‌ (تاگری) دوروح
 نوله‌ی لی ده‌سه‌لین ﴿مُرْسِلًا﴾ هه‌ریه‌و جور و ﴿مُرْسِلًا﴾ پاداشنی مسته‌مکاران ده‌ده‌به‌وه (توله‌یان
 لی ده‌که‌یه‌وه) ﴿مُرْسِلًا﴾ تابا به‌یان دی (به‌یان رانیوه) ﴿مُرْسِلًا﴾ نه‌وانه بن برور بوون
 ﴿مُرْسِلًا﴾ که‌نامانه‌کان و ده‌وی ﴿مُرْسِلًا﴾ هه‌ر دوو کیان پیکه‌ره لکابوون (و به‌ک
 پارچه‌بوون) ﴿مُرْسِلًا﴾ نه‌مجا به‌یه‌کترمان جیا کرده‌وه ﴿مُرْسِلًا﴾ و هه‌را هه‌ممان هینت به‌لور
 و دروستمان کردووه ﴿مُرْسِلًا﴾ هه‌موو شنیکی ریدووه ﴿مُرْسِلًا﴾ ده‌ی تابا نه‌وانه هه‌ر باره‌م ماهین
 ﴿مُرْسِلًا﴾ و دروستمان کردووه (ودامان ساوه) له‌م ویدا ﴿مُرْسِلًا﴾ چه‌د شت خنی دامه‌ر او
 ﴿مُرْسِلًا﴾ بو نه‌وه جور له‌جور به‌کات به‌وانه‌ی (به‌م و پشبون) ﴿مُرْسِلًا﴾ و هه‌را له‌ومانه‌له‌ده‌وی
 (یان له‌شاخه‌کان) دا ﴿مُرْسِلًا﴾ دوت و ریگاوینی وور ﴿مُرْسِلًا﴾ تا نه‌وان شاره‌را بن و پیوستی
 خویان دایی مکن ﴿مُرْسِلًا﴾ و نامسانمان کردووه ﴿مُرْسِلًا﴾ به‌م فقیکی (به‌رینکی)
 پاریس راو ﴿مُرْسِلًا﴾ به‌لام نه‌وانه سه‌یاره‌ت به‌نایه‌نه‌کانی نامسان ﴿مُرْسِلًا﴾ پشت تیکه‌رو وور
 و هه‌ر گیر موون ﴿مُرْسِلًا﴾ و هه‌ر نه‌وه (خوا) به‌لوی له‌م ویدا ﴿مُرْسِلًا﴾ که‌شم و وری دروست کردووه
 ﴿مُرْسِلًا﴾ و هه‌ر و مانگیش (ی دروست کردووه) ﴿مُرْسِلًا﴾ هه‌ریه‌ک له‌وان ﴿مُرْسِلًا﴾
 له‌خوینگیه‌کده‌سورینه‌وه ﴿مُرْسِلًا﴾ به‌لوی ممان سداوه ﴿مُرْسِلًا﴾ به‌لوی که‌سیک له‌پش
 نووه ﴿مُرْسِلًا﴾ مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌ی (به‌م و) ﴿مُرْسِلًا﴾ تمها‌نه‌گه‌ر مو به‌ری ﴿مُرْسِلًا﴾
 (دو مردی سو) تاب ممان زبانیان به‌مردوم ده‌می و نامور ﴿مُرْسِلًا﴾ هه‌موو که‌سیک
 ﴿مُرْسِلًا﴾ مردن ده‌چیزیت (و ده‌م و) ﴿مُرْسِلًا﴾ و نه‌مجا ناقتان ده‌که‌سه‌وه ﴿مُرْسِلًا﴾ به‌خوابه
 و باخوشی و به‌چاکه و خوشی ﴿مُرْسِلًا﴾ تا به‌ر کمویت (چاک و خراب) ﴿مُرْسِلًا﴾ و هه‌ر بو لای نیمه
 ده‌که‌ریه‌وه ﴿مُرْسِلًا﴾

﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُمْ﴾ (ته‌ی موحه‌ممه‌د) ﴿بَلَىٰ يٰٓيٰكُومَانِ﴾ (بلی ییگو مان من ته‌مها تیوه بیدار ده که مه‌وه (ده‌دن ترستیم) ﴿بِأَنفُسِي﴾ (به‌یگا و وه‌جی) ﴿وَلَا يَتَخَبَّخُهُنَّ عَنْهُ﴾ (وه که‌ده‌کان مانگه‌واری (حق) مایمستی ﴿بِأَمَانَتُوت﴾ (کاتبک که ده‌ر سبیرین) ﴿وَبِأَنفُسِهِمْ﴾ (سوتند به‌خوا له‌گه‌ر دور چاریان بینت) ﴿بِقَعْنِهِ﴾ (که‌مینک) ﴿مِنْ غَيْرِهِ﴾ (له‌سرای پمرو مردگارت) ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ (ییگو مان ته‌وین ده‌لین) ﴿سَوِيًّا﴾ (هاوار و با‌چوون مو نیمه) ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ (به‌راستی نیمه (همه‌مو مان) سته‌مکار بوویس) ﴿وَنَصَحَ﴾ (و نیمه دانمیس) ﴿خَوْرِيْنَ بَسَطَ﴾ (ته‌رار ووه‌کانش داد به‌روهری (که کرده‌وی بی ده‌کیشرت) ﴿نُزِيرًا لِّمَنْ يَّشَاءُ﴾ (له‌روزی قیامه‌ندا) ﴿فَلَا تَقْنَطُوا مِنْ شَيْءٍ﴾ (نمنا هیچ که‌س که‌مترین سته‌می لی ماکریت) ﴿وَبِأَنفُسِهِمْ﴾ (یا قورنی (کرده‌وه‌کی) ﴿حَلِيمٌ مِّنْ حَزَنٍ﴾ (به‌قده‌ر تووی خه‌رت له‌به‌کیش بیت) ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ (نیمه ده‌په‌یین) ﴿وَكُلٌّ بِأَحْسَنِ﴾ (وه به‌سه که‌نیمه زمیناری (کرده‌وی به‌نده‌کان) بین) ﴿وَعَدَ﴾ (تف‌فوت و ه‌ر و ت‌فوت) ﴿سَوِيًّا﴾ (سوتند به‌خوا به‌راستی ته‌ورات (که‌چیا کرده‌وی حق و به‌تاله) به‌خشیمانه مووسا و ه‌اروون، ﴿وَصَبَّأُ مَصْرًا﴾ (وه‌روون که‌ده‌وه‌ و باد خه‌ره‌وه‌شه) ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ (بو پاریر کاران و له‌خواترسان) ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ (ته‌و ته‌ی که‌ده‌ترس) ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ (له‌به‌روه‌ردگانان به‌نادیاری و به‌مهای) ﴿وَهُرُّ﴾ (وه‌له‌وان (که‌سانیکس) ﴿مِنْ كَسَاةٍ مُّشِيتُوتٍ﴾ (له‌روزی دواپی رور ده‌ترس) ﴿وَعَدَ﴾ (وه‌نم (قورنانه) ﴿وَصَبَّأُ مَصْرًا﴾ (باد خه‌ره‌وه‌به‌کی به‌ه‌ر و به‌روره) ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ (مادومانه‌نه‌ خواره‌وه) ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ (ده‌ی نابا لیوه) ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ (دانی بیندا دایس (ماوه‌ری بی ماکن) ﴿وَعَدَ﴾ (سوتند به‌خوا به‌راستی به‌خشیمان) ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ (به‌نیراهیم به‌نموسی و شارم‌ریس) ﴿مِنْ مِّنْ﴾ (له‌پیشدا) ﴿وَكُلٌّ بِأَحْسَنِ﴾ (وه‌نیمه به‌ (شباوی) ته‌و ناگادار بوویس) ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ (کاتبک و ونی) ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ (به‌ماوکی و گه‌له‌کی) ﴿مَاهِدًا مَّشْرِقِيًّا﴾ (نا‌نم به‌پکه‌ر و پشانه‌چیس) ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ (که‌لیوه‌ده‌یان به‌ر مس (به‌لایسه‌وه‌ ماوه‌ته‌وه) ﴿وَهُرُّ﴾ (گه‌له‌کی) ووتیان) ﴿وَجَدَ﴾ (ساو و به‌پیرانمان دیوه) ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ (ته‌مانه‌یان به‌رستوه) ﴿وَهُرُّ﴾ (نیراهیم) ووتی) ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ (به‌راستی تیوه) ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ (خوتان و باو و باپیرانان) ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ (له‌گو مریه‌کی ناشکرادان) ﴿وَهُرُّ﴾ (به‌وه‌لامه‌) ووتیان) ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ (نابا راستی و حقیقت بو ه‌یتاویس) ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ (یا تو گاته‌مان بی ده‌که‌پت) ﴿وَقَالَ لِّزَيْنَبَ﴾ (نیراهیم) ووتی (خه‌قم ه‌یناوه) به‌لکو به‌روه‌ردگاری تیوه) ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ (و لایس) به‌روه‌ردگاری ناسمانه‌کان و ده‌ویسه) ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ (ه‌ر ته‌ویش به‌دی ه‌یتان) ﴿وَقَالَ لِّزَيْنَبَ﴾ (وه‌ ییگو مان من له‌سه‌ر ته‌وانه (که‌ماسم کرد) ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ (له‌شاهید و به‌ناگایانم) ﴿وَقَالَ لِّزَيْنَبَ﴾ (سوتند به‌خوا) ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ (بیلا دانمیس بق (لغناو بو‌منی) به‌کاتشان) ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ (نذیرین) درای ته‌وه‌ی پشان بیکردن (به‌حیثان ه‌یشتر)

﴿وَجَعَلْنَاهُ نَجْمًا﴾ و ده نواصیان کرد به پشموا ﴿بِهْدُوتٍ یَّاقَرِ﴾ مه همرانی نیمه برسموسی (خداکیان)
 ده کرد ﴿وَرُوحِیَّ یَهْدِ﴾ و ده بیگامان کرد بویان ﴿یَمِنْ خُطْبٍ﴾ به نهمامدانی کاری چاک ﴿وَنَادَ نُصْرُو﴾
 و ده سه میسر کردن ﴿وَنَسَبَ بَصُرُو﴾ و ده کات دان ﴿وَصَفَاوُتْ﴾ و ده دوان هور سو نیمه ﴿عَمِیدِی﴾
 عیباده‌یان ده کرد ﴿وَرُوحًا دَنَیَّةً حُكْمًا وَیَقِی﴾ به خشمیمان به لوط پیغمبریتی و رانباری ﴿وَنَجِیہ﴾
 و ده برگارمان کرد ﴿مِنْ تَقْرِیہ﴾ له (دست خداکی) نهمشاره‌ی (سردوم) ﴿لَیْ حَسَبَ نَفْسٍ یَهْدِ﴾
 که (خداکه که‌ی) کرده‌ی پیس و دیویان ده کرد (بریاریمان ده کرد) ﴿یَهْدِ کَاوُ﴾ به راستی نه‌وانه
 ﴿فَرُوحِیَّ یَمِیدِی﴾ که‌ی یکی خرابی له همرمان دهر چور سوون ﴿وَلَحَسَ یَیَحِی﴾ و ده بروطمان
 حستمان و رحمت و میهرمانی خومانده ﴿لَیْ مِّنْ حَسِیِّی﴾ بهر مسی لوط له چاکه کاران یوو ﴿وَلَوْ یَدَّیْ یَمِیدِی﴾
 ﴿وَلَوْ یَدَّیْ یَمِیدِی﴾ و ده بیشتر سووچ پیغمبر و نازل عاوری (له نیمه) کرد ﴿وَلَحَسَ یَیَحِی﴾ له مجا
 نیمه‌ش و لامانده‌ی و ده ده‌یگه‌ی و ده عاتین ﴿وَلَحَسَ یَیَحِی﴾ خوی و (نیماندارانی) حیر به که‌ی یمان
 برگار کرد ﴿مِنْ تَقْرِیَّ یَهْدِ﴾ له تمگانه روز که‌ی و ده (له لاناو و حکمان) ﴿وَلَوْ یَدَّیْ یَمِیدِی﴾
 ﴿لَیْ مِّنْ تَقْرِیَّ یَهْدِ﴾ و ده دوی نه‌ی و ده دوی ﴿کَدَّیْ یَمِیدِی﴾ که‌ی به لگو و نابه‌ی کانی نیمه‌ی به دور دهرانی
 ﴿لَیْ مِّنْ تَقْرِیَّ یَهْدِ﴾ به راستی نه‌وانه ﴿کَاوُ فَرُوحِیَّ﴾ که‌ی یست سوون و و چور له خرابه‌ی ﴿وَلَوْ یَدَّیْ یَمِیدِی﴾
 له بهر نه‌ی و ده موریمان حکمان (له توفان که‌ی) ﴿وَلَوْ یَدَّیْ یَمِیدِی﴾ (باسی) داوود و سوله‌ی یمان بکه
 ﴿وَلَوْ یَدَّیْ یَمِیدِی﴾ کانی بریاریمان دهر کرد ﴿لَیْ خُطْبٍ﴾ دهرماره‌ی نهم کشتو کاله‌ی ﴿وَلَوْ یَدَّیْ یَمِیدِی﴾
 که‌ی به‌ی و نازله‌ی که‌ی ساست پیدا لومر ایوون (ریانیان لی داسو) ﴿وَلَوْ یَدَّیْ یَمِیدِی﴾ و ده نیمه بر دوده‌ی
 بریاره که‌ی یان ﴿شَهِیدِی﴾ ناماده (ناگادار) بوریس ﴿لَیْ مِّنْ تَقْرِیَّ یَهْدِ﴾ نهم حاسا نیمه نه‌ی مان فیری
 سوله‌ی یمان کرد (سوله‌ی یمان وونی نازله‌ی ریان خوره که‌ی بدیته دست خاوم کشتو کاله که‌ی که‌ی به‌ی
 و ده همرمان و بریگریت و ده کشتو کاله که‌ی بدیته دست خاوم نازله که‌ی بهر و یورمه که‌ی بخون و خرمه‌ی
 بکه‌ی نسا و ده پتشی ریان لینکه‌ی و نه‌ی لی دینمه، پاشان هدریک له نازله و کشتو کاله که‌ی بگردیرینه‌ی و بر
 خاومه‌ی کانپان) ﴿وَلَوْ یَدَّیْ یَمِیدِی﴾ و ده به همر یک له و دووانه (داوود و سوله‌ی یمان) پیغمبریتی
 (ود دوه‌ی) و رانسمان پیدان ﴿وَلَوْ یَدَّیْ یَمِیدِی﴾ و ده ایمان هتا ﴿لَیْ مِّنْ تَقْرِیَّ یَهْدِ﴾ له که‌ی داوودا ﴿لَیْ مِّنْ تَقْرِیَّ یَهْدِ﴾
 چیاکان و بالنده که‌ی نه‌ی سیمانی خویان ده کرد ﴿وَلَوْ یَدَّیْ یَمِیدِی﴾ و ده هدر نیمه له‌ی مان کرد (سو داوود)
 ﴿وَلَوْ یَدَّیْ یَمِیدِی﴾ و ده دهرمان فیری دروسکرشی پوشاکی روری (خداکی) کرد
 یز نیمه ﴿لَیْ مِّنْ تَقْرِیَّ یَهْدِ﴾ بابان پاریریت له کانی شمرو کوشتر ناتنا ﴿وَلَوْ یَدَّیْ یَمِیدِی﴾ ده‌ی قایا نیمه
 ﴿شَهِیدِی﴾ سویمان گوراز (نور خواله‌ی هم نیمه‌ی تانه) ﴿وَلَوْ یَدَّیْ یَمِیدِی﴾ و ده ایمان هتا) یز سوله‌ی یمان
 ﴿لَیْ مِّنْ تَقْرِیَّ یَهْدِ﴾ مای توبد (و شما) ﴿لَیْ مِّنْ تَقْرِیَّ یَهْدِ﴾ بهرمانی سوله‌ی یمان دهر و شب ﴿وَلَوْ یَدَّیْ یَمِیدِی﴾ یز دهر و ولات
 و ده ریه‌ی ﴿لَیْ مِّنْ تَقْرِیَّ یَهْدِ﴾ که‌ی پر بیت و بهر که‌ی مان کرد سوو ﴿وَلَوْ یَدَّیْ یَمِیدِی﴾ و ده نیمه ﴿لَیْ مِّنْ تَقْرِیَّ یَهْدِ﴾ به همر
 شست ﴿وَلَوْ یَدَّیْ یَمِیدِی﴾ ناگادار بوریس ﴿لَیْ مِّنْ تَقْرِیَّ یَهْدِ﴾

﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و ده هندی له شه پناه کان (مان رام هیاو بو) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده چو و نه زیری ده ریا بو
 سوله پیمان (تا گه و همر و مرواری تو دهر نه پش) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده حگه له ره کاری تریشیان ده کرد
 (نوی وه کز شت دروست کردن) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده راستی بهش چاودیر (و یا ویر وای له وای
 بوویس) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده (ناسی) ته بووت (نکه) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده کانیگ هاواری له په روه رد گاری کرد
 (له دواي ماسی ماویه کی وور) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده راستی من ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده و نارار و نه خوشی دوو چارم
 بووه ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و نوش میهر مانتریس میهر مانانی ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده جانیتهش هاوار
 و مراکه پیمان گیرا کرد ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و لامان یزد ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده وریان و نارار و نه خوشی کی که هدیو
 ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده هه مو مال و مندا لیمان پی به خسته ده (که پیش مرد بوون) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده له ره مده ی
 تریش له گه لپاند، ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده و ده رحه بیکی ناپیدت بوو له نیمه ده ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده ویر خدر ده و
 و ناموز گاری بوو بو خوا بهرستان ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده سمعی و دریس و د ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده (ناسی) نیسماعیل و لیدریس
 و ده بکیم (نکه) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده موویان له نارام گران بوون ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده نیمه له و انمان خسته
 ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده و ده رحه سی خومان (که به خسته) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده بیگومان نه وانه ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾
 له چاکه که گران بوون ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده (ناسی) ره نور (یوس بکه که به خسته مبهری خد لکی به پنه و
 بوو) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده کانیگ پروشت ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده نور می (که له گه کی به جی هشت) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده وای
 ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده نیمه ته گانه ی به سدر د مابین و هرو واری لی ده بین ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده (خوا ی
 گه و ره تافیکر ده و فریدریه مار دیریا و ده هگیت قووی دا) حاله تاریکه کاند (مار یکی شه و دیریا و مار
 سکی نه هگیت) هاواری کرد ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده (له ی خوا به) ده راستی هیچ بهر ستر او نیکی به هق و راستی
 می به جگه نه سو ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده پاک و بگه ردی بو نویه ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده بیگومان من ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾
 له سته مکاران بووم (له بهر له وای نارام به گرت و وارم له گه له کم عیا) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده نیمه ش
 سر و هاواری له ومان گیرا کرد ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده و له و خه و خه ده بهر گارمان کرد ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾
 هه و بهر شیو میه ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده نیمه دارانش و رگه ده که یس ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده (ناسی) ده که ریا
 (یکه) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده کانیگ هاواری له په روه رد گاری کرد ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده (له بهر و کی) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده بیگومان نه وانه ی
 به ده ها مه میهر ده و (مدالینکم پی به خسته) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده سو ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده چاکریس میهر انگرانی ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾
 ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده نیمه ش دوهای نه ومان و له مده ده ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده یخنی ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده و ده حیا مان پی به خشی
 ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده و خیر نه که شیمان بو چاک کرده ده (له بهر و کی) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده بیگومان نه وانه ی
 (باسکران له بهر مبه و ان) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده پیش بر کیان ده کرد ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده (له بهر مبه و ان) ده مو
 خیر و چاکه به کدا ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده هاواریان له نیمه ده کرد ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده به نو مبدی (به هشت) و له ترسی
 (دوره) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده نه وان ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده ملکه چ بوون بو نیمه (و ده ترسی لیمان) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾

﴿وَأَنفِ﴾ وه (ناسی) نه‌و نافر مه (مه‌ریعی کچی عیمران نکه) ﴿أَحْسَنَ فَرْجَهَا﴾ که‌داوتی حوی
 پاراست ﴿مَعْتَدَهَا﴾ نه‌معا موومان پنداکرد (نه‌هوی جویره‌شده‌وه) ﴿مِنْ رُوحٍ﴾ نه‌و روحی
 که‌هی خومس یوو ﴿وَجَعَلَهَا نَافِثَةً﴾ وه نه‌و (مه‌ریسم) و کوره‌که‌یمان کرد ﴿أَنفِثَ نَفْسَهُ﴾
 به‌موحیره‌یه‌ک بؤ جیهاییان ﴿بِهَا هُوَ﴾ به‌راستی نا‌نه‌مه‌یه ﴿مُكْتَرٍ﴾ ناییسی نیوه
 ﴿مَنْ رَجَدَ﴾ که‌یه‌ک ناییسه (ناییسی هم‌وو پینه‌مه‌رانه) ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾ ومیش پدرو مرد گارتانم
 ﴿فَأَعْدَبَ﴾ که‌وانه نه‌ها می پهرستی ﴿وَلَمَّا أَشْرَفُوا أَشْرَفُوا عَلَىٰ﴾ به‌لام خدلکی
 جیواریان که‌وته بیوان و سه‌ریچی پیمه‌یه‌ره‌کانبان کرد. رزویه‌یان بیوان به‌چهد کومه‌ل
 گرومیکه‌وه (هم‌ستان ده‌ستی‌یکرد به‌پهرستی بت وه‌ه‌واو نارووی خویار) ﴿مَكَلَّ﴾ (به‌لام)
 هم‌موویان ﴿بِئْسَ الرَّجُولُ﴾ نه‌ها بو لای قیسه ده‌گه‌ریسه‌وه ﴿فَس﴾ نه‌معا هر که‌س
 ﴿يَقْتُلِ مِنَ النَّفْسِ﴾ (هرچهد) له‌کرده‌وه چاکه‌کان سکات ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ (نه‌و مدرجی)
 باوه‌داریش بیت ﴿لَا تَكُنْ﴾ (پاداشتی) کوششه‌که‌ی وون بیت و به‌پرو و پروت
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾ به‌راستی لیمه‌بو (کرده‌وه‌کانی) نه‌و بو و سه‌ریس ﴿وَحَرُّهُ﴾ (به‌لام)
 وه‌هرامه‌قه‌ده‌غه‌یه‌و ناشیت بو خدلکی نه‌و گوند وشارانه‌ی ﴿فَسَحَبَ﴾ که‌کاولان کردن
 وه‌ماومان بردن ﴿لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ که‌حاریکی تر نگه‌ریسه‌وه (بؤ دویا) ﴿حَقَّ﴾ (ژدن)
 دریسه‌ی ده‌بیت) نا‌نه‌و کانه‌ی ﴿فِي حَتِّ خُورٍ وَنُحُورٍ﴾ (به‌ریسه‌سته‌که‌ی) به‌نحوج و به‌نحوج
 ده‌کرته‌وه ﴿وَهُمْ﴾ نه‌وانیش ﴿مِنْ حَتِّ خُورٍ﴾ له‌هم‌وو به‌ریزه‌یه‌که‌وه ﴿بِئْسَ لَكُمُ﴾ به‌به‌له
 (وپه‌خیر یی) دیته‌خوارده‌وه ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾ وه‌ریک بوته‌وه ﴿وَعَدُ حَقٍّ﴾ به‌لینی رست (هاتی
 قیامت) ﴿بِئْسَ﴾ چا له‌ب کاودا ﴿فَرَجَصَ﴾ تمبلق و ره‌ق دمی ﴿تَكُنْ﴾ (به‌لام)
 نه‌وانه‌ی یی بروا وون ﴿بِئْسَ﴾ (ده‌لش) هاو ورو مهرگ بو نیمه ﴿بِئْسَ﴾ بیگومان نیمه‌له‌دوبادا
 ﴿بِئْسَ﴾ له‌بش نا‌گایه‌ک (ی ته‌واو) ادا بووین له‌نعمه ﴿بِئْسَ﴾ به‌خیر به‌لکو
 نیمه‌سته‌مکار بووین ﴿بِئْسَ﴾ به‌راستی نیمه‌وه ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾ وه‌واله‌ش ده‌تاپه‌ریستن
 ﴿بِئْسَ﴾ جگه‌له‌حوا ﴿خَطِّ خُورٍ﴾ (ده‌به) سوو به‌می (وه‌له‌گیر سینه‌ری) ده‌زاخ
 ﴿أَشْرَفَ رُوحُوتٍ﴾ نیوه (و نه‌وان) ده‌چنه‌ماویده‌وه ﴿تَكُنْ﴾ نه‌گه‌ر نا‌نه‌واته (به‌کان)
 ﴿بِئْسَ﴾ خوابو و مابه ﴿بِئْسَ﴾ به‌ده‌چرو به‌ناو نه‌و (ناگری دورخ) وه‌وه ﴿وَكُنْ﴾ وه‌هم‌وو
 (بت ویت به‌رستان) ﴿بِئْسَ﴾ به‌هه‌میشه‌یی تپیدا دم‌پینه‌وه ﴿بِئْسَ﴾ بؤ نه‌و (دوره‌خپانه) هدیبه
 ﴿بِئْسَ﴾ له‌دوره‌ح دا ﴿بِئْسَ﴾ هه‌ناسه‌ی سارد هه‌لکیشان ﴿وَفَتْ﴾ وه‌ته‌وان له‌وید (به‌دوره‌حدا)
 ﴿لَمْ يَكُنْ﴾ هیچ ناییستی ﴿بِئْسَ﴾ بیگومان نه‌واته‌ی ﴿بِئْسَ﴾ له‌لایه‌ن نیمه‌وه
 بیشتر بریدار دراهه‌نویان ﴿بِئْسَ﴾ که‌به‌حتمومریس (وچاکه‌به‌ریسته‌رییان) ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾ نه‌و به
 ﴿بِئْسَ﴾ له‌دوره‌ح دور ده‌خرسه‌وه ﴿بِئْسَ﴾

﴿وَهُذِهِ نَبَاٌ لِّمَنْ يَّرْتَمِعُ فِي الْحَيْثُوتِ﴾ بُوته ووتنه کی راست و جونه
 (دوتنه ی لا اله الا الله) ﴿وَعَذْرَةٌ لِّهٖذَا﴾ هدر و هدر و رتعموی کر او ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ بو ریگای (خوای)
 سوباس کر او ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ بنگرمان نه وانه ی بی ساد و برون ﴿وَلِیُخَصِّرَ﴾ بنگرمان نه وانه ی بی ساد و برون
 ریگری (موسلمانان) ده که نه ریگای خوا ﴿وَلِیُخَصِّرَ﴾ بنگرمان نه وانه ی بی ساد و برون
 (بو که عبه) ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ که نه ویمان داناوه (بو خوا به رستی) ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ بنگرمان نه وانه ی بی ساد و برون
 به کسانه ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ چ نه وانه ی له ویدان بیان له دور و ده بوی دیس ﴿وَلِیُخَصِّرَ﴾ بنگرمان نه وانه ی بی ساد و برون
 که س بی ویت له وی (له مرگه وی حرام) ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ به بی له هق لادان رولم وستم نکات
 ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ بی ده چیزین ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ سزای ناراد و مرگه وی (بیر بار به ره و ده)
 کاتیک دیاریمان کرد بو لیراهیم (علیه السلام) ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ جیگای که عبه ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ بنگرمان نه وانه ی بی ساد و برون
 شیت ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ هیچ شیت که مره ها و نه شیم ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ و ماله که مرگه وی حرام
 پناک بکه ره و ده ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ بو نه وای که ران ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ و بو بوئز که ران (به پیوه)
 و کوپوش و سوزده پیران ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ و جاریده و مار و خه لکیدا ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ بو حرج کردن
 ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ دین بو لات (بو حرج) به پیاده ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ و به سوار و و شتر یکی
 لاوار (له به ره و ده) ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ که له هدر و ریگایه کی دور و ده دیس ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾
 ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ تا لاسادی جز و ده ها سوود و قارانه ی خویسان بیس ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾
 و ماری خوا به ر (کاتیک قورمانی سدر دهرن) ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ له روزان یکی دیدری کر او دا
 ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ له به ره و ده وانه ی خوا پیس داوون ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ جا
 له و (گوشتی قور بالیا نه) بخون ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ و به ران به سدرن و به ران ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾
 ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ دوی (سدر بریس قورمانی) چلک و پیسی (مو و و بون) لایه به خویانه و ده
 ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ و به ره و ده وانه ی جیه جی بکه رن ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ و ته وای (ی لیعاصه) بکه رن
 ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ به دوری مالی دهرن و به ران به سدرن ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ نه می (پشور
 ماسی حرج سوو) ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ جا هدر که س پاریرنت و به ره و ده ی بگریت ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾
 سوزده کانی خو ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ نه و سوز خوی چاکتره ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ لای پهر و ده دگاری
 ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ و به ره و ده وانه ی نازمل (مهر، سرن، مانگا، و شتر) سوزیه حه لال کر او ده
 ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ حکه له وانه ی بونان ماس ده گرنیت (و مکه سدراره و ده بوو، یان بو غیری خودا
 سهر بر و) ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ که واته خونان دور به ره و ده ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ له پیسه که به کانه
 ﴿لِّیُخَصِّرَ﴾ هدر و ده خونان پاریرن له قسه ی درو و مار و ده

﴿يَوْمَ﴾ رینگه‌ی درا (به‌جهنگ و جیهاد کردن) ﴿تَبَرُّمُ يَمْتُونَ﴾ به‌ئو (موسلمان‌ه‌ی) شهریان له‌گه‌لدا ده‌کرنست ﴿بَاهِتُهُمْ﴾ له‌مر نه‌وه‌ی که به‌راسی مستعیان لی کراوه ﴿وَاللَّهُ﴾ وه‌ینگومان خوا ﴿عَلَىٰ قَصْرِ مَرْعٍ﴾ سو سه‌رخستیان به‌نوانایه ﴿تَبَرُّمُ يَمْتُونَ﴾ نه‌وانه‌ی که ده‌ر کران ﴿مِنْ دَرَجَةٍ﴾ بقصرخی ﴿لَهُ مَنَ وَوَلَاتِيَانُ﴾ به‌ماحق ﴿بِلَا يَمْتُونَ﴾ به‌ها (گوماهیان نه‌وه سوو) که ده‌یان ووت ﴿رَبُّنَا﴾ به‌رو ده‌ر دگار مان خوابه ﴿وَتَوَلَّوْا﴾ به‌ئو (که ده‌یان له‌ساو به‌مردیه ﴿مُخَصَّصَةٍ﴾ به‌مدیکیان به‌هم‌دیککی مریان ﴿عِدَّتِ﴾ ینگومان ده‌روختر (ویران ده‌کر) ﴿حَرَمٍ﴾ دهر (خه‌لوه‌نگه) ﴿وَبِحْ﴾ و کلبسا ﴿وَصَوَّبَ﴾ و کعبسه ﴿وَمَسْجِدٍ﴾ مرگه‌وتنه‌کان ﴿بُدْعَتِهِ﴾ که پادی خواله‌و (به‌ر سنگابانه) دارور ده‌کر ﴿وَيُضْرَبُ﴾ وه‌ ینگومان خوا یار مانی که سانیک نه‌دات (وسه‌ریان ده‌خات) ﴿مَصْرُ﴾ که یار مانی (دبی) خوا ده‌دن ﴿بِهِ﴾ به‌راستی خوا ﴿لَمُؤَيَّ﴾ به‌هیر و بالاده‌ست و به‌نوانایه ﴿تَلْبِيتٍ﴾ منکته‌ی لَاس ﴿لَهُ﴾ نه‌وانه‌ی له‌گه‌ر ده‌سه‌لا تمان پندان له‌رویدا ﴿وَمُؤَيَّ﴾ به‌چاکس یوز به‌حسن ده‌هیس ﴿وَمُؤَيَّ﴾ وه‌زه‌کات ده‌دن ﴿وَمُؤَيَّ﴾ و قهرمان ده‌دن به‌چاکه ﴿وَمُؤَيَّ﴾ و به‌رگری ده‌کن له‌خرابه ﴿وَمُؤَيَّ﴾ و سه‌ر ده‌جاس ده‌سو و کاره‌کان ته‌بها به‌ده‌ست خوابه ﴿وَمُؤَيَّ﴾ وه‌نه‌گه‌ر (بی باوه‌ران) توبه‌دروژن ده‌ران و باوه‌رت پی ناکن ﴿فَقَدْ﴾ وه‌ینگومان پیش نه‌وانیش (که لانی تر) باوه‌ریان به‌کرد (به‌پیعه‌به‌ره‌کالین) ﴿وَمُؤَيَّ﴾ وه‌لی روح و عاد و سه‌موود ﴿وَمُؤَيَّ﴾ وه‌لی غیر هیم و گه‌لی لروط ﴿وَمُؤَيَّ﴾ هه‌روه‌ها یارانی مدیه‌ن (هوری شو عید) ﴿وَمُؤَيَّ﴾ وه‌مو ساش به‌دروژن دانرا ﴿وَمُؤَيَّ﴾ نه‌مجا (بو ماوه‌یدک) مؤلنی بی باوه‌ر الحدا ﴿وَمُؤَيَّ﴾ دواتر توله‌م لی سه‌مدن و گرنص ﴿وَمُؤَيَّ﴾ جا چون سوو به‌گژ چوروی ئیمه (له‌وان) ﴿وَمُؤَيَّ﴾ نه‌مجا چه‌نده‌ها شار و دینه‌انسان ویران کرد ﴿وَمُؤَيَّ﴾ وه‌لی که (خه‌لکه‌کی) سه‌مکار بوون ﴿وَمُؤَيَّ﴾ وه‌لی (شارانه دیواری خانوه‌کانی) که و تلوون به‌سه‌ر سه‌ریانه‌کانیاندا ﴿وَمُؤَيَّ﴾ وه‌چه‌نده‌ها میرین خاوه‌ن بوون (له‌کار که و تلوون) ﴿وَمُؤَيَّ﴾ وه‌چه‌نده‌ها کوشکی به‌رو و بلد (ین خاوه‌ن بوون) ﴿وَمُؤَيَّ﴾ وه‌لی تاب نه‌وانه به‌ره‌وی دانه‌گه‌راون ﴿وَمُؤَيَّ﴾ نادلیان هه‌یت ﴿وَمُؤَيَّ﴾ بیری پی بکه‌ده‌وه (له‌و ویران بووه) ﴿وَمُؤَيَّ﴾ یان گوییان هه‌یت گویی پی نگران (بو راستی) ﴿وَمُؤَيَّ﴾ له‌راستی دا چاوه‌کان کویر مان ﴿وَمُؤَيَّ﴾ به‌لکو نه‌و دلاسه کویر ده‌ن ﴿وَمُؤَيَّ﴾ که له‌سبه‌کاتدان ﴿وَمُؤَيَّ﴾

﴿بَلِّغْ أَمْرًا﴾ نه‌ی خه‌ل‌کینه ﴿صَرِيفَ مَثَرٍ لَّاسْتَيْقُوهُ﴾ نمو و به‌یه‌ک هیتراوه‌ته‌وه جا‌گونی بؤ بگرن
 ﴿بَلِّغْ نَدِيمٍ نَدْعُوهُ﴾ بنگومان نه‌وانه‌ی هاواریان لئ ده‌کهن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له‌جیانی حو، ﴿وَرِ
 عَقْبُوهُ دَبَّيَّا﴾ هه‌ر‌گیر ماتوانس میتشیک دروست بکهن ﴿وَرِ عَقْبُوهُ﴾ هه‌ر‌چه‌ده‌ده‌مو و شیان بوی
 کزبسه‌وه ﴿وَرِ مَشْتَهُرٍ لِّدَبِّهِ شَيْئًا﴾ وه نه‌گهر میتشیش شستیکیان لئ به‌رینی ﴿لَا يَسْمَعُونَ دَعْوَهُ﴾
 ماتوانس لیس بستیته‌وه ﴿سَعْدٌ عَصِيبٌ وَاسْعَدُوبُ﴾ داواکار و داوالن کراو لاوار و بی ده‌سه‌لانس ﴿وَرِ
 عَدُوٌّ لِّلَّهِ حَرِيْرٌ﴾ نه‌وانه‌یه‌و شیوه‌پنویسته‌خوا یا ماس به‌یان ماسیوه ﴿وَرِ نَهْرٌ يَّهْرُ غَيْرُهُ﴾
 بنگومان حو به‌توانسای به‌ده‌سه‌لانه ﴿وَرِ نَهْرٌ يَّهْرُ غَيْرُهُ﴾ خواله‌فرشته‌کاندا
 بتر در او هه‌لده‌بڑپرست ﴿وَرِ نَهْرٌ يَّهْرُ غَيْرُهُ﴾ هه‌رو هه‌اله‌خه‌ل‌کیش دا ﴿وَرِ نَهْرٌ يَّهْرُ غَيْرُهُ﴾ به‌ر‌ستی
 خوا بیسه‌ری بیایه ﴿وَرِ نَهْرٌ يَّهْرُ غَيْرُهُ﴾ به‌ده‌رو حقیقه‌ی خوالا‌گاداره‌به‌وه‌ی له‌به‌رده‌مید، به
 (رووی داوه) و به‌وه‌ی له‌دوایانه‌وه‌یه (دراثر پروودعات) ﴿وَرِ نَهْرٌ يَّهْرُ غَيْرُهُ﴾ وه‌مو و کاره‌ک
 هه‌ر بؤ لای خوا ده‌گه‌دیته‌وه ﴿وَرِ نَهْرٌ يَّهْرُ غَيْرُهُ﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که باوه‌رتن هیتاوه ﴿وَرِ نَهْرٌ يَّهْرُ غَيْرُهُ﴾
 رُسجد و رُسجد و رُسجد و سوزده‌به‌رن و به‌رو مرد‌گارتان به‌رستش ﴿وَرِ نَهْرٌ يَّهْرُ غَيْرُهُ﴾
 لَمَّا كُنْتُمْ تَقْرَبُوهٗ ﴿وَرِ نَهْرٌ يَّهْرُ غَيْرُهُ﴾ وه‌کاری چاک بکهن بو نه‌وه‌ی بر‌گارس ﴿وَرِ نَهْرٌ يَّهْرُ غَيْرُهُ﴾ جیه‌ده
 و تیک‌وشان بکهن له‌پتاری خوا ده‌به‌و شیوه‌یه‌ی شایسته‌و شایوه‌نی ﴿وَرِ نَهْرٌ يَّهْرُ غَيْرُهُ﴾ نه‌و (خوا)
 نیوه‌ی هه‌ل‌بزار دوه (بو هه‌ل‌گرتی نه‌م نایه) ﴿وَرِ نَهْرٌ يَّهْرُ غَيْرُهُ﴾ وه‌له‌لایس، هه‌ج
 کارنکی نورس و گرانی له‌سه‌ر دانه‌ماون ﴿وَرِ نَهْرٌ يَّهْرُ غَيْرُهُ﴾ نه‌مه‌لایس ئیرا هیمی باوه‌گه‌ورده‌ته
 ﴿وَرِ نَهْرٌ يَّهْرُ غَيْرُهُ﴾ ئیرا هیمی به‌موسلمان ماواوه‌وه‌لهم قورنانه‌شدا
 ﴿وَرِ نَهْرٌ يَّهْرُ غَيْرُهُ﴾ تا بیعه‌میر بیت به‌شاهید له‌سه‌ر نیوه ﴿وَرِ نَهْرٌ يَّهْرُ غَيْرُهُ﴾ وه‌نیوه‌ش
 بیسه‌شاهید له‌سه‌ر خه‌ل‌کس ﴿وَرِ نَهْرٌ يَّهْرُ غَيْرُهُ﴾ که‌واته‌به‌چاکس نوری‌ه‌کانتان بکهن
 وره‌کات بدمن ﴿وَرِ نَهْرٌ يَّهْرُ غَيْرُهُ﴾ وه‌ته‌مه‌پشت به‌خوا بیه‌شتش ﴿وَرِ نَهْرٌ يَّهْرُ غَيْرُهُ﴾ چونکه هه‌ر نه‌و پشپوانت به
 ﴿وَرِ نَهْرٌ يَّهْرُ غَيْرُهُ﴾ نای چمه‌د پشپوان و یارمندی ده‌رنکی چاکه ﴿وَرِ نَهْرٌ يَّهْرُ غَيْرُهُ﴾

﴿مُؤْمِنِينَ﴾ به‌ماوی خوای به‌حشتمی میهرمان

﴿قَدْ فَتَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ به‌راستی باوهداران در‌گاز دهمن (سوره‌که‌مون) ﴿تَبَيَّنَ هَدًى لِّمُتَّبِعِيهِ﴾
 نه‌و‌که‌سانه‌ی که‌له‌بو‌یژه‌کانانده ﴿حَبَشُونَ﴾ له‌خواترس (که‌ردن که‌چس بو‌خو) ﴿وَتَبَيَّنَ هُدًى لِّمُتَّبِعِيهِ﴾
 وه‌نه‌وانه‌ی ﴿عَلَىٰ سَعْيِهِمْ مَّنُورٌ﴾ له‌شمسی بی‌هو‌وده‌خویان دو‌ور ده‌گرن ﴿وَتَبَيَّنَ هُدًى لِّمُتَّبِعِيهِ﴾
 ﴿لِّلرَّصَدِوَةِ﴾ که‌ره‌کاتی (سامانان) نه‌ره‌که‌رن ﴿وَتَبَيَّنَ هُدًى لِّمُتَّبِعِيهِ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی ﴿عَلَىٰ سَعْيِهِمْ مَّنُورٌ﴾
 ﴿حُجُوتٍ﴾ که‌باریرمری داوتیان (له‌شعروان پیسی) ﴿لَّا يَلِیْهِمْ شَيْءٌ مِّنْهُم﴾ مه‌گرن سو‌خیرانی
 خویان ﴿أَوَّلًا مِّنْكَ أَتَمُّهُ﴾ بانو که‌میره‌کیک که‌بو‌رس به‌خاوه‌یان ﴿وَمِنْ عَمَلِهِمْ مَّنُورٌ﴾ نه‌وه‌به‌راستی
 نه‌وانه‌سوره‌نشست ناگرتن ﴿فَمَنْ مِّنْهُمْ﴾ نه‌مجا‌هر که‌سی بیاری جگه‌له‌و (دو‌وجزوه
 نافرته) بکات (و‌نه‌رووی خوی تیربکات) ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ نه‌وسا نه‌وانه‌ده‌ست در‌پزی
 که‌رن ﴿وَتَبَيَّنَ هُدًى لِّمُتَّبِعِيهِ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی که‌باریرمری سپارده‌و به‌یمانه‌کانیان ﴿وَتَبَيَّنَ هُدًى لِّمُتَّبِعِيهِ﴾
 وه‌نه‌وانه‌ی که‌به‌ره‌ده‌وامس له‌سور بو‌یژه‌کیان ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾
 هره‌نه‌وانن میرات گران ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ نه‌وانه‌ی که‌ده‌ینه‌خاومس فیرده‌وس و‌میرانگری
 (به‌ه‌شت) ﴿هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ نه‌وان له‌به‌ه‌شتند ده‌مینه‌وه‌به‌ه‌میشه‌ین ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾
 سویند به‌خوا به‌راستی مرزفمان در‌وست کرد ﴿مَنْ تَتَّبِعْهُ﴾ له‌خولاسه‌و پالفتیه له‌ثور ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾
 ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ له‌باشان نه‌ومان کرد به‌مونه‌به‌ک ﴿وَمِنْ عَمَلِهِمْ مَّنُورٌ﴾ نه‌نارامگی‌به‌کی قایم (مال‌دانی
 دیست‌دا) ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ دواتر بوتنه‌که‌مان کرد به‌خویس مه‌یو ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾
 نه‌مح خوتنه‌مه‌یو که‌شمان کرد به‌پارچه‌گوشیکی جو‌وا ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ نه‌مح پارچه
 گوشته‌که‌شمان کرد به‌نیسکان ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ نه‌مجا به‌گوشت (به‌یک‌ره) نیسکه‌که‌مان
 دپوشی ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ باشان نه‌ومان کرد به‌دروست کر‌او‌یکی تر ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾
 و‌بیروره‌نه‌و‌خوایه‌ی ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ که‌چاکتریسی مه‌دی هیت‌رانه ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾
 باشان به‌راستی نیوه‌له‌دوای نه‌وه‌هه‌مو‌وتان دعرون ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ له‌باشان
 بنگومان نیوه‌له‌روزی دو‌یداریدو‌و ده‌کرته‌وه ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی
 له‌سهری نیوه‌وه‌دروستمان کر‌دوه‌سبح‌طریی ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ حرموت مه‌وم نامسمان ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾
 وه‌تیعه‌له‌دروست کراوه‌کان مین‌ناگانین ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾

﴿وَلَا يَتَّبِعُهُ الْفِتْنُ﴾ (نه‌خیر وای به) به‌لکو نیمه راستیمان بۆ هیتاون ﴿لَا يَهْمُكَ ذُنُوبُهُ﴾ وه بیگومان نه‌وان
 دوروس ﴿وَلَا تَحْزَنْهُ رُبُّهُ﴾ خوا هیچ بۆ له‌یه‌کی بو خوی بریار سه‌داوه ﴿وَلَا تَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾ وه
 هیچ به‌رستراویکی سری له‌گه‌لما نه‌بووه ﴿وَلَا تَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾ (نه‌گهر به‌رستراوی سری به‌گه‌لما
 بوایه) نه‌و کاته ههر به‌رستراویک چو دوروست کمر دووه (بو خوی) ده‌سور ﴿وَلَا تَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾ وه
 همدیگیان رال ده‌بوون به‌سهر همدیگی تریاندا ﴿لَا يَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾ (حور پسا) ریگهرده له‌وی
 نه‌وان ده‌یلن ﴿عَلَيْهِمْ أَشْهَادٌ﴾ (خوا) رانای همدوون نه‌ی وناشکر گانه ﴿لَا يَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾ وه
 به‌ررو بلسه له‌وی که به‌وان (ست به‌رستان) ده‌یکمه‌ هاویمشی ﴿وَلَا يَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾ (له‌ی موچه‌مه‌د
 بلسه له‌ی به‌روردگارم نه‌گهر هدریشاتم ده‌یبت) ﴿وَلَا يَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾ (له‌ی سراپه‌ی که به‌وان به‌لیس
 دراوه) ﴿وَلَا يَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾ (له‌ی به‌روردگارم مه‌مخهره) ﴿وَلَا يَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾ (پیری گه‌لی سته‌مکارانه‌وه
 ﴿وَلَا يَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾ وه به‌راستی نیمه به‌بوایس له‌و به‌لینه‌ی (سرای) به‌وانمان
 داوه بشانت به‌لیس ﴿وَلَا يَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾ به‌جوانتریس و چاکتریس شیوه به‌رگری بکه
 له‌خراپه ﴿وَلَا يَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾ نیمه ناگادانتریس سه‌وه‌ی نه‌وان ده‌یلن (به‌حوت و لایه‌که‌ت) ﴿وَلَا يَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾
 ﴿وَلَا يَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾ وه بلسه له‌ی به‌روردگارم پندا ده‌گرم به‌نو ﴿وَلَا يَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾ (له‌خنده‌ره و پالنه‌ره)
 وه سه‌وه‌سه‌ی شه‌پانه‌کان ﴿وَلَا يَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾ وه پمات پین ده‌گرم له‌وه‌ی (شه‌پانه‌کان) ناماده‌پین
 لام (سه‌روم لی بشیریت) ﴿وَلَا يَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾ (چی بر وایان وه‌ک خویان ده‌پینه‌وه) هدا کاتی
 مردن دیت بۆ ههر کامیان ﴿وَلَا يَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾ نه‌وسا ده‌لی نه‌ی به‌روردگارم بگیره‌رم وه (سو دویا) ﴿وَلَا يَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾
 ﴿وَلَا يَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾ به‌لکو کر ده‌وه‌ی چاکه‌نکم (له‌ری له‌وه‌ی به‌مکر دوه) له‌و به‌مه‌ه‌ی له‌ ده‌ستم
 چور ﴿وَلَا يَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾ به‌خیر بیگومان تمه‌ی (که ده‌یلن) تمه‌ا قسه‌به‌که‌ نه‌و ده‌یلن (نه‌گهر
 بگهرینه‌وه بۆ دویا ههر وه‌ک جارن ده‌یت) ﴿وَلَا يَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾ و له‌پیشانه‌وه به‌رره‌خیک (به‌ر به‌ستیک) هه‌به
 ﴿وَلَا يَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾ نه‌و روزی رسدو ده‌کریمه‌وه ﴿وَلَا يَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾ (هم یحییٰ حی) تمه‌ا کاتی هرو ده‌گری به‌ شه‌پوردا
 ﴿وَلَا يَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾ له‌و روزما هیچ خر مایه‌به‌ک مایس له‌ میواندا ﴿وَلَا يَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾ وه پر سیاری به‌کتری
 ماکه‌ن ﴿وَلَا يَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾ نه‌مجا ههر که‌سی کیشراوه (چاکه) کانی قورس بیت ﴿وَلَا يَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾
 نه‌و نه‌وانه‌ بر گارو سه‌ر که‌بوون ﴿وَلَا يَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾ وه که‌سی کیشراوه (چاکه) کانی سووک بیت
 ﴿وَلَا يَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾ نه‌وانه‌ که‌سانیکر ﴿وَلَا يَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾ ومانان له‌ خویان داوه، خویان دور اندوه ﴿وَلَا يَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾
 حیدر ﴿وَلَا يَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾ نه‌و روح دال سی برانه‌وه ﴿وَلَا يَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾ (ناگری دوره‌ج) دم و چاریان ده‌سوونتی
 ﴿وَلَا يَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾ وه موویان له‌ ناگری دوره‌ج دال توپان هلقر چاوه و دانه‌ کانیان دهر که‌وتوره ﴿وَلَا يَحْزَنْهُ عَذَابُهُ﴾

﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ (بیان ده‌تریت) ئایا ئایه‌نه‌ کانی من لهدو بیادا نه‌سه‌ر باندانه‌ده‌ خو‌نرا‌یده‌وه‌؟
 ﴿مَكُودٌ مِّنْ دُونِهَا﴾ که‌چی ئیوه‌ نه‌درو‌تان نه‌راتی و ئیمانان یی نه‌ده‌هیتا ﴿ذَٰلِکَ﴾ (له‌وه‌ لامدا)
 ده‌لیس نه‌ی په‌رو‌ده‌د گاری ئیحه‌ ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ نه‌دی و خرابی خو‌مان ران بوو نه‌سه‌ر ماندا
 ﴿وَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ وه‌ ئیحه‌ که‌سانیکی گو‌مر بو‌ویس ﴿رَبِّهِمْ﴾ (له‌وه‌ لامدا) نه‌ی په‌رو‌ده‌د گاری
 لهدم (دوره‌جه) نه‌رمان ییسه‌ ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ جانه‌گه‌ر جارنکی تر گه‌ر په‌وه‌ (بو‌ی نه‌وه‌ری)
 نه‌وه‌ نه‌راستی ئیحه‌ سه‌مه‌کاریس ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ وه‌ (خو‌ا) ده‌هه‌رموی نه‌په‌سواسی
 یه‌ه‌نه‌وه‌ له‌دوره‌خدا و هیچ ته‌به‌کم له‌گه‌لدا مه‌که‌ر (اخ‌ا) یو‌سه‌گی به‌گه‌ردی کاتی ده‌ری ده‌که‌یت
 و په‌ی ده‌لیس (جهه‌) ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ ییگو‌مان لهدو بیادا کومه‌لیک له‌نه‌نده‌ کانی من
 ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ ده‌پان‌و‌ت نه‌ی په‌رو‌ده‌د گاریمان ئیحه‌ باوه‌رمان هیناره‌ ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ ده‌ی لیسان
 خو‌شبه‌ و به‌حه‌مه‌ل یی بکه‌ ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ چو‌بکه‌ تو‌ چاکتریسی میهره‌مانانی ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾
 ییحه‌ ﴿که‌چی ئیوه‌ گانه‌تان به‌وان ده‌کرد﴾ (خو‌ا) سو‌ر ده‌کردی (نا) نه‌وه‌ گانه‌ته‌ کردنه‌تان به‌ (له‌وان) پادی
 می له‌ییر به‌ده‌وه‌ ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ وه‌ ئیوه‌ هه‌مه‌شه‌ به‌وان یته‌ده‌ که‌ییس ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾
 ییگو‌مان نه‌ه‌ر و پاداشتم داوه‌ته‌وه‌ ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ به‌هوی خو‌گریانه‌وه‌ ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ به‌راستی
 هه‌ر له‌وان سه‌ر که‌ه‌ونو‌ر ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ (خو‌ا) ده‌هه‌رموی چه‌مه‌سان له‌سه‌ر
 ده‌ری دامانه‌وه‌؟ ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ (له‌وه‌ لامدا) ده‌لیس رو‌ژیک یا که‌مه‌تر له‌رو‌ژیک میسه‌وه‌
 ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ نه‌و (قریش) انه‌ به‌سه‌ که‌زمیریان ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ (خو‌ا) ده‌رموی
 به‌مه‌وه‌ته‌وه‌ داوه‌به‌کی که‌م به‌ییت ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ نه‌گه‌ر نه‌راستی ئیوه‌ ده‌نان‌راسی ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾
 ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ ئایا ئیوه‌ گو‌مانان واسو‌وه‌ که‌ییگو‌مان ئیوه‌مان به‌ی هوده‌ دروست
 کردو‌وه‌ ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ وه‌ ییگو‌مان ئیوه‌ ماگه‌ر په‌ته‌وه‌ بولای ئیحه‌ ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾
 جانه‌رو‌ر و بلدی تو‌ خو‌ای پاشای راست و ده‌وا ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ هیچ به‌رسته‌ر ویک من به‌جکه‌ له‌ر
 ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ که‌په‌رو‌ده‌د گاری هه‌رشه‌ به‌رینه‌و به‌رده‌ ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ هه‌ر که‌س به‌رستی
 ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ به‌رسته‌ر او‌یککی تر له‌گه‌ل خو‌ادا ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ که‌هیچ به‌لکه‌به‌کی نه‌ی
 له‌سه‌ر نه‌و (به‌رسته‌) ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ نه‌وه‌ به‌راستی لیسه‌به‌وه‌ی ته‌به‌لای په‌رو‌ده‌د گاریتی
 ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ ییگو‌مان کاران پرگار مانس ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ (له‌ی خو‌حه‌مه‌ده‌) ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾
 بلکی نه‌ی په‌رو‌ده‌د گاریم لیم خوش به‌و‌ر محهم یی بکه‌ ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ وه‌ تو‌ (خو‌به‌) چاکتریسی
 میهره‌مانانی ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾

﴿فَإِنْ لَّمْ يَجِدْ عَلَيْهَا إِحْسَٰنًا﴾ ئەمەتە گەر کەستان بەدی تابدا ﴿فَلَا يَحْسَبُ﴾ ئەوە هەچە ژورە وە نو ئە وە ماله
 ﴿حَتَّىٰ يَخُوضَ﴾ هەتا مۆلەت بەدرێش ﴿فِي مِحْنَةٍ﴾ وە ئە گەر پێشان ووترا ﴿أَجْمَلًا رَّجْمًا﴾
 بگەرێتە وە ئەبێن بگەرێتە وە ﴿هُوَ الَّذِي﴾ ئەوە چاکتر و پاکترە بونان ﴿وَأَنَّهُ يَمْشِي﴾
 وە خوارانایە بە هەموو ئەو کردە و ئەو دەیکەن ﴿يَسْعَىٰ﴾ هێچ گوما هێکنان بە سەر بیه
 (گوێ هار بێن) ﴿لَا تَخْضَوْا﴾ کە هەچە ئەو مالانەو ﴿عِزًّا﴾ بێگەرێتە وە مەحکەمە کەسی تێدا
 بێتە جی بێ بە و کەل و بەلێ خوتانی تیا بێت (وەك توتیل) ﴿وَأَنَّهُ يَمْشِي﴾ وە خوا دەوانی ﴿مَشْيُورٍ﴾
 وە مەگەرێش بە وەوێ ئاشکرای دە کەن و بە و بێشی دەشارە وە ﴿فِي مِحْنَةٍ﴾ (ئەو موحەممەد
 ﷺ) بێن بە پیاو سی ئیماندار ﴿يَعْتَصِرُ﴾ چاوی حوزیان (لە سەر کردی مامە حەرم) داخەن
 و پەرێرن ﴿وَيَحْتَمِلُ﴾ وە عەورە میان (لە داوێن پێسی) پەرێرن ﴿وَأَنَّهُ يَمْشِي﴾ ئەوە چاکتر
 و پاکترە پەرێرن ﴿وَأَنَّهُ يَمْشِي﴾ بێگومان حوانا گە بە هەموو کردە وە بە کە دەیکەن
 ﴿وَأَنَّهُ يَمْشِي﴾ وە بێلێ بە ئاوە تانی ئیماندارێش ﴿يَعْتَصِرُ﴾ چاویان داخەن
 و پەرێرن (لە سەر کردی مامە حەرم) ﴿وَيَحْتَمِلُ﴾ وە عەورە میان پەرێرن (لە داوێن پێسی)
 ﴿وَأَنَّهُ يَمْشِي﴾ وە جوانی خویان دەر بە خەن ﴿وَأَنَّهُ يَمْشِي﴾ جگە لە وەوێ بە وە وە بێ و دەرە
 لە جوانی (وەك هەم و چاویان و دەستیان) ﴿وَأَنَّهُ يَمْشِي﴾ وە بە سەر بوشە کانیاں بەدەن
 بە مەسبەگ و بەرێ کێتندا ﴿وَأَنَّهُ يَمْشِي﴾ وە جوانی خویان دەر بە خەن (رێدە لە وەوێ دەرە کە وێت)
 ﴿وَأَنَّهُ يَمْشِي﴾ سو میردە کانیاں بە مەسبەگ یا ناوکیان ﴿وَأَنَّهُ يَمْشِي﴾ یا ناوکی میردە کانیاں
 ﴿وَأَنَّهُ يَمْشِي﴾ یا کورە کانیاں یا کوری میردە کانیاں ﴿وَأَنَّهُ يَمْشِي﴾ یا بێر کانیاں
 یا کوری براکیان ﴿وَأَنَّهُ يَمْشِي﴾ یا کوری خوشکە کانیاں ﴿وَأَنَّهُ يَمْشِي﴾ یا ئاوە تانی (ئیماندار)
 ﴿وَأَنَّهُ يَمْشِي﴾ یا کە پەرە کە کانیاں ﴿وَأَنَّهُ يَمْشِي﴾ یا ئەو شوێن کە وەر
 پێوانەوێ کە بێ بێر لە ئاوە ت (وەك خەزەمەت کار و پێر و بە خوش کە ئاوە رووی ژن و میردایە تیا بیه)
 ﴿وَأَنَّهُ يَمْشِي﴾ یا ئەو مەدالە کوراندەو کە ئاگایان لە لەش و (عەورەتی)
 ئاوە تان بە مەسبەگ (بەلەع بە ووی) ﴿وَأَنَّهُ يَمْشِي﴾ ئاوە تان لە کانیاں پوشتن (د) قاجیان بەدەن
 بە وەوێ دا ﴿وَأَنَّهُ يَمْشِي﴾ (تا دەنگی خەرجال و پاوانە کانیاں بێت و) بێرێت بەر
 جوانی بێر کە شار دووانە ئەوە ﴿وَأَنَّهُ يَمْشِي﴾ هەموو تان ئەوە نە کەن و مەگەرێتە وە بۆ لای خوا
 ﴿وَأَنَّهُ يَمْشِي﴾ ئەو ئیمان دارە کان ﴿وَأَنَّهُ يَمْشِي﴾ تار و گار و سەر کە و تەو بێر ﴿وَأَنَّهُ يَمْشِي﴾

﴿يُفِيضُ لَهُ نَبَأَهُ﴾ خواهش و پرور ده گوریت (به کورت و درتیز گردیدن یا پرور مو و پود و شهر ده‌هائش) ﴿وَبَرِّقَ بَلَدُكُ﴾ به راستی له‌مه‌دا ﴿يُغِيرُ لَوْنُ الْأَخْضَرِ﴾ به‌ملیک هدیه مو خاوه‌ن رُبریی به‌کال ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْإِثْمِ الْعَظِيمِ﴾ وه‌خواه‌مووریند موورنکی له‌ناو دروست کردوه ﴿مَنْ هُمْ شَرُّ مَشِيقٍ عَلَى نَفْسِهِ﴾ له‌مجا هدس‌ی له‌وانه له‌سهر سکی دهروات ﴿وَمَنْ هُمْ شَرُّ مَشِيقٍ عَلَى رَجُلٍ﴾ وه‌هدملنکی تریب له‌سهر درو قاج دهروات ﴿وَمَنْ هُمْ شَرُّ مَشِيقٍ عَلَى نَجٍّ﴾ وه‌هشبان له‌سهر چوار پس دهروات ﴿يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ خواهرچی بوی دروستی ده‌کات ﴿لَهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قُدْرَةٌ﴾ بیگومان خاوه‌سه‌لانی به‌سهر هدموور شتیکدا هه‌به ﴿لَمَّا بَرَأَ﴾ سوید به‌خو، به‌راستی نیمه‌دار دو مانده‌خو ره‌وه ﴿إِنِّي خَشِيسُ﴾ چه‌سه‌ثابه‌تینکی روون که‌رموه ﴿وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ وخواش ههر که‌سی سوی رینج وویی ده‌کات ﴿إِنِّي صَرِيحٌ مُّشْفِعٌ﴾ سو ریگای راست ﴿وَبَرِّقَ بَلَدُكُ﴾ وه‌نه‌وانه ده‌لپس بر وامان هیناوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌خواد به‌پنجه‌مه‌رو گویرایه‌لیسان کردوه ﴿لَا تَتَّبِعُوا فِي الْمَسَاجِدِ﴾ کز مه‌لیک له‌وان پشنی تی ده‌کمر ﴿مَنْ يَفْعَلْ﴾ له‌پاش نه‌وه‌ی (ووتیان بر وامان هیناوه) ﴿وَمَنْ أُوْثِقَ الْأُمُومِيُّ﴾ وه‌نه‌وانه (له‌راستیدا) لیساندار بیس ﴿إِنِّي رَجُلٌ﴾ وه‌کاتی باسگ بکرین ﴿إِنِّي نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ بو لای (شهر یه‌تی) خواو پیچه‌مه‌رو ﴿يَحْكُمُ بَيْنَهُ﴾ بو نه‌وه‌ی حوکم بکات له‌یو ایاندا ﴿إِنِّي مَرْبٍ مُّتَّقٍ﴾ به‌کسر کو مه‌لیک له‌وانه روو و مرده‌گیرن ﴿وَبَرِّقَ بَلَدُكُ﴾ به‌لام له‌گهر (له‌حوکم دانه‌که‌دا) حقه‌که بو نه‌وان بیس ﴿إِنِّي مَرْبٍ مُّتَّقٍ﴾ دین بو لای (حوکه‌که) به‌ر به‌ری مکه‌چی به‌وه ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ﴾ نایا دله‌کانیان به‌خوشی نیدایه ﴿إِنِّي رَجُلٌ﴾ یا نه‌گو ماندا بوون ﴿إِنِّي نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ یان دهرس خواد پیچه‌مه‌رو که‌ی ﴿سَتَمِيدٌ لِّلْمَكَّةِ﴾ ﴿وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ (به‌خیر هیچ له‌وانه بی به) به‌لکو نه‌وانه ههر خویان سته‌مکارن ﴿إِنِّي نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ قسه‌ی نمانداران نه‌مها نه‌مه‌به ﴿إِنِّي نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ کاتی باسگ بکرین بو لای (به‌رامه‌ی) خواو پیچه‌مه‌رو که‌ی ﴿يَحْكُمُ بَيْنَهُ﴾ بو نه‌وه‌ی بر یاریدات له‌یو ایاندا ﴿إِنِّي رَجُلٌ﴾ سبب و اصعب ﴿که‌ده‌لپس بیستمان و گویرایه‌لیس﴾ ﴿وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ وه‌ههر نه‌وانه‌ن بر گاریوون ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ﴾ جا ههر که‌س گویرایه‌لیس خواو پیچه‌مه‌رو که‌ی بکات ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ﴾ ریتقه ﴿وه‌له‌خو برسی و خوی له‌(سهر پینچی) خواو یاریری﴾ ﴿وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ نه‌وه‌ به‌راستی ههر نه‌وانه سهر که‌وتوون ﴿وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ (دوو رووه‌کان) سویندیان ده‌خورده‌حو ﴿وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ به‌نه‌وه‌ به‌ری سویند خوار دیدان ﴿إِنِّي مَرْبٍ مُّتَّقٍ﴾ که‌ته‌گهر دهرمانیان پس بدوست (به‌دهرجوون بو غه‌را) بیگومان دهرده‌چس ﴿إِنِّي مَرْبٍ مُّتَّقٍ﴾ بلی سویند مه‌جوز ﴿وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ مکه‌چی و گویرایه‌لیس نیتوه راتراوه (قسه‌نان پینجه‌وانه‌ی کردار نانه) ﴿إِنِّي نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ به‌رستی خوا ﴿يَحْكُمُ بَيْنَهُ﴾ ناگاداره به‌و کرده‌وانه‌ی ده‌یکدن ﴿

﴿وَلَا تُؤْتِنَا يَمِينُ﴾ هه‌ر سوونه‌و مه‌سلکت بق‌متی (له‌ر خمه‌و پشپاره‌نامه‌جیکانسان) ﴿وَلَا يَجِدُ
 بِالْحَقِّ وَحْشٌ تَقِيْرٌ﴾ نیمه‌وه‌لامه‌که‌یما‌ن سو‌تو هیتاوه‌به‌راستی و جوانیریس دیوون کرده‌وه ﴿وَه
 تَدْرِغْ نَحْنُ رَافِعَاتُ غَیْ وَخُورْ هَمْدُی خَهْمَرٌ﴾ نمو که‌ساته‌ی که‌مه‌مر و وحارماندا ده‌یریس (رافه‌کیشریس)
 بو‌دوره‌ج ﴿وَلَا يَتَّخِذُ شَرْمُکَانٌ﴾ نه‌وانه‌خراییری‌جینگیان بو‌ه‌یه ﴿وَنُصْلُ سَبِيْلًا﴾ وه‌ریگشیان وون
 کردوه (گومر توه) ﴿وَعَدَآتُی مُوسٰی کَتَبَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی ته‌ور اتما‌ن دا به‌مو و سا
 ﴿وَجَعَلْنَا مَعَهُ رَاحَتًا هَزِيْرًا﴾ وه‌هارووسی برایشیمان کرده‌یارینده‌ده‌ری ﴿ثُمَّ ثَابَتْ رَحْمَتُیْ﴾
 نه‌محا وونما‌ن هه‌ردو وکتان یروون ﴿بَلْ تَقَوْمٌ لِّیْزِبَ کَذِبٌ یَقْتُلُوْنَ﴾ یو‌سه‌ر نمو گه‌له‌ی که‌یاوه‌پان
 به‌له‌یه‌ته‌کانی نیمه‌می به‌و به‌درو‌ی ده‌ران ﴿وَمَنْ یَّهْدِیْهِ فَمَنْ یَّهْدِیْهِ﴾ ته‌وسا له‌تاوما‌ن بر دق به‌له‌ما و بر دینکی
 رور خراب ﴿وَمَنْ یَّهْدِیْهِ فَمَنْ یَّهْدِیْهِ﴾ گه‌لی بو‌وحش کاتن پیمه‌به‌رانیا‌ن به‌دوروسی
 ﴿وَلَا تَقْرَأُ﴾ (له‌تاوی لا‌فاودا) بو‌قما‌ن کردن ﴿وَجَعَلْنَا فَرْسًا بَهِیمَةً﴾ وه‌کردنما‌ن به‌به‌ندر عیره‌ت یز
 سه‌لث ﴿وَلَا تَقْرَأُ﴾ وه‌تاماده‌ما‌ن کردوه بو‌سته‌مکاران ﴿وَعَدَآتُیْ﴾ سرای سه‌جت ﴿وَلَا
 تَقْرَأُ﴾ وه‌گه‌لی عاده‌سه‌مو و دو‌خواومی چال و بیره‌کس ﴿وَنُفُورٌ یَّتَنَبَّهٖ کَثِيْرٌ﴾
 وه‌رور گه‌لی تر که‌له‌یوانیا‌ن دا بوون (له‌ماوما‌ن بر دق) ﴿وَمَنْ یَّهْدِیْهِ فَمَنْ یَّهْدِیْهِ﴾ وه‌به‌مو و یون
 چه‌مدین نمو و نما‌ن هیتاوه‌ (به‌لام پیریا‌ن به‌کرده‌وه) ﴿وَمَنْ یَّهْدِیْهِ فَمَنْ یَّهْدِیْهِ﴾ وه‌هه‌مو و یانما‌ن له‌ما و بر د
 به‌له‌ما و بر دینکی خراب ﴿وَمَنْ یَّهْدِیْهِ فَمَنْ یَّهْدِیْهِ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی له‌وان (قور ویش) تیه‌ر یوون
 به‌له‌و شاره‌دا (سه‌دوم) ﴿وَلَا تَقْرَأُ﴾ که‌بارانی شم‌ر (مه‌ردای به‌سه‌ردا نار یما‌ر بوو) ﴿وَلَا
 یَسْتَوُوْنَ بِرُؤُوبٍ﴾ ثاب‌ته‌وان سه‌و (شاره‌به‌ردیاران کراره‌) یان به‌یپیوه ﴿بَلْ مَكَاوِلٌ لِّمَنْ یَّهْدِیْهِ﴾
 (وانی به‌یپیو و یانه) به‌لکو نه‌وان به‌ته‌مای ریندو و بو‌وه‌وه‌میس ﴿وَمَنْ یَّهْدِیْهِ فَمَنْ یَّهْدِیْهِ﴾ وه‌(ته‌ی مو‌حه‌مه‌د
 ﴿وَمَنْ یَّهْدِیْهِ فَمَنْ یَّهْدِیْهِ﴾ یان سه‌دوم و تفرز ﴿بَلْ مَكَاوِلٌ لِّمَنْ یَّهْدِیْهِ﴾ ته‌که‌ن ﴿وَمَنْ یَّهْدِیْهِ فَمَنْ یَّهْدِیْهِ﴾
 و (ده‌لین) لاته‌مه‌یه‌خوا نار دویه‌تی به‌پیمه‌مه‌ر ﴿وَمَنْ یَّهْدِیْهِ فَمَنْ یَّهْدِیْهِ﴾ یان سه‌دوم و تفرز ﴿وَمَنْ یَّهْدِیْهِ فَمَنْ یَّهْدِیْهِ﴾
 سو‌له‌به‌ر ستراره‌کانما‌ن لاما‌ن بدات ﴿وَلَا تَقْرَأُ﴾ ته‌که‌ر له‌مه‌ر (به‌رستی) یان خورگر
 به‌بوریا‌یه ﴿وَمَنْ یَّهْدِیْهِ فَمَنْ یَّهْدِیْهِ﴾ له‌ده‌ها ته‌ودا ده‌ران ﴿وَمَنْ یَّهْدِیْهِ فَمَنْ یَّهْدِیْهِ﴾ کاتن سر (ای‌خوا) ده‌میس
 ﴿وَمَنْ یَّهْدِیْهِ فَمَنْ یَّهْدِیْهِ﴾ کی (گومر توه) ریگای وون کردوه ﴿وَمَنْ یَّهْدِیْهِ فَمَنْ یَّهْدِیْهِ﴾ ته‌یادیت ﴿وَمَنْ یَّهْدِیْهِ فَمَنْ یَّهْدِیْهِ﴾
 ته‌و که‌سه‌ی هه‌وا و تاره‌رووی خوی کردونه‌به‌ر سرای خوی ﴿وَمَنْ یَّهْدِیْهِ فَمَنْ یَّهْدِیْهِ﴾ تاپا‌تو ﴿وَمَنْ یَّهْدِیْهِ فَمَنْ یَّهْدِیْهِ﴾
 نه‌پیمه‌ه‌ر یما‌ر به‌ر بو‌له‌و (که‌شوینی نار مروی به‌که‌ویت) ﴿وَمَنْ یَّهْدِیْهِ فَمَنْ یَّهْدِیْهِ﴾

﴿وَلَيْسَ لَكَ عِلْمٌ مِّمَّا تُكُونُ﴾ و ده که سانبکی کهله گهل خوا دا باهر مستی ﴿وَلَيْسَ لَكَ عِلْمٌ مِّمَّا تُكُونُ﴾ هیچ بهر مستی و نیکی
 تر ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ و ما کوژن ﴿تَنْفِرُ فِي الْحَرْبِ﴾ هیچ که مستی که خوا کوشتی نه‌ی باسبع (حرام)
 کر دووه ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ به‌هقی و به‌وایه‌ی ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ و ده زیماو داوین پیسی ماکن ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾
 و ده هر کهس نه‌و ناوانانه نکات (که ماسکران) ﴿يَتَوَكَّلْ﴾ بووشی بوله که‌ی دیت ﴿يَتَوَكَّلْ﴾
 به کتیب ﴿سَرَّاهُ﴾ سَرَّاهُ بِنُو چه‌سدا رده کریمه ﴿يَتَوَكَّلْ﴾ له‌روزی قیامتدا ﴿يَتَوَكَّلْ﴾
 و به‌ی برانه‌و به‌ی ریز و پیسواپی له‌دوره‌ی داده‌میته‌وه ﴿يَتَوَكَّلْ﴾ و ماسک و ماسک ﴿يَتَوَكَّلْ﴾ به‌ی که‌ی ته‌ویدی
 کردی و ناوهری هینایی ﴿وَعَمِلْ صَالِحًا﴾ کارو کرده‌وی چاکیشی کردیت ﴿وَعَمِلْ صَالِحًا﴾ ناو به
 ﴿يَتَوَكَّلْ﴾ و ناوانه کانیا ده‌گوریت به‌چاکه ﴿وَعَمِلْ صَالِحًا﴾ و ناوانه کانیا ده‌گوریت
 و ده‌خوا به‌یسه‌ی لیروورده‌ی به‌به‌یسی به‌ی ﴿وَعَمِلْ صَالِحًا﴾ و ده‌هر که‌س ته‌ویدی
 کردو کرده‌وی چاکی کرد ﴿وَعَمِلْ صَالِحًا﴾ نه‌و به‌راستی نه‌و که‌سه ده‌گوریت و به‌لای خوا
 ﴿يَتَوَكَّلْ﴾ به‌گه‌رانه‌و به‌ی ته‌واری ﴿وَلَيْسَ لَكَ عِلْمٌ مِّمَّا تُكُونُ﴾ و ده (به‌مده‌کانی خوا) که‌س بیکی
 که‌شایه‌تی در زنده‌ن ﴿وَلَيْسَ لَكَ عِلْمٌ مِّمَّا تُكُونُ﴾ و کاتی تیهر بی به‌لای شنی بی سووددا (نه‌مقام بدیت
 له‌لایه‌ن به‌فامانه‌وه) ﴿وَلَيْسَ لَكَ عِلْمٌ مِّمَّا تُكُونُ﴾ تیهر ده‌کده‌ی به‌دیرده‌وه (بی گوریدانه به‌فامان) ﴿وَلَيْسَ لَكَ عِلْمٌ مِّمَّا تُكُونُ﴾
 دیکر و ده‌که‌سانبکی کانی ناموزگاری بکرنی ﴿وَلَيْسَ لَكَ عِلْمٌ مِّمَّا تُكُونُ﴾ به‌نابانه‌کانی به‌روورد گاریان ﴿وَلَيْسَ لَكَ عِلْمٌ مِّمَّا تُكُونُ﴾
 بکرنی ﴿وَلَيْسَ لَكَ عِلْمٌ مِّمَّا تُكُونُ﴾ ماکه‌ون به‌سهریانه‌دا ﴿وَلَيْسَ لَكَ عِلْمٌ مِّمَّا تُكُونُ﴾ به‌کوری و کورری ﴿وَلَيْسَ لَكَ عِلْمٌ مِّمَّا تُكُونُ﴾
 و ده‌که‌سانبکی که‌ده‌لیس نه‌ی به‌روورد گارمان به‌خشه‌ی پیمان ﴿وَلَيْسَ لَكَ عِلْمٌ مِّمَّا تُكُونُ﴾ له‌هاوسه‌ری
 و به‌و کایمان (بنداله‌کایمان) ﴿وَلَيْسَ لَكَ عِلْمٌ مِّمَّا تُكُونُ﴾ نه‌وه‌ی چاوانی بی گه‌ش بی هوی دلخوشتی بیت
 ﴿وَلَيْسَ لَكَ عِلْمٌ مِّمَّا تُكُونُ﴾ و ده‌بمانکه به‌پنسه‌وای پاریر کاران و له‌خوا ترسان ﴿وَلَيْسَ لَكَ عِلْمٌ مِّمَّا تُكُونُ﴾ نه‌و به
 (که نه‌و سیفه‌تانه‌یان تیابه) ﴿وَلَيْسَ لَكَ عِلْمٌ مِّمَّا تُكُونُ﴾ پاداشت ده‌در نه‌وه به‌بله و کوشکی به‌رو
 له‌به‌هشتدا به‌هوی لارام گرنیان ﴿وَلَيْسَ لَكَ عِلْمٌ مِّمَّا تُكُونُ﴾ و ده‌و شوینه‌دا سلاویان لی
 ده‌گری (له‌لایه‌ن هریشه‌کانه‌وه رور به‌گرمی) ﴿وَلَيْسَ لَكَ عِلْمٌ مِّمَّا تُكُونُ﴾ حدریت بیته‌ی بی برانه‌وه تیاید، ده‌مینه‌وه
 ﴿وَلَيْسَ لَكَ عِلْمٌ مِّمَّا تُكُونُ﴾ چهن حیگاوشون و مانه‌وه‌یه‌کی جوان و خوشه ﴿وَلَيْسَ لَكَ عِلْمٌ مِّمَّا تُكُونُ﴾
 ﴿وَلَيْسَ لَكَ عِلْمٌ مِّمَّا تُكُونُ﴾ (نه‌ی موچه‌مده‌ی) ملی خه‌لکی به‌روورد گار گوتان بی مدات و هیچ بایه‌خیکتان بی به‌لای
 ﴿وَلَيْسَ لَكَ عِلْمٌ مِّمَّا تُكُونُ﴾ نه‌گه‌ر دوعا و مراتان به‌ی (له‌کاتی تمگی و باره‌جه‌تیدا) ﴿وَلَيْسَ لَكَ عِلْمٌ مِّمَّا تُكُونُ﴾ که‌چی
 (روربه‌تان) ناییسی خواتان به‌درو درانی (برواتان به‌هینا) ﴿وَلَيْسَ لَكَ عِلْمٌ مِّمَّا تُكُونُ﴾ جادلیان بوله‌کدی
 به‌خه‌تان ده‌گری و لیان جیا بایته‌وه ﴿وَلَيْسَ لَكَ عِلْمٌ مِّمَّا تُكُونُ﴾

﴿فَلَمَّا سَمِعَ بِشَيْءٍ﴾ با شویں جادو و گهران بگویند ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه گهر نه توان ران و سهر که و نو و یون
 ﴿فَلَمَّا سَمِعَ بِشَيْءٍ﴾ نه محسا کاتی جادو و گهره کان هاتس ﴿وَدُّوا عِيسَى﴾ ووتیان نه میر عمون ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه
 به راستی پاداشتمان همیه ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه گهر نیمه ران و سهر که و نو و یون ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه
 ووتی نهلی ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه میگومان نیوه نه و کاته لمریکانی خوم نهلی ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه
 مووسا نه ساحیره کانی روت ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه یهاویژن نهوهی نیوه هارویژن ریانس (له جادو و)
 ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه وانش گوریس و حمل و دار دسته کانیان فرید ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه ووتیان
 سوئند به گهره پی میر عمون ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه به راستی هدر نیمه ران و سهر که و نو و یون ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه
 غصه ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه محسا مووسا در دسته که می فریدا (و نو و به مازیکی گهره) ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه
 و سهر نه و (مدره گهره) ههرچی جادو و ریان کر دیو و هلی لوشی ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه محسا جادو و
 گهره کان خیران (که ووتس) به و رودا به سوژده برده ووه (بو خور) ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه ووتیان نه و
 یار و دمان هتسا به و رودا گهری جیهانپان ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه به و رودا گهری مووسا و هارو ووه ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه
 ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه به راستی نه و (مووسا) جادو و گهره گهره که تانه که میری جادو و ی کر دوان
 ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه جیا بیگومان له ووه و دوا دران (چیتان لی ده کهم) ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه به راستی
 ده هست و فاجیهان راست و چهپ ده سهرم ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه میگومان هه مووتان هه ل ده و سهرم (به دارا)
 ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه (جادو و گهره کان) ووتیان هیچ ریان سی به (بو نیمه نهوهی تو نهوهی بیکی) ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه
 ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه (چونکه) به راستی نیمه گهره ووه ووهان سو لای به و رودا گهره مانه ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه به راستی
 نیمه به نه مانه و نه مانه ده که پس ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه به و رودا گهره مانه گونا ووه ووهان گهره مانه بیوری
 ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه چونکه نیمه به که می سار و رودا ران مووسا (له گهره که مانه) ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه
 ووه حیمان سار و مووسا ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه به ووه ووه ووه (یار و رودا) گهره مانه (و به ووه به جی بیلس)
 ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه میگومان (میر عمون و کوهله که می) دواتان ده که مونه ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه
 نه ووه میر عمون پیارسی کو که ووه ووه سار و به ووه ووه (بو کو کر دیو ووهی له شکر و هیر) ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه
 ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه (میر عمون ووتی) به راستی نه ووه ووه نیمه هه لمریکانی (به ووه ووه ووه ووه) ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه
 ووه میگومان نیمه کوهله کیس بیدار و ناگادریس (به بیلان کانیان) ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه
 نه ووه (میر عمون و کوهله که می) دواتان ده که مونه ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه
 کردن) لمر عمون و گهره و کوهله که می رور حیران و چاکاته ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه به ووه ووه (له ووهان بر دوان)
 ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه به راستی به عقوب (جو ووه که امان نه جیهانپان دانا) ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه
 (میر عمون و له شکره که می) کاتی خور هه لمریکانی شویان که مونه ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه

﴿يَا هَـذَا الَّذِي كَذَّبْتَ﴾ نعمه (ی تو هتارته) تمها درو و دهلمه سی پشیمانه ﴿وَمَنْ لَّيْسَ بِمُؤْمِنٍ﴾
 وه نیمه سرا نادریس ﴿وَكَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهِ﴾ نیر ماوه ریان پی نه حینا بویه نیمه ش له ماومن مردن
 ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً﴾ بگویمان له ودها (ناسکرا) بشانه ی گموره هدیه ﴿وَمَنْ كَانَ أَكْثَرُ مُؤْمِنٍ﴾
 به لام رور به بیان ماوه ردار نه بوون ﴿وَمَنْ رَّىٰ رِبًّا فَاتَّقِ اللَّهَ﴾ به راستنی هدر به روه ردگرت
 به دهسه لات و به به رمی به ﴿كَذَٰبٌ مُّزْمَنٌ﴾ گملی سمعوود پیعه به ران به درور رانی ﴿إِنَّ
 فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً خَافِيَةً لِّلَّذِينَ هُمْ يَخُفُّونَ﴾ کاتن صالح (علیه السلام) ی بریان پنی ووتن ﴿لَا تَسْأَلْهُمُ﴾ (له سرای خوا)
 خوتان به رنن ﴿إِنَّ لَكُم مِّنْهُم مَّا تَرَوْنَ﴾ به راستنی من پیته به ریکی له میسم بوتان ﴿وَلَا تَسْأَلْهُمْ﴾
 دهی له خوا بترس و گوی رایله لی من مکن ﴿وَمَا تَسْأَلُهُمْ فِي شَيْءٍ﴾ و من هیچ کوی و پد شنیف
 له به رنم (په به رمی به) له نیوه داوا ماکم ﴿وَمَنْ رَّىٰ رِبًّا فَاتَّقِ اللَّهَ﴾ کوی و پاداشنی من تهها
 لای به روه ردگری جیهه یانه ﴿وَلَا تَسْأَلْهُمْ فِي شَيْءٍ﴾ (وا دران) وارتان لی ده هتری له دو بیادا
 به همی (ده رن) ﴿فِي حَبْطِ وَغَيْرِهَا﴾ له ساو باحات و کاپیاری روردا ﴿وَلَا تَسْأَلْهُمْ﴾
 هصیر ﴿وَهَلْ سَأَلْتَهُمْ لَّيْلَةً﴾ له ساو کشتو کالی رور و باحاتی دار خورمای میوه گه بیودا ﴿وَمَنْ سَأَلَهُمْ﴾
 لرهن ﴿وَهَلْ سَأَلْتَهُمْ لَّيْلَةً﴾ له ساو به لرهنه ﴿وَلَا تَسْأَلْهُمْ﴾ که واته له (سرای) خوا
 بترس و گوی رایله لی من مکن ﴿وَلَا تَسْأَلْهُمْ فِي شَيْءٍ﴾ وه گوی رایله لی ریاده به وون مکن ﴿وَلَا
 تَسْأَلْهُمْ فِي شَيْءٍ﴾ نه واهه ی خرابه کاری ده کهن له رموی ده ﴿وَلَا تَسْأَلْهُمْ﴾ وه کرده و ی چاک
 ناکن ﴿وَلَا تَسْأَلْهُمْ فِي شَيْءٍ﴾ وویان (به صالح علیه السلام) تو تهها به کیکسی له جادو و
 لیکر اوس ﴿وَلَا تَسْأَلْهُمْ فِي شَيْءٍ﴾ تو تهها مر و فیکسی وه نیمه ﴿وَلَا تَسْأَلْهُمْ﴾
 دهی نایهت و مو عجیره به کمان مو یته نه گره له راست گویانی ﴿وَلَا تَسْأَلْهُمْ﴾ (صالح علیه
 السلام) رونی نهم و شتره مینه (مو عجیره) به ﴿وَلَا تَسْأَلْهُمْ فِي شَيْءٍ﴾ نادر خوار ده و ده و ریزیک بو
 نه و و ریزیکش بو نیویه ﴿وَلَا تَسْأَلْهُمْ فِي شَيْءٍ﴾ دهستی بو معدن به خرابه ﴿وَلَا تَسْأَلْهُمْ﴾
 نه گپا سرای توله ی ریزیککی گوره نو و شتان دیت ﴿وَلَا تَسْأَلْهُمْ فِي شَيْءٍ﴾ که چی له وون
 سه ریان بری نه و سا به شیمان بو و نه و (له مرسی بوله ی خوا) ﴿وَلَا تَسْأَلْهُمْ﴾ نه مچا سرای
 (خرابه که بیان) نه وانی گرت ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَنْ كَانَ أَكْثَرُ مُؤْمِنٍ﴾ به راستنی له ودها (ناسکرا)
 بیشه به کی گموره هدیه به لام رور به بیان ماوه ردار نه بوون ﴿وَمَنْ رَّىٰ رِبًّا فَاتَّقِ اللَّهَ﴾ بگویمان
 به روه ردگرت رن و به دهسه لات و به به رمی به

«وَقَدْ تَدْرِي» وَه بَرَسْن لَه رَاتَهی «حَتَّوْ جَدَه دَرِي» كَه تَبُو خَد لَكَانِي پَتَشُوویشی دروست
 كَر دَوَه «وَدُو بَدَنَت مَن كُتَحِرِي» وَوَتِيَان تَو تَمَهَا لَه جَادُوو لِي كَرَاوَانِي «وَدُو تَن
 لَا سَرْمَن» وَه تَو تَمَهَا مَرُوئِيكِي وَه كَ لِيحَهی «وَن تَصَلَّيْ تَحْطَه بِي» وَه پَرَا سَتِي لِيحَه
 وَگُو مَات پَس دَه بِي س لَه دُرُو رِيَان پِيت «وَه تَمَقْد غَنِي كَم مَن كَم» دَهی چَمَد پَر چَه بَه ك
 لَه لَسْمَان بَخَرَه جَوَار مَوَه بَمَسَر مَانْدَا «بَكْت مَن عَدَهی» تَه گَمَر تَو لَه پَرَا سَت گُو پَسِي «
 «وَال رِي لَم يَد تَمَهَا» (شوعه يې) دَوِي پەر وەر د گارم چاك تهر سی به هەر كرده و به ك
 كَه دَه پَكَن «وَكْدُو» تَه مَحَا شوعه بِيَان به دُرُو رِيَان «بَمَد فَرَع بَرُو كَمَد» مَو هَوِي دَوَه
 سَرَاي دُرُو سِيَه (ی هور) گَر تَسِي «بَه كَ عَد بَرُو عَطِيَه» مَه رَسِي لَه مَسَر يَه سَرَاي
 رُوئِيكِي رُو ر گَه وره بُو «بَل دَه لَایَه» پَنگومان لَه مَه دَا (باسكرا) به لگه به كِي به هیر
 هَه يَه «وَمَا كَر كُتَحِر فَرَمِي» به لَام رُو ر به يَان باوهر دَار مَه وور «وَن بَرَك مَه فَرَمِي رُجَه»
 وَه به پَرَا سَتِي پەر وهر د گار ت هەر شه و رال وَه به رَه يِي «وَن بَه سَرَمِي رُپ تَعِيِي» وَه پَرَا سَتِي تَه م
 (قورلَان) دَه بَر سَرَاي پەر وهر د گار ي جِهَان يَانَه «بَر يَه رُجَح لَایِي» جَو يَه لِي لِي تَه مِي هِت يَه
 خَو رَه و «وَن فَرَمِي مَكُون بَر كَمَد» مَو مَه ر دَلِي تَو مَو تَه و ي لَه تَر مِيتَرَان يِي «بَسَاپ عَرِي
 تَعِيِي» بَه مَه پَكِي هَه رَه يِي دُوون وَ پَارَا «وَن بَه مَو رُپ دَرِي» وَه به پَرَا سَتِي (باسي قورلَان)
 لَه كَتِي سِي پَه مَه رَه پَتَشُو و كَان دَا هَه يَه «وَدُو تَكِي مَدَه بَه» تَابَا تَه مَه به لگه به كِي رُوون مَه وور
 بُو يَان (مَز كَرَا نِي قور پِيش) «تَر مَه مَه مَو تَعِيِي سَر يِي» كَرَا نَا بَاسِي مَه ي لِي سَرَا نِي لَه و (دَه گ
 وَ بَاسِي قورلَان) دَه ر س «وَه بَر مَه مَو تَعِيِي لَایِي» تَه گَمَر لِيحَه تَمَو (قورلَان) مَدَن سَار دَه يَه تَه
 خَوَار وَه مَز سَه ر كَه سِيكِي هَه جَه مِي «بَمَد عَتَه» تَه مَحَا پَه جَو يَد يَه تَه رَه مَه سَه ر يَان دَا
 (به سَه ر يِي باوهر تَسِي مَه كَكَه دَا) «وَدُو بَه مَو تَعِيِي» باوهر يَان يِي مَه دَه يِنَا «بَصَدِيك سَنگَه
 وَ فَرَمِي مَحِر يِي» تَا بَه و جَو رَه تَه و (قورلَان) اَمَان خَسَنُو تَه مَو دَلِي تَا وَا سَارَانَه و «وَدُو مَو تَعِيِي»
 كَه چِي هَه ر باوهر يِي يِي مَاهِي س «خِي مَرُو تَعِيِي بَلَايِي» هَه تَا سَرَاي مَه خَت به چَارِي خَو يَان دَه يِي س
 (حَب باوهر دِي س) «وَيَا سَه مَه مَو تَعِيِي لَایِي» تَه و يَش لَه مَا كَا وَا دِي ت بُو يَان كَه تَه وَا ن هَه سَتِي
 يِي مَا كَه «وَدُو مَو تَعِيِي مَحِر يِي» تَه مَو سَا تَه لِي س تَا حَو مَو لَه تَمَان يِي دَه رِي ت «وَدُو مَو تَعِيِي»
 يَشْتَمُ چُو «دَه ي لَایَا تَه وَا ن پَه لَه ي سَرَاي لِيحَه مَانَه» «فَرَمِي يَان مَقَه مَه سِي» تَو پِيش يِي تَه گَمَر
 چَمَد مَالِي مَه خَو شِي يَان رُتَن «وَدُو مَحِر مَحِر مَو تَعِيِي» لَه پَشَان تَه و سَرَا يَه ي كَه لِي
 تَر مِيتَرَا بُوون يِي ت بُو يَان

﴿وَقَدْ رُسِّنَا لِلشُّرَاحِ صِدْقًا﴾ سوتىدە خوار دىغان بۇ گەلى مەمۇرد صالح پىيە مەرى بولدى
 (عليه السلام) ﴿قُلْ غِيَاثُكَ﴾ (پىس ووس) كە خوا پىيەستى ﴿يَا هَدِيَّتُ يَا تَجَسُّو﴾ كە چى
 ئەران بوو دە دوو كۆمەلى دۇ مەيك ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾ ووتى ئەي گەلە كەم بوچى بەلە دە كەن
 ﴿وَلَا تَسْتَوِي فِي الْخُسُوفِ﴾ (بەھاتى) سىراو تولە پىش (ھاتى) رەھمەت و چا كە ﴿وَلَا تَسْتَوِي فِي الْخُسُوفِ﴾
 بوچى (ئاگە پىئە) داۋاي لىخوشىوون ئا كەن لە خوا ﴿يَا هَدِيَّتُ يَا تَجَسُّو﴾ تا رەھمەت پىن بىكرىت
 ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾ ووتىيان ئىقە تووشى شومى و مەگەنى بووس بەھوى توو ئەو بەي
 لە گەن تۇدان (باۋەردىر) ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾ (صالح) ووتى ھوى ئەو مەگەنى بەي لىۋە لەلەي
 خو پىە (كەبىسە) دەر پىتەسە ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾ مەخپىر بەل كۆ ئىۋە گەل بىك ئاقى دە كىر تەۋە ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾
 (وصفان) تەبىرە لە وشارە (ى صالح) دا ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾ لاس و تەبىرەتە ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾
 ھەيوون لەرە وىدا خرابە كىرىيان دە كىر مەھىچ جۇر چا كەيان مەدە كىر ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾ ورتىيان
 (بەپە كىرى) سوتىدە بخون بە خوا ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾ كەبە شەۋدا ھېرش دە كەپە سەر مال و خېرانى
 (صالح) ھەموو سىان لە ۋا دە مەپس ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾ لە پاشان دەلېس مەكەس و كارى (صالح)
 ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾ ئىمە ئاگەسان لە كوشش و تىاچووسى خېرانى ئەوسى بە ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾
 و بىنگومان پىستىش دە كەپس ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾ ئەوان پىلانى نەخشە پان دارشت بە پىلاندا ئىككى
 خراب (بو كوشتى صالح) ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾ ئىمەش (لە مەراسەر پىلانى ئەۋاندا) پىلاندا كىر
 (مەلەۋ و بىر دىيان) بە پىلاندا كىر ئىككى بەھىر ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾ لە كاتىكدا ئەۋان ھەستىيان مەدە كىر
 ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾ كەف ھەف ئىقە مەكەف ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾ تەمەسە مەرىچ بەدە سەر ئەمەس پىلانى ئەۋان چى لىھەت
 ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾ چوون ئىمە ئەۋان و گەلە كەيانمان ھەموو پىنكەۋە لە ۋەرد
 ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾ ئەمەس ئەۋە (جى) ھاموۋە كاتىانە ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾ چول و خالى پە لە بەر
 ئەۋەي مەمەيان كىر ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾ بەرەستى ئەۋە بە مەھەتە دا پەندە ئاموز گەرى و بەلگە ھەپە
 ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾ سۆ كۆمەلىك كە دەرانى (چىمان مەسەر ئەۋانە ھەۋە) ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾
 رەھبەر سۆرە ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾ ۋە ئەۋە كەسانەمان رەگەر كىر كەپروايدان ھىناپو و لەخوا دەترسان ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾
 ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾ ۋە يامسى لوۋط بىكە كاتى ووتى بە گەلە كەي ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾ ئايا ئىۋە
 ئەۋە كىرە رور خراب و ئاشىرىنە دە كەن ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾ كەبەۋە دەپس و دەرانى (چەند پىس
 و ئاشىرىنە) ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾ چوون ئايا مەراسىنى ئىۋە دەچنە لای
 پىساۋان لە جىيانى ئامەۋان بۇ بەجى ھىنانى ئامەۋو (دەكاشان) ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾ دىبارە ئىۋە
 گەل و كۆمەلىكى نەفام و نەزاسى ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾

﴿فَبَعَثْنَا فِي النَّارِ اثْنَيْ عَشَرَ نَفِيسًا﴾ نهمجا وه لانی گه‌له‌کی هیچ نه‌بوو ﴿وَالْأَنفُسُ﴾ جگه‌له‌وه‌ی که‌وونین
 ﴿أَخْرَجُوا مِنَ الْغُوطِ﴾ لوط و که‌سوکار و (شویین که‌وتوانی) له‌شاره‌که‌تن ده‌رکه‌ن
 ﴿ثُمَّ نَادَىٰ تَارَاجُوتَ﴾ به‌راستی نه‌وان که‌سانیکن حویان پاک رانه‌گرن (لهم کرده‌وه‌ی نیمه) ﴿ثُمَّ﴾
 ﴿وَأَنجَسَهُ فَأَصْحَبُ الْإِصْرَ﴾ نهمجا نیمه لوط و حیرانه‌که‌ییمان بر گار کرد جگه‌له‌هاوسه‌ره‌که‌ی
 ﴿فَتَرَعَدَ مِنْ أَعْرَاسِهِ﴾ که‌بریار میان دا نه‌و (هاوسه‌ره‌که‌ی) له‌جمنساوان بیست له‌سرا دا ﴿ثُمَّ﴾ و نمطر
 شه‌مطر ﴿وَهُمَا زَيْنَكَمَانِ﴾ (له‌سهره‌د) به‌سریان تا ناراند ﴿سَاءَ مَصْرُوعًا﴾ ندی چ حورپ
 بوو نارانی تر سینه‌راوه‌کان ﴿ثُمَّ﴾ ﴿فَبِأَنفُسِهِنَّ﴾ (نه‌ی موحه‌معه‌د پیچ) ملی هدموو سوپاس و ستایش
 سو حوا ﴿وَسَمِعَ عَلَىٰ غَدَاةٍ غَمْرًا﴾ وه سه‌لام و درود له‌سهر نه‌و به‌دانه‌ی خوا هه‌لیبزار دوو
 (بو پیعه‌به‌رایه‌نی) ﴿وَاللَّهُ حَيُّ ذُو الْكَرَمِ﴾ نایا حوا باشره‌یا نه‌و بتانه‌ی ده‌یکه‌نه‌هاو به‌شی خو ﴿ثُمَّ﴾ ﴿أَنزَلَ﴾
 ﴿سَبْعَ مَائَاتٍ﴾ نایا راتیک که‌ناسانه‌کان و ره‌وی دوست کرد ووه ﴿وَأَنزَلَ الْأَمْثَلُ﴾ سماءه‌نه
 له‌ناسانه‌وه‌ی بارانی بو باراندوون ﴿وَأَنزَلَ بِهِ جِبْرَائِيلُ﴾ نهمجا به‌و (بارانه) چه‌ده‌یا خچه‌به‌کی
 خواوون جوانیمان روانه‌ ﴿وَأَنزَلَ بِهِ جِبْرَائِيلُ﴾ که‌نیه‌نه‌تان دتوومی دره‌خت و رووی
 نه‌و (باخچه‌) برویس ﴿أَنزَلَ بِهِ﴾ نایا هیچ به‌رسترای تر له‌گه‌ل خوا دا هه‌به‌ ﴿بَلْ هُنَّ فُتُورَاتُ﴾
 (به‌خیر نی به) به‌لام ته‌وانه‌ که‌نیکس لاده‌ده‌ن له‌په‌گای راست ﴿ثُمَّ﴾ ﴿أَنزَلَ﴾ نایا راتی
 که‌ره‌وی کرده‌نه‌جنگی نارانی و بیسته‌جی بوون ﴿وَأَنزَلَ بِهِ جِبْرَائِيلُ﴾ وه‌له‌دا (ره‌وی) دا چه‌ده
 پروباری به‌دی هه‌تاوه‌ ﴿وَأَنزَلَ بِهِ جِبْرَائِيلُ﴾ وه‌چمه‌د چبای گه‌وره‌ی سو ره‌وی داناوه‌ ﴿وَأَنزَلَ بِهِ﴾
 ﴿جِبْرَائِيلُ﴾ وه‌له‌بیوان دوو ناودا (شیرین و سویر) به‌ره‌بستی داناوه‌ (بو نه‌وه‌ی نیکه‌ل نه‌بین)
 ﴿أَنزَلَ بِهِ﴾ نایا هیچ به‌رسترای تر هه‌به‌له‌گه‌ل خوا دا ﴿ثُمَّ﴾ ﴿أَنزَلَ بِهِ﴾ به‌خیر نی به
 به‌لام ره‌ره‌به‌یان نارانی ﴿ثُمَّ﴾ ﴿أَنزَلَ بِهِ﴾ نایا راتی که‌دیت به‌هداری باچار و دما ووه
 کاتیک هداری لی ده‌کات ﴿وَأَنزَلَ بِهِ جِبْرَائِيلُ﴾ وه‌ماخوشی و به‌لاکان لاده‌بات ﴿وَأَنزَلَ بِهِ جِبْرَائِيلُ﴾
 ﴿أَنزَلَ بِهِ﴾ وه‌ده‌تان کاته‌جیشی گه‌لانی تری سهر ره‌وی ﴿أَنزَلَ بِهِ﴾ نایا به‌رسترای یکی تر هه‌به
 له‌گه‌ن خوا دا (به‌خیر نیمه) ﴿وَأَنزَلَ بِهِ جِبْرَائِيلُ﴾ به‌لام ره‌ور که‌م بیر ده‌که‌نه‌وه‌ ﴿ثُمَّ﴾ ﴿أَنزَلَ بِهِ﴾
 ﴿ثُمَّ﴾ نایا راتی که‌ریسموومی نیه‌ده‌کات (به‌نمستیره‌ و شتی تر) له‌تاریکی به‌کانی
 روشکانی و ده‌رمادا (له‌شه‌ودا) ﴿وَأَنزَلَ بِهِ جِبْرَائِيلُ﴾ و راتیک که‌ (یا) ده‌بیریت
 به‌مورده‌ده‌ر پیش نارانی به‌جمه‌تی ﴿أَنزَلَ بِهِ﴾ نایا هیچ به‌رسترای یکی تر هه‌به‌له‌گه‌ن خوا دا
 ﴿ثُمَّ﴾ ﴿أَنزَلَ بِهِ جِبْرَائِيلُ﴾ خوا ره‌ور و بلنره‌له‌وه‌ی مت به‌رستان ده‌یکه‌نه‌هاو به‌شی ﴿ثُمَّ﴾

﴿أَنْتَ بِدُونِ الْحَبْلِ تُبِيدُهُ﴾ نایا راتی که له‌سمره‌تاوه بو‌مهور به‌دی دینیت پاشان (دوی مردی) حاریکی
 تر دروستی ده‌گانه‌وه ﴿أَمْ يَرْفَعُ كَرَمَ سَمْعِهِ﴾ وهرانی که له‌ناسمان وره‌وی به‌وه پری و پروریت
 ده‌دات ﴿أَلَمْ يَخْلُقْ نَفْسَهُ﴾ نایا هیچ به‌رستراوی تر هه‌به له‌گهل خوادا (به‌خیر بی به) ﴿قُلْ فَاؤْ بَرَهْکُمْ
 بِحُكْمِهِ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ۱۱۱) بلی به‌لگه‌سان بیس نه‌گه‌ر ئیوه راست ده‌کهن ﴿قُلْ
 لَا أَعْلَمُ مَنْ يَرْفَعُ كَرَمَ رَبِّهِ﴾ بلی که‌سانی که له‌ناسمانه‌کان وره‌وی ده‌ن عه‌یب مارانی ﴿قُلْ لَا أَعْلَمُ
 بِتَحْکَمِهِ﴾ (نه‌ی نه‌و ده‌یرانی) ﴿وَمِنْ شَرِّ رُفُوحٍ﴾ و نه‌وان هه‌ست ماکه‌ن چ کانی زی‌دور
 ده‌کرتنه‌وه ﴿قُلْ دَرَجَاتُ عِلْمِهِ﴾ به‌لکو راناری نه‌وان ده‌یراری دوری دوابی کورته و بر
 ماکات (رانبار به‌کی وایس بی به) ﴿قُلْ فَنُفِثَتْ مِنْهَا﴾ به‌لکو له‌باراری (دورزی دوابی) به‌وه نه‌وان
 له‌گومان و دور له‌یدان ﴿قُلْ أَعْلَمُ مَنْ يَرْفَعُ كَرَمَ رَبِّهِ﴾ به‌لکو نه‌وان له‌و باره‌به‌وه کورن ﴿قُلْ لَا أَعْلَمُ
 مَنْ يَرْفَعُ كَرَمَ رَبِّهِ﴾ (نه‌ی نه‌و ده‌یرانی) نایا کانی ئیسه و دور به‌یرانمان بو‌ویس
 به‌خاک ﴿قُلْ أَعْلَمُ مَنْ يَرْفَعُ كَرَمَ رَبِّهِ﴾ نایا ئیسه دهر دهر هیرنی (له‌گوره‌کانمان و ریدور ده‌یسه‌وه) ﴿قُلْ
 لَا أَعْلَمُ مَنْ يَرْفَعُ كَرَمَ رَبِّهِ﴾ سو‌تند به‌خوا به‌راستی ئیسه و بارو به‌یرانمان له‌مده و پیش به‌لنی نه‌م
 (ریدور کردنه‌وه) مان پی دراپو ﴿قُلْ لَا أَعْلَمُ مَنْ يَرْفَعُ كَرَمَ رَبِّهِ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ۱۱۱)
 لیسان ده‌کات) نه‌ی درز و ده‌له‌سه‌ی گه‌له پیش‌وه‌گانه (که‌موسرا و ده‌وه) ﴿قُلْ سِرُّ رَبِّي﴾
 (نه‌ی موحه‌ممه‌د ۱۱۱) بیسان) بلی برز نگرین به‌ره‌وی و ولان دا ﴿قُلْ لَا أَعْلَمُ مَنْ يَرْفَعُ كَرَمَ رَبِّهِ﴾
 (نه‌ی نه‌و ده‌یرانی) نه‌مجا سه‌ریج به‌دن برانس سه‌ر که‌حامی ناواناران چون سو‌وه (چیسان به‌سه‌ر هاتووه)
 ﴿قُلْ لَا أَعْلَمُ مَنْ يَرْفَعُ كَرَمَ رَبِّهِ﴾ خه‌ه‌ت مه‌خو سو نه‌وانه (که‌موسرا و نه‌یسه‌ی) ﴿قُلْ لَا أَعْلَمُ مَنْ يَرْفَعُ كَرَمَ رَبِّهِ﴾
 و سبک و دلت نه‌گ به‌سی له‌و پیلان و خرابانه‌ی ده‌بکه‌ن (دو نه‌و) ﴿قُلْ لَا أَعْلَمُ مَنْ يَرْفَعُ كَرَمَ رَبِّهِ﴾
 ده‌لین له‌م به‌لنی (سرای پیمان ده‌دن) که‌ی دیت ﴿قُلْ لَا أَعْلَمُ مَنْ يَرْفَعُ كَرَمَ رَبِّهِ﴾ له‌گه‌ر ئیوه راست ده‌کهن ﴿قُلْ
 لَا أَعْلَمُ مَنْ يَرْفَعُ كَرَمَ رَبِّهِ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ۱۱۱) بلی له‌وانه‌به‌ زور لیسانه‌وه بریت بو‌ویته‌وه
 ﴿قُلْ لَا أَعْلَمُ مَنْ يَرْفَعُ كَرَمَ رَبِّهِ﴾ هه‌دی له‌و سرای به‌په‌له داوای هاتی ده‌کهن ﴿قُلْ لَا أَعْلَمُ مَنْ يَرْفَعُ كَرَمَ رَبِّهِ﴾
 وه‌به‌راستی په‌ره‌دگارت خاوه‌ن هه‌رل و چاکه‌به‌ به‌سه‌رحه‌لکه‌وه ﴿قُلْ لَا أَعْلَمُ مَنْ يَرْفَعُ كَرَمَ رَبِّهِ﴾
 به‌لام رور به‌یسان سو‌پاس (ی په‌ره‌دگارت) ماکه‌ن ﴿قُلْ لَا أَعْلَمُ مَنْ يَرْفَعُ كَرَمَ رَبِّهِ﴾ وه‌به‌راستی په‌ره‌دگارت
 نا‌گاداره‌و ده‌رانیست ﴿قُلْ لَا أَعْلَمُ مَنْ يَرْفَعُ كَرَمَ رَبِّهِ﴾ به‌و (دورمانه‌ی و کیسه‌ی) نه‌دور و باندا ده‌یشار به‌وه
 و به‌وه‌ش ده‌ری ده‌یرن (بایشاره‌وه) ﴿قُلْ لَا أَعْلَمُ مَنْ يَرْفَعُ كَرَمَ رَبِّهِ﴾ وه‌هیچ شستکی مادیار به‌یه
 له‌ناسمان وره‌وی د ﴿قُلْ لَا أَعْلَمُ مَنْ يَرْفَعُ كَرَمَ رَبِّهِ﴾ مه‌گه‌ر له‌کیتی روون (الروح المعفوظ) دایه ﴿قُلْ لَا أَعْلَمُ
 مَنْ يَرْفَعُ كَرَمَ رَبِّهِ﴾ به‌راستی نه‌م قورنه‌ه ﴿قُلْ لَا أَعْلَمُ مَنْ يَرْفَعُ كَرَمَ رَبِّهِ﴾ ده‌یگرتنه‌وه بو نه‌وی ئیسرا ئیل ﴿قُلْ لَا أَعْلَمُ
 مَنْ يَرْفَعُ كَرَمَ رَبِّهِ﴾ روره‌ی نه‌و مه‌سه‌لانه‌ی که نه‌وان نیذا حیوانان ﴿قُلْ لَا أَعْلَمُ مَنْ يَرْفَعُ كَرَمَ رَبِّهِ﴾

﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ و به راستی نعم (قورتانم) رستمومی مبرمانی به سو نیانداران
 ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ به راستی بهر مردگارت دادوری دهکات لمیوانیان دابه بریاری خوی
 ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ و به حق به لای و انابه ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ که و سو و پشت هر به خواسته
 ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ به راستی سو له سر ثابتگی راست و درومی ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ به راستی نو
 ماتوانی (بانگوارت) بهر دو و کان بیستیت ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ و ماتوانی مانگوارت به وانهی
 که بر بزه ریزی ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ کانی پشت هه لده کم و درون ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ بهی نعتی عن ضلالت
 و به ماتوانی کوران بر گار کهیت له گومرایه کعبان (پیشوونیان بکعبیت) ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ به راستی
 نو نمیا (پیشوویت) به که من دهره و نی که بر و انابه و پیشانه کانی نیمه دینی ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ چونکه
 نه و نه هه همیشه ملکه چس (بو هوق) ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ و کانی نه و به لیس (اسرایه پیمان در او)
 به سر یاندا هات ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ که منک پیش پودانی قیامت (گیان له بهر پشت به روی
 در ده عین بریان ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ قسه بیان له گه لدا دهکات ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ (ده لیس) به راستی
 نعم حد که باره ی راسته قبه یان به هینا به نابه نه کانی نیمه ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ اندی مو حه مده
 ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ باسی (نه و روزه یکه به هه موو میله هیف پولیکی روز کوزه که به هه) به من یکب پیمان ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ له وانه ی
 نابه نه کانی نیمه یان به درو ده رانی ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ نمحا نمون (له پیش و دوا که وس) بهر گری ده کربس (به پر
 درون) ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ هدا کانی دین (بو شویی کو کر دمه و یان) ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ و له خبرص به پیش
 (خو) نه فرموی نیا نیوه نابه نه کانی متار به درو ده رانی (با ورتان بی به هینا) به کانی که هیچ رانیا به کتان
 در باره یان به موو ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ یان نیوه چیتان ده کرد (له دویا) ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ و له خبرص به پیش
 و به بریاری (سرانان) به سراده هه بی به هوی سه مکاری یانه و ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ نه منک له و ان هیچ
 قسه ماکون ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ نایا (بی بر و یان) به یان رانی و مایس ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ نیمه شه و مان
 ساراند و به سو ته و ی ته و ان نارانی تیا مگرن ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ و به روزمان و روناک کر دو و (نیش و کاری
 نیاده کن) ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ به راستی لعمه دا چیده به لگو و پیشانه هه به بو کهسانی با و ده دینی
 (به خوا) ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ (نه ی مو حه مده) باسی (به و روزه یکه سو و ده کری به شه پوردا
 ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ حه هه چس که من له قاسمانه کان و روی دایه ده رسی و راه چله کی
 (هه مو و درون) ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ حکه له و که ساتی خوابی و ی (به مارام و به درون) ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾
 و به هه مو و به ملکه چس و سر شوری دینه و لای خوا ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ و به کوی و چیده ده بیس
 و ا ده رانی دامه و راون (له شرنی حریان دا) ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ (کاتی مو و کرا به شه پوردا) چیا کان و کو
 روشنی هه و درون ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ نیمه دروست کراوی نه و خوابه که هه مو و شنکی به و
 بهری ریت و پکی دروست کر دو و ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ به راستی خو ناگ داره به هه کر ده و به ک نیوه
 ده یکه

﴿مِنْ يَدِهِ يُخْرِجُ الْحَيَّ وَيُمِيتُ الْمَيِّتَ﴾ (له روزی دوایدا) پاداشتی چاکتری
 له (کرده) ای بو هدیه ﴿وَفَرِحَ فَخْرًا حَمِيدًا مُّسْتَبِشًا﴾ وه نمونه دلایان لغترس و داخله کانی گه وری له روزی
 ﴿وَمِنْ يَدِهِ يُسَبِّحُ﴾ وه هر کس خرابه ی کر دیت ﴿وَكَبَّ وَخُفَّهٖ﴾ (له روزی دوا) به سحر و وودیت و دم
 و چاو و اندا ده خرنه ناو ناگر (ی دوزخ) ﴿هُوَ بِحُورٍ لَّا تُصْرَعُونَ﴾ نایا سرا لغترس جگه له وری دفتانکرده
 ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كِبَرُهُمۡ وَلَا ثَنُؤُهُمۡ﴾ (له روزی دوا) به سحر و وودیت و دم
 که نه یه پدرو و دگاری نه شاره (مه ککه) پدروشم ﴿بِئْسَ حَرَمٌ﴾ (له روزی دوا) به سحر و وودیت و دم
 شاره ی حرام کر دوه ﴿وَبَدَّلَ ثَنُؤَهُمْ﴾ و هموو شبت نهما هی نهو (خواه) ﴿وَأَمَّا أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُتَكَبِّرِينَ﴾
 وه بهرامنم پی دروه له مو سلیمانم ﴿وَأَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُنْكَرِينَ﴾ وه بهرامنم پی دروه که (فورقان بخونیم) به سحر
 حله لکسی ﴿وَأَمَّا أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُنْكَرِينَ﴾ جها هر کس عیدایمی و هر گرت نهو بیگومان نه یه بو خوی
 عیدایهت و درده گری (قارانه کدی بو خویته) ﴿وَمِنْ يَدِهِ يُخْرِجُ الْحَيَّ وَيُمِيتُ الْمَيِّتَ﴾ (له روزی دوا) به سحر و وودیت و دم
 ﴿وَأَمَّا أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُنْكَرِينَ﴾ وه بلی بهرامنی من نه یه یه کینکم لغترسیدان ﴿وَأَمَّا أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُنْكَرِينَ﴾ وه بلی
 هموو سوپاس بو خویته ﴿وَبَدَّلَ ثَنُؤَهُمْ﴾ (له روزی دوا) به سحر و وودیت و دم
 دانهت لیووش دیانامس (که نایه یی خوان) ﴿وَأَمَّا أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُنْكَرِينَ﴾ وه پدرو و دگاری بی ناگ بیه له وری
 که نپوه ده یگه

سوره فی (العمل)

﴿يَسْمِعُ سَمْعًا وَبَصَرًا وَبَحْرًا﴾ بهماوی خوی ده خشنده میهرمان

﴿يَسْمِعُ﴾ به (طاس، سم، سم) ده خویس نهو خوارانکرده به ماناکدی مو رانیاری ریا تر حدیری سه رنای سوره یی
 ﴿الْبَصَرَةَ﴾ بکه ﴿وَالْبَصَرَةَ﴾ به (بک، بک، بک) نعم (نایه نانه) نایه به کالی فورانی روون و ناشکران ﴿وَالْبَصَرَةَ﴾
 ﴿وَالْبَصَرَةَ﴾ به (بک، بک، بک) به سحر و وودیت و دم ﴿وَالْبَصَرَةَ﴾ به (بک، بک، بک) به سحر و وودیت و دم
 مو و سا و بهرامنم بهرامنی و دروستی ﴿وَالْبَصَرَةَ﴾ به (بک، بک، بک) به سحر و وودیت و دم
 ﴿وَالْبَصَرَةَ﴾ بهرامنی بهرامنی و ال و (ملهور و پاخی) بو و له وری (میسر) دا ﴿وَالْبَصَرَةَ﴾ به (بک، بک، بک) به سحر و وودیت و دم
 (میسری، کرد به چنده بهش و کومه لیک) به سحر و وودیت و دم ﴿وَالْبَصَرَةَ﴾ به (بک، بک، بک) به سحر و وودیت و دم
 ﴿وَالْبَصَرَةَ﴾ به (بک، بک، بک) به سحر و وودیت و دم ﴿وَالْبَصَرَةَ﴾ به (بک، بک، بک) به سحر و وودیت و دم
 خرمه سکارو که میسره ﴿وَالْبَصَرَةَ﴾ به (بک، بک، بک) به سحر و وودیت و دم ﴿وَالْبَصَرَةَ﴾ به (بک، بک، بک) به سحر و وودیت و دم
 ﴿وَالْبَصَرَةَ﴾ به (بک، بک، بک) به سحر و وودیت و دم ﴿وَالْبَصَرَةَ﴾ به (بک، بک، بک) به سحر و وودیت و دم
 که لاوار و زیر ده ست کر بوون له و لانی (میسر) دا ﴿وَالْبَصَرَةَ﴾ به (بک، بک، بک) به سحر و وودیت و دم
 بیه وای بیان که به میرات بهرامن (ی که له وری بهرامن و و شویس که و توانی)

﴿وَسَبِّحْ بُرْهَانَ﴾ کاتن مووسا گه‌شته نه‌ویه‌ری پینگه‌یشسی له‌ش و زیری تیر و ته‌واو بوو
 ﴿عَالِيَهُ جَنَّاتٍ﴾ دانایی وراستمان پیدا ﴿وَجَنَّاتٍ جُنتِ الْجَنَّةِ﴾ همره‌وشیویه‌یه پاداشتی چاکه کاران
 ده‌ده‌ینه‌وه ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ عَلَىٰ جَنَّتِهِ مِنْ هَبْءٍ﴾ وه (مووسا) روشته‌واو شار بی نه‌وه‌ی خه‌لکی شار
 نا‌گایدن لئ بی ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ رِجْوَانٌ﴾ جال‌ه‌و شار‌ه‌دا دوو پی‌اوی دی له‌گه‌ل به‌کتر شه‌ری‌ب ده‌کرد
 ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَارٌ﴾ نه‌مه‌بان له‌تابه‌ی خوی بوو نه‌وی مریش‌بار له‌دورمانی بوو ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾
 لئ بی من شبعه ﴿نه‌مجا نه‌ویه‌بان که له‌تابه‌ی خوی بوو داوای یار‌معی لئ کرد ﴿لئ بی من عذوبه﴾
 له‌دزی نه‌وه‌ی که له (ناقصی) دورمه‌که‌ی بوو ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَارٌ﴾ نه‌مجا مووسا ش بو کرینکی
 لئدا و نه‌و (قیتی به‌ی) گوشت ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَارٌ﴾ (مووسا) ووتی لهم (کوشته) له‌کرده‌وه‌ی
 شه‌یتانه ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَارٌ﴾ به‌راستی نه‌و (شه‌یتان) دورمینکی گومر‌ا‌که‌ری پروو و ناشکر به
 ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَارٌ﴾ ووتی نه‌ی به‌رو‌رد‌گ‌ارم به‌راستی من ستمم له‌خوم کرد ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَارٌ﴾
 ده‌ی لیم خزشه‌جا نه‌ویش (خودا) لئ ی خوش بوو ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَارٌ﴾ بنگومان ته‌با
 نه‌و بی‌ورده‌ی به‌به‌ره‌یی به ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَارٌ﴾ (مووسا) ووتی نه‌ی به‌رو‌رد‌گ‌ارم به‌به‌نی چاکه
 و بی‌عه‌ت له‌م‌هرم (نه‌و هیر و تو‌نایه‌به‌که پیتداوم) ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَارٌ﴾ بو‌یاری همر گیر به‌یم
 به‌پشتیو بی تاوان‌باران ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَارٌ﴾ نه‌موی نه‌و (کوشته) وه نه‌شارد به‌به‌ره‌وه
 جاوه‌برانی ده‌کر (به‌ره‌ویه‌کانی چ هه‌لو‌یستیک‌بان ده‌من) ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَارٌ﴾
 له‌سا‌کاودا نه‌و (به‌منی شیر‌ا‌بلی به‌ی) دوی داوای یار‌معی کرد له‌و (مووسا) له‌گه‌ل به‌کینکی
 نردا شه‌په‌نی) هانی مو مووسا هینا فریاری که‌و‌ت ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَارٌ﴾ مووسا به‌ر
 (به‌و شیر‌ا‌بلی به‌ی) ووت به‌راستی تو که‌مینکی گومر‌ای ناشکرای ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَارٌ﴾ نه‌مجا کاتی
 که (مووسا) ویستی ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَارٌ﴾ به‌توبدی بدات له‌و پی‌اوه‌ی دور‌می همر دوو‌ک‌به
 ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَارٌ﴾ ووتی نه‌ی مووسا نایا ده‌نه‌وی ب‌م کوزی ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَارٌ﴾
 هه‌روه‌کو دوی که‌مینکت گوشت ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَارٌ﴾ تو هه‌ر ده‌نه‌وی رو‌رد‌د‌ور
 مده‌ور بیت له‌ره‌وی دا ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَارٌ﴾ وه ماته‌وی له‌پیدا چاکان (پینگه‌هران) بیت ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَارٌ﴾
 ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَارٌ﴾ نه‌مجا پی‌اویسک له‌و به‌ری شار‌وه به‌به‌له‌هات (بو‌لای مووسا)
 ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَارٌ﴾ ووتی نه‌ی مووسا (نا‌گاداره‌به) کار به‌ده‌ست و سه‌ر گه‌وره‌کان ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَارٌ﴾
 پینگه‌لوه‌ی ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَارٌ﴾ له‌به‌ره‌ی تو وه (خسه‌ده‌که‌ن) مو نه‌وه‌ی ب‌کوزن ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَارٌ﴾
 که‌واته ده‌ر‌جو له‌شار (بان‌ت گرن) بنگومان من دل‌سورتم ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَارٌ﴾ نه‌ویش له‌شار
 ده‌ر‌جو به‌تر سه‌وه جاوه‌روانی ده‌کرد (ب‌نی مران و بیگرن) ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَارٌ﴾ (مووسا)
 ووتی نه‌ی به‌رو‌رد‌گ‌ارم بر گارم بکه لهم کومه‌له‌سه‌م‌کاره ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَارٌ﴾

[illegible]

﴿وَتَقْصِي مَوْسَى الْأَجَل﴾ نهمجا کاتیت مووسا ماوه‌ی شوانی به‌کهی نه‌واو کرد ﴿وَسَارَ بِأَهْلِهِ﴾ له‌گهل خیراته‌کهی به‌شهو رۆشنی (له‌معدیه‌مه‌وه بو مبصر) ﴿لَنْ مِّنْ حَاجٍّ لِّظُرِّهِ﴾ له‌دوره‌وه لای راسنی کیوی طور ناگرو پروماکی به‌کی بی ﴿وَلَا يَخِيبُ الْكَافِرُ﴾ (مووسا) وونی به‌حیر به‌کهی نیوه (بیره‌دا) به‌یتنه‌وه ﴿يَوْمَ تَنبَأُ﴾ به‌راستی من ناگروکم به‌دی کرد (بیی) ﴿تَبْلُغُ سَكْرَتَهُ يَحْيَى﴾ به‌لکو هه‌والیکی (رینگاتان) بو ییشم لای نه‌و (ناگروه) ﴿وَتَجِدُوهُم مِّن سَائِلَاحٍ كَفَرْتُمْ فَلَوْ لَ﴾ یان چلو سکیکی ناگرتن بو ییشم به‌لکو خونانی بی گهرم که‌مه‌وه ﴿فَمِنْ هُنَّ نَجْرِي﴾ له‌مجا کاتی هاته بریکی نه‌و (ناگروه) مانگی لن کرا ﴿مِنْ شَعْبِي نَجْرِي﴾ له‌که‌ناری لای راسنی شیوه‌که‌وه ﴿وَلَا كَلِمَةٍ تَنْصُرُكَ مِنْ شَجَرَةٍ﴾ له‌و بارچه‌ره‌وی به‌به‌ره‌رو بیروره‌ی بریک درخت که‌وه ﴿لَنْ يَنْصُرُوكَ﴾ (بانگی لن کرا) که‌له‌ی مووسا ﴿إِنَّ لَآ إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ به‌راستی من خوابه‌کم به‌روه‌رد گاری جبه‌بانم ﴿وَلَنْ تَنْصُرَهُ﴾ (وه بانگی کرا) که‌گوچانه‌که‌ت هریده ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُ الْقَوْمَ﴾ نه‌مجا کاتن مووسا له‌و (گوچانه‌ی بیی) وه‌ک تیرهار ده‌جوولی به‌به‌له ﴿وَلَنْ يَنْصُرَهُ﴾ پشنی نن کرد و رابکرد و به‌گه‌رایه‌وه‌سهری ﴿بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ (خواه‌ره‌مووی) له‌ی مووسا وه‌ره پیش و مه‌ترسه ﴿يَوْمَ تَنبَأُ﴾ به‌راستی نو له‌و که‌سانه‌ی بن ماک و بی ترس ﴿سَلَّطَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ ده‌ستت به‌ره‌و باو باخهل (وزیر یالت) ﴿وَتَجِدُوهُم مِّن غَيْرِ شَوْءٍ﴾ (کاتی ده‌ری ده‌ی) دپته ده‌ره‌وه به‌سپنی و تیشک ده‌داته‌وه‌ی نه‌وه‌ی به‌له‌کی و به‌خوشی بیت ﴿وَضَعَفُوكَ حَتَّىٰ مِّنْ رَّهْبٍ﴾ ده‌ستت بلکنینه به‌خوبه‌وه (و بی‌جهره‌سهر دلت) بو (به‌هیشی) ترس و بیم ﴿يَوْمَ تَنبَأُ﴾ به‌راستی من ده‌ستت ک نه‌م دور به‌ (گوچانه‌که‌ت و ده‌ستت) دوو موچه‌یزه‌ن له‌لایه‌ن به‌روه‌رد گارتنه‌وه ﴿وَلَوْ رَعَوْهُ وَآمَنُوا بِهِ﴾ (بیره‌راوه) بو فیرمه‌ون و دارو ده‌سه‌که‌ی ﴿يَوْمَ تَنبَأُ﴾ به‌راستی له‌وانه‌ کومه‌لکی له‌سنوور ده‌رجوون ﴿وَلَوْ رَعَوْهُ وَآمَنُوا بِهِ﴾ (مووسا) وونی نه‌ی به‌روه‌رد گهرم بنگومان من به‌کبکم له‌وان کوشتنوه ﴿وَلَوْ رَعَوْهُ وَآمَنُوا بِهِ﴾ له‌مه‌ر نه‌وه‌ده‌ترسم که‌م کوزر (له‌حیاتی نه‌و کوزراوه) ﴿وَلَوْ رَعَوْهُ وَآمَنُوا بِهِ﴾ وه‌هاروومی برام له‌من رمانی پار و تیره ﴿وَلَوْ رَعَوْهُ وَآمَنُوا بِهِ﴾ ج نه‌وم له‌گهلعا بیر به‌شیرانم بیت و وته‌کانم به‌سلمینی ﴿وَلَوْ رَعَوْهُ وَآمَنُوا بِهِ﴾ به‌راستی من ده‌ترسم که‌به‌دوررم دابینی (باوهرم بی به‌هیش) ﴿وَلَوْ رَعَوْهُ وَآمَنُوا بِهِ﴾ (خو) ده‌رمووی بنگومان نیمه‌به‌براکه‌ت تو به‌هیرت ده‌که‌ییس ﴿وَلَوْ رَعَوْهُ وَآمَنُوا بِهِ﴾ وه‌ده‌سه‌لانیک به‌هه‌ردووکشان ده‌ده‌ییس ﴿وَلَوْ رَعَوْهُ وَآمَنُوا بِهِ﴾ نه‌وسا به‌هوی تایته‌کانی نیمه‌وه‌ده‌ستیپ به‌نیوه‌ناگات ﴿وَلَوْ رَعَوْهُ وَآمَنُوا بِهِ﴾ به‌بها نیوه (مووسا و هاروون) و نه‌وه‌ی شویتن ده‌که‌وی سهرده‌که‌وون ﴿

﴿فَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ ئەمجا کاتیگ کمووسا مو عجبیره روونه‌گانی نیمه‌ی مو هینب
 ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ ئەوان وویان ئەمه (نۆ هیناوه موسا) بەنھا حادووینە کی دەست هەلەستە
 ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ ئەمه ئەممان بەیستوو ئەساو واپیره پێشووە کانیان ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ مووسا ووتی پەرورەدگارم رانتره ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ ئەو کەسە ی
 کەریسموویی لای ئەو وە هیناوه ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ ئەو (رانتره) بەو کەسە ی سەر بھام
 و دوای وژی چاکی دەیت ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ بەراستی ئەو (خوا) ستمکاران بر گار بەکات ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ مێرەو ووتی ئە ی کار بە دەست و دەستە لانداران ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 غیری ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ هیچ پەرستراویکی تر نان هەبێ ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ جە
 (بۆ ریانر دلپا بوون) ئە ی هەمان کورە ی تاگر تاو دەو خشتی سوورەو کرای لی دروست بکە بۆم
 ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ ئەمجا (لەخشتە) کوشکیکی مەرم بو دروست بکە ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 (بەگالشیو ووتی) بەلکو سەیری خواکە ی مووسا بکەم و بینم ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 و بەراستی وادەرانم ئەو (مووسا) ئەدور و ریانە ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ ئەو (مێرەو) و لەشکر و
 سەربازە کانی خویان بەرل رانی ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ لەوولات و رەوی (میسر) دا بە پەرەو
 ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ وە گومانپان وایو کەری پێشو و ماگەری پێشو وە بولای نیمه ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ جەتو لەمان لە ئەو (مێرەو) و لەشکر و سەربازە کانی سەیدو
 توپمان دانە ماو دەریای سوورەو وە ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ ئەمجا سەرنج بەدە (لە ی
 مو حەمەد) سەرتە بھامی ستمکاران چوون بوو ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 ئەوانمان کردە پێشە وایاتیگ کە (خەلک) مانگ دەکەن بۆ تاگری دورەج ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 لایستراوت ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ وە لەروژی دوا ییشدا یارمەسی نادریس ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 دویا یەدا بەفریمان سارد بەدوایان دا ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ وە لەروژی قیامە ییشدا
 ئەوانە لەبیرا و دور خراوە کانی ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ سوسد بەخوا بیگومان تەوراتمان
 بەحشی بە مووسا ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ لەپاش ئەو ی خەلکی چەرخە پێشووە کانیان
 لەناو برد ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ تا بەر چا و رووسی و رێسموویی و رەحەتە ی بۆ خەلکی
 ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ بۆ ئەو ی ئەو خەلکە ییر بکەموو ناموزگاری وەر گرن ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾

﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوْبُ الْحَبْلِ﴾ (تهی موحه ممد ۱۱۱) له لای خور ناوای (شاخی طور) به بویت
 ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوْبُ الْحَبْلِ﴾ کاتیت که هر مانی پتعه به رایه تمان دا به مووسا ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوْبُ الْحَبْلِ﴾
 وه تو له نامه ده بووانی (لهو رووداره) به بویت ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوْبُ الْحَبْلِ﴾ به لام نیمه چده چیر
 سه ده ممان دروست کرد (له پاش مووسا) ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوْبُ الْحَبْلِ﴾ نه معا ماوه به کی دوورو دریزین
 به سه ده دایه پری ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوْبُ الْحَبْلِ﴾ وه تو له انار حملکی مه دپه مدا بشته جی به بویت
 ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوْبُ الْحَبْلِ﴾ که نایه نه کانی نیمه به ده سه ده نا مغوینته وه ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوْبُ الْحَبْلِ﴾ به لام هر
 نیمه بووین پتعه به رمان دارد ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوْبُ الْحَبْلِ﴾ وه نو لای کیوی طور به بویت
 کانی مانگ (ای مووسا) مان کرد ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوْبُ الْحَبْلِ﴾ به لام نه وه به ربه به که له بهر وه رد گر نه وه
 (به نوی داوه) ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوْبُ الْحَبْلِ﴾ بو نه وه ی گه لیت بتر مینس که پیش تو هیچ
 تر سینه رنکیان بو به هاتوره ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوْبُ الْحَبْلِ﴾ به لکو بیر به که نه وه به سه ده ور گر ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوْبُ الْحَبْلِ﴾
 نیمه به ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوْبُ الْحَبْلِ﴾ (پیش ماردی پتعه به ر) تووشیان بیوایه ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوْبُ الْحَبْلِ﴾ به لایه ک
 به هوی نهو (خرپانه وهی) که کر دوویانه ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوْبُ الْحَبْلِ﴾ جاده یان ورت لهی
 بهر وه رد گاری نیمه بوچی پتعه به رینکت بو نه ماردین ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوْبُ الْحَبْلِ﴾ بو نه وه ی شوین لایه به کانت
 بکه به سایه ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوْبُ الْحَبْلِ﴾ وه له بر واداران بووین به ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوْبُ الْحَبْلِ﴾ نه معا
 کانی راستبان بو هات له لایه نیمه وه ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوْبُ الْحَبْلِ﴾ وونبان بوچی بهو (موحه ممد ۱۱۱) به در وه
 ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوْبُ الْحَبْلِ﴾ به هی نه وه ی به مووسا در وه ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوْبُ الْحَبْلِ﴾ لپ نهو
 پیشتر بی بر وانه بوون نه وه ی در اوو به مووسا ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوْبُ الْحَبْلِ﴾ ده یان ورت (قورنان و تهورات)
 دوو سیحر و جادوون پشتگیری به کتر ده کهن ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوْبُ الْحَبْلِ﴾ وه ده یان ورت بیگو مان نیمه
 بی باوهریس به هه موویان (به قورنان و تهورات) ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوْبُ الْحَبْلِ﴾ (لهی موحه ممد ۱۱۱)
 ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوْبُ الْحَبْلِ﴾ بلن دهی تیوه کتیبیک له لایه خواوهریش ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوْبُ الْحَبْلِ﴾ که نهو (کتیبه) راست تر بیت
 لهو در وانه (قورنان و تهورات) من شوینی ده کهوم ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوْبُ الْحَبْلِ﴾ نه گهر نیوه بر سنگون ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوْبُ الْحَبْلِ﴾
 ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوْبُ الْحَبْلِ﴾ نه معا نه گهر به گویدان به کردی (و وه لایمان به دایته وه) ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوْبُ الْحَبْلِ﴾
 ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوْبُ الْحَبْلِ﴾ نه وه بر سه که ته بها شوین هه اوو شار مروی خویان ده کهمون ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوْبُ الْحَبْلِ﴾
 وه کن لهو که سه گو مر اتره که شوین شار مروی خوی بکهویت ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوْبُ الْحَبْلِ﴾ بی بریمووسی
 له لایه خرو وه ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوْبُ الْحَبْلِ﴾ بیگو مان خوا بریمووسی گهلی سه مکار

ماکات

﴿وَمَا يُغْنِي عَنْهُ كَثْرَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ و ه ه ر جی مئو ه تراوه ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَرَبِّكَ﴾ تموه هوی خوشی و پرایو ر دبی
 زبانی تم دوپا و جوانیمتی ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْآخِرَ﴾ وه تمو (پداشته) ای لای حوایه باشرو به پراو دبه
 ﴿أَلَا تَتَذَكَّرُ﴾ دهی نایا زیر ناب ﴿أَلَمْ يَسْأَلْكُمْ رَبُّكُمْ خَلْقَ﴾ نایا که سئ که به لیتمان پی داوه به به لیتی
 چاک ﴿فَمَا تَعْبَهُ﴾ نهو که سه ده گات بهو (نه لیه که به ه شته) ﴿كُلُّ مَعْدَةٍ﴾ وه کو که سبک و به
 خوشی و پرایو دمن پنداره ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَرَبِّكَ﴾ به خوشی و له رمی زبانی دوب ﴿لَهُ هُوَ يَوْمَ الْقِسْمَةِ﴾
 له پاشان له روزی دواپی داله ناماده کروان دهی (پو سرادان) ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ الْفُجُورُ﴾
 (نهی موحه ممد) ناسی نهو روزه نکه که (خوا) مانگی نهو (ت به رست) انه ده گات و (پیش)
 ده له رمی ﴿أَلَمْ يَسْأَلْكُمْ رَبُّكُمْ خَلْقَ﴾ له کونس تمو هاویه شانیهی که ئنوه به حه پالی خوتان
 به هاویه ششی متان ده رانیس ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه وانهی (سه رو که کانی گو مریس) که
 بریدی سرادان به سه ریدر ده چسپا ده لیس ﴿رَبِّهِمْ﴾ نهی پمرو ده دگرمان له نه راند که
 نیمه گو مریس کردن ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَرَبِّكَ﴾ گو مریس کردن هه رو کو حوامر گو مریس یو وین ﴿وَالَّذِينَ
 كَفَرُوا﴾ لیمه به ری یو وین (له وانه به ری یو و به که مان) لای توده که یس ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَرَبِّكَ﴾ نهو به
 نیمه یان به ده به رست ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه (پیان) ده وتری هدوار نکه له و شانیهی که داناان نابور
 به هاویه ششی خوا ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نهو انیش هاوار بیان لن ده که یه لام وه لامیان مده به وه
 ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ لهو کاته دا سر ای دور هج ده یسین ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ (شوات ده خوارن که)
 خور که ته به رنگای راستیان مده به ته به ر ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه روزی که (خوا) بانگیان ده گات
 و (پیان) ده له رمی ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ چنان وه لامی پنجه به ران دابه وه ؟ ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَرَبِّكَ﴾
 ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نهو مچاله وه روزه ها وه وال کاتیان (به لکه کانیان) له یسر ده چپته وه ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَرَبِّكَ﴾
 نهو سا پر سیاریش له به کتری ماکه ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به لام نهو که سهی که پراو نه وه
 (نهی مده ری) و مده ری هبا وه کر ده وهی چاکی کر دو وه ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَرَبِّكَ﴾ نه وه بیگو مریس
 له برگر یو وین دهی ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه پمرو مرد گارت (نهی موحه ممد) نه وهی
 به وهی دروستی ده گات و هلی دمزی ری ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ (خملکی) هه لیزاردنیان بؤ لیه (له کاری
 خوا دا) ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَرَبِّكَ﴾ خوا پاک و بگه رد و به رو و لیس له وهی ده یکده هاویه ششی
 ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه به رومرد گارت ده رانی ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به نه وهی له سبکیان
 (دنیان) دا ده یشار به وه به نه وهی تاشکرای ده که ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نهو حوایه که هیچ
 به رستر وینکی راست به جگه لهو ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ هه مو و سو پاس به بها بو خو له دریا و
 له روزی دواشد ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه بریارو حو کم هه بو نه وه و هه مور تان ته به بو لای
 نهو ده گه رتیر تموه (له روزی دواپیدا) ﴿

﴿قُلْ إِنَّمَا أَدِيتُهُ عَلَىٰ مَا عَادُوا﴾ (قاروون) ووتی بیگو مان نهم سامانه‌م پیدراوه به‌هوی رانیاری به‌که‌وه
 که همه ﴿وَأَوْرَثَهُنَّ نَحْلَهُ﴾ نایا (قاروون) به‌برانیوه که به‌راستی خوا ﴿وَهُنَّ مِمَّنْ فُتِنَتْ﴾ نقرور
 له‌چهره‌کسی پیش نه‌مدا له‌ساری مردووه ﴿مَنْ حُوشِدْنَهُ قُلُوبُهُ لِيُخْذِلَهُنَّ﴾ که‌مسی را که له‌و
 (قاروون) به‌هیر تر بیورن کور و کومه‌لشان له‌و رور تر بیووه ﴿وَلَا يَنْفَعُ غُرُبُوهُمْ نَجْدُهُمْ﴾
 (کاتیتس سرای خوا هات) هر سیار باکری له‌موانه‌کانی نهم تاوانسارانه ﴿وَمَنْ حُوشِدْنَهُ قُلُوبُهُ لِيُخْذِلَهُنَّ﴾
 نه‌مدا (قاروون) به‌خو راننده‌وه هاتمه‌در مو‌داو گم‌له‌کمی ﴿وَمَنْ حُوشِدْنَهُ قُلُوبُهُ لِيُخْذِلَهُنَّ﴾ نه‌و به‌ی
 زبانی دوبیدان ده‌یست ووتیان ﴿يَسِّرْ لَهُنَّ سُبُلَهُنَّ﴾ نای خور که نه‌و به‌ی به‌قاروون در او
 نیمه‌ش به‌مسی نایه ﴿يَسِّرْ لَهُنَّ سُبُلَهُنَّ﴾ به‌راسی نه‌و (قاروون) خواوه‌سی به‌ش و به‌ختیکی گه‌وره‌به
 ﴿وَمَنْ حُوشِدْنَهُ قُلُوبُهُ لِيُخْذِلَهُنَّ﴾ به‌لام نه‌و که‌مسی (باو‌دار سوون) و رانستیان پس در او ووتیان
 ﴿وَلَا يَنْفَعُ غُرُبُوهُمْ نَجْدُهُمْ﴾ هاوار یوتیه‌باداشتی خوا (له‌روزی دوبیدا) له‌وه‌چاکتره ﴿يَسِّرْ لَهُنَّ سُبُلَهُنَّ﴾
 سید ﴿يَسِّرْ لَهُنَّ سُبُلَهُنَّ﴾ به‌که‌مسی بر وایان هیناوه‌و کردووه‌ی چاکیدن کردووه ﴿وَلَا يَنْفَعُ غُرُبُوهُمْ نَجْدُهُمْ﴾
 وه که‌س نه‌و (ووته‌ی رانیانه) وه‌راگری جگه‌له‌خورا گران ﴿وَمَنْ حُوشِدْنَهُ قُلُوبُهُ لِيُخْذِلَهُنَّ﴾ نه‌مدا
 نه‌و (قاروون) و کوشکه که‌پمان برد به‌ماخی ره‌وی تا ﴿وَمَنْ حُوشِدْنَهُ قُلُوبُهُ لِيُخْذِلَهُنَّ﴾ هیچ
 ده‌سته‌به‌کیشی به‌بوو له‌به‌رانیه‌ری (سرای) خودا‌دا پارمندی بدات ﴿وَمَنْ حُوشِدْنَهُ قُلُوبُهُ لِيُخْذِلَهُنَّ﴾ وه له‌و
 که‌مسی به‌بوو بتواس خوی ورگاز بکات ﴿وَمَنْ حُوشِدْنَهُ قُلُوبُهُ لِيُخْذِلَهُنَّ﴾ وه نه‌وانه‌ی دوتنی
 تاوانیان ده‌خواست له‌شوپس و پله‌ی نه‌و (قاروون) داس وایان لی هات ﴿يَسِّرْ لَهُنَّ سُبُلَهُنَّ﴾ ده‌پس
 ووت وای وادیاره‌خوا ﴿يَسِّرْ لَهُنَّ سُبُلَهُنَّ﴾ به‌سایه‌و به‌یده‌ی ﴿وَمَنْ حُوشِدْنَهُ قُلُوبُهُ لِيُخْذِلَهُنَّ﴾ به‌هر که‌س خوی
 به‌هوی له‌به‌مده‌کانی که‌میش ده‌کاته‌وه (نؤ هر که‌س خوی به‌هوی) ﴿وَمَنْ حُوشِدْنَهُ قُلُوبُهُ لِيُخْذِلَهُنَّ﴾ نه‌گره‌خوا
 منته‌ی به‌کردایه به‌مه‌رمان دا ﴿وَمَنْ حُوشِدْنَهُ قُلُوبُهُ لِيُخْذِلَهُنَّ﴾ نیمه‌ش به‌برد به‌ماخی ره‌وی دا ﴿وَمَنْ حُوشِدْنَهُ قُلُوبُهُ لِيُخْذِلَهُنَّ﴾
 نای له‌م به‌مه‌ره‌اته سه‌رسور هینه‌ره‌ بیگو مان ورگاز مان نه‌وانه‌ی شو کرانه‌ی بزی‌ری چاکه‌ی خوا بین
 (کافرون) ﴿وَمَنْ حُوشِدْنَهُ قُلُوبُهُ لِيُخْذِلَهُنَّ﴾ نه‌و مالی دوا روزه (به‌هشت) ده‌به‌ی به‌و که‌مسی
 ﴿وَمَنْ حُوشِدْنَهُ قُلُوبُهُ لِيُخْذِلَهُنَّ﴾ به‌به‌هوی و خور به‌رل رانیان ده‌ویت له‌ره‌وی دا به‌ده‌ست در بی‌ری
 و خرابه‌کاری ﴿وَمَنْ حُوشِدْنَهُ قُلُوبُهُ لِيُخْذِلَهُنَّ﴾ وه سه‌ره‌نه‌جانی چاک بتو خوریدانه ﴿وَمَنْ حُوشِدْنَهُ قُلُوبُهُ لِيُخْذِلَهُنَّ﴾
 وته‌ی به‌هر که‌س کاریکی چاک بکات نه‌وه (باداشتی) چاکتر له‌ره‌ی بتو هیهه ﴿وَمَنْ حُوشِدْنَهُ قُلُوبُهُ لِيُخْذِلَهُنَّ﴾
 هر که‌مسی خرابه‌بکات ﴿وَمَنْ حُوشِدْنَهُ قُلُوبُهُ لِيُخْذِلَهُنَّ﴾ نه‌وه توله‌ماسه‌ری له‌وانه‌ی خرابه‌کانب
 کردووه ﴿وَمَنْ حُوشِدْنَهُ قُلُوبُهُ لِيُخْذِلَهُنَّ﴾ به‌بها به‌نه‌نداره‌ی نه‌و کر ده‌وانه‌ی به‌یت که‌کر ده‌وانه ﴿وَمَنْ حُوشِدْنَهُ قُلُوبُهُ لِيُخْذِلَهُنَّ﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا﴾ ییگومان نمو (خواه‌ی) که قورناتی مو تو تاردووه (بی‌یست کردووه)
 ﴿وَلَا تَكُونُوا مِثْلَ الَّذِينَ هُمْ أَغْنَىٰ عَنْهُمْ كَثْرَتُهُمْ وَلَهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَتَذَكَّرُونَ﴾ (نه‌ی مو حه‌مه‌ده) بلی
 په‌روردگارم راناتره به‌و که سه‌ی ریتمووی (ناییسی راستی) هیناوه ﴿وَمَنْ يُؤْتَ شَيْئًا فَلْيَتَذَكَّرْ﴾ وه به‌و
 که سه‌ی له‌گو مریسی به‌کی روون و ناشکر ادایه ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ مَا يَبْتَدِئُ الْإِيمَانَ﴾ وه تو (نه‌ی مو حه‌مه‌ده)
 به‌هیناوه مویت ﴿يَسْتَعِزُّ بِكَفَرِهِ﴾ که تم (قورناته)ت بو میر دری ﴿لَا يَتَذَكَّرُ﴾ به‌لام
 په‌حه‌مه‌تت بو له‌لایهن په‌روردگاته‌وه (یوت میر درا) ﴿وَلَا يَتَذَكَّرُ﴾ که واته هدر گیر
 مه‌به به‌بشتیوان بوی بر وایان ﴿وَلَا يَتَذَكَّرُ﴾ وه یا ای بر وایان (په‌رگرت نه‌که
 له‌(که‌یاندسی) نایه‌نه‌کانی خوا ﴿يَتَذَكَّرُ﴾ دوا نه‌وه‌ی دایه‌ریسراوه بؤت ﴿وَلَا يَتَذَكَّرُ﴾
 مانگی (خه‌لک) بکه سولای په‌روردگارت ﴿وَلَا يَتَذَكَّرُ﴾ وه نه‌ه‌ویش دانه‌ران مه‌به
 ﴿وَلَا يَتَذَكَّرُ﴾ وه له‌گه‌ل حوادا هیچ په‌رستراوینکی تر مه‌په‌رسته ﴿لَا يَتَذَكَّرُ﴾ هیچ
 په‌رستراوینکی راست و به‌ه‌ق بی به‌جگه له‌خوا ﴿وَلَا يَتَذَكَّرُ﴾ هه‌موو شیتک له‌در
 ده‌چین جگه له‌رووی پیروری نمو به‌یت (له‌م نایه‌ته پیرورمنا جیگیر کردی سیفه‌تی (وجه - پرو)
 بو‌خوای گه‌وره هانوره، به‌لام به‌شپه‌مه‌که که شایسته‌ی گه‌وره‌ی ونه‌وای رانی خو بیت، به‌ین هیچ
 لپچواندن و لیکده‌وه‌یه‌ک، بر وامن پیه‌تی و چوبه‌تیه‌که‌ی مارانی) ﴿وَلَا يَتَذَكَّرُ﴾ په‌رو
 خو‌کم تابه‌تی خوا به‌و ته‌ما بؤ لای نه‌ویش ده‌گه‌ریسه‌وه ﴿وَلَا يَتَذَكَّرُ﴾

سوره‌ی ﴿العنکبوت﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی خوا ی به‌خشده‌ی میهره‌بان

﴿أَنزَلَ﴾ به‌ (له‌لیف، لام، میم) ده‌خو نریتموه خواداناتره به‌مانا‌که‌ی بو رانیاری زیاتر سه‌پری
 سه‌ره‌نای سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿وَلَا يَتَذَكَّرُ﴾ نایه‌خه‌لک واده‌ران که واریان لی
 ده‌هینری ﴿وَلَا يَتَذَكَّرُ﴾ نه‌گه‌ر بلی بر وامن هیناوه ﴿وَلَا يَتَذَكَّرُ﴾ تیر نه‌ویش تا‌قی ماکرینه‌وه ﴿وَلَا يَتَذَكَّرُ﴾
 ﴿وَلَا يَتَذَكَّرُ﴾ سوینده‌خوا ییگومان که‌سانی پش نه‌وامان تا‌قی کرده‌وه (نه‌مابیش تا‌قی
 ده‌که‌په‌وه) ﴿وَلَا يَتَذَكَّرُ﴾ نه‌معا ییگومان خوائمو که‌سانه‌ی راستیان کرد دیاری ده‌کات
 ﴿وَلَا يَتَذَكَّرُ﴾ درورنه‌کانش دیاری ده‌کات (ده‌ناسرین) ﴿وَلَا يَتَذَكَّرُ﴾ رجب بلی یقینون استیاب
 یا له‌وانه‌ی خراپه‌کان ده‌که‌ن وایان رانیووه ﴿وَلَا يَتَذَكَّرُ﴾ که‌له‌ده‌ستمان دهر ده‌چین ﴿وَلَا يَتَذَكَّرُ﴾
 رور خراپه له‌و بر یاره‌ی ده‌پدن ﴿وَلَا يَتَذَكَّرُ﴾ هر که‌س کو‌میدی وایه یگات به‌دیداری
 حوا (یا به‌دایه‌تی حوا بکات) ﴿وَلَا يَتَذَكَّرُ﴾ چوبکه به‌راستی کاتی دیاری کراوی حوا
 هه‌ردیت ﴿وَلَا يَتَذَكَّرُ﴾ وه ته‌ما خوا به‌یسه‌ری راناو ناگادار ﴿وَلَا يَتَذَكَّرُ﴾ ده‌م جیگیر نه‌په‌یه‌ه
 وه هه‌ر که‌س جیه‌باد بکاوتن بکوشن شه‌وه ته‌ما بؤ خوی تی ده‌کوشی ﴿وَلَا يَتَذَكَّرُ﴾
 په‌راستی خواله هه‌موو جیه‌بان بی یار و ده‌وله‌مه‌ده ﴿وَلَا يَتَذَكَّرُ﴾

﴿فَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ﴾ نه معناه (تووح) و كه سانيك له كه شتيه كه دا موون پر گر مان كردن
 ﴿وَجَعَلَهُمُ أَهْلَ تَقْوَى﴾ وه نهو (كه شتي به) مان كرد بعنشايمك بو حيهاتيان ﴿وَالَّذِينَ هُمْ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمَكْرُوهِ﴾
 ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ عَمَلَهُمْ خَيْرَ مِمَّا يَحْتَسِبُونَ﴾ نيراهيم نكه كاني به گهله كه ي ووت ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ عَمَلَهُمْ خَيْرَ مِمَّا يَحْتَسِبُونَ﴾
 ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ عَمَلَهُمْ خَيْرَ مِمَّا يَحْتَسِبُونَ﴾ بهر استي نيوه له جياتي خو بتايت ده بهر سس
 ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ عَمَلَهُمْ خَيْرَ مِمَّا يَحْتَسِبُونَ﴾ وه نيوه درويه كي گه وره هه له به مستي ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ عَمَلَهُمْ خَيْرَ مِمَّا يَحْتَسِبُونَ﴾ بهر استي
 نه وانه ي كه نيوه ده بيان بهر مستي بيجگه له خوا ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ عَمَلَهُمْ خَيْرَ مِمَّا يَحْتَسِبُونَ﴾ مانوان ررق و دروي نيوه
 بهر مستي ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ عَمَلَهُمْ خَيْرَ مِمَّا يَحْتَسِبُونَ﴾ كه واته داواي ررق و دروي له خوا بگم ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ عَمَلَهُمْ خَيْرَ مِمَّا يَحْتَسِبُونَ﴾
 وه نهو بهر مستي و هه سو باسي نه ویش بكه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ عَمَلَهُمْ خَيْرَ مِمَّا يَحْتَسِبُونَ﴾ نه بها بولاي نهو ده گه ريزنده وه
 (نه قيامت) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ عَمَلَهُمْ خَيْرَ مِمَّا يَحْتَسِبُونَ﴾ وه نهو بهر مستي ماو بهر مستي ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ عَمَلَهُمْ خَيْرَ مِمَّا يَحْتَسِبُونَ﴾ نهو
 نومنه ناني پيش نيوهش ماو بهر مستي (به پيمانه كانيان) بهر مستي ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ عَمَلَهُمْ خَيْرَ مِمَّا يَحْتَسِبُونَ﴾
 وه پيمانه بهر نه بها ر گه پاندي ناشكرا و دروي له سهره ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ عَمَلَهُمْ خَيْرَ مِمَّا يَحْتَسِبُونَ﴾ ناپا نه وانه سهر بهر مستي بهر مستي
 ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ عَمَلَهُمْ خَيْرَ مِمَّا يَحْتَسِبُونَ﴾ كه چون خوا دروستكرا و ان بهر مستي ده هيتيت ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ عَمَلَهُمْ خَيْرَ مِمَّا يَحْتَسِبُونَ﴾ له پاش
 (به مان) ده هيتيت وه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ عَمَلَهُمْ خَيْرَ مِمَّا يَحْتَسِبُونَ﴾ بيگومان نهو (از سهره وه) بو خوا له سانه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ عَمَلَهُمْ خَيْرَ مِمَّا يَحْتَسِبُونَ﴾
 ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ عَمَلَهُمْ خَيْرَ مِمَّا يَحْتَسِبُونَ﴾ (نه ي مو حه مده ديتو) بلي بروي بگه ريس بهر مستي دا ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ عَمَلَهُمْ خَيْرَ مِمَّا يَحْتَسِبُونَ﴾
 و سهر بهر مستي كه چون دروستكرا وه كاني له سهره تاوه بهر مستي هيناوه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ عَمَلَهُمْ خَيْرَ مِمَّا يَحْتَسِبُونَ﴾ له پاش
 هه ر خو بهر مستي هيناني دوا و ريش بهر مستي ديتي ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ عَمَلَهُمْ خَيْرَ مِمَّا يَحْتَسِبُونَ﴾ بهر مستي خوا بهر مستي بهر مستي
 بهر مستي هه موو شتيكدا ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ عَمَلَهُمْ خَيْرَ مِمَّا يَحْتَسِبُونَ﴾ (خوا) سراي هه كه سنيك ده دات كه بهر مستي ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ عَمَلَهُمْ خَيْرَ مِمَّا يَحْتَسِبُونَ﴾
 من شانه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ عَمَلَهُمْ خَيْرَ مِمَّا يَحْتَسِبُونَ﴾ وه بهر مستي ده كات بهر مستي كه سني كه بهر مستي ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ عَمَلَهُمْ خَيْرَ مِمَّا يَحْتَسِبُونَ﴾ وه نه بها بولاي خوا
 ده گه ريزنده وه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ عَمَلَهُمْ خَيْرَ مِمَّا يَحْتَسِبُونَ﴾ وه نيوه مانوان له ده مست خوا ده رمارس ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ عَمَلَهُمْ خَيْرَ مِمَّا يَحْتَسِبُونَ﴾
 سمانه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ عَمَلَهُمْ خَيْرَ مِمَّا يَحْتَسِبُونَ﴾ وه له نهو له ناسماندا ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ عَمَلَهُمْ خَيْرَ مِمَّا يَحْتَسِبُونَ﴾ وه نيوه نيوه نيوه بهر مستي له خوا بهر مستي
 روي و لا نصير ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ عَمَلَهُمْ خَيْرَ مِمَّا يَحْتَسِبُونَ﴾ هج دوست و بار معني ده رنك ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ عَمَلَهُمْ خَيْرَ مِمَّا يَحْتَسِبُونَ﴾ وه نه وانه ي كه
 بهر مستي كاني خوا و ديلاري باره ريان بي به ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ عَمَلَهُمْ خَيْرَ مِمَّا يَحْتَسِبُونَ﴾ نانه وانه له بهر مستي من (خوا)
 مانوميند ده رنك ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ عَمَلَهُمْ خَيْرَ مِمَّا يَحْتَسِبُونَ﴾ وه نه وانه سراي بهر مستي وه حتيان بو هه به ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ عَمَلَهُمْ خَيْرَ مِمَّا يَحْتَسِبُونَ﴾

﴿وَلَا تُجِدُوا هُمْ مُكْسِبِينَ﴾ نه‌مه‌قالی و موجدانه‌مه‌که‌من له‌گه‌ل حاوه‌سی کتیه‌ ناسمانیه‌کاندا
 ﴿وَلَا يَجِدُ أَحْسَنَ﴾ به‌ جوانیریس‌ شیره‌ نه‌نیت ﴿وَلَا يَجِدُ خَيْرًا مِنْهُ﴾ جگه‌ له‌ نه‌یان که‌
 سته‌مان کرد (له‌ نیوه) ﴿وَلَا يَجِدُ خَيْرًا مِنْهُ﴾ وه‌ (به‌ حاوه‌ن کتیه‌ کان) ملیس‌ ماوه‌رمان هیناره‌
 به‌وه‌ی بیردر وه‌نه‌ خواره‌وه‌ بۆ قیمه‌ ﴿وَلَا يَجِدُ خَيْرًا مِنْهُ﴾ و (به‌وه‌ش) بیردر اوته‌ خواره‌وه‌ بۆ نیوه‌
 ﴿وَلَا يَجِدُ خَيْرًا مِنْهُ﴾ وه‌ خورای نیمه‌ و خورای نیوه‌ به‌ کتیه‌ ﴿وَلَا يَجِدُ خَيْرًا مِنْهُ﴾ وه‌ نیمه‌ بۆ نیوه‌
 (خوا) گهردن که‌چین ﴿وَلَا يَجِدُ خَيْرًا مِنْهُ﴾ هه‌روه‌ك (په‌مه‌به‌رانی پیشوو) قورقانه‌ن
 بۆ تو (له‌ی موحه‌مه‌ده‌) مارده‌ خواره‌وه‌ ﴿وَلَا يَجِدُ خَيْرًا مِنْهُ﴾ جانه‌وه‌ که‌سه‌انه‌ی که‌
 کتیه‌مان پیتاوان ﴿وَلَا يَجِدُ خَيْرًا مِنْهُ﴾ (هه‌دینگیان) ماوه‌رمان (قورقانه‌) ده‌هینس‌ ﴿وَلَا يَجِدُ خَيْرًا مِنْهُ﴾
 وه‌ له‌مانه‌ش (بت په‌رسته‌کی عه‌ره‌ت) که‌سانی برورای پی ده‌هینس‌ ﴿وَلَا يَجِدُ خَيْرًا مِنْهُ﴾
 نه‌بها پی باوه‌ر پی (پزچوو) دان مانس‌ به‌ نایه‌نه‌ کانی نیمه‌دا ﴿وَلَا يَجِدُ خَيْرًا مِنْهُ﴾
 وه‌ تو (له‌ی موحه‌مه‌ده‌) پیش له‌م (قورقانه‌) هیچ کتیه‌کت به‌ده‌ خوینده‌وه‌ ﴿وَلَا يَجِدُ خَيْرًا مِنْهُ﴾
 وه‌ به‌ده‌ستی به‌ستت به‌توسیه‌وه‌ ﴿وَلَا يَجِدُ خَيْرًا مِنْهُ﴾ (نه‌گهر و ابوابه‌) له‌وه‌ کانه‌ به‌رسته‌کان
 (پی برورایان) ده‌که‌وتنه‌ گومانه‌وه‌ ﴿وَلَا يَجِدُ خَيْرًا مِنْهُ﴾ (به‌خیر واییه‌ گومان ده‌هین) به‌لکو قورق
 بیشانه‌ کانی ناشکران ﴿وَلَا يَجِدُ خَيْرًا مِنْهُ﴾ له‌ دل و دهرور که‌سانیکدایه‌ که‌ راستیان پی
 دراره‌ (له‌ لایه‌ن خواره‌وه‌) ﴿وَلَا يَجِدُ خَيْرًا مِنْهُ﴾ تمبا سته‌مکاران دان مانس‌ به‌ بیشانه‌ کانی
 نیمه‌دا ﴿وَلَا يَجِدُ خَيْرًا مِنْهُ﴾ وه‌ ووتیان نه‌وه‌ بۆ چهند موه‌جیزه‌ و به‌لگه‌به‌ك
 ده‌مانه‌ریری بۆ سه‌ری (موحه‌مه‌ده‌) له‌ لایه‌ن په‌روه‌ردگار به‌وه‌ ﴿وَلَا يَجِدُ خَيْرًا مِنْهُ﴾ بلی
 (پیشان هینانه‌ خواره‌وه‌ی) موه‌جیزه‌ کان نه‌بیا له‌ لایه‌ن خواویه‌ ﴿وَلَا يَجِدُ خَيْرًا مِنْهُ﴾ وه‌ په‌رستی
 مس‌ به‌بها ترسینه‌رینکی ناشکران ﴿وَلَا يَجِدُ خَيْرًا مِنْهُ﴾ تابا بۆ نه‌وان به‌مس‌ بییه‌ ﴿وَلَا يَجِدُ خَيْرًا مِنْهُ﴾
 نصکوت نیل عتیه‌ ﴿وَلَا يَجِدُ خَيْرًا مِنْهُ﴾ که‌ قیمه‌ قورقانه‌ن مارده‌نه‌ خواره‌وه‌ بۆ سه‌ر تو، ده‌خویریته‌وه‌ به‌سه‌ریاندا
 ﴿وَلَا يَجِدُ خَيْرًا مِنْهُ﴾ ترحه‌ و ده‌س‌ر و ده‌س‌ر و ده‌س‌ر ﴿وَلَا يَجِدُ خَيْرًا مِنْهُ﴾ به‌راستی له‌م قورقانه‌دا به‌ره‌ی و په‌سه‌ و نامورگاری
 هه‌یه‌ بۆ باوه‌رداران ﴿وَلَا يَجِدُ خَيْرًا مِنْهُ﴾ بلی (پیشان) خوا به‌سه‌ ﴿وَلَا يَجِدُ خَيْرًا مِنْهُ﴾ بوشایه‌نی
 دان له‌سیوان مس‌ و نه‌وه‌دا ﴿وَلَا يَجِدُ خَيْرًا مِنْهُ﴾ نه‌وه‌ی له‌ ناسمانه‌کان و به‌ویدایه‌ به‌ه‌رانی
 ﴿وَلَا يَجِدُ خَيْرًا مِنْهُ﴾ وه‌ که‌سانی که‌ ماوه‌ریان هیناره‌ به‌نه‌تال و پی باوه‌رمان به‌خوا
 ﴿وَلَا يَجِدُ خَيْرًا مِنْهُ﴾ ته‌بها نه‌وانه‌ن و به‌ره‌ر مه‌دن ﴿وَلَا يَجِدُ خَيْرًا مِنْهُ﴾

﴿وَنُفِثَ مِنْهُ خُفٌّ فَخَسَّ حَتَّىٰ دَخَلَ الْغُفَّةَ﴾ و ده ژمانی نم دوسمه تمها رابوار دسکی بی هوده و ماری (ملائه)
 ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ و ده به راسی مالی قیامت هدر نه ویه ژبانی (راسنه قیه) ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾
 نه گهر نه ون بیان ابیه ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ نمعحا کانی نمو (بی ماوه رانه) سوار کهشتی دهس ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾
 لله فنجبیر به نرس ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ (و ترسان نه بوقم بوون) تمها هاوار له خوا ده کهن به دلسوری و گهر دن که چیه وه
 ﴿مَسْجُودًا يُسَبِّحُ بِحَمْدِ رَبِّهِ﴾ که چس کانی خوا بر گاریان ده کات و ده گه به وه ووشکاسی ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾
 کنوپر نه ون هاویه ش بز خوا دادهس ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ پگنرو به نرس و نرسو ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ (و ریان بی بهینه) بدن
 به پس به وهی نیمه پیمانان، وه له رمت سهر نه زیان ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ جاله مه ولا ده رانی (له معامی
 نه و گهر دهو خرابانه بیان چس دهین) ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ نایه به بیان رانیوه و سهر به چس به و ده ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾
 حره و ب ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ که نیمه (شاری مه ککه) مان کردوته جینگایه کی بر گیراوی بی نرس و بر ناسا شیش
 ﴿وَيُحْطَفُ آبُ شَيْءٍ مِنْ حَمِيمٍ﴾ له کاتکدا له دور و بهری نمواندا خه لک ده بر پیریت ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾
 دهی لب باوره به نه تال ده هیش ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ و سبله وی به راس به راسر به نیمه نه کانی هوا
 گه ووه ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ و من ضمیر می تری غی نه کتدا کی لهو که سه ستمکار تره که درو به دم خوا وه هه لده به سستی
 ﴿وَالْكَذِبُ يَكْفُلُ الْإِنْسَانَ﴾ یا باوره به هیش به نایی بی راست کانی بوی هات ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾
 نایب جیگای مان وه نویس بر و بیان له دوره خدا به ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ و ده کسبی که له پشاور
 به رانه سدی نیمه داتیکو شایان کرد ووه ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ به راسنی رنسو و بیان ده که بین بز رنگا
 چاکه کانی خومان ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ و ده بگو مان خوا له گدل چاکه کار ابیه ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾

سورتهی ﴿الزُّمَرِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ماوی خوا به خشدهی میهره بان

﴿أَنَّهُ﴾ به (تلمیم، لام، میم) ده خو بر بکوه خوا رانائره به ماناکه ی سور ابیاری ریائر سه بری
 سه رتهای سورتهی (البقرة) بکه ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ بوم شکینان و زیر که و تن (مارس رال سور
 به سه رتدا) ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ له بریت برین خاکیان (له مه ککه وه یا له ولاتی در سه وه)
 ﴿وَلَقَدْ مَنَعْنَا آلَ فِرْعَوْنَ﴾ و ده رومه کان دواي تیشکایان ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ له دهاتورد اسر ده که و
 (به سه ردر سه کاند) ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ له ماوهی چمده سالیکدا (له بیوان ۳ تا ۹ سالده)
 ﴿وَلَقَدْ مَنَعْنَا آلَ فِرْعَوْنَ﴾ همدور کار و سار تمها به دهست خوا به له پیش (سه رکه و تن)
 و سه دوا (سه رکه و تیش) ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ و ده لهو روزی (پرومه کان سه رده که و)
 نیمه اندران دلخوش دهین (چونکه رومه کان حیا و من مامدی ناسمانی بوون) ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾
 به سه رخصتی خوا (سور رومه کان) ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ خوا هدر که سی بویت سه ریده خات
 ﴿وَهُوَ تَعَالَى الْكُرْسي﴾ و ده هدر نه و رالی یا لادهستی میهره ماته ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾

﴿وَعَدْنَاهُ لَإِيْحُفَّ لَّهُ وَعَدْنَا﴾ نموه به‌لینی خوایه (که رومه‌کان سمرمحات) خوایش پیچه‌و به‌ی نه‌لینی
 خوی ساکات ﴿وَبِكِ كَثْرَتَايَ﴾ به‌لام روزی خه‌لک مارانس ﴿يَقْمُوتُ ظَهْرُكَ مِنْ حَبِو
 كُتِّ﴾ به‌هارواله‌سی نهم زیانی دنیا‌هارانس ﴿وَمَنْ عَرِيَ كَجَوْدٍ﴾ به‌لام یی نگ‌له‌روزی
 دواپی ﴿أَوْ مَعَكَ وَتَبِعْ﴾ نایا نه‌وانه‌له‌هرووسی حق‌ماندا بیرسان به‌گردونه‌هه ﴿مَخْلُقِ أَمَّه
 كُتْمُوتٍ﴾ که خوا ناسمانه‌کان و به‌وی و نموه‌ی له‌یوانان‌دیه‌دروستی به‌گردوه
 ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ به‌هق و راستی به‌ییت، وه بو مارویه‌کی دیاری کراو ﴿وَبِ كِبَرٍ مِنْ نَارٍ﴾
 بیگومان روړیک له‌خه‌لک ﴿بِفِیْ بَهْمِ كِبَرُوتٍ﴾ باوه‌ریان به‌به‌خزمت به‌روهرد‌گاریان بگن
 (به‌دراوړدا) ﴿أَمْ يَسْئُرُونَ﴾ نایا نه‌وان به‌سهره‌ویدانه‌گه‌راون ﴿يَسْئُرُونَ كَيْفَ تَكُونُ عِيبُهُ نَبِی
 مِنْ قَبْلِهِ﴾ بو له‌وه‌ی بیس سهره‌نعمام نمو (گه‌لانه‌ی کافر بوون) له‌پیش نه‌مان چوب بووه ﴿كَأَنَّهُ
 شَاءَ مَقْدُودٌ﴾ که دور به‌هیرتر سوور له‌نه‌مان (له‌خه‌لکی مه‌ککه) ﴿أَنْ تَأْتِيَهُ دَرَسٌ﴾ و ره‌ویدن
 کیلا (بو کشت و کال) ﴿وَمَعْرُوفٌ مَعْرُوفٌ﴾ و ناره‌دانیان کیره‌وه‌ریاتر له‌مان ﴿وَجَدْنَاهُ
 رُسْمَهُمْ بِأَنْبَسٍ﴾ وه پیچه‌مه‌راپسان بو هات به‌موه‌حیره‌روونه‌کانه‌وه ﴿وَمَدَّ كِفَاتُ اللَّهِ يَحْمِلُهُمْ﴾
 بوپه‌خو ستمی یی به‌کیره‌وون (که نه‌ماوی بر دوون) ﴿وَكُلُّ كَانٍ أَنْفُسُهُمْ يَفْشَرُونَ﴾ به‌لام خوی
 ستمی له‌خویان کرد ﴿تُنْكَاتُ عِيبُهُ نَبِی سَتَرٌ سَوِيٌّ﴾ پاشان چاره‌رووسی له‌وانه‌ی که‌تاون
 و خراپه‌یان کرد سه‌خترین سترایه (که‌دوره‌خه) ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ آيَةٌ﴾ له‌بدر نه‌وه‌ی دوریان به‌هیتا
 به‌نایه‌ته‌کائی خوا ﴿وَكُلُّ بَدِشْتَهْرٍ﴾ و هه‌میشه‌گانه‌یان پی ده‌کرد ﴿تَنْبِيذُ خَلْقٍ﴾ خوا
 له‌سهره‌تاوه‌ناده‌می (دروست‌کرد) ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ آيَةٌ﴾ وه له‌پاش (مردیش) دروستی ده‌کانه‌وه ﴿نَبِی سَتَرٌ سَوِيٌّ﴾
 پاشان بولای نمو (خوا) ده‌گه‌ریسه‌وه ﴿وَبِوَعْدُ عَزْمٍ﴾ وه نه‌و روزی قیامت هه‌لده‌سی
 ﴿يَنْتَسِ تَحْرِوُّنَ﴾ تاوانساران هه‌مار و مانومینه‌نمیس ﴿وَمَنْ كُنْ مِمَّنْ شَرَّاهِمَ شَعْمُ﴾ بیگومان به
 ماو به‌ستراره‌کانیدا نکاکارانیک به‌بو تموان ﴿وَمَنْ كُنْ مِمَّنْ شَرَّاهِمَ شَعْمُ﴾ و نه‌وان پی ماو به
 ده‌س به‌به‌ستراره‌کسان (که کردوویان به‌هاویه‌شی خوا) ﴿وَبِوَعْدُ عَزْمٍ﴾ وه روزی
 که قیامت هه‌لده‌سی ﴿يَوْمَ يَنْفَعُ عَمَلُكُمْ﴾ (خه‌لک) له‌و روز‌دا جادعه‌وه‌له‌به‌کتر ﴿وَلَمْ يَكُنْ
 مِمَّنْ وَغَبْنُوْا صَبْحٍ﴾ نهم‌جا که‌سانی که‌باوه‌رسان هتاره‌وه‌چاکه‌کسان کردوه ﴿وَمَنْ
 رَوْضٍ يُخْتَرُونَ﴾ تموان له‌به‌هشتا دلخوش ده‌کرتن ﴿

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾ و نه‌بیشانه‌کانی نوره ﴿لَا تُغْنِي عَنْهُمْ كَيْفَ مُبَرِّءُ﴾ که‌ناسمان و ره‌وی به‌فهرمانی نوره
 و ه‌ستارن ﴿ثُمَّ دَعَا نَادِيَهُمْ﴾ پاشان کاتی (له‌روزی دوا‌ییدا) له‌ره‌وی به‌وه‌بانگتان ده‌که‌ن
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ یه‌که‌سه‌ر نیوه (له‌گوره‌کاشان) دینه‌ده‌رموه ﴿وَلَا تَنْفَعُ فِي شَيْءٍ﴾ له‌وه‌ی
 له‌ئاسمانه‌کان و ره‌ویدایه‌تمها هی‌خوا‌یه ﴿كُلُّكُمْ لَاحِقٌ﴾ هم‌و‌ی‌ان ه‌مر بو‌ئو (خو) که‌ردن
 که‌چس ﴿وَهُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ نه‌و (خو) راتیکه‌به‌دی‌هناسی دمس‌پنکر دوه‌ه ﴿وَلَا يُفِيدُ﴾
 له‌پشان (دوا‌رم‌ی) دو‌وباره‌دروستی ده‌کانه‌وه ﴿وَهُوَ الَّذِي يَخْلُقُ﴾ نعم (دروست کرده‌وه‌ی دورم)
 لای‌خو‌اناسان نره ﴿وَهُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ و ه‌مر بو‌ئوه (ه‌دمو) سیعه‌نیکی به‌رو
 بلند به‌ئاسمانه‌کان و ره‌ویدا ﴿وَهُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ و ه‌مر نه‌وه‌رالی کار دروست ﴿وَلَا تَنْفَعُ﴾
 مثلاً قن‌نیکر ﴿خو) هم‌و‌به‌به‌کشان له‌خودی خو‌تانداسو ده‌هیتنه‌وه ﴿وَلَا تَنْفَعُ﴾
 به‌مکرم شرف، قایا له‌به‌نده‌کاشان دا‌ه‌و‌به‌شانیک ه‌یه‌به‌نیوه ﴿وَلَا تَنْفَعُ﴾
 سوره‌ی له‌و‌رو‌ی و مسامانه‌ی به‌نیوه‌مان دا‌بو‌و به‌جوری نیوه‌و نه‌و به‌دانه‌تیا‌ید یه‌کسان
 ﴿وَلَا تَنْفَعُ﴾ که‌جیت‌نیکر نیکر ﴿وَلَا تَنْفَعُ﴾ له‌وان ده‌ترس (حسایان بو‌یکدن) و نه‌کو‌ترستان به‌که‌سانی و نه‌ك
 خوتان ﴿وَلَا تَنْفَعُ﴾ نابو‌جوره‌بیشانه‌کان بو‌ون ده‌که‌به‌وه (به‌دیزی‌یاسی ده‌که‌هین)
 ﴿وَلَا تَنْفَعُ﴾ بو‌که‌سانی زه‌ریان به‌کار ده‌هین ﴿وَلَا تَنْفَعُ﴾ (وارهان‌لن
 بیت) به‌لکو‌له‌وه‌ی منه‌مان کردشوی نارو‌وی خو‌ریان که‌وش ﴿وَلَا تَنْفَعُ﴾ یی‌شاره‌ه‌ی و نه‌به‌به
 ﴿وَلَا تَنْفَعُ﴾ نه‌صح‌کن (ده‌نوانی) به‌مو‌وی که‌سی سکات که‌خو‌گو‌مری کره‌ین
 ﴿وَلَا تَنْفَعُ﴾ له‌کاینکه‌دا‌بو‌نه‌وان هیچ‌یار‌معنی ده‌رک‌بیه ﴿وَلَا تَنْفَعُ﴾
 که‌واته‌رو‌وی خوت ریک‌بکه‌ره‌نایی نیسلام و باک و رست بو‌خو ﴿وَلَا تَنْفَعُ﴾
 (شوی‌ی‌نایی) یه‌کتابه‌رمستی بکه‌وه، نه‌و‌نایسه‌ی که‌خو‌ای گموره (له‌سره‌ماوه) نره‌نی‌پاکی
 مرو‌فی له‌سره‌دروست کس‌دوه ﴿وَلَا تَنْفَعُ﴾ نایس و دروست‌کراوه‌کانی خو‌ای‌هیچ‌جور
 گورانی بو‌سی به‌﴿وَلَا تَنْفَعُ﴾ نه‌و (نایسه‌ی باسکرا) ه‌مر نه‌وه‌نایی ریک‌و‌راسته
 ﴿وَلَا تَنْفَعُ﴾ به‌لام رو‌ربه‌ی ناده‌سی مارتس ﴿وَلَا تَنْفَعُ﴾
 ان‌نوه ﴿وَلَا تَنْفَعُ﴾ بو‌لای خو‌ای‌بکه‌ره‌به‌وه و ه‌مر له‌ویش به‌ترس،
 و نه‌به‌چاکی بو‌زه‌کاشان نه‌محام‌بندن ﴿وَلَا تَنْفَعُ﴾ و نه‌ه‌و‌به‌ش داسه‌ران مه‌ین ﴿وَلَا تَنْفَعُ﴾
 ﴿وَلَا تَنْفَعُ﴾ له‌وانه‌ی که‌نایسه‌که‌بان به‌ش به‌ش کرد ﴿وَلَا تَنْفَعُ﴾ و بو‌ون به‌چه‌ند‌کو‌مه‌ل
 و ده‌سته‌به‌که‌وه ﴿وَلَا تَنْفَعُ﴾ ه‌مر کو‌مه‌لی‌کان نه‌و (نایسه‌ی) خو‌یان دل‌خوش ﴿وَلَا تَنْفَعُ﴾

﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ و ه هه کاتی ریا (و گران و بی یارانی) بکوی له‌خه‌لکی (هاویه‌ش دانه‌بو
 حوا) ﴿دَعْوِیْهِمْ شَیْئٌ﴾ هاوار بو په‌روهر دگاریان تمن و بز لای نه‌و ده‌گه‌پنه‌وه ﴿لَمَّا دَعَا أَهْلَ مَدِیْنَةٍ
 رَحْمَةً﴾ پاشان کاتی له‌لایه‌ر خویه‌وه په‌رحمت و زیانی خوشیان بین مذات ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ کتوبر ده‌سته‌یه‌ک
 له‌ران ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ هاویه‌ش بو په‌روهر دگاریان دادمیس ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ (لیان گه‌ری)
 ما سبله و بی نه‌ران بی و دان به‌یس نه‌و چاکانه‌ی که لیمه پشان دارون ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ جادار موثر و له‌ره‌ت
 و هر گری له‌زین ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ نه‌معا له‌مه‌و دوا ده‌رات (چیان به‌سهر دیت) ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾
 شنبه ﴿لَمَّا دَعَا أَهْلَ مَدِیْنَةٍ﴾ هاوار بو مار دوان ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ که ده‌ساره‌ی له‌وه‌ی نه‌ون
 کردوب نه‌ته هاویه‌ش خرابدوی ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ و ه کاتی به‌رحمت و چاکه‌یه‌ک به‌خه‌لک
 به‌دیس ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ پنی دلخوش ده‌س ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ و ه نه‌گر ریانیکیان نووش بیتت ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾
 آینه‌ت ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ به‌موی کرده‌وه‌ی خرابانه‌وه ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ کتوبر می هیوا ده‌س (له‌به‌ره‌ی خوا) ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾
 ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ نایا نه‌وانه به‌یان رانیوه که به‌راستی خوا ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ پوری فراون
 یان کهم ده‌کات بز هه‌ر که‌س که‌یه‌وست ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ بیگومان له‌وه‌دا (به‌سکرا)
 چه‌مدیس به‌لکه‌ه‌یه‌بو نه‌وانه‌ی باوه‌ر ده‌هین ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ که‌واته خرم مانی خوی بی‌ده
 ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ هه‌روه‌ها هه‌زار و پپوارانی کهم ده‌ست ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ و ه نه‌وانه‌ی باوه‌ر ده‌هین ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾
 بو که‌سانیت به‌رامندی خوابان ده‌وی چاکتره ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ و هه‌ر نه‌وانه‌ی باوه‌ر ده‌هین ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾
 ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ له‌وه‌ی به‌ساری سوود داوانه‌ه (به‌خه‌لکی) ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ بز له‌وه‌ی
 ریاد بین له‌مال و سامانی نه‌و خه‌لکانه‌دا (ریاتر له‌وه‌ داوانه‌ه پشان ده‌وه‌ه) ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾
 نه‌وه‌ لای خوا هیچ ریاد ماکات (پاداشتی میه) ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ و ه هه‌ر ده‌کات و خیریت
 که‌داوانه‌ه و ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ به‌به‌ستان نه‌بها به‌رامندی خوا بووه ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾
 نه‌وانه‌ه (پاداشتیان) چه‌مد جاره‌ده‌که‌پنه‌وه ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ خوار اتیکه‌نیه‌ی به‌دی
 هیواوه‌ نه‌پشان پوری پی داون ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ دواتر ده‌تان مرتبی له‌پاشان ریندروتان
 ده‌کانه‌وه ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ نایا هیچ به‌ک له‌وه‌هاویه‌شانه‌ی بو خوانان دانه‌ما هیه‌ه ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾
 تر شئی ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ هیچ شتی له‌وانه‌(ی خوا) بکات ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ پاکی و به‌وری بز خو له‌وه‌ی
 نه‌وان ده‌یکمه‌هاویه‌شی ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ خرابه‌ه (به‌لا و شیوان و ده‌رد) له‌وشکانی
 (ره‌وی) و ده‌رب‌دا ده‌ر که‌وتووه ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ به‌موی نه‌و خرابانه‌ی خه‌لکی کرده‌یه
 ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ بز له‌وه‌ی (توله‌ی) همدی له‌وه‌ (خرابانه‌ی) کرده‌یه‌ه پشان به‌چه‌ژی ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾
 ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ بو نه‌وه‌ی مگه‌رنه‌وه (له‌خرابه‌کاری) ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾

﴿قَا بَرُوْنِیْ لَّا اَیْسَ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بَلٰی مَر مَوٰلِدَا لِمَکَرِمِیْنِ ﴿وَقَاتِلْکَ لَکَ غَیْبَهُ نَّیْسَ مِّنْ نَّوْءِ﴾
 نه‌محا سه‌ریج بده سه‌ر نه‌مجامی نه‌واته‌ی له‌پیش (تیوه‌وه) بوون چون نوو ﴿کَلَّ عَکْرُهُمْ شَرِّکِیْنِ﴾
 که‌روریه‌یان هاوبه‌ش دانهر بوون نو خو ﴿وَقَاتِلْکَ لَکَ غَیْبَهُ نَّیْسَ مِّنْ نَّوْءِ﴾ که‌واته پوروی خوت مکه‌ره
 ئاییی ریث و راست ﴿مِّنْ قَبْلِیْ یَّأْتِیْ نَوْءٌ﴾ له‌پیش نه‌وه روزی بیست ﴿لَا تُرٰی مِنْهُ﴾ له‌لایه‌ن
 خواوه که‌گیرانه‌وه‌ی بو نییه ﴿یَوْمَ یُحٰیضُوْنَ﴾ له‌و روزمدا خه‌لکی جبانسه‌وه نه‌به‌کتر ﴿مِّنْ کَفَرٍ﴾
 له‌به‌کتره ﴿هٰذَا کَیْدٌ مِّنْ یَّوْمَیْنِ یَاوَدُّ یَوْمَیْنِ یَهْکَدِیْ لَهٗ مَسْرَهٗ﴾ ﴿وَمَنْ عَمِلْ صٰلِحًا﴾
 هدر که‌سبیش کرد ده‌وه‌ی چاکس کردیت ﴿بَلَاغٌ لَّیْسَ بِهٖ نَوْءٌ﴾ نه‌وه شویش بو خویس (له‌نه‌ه‌شتند)
 ناماده ده‌کس ﴿یٰحٰیثُ یَّأْتِیْ مَوٰدِعُہُمْ کَیْصِبُ﴾ بو نه‌وه‌ی که‌سانی که‌ باوریان هیناوه‌و کرد ده‌وه‌ی
 چاکسان کرد ده‌وه‌ پداشتیان داته‌وه ﴿مِنْ غَیْبِهِ﴾ له‌میه‌ره‌مانی و چاکس‌خوی ﴿یَا لَیْسَ لَکَ لِمَکَرِمِیْنِ﴾
 به‌راستی نه‌و (خوا) بی باوه‌رانی خوش ساوی ﴿وَمِنْ غَیْبِهِ﴾ وه‌له‌یشانه‌کانی نه‌و (خو به)
 ﴿لَا یُرٰی مِنْهُ اِلَّا حَیْثُ یُرٰی﴾ که‌چه‌مدایه‌کی مزده‌هر (مبارکی نار) ده‌بیری ﴿وَمِنْ غَیْبِهِ﴾ بو نه‌وه
 همدی به‌ (داری) به‌ره‌بی خویشان بی بچه‌زی ﴿وَمِنْ غَیْبِهِ﴾ و نه‌وه‌ی که‌شیه‌کان به‌هرمانی
 خو (به‌و بیه) بوون و بگه‌ریس ﴿رَسْمٌ مِّنْ صَبَءٍ﴾ و بو نه‌وه‌ی مه‌دوای پوری نه‌و (خوا) د بگه‌ریس
 (به‌ده‌ریاد) ﴿وَمِنْ غَیْبِهِ﴾ تاشوکرانه‌ بژیری خوا بی ﴿وَمِنْ غَیْبِهِ﴾ سویند به‌خوا
 به‌ر مئی بیش نو (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) یٰر دُو مٰنَہٗ ﴿یٰر دُو مٰنَہٗ﴾ بیعه‌مه‌رانیك بو لای گه‌له‌کانی
 ﴿یٰر دُو مٰنَہٗ﴾ نه‌محا مو‌عجیره و به‌لکه‌ رووه‌کانیان بو هینان (به‌لام باوه‌ریان به‌هین)
 ﴿فَاَنْقَبْ مِّنْ بَیْنِ حَرَمَیْنِ﴾ نه‌مجا توله‌مان سه‌مد له‌وانه‌یان ناوانیان کرد ﴿وَلَا حَفَّ غَیْبُ نَصْرِیْ لِمُؤْمِنِیْنَ﴾
 وه‌پارمه‌تداسی باوه‌رداران و سه‌ر حستیان هه‌ق و مابیکه‌ له‌سه‌رمان ﴿لَا یُرٰی مِنْهُ اِلَّا حَیْثُ یُرٰی﴾ خوا
 رایتیکه نه‌و بیامه‌ ده‌بیریت ﴿مَنْ یَّرٰی سَعَابَ﴾ بو نه‌وه‌ی هموره‌کان به‌حولینس (بگه‌ریس) ﴿مِنْ غَیْبِهِ﴾
 ﴿لَا یُرٰی مِنْهُ اِلَّا حَیْثُ یُرٰی﴾ نه‌محا له‌و (هه‌وره‌خوا) چون به‌وی ملاوی ده‌کاته‌وه نه‌ناسماد، ﴿وَمِنْ غَیْبِهِ﴾ وه
 نه‌و (هه‌وره) ده‌کاته‌و بارچه‌یه‌ک (و کویان ده‌کاته‌وه له‌سه‌ر به‌کتر) ﴿مَنْ یَّرٰی سَعَابَ﴾ نه‌محا
 ده‌بیسی قه‌نره‌ قه‌نره‌ی نار له‌ بیوانی هموره‌که‌وه ده‌باریت ﴿مَنْ یَّرٰی سَعَابَ﴾ نه‌محا
 کاتی (خوا) نه‌و بارانه‌ بیرینی بو (وولات وزه‌وی) هدر کام له‌به‌ده‌کانی که‌بیه‌وی ﴿وَمِنْ غَیْبِهِ﴾
 کتوپر دلخوش و شادمان دس (به‌و نارانه) ﴿وَمِنْ غَیْبِهِ﴾ بو نه‌وه‌ی که‌بیه‌وی ﴿وَمِنْ غَیْبِهِ﴾
 نه‌وه‌ی یاران به‌سه‌ریانده‌ بیاری ﴿نَسْمُوتُ﴾ بی هیوا و ماتومید بوون ﴿وَمِنْ غَیْبِهِ﴾
 نه‌محا سه‌یری ئاسه‌واری نارانی خوانکه (و مک کشتوکال و گزو گیا و درخت) ﴿یٰر دُو مٰنَہٗ﴾
 متوبه ﴿چون ره‌وی ریندو ده‌کاته‌وه دوی مردن و ووشک بووم﴾ ﴿یٰر دُو مٰنَہٗ﴾ به‌راستی
 هدر نه‌و خوابه‌ ریندو که‌ره‌وه‌ی مردووانیشه ﴿وَمِنْ غَیْبِهِ﴾ وه‌ره‌ نه‌ویش به‌ده‌سه‌لانه
 به‌سه‌ر هه‌موو شتکلا ﴿

﴿رَبِّیْ اَرْحَمُ رَحْمَةً﴾ سونید نه‌خوانه‌گه‌ر بایه‌کی تو میدی (ره‌مه‌بد) میریس ﴿قُرْآنُ مُقْتَضَرٌ﴾ حاتم
 (هه‌وره یا کشتو کاله‌که‌یان) ده‌بیس ره‌ره‌د بوویس ﴿عَمُّوْهُ مِنْ عَدُوِّهِ کُفْرُوْهُ﴾ له‌باش نه‌و (ریانه)
 هه‌ر تا شو‌کری ده‌کهن ﴿وَ اِنَّکَ لَا تَسْمَعُ کَلِمًا﴾ چونکه‌به‌راستی تو (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿اَلَا تَاْتَانِیْ
 بِهٖ مَرَدُوْرًا﴾ کافران) بیستیت ﴿وَلَا تَسْمَعُ کَلِمًا﴾ و تاوانی مانگه‌وارت به‌که‌ر ب (کافران)
 بیستینی ﴿وَ اِنَّ مَذِیْرَہٗ﴾ کانی روو و ده‌گیر لیت به‌بشت نیکر ده‌وه ﴿وَ اِنَّ اَبَدَ اَلْعَمْرِ لَیْسَ
 بِمِیْقَاتٍ﴾ و نه‌سو بریموویسی که‌ری نایسایان بیت (بر گاریان که‌یت) له‌گو میری یان ﴿اِنَّ سَمْعَ اَلَا
 مِنْ اَوْفَرِ مَعْرِیْہٖ﴾ تو نه‌بها نه‌که‌سانن ده‌شنه‌وتی که‌ به‌نیشانه‌کانی نیمه‌ ناوہ ده‌هیس ﴿وہم مُّسْمَوْنَ﴾
 چوبکه‌ نه‌وانه‌ گه‌ردن که‌چس (بو بانگ و هه‌رمانی سو) ﴿اِنَّہٗ لَیْسَ بِکَلِمٍ مِّنْ سَمْعٍ﴾ خو رائیکه
 نیوہی دروست کر دووه‌ له‌ لاواری (لاواری تو نه‌و بیچو و صدالی شبیره‌ خو) ﴿اِنَّہٗ لَیْسَ بِکَلِمٍ مِّنْ اَعْدٍ
 مِّنْہٗ﴾ پاشان دو ی لاواری به‌هیری کردون (سوون به‌ لاو) ﴿اِنَّہٗ لَیْسَ بِکَلِمٍ مِّنْ اَعْدٍ مِّنْہٗ﴾
 له‌دو ی به‌هیر کردشان لاوار و پیرتان ده‌کات ﴿اِنَّہٗ لَیْسَ بِکَلِمٍ مِّنْہٗ﴾ خوا هه‌رچی بویت دروستی ده‌کات
 ﴿وَقَدْ تَعْلَمُ اَنَّہٗ﴾ و هه‌ر نه‌وہ رانای به‌ ده‌سه‌لات ﴿اِنَّہٗ لَیْسَ بِکَلِمٍ مِّنْہٗ﴾ و ده‌پوزی قیامت
 هه‌لده‌سی ﴿اِنَّہٗ لَیْسَ بِکَلِمٍ مِّنْہٗ﴾ تاوانیاران سوید ده‌خوون (له‌دوبادا یا له‌به‌ر روح دا) ﴿اِنَّہٗ لَیْسَ بِکَلِمٍ مِّنْہٗ﴾
 سادوہ ته‌بها ساتیک ماوہ به‌دوہ (له‌دوبادا) ﴿اِنَّہٗ لَیْسَ بِکَلِمٍ مِّنْہٗ﴾ هه‌ر به‌ر ویتنه‌ نه‌وان له‌دوبادا
 لاوان له‌راستی ﴿اِنَّہٗ لَیْسَ بِکَلِمٍ مِّنْہٗ﴾ و ده‌که‌سانی که‌رانباری و نیمادیان بین در اوہ و رپان
 ﴿اِنَّہٗ لَیْسَ بِکَلِمٍ مِّنْہٗ﴾ سوید به‌خوا به‌راستی نیوہ له‌ (به‌ر ره‌خدا به‌ پی بریاری) نو سوری
 خوا هه‌ت رزوی ریدو و بوو سه‌وہ ماوہ به‌دوہ ﴿اِنَّہٗ لَیْسَ بِکَلِمٍ مِّنْہٗ﴾ نه‌مجا نه‌سه‌ رزوی ریدو و بوو نه‌وہ
 ﴿وَلَیْسَ بِکَلِمٍ مِّنْہٗ﴾ به‌لام نیوہ به‌تان ده‌رانی (راسته و دیتہ دی) ﴿اِنَّہٗ لَیْسَ بِکَلِمٍ مِّنْہٗ﴾
 مقرر نه‌ن ﴿جانہ و رزہ‌دا که‌سانیت که‌سه‌میان کر دووہ، به‌هانه‌و بیانو و میانه‌وہ سو و دیان بین مانگه‌ به‌بیت
 ﴿وَلَا تُفَسِّرُوْہٗ﴾ و نه‌وان داوایان لی ماکری خوا له‌ حقیداری بکه‌ن ﴿وَ اَعَدَّ صَرْبَہٗ مِّنْہٗ﴾
 سوید به‌خو به‌راستی هیت و مانه‌ته‌وہ بو خه‌لکی ﴿اِنَّہٗ لَیْسَ بِکَلِمٍ مِّنْہٗ﴾ له‌م فور تانه‌دا به
 هه‌سور جووہ سووہ و ماسیت ﴿رَبِّیْ جَشْفُ اَعْدِیْہٖ﴾ نه‌مجا به‌راستی نه‌گه‌ر بیشانه‌یه‌ کیان بو بینی
 ﴿اِنَّہٗ لَیْسَ بِکَلِمٍ مِّنْہٗ﴾ دلیاس نه‌و بی مروایانه‌ دلیس ﴿اِنَّہٗ لَیْسَ بِکَلِمٍ مِّنْہٗ﴾ نیوہ هه‌ر دراست
 و به‌نالی (له‌مه‌ سیجره) ﴿اِنَّہٗ لَیْسَ بِکَلِمٍ مِّنْہٗ﴾ تا سو جووہ خوا مور ده‌بیت ﴿اِنَّہٗ لَیْسَ بِکَلِمٍ مِّنْہٗ﴾
 به‌سه‌ر دلی نه‌وانه‌ی که‌سی ناگسا و نمرانن ﴿اِنَّہٗ لَیْسَ بِکَلِمٍ مِّنْہٗ﴾ حادان به‌خودا بگره‌ بیگو مان
 به‌لینی خوا راسته ﴿اِنَّہٗ لَیْسَ بِکَلِمٍ مِّنْہٗ﴾ تاوہ کو نه‌وانه‌ی بین ماوہ‌ردن له‌ (ثابسی) راست لات
 به‌دون و بیرارت به‌که‌ن ﴿

سورمى ﴿ الفجر ﴾

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ به‌ناوی خورای به‌حشده‌ی میهره‌بان

﴿ اِنَّهٗ بِهٖ (الفجر، لام، میسم) نه‌خوسر ته‌مویه خورایان اتره به ماناکه‌ی بورانبری ریاتر سه‌پری
 سوره‌نای سوره‌تی (الفجر) بکه ﴿ اِنَّهٗ بِهٖ نَحْسِبُ الْحَكِيمِ ﴾ نعم نایه‌مانه له‌نایه‌ته‌کسی
 قورنای پر له‌حیکمه‌ت و دانایی به ﴿ اِنَّهٗ بِهٖ رَحْمَةً رَّحِيمٍ ﴾ (هوی) ریمووی و به‌ره‌بین یز
 چاکه‌کاران ﴿ اَللّٰهُ يَشْهَدُ عَسَاۤءَ اَنْ تَقُوۡلَ رِكُوۡا ۚ ۙ اِنَّهٗ وَاهٍ یَّكُوۡنُ ۙ بِهٖ جَنۡدِیۡنَ ۙ وَهٖ کَاتَ ۙ وَهٖ
 اَلْاَجْرَ ۙ وَهٖ ۙ عَرۡوۡهٖ ۙ اَوۡهٖ ۙ پته‌ویان سه‌روزی دواپی هه‌به ﴿ اِنَّهٗ بِهٖ رَحْمَةً رَّحِيمٍ ﴾ نه‌و به
 له‌سه‌ر ریمووی له‌لایه‌ن به‌رو مردگار یانه‌وه ﴿ اِنَّهٗ بِهٖ رَحْمَةً رَّحِيمٍ ﴾ وه‌هر نه‌و ۙ پرگار ۙ
 ﴿ اِنَّهٗ بِهٖ رَحْمَةً رَّحِيمٍ ﴾ هه‌مدی له‌جده‌کی هه‌به ۙ فسه‌ و به‌سی به‌یوه‌ ده‌کری (وه‌ك نه‌سه‌به
 و گوراس و مؤسقا) ﴿ اِنَّهٗ بِهٖ رَحْمَةً رَّحِيمٍ ﴾ نو‌ته‌وی به‌هراس خه‌لك له‌ره‌گی خو‌گو‌م‌ره‌ک‌ت
 ﴿ اِنَّهٗ بِهٖ رَحْمَةً رَّحِيمٍ ﴾ وه‌ریگی خور ده‌کاته‌جیگی گاته‌و لاقرنی ﴿ اِنَّهٗ بِهٖ رَحْمَةً رَّحِيمٍ ﴾ نه‌و به‌سرای
 ریسوا‌ک‌ری ۙ نو‌ه‌به ﴿ اِنَّهٗ بِهٖ رَحْمَةً رَّحِيمٍ ﴾ وه‌هر کاتی نایه‌ته‌کاتی نیمه‌ی به‌سه‌رده‌به‌خوسر ته‌وه
 ﴿ اِنَّهٗ بِهٖ رَحْمَةً رَّحِيمٍ ﴾ پرو و‌رده‌گیریت به‌خو به‌گه‌وره‌ رانیکه‌وه ﴿ اِنَّهٗ بِهٖ رَحْمَةً رَّحِيمٍ ﴾
 هه‌روه‌ك به‌پیستین، با‌هه‌روه‌ك له‌هه‌ردو و‌گو‌یچکه‌یدا‌ک‌ری ۙ سنی ﴿ اِنَّهٗ بِهٖ رَحْمَةً رَّحِيمٍ ﴾ ده‌ی
 (له‌ی مو‌حه‌مه‌وه) ۙ مرده‌ی به‌مری به‌سرایه‌کی سه‌خت ﴿ اِنَّهٗ بِهٖ رَحْمَةً رَّحِيمٍ ﴾ ۙ به‌سرایه‌کی سه‌خت
 بنگومان له‌وانه‌ی با‌وه‌ریان هه‌اوه‌ و‌ک‌رده‌وه‌ چاکه‌کانیان له‌محام داوه‌ ﴿ اِنَّهٗ بِهٖ رَحْمَةً رَّحِيمٍ ﴾ یونه‌وه‌ به‌هه‌شانی
 پرمار و‌بیمه‌ت هه‌به ﴿ اِنَّهٗ بِهٖ رَحْمَةً رَّحِيمٍ ﴾ هه‌ما هه‌تایه‌ ده‌میشه‌وه‌ تیه‌ده‌ له‌وه‌ به‌لشکی
 به‌سته‌ له‌خواوه‌ ﴿ اِنَّهٗ بِهٖ رَحْمَةً رَّحِيمٍ ﴾ وه‌هر نه‌و رانی بالاده‌سنی کار به‌جی به ﴿ اِنَّهٗ بِهٖ رَحْمَةً رَّحِيمٍ ﴾
 آسمون به‌یوره‌ده‌ده‌ (خورا) ناسمانه‌کاتی دروست کردوه‌ به‌ی هیچ‌ک‌زه‌که‌وه‌ له‌ستو و‌بیت که‌ته‌وه‌
 پیسین ﴿ اِنَّهٗ بِهٖ رَحْمَةً رَّحِيمٍ ﴾ وه‌له‌ره‌ویدا‌چهندان شاخی له‌نگه‌ر دا‌کو‌ناوی داناه‌وه‌ ﴿ اِنَّهٗ بِهٖ رَحْمَةً رَّحِيمٍ ﴾
 نه‌وه‌ی به‌تانه‌رویی و‌به‌جولن له‌زیر تانه‌ا ﴿ اِنَّهٗ بِهٖ رَحْمَةً رَّحِيمٍ ﴾ له‌هه‌مو و‌جوره‌ ریمه‌وه‌ریکی تیه‌ده‌
 بلا و‌کر دوتوه‌وه‌ ﴿ اِنَّهٗ بِهٖ رَحْمَةً رَّحِيمٍ ﴾ وه‌له‌ناسمانه‌وه‌ بارانمان بارانفوه‌ ﴿ اِنَّهٗ بِهٖ رَحْمَةً رَّحِيمٍ ﴾ ۙ به‌سرایه‌کی سه‌خت
 به‌هوی له‌و (بارنه‌وه‌) له‌ره‌ویدا‌هه‌مو و‌جوره‌ پروه‌کیکی به‌که‌لك و‌جوانسان پروانه‌وه‌وه‌ ﴿ اِنَّهٗ بِهٖ رَحْمَةً رَّحِيمٍ ﴾
 ﴿ اِنَّهٗ بِهٖ رَحْمَةً رَّحِيمٍ ﴾ نه‌مه (باسکرا) دروست کراوی خوایه‌ ﴿ اِنَّهٗ بِهٖ رَحْمَةً رَّحِيمٍ ﴾ ده‌ی به‌شانم
 به‌من له‌و (بت و‌به‌ستر و‌انه‌ی) بی‌جکه‌ له‌خودان چان دروست کردوه‌وه‌ ﴿ اِنَّهٗ بِهٖ رَحْمَةً رَّحِيمٍ ﴾ ۙ به‌سرایه‌کی سه‌خت
 (هیچ‌چان دروست به‌کردوه‌وه‌) به‌لکو‌سته‌مکاران له‌گو‌م‌رای به‌کی ناشکران ۙ

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا نَعْمًا كَثِيرًا﴾ سوید نه‌خوا به راستی دانای و حیکمه‌ماندا به لوقمان ﴿يَا شَكْرًا﴾
 (و بمان ووت) سو یاسی خوا بکه ﴿وَمِنْ شُكْرٍ بِمَنْزِلِ شُكْرِ حَبِيبٍ﴾ جا هدر که من شو کرانه بزیری
 خوا بکات نموه بنگومان شو کرانه بزیری (بو قارایج و سوودی اخوی ده‌کات ﴿وَمِنْ كَفَرٍ بِمَنْزِلِ كَفَرِ عِيٍّ﴾
 خسته) هدر که پیش با سو یاسی کردی (ویانی به‌خو به‌گه‌یاندوره) نموه بنگومان خو بی بیاری
 سو یاس کراره ﴿يَا قُلْ لِّعَلِّكُمْ غُرُوبًا﴾ (نه‌ی موحه‌مهده) یاسی نه‌وکانه بکه
 که لوقمان به‌کوپه‌که‌ی ووت که ناموزگاری ده‌کرت ﴿يَا لَأَشْرَىٰ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ﴾ (ووسی) نه‌ی کوپه
 شیرینه‌که‌م هاویه‌ش بو خوا دامی ﴿يَا سِرَّ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلٍ﴾ چونکه به‌راستی هاویه‌ش دانای بو خوا
 مسته‌میکی رور گه‌وره‌به ﴿وَرَوْضٍ لِّمَنْ يَّزِيدُ﴾ وه‌ده‌رمانمان داوه به‌ناده‌می (به‌چاکی هدلس
 و که‌وت کردن به‌گه‌ن) دایک و باوکیدنا ﴿حَمْدٌ مِّنْ وَفْقٍ لِّعَلِّكُمْ دَابِئُكُمْ﴾ دایکی هدلی نه‌گری به‌دو و گیانی
 (پیی لاوردی) لاوردی له‌دوای لاواری ﴿وَمَصْدَقٌ لِّمَنْ يَّزِيدُ﴾ و برینه‌و‌ی له‌شیر له‌ (دو نه‌می)
 دو و سالی‌وه ﴿يَا شَكْرًا بِمَنْزِلِ شُكْرِ حَبِيبٍ﴾ (وه‌ده‌رمانمان به‌ناده‌می دا) که سو یاس‌گورری من (خو)
 و باوک و دایکت بکه ﴿يَا سِرَّ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلٍ﴾ تمها بولای منه گه‌رانه‌و‌تان ﴿يَا سِرَّ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلٍ﴾
 وه‌نه‌گه‌ر (باوک و دایکت) نه‌به‌ری هه‌ولیان داله‌گه‌لت بونه‌و‌ی شنی بکه‌یت به‌هاویه‌شی
 من ﴿يَا سِرَّ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلٍ﴾ که هیچ را باری به‌کت پیی سی به‌نه‌وه‌ گویرابه‌لیان مه‌که
 ﴿وَرَوْضٍ لِّمَنْ يَّزِيدُ﴾ به‌لام له‌دو بپادا رور به‌چاکی هاو رینه‌تی وه‌لسو که و تپان له‌گه‌لدا
 بکه ﴿وَرَوْضٍ لِّمَنْ يَّزِيدُ﴾ و شویس پر باری که‌سبک بکه‌وه‌ که به‌دلسوری گه‌راوه‌نه‌وه‌ بولای من
 ﴿يَا سِرَّ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلٍ﴾ (له‌دو و روردا) گه‌رانه‌و‌تان تمها بولای منه ﴿يَا سِرَّ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلٍ﴾ نه‌معا
 هه‌والشان ده‌ده‌من به‌و کرد ده‌وانه‌ی که کرد و مانه ﴿يَا سِرَّ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلٍ﴾ (القمان ووتی) نه‌ی کوپه شیرینه‌که‌م
 ﴿يَا سِرَّ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلٍ﴾ به‌راستی له‌و (چاکه و ناوانه) نه‌گه‌ر کبشی نو وه‌خه‌رنه‌له‌به‌کیش بیت
 ﴿يَا سِرَّ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلٍ﴾ له‌ساو به‌ردیکدا پان له‌ماو ناسمانه‌کان پان له‌ره‌ری ده‌بیت
 ﴿يَا سِرَّ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلٍ﴾ خوا (له‌قیامت دا) ده‌به‌نی ﴿يَا سِرَّ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلٍ﴾ به‌راستی خوا و ورده‌پیس و نه‌گه‌داره
 ﴿يَا سِرَّ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلٍ﴾ نه‌ی کوپه شیرینه‌که‌م بویژ به‌جی بیته ﴿يَا سِرَّ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلٍ﴾
 و ده‌رمان بکه به‌چاکه و بریگری بکه له‌خه‌ربه ﴿يَا سِرَّ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلٍ﴾ هوگر و نه‌نارام به‌له‌سمر هدر به‌لار
 باخوشی به‌ک تو و شت دی ﴿يَا سِرَّ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلٍ﴾ بنگومان نموه له‌وکاره گه‌ورانه‌به‌ که خوا پتو بیستی
 کرد و وه ﴿يَا سِرَّ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلٍ﴾ و وو له‌خه‌لت و مره‌گیره ﴿يَا سِرَّ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلٍ﴾ و به‌که‌شحه
 و فیره‌وه‌ مه‌رو به‌ره‌وید ﴿يَا سِرَّ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلٍ﴾ چونکه به‌راستی خوا هیچ خونه‌رن و اینکی
 شاناری که ریخوش ناوی ﴿يَا سِرَّ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلٍ﴾ وه‌له‌رو شتندا مام ناوهدی به‌ (به‌هیوش به‌به‌ده‌ه)
 ﴿يَا سِرَّ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلٍ﴾ (له‌فقه‌کردندا) ده‌نگت نرم بکه‌روهه ﴿يَا سِرَّ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلٍ﴾ به‌راستی
 باخوش تریسی ده‌بگه‌کان ده‌میگی (سه‌ره‌ی) گوندرنزه ﴿

﴿الرَّحْمَنُ الَّذِي فِي يَدَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ نایا نه تان رانیوه که به راستی خوا را می هیناوه بوتان ﴿فَإِنِّي مُسَوِّدٌ لِّأَرْضِهَا﴾
 نه وهی له ناسمانه کان و نه وهی له روهی دایه ﴿وَأَسْفِیْکَ یَعْنِی﴾ وه نیمه ده کانی و شتووه به سه راناندا
 ﴿مُطَهَّرٌ وَبَکِیَّةٌ﴾ چ دیار و ناشکرا و چ به بهان و مادیاره ﴿وَمِنْ مَدَیْنٍ مِنْ نَجْدٍ رَیَّ کَبَیْرَةٍ﴾ همدی له نه ده می
 موجوده به و دهمه قالی ده کات له باره ی خواوه ﴿بِیْتِیْمٍ وَزَافِلَةٍ کَوْنِیْ فِیْهِ﴾ به یی هیچ رانیاریه ک یان
 پیسوویه ک یان کتیک ی روور و ناشکرا ﴿وَدِیْنِیْ﴾ وه کانی بیان بو تری ﴿شَیْعُوهُ لَرَبِّهِ﴾
 شوی نه و (نایه) بکهون خوا بار دوویه تی به خوا روه ﴿وَهُوَ یَسْتَعِیْذُ بِعَبْدِهِ عَنِ النَّارِ﴾ ده لیس به خیر
 به لکو نیمه شوی نه و (نایه) ده که ویس که باو باپیر انمان له سه ری موون ﴿وَأَوَّلَ کَانَ مُسْتَعِیْذُ یَدْعُوهُ﴾
 نه که رچی شه پتن یانگیان بکات ﴿بِیْتِیْمٍ وَنَجْدٍ﴾ بو سرای ناگری هه لکیر ساوی دؤره ح ﴿وَمِنْ مَدَیْنٍ وَبَکِیَّةٍ﴾
 هه که سیک به راستی پروینکاته خوا (منکه چی نه رمانه کانی له و بخت) ﴿وَهُوَ مُخْبِرٌ﴾ و چاکه کار بیت
 (له گوشتار و کرداریدا) ﴿وَمِنْ مَدَیْنٍ وَنَجْدٍ﴾ نه وه بنگومان دهستی گرنوره به به هیر ترس دهسته گیره وه
 (که به که خوا به رستی ولایسی پیووری لیسلامه) ﴿وَمِنْ مَدَیْنٍ وَبَکِیَّةٍ﴾ وه سه رنه بجای هه موو کاریک نه بها سولای خوا به ﴿وَمِنْ مَدَیْنٍ وَنَجْدٍ﴾
 وه هه که س بی سروا بوو باپی پروایسی به که ی خه هه تارت مه کات ﴿بِیْتِیْمٍ وَنَجْدٍ﴾
 گهر به و دیان نه بها سولای نیمه به ﴿وَمِنْ مَدَیْنٍ وَبَکِیَّةٍ﴾ نه بها هه والیان ده ده یی به وهی کردوویه به
 ﴿وَمِنْ مَدَیْنٍ وَبَکِیَّةٍ﴾ به راستی خوا به وهی له ماو دله کاندایه ناگادیره ﴿وَمِنْ مَدَیْنٍ وَبَکِیَّةٍ﴾ که من نار
 و نیمه بیان پی ده ده یی (له دویدا) ﴿وَمِنْ مَدَیْنٍ وَبَکِیَّةٍ﴾ له پاشان ماچاریان ده که بن که
 پرویه نار سرای مه خته وه ﴿وَمِنْ مَدَیْنٍ وَبَکِیَّةٍ﴾ سویند به خوانه گهر پر سپاریان
 لی بکهیت کی ناسمانه کان و روهی دروست کردووه ﴿وَمِنْ مَدَیْنٍ وَبَکِیَّةٍ﴾ بیگومان ده لیس خوا
 (له ی موحه مده دیکه) بلی سوپاس بو خوا (که دان به راستی به دا ده یی) ﴿وَمِنْ مَدَیْنٍ وَبَکِیَّةٍ﴾
 به لام زوویه بیان نارسی ﴿وَمِنْ مَدَیْنٍ وَبَکِیَّةٍ﴾ مولکی خوا به نه وهی له ناسمانه کان و روهی
 دایه ﴿وَمِنْ مَدَیْنٍ وَبَکِیَّةٍ﴾ به راستی هه خوا به یی باری ستایش کراو ﴿وَمِنْ مَدَیْنٍ وَبَکِیَّةٍ﴾
 من شجری لکتر بیگومان نه گهر هه رچی درخت له روهی دایه قهلم و پیووس بیت ﴿وَمِنْ مَدَیْنٍ وَبَکِیَّةٍ﴾
 هه موو ده ریای روهی بیسه مره که ب ﴿وَمِنْ مَدَیْنٍ وَبَکِیَّةٍ﴾ حموت ده ریای تر دوا ی نه وهی
 (ناسکر) بیت به مره که ب ﴿وَمِنْ مَدَیْنٍ وَبَکِیَّةٍ﴾ ووته و رانراوه کانی خوا دوا یی نایه و نه و او مان
 ﴿وَمِنْ مَدَیْنٍ وَبَکِیَّةٍ﴾ به راستی خوا را لی مالامستی کار دروسته ﴿وَمِنْ مَدَیْنٍ وَبَکِیَّةٍ﴾ دروست
 کردی هه مووتان (له سه رنه وانه) و ریدو و کردنه و تان ﴿وَمِنْ مَدَیْنٍ وَبَکِیَّةٍ﴾ وه ک (دروست کردن و
 ریدو کردن وهی) نه بها که سیک وایه ﴿وَمِنْ مَدَیْنٍ وَبَکِیَّةٍ﴾ به راستی خوا بیسری بیایه ﴿وَمِنْ مَدَیْنٍ وَبَکِیَّةٍ﴾

﴿وَلَوْ سَئَرًا دَلَسْتُمُ الْمَوْتَ﴾ نه‌گهر ده‌می کانتك (له‌قامه‌ت دا) تاوانباران ﴿وَلَوْ سَئَرًا دَلَسْتُمُ الْمَوْتَ﴾
 له‌جوروری په‌رورد گاریاندا (له‌خه‌جالتی دا) سهریان داخستووه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ده‌لش)
 نه‌ی په‌رورد گاری شه (نه‌هوی به‌لست یی دایوویس) دسمان و یستمان ﴿وَأَرْجَبَ ثَمَلٌ ضَرِيحًا﴾ ده‌ی
 به‌انگیره‌دوه (بزو دویانا) کرده‌هوی چاك بکه‌ییس ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ به‌راسی نیمه‌ دل‌یابیس (له‌قیامه‌ت)
 ﴿وَأَتَوَيْتُ الْكُتُبَ حَرَمَ الْفِرْعَوْنَ﴾ نه‌گهر به‌اتووستایه رهنمو و به‌مان به‌هه‌موو که‌سی ده‌دا
 ﴿وَكُلَّ حَقٍّ نَقُوتُهُ﴾ به‌لام به‌لشس من چه‌سپاو و جینگیر بووه ﴿لَا مَلَأَ حُمْرًا﴾ که‌یینگومان دوزوح
 پرده‌که‌م ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ له‌جو که‌ و ناده‌می به‌بکرا ﴿وَلَوْ سَئَرًا دَلَسْتُمُ الْمَوْتَ﴾
 که‌واته (سرای دوزوح) به‌چه‌ژن، چونکه‌ که‌بشنس به‌م روزه‌نان له‌بیر کرد بوو ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾
 به‌راسی نیمه‌ش ئیوه‌مان له‌بیر حو‌مان برده‌وه ﴿وَلَوْ سَئَرًا دَلَسْتُمُ الْمَوْتَ﴾ و سرای به‌رده‌وام به‌چه‌ژن ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾
 مکه‌تو بقیه‌س به‌هوی نه‌هوی ده‌نانکرد (له‌دویادا) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه‌ی که‌سانی باوهر
 به‌ل‌په‌به‌کاسی نیمه‌ ده‌هش ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ هور کاسی به‌و (نایه‌تاسه) ناموز گاری بکریس
 نه‌که‌هون به‌روودا به‌سوزده برده‌وه ﴿وَلَوْ سَئَرًا دَلَسْتُمُ الْمَوْتَ﴾ و به‌پاکی ستایشی په‌رورد گاریان ده‌که‌ن
 ﴿وَلَوْ سَئَرًا دَلَسْتُمُ الْمَوْتَ﴾ و خویان به‌گوره‌دانایس ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه‌یشتیان دوزوح
 نه‌که‌وینه‌وه له‌جینگای خه‌وتیان (واته) له‌خه‌وه‌لده‌س موشو بو‌یز کردن ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾
 هوار و براله‌په‌رورد گاریان ده‌که‌ن به‌ترس و هیواوه ﴿وَلَوْ سَئَرًا دَلَسْتُمُ الْمَوْتَ﴾ و له‌و‌روری و ساهه‌ی
 پیمان داوون ده‌به‌خشن ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه‌مجا هیچ که‌س ناراسی ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ چی
 شاراوته‌وه بویان له‌ (به‌هه‌شت دا که‌هوی) که‌شبووی چاوه‌کاس ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه‌م
 یاد‌شته (ده‌درنه‌وه) به‌هوی شه کرده‌وانه‌ی که‌ کردیانه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ده‌ی کایا که‌سی
 نیمه‌اند، بو‌وین ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ وک که‌سیکه‌ ده‌رچووی له‌ نیمان (و فاسق بو‌ویت) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾
 هورگیر چوبیه‌ک یس ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ و عیو صلیح ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ حانه‌وانه‌ی که‌ باوه‌ریان هیناوه و کرده‌وه
 چاکه‌کاتیان کردووه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه‌وه به‌هه‌شتایکی پر بر و خوشیان بو همه‌یه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾
 بشوون به‌هوی شه کرده‌وانه‌هوی که‌ه‌یان کرد ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ و ده‌هه‌شتایکی که‌ فاسق بوون
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه‌وه جگایان ناگهره ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ هور کاسی به‌هوی له‌ دوزوح
 ده‌رچس ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ دویاره‌ ده‌یانگیر نه‌وه تاو دوزوح ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ و پنیان ده‌وتری
 به‌چه‌ژن سرای نه‌و ناگهری ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ که‌ ئیوه باوه‌رتان یی مده‌کرد ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾

﴿وَسِیْءُ یَعْقُوبَ لَآدَی﴾ و به‌راستی نیمه‌سرای دوییدان بین ده‌چیزین ﴿ذُلَّ عَدَبٍ لَّحْظَر﴾
 جگه‌له‌سرای هه‌ره‌گه‌وره‌(ی دور‌هج) ﴿نَمِیْمُ یَزْجُور﴾ تا‌بگه‌رنه‌وه‌(بو‌لای‌خوا) ﴿وَمِنْ
 ظَمَرٍ مِّنْ دُحْرِ یَبِیْتُ﴾ و ه‌ک‌ن‌ست‌م‌کار‌تره‌له‌وه‌ک‌سه‌ی به‌نایه‌ته‌کانی به‌روه‌رد‌گاری نامور‌گاری
 بک‌ریست ﴿فَرَعِیْسُ عَتَٰقٍ﴾ دوا‌له‌وه‌روه‌وه‌ر‌گیر‌ست و پش‌تی منی بکات ﴿وَمِنْ تَمْجِیْرِیْنِ مُسْقَطُوْنَ﴾
 به‌راستی نیمه‌تو‌له‌سینه‌ریس له‌تاوانباران ﴿وَمِنَّا نَبْشُ نَیْءٍ﴾ سوینده‌خوا به‌راستی
 نیمه‌ته‌ور‌اتمان دا به‌مور‌سا ﴿بَلَّاسُکَرِیْ مَرْجُوْسٍ نَّیْءٍ﴾ نه‌م‌جا گومان‌ته‌بیت (ته‌ی مو‌حه‌مه‌ده) ﴿وَمِنْ
 لَه‌گه‌پشت به‌مور‌سا (بان گومان‌ته‌بیت له‌گه‌پشتی ته‌ورات به‌مور‌سا) ﴿وَجِیْءُ عَدِیْسٍ سَیْرَتِیْنِ﴾ و ه
 و ه نیمه‌له‌وه‌(ته‌ور‌انه‌)سان کرد به‌ر‌ن‌مو‌ویسی که‌ری به‌مو‌ن‌س‌رائیل ﴿وَجِیْءُ عَدِیْسٍ سَیْرَتِیْنِ﴾ و ه
 له‌ور‌ته‌واند پشه‌وایانیکمان دانسا ﴿بَهْمُزٍ مَّرْیَ﴾ ر‌یسمو‌ونی (خه‌لک) پان ده‌کرد به‌فرمانی نیمه
 ﴿نَمِیْمُ یَزْجُورٍ مَرْجُوْسٍ نَّیْءٍ﴾ کان‌ی خویار گرت و نه‌نایه‌ته‌کانی نیمه‌دل‌با‌سور (با‌وه‌ری
 به‌تو‌یان ه‌ین) ﴿وَمِنْ تَمْجِیْرِیْنِ مُسْقَطُوْنَ﴾ ب‌گومان به‌روه‌رد‌گارت بر‌یار ده‌دات له‌تو‌یان (به‌نده‌کانی
 ده) ﴿وَمِنْ تَمْجِیْرِیْنِ مُسْقَطُوْنَ﴾ به‌روزی قیامه‌ندا ﴿بَلَّاسُکَرِیْ مَرْجُوْسٍ نَّیْءٍ﴾ له‌وه‌ی ته‌وان نییدا جی‌دوار بوون
 ﴿وَمِنْ تَمْجِیْرِیْنِ مُسْقَطُوْنَ﴾ نایا (ر‌ینگای راست) پروون به‌مونه‌وه‌تو‌یان ﴿وَمِنْ تَمْجِیْرِیْنِ مُسْقَطُوْنَ﴾
 که نیمه‌پش نه‌مان ر‌ور‌گه‌ل و نه‌مونه‌مان له‌ماو سرد‌وه‌ه ﴿بَلَّاسُکَرِیْ مَرْجُوْسٍ نَّیْءٍ﴾ نه‌مان (بی با‌وه‌رانی
 مه‌ککه) به‌شویس و خان‌سوره‌(وس‌رائ کراوه) کان‌ی ته‌واندا هات‌ور‌چو‌ده‌که‌ن ﴿وَمِنْ تَمْجِیْرِیْنِ مُسْقَطُوْنَ﴾
 به‌راستی له‌(آب‌چو‌ومی) ته‌واندا چمند به‌ل‌گه‌ی گه‌وره‌ه‌یه‌ه ﴿بَلَّاسُکَرِیْ مَرْجُوْسٍ نَّیْءٍ﴾ ده‌ی تاب ته‌وانه‌(ته‌ور
 راست‌بانه) مای‌ستس ﴿وَمِنْ تَمْجِیْرِیْنِ مُسْقَطُوْنَ﴾ نایا مای‌س و مار‌ان ﴿وَمِنْ تَمْجِیْرِیْنِ مُسْقَطُوْنَ﴾ که نیمه‌له‌ور
 ده‌ن‌ریس بو‌ده‌وی ووشکی بی رو‌وه‌ک ﴿وَمِنْ تَمْجِیْرِیْنِ مُسْقَطُوْنَ﴾ نه‌م‌جا به‌ه‌زی ته‌وه‌(فا‌وه‌وه‌) کشتو‌کان و
 گ‌زو‌گ‌به‌رو‌یس ﴿وَمِنْ تَمْجِیْرِیْنِ مُسْقَطُوْنَ﴾ که ناز‌ه‌لیان له‌ی ده‌له‌وه‌ری و خوش‌یار لی ده‌خ‌ون
 ﴿وَمِنْ تَمْجِیْرِیْنِ مُسْقَطُوْنَ﴾ ده‌ی نایا ته‌وانه‌ماسس ﴿وَمِنْ تَمْجِیْرِیْنِ مُسْقَطُوْنَ﴾ و ه‌(بی با‌وه‌رانی مه‌ککه به‌مو‌سل‌مانان)
 ده‌ل‌س نه‌م‌حو‌کم و مر‌وادانی قیامه‌ته‌که‌ی ده‌بی ﴿وَمِنْ تَمْجِیْرِیْنِ مُسْقَطُوْنَ﴾ ته‌گه‌ر‌ن‌یوه‌ر‌ست‌گو‌ن ﴿وَمِنْ
 تَمْجِیْرِیْنِ مُسْقَطُوْنَ﴾ (ته‌ی مو‌حه‌مه‌ده) ب‌لس روزی بر‌بار‌دانی قیامه‌ت
 با‌وه‌ر‌ه‌سان سو‌ود نا‌گه‌به‌بیت ته‌وانه‌ی بی سا‌وه‌ر‌بوون له‌دوبادا ﴿وَمِنْ تَمْجِیْرِیْنِ مُسْقَطُوْنَ﴾ و مو‌له‌ن‌یش‌بان
 بی سادری ﴿وَمِنْ تَمْجِیْرِیْنِ مُسْقَطُوْنَ﴾ ح‌ا (ته‌ی مو‌حه‌مه‌ده) رو‌ویان له‌ی و‌ه‌ر‌گیره‌و گو‌یسان مه‌ده‌ری
 ﴿وَمِنْ تَمْجِیْرِیْنِ مُسْقَطُوْنَ﴾ و ه‌تو‌چاو‌ه‌روانی بکه بنگومان ته‌وانیش چاو‌ه‌روان ﴿وَمِنْ تَمْجِیْرِیْنِ مُسْقَطُوْنَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای نه‌خشنده‌ی میهرمان

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ نَبِيُّ اللَّهِ﴾ نه‌ی پیغمبر ﷺ (مرد ده‌وام) له‌ خوا ترسه ﴿وَاللَّهِ تَعَالَى وَتَسْمِعِينَ﴾ به
گونی کاسران و دوورده‌کان به‌که ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ نَبِيُّ اللَّهِ﴾ بیگو مان حواری‌اندی کار نه‌جیه
﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ الْكَلِمَ الْغَنِيَّةَ﴾ وه‌ شونش نه‌وه‌ بکموه‌ که له‌ پورو ردگار نه‌وه‌ وه‌ حیت بؤکراوه
﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ نَبِيُّ اللَّهِ﴾ به‌راستی حوای به‌وه‌ی که ده‌یکمن ناگنداره ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ الْكَلِمَ الْغَنِيَّةَ﴾
پشت هدر به‌خوا به‌سته ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ الْكَلِمَ الْغَنِيَّةَ﴾ وه‌ خوا به‌سه‌ باریر مر بیت ﴿يَا جَعْلَ اللَّهِ لِي﴾
خوا دای نه‌ساره‌ بر هیچ پی‌ویست (ناده‌میست) ﴿يَا جَعْلَ اللَّهِ لِي﴾ دور دل له‌ باوسه‌گیدا
﴿يَا جَعْلَ اللَّهِ لِي﴾ وه‌ (خوا) نه‌و‌ هاوسه‌ رانه‌تانی به‌کردونه‌ ﴿يَا جَعْلَ اللَّهِ لِي﴾ دایکتان
که (ظاهر) یان له‌ گول ده‌کمن (بیان ده‌لیس نیوه‌ وه‌ك پشتی دایکتان وان بو‌تینه) ﴿يَا جَعْلَ اللَّهِ لِي﴾
آینه‌ک ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ الْكَلِمَ الْغَنِيَّةَ﴾ وه‌ حوای به‌ کور کراوه‌ کانتانی به‌کردونه‌ کورناتان ﴿يَا جَعْلَ اللَّهِ لِي﴾ نه‌وه‌ فسی سدر
راره‌کی تانه ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ الْكَلِمَ الْغَنِيَّةَ﴾ خواش وونه‌ی راست ده‌لیس ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ الْكَلِمَ الْغَنِيَّةَ﴾ هدر نه‌ویش
پنموریس (خه‌لك) ده‌کات بو‌ریگی راست ﴿يَا جَعْلَ اللَّهِ لِي﴾ (نمو به‌ کور کراوانه) به‌داری
باو‌کیانه‌وه‌ بانگیان بکه‌ن ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ الْكَلِمَ الْغَنِيَّةَ﴾ نه‌وه‌ راستره‌ به‌لای خواوه‌ ﴿يَا جَعْلَ اللَّهِ لِي﴾ نه‌معا
نه‌گه‌ر باو‌کیان به‌ماس (تابه‌ماویانه‌وه‌ بانگیان بکه‌ن) ﴿يَا جَعْلَ اللَّهِ لِي﴾ نه‌وانه‌ برای نه‌ی
و‌دوست و‌خوشه‌ویستانس ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ الْكَلِمَ الْغَنِيَّةَ﴾ هیچ گوماه‌یکتان له‌سدر مس به‌
له‌و (بانگ کرده‌ه) که به‌ به‌رائیس گوتیبار (پیش هاتی نه‌م مایه‌ته) ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ الْكَلِمَ الْغَنِيَّةَ﴾
به‌لام (گوماه‌بار ده‌ی) نه‌گه‌ر به‌دل و‌به‌ده‌س نه‌مقه‌ست بیکمن ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ الْكَلِمَ الْغَنِيَّةَ﴾ وه‌ خوا
لیپورده‌ی میهرمانه‌ ﴿يَا جَعْلَ اللَّهِ لِي﴾ سبی و‌ن پ‌سومین من نسف‌ ﴿يَا جَعْلَ اللَّهِ لِي﴾ پیغمبر ﷺ له‌ خودی پرواداران بو
خواریان له‌ پیشتره‌ ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ الْكَلِمَ الْغَنِيَّةَ﴾ خیرانه‌ کانشی دایکی ماوه‌رداران ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ الْكَلِمَ الْغَنِيَّةَ﴾ وه‌وه‌ی
(نه‌به‌سه‌ب) خرمی به‌کترن (نه‌گه‌ر موسلمان مس) ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِغِيظِ اللَّهِ مِن بَعْضِهِمْ﴾ له‌ قورقانی خودا
بریه‌کتری به‌ پیشترن (میرات له‌ به‌کتر نه‌وی) ﴿يَا جَعْلَ اللَّهِ لِي﴾ له‌ تبع‌داران و‌کوچهران
(که‌ حرم مس) ﴿يَا جَعْلَ اللَّهِ لِي﴾ و‌ب‌ک‌مقروء ﴿يَا جَعْلَ اللَّهِ لِي﴾ مه‌گه‌ر خودان چاکه‌نه‌ك (به‌خشیس با‌وه‌سبی) بو
دوست و‌خوشه‌ویستانان بکه‌ن ﴿يَا جَعْلَ اللَّهِ لِي﴾ نه‌و‌یراره‌ له‌ قورقانی (یان به‌ لوح
المحفوظ دا) نو‌سراوه ﴿يَا جَعْلَ اللَّهِ لِي﴾

﴿وَذُحْدِ مِنْ سَبْعِ مِثْقَلٍ﴾ (نه‌ی موحه‌مصد $\frac{1}{70}$ پیریاں بحره‌وه) کاتی که به‌یمانمان وهرگرت
 له پینه‌مبه‌ران ﴿وَمِنْ دَرِّ ثَوْبٍ وَاقٍ هَبْرَةٍ تَسْوِي وَنَسِي تَرِ مَرْتَمٍ﴾ همر وها له تو وله‌سوح وده‌نیراهیم و
 له‌مورسا وله‌هیسای کوری مهریم ﴿وَأُحْدِ سَهْمٍ مِثْقَلِ سِتْعَةٍ﴾ وه‌له‌هموویان به‌یحانی به‌هیز وبنه‌وم
 وهرگرت ﴿يَسْتَبِقُ خَصْرِيْنِ مِنْ صَنْدِيقٍ﴾ نو‌نموی (خوا) پرسیار له‌راست گویان نکت دهر باره‌ی
 راستیایان ﴿وَأَعْيَنَ كُفْرِيْنَ عَدَبٍ بَعْدٍ﴾ و سراسر ای پریش و نارایشی ناماده کردوه نو‌سی ماوه‌پان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که‌ماوه‌پان هیناوه ﴿كُفْرُ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ﴾ بیر له‌چاکه و بی‌همه‌نی
 خوا‌نکه‌به‌وه به‌سهر تانه‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ کاتی له‌شکر بکی روزان نو‌هات (له‌حمگی خه‌نده‌قد)
 ﴿فَارْتَسِبْ عَلَيْهِ رَبُّكَ﴾ له‌محائنه‌نایه‌کی به‌هیزمان نو‌باردن ﴿وَجُودٌ بِرَسُولٍ﴾ وله‌شکری (هرشته‌ش)
 که‌نیوه به‌تان بیسی ﴿وَمِنْ أَمْرٍ يَمْسُوكُمْ نَفِيرٍ﴾ وه‌خوا به‌وه‌ی نیوه ده‌پکه‌ن بیسایه ﴿وَأَجِدْكُمْ﴾
 یں لو‌ه‌گورمن شعر به‌کرم کاتی (بی‌ماوه‌پان) هیرشپان نو‌هینان له‌سهر ووتنه‌وه وله‌خوا ر تانه‌وه
 (چوار دهوری مه‌دینه‌پان گرت) ﴿وَمِنْ أَمْرٍ يَمْسُوكُمْ﴾ وه‌چاره‌کان له‌بله‌ق سوون ﴿وَمِنْ أَمْرٍ يَمْسُوكُمْ﴾
 خا‌جهر ﴿وَدَلَّ كَانِ (له‌ترسا) که‌پشپووه‌گه‌روو ﴿وَمِنْ أَمْرٍ يَمْسُوكُمْ﴾ و گومانی خوریه جورتن
 به‌خرا ده‌برد ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له‌ویدا ایمانداران تا‌قی کرانه‌وه ﴿وَمِنْ أَمْرٍ يَمْسُوكُمْ﴾ وه
 پاره‌شهران به‌پاره‌شان‌دینکی توبه ﴿وَمِنْ أَمْرٍ يَمْسُوكُمْ﴾ و مس‌ی نو‌په‌مرش ﴿بِیْر بکه‌به‌وه﴾ کاتیک
 دوو پرووه‌کان و نه‌واله‌ی له‌دلیاندا به‌خوشی هم‌سو ووتیان ﴿وَمِنْ أَمْرٍ يَمْسُوكُمْ﴾ و خور
 پینه‌مبه‌ره‌که‌ی بی‌جگه‌له‌ته‌مردان هیچ به‌لیت‌کیان پی نه‌دایس ﴿وَمِنْ أَمْرٍ يَمْسُوكُمْ﴾ وه‌کاتی
 ده‌سته‌یه‌له‌و (دو پرووه‌سه) ووتیان ﴿وَمِنْ أَمْرٍ يَمْسُوكُمْ﴾ نه‌ی دایش‌خوانی مه‌دیه‌نیر
 جینی مانه‌وه‌نان بی‌به‌ده‌ی بگه‌رینه‌وه ﴿وَمِنْ أَمْرٍ يَمْسُوكُمْ﴾ وه‌کو‌مدلی تر له‌ران مؤلذنی گه‌پاله‌وه
 له‌په‌غه‌مبه‌ر $\frac{1}{70}$ ده‌خوارن ﴿وَمِنْ أَمْرٍ يَمْسُوكُمْ﴾ ده‌پان ووت خانووه‌کامان سن پاربره‌ر و پرووت
 و که‌لیت‌ویه ﴿وَمِنْ أَمْرٍ يَمْسُوكُمْ﴾ له‌کاتیکدا واش به‌وو (که‌ده‌پان ووت) ﴿وَمِنْ أَمْرٍ يَمْسُوكُمْ﴾ نه‌وان ته‌پا
 مه‌به‌ستیان هه‌له‌هاتن بوو (له‌جه‌هاد کردن) ﴿وَمِنْ أَمْرٍ يَمْسُوكُمْ﴾ وه‌ته‌گه‌ر هیرش به‌نیرایه‌ته
 سهریان له‌هم‌وو لایه‌کی (مه‌دیه‌وه) ﴿وَمِنْ أَمْرٍ يَمْسُوكُمْ﴾ نه‌مجا داوای کاه‌سوون و جه‌نگ
 کردیان لی‌بکرایه (دژ به‌تو نه‌ی موحه‌مصد $\frac{1}{70}$) داوا‌کیمان به‌حی ده‌هینا (و به‌گویان ده‌کردن)
 ﴿وَمِنْ أَمْرٍ يَمْسُوكُمْ﴾ وه‌نهم داوایان دوانده‌خست ماوه‌یه‌کی کم نه‌یت ﴿وَمِنْ أَمْرٍ يَمْسُوكُمْ﴾
 نه‌من‌فتن بنگومان نه‌وانه له‌پیش نه‌م (پروانه) به‌یمانیان به‌خوا دیوو ﴿وَمِنْ أَمْرٍ يَمْسُوكُمْ﴾ که‌(به
 صهر د) پشت هه‌ل‌اکه‌ن و رانا‌کهن ﴿وَمِنْ أَمْرٍ يَمْسُوكُمْ﴾ وه‌به‌یمانی خرا به‌خوا (خواه‌نه‌که‌ی)
 لیر سراسر ده‌بی ﴿﴾

﴿مَنْ حَزَمِينَ يَجُتَّ﴾ لغو و باورداران داپاوانبث همن ﴿فَضَلُّوا عَنْهُ قُلُوبَهُمْ﴾ راستیان کرد له‌گه‌ل
 نه‌و په‌یمانه‌ی که دایریان به‌خوا ﴿فَتَمْنَعُ مِنْ عَذَابِهِ﴾ نه‌مجا هه‌ندیکیان به‌زرو به‌لنسی خوی به‌حس هیتا
 (شه‌هدیو) ﴿وَمَنْ مِنْ بَصِيرٍ﴾ همدیکشان چاوه‌روانی (و هشتاله‌زماندان) ﴿وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكَلِّمْهُ﴾ هیچ
 گوراینکیان (له‌به‌لنسی خویان ده) نه‌کر دووه ﴿يُخَوِّضُ فِيهِ يَمْدُودُهُ﴾ یونه‌وی (خو) باداشی
 راست گویان بداندوه به‌هوی راستی به‌که‌یانه‌وه ﴿وَلَعَذَابُ الْعَذَابِ يَوْمَئِذٍ﴾ وه‌سرای دوو پرووه‌کان
 بدات نه‌گه‌ر په‌ویت ﴿وَلَا تُخَوِّضُهُمْ﴾ یان نه‌و به‌یان لی گیراکات ﴿يَوْمَ لَا يَكُنْ لَكَ خَلِيلٌ﴾ بیگومان
 خوا اینورده‌ی مبه‌ره‌یانه ﴿وَلَا يَكُنْ لَكَ كَفُورٌ يَمْتَصِّبُهُ﴾ وه‌خوا کافره‌کانی (قوره‌پش که به‌شکر یان
 هیتا بو سهر مه‌دینه) گه‌راندوه به‌رق و مدراقوه (بو ولاتی خویان) ﴿تَرْجَىٰ نَوَاحِيزُهُ﴾ هیچ حیر و
 نادانیکیان (له‌باورده‌ی نیمانداران) ده‌ست به‌که‌وت ﴿وَحَسْبُ لَكَ حَزَمِينَ يَجُتَّ﴾ خو نیمان دارانی
 له‌جده‌نگ پاراست (به‌هوی پای توید و فرشته‌وه کافران پرزو بلاو کرد) ﴿اَكَا اَنْتَ قَوْلُهُ عَرِيزٌ﴾ وه‌خوا
 هه‌میشه به‌هنری به‌ده‌سه‌لامه ﴿وَالَّذِينَ مِنْهُمْ ظُفُرٌ مِنْ نَارٍ﴾ (به‌می قوره‌پره) که به‌ستگیری
 نه‌وان (قوره‌پش و غه‌طس) یان کرد خوی گموره هیتا به‌خواره‌وه ﴿مِنْ مَّيْبِيتٍ﴾ له‌قه‌لاکانیان
 ﴿وَلَعَذَابُ الْعَذَابِ يَوْمَئِذٍ﴾ وه‌ترسی خسته ساو دلپانه‌وه ﴿وَلَعَذَابُ الْعَذَابِ يَوْمَئِذٍ﴾ کومه‌لیکیان ده‌کوزان
 ﴿وَلَا تُرْجَىٰ نَوَاحِيزُهُ﴾ وه‌کومه‌لیکی نریان به‌دیل ده‌گرون ﴿وَلَا تُرْجَىٰ نَوَاحِيزُهُ﴾ (درای
 تپاچورنی نه‌وان خوا) ره‌وی و خانو و سامانی نه‌وانی دابه‌نیه ﴿وَلَعَذَابُ الْعَذَابِ يَوْمَئِذٍ﴾ هه‌روه‌هاره‌وی
 به‌کیش که پیتان پیا نه‌مانو ﴿وَلَعَذَابُ الْعَذَابِ يَوْمَئِذٍ﴾ وه‌خوا به‌سهر هه‌مور شینکدا به‌تو بایه ﴿وَلَعَذَابُ الْعَذَابِ يَوْمَئِذٍ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه‌ی پیغمبه‌ر پیچته به‌خیرانه‌کانت بلی ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ یان گشت تیران بحیوة‌لذات و ریتان
 نه‌گه‌ر نیوه‌زیانی دویا و برادره‌ی نه‌وانار ده‌وی ﴿وَلَعَذَابُ الْعَذَابِ يَوْمَئِذٍ﴾ ده‌ی هه‌مووتان و درن موته‌تان
 بین بده‌م (موته‌ پاره و شتومه‌کینکه ده‌دیرته نامرمنی ته‌لاق درو) ﴿وَلَعَذَابُ الْعَذَابِ يَوْمَئِذٍ﴾ وه‌ته‌لاقتان
 بده‌م به‌ته‌لاق دینکی چاک و بی ریان ﴿وَلَعَذَابُ الْعَذَابِ يَوْمَئِذٍ﴾ وه‌و سوته‌و که لا‌جده‌وه وه‌نه‌گه‌ر تیره
 خوا پیغمبه‌ره‌که‌ی و باداشتی روزی دویا تان ده‌وی ﴿وَلَعَذَابُ الْعَذَابِ يَوْمَئِذٍ﴾ نه‌وه بیگومان
 خوا نامده‌ی کردوه بو چاکه‌کاران له‌تیره ﴿وَلَعَذَابُ الْعَذَابِ يَوْمَئِذٍ﴾ باداشتیکی گه‌وره ﴿وَلَعَذَابُ الْعَذَابِ يَوْمَئِذٍ﴾ نه‌ی
 خیر به‌کاس پیغمبه‌ر پیچته ﴿وَلَعَذَابُ الْعَذَابِ يَوْمَئِذٍ﴾ هه‌ر کام له‌نیوه گوماهیکی گه‌وره نکات
 ﴿وَلَعَذَابُ الْعَذَابِ يَوْمَئِذٍ﴾ مسرای بو دوو به‌راسم ده‌کرته‌وه به‌دوو قانی (خه‌لکی مر) ﴿وَلَعَذَابُ الْعَذَابِ يَوْمَئِذٍ﴾
 دالک علی آله‌سیر ﴿وَلَعَذَابُ الْعَذَابِ يَوْمَئِذٍ﴾ وه‌نهم کده‌ش بو خوا نامانه ﴿وَلَعَذَابُ الْعَذَابِ يَوْمَئِذٍ﴾

﴿تَجِبْهُمْ وَبِعُوهُنَّ﴾ ﴿رُقُوسًا يَأْتُونَكَ بِهَا وَمِنْهُنَّ حَزْمَةٌ لَّهُمْ﴾ ﴿خَوَا﴾ ﴿بِهِ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾ ﴿وَوَشَّيْ﴾
 سده لاهمه ﴿وَأَعِدْ لَهُمْ أَجْرًا كَثِيرًا﴾ ﴿وَهُوَ خَوَا يَأْتِيكَ بِهَا كَمَا كُنْتَ تَأْتِيكَ بِهَا﴾ ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْكَ كَثْرَتُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾
 نه‌ی پشمه‌مهر ﴿يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾
 و مژده‌ده‌رو تر مسینه ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾
 ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾
 که پینگومان بؤ نه‌وان هه‌یه ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾
 ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾
 دانی له‌وان (بو تو) ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾
 که پشتیوان بیت ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾
 ناه‌هانی لیمانداران ماره‌کرد ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾
 ته‌لافتان دان ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾
 ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾
 ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾
 بده‌ته‌لافتان بیکس جوان و ریک و پینک ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾
 بنگومان لیحه‌جه‌لالان کرد بو تو ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾
 پس داوون ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾
 خستن (به‌هوی رال بووت به‌سهر کافراندا) ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾
 کچاسی مامت و کچانی پورت (خوشکی باوکت) ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾
 کچاسی پورت (خوشکی دایکت) ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾
 نؤمه‌پدوخت نصیاسی ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾
 ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾
 (له‌مه‌پان) ته‌پا بؤ تو دروسته به‌جیا له‌نیماندارانی تر ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾
 در بین چیمان پیویست کردووه له‌سهر نیمانداران ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾
 هوسه‌رکانین و که‌یره‌که‌کانیان ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾
 و گران به‌بی (که‌شتانیکت به‌جیا له‌موسلمانان بو دروسته) ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾
 لیورده‌ی میهره‌بانه ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ تَكْثِيرُهَا﴾

﴿لَا جَاحَ عَلَيْهِمْ﴾ (هاوسه‌رانی پی‌مه‌میر ۱۰۰) هیچ گوماهیکیان له‌سهر میهه ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ وَلَا﴾
 ﴿خَوِيصٌ﴾ (نه‌گه‌رین حب‌جاب بی) لای ماوکیان و کورانیان و بر کسان ﴿وَلَا أَنْتُمْ حَبِيصٌ وَلَا أَنْتُمْ خَوِيصٌ﴾
 ویرار کانیان و خوشکه‌راکانیان ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ﴾ و لای نامره‌نانی هاودیبیان و لای
 غولام و که‌بیرانی حویان ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ﴾ وه له‌حوایز مس ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ﴾ به‌راستی
 خوا چاودیسرو ناگاداره به‌سهر همووشنیکدا ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ﴾ به‌راستی
 خوا و فرشته‌کانی سه‌لاوات ده‌دهن له‌سهر پی‌مه‌میر ۱۰۰ ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی
 که‌باوه‌رین هیناوه ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ﴾ نیوش سه‌لاوات و سه‌لامی روری له‌سهر
 بدهن ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ﴾ به‌راستی که‌سانی که‌ناراری خواو پی‌مه‌میر که‌ی ده‌دهن
 ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ﴾ خوا نه‌فرینی لی کر دوون له‌دونیا و له‌دوام و زدا ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ﴾
 وه سری بریسواکه‌ری بو ناماده‌کردون ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ﴾ وه که‌سانی که‌ناراری
 پی‌اوان و نامره‌نانی نیمادار نه‌دهن ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ﴾ بی نه‌وه‌ی هیچ تاوانیکیان کر دیت ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ﴾
 ختمو نه‌سان نه‌نیست ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ﴾ نه‌وه به‌راستی نه‌وانه بوختان و تاوانیکر ناشکر یان گر توته له‌ستو ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ﴾
 ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ﴾ نه‌ی پی‌مه‌میر ۱۰۰ ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ﴾ به‌هاوسه‌رانت ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ﴾
 و به‌که‌جانت و به‌نامره‌نانی بر واداران ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ﴾ با‌هابا و با‌لایوشه‌کانیان پلن به‌سهر
 خویاندا (خویان و جوانیانی بی دپوش) ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ﴾ نه‌وه بریکره‌سامسری (به‌داوین یان)
 ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ﴾ تا به‌هویه‌وه نارار م‌دوین ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ﴾ وه خوا الی‌جوش‌جوشوی میهره‌بانه ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ﴾
 ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ﴾ به‌راستی نه‌گهر کوتایی نه‌هیس دوو پروان ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ﴾ وه که‌سانیک
 له‌دلیاندا به‌حوشی هیهه ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ﴾ و پرویا که‌نده‌جیهه‌کان له‌مه‌دینه‌دا ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ﴾
 به‌ر ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ﴾ نیمه‌تو هان ده‌دهین (به‌جه‌مگ کردن) له‌دویان ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ﴾ پاشان ماوه‌به‌کی
 که‌م به‌ین (له‌مه‌دینه‌دا) دروسیت یاس (ده‌ده‌کر م) ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ﴾ (نه‌وه) به‌فرین لیکراون
 له‌ههر کوی به‌ر ده‌ست که‌وشن ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ﴾ به‌دیل ده‌گیرین و به‌کوشش ده‌کورزین ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ﴾
 ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ﴾ خوا (نه‌وه‌ی کر دووه) به‌سورته‌ت و بناو ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ﴾ له‌ماو که‌سانیک
 که‌پشتر بوون ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ﴾ همرگیر یارو سونه‌تی خوا گورانی بو سه ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ وَلَا يَنْبَغُ لَهُمْ﴾

سوره‌ی (سجده)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ به‌ناوی حوای نه‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَمْدُهُ ثَمَرٌ﴾ هم‌سور سوباس و ستایش بؤ حوایه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَهُوَ الْغَنِيُّ﴾ که‌مهرچی
له‌ناسمانه‌کان وره‌ویدایه‌ تمیما مولکی نه‌وه ﴿وَلَا تُخْذِلُ فِي ظُلُمٍ﴾ وه‌له‌ دوار و زشدا ستایش هر
بؤ نه‌وه ﴿وَهُوَ عَزِيزٌ﴾ وه‌ نه‌وه (حوای) دروست کاری وره‌دیه ﴿لَا يَمُوتُ﴾ که‌مهرچی
(خوای) دهرانی چی ده‌چی به‌ناور ویدا ﴿وَمِنْ عَمَرٍ﴾ و چی لی دهرده‌چی ﴿وَمِنْ مَرٍ﴾ که‌مهرچی
وه‌ چی دیتنه‌ حواره‌وه‌ له‌ناسمان ﴿وَمِنْ يَمَرٍ﴾ و چی بو‌سهر ده‌که‌وی ﴿وَمِنْ زَمَرٍ﴾ که‌مهرچی
وه‌ خوای میهره‌بانی لیورده‌یه ﴿وَمِنْ نَمَرٍ﴾ بی‌باوه‌بان ووتیان ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ روزی
دواییمس (به‌سهرده) بایست ﴿وَمِنْ مَرٍ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌ده) بلی (رانیه) سویند
به‌پهر و مردگارم نه‌وه (قیامه‌ته) ثان بو‌دی ﴿وَمِنْ مَرٍ﴾ (خوای) رانای هم‌سور به‌به‌نه‌کانه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾
له‌خوای گوم باین ﴿وَمِنْ مَرٍ﴾ قورسایی گهر دپله‌به‌ک له‌ناسمانه‌کان وره‌ویدا
﴿وَمِنْ مَرٍ﴾ وه‌ به‌چو‌کسرو گهرده‌تر له‌وه‌ بیه ﴿وَمِنْ مَرٍ﴾ له‌سلا
له‌کتیپکی ناشکر و وره‌ویدایه ﴿وَمِنْ مَرٍ﴾ بو‌نه‌وه‌ی پداشتی له‌وه‌ی
باوه‌ریسان هیناوه‌و گهرده‌وه‌ی چاکیان گهرده‌وه‌ بدانه‌وه ﴿وَمِنْ مَرٍ﴾ بو‌نه‌وانه‌ هیده‌ بیور دنی
(پهر و مردگار) ﴿وَمِنْ مَرٍ﴾ و پاداشت و روری به‌کی چاک ﴿وَمِنْ مَرٍ﴾ وه‌ که‌مهرچی
که‌مه‌ول دده‌ن باوه‌ر به‌بیشانه‌کانی نیمه‌به‌کری ﴿وَمِنْ مَرٍ﴾ ده‌سته‌ پاچه‌ن و هیچیان بی‌ناکریت
﴿وَمِنْ مَرٍ﴾ بو‌نه‌وانه‌ به‌سرای رور خراب و مه‌خت ﴿وَمِنْ مَرٍ﴾ وهره‌ن آو‌النه‌ه
نه‌وانه‌ رانیا‌ریسان بی‌ن دروه‌ دهرانی ﴿وَمِنْ مَرٍ﴾ نه‌وه‌ی له‌ پهر و مردگار نه‌وه‌ بو‌ت
هاسوره ﴿وَمِنْ مَرٍ﴾ نه‌مه‌انه‌وه‌ راسته ﴿وَمِنْ مَرٍ﴾ و ریسووی (خه‌لث) ده‌کات
سورینگای حوای رانی ستایش کراو ﴿وَمِنْ مَرٍ﴾ وه‌ نه‌وانه‌ی بی‌باوه‌ر سوون ده‌بانووت
﴿وَمِنْ مَرٍ﴾ نه‌یه‌ پداو‌مکتان بشان بده‌من ﴿وَمِنْ مَرٍ﴾ که‌مه‌ولتان بی‌ده‌دات
کاتس (مردن و) به‌ته‌واوی ریس و پاره‌ پاره‌ بوون ﴿وَمِنْ مَرٍ﴾ مه‌رانی لیو‌ه‌ سهر له‌وی
دروست ده‌کری نه‌وه ﴿۱﴾

﴿قُلْ سَلِّ لَكَ كَذِبًا﴾ ثابا نهو (پېغمبر صلي الله عليه وسلم) بدم خو اووه درو ده کات ﴿تَبَاهُ جَسَدًا﴾ يا شېته ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ يَا لَاجِرٍ﴾ (نه خيتر وانيه) نه لکو نه وانه ي من ناوېر نه دو اړوژ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ له دو سر او گو مړايه کي دوور (له راستي) دان ﴿فَمَرْهَ﴾ ده ي ثابا سه رنج نادهو ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ له دو سر نه وې له پشسيانه وېه ﴿مَنْ كَفَرَ﴾ له ناسمان و ره وېد، ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ نه گور نه وې ده يان نه يې نه ماخي ره وېدا ﴿وَتَشْتَعِبُ﴾ يان ده يچه نه خوار نه سه رياندا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ چه نه پار چه يه ك له ناسمان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ نه راستي له وېد، نه لکو نه پېد هېه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ يو هره به يه يه ك روو له حوايت ﴿وَتَشْتَعِبُ﴾ يان ده يچه نه خوار نه سه رياندا سوېد نه خوار نه راستي له لايمن حومان نه وې نه ل و نه هره يه کي گور نه مان به داوود نه خشيپور ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ نه ي چيا ويا لده کان نه گول داوود ريکرو نه سبيعتي خوا بکي ﴿وَتَشْتَعِبُ﴾ وه ناسمان يو نه رم کر ديوو ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (دهر مانمان پي کر د) قلعه و زرين جه مگياړ لي دروست بکه ﴿وَتَشْتَعِبُ﴾ و له چيپي دريدا با نه مداره يې نه لقه کان وېه يه ك يې ﴿وَتَشْتَعِبُ﴾ و کر ده وې چا ک بکي ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به راستي من به وې کده بکي به پام ﴿وَتَشْتَعِبُ﴾ و بهو سوله پمان (يا، ههوا) مان رام هيا ﴿وَتَشْتَعِبُ﴾ به يانان تانېو ورو (يا) به نه مداره ي

﴿وَلَا تَسْمَعْ سَمْعُ عَذْرَاءٍ﴾ و ه تکا کردن لای خوا سوودی بیه ﴿لَا يَسْمَعُ﴾ مه گهر نو که سنی نهو
 (حوا) ریگه بدات ﴿حَوَّيْ قَوَّيْ قَوَّيْ﴾ هتا کانی نوس ویم لعدلی (نکا کاران) لاده بری (نه‌موی
 ریگه پندانی شه‌ععت) ﴿وَلَا تَسْمَعُ سَمْعُ عَذْرَاءٍ﴾ (نه‌به‌کتر) عطقین پمرو مردگارمان چی بریارینکی فمرو
 ﴿وَلَا تَسْمَعُ﴾ ده‌لیس ووته راسته که‌ی فمروو (که‌ریگه دانه مکتا کردن) ﴿وَلَا تَسْمَعُ سَمْعُ عَذْرَاءٍ﴾ و ه ته‌نھا
 (حوا) به‌مرو و بندو گهره‌یه ﴿وَلَا تَسْمَعُ سَمْعُ عَذْرَاءٍ﴾ بلی کنی پروریتن ده‌دات
 له‌ل‌سمانه‌کان و ره‌یدا ﴿فَلِلَّهِ﴾ بلی خوا (روریمان ده‌دات) ﴿فَلِلَّهِ﴾ بلی گومان نیمه پ‌نیوه
 (به‌کیتکمان) ﴿فَلِلَّهِ﴾ بلی صبی‌نیمه ﴿لَمَسْمَرِ بِنْتِ مَوْرِيَّاتٍ﴾ بلی له‌گومریمه کی ناشکرادین ﴿لَمَسْمَرِ
 بِنْتِ مَوْرِيَّاتٍ﴾ (بلی) پرسیارن‌لن ماکری له‌تاوانی که نیمه کرد و دومانه ﴿وَلَا تَسْمَعُ
 سَمْعُ عَذْرَاءٍ﴾ نیمه‌ش پرسیارمان لن ماکری له‌موی نیوه ده‌یکه‌ن ﴿وَلَا تَسْمَعُ سَمْعُ عَذْرَاءٍ﴾ بلی به‌رور مردگارمان
 نیمه و تیره کزده کاته‌وه ﴿وَلَا تَسْمَعُ سَمْعُ عَذْرَاءٍ﴾ له‌پاشان بریار ده‌دات له‌یواناماند به‌عق و راستی
 ﴿وَلَا تَسْمَعُ سَمْعُ عَذْرَاءٍ﴾ و ه هه‌ر نه‌موه دادوهری رانا ﴿وَلَا تَسْمَعُ سَمْعُ عَذْرَاءٍ﴾ بلی لاده‌ی
 پیشانم ده‌ن له‌و هاو به‌شینه‌ی بر دیو و نانه پیری خواوه ﴿وَلَا تَسْمَعُ سَمْعُ عَذْرَاءٍ﴾ وانی به‌ل‌کورانی خوا به
 ﴿وَلَا تَسْمَعُ سَمْعُ عَذْرَاءٍ﴾ رالی دروست کاره ﴿وَلَا تَسْمَعُ سَمْعُ عَذْرَاءٍ﴾ بلی بشور و دیر ﴿وَلَا تَسْمَعُ
 سَمْعُ عَذْرَاءٍ﴾ تو‌مان به‌سار دوه بو ه‌م‌وو ناده‌می به‌مزد دهر و ترسینه‌ر به‌بیت ﴿وَلَا تَسْمَعُ سَمْعُ عَذْرَاءٍ﴾
 به‌لام روربه‌ی ناده‌می مارانی ﴿وَلَا تَسْمَعُ سَمْعُ عَذْرَاءٍ﴾ و ه ده‌لیس له‌م به‌لیسی (رورزی دویس)،
 که‌ی دین ﴿وَلَا تَسْمَعُ سَمْعُ عَذْرَاءٍ﴾ نه‌گهر نیوه راست گون ﴿وَلَا تَسْمَعُ سَمْعُ عَذْرَاءٍ﴾ بلی به‌لیسی تیره
 رورنکه ﴿وَلَا تَسْمَعُ سَمْعُ عَذْرَاءٍ﴾ به‌ساتیک دوا ده‌ک‌وو لیبی و به‌پیشیش ده‌ک‌وو ﴿وَلَا تَسْمَعُ
 سَمْعُ عَذْرَاءٍ﴾ و ه نه‌وانه‌ی بن باوهر سوون ووتیان ﴿وَلَا تَسْمَعُ سَمْعُ عَذْرَاءٍ﴾ نیمه هه‌ر گیر
 به‌ره‌ر باه‌تیبس به‌م قورنانه ﴿وَلَا تَسْمَعُ سَمْعُ عَذْرَاءٍ﴾ و ه و کتیانه‌ش پیش شه‌م (قورنانه) هان‌وو
 ﴿وَلَا تَسْمَعُ سَمْعُ عَذْرَاءٍ﴾ خورگه ده‌ت دی کانی شه‌م سته‌مکارانه ﴿وَلَا تَسْمَعُ سَمْعُ عَذْرَاءٍ﴾ راده‌گیرس
 له‌م‌رده‌م (داد‌گای) به‌رور مردگارماندا ﴿وَلَا تَسْمَعُ سَمْعُ عَذْرَاءٍ﴾ قسه‌و باوان ناراسته‌ی به‌کتر
 ده‌ک‌ه‌ن ﴿وَلَا تَسْمَعُ سَمْعُ عَذْرَاءٍ﴾ لاوارو زهر ده‌سته‌ر کران عطقس ﴿وَلَا تَسْمَعُ سَمْعُ عَذْرَاءٍ﴾ به‌و به‌ی حق‌دین
 به‌گه‌وره‌ه‌رانی (ده‌سه‌ل‌تداره‌کان) ﴿وَلَا تَسْمَعُ سَمْعُ عَذْرَاءٍ﴾ نه‌گهر نیوه به‌و و نابه‌ی گومان شه‌م
 باوهر دار ده‌یوین ﴿وَلَا تَسْمَعُ سَمْعُ عَذْرَاءٍ﴾

﴿وَرَمَّ حُبْرَهُ جَيْدًا﴾ و ه ر و ز ن ك (خو) ه م و و ی ا ن ك و د ه ك ا ت ه و ه ﴿ثُمَّ يَفُوتُ يَمْسِكُ﴾ پ ا ش ا ن ب ه م ر ی ش ت ه گ ا ن
 د ه م ر م و ی ﴿حَوْلَ دِيْنٍ كَرَامٍ يَخْلُقُوْنَ﴾ ن ا ی ا ت ه و ا ن ه (ا ل د و ی ا) ث ی و ی ا ن د ه پ ه ر س ت ﴿وَهُوَ شَهِيدٌ﴾
 (م ر ی ش ت ه گ ا ن) د ه ل ی س پ ا ك و ی ت گ ه ر د ی ی و ت و ﴿لَا يَمْنَعُ مِنْهُ﴾ ت ه م ا ت و گ ه و ر ه ر ی ش ت ی و ا ن ی ن ی م ه ی
 س ه ك ا ت ه و ا ن ﴿يَبْعَثُ فِي كُلِّ نَفْسٍ مِّنْهُم مَّا كَانُ يَفْعَلُ﴾ ی ه ل ك و ن ه و ا ن ج ن و ك ه ی ا ن د ه پ ه ر س ت ﴿صَحْرُهُمْ يَهْمِلُهُمْ﴾
 ز و ر ه ی ا ن ن ا و م ر ی ا ن ه و ا ن (ج و ك ه) ه م ی و ﴿ثُمَّ يَوْمَ لَا يَمْنَعُكُمُ الْعِلْمُ وَلَا يَخْلَعُ عَنْكُمْ الثَّؤْلِبُ﴾ ل ه م ج ا ت ه م ر ی
 م ا ت و ا ن ی ه ی ج س و و د و ر ی ا ن ی ك ه ب ه ك س ر ی م گ ه ی م ن ی ﴿وَنُفُوءٌ مِّنْ عَمَلِهِمْ﴾ و ه م ه س ت م ك ا ر ا ن د ه ل ی س
 ﴿وَنُفُوءٌ عَذَابٍ مِّنْهُم﴾ س ر ا ی ن ا گ ر ی د و ر ه ج ه ز ن ﴿يَوْمَ كَذِبُكَ كَذُوبٌ﴾ ت ه و ی ن ی و ه م و ر ت ا ن پ ن ی
 ه م ی و ﴿وَمَنْ يَّمْنَعْكُم مِّنْ رَّبِّهِمْ﴾ ك ا ن ی م خ و ی ر ی ن ه و ه م س م ر ی ا ن د ا ﴿يَوْمَ يَنْسِفُ﴾ ی ش ا ن ه ر و و ه ك ا ن ی ن ی ع ه
 ﴿فَالْوَأْدُ لَا يَصْلُحُ﴾ د ه ل ی س ل ه م ه (ب ی م ه م ه ر ﴿يَوْمَ﴾) ه ی ج ی ه ج گ ه ل ه ی ا و ی K ﴿يَوْمَ لَا يَصْدُقُ﴾ د ه ب ه ر ی
 ر ی گ ر ی ش ا ن ب ك ا ت ﴿عَمَّا كَانُ يَعْمَلُ﴾ ل ه و ی ك ه م ا و و م ا ب ی ر ا ت ا ن د ه ی ا ن پ ه ر س ت ﴿وَدُوْنُ مَا هُمْ﴾ و ه
 د ه ل ی ن ل ه م ه (ق و ر ا ن) ش ن ی K ی ه ﴿لَا يَمْنَعُكُمْ﴾ ی ی ح گ ه ت ه د و ی ك ی ع ه ل ه م س ت ر ا و ب ه م ا و ی خ و ا و ه
 ﴿وَمَنْ لُّوْنٌ مِّنْكُمْ يَحْنُ﴾ و ه ی ی ا و م ر ا ن ب ه پ ر ا س ت ی ب ه (ق و ر ا ن) ی ا ن د ه و و ت ك ه ی ز ی ا ن ه ا ن و ر
 ﴿يَوْمَ لَا يَحْزَنُهُمْ﴾ ل ه م ه ت ه م ا ج ا د و و ی ك ی ت ا ش ك ر ا ی ه ﴿وَمَنْ يَّمْنَعْكُم مِّنْ رَّبِّهِمْ﴾ (خ و
 ن ی م ه) پ ی ش ت ر ج ه م ه K ن ی ی ك م ا ن ی ی م د ا ب و و K ی ا ن ه م ی و ه ﴿وَمَنْ يَّمْنَعْكُم مِّنْ رَّبِّهِمْ﴾ و ی و م ا ن م ه ن ا ر د و و و
 ﴿فَتَذَكَّرُ مِنْهُ﴾ پ ی ش ت و ه ی ج پ ی م ه م ه ر ی ك ی ت ر م س ت ه ر ﴿وَمَنْ يَّمْنَعْكُم مِّنْ رَّبِّهِمْ﴾ و ه K ه س ا ن ی پ ی ش
 ت ه م ا ن (ق و ر ه ی ش ی ه گ ا ن) م ا و ه ی ا ن ب ه پ ی م ه م ه ر ا ن ی ا ن م ه ی ا ﴿وَمَنْ يَّمْنَعْكُم مِّنْ رَّبِّهِمْ﴾ ت ه م ا ن (ق و ر ه ی ش)
 ب ه گ ه ی ش ت و و ه د ه ی K ی ت ه و ی م ا ن م ا ن د ا ب و ﴿وَمَنْ يَّمْنَعْكُم مِّنْ رَّبِّهِمْ﴾ ت ه م ج ا ت ه و ا ن م ا و ه ی ا ن ب ه پ ی م ه م ه ر ا ن ی
 س م ه ی ت ا ﴿فَكَيْفَ كَانَتْ﴾ ج ا چ و ن ی و و ب و ل ه س ه م د ی ن ی م ه (ل ه و ا ن) ﴿وَمَنْ يَّمْنَعْكُم مِّنْ رَّبِّهِمْ﴾
 ب ل ی م ت ه م ا ب ه ی K ش ت ن ا م و ز گ ا ر ی ا ن د ه K م ﴿ثُمَّ يَفُوتُ يَمْسِكُ﴾ K ه و و د و و ی K ی K ل ه ب ه ر
 خ و ه ل ی س (و گ و ی ر ا ی ل ی ن ه ر م ا ن ه K ا ن ی ب ن) ﴿ثُمَّ يَمْسِكُهُمْ يَمْسِكُهُمْ﴾ پ ا ش ا ن ی ر ب ك ه م ه و ه
 ه ا و ر ی K ه ت ا ن (ب ی م ه م ه ر ﴿يَوْمَ﴾) ش ی ت ی ه ﴿ثُمَّ يَمْسِكُهُمْ﴾ ت ه م (ب ی م ه م ه ر ﴿يَوْمَ﴾) ت ه م ا ت ر م س ت ه ر ب و
 ث ی و ه ﴿يَوْمَ يَمْسِكُهُمْ﴾ ل ه پ ی ش ه ا ت ن ی س ر ا ی س ه خ ت ی (ق ی ا م ه ت) ﴿ثُمَّ يَمْسِكُهُمْ﴾ پ ا د ا ش ت ن ی م
 ی ل ی ه م ر ك س ر ی و پ ا د ا ش ت ن ی ك م ل س د ا و ا K م ر و و ن ت ه و ب و خ و ت ا ن ﴿ثُمَّ يَمْسِكُهُمْ﴾ پ ا د ا ش ت ن ی م
 ت ه م ا ل ه م ه ر خ و ا ی ه ﴿ثُمَّ يَمْسِكُهُمْ﴾ و ه ت ه م (خ و ا) ب ه م س م ه م و ش ت ی K د ا ن ا گ ا د ا ر ه ﴿ثُمَّ يَمْسِكُهُمْ﴾
 ی ا د ی ت ه م ه ر ﴿ثُمَّ يَمْسِكُهُمْ﴾ ی ل ی م ر ا س ت ی پ ه ر و ه ر د گ ا ر م م ت و ی ل ی ه ق د ه د ا ت ب ه م س م (م ت ا ل د ا) ﴿ثُمَّ يَمْسِكُهُمْ﴾
 (خ و ا) ز ا ن ا ی ه ب ه م ی ت ی و ش ا ر ا و ه K ا ن ﴿

﴿قُلْ هَٰؤُلَاءِ نَارُ اللَّهِ الَّتِي يُشْعِلُهَا سُبْحَانَ اللَّهِ كُلِّ يَوْمٍ ۚ ذَٰلِكُمْ عَمَلٌ خَالٍ خَالٍ سِرًّا ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۚ﴾ (نەسى موحەممەد ﷺ) نەسى (ئايىسى) راست هات ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مِثْلَهُ نَفْتًا بِنَفْسٍ﴾ و نەمان (نەما) و دروست نەيتەو دوربارە ناگەرىتەوہ ﴿مَنْ يُؤْتِ مِثْلَهُ نَفْتًا بِنَفْسٍ﴾ نەسى ئەگەر مەن گو مېرەم ﴿فَإِنَّ نَفْسًا﴾ نەسى ئەوہ رىئانە كەى نەمىا نۆ خۆمە ﴿وَبِئْسَ الْفِتْنَىٰ ۚ وَتَوَلَّىٰ وُجُوهُكُمْ مُّتَنَبِّئِينَ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۚ﴾ نەوہ مەھزى ئەو (قورئانە) وەبە كەبەر وەرد گارم بوى ناردووم ﴿يَتَنَبَّيُونَ بِمَا فِي بُحُورِهِمْ﴾ نەراستى خوا بىسەر و مېرەكە ﴿وَتَوَلَّىٰ وُجُوهُكُمْ مُّتَنَبِّئِينَ﴾ (نەسى موحەممەد ﷺ) ئەگەر نەمىسى كاتى (يەن باو مېرەن) رور نەترەس ﴿وَلَا تُدْرِكُهُ الْيَدَانِ ۚ وَهُوَ يُدْرِكُ الْيَدَيْنِ ۚ وَهُوَ خَافِئٌ ذَرِيرٌ ۚ﴾ نەمەجبا نەھج جۆزى رر گار بووبان مېە ﴿وَأَجْدُوسُ الشَّكَاكِيرِ﴾ وە لەشونىكى مېرەك (دورەخەوہ) نەمېرەس نۆ ناوى ﴿وَدُوًّا مَّخْبُوءًا﴾ لەو كاتەدا دەلەس باو مېرەن هەب بەو (قورئانە) ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ چوون (باو مېرەن) نەست دەكەوى لەشونىكى دورەوہ ﴿وَدُوًّا مَّخْبُوءًا﴾ كەبەرەستى ئەوان لە دورەدا يى باو مېرەن بوى نەسى ﴿وَتَوَلَّىٰ وُجُوهُكُمْ مُّتَنَبِّئِينَ﴾ وە بە نەرائى قەسەيان لە پەمەنەكەن دەكرد لەشونىكى دورەوہ (كەدوبە) ﴿وَجِبِلًا تَلَتَهُ﴾ رەر مەشغول ﴿بەر بەست دەخريتە بىوان ئەوان و نەوہى ناردووى دەكەن (كەبەر وە هېيان و نەوہ كەردە) ﴿كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ ۚ﴾ نەوہ كەبەر وە كو مەواوشوہ كاتيان كرا لە پەس نەمانە ﴿يَتَنَبَّيُونَ بِمَا فِي بُحُورِهِمْ﴾ نەراستى ئەوان نەگو مەنكى دوو دل كەردان ﴿

سورەى قەدر

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نە ناوى خواى بەخشەدى مېرەمان

﴿الْقَدِيرُ﴾ نەسىر كەسەو و نەسىر ﴿هەمەو ستايش مو خوا بە كەسەدى هېسەرى ناسمانەكان وەوہبە ﴿عَلَىٰ سَنَابِلٍ﴾ نەسىر كەسەو كەردوہ نەبەر وائەك ﴿وَأَنْتَ أَجْمَعُ﴾ نەسىر وائەك ﴿خاوەنى (چەند جۆرە) بالى دوران و سېيان و چوار ﴿بَرِيذٍ خَالٍ مَبْنُوءٍ﴾ (خەوا) نەرىچى بېوى لە دروست كەردەدا رىادى دەكات ﴿رَبِّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ نەراستى خوا بەسەر هەمەو شەكەدا بەتوانا بە ﴿مَبْنُوءٍ﴾ نەسىر مېرەمە ﴿خاوەن رەحمەت و چا كەمەك نۆ خەلەت بەرە لا بكات و بېكەنەوہ ﴿بَلَامُتِيكَ﴾ نەسىر شەكەك بەرەنگەرى لى بكات و بېگەرىتەوہ ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مِثْلَهُ نَفْتًا بِنَفْسٍ﴾ وە خوا نەوہ بەرە بەرە بەرەنگەرىتەوہ ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مِثْلَهُ نَفْتًا بِنَفْسٍ﴾ نەسىر نەوہى خوا بەرە لا كەر و مېرەرى نۆ بېە ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مِثْلَهُ نَفْتًا بِنَفْسٍ﴾ وە خوا رالى بالادەستى كار دروستە ﴿يَتَنَبَّيُونَ بِمَا فِي بُحُورِهِمْ﴾ نەسىر خەلەكەبە ﴿يَتَنَبَّيُونَ بِمَا فِي بُحُورِهِمْ﴾ بېرەكەوہ لەبەھەرى خوا بەسەر نەمانەوہ ﴿مَنْ يُؤْتِ مِثْلَهُ نَفْتًا بِنَفْسٍ﴾ نەسىر بېجەكە لە خوا دروست كەرىنكى ترەبە ﴿تَزُكَّرِينَ﴾ نەسىر و نەسىر كەدورەنەن بەدات لە ناسمان و زەویدا ﴿لَا يَلْهَىٰكَ﴾ هېچ پەرەسەر وىنكى راست بېە بېجەكە لە خوا ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مِثْلَهُ نَفْتًا بِنَفْسٍ﴾ نەسىر چوون وەرەگېرەن (لەبەكەو بەرەستى) ﴿

﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾ نه گمر ماوه برسان پی به عیاست (دلگران همه) ﴿وَمَنْ يَكْبُرْ فَإِنَّ رَبَّهُ﴾ چونکه به راستی
 بیعه به راستی پیشش بوش ماوه برسان پی نه عیسترا ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾ هموو کارو باره کان ته بها بولای
 خوا ده گهر ته وه ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾ نهی حدلکینه بنگومان بهایی خوا راسته ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾
 لکونه ته دهی که واته باژیانی دو بیا فریوتان به دات ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾ وه باشه پتان به به ره پی
 و بیوردهی ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾ خوا فریوتان به دات ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾ به راستی شه پتان دوزمی نیویه ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾
 عدو دهی که واته لبوهش به دوزمی خوتانی دایس ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾ بنگومان نهو (شه پتان) تا قم
 و کومه له که ی مانگ ده کات ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾ مو نه وهی نه به هاره لانی ناگری هه لکیر ساوی
 (دوره) ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾ نه وانه ی بن باوه بوون سرای به نییان بزه عه به ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾
 و عیو ته پتان به دهی که واته به دهی که واته چاکه کانیاں کرده ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾ لیور دن
 و پاداشنی که واره پان به عه به ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾ دهی تاپا که می که کرده وهی خری خوی
 به جوان کراره ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾ به چاک و جوانی دهیسی (وه که که سینه که پیوری چاکه و خرابه ی نیان
 بیت) ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾ وه به راستی خوا هدر که سیکه سوی گومر ای ده کات ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾
 وه هدر که سیکه سوی ریمووی ده کات ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾ دهی که واته به عه دات خوار دن
 له بهر (کیم به هیانی) له وان خوت مده و تپته ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾ به راستی خوا به وهی که له وان
 ده یکن ناگ داره ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾ (و نه لانی رس مریخ) خوار اتیکه (ما هه و) کانی سارد و وه ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾
 نه وهی هه و ره کان بکه برنی (بلا و بران بکه سه وه) ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾ نه محاله وه (هه و ره) ده برنی
 به سهر راتیکه سر دوه ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾ به عه به (بارانی لی ده باری و) ره وهی پیش رید و
 ده که سه وه به پاش روشت بوون و مردی ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾ رید و و کرده وهی (مرد و وانش له قیامه تدا)
 هدر به و شیویه ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾ هدر که می که واره یسی و سهر به وری دهی (نه خوی سوی)
 ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾ چونکه به راستی هموو که ورمی و دهه لات هدر به خواهی ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾
 و ونه ی پاک و چاک نه بها بولای نهو (خوا) سهر ده که وهی ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾ وه (و ونه ی پاکو)
 کرده وهی چاک به و ره ده کاته وه (بولای خوی) ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾ وه نه وانه ی که پیلانه خرابه کان
 ده گیرن ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾ سراه کی نوید و به نییان به عه به ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾ و قیل و بیلانی نه وانه
 له ساو ده چی ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾ خوا (ما وکی) نیوی له خاک دروست کرده وه ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾
 له پاشان (به وه کانی دروست کرده) له و نه به که ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾ نه محاله (خوا) کرده و به چه د
 حیوت (بیر و می) ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾ وه هیچ مینه به که (ثامه تپت) دوو گیان مایی و
 سکه که ی داننی (بایت) مه گمر به ناگاداری خوا نه بیت ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾ وه هیچ نه من درین کرایی
 نه مهی درین ناگری ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾ وه له به می که م ناگری مه گمر له کتبت (لوح
 المحفوظ) دا به سراه ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾ به راستی نه کاره به خوا به سانه ﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾

«و مَسْوَى كَحْرَبْ» نه‌و دوو (جوره) دمریا و مك یهك مین «هَدَّ عَدْبُ فُرَاتْ» نه‌مه‌یان سارگار و شیرینه
 «سَبَّاحُ شَرَهْ» و خوار دمه‌وه‌ی ناماته و خزشه «وَهْدَ يَلْحُ لُحْ» نه‌موی قریان سویترو تال و نغته
 «وَمِنْ كُلِّ نَاحِيَةٍ يَخْرُجُ صَرْبٌ» و له‌هه‌ردوو کیان گوشه‌ی نه‌رو تاره‌ ده‌خون «وَرَشَتْ خِرَجُونِ حَبِیْهْ»
 دسوپه‌ «و حَشَلِی (مرواری و سهند و دور له‌داریا) دمر نه‌هتس و ده‌پوشس و حو تاسی پی
 دمر زنده‌وه «وَسَرِی تَقْدِیْهْ مَوْجَر» و گمشتی به‌کان دمیسی نه‌وه که له‌ت ده‌کس (کاتی به‌داریدا
 ده‌رون) «یَسْتَوِی بَصَرَهْ» سو نه‌وه‌ی همدی برق و پروری حوا به‌یدا بکه‌ن «وَاللَّيْلُ كُنْزُ كُرَاتْ»
 وه‌ف ستایشی خرابکه‌ن (له‌سهر به‌هره‌کانی) «وَبُوحُ شَرْقِی شَهَر» (خرا) شه‌و ده‌کات به‌دار
 پرزدا «وَبُوحُ شَهَرِی لَیْلِی» و روز ده‌کات به‌ساو شه‌ودا «وَسَحَرُ شَمْسٍ وَ عَمَر» وه‌جورو مانگی
 پام هتساوه «حَصْرُ بَحْرِی لَیْلِی مُسْتِی» هه‌ریه‌که‌یان (له‌خولگی‌ی خویدا) تانه‌و ماوه‌یه‌ی بوی
 دیاری کراره‌ ده‌گه‌ریت و ده‌سوپه‌نه‌وه «وَرَشَتْ سَهْ رَمَضَهْ» نه‌وه‌یه‌ی خوی به‌رو و دگری ئیوه
 «وَهْ تَمَلَّتْ» پادشایه‌تی نه‌بها سو نه‌وه «وَدَمْرُ مَعُونِ مَرْدَهْ» و نه‌وانه‌ی ئیوه‌ هواریان لی
 ده‌کس بیجکه‌ له‌خوا «وَرَمِیْعُ مَعُونِ قَضِیْرِ» خاموسی نوینکله‌ سینکه‌ی ناوکی خورمیش مین «و
 «وَرَمِیْعُ مَعُونِ» (به‌کس) نه‌گه‌ر سراو هواریان لی بکه‌ن «وَلَبْسُ مَرْدَهْ کَر» هاوره‌که‌تان ماییش
 «وَوَسْمُ مَرْدَهْ مَعُونِ» و نه‌گه‌ر بیشی بیس وه‌لامتان مادمه‌وه «وَوَدَّ بَهْمَهْ یَكْمُورِی بَشَرِکَهْ»
 و له‌پروری قیامه‌تیشدن مین ساوهر ده‌س به‌هاووش دانانه‌که‌تان (وبه‌دروتن ده‌خه‌سه‌وه)
 «وَلَا یَسْتَمِثُ مَثْرُ حَبِیْرِ» وه‌دلیابه‌ که‌س وه‌ك (خوای) ناگه‌دار ناگادارت ماکات (له‌سهر نه‌محامتن) «و
 «وَلَا یَسْتَمِثُ مَثْرُ حَبِیْرِ» نه‌ی خه‌لکینه‌ هه‌ر ئیوه‌ هه‌زاری لای خوان «وَوَدَّ مَرْدَهْ لَیْلِی حَبِیْهْ»
 وه‌نه‌ب حوا به‌ مین باری ستایش کراره «وَلَا یَسْتَمِثُ مَثْرُ حَبِیْرِ» نه‌گه‌ر (خواد) بیه‌وی له‌ماوتن
 ده‌بات «وَلَا یَسْتَمِثُ مَثْرُ حَبِیْرِ» وه‌خه‌لکینه‌ی قری تاره‌ ده‌هیتیت «وَوَدَّ مَرْدَهْ لَیْلِی حَبِیْهْ» وه‌نه‌مه‌ش
 بقو خرا کاریکی گران مینه «وَلَا یَسْتَمِثُ مَثْرُ حَبِیْرِ» هیچ گوماهاریك گوماهی که‌سبکی تر
 هه‌ل گریست «وَوَدَّ مَرْدَهْ لَیْلِی حَبِیْهْ» وه‌نه‌گه‌ر مار گران (گوماهاری) مانگی که‌سی تر نکات بو
 هه‌ل گرتنی (باده‌ گوماهه‌ که‌ی) «وَلَا یَسْتَمِثُ مَثْرُ حَبِیْرِ» هیچ له‌و (باده‌ گوماهه‌) هه‌ل گرتی «وَوَدَّ مَرْدَهْ
 لَیْلِی» هه‌ر چه‌نده‌ (داوالی کراره‌ که‌) خرمیشی بیت «وَلَا یَسْتَمِثُ مَثْرُ حَبِیْرِ» به‌راستی تو (له‌ی موحه‌مه‌د
 «وَوَدَّ مَرْدَهْ لَیْلِی حَبِیْهْ» که‌به‌به‌نه‌ی به‌په‌نه‌ی له‌په‌رو و دگریس ده‌ترسین
 «وَوَدَّ مَرْدَهْ لَیْلِی حَبِیْهْ» و مویزه‌کانیان به‌ریکی به‌حی ده‌هین «وَمِنْ شَرْقِی شَهَرِی تَقْدِیْهْ» وه‌هه‌ر
 که‌س خوی پاك راگری (له‌تاوان) نه‌وه‌ به‌راستی (سوودی) خو پاك راگرته‌ که‌ی هه‌ر بو خویده‌تی
 «وَوَدَّ مَرْدَهْ لَیْلِی حَبِیْهْ» و گه‌رانه‌مه‌ش تمها بو لای حوا به‌ «و

﴿وَأَمَّا زُجَّاجٌ فَسَعِيدٌ﴾ و نه‌موی له‌قورئاندا بیگمان کردو سو تو ﴿فَوَلَّوْا مُصِیْبًا مِّنْهُمْ﴾
 بدینه ﴿هَرَّهْوَهْ رَاسْتَهْوَهْ پِشتیوانی کتیه‌کانی پیش خویمنی ﴿بِئْسَ مَا جَنَّدَ سَجَرٌ نَّصِرٌ﴾ بیگومان حوا
 نه‌میده‌کانی ناگادارو بینیه ﴿تَوَّوْا نَاصِرٌ﴾ له‌باشان تم قورئانده‌مان نه‌خشی نه‌که‌سایت
 ﴿أَصْحَابُ مِمْنٍ﴾ که له‌ماو نه‌میده‌کاناندا هلمان بزاردن ﴿فَسَهْمٌ خَافِرٌ مَّقْبِرٌ﴾ تممعه‌ه‌مدنکیان
 ستمکار له‌خودی حویان ﴿رِسْمٌ مَّقْبِرٌ﴾ و همدیکان مام باوه‌مدن ﴿وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْأَخْرِ بَیْرٌ﴾
 نه‌ه‌مدیکی تریان به‌هرمانی حواپشکه و توون به‌هوی چاکه‌کانیا نه‌موره ﴿رَبِّكَ هُوَ نَقْصٌ مِّنْ عَصَبٍ﴾
 نه‌م (قورلان پیدانه) له‌خویدا به‌هریه‌کی گموریه ﴿جَبْتُ عِدَّةً خَوَّیْتُ﴾ نه‌وانه ده‌چده‌دار
 به‌هشتانیث که جینگای مانه‌موی همیشه‌یی به ﴿خَوَّیْتُ بَیْرٌ مِّنْ سَیْرِ مِمْنٍ رَّهْبٌ رَّوْیْتُ﴾ له‌ونددا
 به‌بارسی نالغوسی و مرووری دهراریرنه‌موره ﴿وَمِنْهُمْ خَافِرٌ حَبِرٌ﴾ و یوشاکیشیان تیدالاوریشحه ﴿
 ﴿وَمِنْهُمْ خَافِرٌ خَافِرٌ﴾ و نه‌وان ده‌لش هموو سویاس بو نه‌و خویبه ﴿نَاصِرٌ خَافِرٌ﴾ که‌خده‌تی
 لایردین و به‌بهشت ﴿بِئْسَ مَا مَنَّرٌ شُكْرٌ﴾ به‌راستی پهروردگارمان لیورده‌ی شایسته‌ی سویاسه
 ﴿بِئْسَ مَا حَسْرٌ رَّسْمٌ مِّنْ مَّقْبِرٍ﴾ نه‌و (خویبه) که به‌چاکه و نه‌هری عوی به‌شته‌جینی کردین
 له‌مانی همیشه‌یی (به‌هشت دا) ﴿لَا مَنَّا مِمْنٌ﴾ له‌ویدا به‌هیچ ماندوو بوو بیگمان تورش ده‌یی
 ﴿وَلَا مَنَّا مِمْنٌ﴾ و به‌هیچ نه‌رک و زحمه‌تیکمان دوو چار ده‌یی ﴿وَلَا مَنَّا مِمْنٌ مِّنْ سَیْرِ مِمْنٍ﴾
 ناگری دورح بو نه‌وانه‌یی باوه‌بوون ﴿لَا مَنَّا مِمْنٌ مِّنْ سَیْرِ مِمْنٍ﴾ برباری مردن مادری به‌سهر دایاندا
 تا بمرن ﴿وَلَا مَنَّا مِمْنٌ مِّنْ سَیْرِ مِمْنٍ﴾ هدره‌ها همدی له‌سرای (دورح) یسان لی سووک ناگری
 ﴿كَذَلِكَ نَحْنُ مِمْنٌ مِّنْ مَّقْبِرٍ﴾ نابو جزره تولد نه‌سبیل له‌هموو مین باوه‌ریت ﴿وَمِنْهُمْ خَافِرٌ خَافِرٌ﴾
 بی ﴿و نه‌وانه نه‌دوره‌حد هاوار ده‌کن ﴿بِئْسَ مَا حَسْرٌ مِّنْ سَیْرِ مِمْنٍ﴾ (ده‌لین) نه‌ی پهروردگارمان
 (نه‌دوره‌خ) دهرمان به‌یه تا کرده‌موی چاک نکه‌یس ﴿عَبْرٌ مِّنْ سَیْرِ مِمْنٍ﴾ جیاوار له‌موی ده‌مان کرد
 (نه‌دوبیادا) ﴿وَلَا مَنَّا مِمْنٌ﴾ (و نه‌لام دهرینه‌موره) نابا تمه‌مان دریز نه‌کردن ﴿وَمِنْهُمْ خَافِرٌ مِّنْ سَیْرِ مِمْنٍ﴾
 نه‌مده‌ی نه‌موی ده‌یه‌وی بیر نکانه‌موره تیا بایا بیر نکانه‌موره ﴿وَمِنْهُمْ خَافِرٌ مِّنْ سَیْرِ مِمْنٍ﴾ و ترسینه‌رتن بو نه‌هدت
 ﴿وَمِنْهُمْ خَافِرٌ مِّنْ سَیْرِ مِمْنٍ﴾ ده‌ی (نه‌و سرا) بچه‌زن چونکه هیچ مار نه‌مده‌رک بو (بی باوه‌ره)
 ستمکاره‌کان نیسه ﴿وَلَا مَنَّا مِمْنٌ مِّنْ سَیْرِ مِمْنٍ﴾ به‌راستی حوا به‌مینی له‌سببه‌کن
 و نه‌وی رانیه ﴿بِئْسَ مَا نَصِرٌ مِّنْ سَیْرِ مِمْنٍ﴾ بیگومان حوا به‌مینی دلان ناگاداره ﴿

﴿وَبُيُوتُهُمْ آلَهُمْ﴾ و نه‌گه‌ر حوا قار یگه‌ری له‌خه‌لکی (توله‌یان لی یسه‌ی) ﴿يَمَّا عَسَاوُ﴾ له‌سه‌ر نه‌و (خه‌ر یسه‌ی) کر دو یانه ﴿مَرَّةً عَلَى ظَهْرِهِمْ﴾ هج گیاندارنکی به‌سه‌ر ره‌یه‌وه به‌ده‌هیشته ﴿وَأَعْيَا بُوْحَرُفُهُمْ﴾ به‌لام (خوا) موله‌ی نه‌وان ده‌دات نا ماوه‌ی دیاری کسراو ﴿فَزَجَّجْنَاهُمْ﴾ نه‌مجا کاتی ماوه‌که‌بیان (کوتایی) هات (ده‌یان مرینی) ﴿فَأَنبَأَتْ آلَهُ حَكَّاءَ﴾ به‌ت ده‌نصیر ﴿جَانِیْگُومَانِ خَوَانَهْ به‌ده‌کاس ناگادارو بیابه﴾

سوره‌ی ﴿یس﴾

﴿یس﴾ له‌رمز ﴿یس﴾ به‌ناوی خوای به‌خششده‌ی میهره‌مان

﴿یس﴾ به (یا، سین) ده‌خویرنه‌وه حو اراناره به‌مانا که‌ی بۆرانیاری ریاتر سه‌بری سه‌ره‌نای سوره‌نی (البقرة) بکه ﴿وَأَمْرًا بِتَكْوِينِ﴾ سوینده‌ی قورقانی پر له‌دانایی ﴿يَنبَأُ سِرِّیْ﴾ به‌راسنی نو (شهی موحه‌مه‌د) له‌یه‌مه‌سه‌رانی خوای ﴿عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ له‌سه‌ر ریاری راستی ﴿سِرِّیْ سِرِّیْ تَرْجِیْ﴾ (قورقانی) دابه‌ریاره‌وه له‌لایه‌ن خوای رانی بالاده‌سنی میهره‌بانه‌وه ﴿إِنَّمَا رُفُوعُ مَا نُرِيدُ لِنُزِّلْ﴾ بو نه‌وه‌ی گه‌لی ترسینی (له‌سرا) که‌باور باپیرانیان به‌ترسینر یوون ﴿فَهَمَّ غَمَزُونَ﴾ نۆیه نه‌وان بین ناگا یوون ﴿مَدْحَى لَوْلَا عِزُّكَ﴾ سوینده‌ی خه‌وا به‌راسنی به‌لیسی خه‌وا چه‌سه‌پاو هاته‌دی له‌سه‌ر روره‌بیان ﴿لَهُمْ دَرَمُوتٌ﴾ چونکه نه‌وان باوهر نه‌هیس ﴿إِنَّا جَعَلْنَا فِي سَنَةِ بَدَا﴾ (وه‌ک که‌سانی وان که) ته‌وقسان کر دیتسه گه‌رد بیان ﴿وَلَمَّا بَدَأْنَا﴾ جا نه‌و (ته‌وقانه) ناچه‌ما که‌پان هاتی (گه‌رد بیانی به‌ته‌واوی کر تیتسه‌وه) ﴿لَهُمْ قَصَصُورٌ﴾ نه‌مجا سه‌ریان به‌ر کر ایته‌وه (به‌توانس بو خوارو نه‌م لاو لا ییحو لیس) ﴿وَحَصَفَ مَرْنَبِيْ بِدِيْهَةِ سِدْ وَیْسِ حَفْهَرِ سِدْ﴾ وه به‌ریه‌ستمان له‌به‌ر ده‌م و پشینه‌وه داناره ﴿وَدَعَشْتُ لَهُمْ دَاشْخُورُ﴾ به‌رده‌شمان داوه به‌سه‌ر چاوبس دا نۆیه نه‌وان (راسنی) ماسس ﴿وَمَوْكِنَهُمْ دَازْهَرُ بَرُوْهُ سِرْخُ﴾ وه بو نه‌وان به‌کس به‌ج بیان ترسینیت یان به‌یان ترسینیت ﴿دَازْهَرُ بَرُوْهُ﴾ ساوهر ماهین ﴿يَسْأَلُ مِنْ أَمْعٍ بِدَكْرٍ﴾ تۆ نه‌با که‌سیت ده‌ترسینی که‌شویس قورقانی ده‌که‌ویست ﴿وَحَبِيْ تَرْخَمِيْ لَقَبِيْ﴾ له‌به‌مه‌ایشده ده‌خوای میهره‌مان ده‌ترسینی ﴿فَنَشَرْنَا بَنَفْسَهُ وَحَرَّكَ يَدَيْهِ﴾ به‌هوی (شهو شویس که‌وتس و ترسانه‌وه) مرده‌ی به‌دری به‌لیحوشه‌وی (گوماه‌کانی) و پاداشتی چاکی (به‌هشت) ﴿وَبَدَأْنَا نَحْنُ خَوِيْ﴾ به‌راسنی سه‌ر نیمه‌ی مردووان رینه‌وو ده‌که‌یه‌وه ﴿وَنَحْنُ مَعَهُمْ وَهْ شَرُّهُ﴾ و هه‌رچی پیشتر کر دو یانه وشویه‌واری پشاش خوششان ده‌یوسینی ﴿وَحَكَّاءُ شَرِّ حَضِيْنَةِ يَمِّ مَرْيَمَ﴾ وه هه‌مور شتی که‌مان له‌په‌راوتکی یوون وناشکراناز مارتووه و یووسیوه که (لوح المحفوظ) ﴿

﴿وَدُّوا لَوْلَا آلُ مَرْيَمَ﴾ و له دواي تم و نعمان ناردن خوار و ده بو سدر گه له کهي ﴿مِنْ خَيْرٍ مِّنْ أَلْفِ مَوْسَىٰ﴾ هيج له شکر يک له ناسمائه و ده ﴿وَمَا كُنْ مِّنْ شَيْءٍ﴾ و نیمه دانم رنم رنم و سوس ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِلَّا صِحَاحٌ مِّنْ دُونِ﴾ (هوی بی چو بیان) نمیا شریحه به کی نمیز موو ﴿وَمِنْ حَرْجِ مَرْيَمَ﴾ چا کتوپر نموانه هموو جو له بیان به ما و مردن ﴿وَمِنْ حَرْجِ عِزِّ مَرْيَمَ﴾ نای به شبانی و داحی سهخت بؤ تم و نمندادهی (کهی باومر) ﴿وَمِنْ حَرْجِ مَرْيَمَ﴾ همر پیغمبر نیکیان بؤ بهانیه نمیا گالتهدن پی ده کرد (و هیچ تر) ﴿وَمِنْ حَرْجِ مَرْيَمَ﴾ نایا به بیان رانیوه ﴿وَمِنْ حَرْجِ مَرْيَمَ﴾ له پیش نمواندا جه به گهی (ناو بیار) مان له ماو بر دووه ﴿وَمِنْ حَرْجِ مَرْيَمَ﴾ که بیگو مان ما گه رینه و به لای نعمان ﴿وَمِنْ حَرْجِ مَرْيَمَ﴾ همر هموو (له ناو بر او ان) کو ده کرسیم و له لای نیمه (و له قیامت دا) ناماده ده کرسن ﴿وَمِنْ حَرْجِ مَرْيَمَ﴾ و نه نیشانه به لگه یه ک بو نموان. نم رهویه مرد و به ﴿وَمِنْ حَرْجِ مَرْيَمَ﴾ که ریموو مان کرد و ده ﴿وَمِنْ حَرْجِ مَرْيَمَ﴾ و دانم و یلم مان لن در عینا (سی و سدا) که بی ده خون ﴿وَمِنْ حَرْجِ مَرْيَمَ﴾ و له لای (رهویه) دا جه به باح به خورسا و نریمان به دی هیا ﴿وَمِنْ حَرْجِ مَرْيَمَ﴾ و جه به کاپ و مان نپادا هه (نقولا ندوه) ﴿وَمِنْ حَرْجِ مَرْيَمَ﴾ بو نه و می له بر و بو و به کانی بخون که ده سنی نموان به ره می به هیاوه ﴿وَمِنْ حَرْجِ مَرْيَمَ﴾ دهی نایا سویاسی خوا ما که ن ﴿وَمِنْ حَرْجِ مَرْيَمَ﴾ (روح کتهدا) پاک و بیگه ده رایت که هموو جو و نه کانی (بر و می) دروست کرد و ده ﴿وَمِنْ حَرْجِ مَرْيَمَ﴾ له و می که ره و می و له (ناده می) خویان ﴿وَمِنْ حَرْجِ مَرْيَمَ﴾ و له و شتانه ش که نایران ﴿وَمِنْ حَرْجِ مَرْيَمَ﴾ شه ویش به لگه ویشانه به بو نموان که نیمه ریزی می در ده هینن ﴿وَمِنْ حَرْجِ مَرْيَمَ﴾ نه مجاله ما کا و نا تاریکی هموو بیان ده گریته و ده ﴿وَمِنْ حَرْجِ مَرْيَمَ﴾ خوریش به ره و سکهی خوی (له گه راندایه و) دمر و ﴿وَمِنْ حَرْجِ مَرْيَمَ﴾ نه و به برادر ری (حوای) رالی مالا ده سنی رانیه ﴿وَمِنْ حَرْجِ مَرْيَمَ﴾ و به مانگیش جه به تو به عینکمان داناوه ﴿وَمِنْ حَرْجِ مَرْيَمَ﴾ (دواي به او کردی قوماغه کانی) هما و به کو به لی دار حورمای کوی (و شش سووی) سی دینت ﴿وَمِنْ حَرْجِ مَرْيَمَ﴾ خور سوی سبه (ماتوانی) نکات به مانگ ﴿وَمِنْ حَرْجِ مَرْيَمَ﴾ و شه ویش ماتوانی پیشکوی نمور و ﴿وَمِنْ حَرْجِ مَرْيَمَ﴾ و همر به کهدن (خور و مانگ) له خولگه به کدا به له ده کهن و دمورینه و ده ﴿وَمِنْ حَرْجِ مَرْيَمَ﴾

﴿يَقُولُ أَفَغَافَتُمْ عَلَىٰ أَعْيُنِكُمْ﴾ دمی ووت: مایا بمراسنی تو له وانهی باو ورت ههیه (به ریندور بو و نه وه ۱۹)
 ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ بِحَبْلِ اللَّهِ خَالِفُوا مَعَ رَسُولِهِ﴾ نایا کانی مردین و بووین به خاک و نیسانی پریوو ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نایا
 به راستی نیمه (ریندور ده کرینه وه) سرا ده دین ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (پیاره به هه شیه که) ووتی
 نایا لیه ته ماشا (ی دوزخ) ماکه ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (پیاره به هه شیه که) ووتی
 له ناوه راستی دوزخه خلا وه (هاوایی) بی ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بی ووت سوسد به خوا سربک
 سور میش هه لیدی ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه نه گهر میهر مانی په روره د گهر
 مریام به که و نه، میش له ناماده کراوان (ی ناو دوزخ) ده پورم ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ دمی نایا نیمه
 مامریس ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ جگه له مرده که ی به که م (ی دویا) مان ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 وه نیمه سرا مادیس ۱۹ ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ به راستی نیمه به سدر که وتی گه وه ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ باتیکو شهراو بو باشه پوزی پوزنکی واتیکوشن ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (زه که موونه)
 ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ناپ نهو (بهیمه تاله ی باسکرا) پیر گرتن و میوان داریه باشه، یان (بهری) دره ختی زه که مووت
 ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بنگومان نیمه وه (داره) مان کرده هوی ناخی کرده وه ی سته مکرر
 (که له دونیادا گشته یان پی ده کرد) ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ به راستی نهو (زه که موونه)
 دره ختی که به بیخی دوزخ داده ورت ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ به راستی نهو (زه که موونه)
 سه ری شه یثانه کانه (ماشپریس و چل چلاوی به) ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ چا بنگومان لهو
 (دوره خپه) لهو دره خته ده خور ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و سکیان له (بهری) لهو دره خته پر ده که
 ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له پاشان به راستی ناریکی لیلی رور گهرمی به سهر د ده خونه وه
 ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بنگومان دواتر گهراته و میان سو دوره خه ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 مان به راستی نهو و باپیرانی خویانیان به گومرایی بیی ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ته محبا
 نهو وانه درن بو شوین که و نه یان (له گومرایی) ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ سویند به خوا
 بنگومان پیش نهو (گومرایی قوریش) رور نهی گه له پیشبه کان گومرایی ووو ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 به سهر دین ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ سویند به خوا بنگومان نیمه له ماو خویاند (بهیمه پیرانی) بر سینه درمان بو ماردن ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ته محبا (تهی موحه مهده) سهر بیج بده سهر له محامی
 تر سهر وه کان چو سوو ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بهیمه که له بهیمه هه لیز تراوه کاسی خو ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ سویند به خوا به راستی بووح (علیه السلام) هاواری می کردین
 ته محبا نیمه ش رور چاک وه لایمی (هاواری که ی) نهو مان دایه وه ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 خوی و کهس و کاری (ماوه داری) مان له ته مگانه گه وه که بر گار کرد ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾

﴿مَنْ أَشَدُّ وَتَنًا مِنْ جِبْرِيلَ﴾ نه‌مجا کانی هر دوو کیان ملکه‌ج نوون (مؤقرمانی خو) و ئیبراهیم
 نیسماهیلی نه‌روود خسته‌سمر ره‌وی ﴿وَمِنْ دُونِهِ لَمَّا جَعَلْنَا لَكُمْ آيَاتٍ﴾ نیمه‌ش مانگمان کردئی ئیبراهیم
 ﴿قَدْ صَدَّقَ رَبُّي﴾ ینگومان جه‌وه گه‌ت به‌جی هینا ﴿يَا كَذَّابٌ عَرِيفٌ﴾ نه‌راستی نیمه
 نامه‌و شیوه پاداشی چاکه‌کاران ده‌دینه‌وه ﴿يَا كَذَّابٌ عَرِيفٌ﴾ ینگومان نه‌مدانی کردینه‌وه
 ناشکرا بوو ﴿وَمِنْ دُونِهِ لَمَّا جَعَلْنَا لَكُمْ آيَاتٍ﴾ وه به‌ر انکی گه‌وره‌مان کرده قوریانی نه‌و (ئیسماعیل) ﴿وَمِنْ دُونِهِ لَمَّا جَعَلْنَا لَكُمْ آيَاتٍ﴾ وه باسکردن به‌چاکه‌ی ئیبراهیممان له‌سار گه‌لای داهاتوردا هیشته‌وه ﴿وَمِنْ دُونِهِ لَمَّا جَعَلْنَا لَكُمْ آيَاتٍ﴾ وه باسکردن به‌چاکه‌ی ئیبراهیممان له‌سار گه‌لای داهاتوردا هیشته‌وه
 ﴿وَمِنْ دُونِهِ لَمَّا جَعَلْنَا لَكُمْ آيَاتٍ﴾ وه باسکردن به‌چاکه‌ی ئیبراهیممان له‌سار گه‌لای داهاتوردا هیشته‌وه
 پاداشتی چاکه‌کاران ده‌دینه‌وه ﴿وَمِنْ دُونِهِ لَمَّا جَعَلْنَا لَكُمْ آيَاتٍ﴾ به‌راستی نه‌و له‌به‌نده لیمان داره‌کانی
 نیمه‌یه ﴿وَمِنْ دُونِهِ لَمَّا جَعَلْنَا لَكُمْ آيَاتٍ﴾ مؤده‌ی نیسماهان پیدا (که ده‌بینه) به‌مه‌به‌ریک
 له‌چاکه‌کاران ﴿وَمِنْ دُونِهِ لَمَّا جَعَلْنَا لَكُمْ آيَاتٍ﴾ جافه‌ر و به‌ره‌که‌تمان رشت به‌سمر ئیبراهیم و لیسحاق
 دا ﴿وَمِنْ دُونِهِ لَمَّا جَعَلْنَا لَكُمْ آيَاتٍ﴾ وه به‌وه‌ی هر دوو کیان کارچاک و ستم‌کار له‌ده‌رووی
 خوی به‌ناشکرا هه‌بوو ﴿وَمِنْ دُونِهِ لَمَّا جَعَلْنَا لَكُمْ آيَاتٍ﴾ سوپد به‌خوا بیگومان هه‌تمان با به‌سمر
 مووسا و هاروون دا ﴿وَمِنْ دُونِهِ لَمَّا جَعَلْنَا لَكُمْ آيَاتٍ﴾ هر دوو کیان و گه‌به‌که‌پانمان به‌تینگه‌به
 گه‌وره‌که‌ر کار کرد ﴿وَمِنْ دُونِهِ لَمَّا جَعَلْنَا لَكُمْ آيَاتٍ﴾ وه باره‌نیمان دار، بویه‌هر نه‌وان سهر که‌وئش
 (به‌سمر به‌ره‌وون و کومه‌له‌که‌یدا) ﴿وَمِنْ دُونِهِ لَمَّا جَعَلْنَا لَكُمْ آيَاتٍ﴾ وه کتییی پروونکه‌ره‌ومان دا
 به‌هر دوو کیان (به‌مووسا و هاروون) ﴿وَمِنْ دُونِهِ لَمَّا جَعَلْنَا لَكُمْ آيَاتٍ﴾ وه به‌سمری هر دوو کیانمان
 کرد بزریگای راست ﴿وَمِنْ دُونِهِ لَمَّا جَعَلْنَا لَكُمْ آيَاتٍ﴾ وه باو بانگی چاکسی هر دوو کیانمان له‌دو
 گه‌به‌پاشینه‌کاندا هیشته‌وه ﴿وَمِنْ دُونِهِ لَمَّا جَعَلْنَا لَكُمْ آيَاتٍ﴾ سه‌لام له‌سمر مووسا و هاروون بیت
 ﴿يَا كَذَّابٌ عَرِيفٌ﴾ به‌راستی نیمه‌نامه‌و جوزره پاداشتی کارچاکان ده‌دینه‌وه ﴿وَمِنْ دُونِهِ لَمَّا جَعَلْنَا لَكُمْ آيَاتٍ﴾ به‌راستی نیمه‌نامه‌و جوزره پاداشتی کارچاکان ده‌دینه‌وه
 ﴿وَمِنْ دُونِهِ لَمَّا جَعَلْنَا لَكُمْ آيَاتٍ﴾ ینگومان هر دوو کیان له‌به‌نده نیمانداره‌کانی نیمه‌ی ﴿وَمِنْ دُونِهِ لَمَّا جَعَلْنَا لَكُمْ آيَاتٍ﴾ به‌راستی نیمه‌نامه‌و جوزره پاداشتی کارچاکان ده‌دینه‌وه
 سهرسین ﴿وَمِنْ دُونِهِ لَمَّا جَعَلْنَا لَكُمْ آيَاتٍ﴾ به‌راستی ئیلیاس (به‌مه‌به‌ریک موو) له‌به‌مه‌به‌ران ﴿وَمِنْ دُونِهِ لَمَّا جَعَلْنَا لَكُمْ آيَاتٍ﴾ به‌راستی نیمه‌نامه‌و جوزره پاداشتی کارچاکان ده‌دینه‌وه
 به‌گه‌له‌که‌ی ووت نه‌وله‌خوانتر من (خونان باپار من) ﴿وَمِنْ دُونِهِ لَمَّا جَعَلْنَا لَكُمْ آيَاتٍ﴾ به‌راستی نیمه‌نامه‌و جوزره پاداشتی کارچاکان ده‌دینه‌وه
 به‌عل ده‌به‌ر من و وار دنی له‌(به‌رستی) چاکریسی دروست‌کهر و نه‌دنه‌هر (که‌خوای گه‌وره‌به) ﴿وَمِنْ دُونِهِ لَمَّا جَعَلْنَا لَكُمْ آيَاتٍ﴾ به‌راستی نیمه‌نامه‌و جوزره پاداشتی کارچاکان ده‌دینه‌وه
 ﴿وَمِنْ دُونِهِ لَمَّا جَعَلْنَا لَكُمْ آيَاتٍ﴾ که‌خوای به‌رو مرد‌گاری نیوه و باور باپره‌پیشه‌کاتانه ﴿وَمِنْ دُونِهِ لَمَّا جَعَلْنَا لَكُمْ آيَاتٍ﴾ به‌راستی نیمه‌نامه‌و جوزره پاداشتی کارچاکان ده‌دینه‌وه

﴿مَكَرُوا لَهُمْ قَوْمًا مِّنْ دُونِهِمْ لِيَأْخُذُوا بِهِمْ﴾ كه چی باو دریان به هیئانه نیلیاس که او بوو ینگو مان نه وان تا هاده نه کریس (له دور هع دا) ﴿لَا عِبَادَ لَهُ أَتُحْصِنُونَ﴾ حگه بئنده هه لئزیر اوه کانی خوا ﴿وَتَرْكُ عَلَيْكَ الْأَجْرِتْ﴾ وه باسی چاکی نهو (نیلیاس) مان له ناو گه له پاشینه کان دا هیستموه ﴿سَمِعُ عَلَى يَمِينٍ﴾ به راستی له سهه نیلیاس بیت (نیلیاسین و نیلیاس ههه بهك كه سهه) ﴿يَا كَذِبْتَ خَوَّيْتُكَ تُحْصِنُونَ﴾ به راستی نیتمه ناوه و شیوه پاداشتی چا که کاران دمعه به وه ﴿يَمْزِينُ عَبْدًا تُؤْمِنُونَ﴾ بیگو مان نهو (نیلیاس) له به بئنده باو و دره کانی نیتمه به ﴿وَرَأَى الْأُنَاسُ تَمَاسِينَ﴾ به راستی لوط (بیعه به ریشت بوو) به پیعه به درن ﴿يَذْكُرُهُمْ رَبُّهُمُ حَرِيبٌ﴾ کاتیک خوی و هموو که سهه کانی و شویس که و تو و انیمان پر گار کرد ﴿وَجُورِ الْغَیْرِ﴾ ینحگه له پیر مزینت (خیرانی لوط) که به تیا چوو و کان بوو ﴿تُؤْمِرُونَ بِالْأَخْیَرِ﴾ پاشان نه وانی تر مان له باو برد ﴿وَتُؤْمِرُونَ بِعَبْثٍ فَتُحْصِنُونَ﴾ به راستی نبوه (لهی قور به شییه کان) به به بیایاندا (به روز) دهرون به سهه (شویه واره کاناندا) ﴿وَرَأَى الْأُنَاسُ تَمَاسِينَ﴾ و به شه و دا لب لئزیر مابن ﴿وَرَأَى الْأُنَاسُ تَمَاسِينَ﴾ وه به راستی یوس (بیعه به ریشت بوو) له پیعه به درن ﴿وَرَأَى الْأُنَاسُ تَمَاسِينَ﴾ کاتی رای کرد بو لای که شینه کی پر (له خدلك) ﴿وَرَأَى الْأُنَاسُ تَمَاسِينَ﴾ نه معا (نهو که شینه له بهر نهوهی باری قوور من بوو، له ترسی بو قم به یوس، خدلكه که کی که له ماویدا بوو، قورعه کیشیان کرد بو نهوهی نهو که سههی دهه چور پیعه به باو ده ریا که وه و باری که شته به که سوو کتر بیت) قورعه بیان کرد (یوس) نهو که سهه بوو له قورعه که سهه به که ورت ﴿وَأَنفَعُ خَلْقًا لِّمَنْ هُمْ أَخْرَجَ﴾ (خرایه ده ریا که و) نه معا به همگیلک قوونی ده نه ویش شایانی سهه ره مشت بوو ﴿وَرَأَى الْأُنَاسُ تَمَاسِينَ﴾ خو نه گهر به راستی نهو له بهد کارانی (خوا) به یوایه ﴿وَرَأَى الْأُنَاسُ تَمَاسِينَ﴾ ههتا روزی ریدوو بوو سهه به باو سکی نهو (به هه بگه دا) ده ما به وه ﴿وَرَأَى الْأُنَاسُ تَمَاسِينَ﴾ به هوی نهوه و فریمان دایه ره و به کی رورت (بسن دار و درخت) و به خوشیش بوو ﴿وَرَأَى الْأُنَاسُ تَمَاسِينَ﴾ وه بر ووه کینکی کوله که مان به سهه ریدار و اند ﴿وَرَأَى الْأُنَاسُ تَمَاسِينَ﴾ نهو سا به پیعه به ریشتی ماردان بو لای سهه هه رار که من یار یاتر ﴿وَرَأَى الْأُنَاسُ تَمَاسِينَ﴾ گه نه که ش باو و ریس هینا و بهر هژیوه به هره به ممان کردن له زیان تا ما و بههك ﴿وَرَأَى الْأُنَاسُ تَمَاسِينَ﴾ نه معا (لهی موحه مهه د) پر سیاریان لی بکه نایا کچان بو په روه دگاری تویه و کورایش هی نهو به ؟ ﴿وَرَأَى الْأُنَاسُ تَمَاسِينَ﴾ یان نه وان به دیار و وه بوون که نیتمه فریشته کانمان به نیتمه دروست کرد ﴿وَرَأَى الْأُنَاسُ تَمَاسِينَ﴾ بیدار بین به راستی نه وان له دمس هه له سی خویانه وه ده لبس ﴿وَرَأَى الْأُنَاسُ تَمَاسِينَ﴾ خوا امدالی بووه و بیگو مان نه وانه در ورس ﴿وَرَأَى الْأُنَاسُ تَمَاسِينَ﴾ نایا (خوا) کچانی هه لئزیر دووه (نو خوی) به سهه کوران دا

﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ چنانچه چون بریاری و انصاف ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ دهی تاب بیر ناکمه وه ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ بیان به لنگه کی روونان (لهم باره وه) هدیه ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ دهی
 کتیه که سان (به لنگه که سان) بیس نه گهر راست ده که من ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ دهی نه وه (بی
 ماوه راسه) له بیون حواو جنو که ما حرمایه نی بیان بر بار داوه ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ سوید
 به خوا بیگو مان جو که کان ده بیان وانی که به راستی نه وان ناماده ده کریس (له روری دوا بیذا) ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾
 ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ پاک و بیگهرده خوا له وهی نهو (بی ماوه راته) ده بیس ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾
 (همو بیان سرا ده کریس) بیحکه به سله حواو کر اوه کانی خوا ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ نه معا به راستی
 نهو و نهو (بتانه) پیش که ده به رستی ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ نیوه باتوانس به به رستی حواو ده گو مر که کری
 (که س) بس ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ بیحکه نهو که سدهی (خوا ده رانی) ده چینه دۆره حوره ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾
 ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ (مر پشته کان ده بیس) هیچ کام له نیمه بیه نه گهر پله و شو بیکی دیاری کر وی
 خوی هدیه ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه به راستی نیمه همو و مان به ریر و مستاوین (بی عیادهت و به جی
 هتانی به رمانی حواو) ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه بیگو مان نیمه به همیشه نه سببغات و ریکر وادی نهو
 ده که بس ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ بیگو مان هر چه پله بت به رستان ده بانووت ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾
 به راستی نه گهر کتیبت (ی ناسانی وه کتیسی) پیشانمان همو به ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾
 به راستی نیمه نه به به پاک و خاوه کانی خوا به بووس ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ له معا (که کتیسیان
 بو هتات) باوه بیان پس به هپا، جابه رووی ده رانی (سهر به حامی سی بر واپه که بیان چون دهی) ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾
 ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ سوید به خوا بیگو مان پیشتر بر بار مان داوه بو به سده بر در اوه که بیان
 ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ که بیگو مان هر نه وان سهر ده کریس ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ دیار پشته هر
 سهر یاری نیمه سهر ده که وون ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ نوش واریان نی بهینه نه که و ماوهی (دیاری
 کر اوه بو له ماوه رسیان) ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه بیان بیه (سهر به حامیان چون ده بیست) نهو ولا
 نهو انیش ده بیس (چیان به سهر دیت) ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ جا تابا به پله داوی سهرای نیمه ده که من ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾
 ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ سهر کانی سهری نیمه هاته خوار وه بو ماو ماله کانیاں ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ نهو سا
 تر ستر اوان چ روزنکی خراب و نه گیان دهی ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه واریان نی بهینه نهو
 ماوهی (دیاری کر اوه بیان) ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه بیه نه معا له معولا نهو انیش ده بیس ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾
 ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ به رور و دگارت پاک و بیگهرده، به رور دگاری به لا دهست له وهی
 بی ماوه ران ده بیس (ده رازهی) ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ سلاو و درویش بو گشت پنه به بیان ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾
 ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ سو یاس و ستایش بو خوانی ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ به رور دگاری همو و جیه بیان ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾

﴿وَمِنْ حَقِّ الْقِسْمِ أَنْ تَجْعَلَ لِلنَّاسِ لِمَا هُمْ يَكْسِبُونَ نَصِيبًا مِمَّا كَسَبُوا﴾ نیمه ناسمان و رهوی و نهوی له یو آیاندا به یهوده خروستمان
 نه کردوهه ﴿ذَلِكَ عَلَىٰ مَا يَكْسِبُونَ﴾ نهوه گومانی نمر کسانیه که یی باومر بوون ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ النَّارِ﴾ سا هاوار
 بو له واتهی که یی باومر بوون به تاگری دورمح ﴿أَنزَلْنَاهُ فِي رَحْمَةٍ مِنَّا فَأَنزَلْنَاهُ فِي سُبْحَةٍ فَتَبَيَّنَ﴾ ناب بهواتهی باومریان هیاوهو
 کردهه چاکه کانیان کردوهه ﴿فَتَبَيَّنَ فِي الْآيَاتِ﴾ له گهل خرابه کاران له رهویدا وک به کیان دایین (نه درا
 روزدا، به خیر واتهی به) ﴿وَأَنزَلْنَاهُ فِي رَحْمَةٍ مِنَّا فَأَنزَلْنَاهُ فِي سُبْحَةٍ فَتَبَيَّنَ﴾ یان پاوریز کاران وله خوا ترسان وک بهد کرداران لی ده که یی
 ﴿بِكَتِّ الْإِسْمِ بِيَدِ الْمُرْسَلِ﴾ (نم مورانه) کیکی پیرو ره مار دو ومانه به خواروهو بو نو ﴿بَدَأَ الْإِسْلَامَ فِي سِدْرَةِ الْبُنْتِ﴾
 لایسپا ﴿بِزُكِّيٍّ مِّنْهُ﴾ به بکه سهوه له نایه ته کانی، وه خاوه مانسی ییر و زیری به سدی لی وه ریگرن ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ ذُرِّيَّتَيْنِ﴾
 نیمه سوله یمانان به خشی به داوود (علیهما السلام) ﴿وَنَحْنُ كَافِتُونَ﴾ نیمه سوله یمانان به بکه سهوه له نایه ته کانی، وه خاوه مانسی ییر و زیری به سدی لی وه ریگرن
 (سوله یمان) به بکه سهوه له نایه ته کانی، وه خاوه مانسی ییر و زیری به سدی لی وه ریگرن ﴿وَنَحْنُ كَافِتُونَ﴾ نیمه سوله یمانان به بکه سهوه له نایه ته کانی، وه خاوه مانسی ییر و زیری به سدی لی وه ریگرن
 سهر به لیو ره کاتیک له سپانی به سهر و خیرا یسانی سوله یمانان درا ﴿فَتَبَيَّنَ فِي الْآيَاتِ﴾ نیمه سوله یمانان به بکه سهوه له نایه ته کانی، وه خاوه مانسی ییر و زیری به سدی لی وه ریگرن
 جا (سوله یمان) روسی خوشه روسی نیمه سوله یمانان باوی به سهر یان و هیانده یی بهر و مرد گارم دا که یوزی هه سر بوو
 ﴿حَتَّىٰ يَبْرُزَ الْفَجْرُ﴾ (سه ییری نیمه کانی ده کرد) هتا له چاوو گوم بوون ﴿وَرَوَاهُ عَلَىٰ﴾ (روسی) جارنکی تر
 نهو له سوله یمانان بو بگیری نهوه ﴿فَتَبَيَّنَ فِي الْآيَاتِ﴾ نیمه سوله یمانان به بکه سهوه له نایه ته کانی، وه خاوه مانسی ییر و زیری به سدی لی وه ریگرن
 له سوله یمانان درا ﴿وَنَحْنُ كَافِتُونَ﴾ نیمه سوله یمانان به بکه سهوه له نایه ته کانی، وه خاوه مانسی ییر و زیری به سدی لی وه ریگرن
 و لاشهی (نه ته کوری) کمان مریدا به سهر ته خته که ییدا (چونکه پیشتر سوختندی خواردهو، که به سهر ته واری
 خیرانه کالید له سورپته وه و کو ته بته وه له گهل یندا، و هره به کشتیان کوریکی بیت و نه پشاو خواد، حیهاد بکه ی
 به یی نهوه (ان شاء الله) نکات له دو ییدا له مهر هه موو خیرانه کانی مهه کوریکی موقانی ماته واری بوو، خوی
 گه ورش به مه تافیکر دهوه ﴿وَرَوَاهُ عَلَىٰ﴾ نیمه سوله یمانان به بکه سهوه له نایه ته کانی، وه خاوه مانسی ییر و زیری به سدی لی وه ریگرن
 (سوله یمان) ورتی نهی بهر و مرد گارم نیم خوشه و ده لای و پاشایه یکیم یی به خشه ﴿وَنَحْنُ كَافِتُونَ﴾ نیمه سوله یمانان به بکه سهوه له نایه ته کانی، وه خاوه مانسی ییر و زیری به سدی لی وه ریگرن
 که واری م دهس نهو بو کلهسی مر ﴿وَنَحْنُ كَافِتُونَ﴾ نیمه سوله یمانان به بکه سهوه له نایه ته کانی، وه خاوه مانسی ییر و زیری به سدی لی وه ریگرن
 ﴿وَنَحْنُ كَافِتُونَ﴾ نیمه سوله یمانان به بکه سهوه له نایه ته کانی، وه خاوه مانسی ییر و زیری به سدی لی وه ریگرن
 به ده مانسی نهو به نه روسی مر همر جیگانهک بیو نایه ﴿وَنَحْنُ كَافِتُونَ﴾ نیمه سوله یمانان به بکه سهوه له نایه ته کانی، وه خاوه مانسی ییر و زیری به سدی لی وه ریگرن
 شه یثانه کسان مورام هب موو که یی سارو مغلرانی زیر دهو یا موون ﴿وَنَحْنُ كَافِتُونَ﴾ نیمه سوله یمانان به بکه سهوه له نایه ته کانی، وه خاوه مانسی ییر و زیری به سدی لی وه ریگرن
 مریدان (که سه ریچی سوله یمانان کردبوو راسان هتان موی) به بیکوره ماستراوی له کوک رجیر دا ﴿وَنَحْنُ كَافِتُونَ﴾ نیمه سوله یمانان به بکه سهوه له نایه ته کانی، وه خاوه مانسی ییر و زیری به سدی لی وه ریگرن
 ﴿وَنَحْنُ كَافِتُونَ﴾ نیمه سوله یمانان به بکه سهوه له نایه ته کانی، وه خاوه مانسی ییر و زیری به سدی لی وه ریگرن
 یگره وه و مه به خشه به یی بهر میهره (لیه) ﴿وَنَحْنُ كَافِتُونَ﴾ نیمه سوله یمانان به بکه سهوه له نایه ته کانی، وه خاوه مانسی ییر و زیری به سدی لی وه ریگرن
 سه رری هیه لای نیمه وه سهر ته سجامی چاکی هیه ﴿وَنَحْنُ كَافِتُونَ﴾ نیمه سوله یمانان به بکه سهوه له نایه ته کانی، وه خاوه مانسی ییر و زیری به سدی لی وه ریگرن
 ماسی به سدی نیمه نه بوت بکه کاتیک هاواری له بهر و مرد گاری کرد ﴿وَنَحْنُ كَافِتُونَ﴾ نیمه سوله یمانان به بکه سهوه له نایه ته کانی، وه خاوه مانسی ییر و زیری به سدی لی وه ریگرن
 بهر ماسی شه یثان تووشی ره حهت و مار حهتی و تاراری کردووم ﴿وَنَحْنُ كَافِتُونَ﴾ نیمه سوله یمانان به بکه سهوه له نایه ته کانی، وه خاوه مانسی ییر و زیری به سدی لی وه ریگرن
 ویر (بیت نهو به ره ویدا نهوه کانی و یکی سارده مو خوش و خواردهوه (بیی دانه ره ویدا و ناو هتلقونی ولهو
 تاره خزی شت و ناوی خواردهوه وله به خوشیه که یشی چالا مریموه) ﴿وَنَحْنُ كَافِتُونَ﴾ نیمه سوله یمانان به بکه سهوه له نایه ته کانی، وه خاوه مانسی ییر و زیری به سدی لی وه ریگرن

﴿رُوحَیْهِ اَنْهَارٌ وَّیَنْهَارٌ فَعَزَّ﴾ و ده ژن و حاله‌کاسی و نه‌وسده‌ی تریشمان له‌گه‌لیان دابه (نه‌یوب) به‌حشی
 ﴿وَحَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ لَا تُبْ﴾ نه‌و‌حم و میهرمانی له‌لایه‌ن حزمانه‌وه (بو نه‌یوب) وه بۆ پند و نامورگاری بۆ
 خاومه‌یایی ژیری و یرو هوش ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ (پیمان ووت) چه‌یکی شوب (داری رور
 مارمک، نه‌ده‌سه‌وه بگره و پیی نه‌ه (له‌خیراست یه‌ک حار) و سونله‌کمت مشکینه (که له‌خیراست خوارده‌بوو
 سه‌ده‌داری لی نه‌ه‌ی) ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ نه‌واسی نیمه‌نه‌و (نه‌یوب) مان به‌خوگری بیی ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾
 چ نه‌سینه‌کی چان بوو به‌واسی نه‌و رور گویرایه‌ک و ووه له‌خوا بوو ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ نه‌واسی هیر و توانا
 و بیایی بوو ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ نه‌واسی له‌بهر نه‌ه‌ی هه‌میشه‌ی روزی دریاان له‌بیر دابوو
 نیمه (به‌به‌سده‌ی تاپه‌نی خومان) هه‌لیمان بژاردن ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ وه به‌واسی له‌وانه
 (هه‌ر سبانیان) لای نیمه له‌بهر هه‌لیرید دراره‌چا که کاس ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ وه به‌واسی
 (به‌نده‌کاسی نیمه) نیسماعیل و نه‌یه‌سه‌ع و دو لکیمل بکه ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ که هه‌موویان له‌چا که کارانی
 ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ نه‌م (باسی پی‌ممه‌رانه) باس و باوینگی چاکیانه له‌دریادا و بیگومان
 پاریرکاران سه‌ر نه‌سما میکی چاکیان هه‌یه ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ که بریتی به‌له (به‌هه‌شسانی
 جیگای مانه‌ه‌ی هه‌میشه‌یی، که ده‌رگ کانی کراره‌ته‌وه بویان ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ له‌ویدا (له‌سه‌ر کورسی
 راراره) پالیان داوه‌سه‌وه ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ سیدا داوای میوه‌هانی زور و جوره‌ها خوارده‌وه
 ده‌که‌ن ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ و حوریانی هاوتمه‌یان لایه (خیر باس) که چاربان برپوه‌ه
 میردکیان ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ نه‌ه نه‌و (مار و بعه‌تانه‌به‌که به‌لین پی در بوو بوو روزی
 لیرمینه‌وه (ی قه‌مت) ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ نه‌واسی نه‌ه روق و پروری نیمه‌به‌هه‌ر گیر ته‌وو
 بووسی بو‌یه ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ تا نه‌ه (پاداشنی پاریرکارانه) و بیگومان سه‌ر که شانبش
 خیر پرین پاشه‌ی روزیان هه‌یه ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ دۆزه‌خه که ده‌چته داوه‌وه، نای چ جیگایه‌کی
 به‌در خه‌یه ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ نه‌ه و نای له‌کول و کیم و ووه‌خواو، ده‌ب بیچه‌ژن ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾
 ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ وه چه‌مه‌د جورری نه‌ر سربان هه‌یه له‌و شیوه ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾
 (به‌گوهر اکره‌کان ده‌نری) نه‌ه که مملیکه له‌گه‌ل نیوه‌دا دیسه‌ی دوروح ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ (گوهر که‌ره‌کانیش
 ده‌لیس) به‌خیر به‌یه‌ن ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ بیگومان نه‌وانه ده‌چه‌ناو ناگری دوروح ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾
 نه‌وان (به‌گوهر اکره‌کان) ده‌لیس به‌لکو نیوه به‌خیر به‌یه‌ن ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ (له‌دوبیا گوهرانان کردین)
 و نه‌م سراتان پیش هینا بومان ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ نای چ جیگاو معرلیکی خه‌یه ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾
 ده‌لیس نه‌ی په‌ر و ده‌ر دگاران هه‌ر که‌س (هوی) پیش هینانی نه‌م سرایه‌بوو بو نیمه ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾
 نه‌وه سیری نه‌و که‌سه له‌دۆره‌حدا چهند قات بکه ره‌وه ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾

﴿وَقَالُوا مَا لَآئِمِّي بِهِ﴾ وە (گومر اکمره کان) دەلیس ئەووە چیمانه بوج بیار تیشک تایشین ﴿كَأَنَّهُنَّ طَائِفَةٌ لَّا يُرَىٰ لَهُمْ﴾
 لائیر ﴿كە ئیعهە لە خەر پەر کارانمان دەژماردن﴾ ﴿تَحْتَهُنَّ سَحَابٌ﴾ ئایا ئەواتەن کە گالەمان بێ
 دەکرەن ﴿مَرَّ عَنَّا لَحْمٌ لَّذِي هُمْ يَأْكُلُونَ﴾ یا (لێرەن بەلام) چاوە کان لیاں کە لا سوووە (وایان بێ) ﴿إِن
 دَلَّكَ الْحَاقُّ تَحْتَهُ لَكُنَّ أَهْلَ عَذَابٍ﴾ ئیگوومان ئەووە (کە باسکرا) ئازاوە و شەرە قەسێ دورە خیانە، و راستە (و دینەدی)
 ﴿إِن يَأْتِ بِطَائِفَةٍ مِّنْهُمْ﴾ (ئەسێ موخەمسەد پێت) بلی مێ بهما مرستەریکم ﴿وَمِنْ بَيْنِهِمْ لَآئِمٌ مِّنْهُمْ يُوَجِّهُهُم﴾
 و هیچ پەرستراویکی راست بێهەجگە لە خەوای ئەمەهای مەمسەلات ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ الْأَعْلَىٰ﴾
 و مێشەد ﴿پەروردگاری ئاسمانەکان و زەوی و ئەوێ لە بنوایاندایە﴾ ﴿عَبِيدٌ لِلَّهِ﴾ رالی بالادەستی
 لێوردەبە ﴿إِن هُوَ إِلَّا سَعِيرٌ﴾ (ئەسێ موخەمسەد پێت) بلی ئەووە هەوالێکی زۆر گەورەبە ﴿إِن
 هُوَ إِلَّا مَنكُشٌ شَرٌّ﴾ کە ئیووە گۆری بێ مادن ﴿مَنْ كَانُ مِنْهُمْ لَاحِلٌ﴾ (بلی ئەگەر وە حیم بۆ مەهاتە)
 مێ هیچ نەگم لە کۆمەڵی هەرە بلند (مریشته کان) مەووە ﴿بِرَّحْمَتِهِم﴾ کاتی دەمە تالیان دەکرد
 (دەربارە ی ئادەم) ﴿بِرَّحْمَتِهِم﴾ بێگابو مێ ماکریت ﴿لَا تَأْتِي سَاعِدٌ مِّنْهُمْ﴾ جگە ئەووە بەبیت کە مێ
 تەبەاتر مێشەریکی پور و بکەرەووم ﴿بِرَّحْمَتِهِم﴾ ئەو کاتی (دەمە تالیان بوو) پەروردگارت
 بە مریشته کانی فەرموو ﴿إِن هُوَ إِلَّا سَعِيرٌ﴾ بە راستی مێ مرزولیک لە قوڕ دروست دەکەم ﴿إِن
 هُوَ إِلَّا سَعِيرٌ﴾ و دەتەبە مێ زۆر ﴿تەمجا کاتی شیووە کە بێم ریلک خست و موم پێدا کرد و گیانم کرد بە بەریدانە
 گیانیت کە خوم دروستم کردووە ﴿تَعْمُرُونَ مَعَهُ﴾ ئەو مەهەموو بە سوژدە پەردن بۆی بکەون بە پوردا
 ﴿مَعَهُ لَتَمَّيْكُنَّ أَكْثَرُ غَمُورٍ﴾ حەمەریشتە کان هەر هەموو بیاں سوژدە بیاں برد ﴿لَا يَنْسُ الْكُفْرُ﴾
 بێجگە لە شەبەت کە خۆی بە گەورە دان ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ اللَّهُ يَدْرُكْهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (هەا بێش)
 (خو) هەر مووی ئەسێ ئیلبیس ﴿مَعَهُ لَتَمَّيْكُنَّ أَكْثَرُ غَمُورٍ﴾ چێ شێک بێنگری کردی (ئەوێ) کە
 سوژدە بێهەت بو کەسێ کە بە هەر دوو دەستی خوم دروستم کردووە ﴿لَتَمَّيْكُنَّ أَكْثَرُ غَمُورٍ﴾ ئایا خۆت
 بە گەورە راس، باخو لە بەرز و بلندەکانی ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ اللَّهُ يَدْرُكْهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ و وێس مێ لە (ئادەم) چاکترم
 ﴿عَلَىٰ مَنْ لَّا يَرْحَمِ اللَّهُ يَدْرُكْهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ چۆمکە مێت لە ناگەر دروست کردووە، بەلام ئەوت لە قوڕ دروستکردووە ﴿إِن
 هُوَ إِلَّا سَعِيرٌ﴾ (خو) هەر مووی کەواتە لەو (بەهەشتە) دەرچو و برۆ، چۆمکە بێگومان تو
 دەر کرۆی لە بەرەمەنی مێ ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ اللَّهُ يَدْرُكْهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وە بەراسی بەهەری مێت لە سەر بێ تاروژی
 (پاداشت و تۆلە) ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ اللَّهُ يَدْرُكْهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (شەبەتان) و وێس ئەسێ پەروردگارم دەسێ مۆلەتم
 بەدە (بەرم) تاروژی (مردوان) رێندوو دەکرێتەووە ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ اللَّهُ يَدْرُكْهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (خو) هەر مووی
 دەسێ بەراسی تۆلە مۆلەت دراوانی ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ اللَّهُ يَدْرُكْهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ تاروژی کاتی دباری کرۆ ﴿وَمَنْ
 لَّا يَرْحَمِ اللَّهُ يَدْرُكْهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (شەبەتان) و وێس ئەمجا سۆنەد بەهەریشت هەر هەموو بیاں گومر
 دەکەم ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمِ اللَّهُ يَدْرُكْهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ئەواتە بیاں بەسێ کەسە بەسێ پاک و هەلزار دەسێ تۆ

﴿بِأَنَّهُ أَتَىٰ وَنَحْنُ أَتُونَ﴾ (خو) دهر موی من جه قم همر جه قبش ده لیم ﴿لَا تَدْرِي جَهَنَّمَ كَيْفَ وَهِيَ بَعْدَ﴾
 ﴿وَنُفْرَتِمْ﴾ به راستی دوره ج پیر ده کم نه تو و نه وانه ی (له ناده میا) شوینت ده کمون به تیکرا ﴿لَا﴾
 ﴿فَرَمَ سَمَكٌ عَلَيْهِ مِنْ خَرٍ﴾ (نه ی مو جه ممد) پلی من هج کری و باداشتنت له ممر گه پاندی
 نه م نایبه له نبوه داوانا کم ﴿وَمِنْ مِّنْ تَحْتِهَا﴾ و من لهو کسانهش بیم که درو هه لیه ستم و رور له
 خوم بکم ﴿پَرَمُو دَاوَرْتِمْ﴾ نه م (قورانه) تمها پمد و ناموز گاریه بو هه مو و جیهانن ﴿لَا﴾
 ﴿وَنَحْنُ بَعْدَ بَعْدِمْ﴾ به راستی پاش ماو بهدک له هه والی نه م (قورانه) ده ران ﴿لَا﴾

سورانی ﴿الرعر﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ماوی خوای به خشنده میهره بان

﴿بِأَنَّهُ أَتَىٰ وَنَحْنُ أَتُونَ﴾ نه م قورانه هیراوه نه خواره وه ﴿مِنْ تَحْتِهَا﴾ له لایه خوای بالاده سنی
 کار به جی وه ﴿لَا تَدْرِي جَهَنَّمَ كَيْفَ وَهِيَ بَعْدَ﴾ بیگومان نیمه به جهق و راستی قورانه سان بو تو
 هیراوه نه خواره وه ﴿لَا تَدْرِي جَهَنَّمَ كَيْفَ وَهِيَ بَعْدَ﴾ که واته خوا پیرسته و به تمها هدر بو نه م مدکه ج
 به ﴿لَا تَدْرِي جَهَنَّمَ كَيْفَ وَهِيَ بَعْدَ﴾ بیداریه نایبی (گه ردن که چی) پاک و خاونس هدر بو خوا به
 ﴿وَلَا تَدْرِي جَهَنَّمَ كَيْفَ وَهِيَ بَعْدَ﴾ وه کسانه جگه نه م (خو) چمد به رستر ریکین بو حویدن داناوه
 ﴿وَلَا تَدْرِي جَهَنَّمَ كَيْفَ وَهِيَ بَعْدَ﴾ تمها له بهر نه وه ده بان به رستین بریکمان بکه نه وه به
 خوا ﴿لَا تَدْرِي جَهَنَّمَ كَيْفَ وَهِيَ بَعْدَ﴾ بیگومان خوا بریار دمدات له بیوانیاند ﴿لَا تَدْرِي جَهَنَّمَ كَيْفَ وَهِيَ بَعْدَ﴾ له ر
 شت نه دا که ته وان نیابا جیاور موون ﴿لَا تَدْرِي جَهَنَّمَ كَيْفَ وَهِيَ بَعْدَ﴾ به راستی خوا پیرمونی
 که سی ساکات که درورمی رور من ساوره ﴿لَا تَدْرِي جَهَنَّمَ كَيْفَ وَهِيَ بَعْدَ﴾ نه گهر خوا بیورسته به
 مدالیمت بق خوی بریار بدات ﴿لَا تَدْرِي جَهَنَّمَ كَيْفَ وَهِيَ بَعْدَ﴾ نه وه له مار دروست کراوه کانبد که مه ی
 بوورسته به هلی ده مزارد ﴿لَا تَدْرِي جَهَنَّمَ كَيْفَ وَهِيَ بَعْدَ﴾ پاک و بیگهرده هدر نه وه خوای نه نه ای
 رال و به ده مه لات ﴿لَا تَدْرِي جَهَنَّمَ كَيْفَ وَهِيَ بَعْدَ﴾ (خو) ناسمانه کان و رهوی به جهق دروست
 کر دوره ﴿لَا تَدْرِي جَهَنَّمَ كَيْفَ وَهِيَ بَعْدَ﴾ شه و ده هینی به سمر پوزدا ﴿لَا تَدْرِي جَهَنَّمَ كَيْفَ وَهِيَ بَعْدَ﴾ و پوز ده هینی
 به سهر شه ودا ﴿لَا تَدْرِي جَهَنَّمَ كَيْفَ وَهِيَ بَعْدَ﴾ و حور و مانگی رام هیراوه ﴿لَا تَدْرِي جَهَنَّمَ كَيْفَ وَهِيَ بَعْدَ﴾
 هدر به که بیان (له خولگه ی حویدا) نانه و ماو به ی بوی دباری کراوه ده گهریت و ده سوریت نه وه
 ﴿لَا تَدْرِي جَهَنَّمَ كَيْفَ وَهِيَ بَعْدَ﴾ بیداریه هدر نه م (خو) والی لی بورده به ﴿لَا﴾

﴿سَكَّرَ مِنْ نَجْوَىٰ وَجْدِهِ﴾ (خوا) نیوهی له ناکه کهسیتک (نادهم) دروست کردوه ﴿فَتَرْجِعْ سَرَّاحَهَا﴾
پاشان لهو (کهسه) هاوسره کهی (حهووی) بهدی هیتاوه ﴿وَرَأَىٰ لُكْمًا مِنَ الْاَعْمَىٰ فَكُنَّ كَالْفِجَارِ﴾ وه بر
نیوه ههشت جووی (نیر و می) له نازل به دی هیتاوه ﴿فَجَعَلَكَ مِنَ الْاَمْنِ﴾ نیوه دروست
دهکات له ماو سکی دایکتندا ﴿فَجَعَلَكَ مِنَ الْاَمْنِ﴾ به بهدی هیتانی بهک له دوای بهک ﴿فِي طَبَقٍ مِنْ نَجْوَىٰ﴾
له ماو سی ناریکی (ماو سیک، مندا الدار، بهر دی کور بهله) دا ﴿فَجَعَلَكَ مِنَ الْاَمْنِ﴾ نه وه
بهروورد گاری نیوه به که دههلات و پشایی همر مولکی نه وه ﴿لَا يَمْلِكُ اَنْ يَنْصُرَكَ﴾ هیچ
بهر مستراو نیکی راست جگه له رانی نه وه به، که واته نیوه چون له ناییس راست لاده وریس ﴿وَلَا يَنْصُرُكَ﴾
نه گهر نیوه بی باو وریس ﴿وَلَا يَمْلِكُ اَنْ يَنْصُرَكَ﴾ نه وه بیگومان خوا بی نیاره له نیوه
﴿وَلَا يَمْلِكُ اَنْ يَنْصُرَكَ﴾ و پاری بییه به یی باو وری بو به مده کانی ﴿وَلَا يَمْلِكُ اَنْ يَنْصُرَكَ﴾ وه نه گهر
سوپاسی خوا بکه (و گهر دن کهچ بی) به وه لیسان پاری دهیت ﴿وَلَا يَمْلِكُ اَنْ يَنْصُرَكَ﴾ هیچ
گوماهاریست گوماهی که سبکی تر هه لا گریست ﴿وَلَا يَمْلِكُ اَنْ يَنْصُرَكَ﴾ پاشان گه رانه وسان
همر مو لای بهروورد گارتانه ﴿وَلَا يَمْلِكُ اَنْ يَنْصُرَكَ﴾ نه وسان هه وانشان ده دانی به وهی که دهتن
کرد ﴿وَلَا يَمْلِكُ اَنْ يَنْصُرَكَ﴾ به راستی خوا ناگاداره به بهیتی دلال ﴿وَلَا يَمْلِكُ اَنْ يَنْصُرَكَ﴾
وه کانی ناده می ریانیکی لی بکه می ﴿وَلَا يَمْلِكُ اَنْ يَنْصُرَكَ﴾ ده گهر یشمه بو لای بهروورد گاری
وهواری لی دهکات ﴿وَلَا يَمْلِكُ اَنْ يَنْصُرَكَ﴾ پاشان نه گهر له لایه خویه وه به هره و بهمه نیکی دایه
﴿وَلَا يَمْلِكُ اَنْ يَنْصُرَكَ﴾ نه وهی له بیر ده چیت که له پیشتر هاواری له بهروورد گاری ده کرد
﴿وَلَا يَمْلِكُ اَنْ يَنْصُرَكَ﴾ وه ونا بانی مو خوا داده من ﴿وَلَا يَمْلِكُ اَنْ يَنْصُرَكَ﴾ بو نه وهی (خه لک) له پریگی نه و
گومراکات ﴿وَلَا يَمْلِكُ اَنْ يَنْصُرَكَ﴾ (نه می مو حه مده دیت) به هره مده وه) لی به یی ماو وریکات که بهت
له رت وهر گره له زیان ﴿وَلَا يَمْلِكُ اَنْ يَنْصُرَكَ﴾ چونکه به راستی نو له هاو لانی نا گری دور هنی ﴿وَلَا يَمْلِكُ اَنْ يَنْصُرَكَ﴾
﴿وَلَا يَمْلِكُ اَنْ يَنْصُرَكَ﴾ (هاو بهش دمه ران چاکترن) یار که سیک ملکهچ و خو بهرست بیت ۹ ﴿وَلَا يَمْلِكُ اَنْ يَنْصُرَكَ﴾
وقایه ﴿به کاته کانی شه و دابه سوژه بردن و راوستان (له شه و مویتزا)﴾ ﴿وَلَا يَمْلِكُ اَنْ يَنْصُرَكَ﴾
که نه (سرای) دوا پروژ ده ترسیت و به هیوای بهر می بهروورد گاری بهتی ﴿وَلَا يَمْلِكُ اَنْ يَنْصُرَكَ﴾
(نه می مو حه مده دیت) بلی نایا نه وانهی دعران به کسان ﴿وَلَا يَمْلِكُ اَنْ يَنْصُرَكَ﴾ نه گه له نه وانهی که
ماران ﴿وَلَا يَمْلِكُ اَنْ يَنْصُرَكَ﴾ به راستی تهها خامو مانی زیری ناموز گاری وهر ده گون ﴿وَلَا يَمْلِكُ اَنْ يَنْصُرَكَ﴾
آبیت «مو» ﴿نه می مو حه مده دیت﴾ بلی بهو به ندانم که ماو وریان هیتاوه ﴿وَلَا يَمْلِكُ اَنْ يَنْصُرَكَ﴾ له (سرای)
بهروورد گارتان خو بهر یزیر ﴿وَلَا يَمْلِكُ اَنْ يَنْصُرَكَ﴾ هیه نه دیت حهسه ﴿که سانی لهم دو بیایه د، چا که بیان
کردوه، پاداشی چاکیان مو هیهه ﴿وَلَا يَمْلِكُ اَنْ يَنْصُرَكَ﴾ وه رهوی خوا مر اوانه ﴿وَلَا يَمْلِكُ اَنْ يَنْصُرَكَ﴾
به چناب ﴿به راستی تهها نارامگران بهی حساب و ژماردن پاداشیان ده در ته وه﴾

﴿قَمَرًا مُّشْرِقًا﴾ له محاککی مستم کارتره ﴿مِنْ مَّكَانٍ شَرْقِيٍّ﴾ لهو کهمه ی که درو نه ناوی خواوه ده کات
 ﴿وَصَكَّابًا﴾ جیدہ ﴿وَهُوَ مَادِرِيٌّ بِرَاسِ قُورْئَانِ بِي يَه﴾ ﴿يَهْ جَهْدُ﴾ کهموی هاتووه ﴿بِسْرِ جَهَنَّمَ﴾
 متوی القکریت ﴿نَايَا له دورح دا جگه یه﴾ سی نه موی سروا یان ﴿وَأَنزَلَ جَهَنَّمَ﴾ و نه
 که مده ی قورئانی هیتاوه (واته پیعه مهر پیچ) ﴿وَصَدَّقَ بِرَاسِ مَادِرِيٍّ بِي يَه﴾ ﴿وَأَنزَلَ جَهَنَّمَ﴾
 هدر نه وانی نه خوا ترسان و پاریر کاران ﴿وَأَنزَلَ جَهَنَّمَ﴾ بومان هدیبه (نه به هشت
 ده) نه وه ی بیان ویت لای به روه ردگار یان ﴿بِسْرِ جَهَنَّمَ﴾ له ویده پاداشی چاکه کاران ﴿وَأَنزَلَ جَهَنَّمَ﴾
 ﴿بِسْرِ جَهَنَّمَ﴾ تاحوالیدن سریتوه ﴿وَأَنزَلَ جَهَنَّمَ﴾ خراپترین (کرده و پیک) که کر دو ویده
 ﴿وَأَنزَلَ جَهَنَّمَ﴾ وه پاداشنیان بداته وه ﴿وَأَنزَلَ جَهَنَّمَ﴾ به (پاداشتی) چاکترین
 نه و کرده و نه ی کر دو ویده ﴿وَأَنزَلَ جَهَنَّمَ﴾ نایا خوا ابو به دلی خوی (پیعه مهر پیچ)
 به من نی به (که پشیمانی بیست) ﴿وَأَنزَلَ جَهَنَّمَ﴾ (نه ی موحه مهر پیچ) له ویدا وانه ده تر سین
 ﴿وَأَنزَلَ جَهَنَّمَ﴾ به وانه ی جگه له خوا (واته ده تر سین به خوا کبار که ریالت پی ده گه یس)
 ﴿وَأَنزَلَ جَهَنَّمَ﴾ وه هدر که من که خوا گومر ای بکات ﴿وَأَنزَلَ جَهَنَّمَ﴾ نیشر هیچ که من ناتو نیت
 بیست به ریمو ویکری و هدایه تی بدات ﴿وَأَنزَلَ جَهَنَّمَ﴾ وه هدر که من که خوا ویشمو و من بکات
 ﴿وَأَنزَلَ جَهَنَّمَ﴾ نه وه هیچ گومر که ریکی بوی به ﴿وَأَنزَلَ جَهَنَّمَ﴾ نایا خوا رالی
 بالاده سنی توله سیر بیه ﴿وَأَنزَلَ جَهَنَّمَ﴾ سویند به خوا نه گهر پر مباریان لی بکیت ﴿وَأَنزَلَ جَهَنَّمَ﴾
 ﴿وَأَنزَلَ جَهَنَّمَ﴾ کن نامسانه کان و رموی دروست کر دووه ﴿وَأَنزَلَ جَهَنَّمَ﴾ بیکومان ده لین خوا
 ﴿وَأَنزَلَ جَهَنَّمَ﴾ بلی ده ی بیم بلیس ﴿وَأَنزَلَ جَهَنَّمَ﴾ نه وانه ی ده یان به ریش ﴿وَأَنزَلَ جَهَنَّمَ﴾ جگه له خوا
 ﴿وَأَنزَلَ جَهَنَّمَ﴾ نه گهر خوا وویسی ریایکم پی بگه به بیست ﴿وَأَنزَلَ جَهَنَّمَ﴾ نایا نه ر
 (به رسترو نه) ده توانس نارو ریانی نه و من لی لاده ﴿وَأَنزَلَ جَهَنَّمَ﴾ پا نه گهر وویسی پیعه ده
 و به هر دیه کم پی بدات ﴿وَأَنزَلَ جَهَنَّمَ﴾ نایا نه وانه ده توانس به هر و میهر دانی نه و من لی
 بگرم وه ﴿وَأَنزَلَ جَهَنَّمَ﴾ بلی من هدر حوام به سه ﴿وَأَنزَلَ جَهَنَّمَ﴾ خومپیران نه بها پشت
 به رده به سنی ﴿وَأَنزَلَ جَهَنَّمَ﴾ بلی نه ی گله که من ﴿وَأَنزَلَ جَهَنَّمَ﴾ نه وه له مهر وینار و شینوازی
 خوتان کار بکه من ﴿وَأَنزَلَ جَهَنَّمَ﴾ من (له مهر وینار حوم) کارده که من ﴿وَأَنزَلَ جَهَنَّمَ﴾ نه و من به
 روانه ده رانی ﴿وَأَنزَلَ جَهَنَّمَ﴾ کی (له و دوتیانا) سرابه کی تو دیت که ریسوای ده کات
 ﴿وَأَنزَلَ جَهَنَّمَ﴾ وه سرابه کی پی برانه وه ی به مهر دادی ﴿وَأَنزَلَ جَهَنَّمَ﴾

﴿إِنَّ تَرْتِيبَ سَبْعِ مَعْبُودَاتٍ﴾ به راستی هم قورنانه مان تو مسهر تو مار دونه خواره وه ﴿ثَلَاثَ مِائَةٍ﴾ سو
 هه موو خه لکی به حق و راستی ﴿مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ جا هه که می هیلایهت و هر گریه ﴿فَلَمَسَهُ﴾ نه وه
 قار ایحی هه سو حویه می ﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ هه که میبش لاری و گو مرایت ﴿وَمِنْ مِائَةٍ﴾ نه وه
 به راستی ربانی گو مرابو وه که می هه بو خوی می ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ وه نه می به هم هه
 تق کار سپتر را و چا و دیر نیت به سه ریانه وه (قار و ایحی) ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ خو گیانه کان
 ده گیش ﴿جِزْءٍ مِّنْهَا﴾ له کاتی مردیان دا ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ وه نه وه می به مر دینت ﴿وَمِنْ مِائَةٍ﴾ له کاتی
 خه و تید ﴿وَمِنْ مِائَةٍ﴾ نه محاشه (گیانه) راده گری ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ بریاری مردنی دوه
 ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ وه نه وانی تر به راده کات (که ده می ریند و میبش) ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ ناما و به کی
 دیاری کر و ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ به راستی له مه دا چه مد به لکه هیهه ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ به
 که سانه می بیر ده که وه ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ ناخو جگه له خوا نکا کارانیکان بو
 خویان داناره ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ بلی که رچی نه وانه ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ به هیچ شتیکان به ده سته
 ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ وه به نیش ده که ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ بلی نکا هه سووی هه سو خویه
 ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ مولکی ناسمانه کان و ده وی هه بو نه وه ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ پاشان
 هه سو لای نه وه که به بر نه وه ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ دحکر مه وحده ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ وه کاتیک یادی خوا یکری به تان و نه بها
 ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ تیکده چیت وه بیرار ده می دلی که سانی ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ که با وه بری به
 به روزی دوا می ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ که چی کاتیک ماوی به مر ستر اونی به جگه له خوا بیریت
 ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ به که سر شاد و پرو خوش دمن ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ بلی نه می خوا به ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾
 ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ به دیهته ری ناسمانه کان و ده وی ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ رانی بهیتی و ناشکرا کان
 ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ هه سو داد و ده ری ده که بیت له میوان به مده کانتدا ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ نه وه می نه و ب
 نیاید ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ جیا و رموون ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ به راستی نه که ر می نه وه که سانه بو به
 سته میان کرد ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ هه موو نه وه می نه سه ر وه ویدایه ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ نه وه مده می ترشی
 له که لند بیت ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ له بریتی خویان دا ده بانددا ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ بو بر گار بو و بیان له سیرای
 حراپی ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ روزی قاصدت ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ وه له لایمن خواره بو میان ده که و ت
 ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾ شنی وا که نه وان بیریا لنی به کر دوه ته موو گو مانیان بوی به چوره ﴿وَمِنْ مِائَةٍ مِائَةٍ﴾

﴿وَبَدَّلْنَا سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا﴾ وە بۆشباں دەر کەوت چی خراپەمان کردووہ ﴿وَوَسَّوْا بِهِمْ﴾ وە دەوری
 گرتن ﴿مَا كَانُوا بِهِ سَاهِبِينَ﴾ ئەو سەرای ئەوان گالەیان پە دەکرد ﴿وَإِنْ تَسْأَلْنَاهُمْ﴾
 ئەمەج کاتێ ئامەمەس رەسکی لێن کەوت ﴿لَنَقُولَنَّ﴾ هاورەمان سۆ دێسی ﴿لَهُمْ بِهِمْ حَتَّىٰ يَخْرُجُوا﴾
 لە پاشان هەر کاتێ بە هەرە و بیعەتیکمان پێدا ﴿مَنْ يَدَّ بِذُنُوبِهِ﴾ دەلێن ئەو راسی ئەم بە هەرە و بیعەتەم
 پێداوہ ﴿لَا يَخْرُجُ﴾ بە هۆی لێزانی و راستی حۆمەوہ ﴿لَنْ يَخْرُجُوا﴾ (وای بە) بە لکۆ ئەوہ ئەرمون
 و تەقی کردەوہیہ ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ﴾ بە لām رورەمان ماران ﴿لَقَدْ قَاتَيْنَا﴾ لێزین
 فەتەد ﴿بِئِنگومان ئەم قەسە کەسانی پێش ئەمانیش کردیان ﴿وَدَعَيْنَاهُمْ﴾ بە لām هیچ سوودی پە
 بە گەیانەن ﴿مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ ئەوہی ئەوان کردیان ﴿وَدَعَيْنَاهُمْ سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا﴾ ئەمەج دور
 چاریان بوو (تولە) ئەو خراپەمانی کردبوویان ﴿وَدَعَيْنَاهُمْ سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا﴾ ئەو کەسانەمان سەتەپان کرد
 (بەپەرانی مە کە) ﴿سَوَّيْنَاهُم مِّثْلَ مَا كَانُوا﴾ لەمەو پاش دوو چاری (تولە) کردەوہ خراپە کانیان
 دەپن ﴿وَدَعَيْنَاهُمْ سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا﴾ وە ئەمانە (لە دەستی خوا) دەر یار ناین ﴿وَدَعَيْنَاهُمْ سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا﴾
 کە پێگومان خوا ﴿بِسَبْأٍ رَبِّهِمْ﴾ روری فراوان دەکات و دەبیشگر ئەوہ لە هەر کەسێت
 کە بەریت ﴿لَنْ يَخْرُجُوا﴾ پێگومان لەوہا بە لگە و بێشانی رورەمان بوو ئەو کەسەمان
 بەرەپ دێس ﴿لَنْ يَخْرُجُوا﴾ (ئەو موحمەد ﷺ) بێن ئەو بەدە کانیان
 ئەو ئەوانەمان کە حوتان رور گوماهەر کردووہ ﴿لَنْ يَخْرُجُوا﴾ مانویند مەپن لەمەپەرەمانی
 و بەرەپەس خوا ﴿لَنْ يَخْرُجُوا﴾ چونکە پێگومان خوا لەمەموو گوماهەر کان خوش
 دەپن ﴿لَنْ يَخْرُجُوا﴾ بە راستی هەر ئەوہ لێ بور دەمان بەرەپەس بە ﴿لَنْ يَخْرُجُوا﴾
 (بەو مەر جەمان کە) بگەرەوہ سولای پەر وەرد گارتان ﴿وَدَعَيْنَاهُمْ﴾ وە گەردن کە چی ئەو پە
 قسار یانیکو ئەمان بەر لەوہی سەراتان بو پیت ﴿لَنْ يَخْرُجُوا﴾ پاشان بار مەتی نادریس (لە لایەن
 هیچ کەسێکەوہ) ﴿لَنْ يَخْرُجُوا﴾ وە شەوین چاکترین شتی بکەون کە پێداوہ ئە
 خوارەوہ بوئەن ﴿لَنْ يَخْرُجُوا﴾ لە پەر وەرد گارتانەوہ ﴿لَنْ يَخْرُجُوا﴾ بەرەوہی
 لە سا کارداسەراتان بو پیت ﴿لَنْ يَخْرُجُوا﴾ کە ئیوہ هەر هەستی پە بە کەن ﴿لَنْ يَخْرُجُوا﴾
 ئەو کە لەو سا کەسێن بێن ﴿لَنْ يَخْرُجُوا﴾ ئەو مەحایس لە سەر ئەوہی کە مەر جەمەم کرد
 ﴿لَنْ يَخْرُجُوا﴾ لە کار کردن ئەوہی خودا ئەرمانی پێکردبوو ﴿لَنْ يَخْرُجُوا﴾ وە بە راستی مە
 لەو گالە چیانە بووم (کە گالەیان بە تاییە کەمان دە کرد) ﴿لَنْ يَخْرُجُوا﴾

«ویری لَئِنْ كَفْتُمْ» و ده فرشته کاس نهیسی «حَوْرَانِ مِنْ حَرِّ حَرِّش» چوار دهوری همرشیان داوه
 «يَسْخَرُونَ مِنْكُمْ يَوْمَ الْبَعْثِ» نه سییحات ده کس نه ستایشی پهرومردگاریان «وَنُفِثَ بَنَاتُهُمْ فِيهِ» و ده
 له یوانیاند، نه حق دادوری کرا «وَجِزْ لَكُمْ بِهِ» و ده (له کوتایی دا) دهووریت همدور سوپاس هدر
 مو خویه «رَبِّ الْعَالَمِينَ» که پهرومردگاری جیهانیانه ﴿٥﴾

سوره فی (عافر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناولی خوای به خشندهی مهربان

﴿حَمْدٌ﴾ به (حاء، میم) ده خوشترینه و هو خوا بهواتای نه م پیتانه رانانتره، سهرمخی سهرهتای
 سوره فی (البقرة) بده دهر باره ی وانا که یان ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه م قورنده هینراوده خواره و ده «مِنْ
 أَلْفِ مِائَةٍ أَلْفٍ» له لایه ن خوای بالادهستی دانوه ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ لیورده ی تاران و «وَهُوَ الَّذِي
 يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ» و ده رگری تزیه ی (گوبه یاران و سوبه کارانه) «شَدِيدُ الْعِقَابِ» (نهو خورده) توله ی سهخت و به تینه
 «يَوْمَ الْقِيَامَةِ» و ده خاوه ن هرل و نه هره و چاکه به «لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ» بیحکه له و هیچ په رستر رینکی به هق
 و به ست بی به «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» که رانه و ی همدوران هر بولای نهو ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ده ده
 قاتل و کیشمه کیش پاکت له میخانه کانی خوادا «لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ» بیاورن نه بیت «وَالْحَمْدُ لِلَّهِ» که و
 بوو فریوت نه دات «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» هانوجو و که رانیان په وولاندا (بوو باررگانی و سامان دهس
 خشن) ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بیش نه و ان گه لی بووچ ناوهریان به هیت (همو روح) «وَالْحَمْدُ لِلَّهِ»
 بقیه نه و دهسته و ناقه کاس دوا ی نه و انیش (ناوهریان به هیتا) «وَهُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ» و ده موو گه لیت
 وریستور به نی (بیاری کرده و ده) «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» که پیچه مه ره که یان مکورن (به بیگرن و
 تاراری بدهن) «وَجَزَاءٌ بِأَمْرٍ» و ده دهه قالیان (له گه ل) ده کرد به باره و ده «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» بو نه و ی
 پاسی بی لاهرن و نه به یلی «وَجَزَاءٌ بِأَمْرٍ» نیر (قار و توو ده ی) من گرتی «وَجَزَاءٌ بِأَمْرٍ» حا چون
 بوو توله سه بدهی من له و ان ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ شَيْءٍ عَذَابًا» و ده نابو جور و بریاری پهرومردگارت
 به دی هات «عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا» له سه ر نه وانه ی بی باور بوو «لَهُمْ أَصْحَابُ السَّعِيرِ» که بیگومان نه و
 دوره خین ﴿لَهُمْ أَصْحَابُ السَّعِيرِ» نهو مریشانه ی هدرگری هدرش و «وَمَنْ يَكْفُرْ» نهو بهش
 به ده وری دان «يَسْخَرُونَ مِنْكُمْ يَوْمَ الْبَعْثِ» به ستایشی پهرومردگاریان نه سییحات ده کس «وَنُفِثَ بَنَاتُهُمْ فِيهِ»
 و ده باوهریان به و هیه «وَنُفِثَ بَنَاتُهُمْ فِيهِ» و ده دوا ی لیوردد ده کس بو نه وانه ی نیماندان «رَبِّ
 وَجَعَلْنَا لِكُلِّ شَيْءٍ عَذَابًا» (ده لیس) نه ی پهرومردگاران مهربانی و رانیاریت همدور شتیکی
 گرتونه و ده «وَنُفِثَ بَنَاتُهُمْ فِيهِ» ده ی خوش به له وانه ی توبه یان کرده و ده «وَنُفِثَ بَنَاتُهُمْ فِيهِ» و شونی
 ریگای تو که و توو «وَجَزَاءٌ بِأَمْرٍ» و ده بیانپارنره له سرای نوره ﴿٥﴾

﴿رَبِّهِمْ وَاجْتَنِبُوا حَتَّىٰ يُغْفِرَ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ نهی په وړه د گارمان پشيان خبره ده هغه شتابکی همدېشه یی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 که بېلېت یی د ابوون ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ نه و که سانهش چا که کار بوون ﴿مِنْهُمْ﴾ بېهه وړه چېته ژر رېسېته
 له برو باپېرون و هره سهران و پزله کانیان (نه وده کانیان) ﴿يَتَّبِعُوا النَّبَّانَ﴾ نه و په راستنی هره تو
 رالی کار دروستی ﴿وَرَبُّهُمُ السَّيِّدُ﴾ نه و بیانپار سره نه (توله یی) ناوانه کان ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْهُ﴾
 تو سېه که هره که سېت نه (توله یی) خرابه و تاوان پاریری له و پزومه دا ﴿فَمَنْ رَجَعْتُ﴾ نه و
 بېنگومان په حمت یی کړدوه ﴿وَلَا يَتَّبِعْهُمُ الْغَيْبُ﴾ نه و هره نه و په سهر که وتی وور که وره
 ﴿وَلَا يَتَّبِعْهُمُ الْغَيْبُ﴾ نه و په راستنی که سانی سن باوون بوون (له پاشه وژده) بانگ ده کویس
 ﴿يَتَّبِعْهُمُ الْغَيْبُ﴾ نه و په راستنی نوره یی و خه شمی خو (له دوینا دا) که وره نر بو
 له برق و توره بیتان له خوتان (له قیامه ندا) ﴿يَتَّبِعْهُمُ الْغَيْبُ﴾ نه و په راستنی که سانی بانگ ده کویس
 باده هیتس به لام باوون تان مده هیتا ﴿وَلَا يَتَّبِعْهُمُ الْغَيْبُ﴾ نه و په راستنی که سانی بانگ ده کویس
 جارت مراندوونیس ﴿وَلَا يَتَّبِعْهُمُ الْغَيْبُ﴾ نه و په راستنی که سانی بانگ ده کویس
 جب دانمان سا نه تاوانه کامان دا ﴿يَتَّبِعْهُمُ الْغَيْبُ﴾ نه و په راستنی که سانی بانگ ده کویس
 ﴿يَتَّبِعْهُمُ الْغَيْبُ﴾ نه و په راستنی که سانی بانگ ده کویس
 خو به تان و تمید یی په مستریه نیوه یی باوون دبوون ﴿وَلَا يَتَّبِعْهُمُ الْغَيْبُ﴾ نه و په راستنی که سانی بانگ ده کویس
 دسرایه باوون تان ده هیت (په و هاوونهش دانانه) ﴿يَتَّبِعْهُمُ الْغَيْبُ﴾ نه و په راستنی که سانی بانگ ده کویس
 بلسو به ورو که وره په ﴿يَتَّبِعْهُمُ الْغَيْبُ﴾ نه و په راستنی که سانی بانگ ده کویس
 ﴿يَتَّبِعْهُمُ الْغَيْبُ﴾ نه و په راستنی که سانی بانگ ده کویس
 کهس بیرما کانه وده (په سده ورمه گری) ﴿يَتَّبِعْهُمُ الْغَيْبُ﴾ نه و په راستنی که سانی بانگ ده کویس
 نه مضیی به تان ﴿يَتَّبِعْهُمُ الْغَيْبُ﴾ نه و په راستنی که سانی بانگ ده کویس
 ﴿يَتَّبِعْهُمُ الْغَيْبُ﴾ نه و په راستنی که سانی بانگ ده کویس
 (خو) پله و پایه وور به وری خاوه هره شمی معرته ﴿يَتَّبِعْهُمُ الْغَيْبُ﴾ نه و په راستنی که سانی بانگ ده کویس
 ده بیوی ﴿يَتَّبِعْهُمُ الْغَيْبُ﴾ نه و په راستنی که سانی بانگ ده کویس
 بترسینی له وژری به په کتر گیشی ﴿يَتَّبِعْهُمُ الْغَيْبُ﴾ نه و په راستنی که سانی بانگ ده کویس
 ناشکر دهین ﴿يَتَّبِعْهُمُ الْغَيْبُ﴾ نه و په راستنی که سانی بانگ ده کویس
 ده ورمووی (نمر و پادشایه تی و هسه لات بو کتیه (و له نامریت وده) ﴿يَتَّبِعْهُمُ الْغَيْبُ﴾ نه و په راستنی که سانی بانگ ده کویس
 و له نامریت وده و ده ورمووی (نمر و پادشایه تی و هسه لات بو کتیه (و له نامریت وده) ﴿يَتَّبِعْهُمُ الْغَيْبُ﴾ نه و په راستنی که سانی بانگ ده کویس

﴿تَوَدُّ نَحْرُكَ كُنْ نَحْرُكَ﴾ نه مېړنی هم موو کس پاداشت یاں سرا ده درته وه ﴿يَا كَسْبُ﴾ نه گوته ری
 نه وهی کردو وېسې ﴿لَا حَرْفَ تَوَدُّ﴾ نه مېړنی ستمم کردن بی په (له کس) ﴿إِنَّ اللَّهَ شَرِيفٌ جَسَدٌ﴾ به راستی
 لپړسینه وهی خو نه په له و خیر په ﴿وَأَنْدَرُ حَرْفُ لَارِو﴾ (نه هی مو حقه ده) ته وای له پوزه
 مریکه که (قیمت) بترسته ﴿يَا كَسْبُ﴾ نه مېړنی ستمم کردن بی په (له کس) گه شتور به ته گه رو
 ﴿کَلْبُ﴾ نه مېړنی ستمم کردن بی په (له کس) ستمم کردن بی په (له کس) گه شتور به ته گه رو
 شمع بڼه ﴿وَهْ مَهْ تَكَارِثُ﴾ به گوئی بکریت ﴿بَعْدَ حَرْفِ لَارِو﴾ (خو) درانی به حیانه تی چارو
 و ﴿وَأَنْدَرُ حَرْفُ لَارِو﴾ به گوئی بکریت ﴿بَعْدَ حَرْفِ لَارِو﴾ (خو) درانی به حیانه تی چارو
 ده کات ﴿وَأَنْدَرُ حَرْفُ لَارِو﴾ به گوئی بکریت ﴿بَعْدَ حَرْفِ لَارِو﴾ (خو) درانی به حیانه تی چارو
 ﴿لَا يَفْقَهُوْنَ﴾ نه مېړنی ستمم کردن بی په (له کس) ستمم کردن بی په (له کس) گه شتور به ته گه رو
 پیسری بڼه ﴿وَأَنْدَرُ حَرْفُ لَارِو﴾ به گوئی بکریت ﴿بَعْدَ حَرْفِ لَارِو﴾ (خو) درانی به حیانه تی چارو
 ﴿يَكْفُ كَانُ عَقِبَهُ كَانُ مَقْبَهُ﴾ نه مېړنی ستمم کردن بی په (له کس) ستمم کردن بی په (له کس) گه شتور به ته گه رو
 هم شه مېړنی ﴿وَأَنْدَرُ حَرْفُ لَارِو﴾ به گوئی بکریت ﴿بَعْدَ حَرْفِ لَارِو﴾ (خو) درانی به حیانه تی چارو
 ریاتر بوو ﴿وَأَنْدَرُ حَرْفُ لَارِو﴾ به گوئی بکریت ﴿بَعْدَ حَرْفِ لَارِو﴾ (خو) درانی به حیانه تی چارو
 ﴿وَأَنْدَرُ حَرْفُ لَارِو﴾ به گوئی بکریت ﴿بَعْدَ حَرْفِ لَارِو﴾ (خو) درانی به حیانه تی چارو
 له بهر نه وه بوو که بېنگومان ته وای ﴿وَأَنْدَرُ حَرْفُ لَارِو﴾ به گوئی بکریت ﴿بَعْدَ حَرْفِ لَارِو﴾ (خو) درانی به حیانه تی چارو
 ناشکراک نه وه ﴿وَأَنْدَرُ حَرْفُ لَارِو﴾ به گوئی بکریت ﴿بَعْدَ حَرْفِ لَارِو﴾ (خو) درانی به حیانه تی چارو
 دان ﴿وَأَنْدَرُ حَرْفُ لَارِو﴾ به گوئی بکریت ﴿بَعْدَ حَرْفِ لَارِو﴾ (خو) درانی به حیانه تی چارو
 پدیده ﴿وَأَنْدَرُ حَرْفُ لَارِو﴾ به گوئی بکریت ﴿بَعْدَ حَرْفِ لَارِو﴾ (خو) درانی به حیانه تی چارو
 روړنه وه (نه ورته وه) ﴿وَأَنْدَرُ حَرْفُ لَارِو﴾ به گوئی بکریت ﴿بَعْدَ حَرْفِ لَارِو﴾ (خو) درانی به حیانه تی چارو
 ﴿وَأَنْدَرُ حَرْفُ لَارِو﴾ به گوئی بکریت ﴿بَعْدَ حَرْفِ لَارِو﴾ (خو) درانی به حیانه تی چارو
 نه محاکاتی موو (نابیس) راستی له لایم نه وه بو هېان ﴿وَأَنْدَرُ حَرْفُ لَارِو﴾ به گوئی بکریت ﴿بَعْدَ حَرْفِ لَارِو﴾ (خو) درانی به حیانه تی چارو
 ورتبان کوږسی نه وای له گه ل (موو) باور وایان هېان ﴿وَأَنْدَرُ حَرْفُ لَارِو﴾ به گوئی بکریت ﴿بَعْدَ حَرْفِ لَارِو﴾ (خو) درانی به حیانه تی چارو
 وه ژبه کانیان به ریډو وېی بهیله وه (بو کاره کمری) ﴿وَأَنْدَرُ حَرْفُ لَارِو﴾ به گوئی بکریت ﴿بَعْدَ حَرْفِ لَارِو﴾ (خو) درانی به حیانه تی چارو
 بې باور وایان هر مایه ی سر لی شوانه (هر گیر سر ماگریت) ﴿وَأَنْدَرُ حَرْفُ لَارِو﴾ به گوئی بکریت ﴿بَعْدَ حَرْفِ لَارِو﴾ (خو) درانی به حیانه تی چارو

﴿وَقَالَ بَنُو إِسْرَءِیْلَ وَهَیْزِ عَمَلَهُمْ هَیْزًا﴾ و هیز عهون ووتی لیم گه‌یریں ﴿فَإِذَا نَزَلَ بِكَ الْبَرْقُ﴾ بامووسا بکوزم ﴿وَالْبَرْقُ رَمَقٌ﴾ نه‌وسا
 مانه و هذنا بقه‌رو مرد گاری به‌ری (بر گاری نکات) ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ به‌راستی من ده‌ترسم
 که نایبه‌ که‌تان بگوریت ﴿وَأَنْ يُّظْهِرَ لَنَا مِثْلَ بَنَاتِکَ﴾ یان له‌رویدا نازاوه و حربه‌کاری بکنه‌وه ﴿فَإِذَا نَزَلَ بِكَ الْبَرْقُ﴾ و هیز عهون ووتی به‌راستی من په‌مانه‌گرم ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ به‌په‌رو مرد گاری خوم
 و په‌رو مرد گاری نیومش ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ له‌ه‌موو خو به‌دل رانیک ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ که‌ماوه‌ری
 به‌روزی من بر مسینه‌وه بی‌یه ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ وه‌پیاوینکی باوه‌پدار ووتی ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ من به‌دروخت
 له‌که‌س و کاری فیر عهون بوو ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ که‌باوه‌ره‌که‌ی شارد بیه‌وه ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ ناپا
 (چون) پیاوینت ده‌کوزد ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ له‌سمر نه‌وه‌ی ده‌لن خوا به‌رو مرد گارمه‌وه ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾
 جه‌عظ و آسین من ریکو ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ که‌به‌راستی جه‌د به‌لکه‌و مو عجیره‌ی رووسی له‌په‌رو مرد گار تانه‌وه
 بق هینون ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ خو نه‌گه‌ر دروزن بی (که‌ده‌لن په‌مه‌به‌رم) له‌وه (ناو بی)
 درو که‌ی نه‌له‌ستوی خو به‌نی ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ خو نه‌گه‌ر راستگو بی ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ به‌یستگر بقص نه‌ی بیه‌کتر
 هندی به‌و (سرایه‌ی) به‌لنی بی داوون تووشان ده‌ی ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ له‌وه‌ی من خو شریک کدب ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ بیکوم
 خوا به‌سورنی که‌سی پاکات که‌رباده‌پرو و دروزن بیت ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ به‌وه‌ی بیه‌کتر بیه‌کتر (مووسا ووتی)
 نه‌ی که‌به‌که‌م هه‌رمان به‌وایی نه‌مرو و هی نیویه ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ و به‌ده‌سه‌لات و رالن له‌سهر
 زه‌ویدا ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ له‌وه‌ی من نه‌ی نه‌ی خور ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ ده‌ی کنی یازمه‌تیمان ده‌دات نه‌گه‌ر سرای خواصان بو بیت
 ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ له‌وه‌ی من نه‌ی نه‌ی خور ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ چی خوم به‌چاکی ده‌بیم هه‌ر له‌وه‌تان بیه‌به‌ده‌ده‌م
 ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ له‌وه‌ی من نه‌ی نه‌ی خور ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ راست برسمو بیتان نه‌که‌م ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ له‌وه‌ی من نه‌ی نه‌ی خور
 نه‌و (پیاوه‌ی) باوه‌ری هینا بو ووتی نه‌ی که‌له‌که‌م ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ به‌راستی من له‌وه‌ده‌ترسم
 به‌سهر تان من ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ و نه‌ی (سرای) نه‌و روزی به‌سهر کومه‌لان و گه‌لانی پینشو هات
 ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ له‌وه‌ی من نه‌ی نه‌ی خور ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ هات به‌سهر گه‌لی موو و هه‌دوسه‌موودر
 ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ له‌وه‌ی من نه‌ی نه‌ی خور ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ له‌وه‌ی من نه‌ی نه‌ی خور ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ له‌وه‌ی من نه‌ی نه‌ی خور
 بو به‌ده‌کانی ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ له‌وه‌ی من نه‌ی نه‌ی خور ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ له‌وه‌ی من نه‌ی نه‌ی خور ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ له‌وه‌ی من نه‌ی نه‌ی خور
 بانگ له‌به‌کتری کردیم هیه‌لیتان (نه‌و روزی که‌ه‌موو که‌س هاویر و داوای یارمه‌تی له‌به‌کتری
 ده‌که‌ن) ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ نه‌و روزی به‌ست هه‌له‌که‌م و هه‌له‌لیس ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ له‌وه‌ی من نه‌ی نه‌ی خور
 هیچ په‌ماگه‌یه‌ک بو نیویه‌ی به‌له‌ (سرای) خو ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ وه‌هه‌ر که‌سی خوا گوهری نکات
 ﴿فَإِنْ أَخَذَ النَّاسُ بِبُرْجَانِکَ﴾ نه‌وه‌ هیچ برسمو و می که‌ریکی بو بی به‌

«وَعَدَ جَنَّةَ كَرْمٍ يَوْسُفَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَسْبُكَ» سوزند به‌خوا این‌گومان پیشتر یوسف پندمه‌مهرتس بو هات
 به‌بلنگه رووه‌کانه‌وه «عَدَّ شَعْرَةَ فِي شَيْءٍ» که‌چی نیوه هدر له‌گو‌ماندا بوون «بِمَنْ جَنَّةَ كَرْمٍ يَوْسُفَ»
 له‌و به‌لنگانه‌ی سوی هینا‌بوون «خَيَّرَ خَيْرًا» تا کاتس (یوسف) وه‌ماتس کرد «قُلْتُ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ
 مِنْ بَعْدِي رَسُولًا» ووتشان نیشر دوا‌ی نمو خوا هیچ پندمه‌مهرنکی تر نانیری «كَذَّبَ الْمَلِكُ يُصَلِّ اللَّهُ»
 نابو و‌جور و‌خوا گو‌مرا‌ی ده‌کات «مَنْ هُوَ مُتَرَفِّعٌ مُزَعَّبٌ» نمو که‌سه‌ی ریاده‌ی زوی دور دله «لَنْ
 يَكُونَ يُجِدُ لَوْثَ فِي» بب‌له «نه‌وانه‌ی دهریاره‌ی شانه‌کانی خوا دمه‌قالتی ده‌کس «يَعْرِى سُلْطَانُ سَهْرٍ»
 به‌ی نه‌وه‌ی به‌لنگه‌به‌کیان بو هاتس «حَدِّثْ مَقْتَدَمًا» (نمونه‌قالبس) هری تو‌په‌ی به‌لای خوا‌ی
 گوره «وَعَدَ نَارٍ» مو «وه‌لای نه‌وانه‌ش باوه‌ریان هبتاوه «كَذَّبَ تَقَطُّعُ لَدَّ» نابو و‌جور و‌خوا مورده‌ی
 «عَلَى كُنْزٍ قَلْبٍ مُسَكَّرٍ حَرِّ» به‌سهر دلی هموو خو‌بم‌ول رانیکی زور داردا «وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمُ»
 میره‌ون ووتی نه‌ی ه‌مان «أَرَأَيْتَ مَرْجَدُ» کوشکیکی به‌روم بو دروست نکه «أَنْتَ أَيْمُ الْأَسْبَابِ»
 به‌لکو بگمه‌نمو ریگایانه «أَسْبَابُ سَمَوَاتٍ» که‌ریگاکانی (به‌رو بووه‌وه‌ن بو) ناسمه‌به‌کی
 «وَأَطْلَعُ لَيْلًا فَوْسُ» بو نه‌وه‌ی (له‌ویوه) سه‌یری خوا‌که‌ی موسا نکم «وَبَيْنَ الْأَعْنَةِ مَسَدًا» وه
 به‌ر سنی من وا گو‌مان ده‌بم نمو (موسا) درورته «وَحَدِّثْ نَارٍ فِرْعَوْنُ» نابو و‌جور و‌را‌نیرایه‌وه
 بو میره‌ون «شَوْءٌ غَمِيضٌ» کرده‌وه‌ی خرابس «وَعَدَّ نَارٍ نَارٍ» وه (به‌هویه‌وه) ریگری کرا
 له‌ریگای راست «وَمَا سَكَنَ فِرْعَوْنُ لَيْلًا نَارٍ» وه هدر قیل و‌بلانیکی میره‌ون ه‌بوو به‌یرو و‌چور
 «وَقَالَ لَيْلًا نَارٍ» وه نمو (پیاره‌ی) باوه‌ری (به‌موسا) هینا مو ووتی «بَعْدَ نَارٍ» نه‌ی
 گله‌که‌م شون من یکمون «أَفَدَّ كُنْزَ سَبِيلِ نَارٍ» ریگای راستان نیشا ده‌دم «بَعْدَ
 نَارٍ هَدَّ» حیوه‌لذیب مع «نه‌ی گله‌که‌م به‌راستی زیانی نم‌دونیابه‌ را‌وار دینکی که‌مه «نَارٍ
 الْأَعْرَافِ» در‌نم‌ر «وه‌به‌راستی هدر پاشه‌روژ جنی حه‌سه‌انه‌وه‌ی ه‌دیشه‌یی به «مِنْ غَمَزِ
 سَيْفَةٍ» هدر که‌سینک کاری خرابه‌ی کردی «وَمَا نَحَرَتْ» هدر به‌له‌س‌داره‌ی خرابه‌که‌ی
 سزا‌ده‌ری «وَمَنْ عَمَزَ صَيْفَةٍ» هدر که‌مش چاکه‌ی کردینت «مِنْ عَمَزِ نَارٍ وَهْمُ مَوْسَى» نافرمت
 ینت یان پیاو (به‌و هدرجه‌ی) باوه‌ردارینت «وَأَوْشَقَ يَدَ حُورٍ» نَجْسه «تا نه‌وانه‌ه‌ه‌چه‌به‌ه‌شته‌وه
 «بِتَرَفُّوتِ يَدِ عَمَزِ حَسَابٍ» له‌وندا به‌ی و‌ماره و‌حساب روق و‌روریان پی ده‌درنت

﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ و نهی گه له کمم نهوه چی به من بانگهان ده کمم بؤ پرگار بوون
 ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ که چی تیوه من بانگ ده کمم بؤ ناگری دورج ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ بانگم
 ده کمم بؤ له وهی بی باوهریم به خوا ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ وه شتی بکه نه هار به شتی خوا که هیچ
 رانباری به کم لی ی به ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ له کاتیکده من بانگهان ده کمم بؤ لای خوی
 به ده سه لانی لیورده ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ راسته و گومانی قیلای به نه وهی تیوه من بو بانگ
 ده کمم ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ شیاوی بانگ کردن بیه به له دوپا و به له دوا پروردا
 ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ وه به راستی گهر به و معان همر بولای خوابه ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾
 و بیگومان ریاده درویشان هار لانی ناگری دورج ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ جاله مه و دوا
 نه وهی من پستان ده لیم بیرتان ده که و نه وه ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ وه من کاری خود به خوا ده سپهرم
 ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ به راستی خوا به پای به به به کاس ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ جاخو تار
 (پیاوه لیم به داره) ی به راست نه ریانی نه و و هیلاته ی ده بیان کرد ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾
 وه سرای سه حات هات و دار و ده ستی بیر عمو ی گر تموه ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾
 به بیسان و نیور ر (بیر عمو و ده ست و بیوه به ده کی) ده ریمه دیداری ناگری دورج ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾
 است عه ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ پروژیکیش قیامت هله ده ست ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ (ده رمان ده دری)
 دار و ده ستی بیر عمو و به ده سه خنری سراده ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ وه کاتیک
 (در ره خیه کان) له و ناگره که دا ده مه قالی ده کمم ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ لار ره کان
 به رانه ی خو به ران بوون ده لیس ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ به راستی نیمه شوین که و تووی تیوه بوون
 ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ دهی نابا تیوه له جیاتی نیمه له نه ستو ده گرن ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ به شیک له
 ناگره ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ نه وانه ی خو به ران و روردار بوون ده لیس ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾
 به راستی همر و معان له ناگره دایس ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ بیگومان خواله بیوان به به کاسیدا
 داد و ده ری کرد و و (و خو کمس تموا و بوو) ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ وه نه وانه ی
 له ناگری دورج حیدان به دمر گا وانه کانی دورج ده لیس ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ داو له به رورده گارتان بکه
 ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ نه بها به یک روز سزمان له مهر سورک مکات ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾

﴿هُوَ الَّذِي يَخْلُقُكُمْ فِي بُحْرٍ﴾ لهو خواجه كه تپوهی له خاڅ دروست كړه ووه ﴿ثُمَّ يَنْقُضُ﴾ له پاشدن
 له دلتونيك ښاو ﴿ثُمَّ يَمُنُّكُمْ﴾ پاشان له پارچه خورنك ﴿ثُمَّ يَجْعَلُكُمْ﴾ له پاشان به ممدالي
 (ساويي) ده تان هښه دهر (لهسكي دايك) ﴿ثُمَّ يَمُنُّكُمْ﴾ له پاشان تاده گمبه تپي هير
 لاويقتان ﴿ثُمَّ يَكُونُ﴾ له پاشان تاپير دهر ﴿ثُمَّ يَمُنُّكُمْ﴾ وه همدنكنا پيش پير بوون
 دهر پيرس ﴿ثُمَّ يَمُنُّكُمْ﴾ هه تاده گمبه نه و كاته ي كه بوون دپاري كړه وه ﴿ثُمَّ يَمُنُّكُمْ﴾
 بډ له وه ي پير كه هوه ﴿هُوَ الَّذِي يَخْلُقُكُمْ﴾ لهو خواجه به كه دهر تپس و دهر پير ﴿ثُمَّ يَمُنُّكُمْ﴾
 ج هه كاتيك (په وپت) برپاريك بدات ﴿ثُمَّ يَمُنُّكُمْ﴾ ته بها پي ده لهر مو وپت
 به دهرست به جني دهرين ﴿ثُمَّ يَمُنُّكُمْ﴾ نابا سهر بجي نه وانه ت به دوه سهر دهر
 به به لگه وپشانه كاني خواجه مه قالس و موحاده له ده كهن (به يي هيج رانباريك) ﴿ثُمَّ يَمُنُّكُمْ﴾
 جهر له پري (پراست) لاده دهرين ﴿ثُمَّ يَمُنُّكُمْ﴾ نه وانه ي باوه پريان به قور تان به هپنا
 ﴿ثُمَّ يَمُنُّكُمْ﴾ وه بهو (پهر وانه ي) به پچه ميره كانماندا ماردومانه ﴿ثُمَّ يَمُنُّكُمْ﴾
 نه وه له مهر پاش (سهر نه بجاني حويان) دهرانن ﴿ثُمَّ يَمُنُّكُمْ﴾ كاني ريجير
 نه و تپان له گهر دنداپه ﴿ثُمَّ يَمُنُّكُمْ﴾ پي ي راده كيشرين ﴿ثُمَّ يَمُنُّكُمْ﴾ له ماو ډاوي رور گهر مده
 ﴿ثُمَّ يَمُنُّكُمْ﴾ پاشان له دهره خدا دهر تپرين ﴿ثُمَّ يَمُنُّكُمْ﴾ له پاشان پپان دهر تريت
 ﴿ثُمَّ يَمُنُّكُمْ﴾ له كوپس نه و هاو به شانه ي بر خواتان داهمان ﴿ثُمَّ يَمُنُّكُمْ﴾ بهيگه له خوا
 ﴿ثُمَّ يَمُنُّكُمْ﴾ ده لپس وون بوون لپمان ﴿ثُمَّ يَمُنُّكُمْ﴾ (وامي به) به لكو ليحه له دوبا
 (بهيگه له خوا) شينكمان به دهر به رست ﴿ثُمَّ يَمُنُّكُمْ﴾ ډا بهم جور به خوا ي باوه ر
 له رنكه لاده دهرت ﴿ثُمَّ يَمُنُّكُمْ﴾ نه ممان له مهر ډا به به كه تپوه ﴿ثُمَّ يَمُنُّكُمْ﴾
 بهر مو شادي و كه پمان ده كړه لهر ويدا ﴿ثُمَّ يَمُنُّكُمْ﴾ وه له بهر نه وه ي كه تپوه پير و كه شجعتان
 ده كړه لهر ويدا ﴿ثُمَّ يَمُنُّكُمْ﴾ ده ي له دهر گاكاني دهره خوه پرونه ووروه تپايدا
 ده مپنه وه به هه مپشه ي و نيچگاري ﴿ثُمَّ يَمُنُّكُمْ﴾ ډا بهم خرابه شوني خو بهرل ر
 ﴿ثُمَّ يَمُنُّكُمْ﴾ ده ي كه واته (نه ي موحده مده) خور اگريه ينگومان به لپسي خوا
 راسته ﴿ثُمَّ يَمُنُّكُمْ﴾ جاپان همدنك لهو به لپانه ي پپان دهره پپان دهره پپان
 ﴿ثُمَّ يَمُنُّكُمْ﴾ يان تډ دهر تپين (له لپته كان مپسي) ﴿ثُمَّ يَمُنُّكُمْ﴾ له وسا هه موونان هه ر بولاي
 تپمه ده گهر تپوه

سورته‌نی ﴿صید﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خششده‌ی میهره‌مان

﴿حم﴾ به (ح، میم) ده‌خومیرینه‌وه خواران‌اتره به‌واتای، سه‌یری سه‌ره‌نای سورته‌نی (البقرة) ش‌یکه
 ﴿بِذِئِذْنِ رَبِّهِمْ تَرْجِعُهُمْ قَوْمًا لَهُ لَآئِمِنَ حَوَایْ بِه‌خششده‌ی میهره‌مانه‌وه نیز در اوته حواره‌وه ﴿
 ﴿كَتَبَ نُحُوتَ بَنِي إِسْرَءِیْلَ﴾ به‌راویکه به‌لکه‌کانی و وون گراوته‌وه (بناك جیا گراوته‌وه) ﴿فَرَأَاهُ عِزُّوهُ
 بِتَمُورٍ﴾ قورله‌یكه به‌رمانی عه‌ره‌ی بی‌گه‌لیك كه‌شاره‌ران و ده‌رانس ﴿شیر و دیر﴾ مژده‌ده‌رو
 تر سینه‌وه ﴿وَأَنزَلَ مِنْهُ نُحُوتَ﴾ كه‌چی روره‌بان گوی ی پس مادن و بویه (قورشان) مایست
 ﴿وَأَنزَلَ مِنْهُ نُحُوتَ﴾ ده‌لیس دله‌کامان له‌ماو‌چمد په‌رده‌یه‌ک‌دایه (نی‌ماگه‌بس) ﴿مَدَّ عِزُّوهُ بِه‌
 له‌له‌وه‌ی تو‌لیمه‌ی سو‌بانگ ده‌که‌یت ﴿وَقَدْ رَءَاهُ﴾ وه‌له‌گویه‌کاماندا گرنی و که‌ری هه‌یه
 ﴿وَمِنْ آيَاتِ بَيْتِ حَبَّتٍ﴾ وه‌له‌سوار نیمه‌و تو‌دا په‌رده‌یه‌ک‌ه‌یه ﴿وَعَمِلَ بَيْنَ الْغَيْبِ﴾ كه‌واته سو‌کاری
 غیوت یكه و ینگومان نیمه‌یش کاری خومان ده‌که‌بس ﴿فَلَمَّا دَاسَتْ مِنْهُ خُفًى﴾ بلنی به‌رستی
 من مرق‌لیکم وه‌ک‌تیوه ﴿وَمِنْهُ﴾ به‌لام (هه‌نده‌هه‌یه‌س) بیگام سو‌ده‌ک‌ریت ﴿فَلَمَّا بَلَغَ الْوَحْدَ﴾
 كه‌به‌راستی په‌رسترو‌ی تیوه خواجه‌کی تاك و ته‌یابه ﴿وَسَمِعُوا بِهِ وَاسْتَعْرَضُوا﴾ كه‌واته به‌روتن
 هه‌ر به‌ره‌و خوا‌یست (له‌به‌رسته‌کانتاندا) و داوای لیورده‌ی لی مکه‌ن ﴿وَوَدَّ أَنْشُرَكُنَّ﴾
 وه‌سراو له‌ماو‌چوون بؤ‌ه‌ارمه‌ش دانه‌رانه ﴿فَلَمَّا دَاسَتْ مِنْهُ خُفًى﴾ له‌وه‌ی که‌ره‌کات مادن و
 ﴿وَمِنْ آيَاتِ بَيْتِ حَبَّتٍ﴾ باو‌پیشپان به‌روزی دواپی‌سی‌یه ﴿فَلَمَّا دَاسَتْ مِنْهُ خُفًى﴾ به‌روزی
 به‌راستی له‌وه‌ی باو‌پیشپان هه‌ارمه‌و کرده‌وه چا‌که‌کانیان کردوه ﴿بِهِرْجَرُ نِزْمِصُورٍ﴾ به‌داشتی بین
 به‌رانه‌وه‌ی بؤ‌هه‌یه ﴿فَلَمَّا دَاسَتْ مِنْهُ خُفًى﴾ بلنی تاخو به‌راستی تیوه باو‌پیشپان به‌روزی به‌راستی به‌راستی
 ﴿فَلَمَّا دَاسَتْ مِنْهُ خُفًى﴾ که‌ره‌وی له‌دور روزدا دروست کردوه ﴿وَمِنْ آيَاتِ بَيْتِ حَبَّتٍ﴾ وه‌ه‌اربه‌شانی بو
 ده‌ده‌یس ﴿وَمِنْ آيَاتِ بَيْتِ حَبَّتٍ﴾ هه‌ر نه‌وه په‌روم‌ر‌دگاری جیهانیان ﴿وَمِنْ آيَاتِ بَيْتِ حَبَّتٍ﴾ وه‌ه‌اربه‌شانی بو
 له‌سه‌ر ره‌وید ش‌خی روری داناوه ﴿وَمِنْ آيَاتِ بَيْتِ حَبَّتٍ﴾ وه‌ه‌اربه‌شانی بو خستوه ﴿وَمِنْ آيَاتِ بَيْتِ حَبَّتٍ﴾
 وه‌بزیوی (هه‌موو گیاندا‌ریکی) له‌ره‌ویدا‌یاری کرد ﴿وَمِنْ آيَاتِ بَيْتِ حَبَّتٍ﴾ له‌له‌وه‌ی چوار و زرده‌ا ﴿وَمِنْ آيَاتِ بَيْتِ حَبَّتٍ﴾
 یلت‌پیلن ﴿به‌یه‌کسانی بؤ‌گشت داوا‌کمران ﴿وَمِنْ آيَاتِ بَيْتِ حَبَّتٍ﴾ پاش دروست‌کردی
 ره‌وی تیراده‌ی دروست‌کردی ناسمانی کرد كه‌پیشتر دو‌که‌لیك بوو ﴿وَمِنْ آيَاتِ بَيْتِ حَبَّتٍ﴾ له‌محا
 به‌ناسمان و به‌ره‌وی ده‌موو و مرز ﴿وَمِنْ آيَاتِ بَيْتِ حَبَّتٍ﴾ به‌روستی خوتان‌یان به‌ماچاری (بینه‌زیر ده‌رمانم)
 ﴿فَلَمَّا دَاسَتْ مِنْهُ خُفًى﴾ هه‌ر دو‌و‌ک‌بان و و‌بان به‌روستی خومان هاتس ﴿

«وَقَالُوا يَجْعَلُونَهُمْ وَهْدًا وَغَيْرَ ذَلِكَ» و ده بپسته کاناں دهلسی «بِرْشَهْدُ غَیْبٍ» بوجی شابهتیاں دا له دژمان
 «وَالْأَنْصَابُ لَهُ تَبْدِیْ» ده لئیس نهو خوابه نیمه ی هیناوه ته رمان «تَعْلَقُ عَلَیْهِ» که هه سور شستینگی
 هت و ته رمان (وقه کردن) «وَحُوسُکُکُ» مرو که هه نهویش به کم چار نیوه ی دروست کردوه
 «وَنَبِیْهِ رَحْمَتُ» وه هه بولای نهویش ده گه رینه وه «وَمِنْ کُتُبِهِ تَنْزِیْلُ» وه تیره خوتن
 نه ده شاردوه (مده پراست له گوماه) «نُشِیْدُ سَبْکُ سَعْدُ» تَشْرِکُ وَا لَاجُودُ که له شابهتی دانی گوی
 و چاور بیسی له شان له دژتان «وَحِکْمُ» به لکو و ا گومانن دهرود «نُشِیْدُ کَبْرِیْمُ» تَقْصُوبُ
 که خو مارانی به رزینک له و کارانه ی که ده یکمن «وَحِکْمُ سَبْکُ سَبْکُ» ن نه وه گومانن
 بوو که ده مان برد به پهر و مرد گارتان «رُشْدُ» نیوه ی هه لیدرا (له ماوی بردن) «وَأَصْبَحُ» تَحْسِیْرُ
 و چووه پیری زیانبارن و هه سار و مه نهاته وه «وَحِکْمُ» نه معا نه گه نارام بگرن «وَأَصْبَحُ» تَحْسِیْرُ
 نه که نه رانه ناگر شویسی مانه وه یانه «وَحِکْمُ» وه نه گهر داوای نیسوردن و پاری بوونی خوا
 یکمن «نُشِیْدُ» تَحْسِیْرُ نه وه خوا هه ر گهر رازی مایی (خوش نایی لیان) «وَحِکْمُ» تَحْسِیْرُ
 وه چهند دژست (و هه دهم) مان له دوتیا بژ داناں «وَحِکْمُ» تَحْسِیْرُ که خرابه کردنی
 دوپو (بی برویی) پورزی دواپی بور ار مده وه «وَحِکْمُ» تَحْسِیْرُ وه به لئیس (سر دانیان) به سه ردا درا
 «وَحِکْمُ» تَحْسِیْرُ نه (پسوی) نهو گه لانه ی داپوردن پیش نه مان «وَحِکْمُ» تَحْسِیْرُ نه جو که
 و ناده می «وَحِکْمُ» تَحْسِیْرُ به ر استی ره ره مده بوون «وَحِکْمُ» تَحْسِیْرُ نه جو که
 بی پادهران (به به کترین) ده ووت گوی مه گرن سو ندم فور نانه «وَحِکْمُ» تَحْسِیْرُ وه نسدی
 پر و بوجی تیکه لیکمن به لکو سه ر که ورن (به سه ریدنا) «وَحِکْمُ» تَحْسِیْرُ ده ی سوید به خوا
 بینگومان نه وه نه ی بیچاره و بوون بیچاره چیزین «وَحِکْمُ» تَحْسِیْرُ سرایه کی مده خت «وَحِکْمُ» تَحْسِیْرُ
 «وَحِکْمُ» تَحْسِیْرُ وه تزله بیان لی دمه بی (به توله ی) خرابتریس تاوانن که ده یان کرد «وَحِکْمُ» تَحْسِیْرُ
 «وَحِکْمُ» تَحْسِیْرُ نه وه ی (باسکرا) سرای دور منانی خوابه که ناگری دوره خه «وَحِکْمُ» تَحْسِیْرُ مالی هه میشدی
 نه ورن له و نه گره دایه «وَحِکْمُ» تَحْسِیْرُ نه وه سرایه (ده دریس) چو مکه دانیان مده ما
 به نیشانه کانی لئسه دا «وَحِکْمُ» تَحْسِیْرُ وه نه وانه ی بی ساوهرن نه لیس «وَحِکْمُ» تَحْسِیْرُ
 نه ی به ر و ر دگر مان نه و دوانه من یشان بکمن که گو مرایان کردیس «وَحِکْمُ» تَحْسِیْرُ نه جو که
 و ناده می «وَحِکْمُ» تَحْسِیْرُ تا بیان هه یسه زیر بیتان «وَحِکْمُ» تَحْسِیْرُ نه سه زیری زیره وه ی
 دوره ح من

﴿إِنَّ نَافِلَةَ أَزْوَاجًا لَّهُ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی ووتیان خوا به‌رو مردگار مانه و ﴿ثُمَّ اسْقُوا﴾ له‌باش
 رینک و برست (له‌سمر ناییس) سمرده‌وام سوون ﴿ثُمَّ آتَاهُمُ اللَّهُ ثَمَرًا كَثِيرًا﴾ هریشه‌کان پول پول
 دینه لایان (کانی مردن یان رسلو و بووه‌وه) ﴿لَا يَخْشَوْنَ غِلًّا﴾ (پنیا دلیس) که‌مه‌ترسی و
 حه‌ده‌ت مه‌خون ﴿وَأَنْشُرُوا﴾ نجه‌ی کسه‌توسور ﴿وَهُمْ مَرْزُوقُونَ﴾ له‌بستان نه‌وه‌ده‌شته‌ی که‌به‌لستان بی
 دربوو ﴿عَمَّا أُولَئِكَ لَوْ أَنَّهُمْ لَمَسُوا نَارًا لَمَسُوا نَارًا﴾ نیمه‌له‌زیانی دویا و له‌روزی دواید پشتریانی
 نیو بیس ﴿وَلَعَلَّكُمْ يَهْدَىٰ أَعْيُنُكُمْ﴾ وه‌له‌و (به‌هسته‌ده‌ا) هرچی حه‌ری بی یکس بوتان ناماده‌به
 ﴿وَلَعَلَّكُمْ يَهْدَىٰ أَعْيُنُكُمْ﴾ وه‌هرچی داوا یکس له‌وتدا له‌خرمه‌تانه‌ایه ﴿رَأَىٰ مِنْ غُلُوٍّ رَحِيمٍ﴾
 ریزیشان و میونداریه‌له‌لایان خوی لیورده‌ی میهره‌بانه‌وه ﴿وَمِنْ أَسْرٍ لَّوْلَا مَعْزِفَتُ اللَّهِ عَنْ كَفِّ
 وَرَمِهِ لَاجْتَرَوْا بِهِ بَعْضًا لَّهُمْ كَسَبَ﴾ (خه‌لث) بولای خوابانگ ده‌کات ﴿وَعَمِلُوا صِحَابًا﴾
 کشیپین ﴿وَهُكَامِي جَاكَهْ دَه‌کات و ده‌لی مینگومان من له‌کومه‌لی گهرن که‌ج و موسلمانانم ﴿وَلَا تَسْمُرُوا
 نَحْسَ الْأَسْجِدِ﴾ جاکه و خرایه‌چوون ده‌کات بیس ﴿رَبِّهِمْ هِيَ الْخَيْرُ﴾ به‌چاکترین
 شیوه‌وه‌لای (خرایه) به‌هره‌وه ﴿وَمِنْ أَسْرٍ لَّوْلَا مَعْزِفَتُ اللَّهِ عَنْ كَفِّ وَرَمِهِ لَاجْتَرَوْا بِهِ بَعْضًا
 لَّهُمْ كَسَبَ﴾ وه‌ک دوستیکی دل‌سور و گیانی به‌گیانی لی دیت (له‌مه‌ش
 ده‌ره‌حامی به‌وشی به‌رو و کار و کرده‌وه‌ی جوانه) ﴿وَمِنْ أَسْرٍ لَّوْلَا مَعْزِفَتُ اللَّهِ عَنْ كَفِّ وَرَمِهِ
 لَاجْتَرَوْا بِهِ بَعْضًا لَّهُمْ كَسَبَ﴾ وه‌تاراس ﴿وَمِنْ أَسْرٍ لَّوْلَا مَعْزِفَتُ اللَّهِ عَنْ كَفِّ وَرَمِهِ
 لَاجْتَرَوْا بِهِ بَعْضًا لَّهُمْ كَسَبَ﴾ وه‌پنیا ده‌کات
 مه‌گهر که‌سبک خاوه‌می به‌شی هه‌ره‌گه‌وره‌ییت (له‌پاداشت) ﴿وَمِنْ أَسْرٍ لَّوْلَا مَعْزِفَتُ اللَّهِ عَنْ كَفِّ
 وَرَمِهِ لَاجْتَرَوْا بِهِ بَعْضًا لَّهُمْ كَسَبَ﴾ وه‌ته‌گهر به‌شه‌یت‌نه‌وه‌تروشی خه‌ته‌ره‌و خه‌یالی مادرست بویت ﴿وَمِنْ أَسْرٍ
 لَّوْلَا مَعْزِفَتُ اللَّهِ عَنْ كَفِّ وَرَمِهِ لَاجْتَرَوْا بِهِ بَعْضًا لَّهُمْ كَسَبَ﴾ وه‌ته‌گهر به‌شه‌یت‌نه‌وه‌تروشی
 به‌خوا ﴿وَمِنْ أَسْرٍ لَّوْلَا مَعْزِفَتُ اللَّهِ عَنْ كَفِّ وَرَمِهِ لَاجْتَرَوْا بِهِ بَعْضًا لَّهُمْ كَسَبَ﴾ وه‌ته‌گهر به‌شه‌یت‌نه‌وه‌تروشی
 زشتی رنسر ﴿له‌بیشانه‌کانی (ده‌سه‌لانی) خوابه‌شه‌وو روزو خورو مانگ ﴿وَلَا تَسْمُرُوا
 نَحْسَ الْأَسْجِدِ﴾ سوژده‌مه‌من به‌مو خورو به‌مو مانگ ﴿وَلَا تَسْمُرُوا نَحْسَ الْأَسْجِدِ﴾ به‌لکو سوژده‌مه‌من
 سو نه‌و خوبه‌ی نه‌وانی به‌دی هباوه ﴿وَمِنْ أَسْرٍ لَّوْلَا مَعْزِفَتُ اللَّهِ عَنْ كَفِّ وَرَمِهِ لَاجْتَرَوْا بِهِ بَعْضًا
 لَّهُمْ كَسَبَ﴾ جبه‌ته‌گهر خویان به‌گه‌وره‌رانی (منی به‌رست) ﴿وَمِنْ أَسْرٍ لَّوْلَا مَعْزِفَتُ اللَّهِ عَنْ كَفِّ
 وَرَمِهِ لَاجْتَرَوْا بِهِ بَعْضًا لَّهُمْ كَسَبَ﴾ وه‌ته‌گهر به‌شه‌یت‌نه‌وه‌تروشی
 به‌رو مردگار تن (هریشه‌کان) ﴿وَمِنْ أَسْرٍ لَّوْلَا مَعْزِفَتُ اللَّهِ عَنْ كَفِّ وَرَمِهِ لَاجْتَرَوْا بِهِ بَعْضًا
 لَّهُمْ كَسَبَ﴾ به‌شه‌وه و
 به‌رو عیاده‌تی له‌و ده‌کهن و مانلو وهرمن مابن ﴿

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ لَكُمْ بِهَؤُلَاءِ الْأَشْيَاءِ الَّتِي أَنْتُمْ بِالْحَيَاةِ وَالْمَوْتِ وَبِالْأَنْفُسِ الَّتِي أَنْتُمْ بِالْحَيَاةِ وَالْمَوْتِ وَبِالْأَنْفُسِ الَّتِي أَنْتُمْ بِالْحَيَاةِ وَالْمَوْتِ﴾
 ده‌که‌وینه‌ حوله‌ ده‌بوریتموه (بهرر ده‌بیتموه) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ﴾ بیگو مان شه‌وی (ره‌وی ووشلک) ده‌بوریتموه ریندو و کهره‌وی مردوه‌ کانبشه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ﴾ به‌راستی شو (خو) به‌سهر هم‌وو ششیکند، به‌تو مایه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ﴾ منگو مان شه‌وی له‌تایتمه‌ کاسی لیمه‌ لاده‌دن ﴿لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ﴾ له‌تیمه‌ شاراوه‌ بین ﴿فَلْيَتَّقِ اللَّهَ﴾ ده‌ی تایا که‌سن ده‌حریمه‌ ماو ناگره‌وه‌ چاکتره ﴿فَلْيَتَّقِ اللَّهَ﴾ یان شه‌و که‌سه‌ی له‌روزی قیامت دایس ترمس دیت ﴿عَمَّا يُشِيرُ﴾ هدر چیان وریست (خه‌رمان لی کرد) بیکن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ﴾ بیگو مان شه‌وی ده‌پکر بیاپه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ﴾ به‌راسی شه‌واته‌ی که‌قورغانیان بؤ هات ویاوهریان بین نه‌هیتا (سزایان ده‌ده‌بین) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ﴾ که‌به‌راستی کتبیکی دور به‌روو چیکه‌ی ریزه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ﴾ به‌تال ربه‌راستی دوی نی ماکات ﴿مِنْ بَنِي إِدْرِيسَ﴾ به‌له‌لستا و به‌له‌دو واپورژدا (به‌به‌لی که‌مکرن به‌به‌لی ربه‌دگردن) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ﴾ چونکه‌ سیر در اوته‌ خوارموه‌ له‌لایمن (حوای) کار در و سنی مستایش کراوه‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ﴾ هیچ شینک به‌تو باو تریست ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ﴾ به‌گهر شه‌وی به‌پیمه‌ به‌راسی به‌وله‌سو ووتر اوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ﴾ به‌راسی به‌رو مرد گنارت خیاوهر لیورده‌ (بؤ لیمه‌سدران) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ﴾ وه‌ خیاوهر توله‌ی سه‌خته‌ (بویس ساوه‌ران) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ﴾ به‌گهر شه‌وی به‌پیمه‌ به‌راسی قورلده‌مان به‌رمایکی نر جگه‌ له‌هه‌رمی سارداپه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ﴾ بی باوهریان ده‌یان ووت بوچی تایه‌به‌کاسی به‌رووی شینه‌ کراوه‌ته‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ﴾ (چون ده‌ی) قورنالی هه‌جده‌ی و پیمه‌ به‌راسی هه‌ره‌بی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ﴾ (نه‌ی مو حه‌مه‌د دیکو) بلی قورقان بؤ که‌سانی باوهریان پیی هیتاره‌ ریمیشاندور شیعابه‌ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ﴾ وه‌ شه‌واته‌ی باوهری بی دایمن نه‌گویاند، گری و که‌ری هه‌یه‌ (له‌بستی حه‌ق) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ﴾ هه‌روه‌ها ده‌کاست شه‌و قورلده‌دا کویرن، شه‌وانه‌ له‌شویمیکی دور دوروه‌ بانگ ده‌کریں ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ﴾ سوه‌ند به‌خوا به‌راستی شه‌ورانمان ده‌مووسا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ﴾ به‌لام حیاواری نیدا کرا (له‌لایمن جورله‌ که‌کهره‌) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ﴾ وه‌ به‌گهر پیشتر بریار به‌دراپه‌ له‌لایمن به‌رو مرد گرتاره‌ (که‌ سزایان دوا به‌حریست) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ﴾ له‌میوانیادا دادوه‌ی ده‌کرا (به‌سزایان له‌دوبیا) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ﴾ به‌راستی شه‌وان له‌دور دلی و به‌دگومانی تان ده‌ساره‌ی قورقان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ﴾ هه‌ر که‌سیش خرابه‌ بکات (ویاته‌ که‌ی) بو خویتمی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ﴾ وه‌ به‌رو مرد گنارت سبهم له‌به‌به‌ کانی

سورمن فی لثوری

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به حشیده میهره یان

﴿حم﴾ به (ح ا میم) ده خوینریشه وه ﴿عسق﴾ به (ع ه س - سیر - قاف) ده خوینریشه وه خوار
 رانائره به ماناکه ی مو رانیاری ریائرو وانا که شیان سه رنهی سوره نای سوره فی (القمره) مده ﴿
 کذکر نوری﴾ نابه و جورده خوداینگاده کات بو تو ﴿وہد کبر من قیب﴾ وه بو لهو (پیمه مبرانه ی)
 پیش تو ش ﴿لَا تُخِیِّرُ الْمُخِیِّرُ﴾ خوای رالی بالادستی کار دروسته ﴿لَا تُخِیِّرُ الْمُخِیِّرُ﴾ هر
 سو حوایه هرچی له ناسمانه کان ﴿وَمِنَ الْأَمْرِ﴾ وه هرچی له رموی دایه ﴿وَهُوَ تَمِیُّ تَحْیِیْرُ﴾
 وه نهو (خوار) بلند و گوره به ﴿لَا تُخِیِّرُ الْمُخِیِّرُ﴾ بریکه ناسمانه کان پارچه پارچه بیس
 ﴿مِنَ الْأَمْرِ﴾ له سه رویانه وه ﴿وَتَسْجِدُ لِلَّذِینَ یُحْمَدُونَ﴾ وه فرشته کان به پاکی بادو سوپاسی
 پروردگاریان ده کن ﴿وَسُجُودٌ﴾ وه دارای لیور دن ده کن ﴿بِسْمِ الْأَرْضِ﴾ سو نه وانه ی
 له رده ویدن ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ﴾ ناگاداریس که بیگومان نه بها حوالیورده ی میهره یانه
 ﴿وَتَدْنِیْ تَحْدُ مِنْ دُوْنِهِ﴾ وه نه وانه ی جگه له خوار دو سانبکیان بو خوریان هلیز ردوه
 ﴿لَا تُخِیِّرُ الْمُخِیِّرُ﴾ خو ناگادار و چاودیر به سه رویانه وه ﴿وَمِنَ الْأَمْرِ﴾ وه نو (نهی مو حده مده
 ﴿لَا تُخِیِّرُ الْمُخِیِّرُ﴾ پاریسر و چاودیر بیت به سه رویانه وه ﴿وَمِنَ الْأَمْرِ﴾ هدر وه هاینگمان کردوه بو ت
 ﴿لَا تُخِیِّرُ الْمُخِیِّرُ﴾ قور تانبیت (به رماس) هر میس ﴿سَدْرُ الْأَرْضِ﴾ بو نه وه ی خد لکی مده ککه
 و که سانی دور و به رسی بر سینی ﴿رَسْمُ الْأَرْضِ﴾ وه (خد لک) بر سینی له پوزلی کو کردوه
 ﴿لَا تُخِیِّرُ الْمُخِیِّرُ﴾ که هیچ گومانی نیدایه ﴿بِسْمِ الْأَرْضِ﴾ کومه لیت له به هشتندان ﴿وَمِنَ الْأَمْرِ﴾ وه
 کومه لیت له ناگریی پلیسه داران ﴿وَمِنَ الْأَمْرِ﴾ وه نه گهر خوار یو بیستایه ﴿لَا تُخِیِّرُ الْمُخِیِّرُ﴾ ده یکردن
 به به ک نه وه (نور و دریا یی ماور) ﴿وَمِنَ الْأَمْرِ﴾ به لام هر کمسینگی بوست ده به خانه ی
 میهره یانی خویه وه ﴿وَمِنَ الْأَمْرِ﴾ سته مکاره کانبش هیچ دوست و یار مدنی ده رنکیان
 می به ﴿وَمِنَ الْأَمْرِ﴾ نایا تهوان جگه له خوار پشیوان و دو سانبکیان بو خوریان هلیز اردوه ؟
 ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هر خوار پشیوان و دوسته ﴿وَمِنَ الْأَمْرِ﴾ وه ته بها نهو مردووان ریدرو ده کاته وه
 ﴿وَمِنَ الْأَمْرِ﴾ ره نه و نه ده سولات وه بو انایه به سمر همو و شتیکدان ﴿وَمِنَ الْأَمْرِ﴾
 وه هر شتیک که تیتدا جیاوار بوون ﴿وَمِنَ الْأَمْرِ﴾ نه وه بریاره کهی بو لای خوار ده گهریتنه وه
 ﴿وَمِنَ الْأَمْرِ﴾ نهو حوایه پروردگاریس منه ﴿وَمِنَ الْأَمْرِ﴾ ته بها پشتم مو به ستروه ﴿وَمِنَ الْأَمْرِ﴾
 بیس ﴿وه هر مولای نه ویش ده گهریموه﴾

﴿قَابُ رُسُوبٍ وَلَا تُرْجَى﴾ (حوا) نه دی به پېرې ناسمانه کای و رموی په ﴿جَنَّتْ كُرْكُرُ نَفْسٍ كَرِيحًا﴾
 بوی نه دی هیاون هاوسه راڼ له خودی خوتان ﴿وَبَرَّ الْأَعْمِرُ رُوبًا﴾ هم ودها به نازه لېشه جوونی
 (دروستگر دوه) ﴿يَدْرُكُ رُوبِيَّةً﴾ له جووت بویدا زماره تان رور ده کات ﴿يَسْ كَسِيَّةً نُوَّةً﴾ هیچ
 شتیک نه دی خوانی په (نه له رات و نه له سیفات و نه له کرداریدا) ﴿وَفَرَّ سَبِيحٌ نَصِيرًا﴾ و نه دوه
 پېرې پایه ﴿بِهَرْمَدٍ سَبَوٍ رَاجِيٍّ﴾ هر بو نه و (کله کانی) دمه لانداری ناسمانه کای
 وره وی ﴿يَسْ كَسِيَّةً نُوَّةً﴾ ورق و روری فراوان ده کات و ده پگرېشه و نه هر که سی که
 پېدونت ﴿يَسْ كَسِيَّةً نُوَّةً﴾ هر ماسی خوانا گاداره به ده موو شتیک ﴿يَسْ كَسِيَّةً نُوَّةً﴾ هر
 نایبه ی بوز دانوون ﴿بِهَرْمَدٍ سَبَوٍ رَاجِيٍّ﴾ که هر مانی داوه نه سوو و ﴿وَفَرَّ سَبِيحٌ نَصِيرًا﴾ نه و نه
 پېگمان کردوه نو تو و ﴿بِهَرْمَدٍ سَبَوٍ رَاجِيٍّ﴾ نه و نه که هر مانی داوه نه پېر اېم
 و مور و عیسا ﴿يَسْ كَسِيَّةً نُوَّةً﴾ که له سر نه نایبه ی پېر و راستی و جیاواری تېدا
 مه که ﴿يَسْ كَسِيَّةً نُوَّةً﴾ رور قورس و گرانه نه لای هاو نه ش دانم نه و نه ﴿يَسْ كَسِيَّةً نُوَّةً﴾ نه و نه
 نه وانی بوزانگ ده کات ﴿بِهَرْمَدٍ سَبَوٍ رَاجِيٍّ﴾ خوا هر که سی بویت هلی ده پېر ی بو (مو سلیمان
 بوون) لای خوی ﴿بِهَرْمَدٍ سَبَوٍ رَاجِيٍّ﴾ و نه پېر مونی که مېنک ده کات بو لای خوی بگرېشه و نه ﴿يَسْ
 كَسِيَّةً نُوَّةً﴾ و نه جیاواری بوون ﴿بِهَرْمَدٍ سَبَوٍ رَاجِيٍّ﴾ مه گدر نه باش نه و نه که راست و رانیا
 بو هات ﴿بِهَرْمَدٍ سَبَوٍ رَاجِيٍّ﴾ به و نه دزایه نی و چه سوودی بیوانه و نه ﴿وَفَرَّ سَبِيحٌ نَصِيرًا﴾ و نه ته گدر
 هر مانیت پېشر له پور و نه دگار نه و نه دېر نه چوپه ﴿يَسْ كَسِيَّةً نُوَّةً﴾ ناکانی دیاری کړو (دېی بزی)
 ﴿يَسْ كَسِيَّةً نُوَّةً﴾ نه و نه پېر له بیوانه و نه دگار (بهره دانیان) ﴿يَسْ كَسِيَّةً نُوَّةً﴾ و نه پېر له بیوانه و نه دگار
 بهر سنی نه و نه لای نه و نه مامه بان پی در ﴿يَسْ كَسِيَّةً نُوَّةً﴾ له گومان و دور دلیدا بوون
 لای ﴿يَسْ كَسِيَّةً نُوَّةً﴾ که واته تو بو نه و نه بانگواریکه و ﴿يَسْ كَسِيَّةً نُوَّةً﴾ راست و نه و نه و نه
 له سر نایبه که ت به و جوړه ی هر مانیت پېکراره ﴿وَفَرَّ سَبِيحٌ نَصِيرًا﴾ و نه شوین ناره و نه و نه کانی
 نه و نه مه که و نه ﴿وَفَرَّ سَبِيحٌ نَصِيرًا﴾ و نه ماسی هاو نه و نه ﴿يَسْ كَسِيَّةً نُوَّةً﴾ به هر مامه یه ک
 که خو ناردویه نه خو و نه و نه ﴿وَفَرَّ سَبِيحٌ نَصِيرًا﴾ و نه هر مانیت پی در و نه که داد پور و نه و نه
 نیو تاندا ﴿يَسْ كَسِيَّةً نُوَّةً﴾ خوا پور و نه دگاری نیمه و نه و نه ﴿يَسْ كَسِيَّةً نُوَّةً﴾ (پاداشتی) کرد و نه
 خو مان بوزخو مانه و ﴿وَفَرَّ سَبِيحٌ نَصِيرًا﴾ (پاداشتی) کرد و نه یو و نه خو مانه ﴿وَفَرَّ سَبِيحٌ نَصِيرًا﴾
 هیچ نه لکه یه ک به و نه لای نیمه و نه و نه (ماس نه کرای) ﴿يَسْ كَسِيَّةً نُوَّةً﴾ خوا (پروزی دواپی د)
 کومان ده کانه و نه ﴿وَفَرَّ سَبِيحٌ نَصِيرًا﴾ سهره و نه و نه گدرانه و نه هر بوز لای نه و نه ﴿يَسْ كَسِيَّةً نُوَّةً﴾

﴿رَاٰكَ تَبٰی بِبَشَرَٓ خَدٍ ۚ تَهَوَّاهُ﴾ (به‌حششه) ته‌ویه که خوا‌موزده‌دهات به به‌نده‌کانی ﴿بَشَرٌ مِّنْهُوَ
وَعَمَلُوٓا۟ صٰحِبِیۡ ۚ تَهَوَّاهُۙ﴾ که باومریان هیتاوه و چاکه‌کانیان کردووه ﴿فَاِلَّا اَسْفَهَکُمْ عَنْ حَرِّ ۙ﴾ (له‌ی
موحه‌ممه‌د پیته) بلن داوای هیچ پاداشتیکنان لی ماکم له‌سوری ﴿لَا تُورِدُیۡ تَفْرِقُ ۙ﴾ مه‌گهر
خوشویستی خرمایه‌تی ﴿وَمِنْ یَقُوْلُ خَسَفَ النُّجُومُ ۙ﴾ هر که‌س هر چاکه‌به‌ک نکات چاکه‌ی
یوریا ده‌که‌یس (به‌چهد به‌رانهر) ﴿یٰۤاَیُّهَا الَّذِیۡنَ کُفُّوْا ۙ﴾ به‌راستی خوالی بورده‌ی سویاسگوراره ﴿ۙ
ۙ اَیُّهَا الَّذِیۡنَ اٰتَوُۡا عَلٰی اللّٰهِ کَیۡدَ ۙ﴾ یان تهو (بی‌ماورانه) ده‌لیس پی‌مه‌هر دروی به‌دم خواره‌ه‌له‌ستووه ﴿وَمِنْ
یَقُوْلُ اللّٰهُ ۙ﴾ حونه‌گهر خوا‌بی‌ه‌ونت ﴿یَخْتَفِعُ عَنۡکَ ۙ﴾ مورده‌ی به‌سمر دلت دا ﴿وَبَصَّحَ تَهَۥ لَیۡسَ ۙ﴾ وه‌خوا
به‌تال له‌ماورده‌بات ﴿وَمِنْ یَقُوْلُ کُفَّوۡا ۙ﴾ وه‌مه‌ووه‌کانی (قورنن) راسی حیگیر ده‌کات ﴿اِنَّهٗ یَعِیۡمُ بَدَۡۤیۡ
الْشُّدُوْر ۙ﴾ به‌راستی خوا‌رانایه به‌وه‌ی له‌ماور دلتادیه ﴿وَمِنْ یَقُوْلُ یَقُوْلُ تَوٰهٖ عَنۡ عِبَادِیۡ ۙ﴾ وه‌له‌ر خوا
رانیکه ته‌ویه له‌به‌نده‌کانی وهرده‌گریث ﴿وَمِنْ یَقُوْلُ عَنۡ سَیۡدِیۡ ۙ﴾ وه‌له‌کرده‌وه‌هر به‌کان چارپوشی
ده‌کات ﴿وَمِنْ یَقُوْلُ مَقَمُوْر ۙ﴾ وه‌ده‌رانن به‌هرچی که‌نیوه ده‌یکم ﴿وَمِنْ یَقُوْلُ مَعِیۡت ۙ﴾ مَوٰوَعِلُوْ
صٰحِبِیۡ ۙ﴾ ته‌وانه‌ی باوریا هیتاوه و چاکه‌کانیان کردووه (داوایان) وهرده‌گریث ﴿وَمِنْ یَقُوْلُ مَعِیۡت ۙ﴾
وه‌له‌به‌هر وه‌به‌خششی خویس ریاتریان ده‌داتی ﴿رَکَعُوْا نَهۡرَیۡکَ ۙ﴾ به‌لام بی‌ماورایان سرای
سه‌ختیان بزه‌یه ﴿وَمِنْ یَقُوْلُ یَرٰوَعِدُ ۙ﴾ حونه‌گهر خوا‌ررق ووروری فراوان بگرد به‌بزه‌نده‌کانی
﴿تَهَوَّاهُ ۙ﴾ له‌ره‌ویداسته‌میان ده‌کرد و سهر که‌ش ده‌بوون ﴿وَمِنْ یَقُوْلُ مَعِیۡت ۙ﴾ به‌لام (خوا)
ررق ووروری به‌وله‌مدره ده‌سیرته‌خواره‌وه‌که‌خوی به‌ویت ﴿یٰۤاَیُّهَا الَّذِیۡنَ یَعِیۡمُ بَدَۡۤیۡۤیۡ ۙ﴾ به‌راستی خوا
به‌لکاوا بیسایه به‌به‌نده‌کانی ﴿وَمِنْ یَقُوْلُ نَهۡرَیۡکَ ۙ﴾ وه‌خوانموراته‌یه که‌ماران ده‌ارسی ﴿مِنْ یَقُوْلُ
له‌پاش ته‌وه‌ی که‌جه‌لکی بی‌نومید بوون ﴿وَمِنْ یَقُوْلُ ۙ﴾ وه‌(مارانی) به‌جمه‌نی حوی بلاوده‌کانه‌وه
﴿وَمِنْ یَقُوْلُ خَدِیۡد ۙ﴾ وه‌هر نه‌و بشتیوان و سویاسگوراره ﴿وَمِنْ یَقُوْلُ ۙ﴾ وه‌له‌به‌لکه‌کانی (ده‌سلاتی)
خویه ﴿مِنْ یَقُوْلُ ۙ﴾ دروستکردنی تاسمانه‌کان و ره‌وی ﴿وَمِنْ یَقُوْلُ ۙ﴾ وه‌وه‌ی
بلاوی کرده‌ته‌وه‌له‌گیانله‌به‌ران له‌هر دوکیاندا ﴿وَمِنْ یَقُوْلُ ۙ﴾ وه‌خوا‌هر کاتیک
بی‌ویت به‌توانایه به‌سهر کو کرده‌وه‌یاندا ﴿وَمِنْ یَقُوْلُ ۙ﴾ وه‌هر ماخوشی به‌کتن تروش
بووسی ﴿وَمِنْ یَقُوْلُ ۙ﴾ ته‌وه‌به‌هوی کرده‌وه‌ی (خرابی) حوتانه‌ویه ﴿وَمِنْ یَقُوْلُ ۙ﴾ وه‌به
رورنکش چارپوشی کرده‌وه‌ه ﴿وَمِنْ یَقُوْلُ ۙ﴾ وه‌نیوه ناتوانن له‌ره‌ویدا قوتارین
﴿وَمِنْ یَقُوْلُ ۙ﴾ وه‌منانه‌ینحکه له‌خوا ﴿مِنْ یَقُوْلُ ۙ﴾ هج بشتیوان و باره‌نی

ده‌رنت ﴿ۙ﴾

﴿وَسَمِعَ يَرْجُفُ عَنِّي﴾ و ده‌یسان بی‌ی پیشانی دوزخ دعدریس ﴿حَسْبُكَ مِنْ نَدَى﴾ به‌مل که‌چی و
 ره‌یلی و دامادی ﴿مُظْرِبُونَ بِطَرَائِفِ خَبْرٍ﴾ نه‌گوشه‌ی چاو و مدربه‌وه دهر و اس ﴿وَهُنَّ كَذِبٌ ءَمُوءٌ﴾
 وه نه‌وانه‌ی که باوهریان هیناوه ده‌لیس ﴿يَا نَحْيِيكَ يَكْرِي حَبْرُو نَفْسُهُمْ وَتَهَيَّيْهُمْ لِقَوْمٍ﴾ به‌راستی
 ریانباره‌کان له‌وانه‌ن که خویان و که‌س و کاریان له‌پژژی هم‌ستاده‌وه‌دا له‌ده‌س داوه ﴿لَا يَأْنِيكَ لَهُمْ﴾
 و عذاب‌معیبر ﴿يَتَذَكَّرُونَ بِرَأْسِ سَنَةٍ مِّنْهُم مَّنْ يَمُوتُ﴾ و اما‌کان به‌رمز
 اُتیه ﴿وَهُنَّ مَنَاسِكُ يَوْمَ تَكُونُ الْأَنْفُسُ فِي الْوُجُوهِ﴾ که‌بار مه‌تبان مدد به‌حکه له‌حوا
 ﴿وَمِنْ بَعْضٍ يَوْمَ تَكُونُ الْأَنْفُسُ فِي الْوُجُوهِ﴾ نه‌وه هیچ رنگه‌به‌کی بر رگار
 بروسی بو سی به ﴿سُجُودٌ لِّرَبِّكَ﴾ گویرابه‌ل بن بو په‌روه ردگارسان ﴿مِنْ فِيْهِ لَآئِدٌ زُّقْرٌ﴾ پیش
 نه‌وه‌ی پوزیش بیت ﴿لَا مَرْئِيَّ مِنْهُ﴾ له‌لایه‌ن خواوه که‌گم‌اندوه‌یی بو سی به ﴿وَمِنْ بَعْضٍ مِّنْهُم مَّنْ يَمُوتُ﴾
 بزمهر ﴿نَهْرٌ يُّرْوٰى مِنْهُ سَبْعُونَ خَيْرًا مِّنْ ذِي الْقُرْءَانِ﴾ و هیچ نیسکاریه‌کنان پی ماکریت
 ﴿فَمَنْ غَرَّبُوا﴾ جانه‌گه‌ر و وریان و هر گیر ﴿وَمِنْ بَعْضٍ مِّنْهُم مَّنْ يَمُوتُ﴾ نه‌وه لیحه‌تومان به‌پاریر و
 و چاو دیر نه‌مارد و وه نو سه‌ریان ﴿وَمِنْ بَعْضٍ مِّنْهُم مَّنْ يَمُوتُ﴾ نه‌وه لیحه‌تومان به‌پاریر و
 رخته ﴿وَهُنَّ مَنَاسِكُ يَوْمَ تَكُونُ الْأَنْفُسُ فِي الْوُجُوهِ﴾ و به‌مه‌تبت به‌که‌سینت به‌چرپس
 ﴿فَمِنْ بَعْضٍ مِّنْهُم مَّنْ يَمُوتُ﴾ بیسی دلخوش دهن ﴿وَمِنْ بَعْضٍ مِّنْهُم مَّنْ يَمُوتُ﴾ و نه‌گه‌ر ناحوشیه‌کیان شووش بیست
 ﴿وَمِنْ بَعْضٍ مِّنْهُم مَّنْ يَمُوتُ﴾ به‌هزی کرده‌وه‌ی خویانه‌وه ﴿وَمِنْ بَعْضٍ مِّنْهُم مَّنْ يَمُوتُ﴾ نه‌وه به‌راستی ناده‌سی
 پی به‌ران و سه‌له‌به ﴿وَمِنْ بَعْضٍ مِّنْهُم مَّنْ يَمُوتُ﴾ هر بو خوا به‌مولت و پاشابه‌تی لاسمه‌به‌کان
 و ره‌وی ﴿يَتَّقُونَ عَذَابَ﴾ هرچی به‌وشت مدی ده‌هیبست ﴿يَتَّقُونَ عَذَابَ﴾ مو هر که‌سینت
 به‌وشت کچی پی ده‌هخشیت ﴿وَمِنْ بَعْضٍ مِّنْهُم مَّنْ يَمُوتُ﴾ و به‌وشت کچی پی ده‌هخشیت
 پی ده‌هخشیت ﴿وَمِنْ بَعْضٍ مِّنْهُم مَّنْ يَمُوتُ﴾ یان کور و کچی به‌به‌که‌وه پی ده‌هخشیت
 ﴿وَمِنْ بَعْضٍ مِّنْهُم مَّنْ يَمُوتُ﴾ و هر که‌سینت بوشت به‌روکی ده‌کات ﴿وَمِنْ بَعْضٍ مِّنْهُم مَّنْ يَمُوتُ﴾ به‌راستی
 خوا رانیسی همه‌لا‌نداره ﴿وَمِنْ بَعْضٍ مِّنْهُم مَّنْ يَمُوتُ﴾ مو هیچ که‌س نه‌ووه که‌خوا
 قسه‌ی له‌گه‌لدا بکات ﴿وَمِنْ بَعْضٍ مِّنْهُم مَّنْ يَمُوتُ﴾ به‌وه‌حی به‌بیت ﴿وَمِنْ بَعْضٍ مِّنْهُم مَّنْ يَمُوتُ﴾ یان له‌پشت په‌ر دوه
 ﴿وَمِنْ بَعْضٍ مِّنْهُم مَّنْ يَمُوتُ﴾ یان سر اوینک سریت ﴿وَمِنْ بَعْضٍ مِّنْهُم مَّنْ يَمُوتُ﴾ و به‌فرمانی خویسی نه‌وه‌ی که
 به‌وشت و وحی بو ده‌کات ﴿وَمِنْ بَعْضٍ مِّنْهُم مَّنْ يَمُوتُ﴾ به‌راستی خوا ملندی کار درومته ﴿

﴿وَكذلكَ اَحْيَا بَیْتُرُوحًا﴾ هەر به‌و شیوه (که روحی بِن دِیست) قورئانمان بۆ تو ئارد (ئهی موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿مَن اُفِرَ﴾ به‌هرمانی حزمان ﴿مَن کُفِرَ سِرِّهٖ﴾ کُتِبَ وَلَا اِلٰهَ اِیْلٰهَ اِلَّا هُوَ ﴿کَی تَقُوْا مَعَدْرٰتِی کُتِبَ وَ تَعْمَلُ﴾ چس‌یه ﴿وَلَا تَجْعَلُوْا﴾ به‌لام تِیمه‌ئمه‌مان کرده‌رو واکسی یه‌ک ﴿تَهْدِیْ بِهٖ مَن تَشَاءُ﴾ رِیسووی هەر که‌سینکی بِن ده‌که‌یس که‌بمانه‌ویت ﴿مَن یَّهْدِیْ﴾ له‌به‌نده‌کانمان ﴿وَمَن یَّهْدِیْ یُّجِزْهُ تَقْصِیْرُ﴾ وه‌به‌راستی تو (جه‌لت) رِیسووی ده‌که‌یت بۆ رِیگی‌ی راست ﴿صِرَاطِ اللّٰهِ تَبٰی﴾ رِیگی‌ی نه‌و خوی‌یه‌ی ﴿بِهٖ دَمَی تَسْوِی وِی اِلٰهَ اِلٰهَ﴾ که‌هرچی له‌ئاسمانه‌کان و هەرچی له‌ره‌ویدایه‌هی نه‌وه ﴿لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ یُحْیِی الْمَوْتُ﴾ بیدارین هه‌موو کاره‌کان هەر بولای خوا ده‌که‌رینه‌وه ﴿

سوره‌ی ﴿الر‌خرف﴾

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌مان

﴿حَمِّ﴾ به‌(ح‌ا، میم) ده‌خویرینه‌وه خواران‌تره‌به‌واتاکه‌یی بۆ رانیاری ریانر سه‌یری سه‌ره‌ئای سوره‌ی (البقره) بکه ﴿وَتَحِیْیُ السَّیِّئِیْنَ﴾ سویرد بدم به‌راوه‌روون که‌ره‌وه‌یه ﴿وَلَا تَجْعَلُوْا فَرْهٖ تَاغْرِیْبَ﴾ به‌راستی لیمه‌ قورئانمان نه‌هه‌ره‌یی ئاناوه ﴿عَذٰبُکُمْ یَعْمَلُوْا﴾ یو نه‌وه‌ی ئی بگه‌ن ﴿وَنَبَا اِلٰهَ اِلٰهَ﴾ به‌راستی ئهم قورئانه‌له‌ئاندریسی باربر‌راودایه‌لای تِیمه‌ (له‌لوح المحفوظ دا) ﴿تَعْلٰی حَسْبُکُمْ﴾ که‌ره‌وور بِلده‌و پره‌له‌داتایی ﴿مُضِرٌّ غَرَضُکُمْ اِیْدُکُمْ صَفٰتِی﴾ ده‌ی ئایا لیمه‌ ئهم قورئانه‌ئان لسن دور به‌خه‌ینه‌وه ﴿اِنَّ حَسْبُکُمْ فِی شَرِّهٖنَ﴾ له‌به‌ره‌نه‌وه‌ی ئینوه‌گه‌لیکی ربه‌دروون ﴿وَوَدَّ رَسُوْلُکَ اَنْ یَّجِزَیْ لَآ اَزِیْیْنَ﴾ وه‌روور بیعه‌مه‌رمان له‌گه‌له‌پیشوه‌کان ئاردوه‌ه ﴿وَدَّ اَنْ یَّهْدِیْکُمْ اِلَیْهِ﴾ وه‌هەر بیعه‌مه‌رئیکیان بو‌هانبی ﴿لَا کُوْنُ جِیْسَتِهٖوْنِ﴾ نه‌وان هەر گانه‌ئیان پی ئکردوه‌ه ﴿وَالَّذِیْنَ کَانُوْا یَسْتَهْزِئُوْنَ﴾ جا‌که‌سانی که‌له‌مان به‌هیزتر بوون له‌ماومان بردن ﴿وَمَضٰی مَثَلُ لَآ اَزِیْیْنَ﴾ وه‌به‌سه‌ر چوو سه‌رگورشته‌یی پشیمان ﴿وَجِزْ نَفْثُہُمْ شَحِیْقُ تَشْوِیْبِ وَاُذْیٰسِ﴾ وه‌نه‌گه‌ر بر‌سیاریان لی بکه‌یت کن ئاسمانه‌کان و ره‌ویس به‌دی هیتاوه‌ه ﴿یَغُوْرُ حَبْلُہُمْ اَعْمٰیْرُ اَعْمٰیْرٍ﴾ بی‌گومان ده‌ئین خوی رالی بالاده‌ستی رانادره‌ستی کردوون ﴿اِیْدِیْ جَعَلَ لَکُمْ اَلْاَرْضَ مَهْدًا﴾ ئهو‌خوایه‌ی ره‌وی کردوه‌ه لانه‌که‌بو‌ئان ﴿وَجَعَلَ لَکُمْ فِیْہَا سُبُلًا﴾ وه‌چم‌د رینگابه‌کی ئیادا دروست کردوه‌ه بو‌ئان ﴿سَبْغَتُہُمْ نُوْرٌ﴾ یو نه‌وه‌ی بگه‌ن به‌هه‌سته‌کانتان ﴿

﴿وَكَلَّمَ مَثْوًى مِنْ قَبْلِكَ فِي مَرِيضٍ مُنِيٍّ﴾ همرو و هاپش تو هج بعه مبر نکمان بهار دو و نه هج شار نکدا
 ﴿لَا قَوْلَ مَرْوُفٍ﴾ مه‌گه خوشگور مراته‌کان (دمو له‌ممنده‌کان) و ورتویانه ﴿يَا وَجْدَهُ بِعَدْلٍ عَلِيمٍ﴾
 به‌راستی نیمه باور و پیرانی غومان لهر ناسک دیو و ﴿وَبَدَّ عَوْءَ نَرْهَمُ مُعْذِرٍ﴾ و به‌راستی نیمه
 له‌سهر نایبی نه‌وان دهر وین ﴿مَنْ رُوحُكَ بِهَدًى﴾ و وونی نه‌گه رچی من (نایبی) و استریشم
 بق هتایس ﴿مما وجد شذوذاً به‌گه﴾ له‌وی که باور و پیران دیو و له‌سهری ﴿قَالُوا إِنَّا نَرَى آيَاتِنَا بِهَدًى
 كُفْرًا﴾ و ورتیان بنگومان نیمه یی ماو و ریس به‌و (نایبی) به‌نیوه دا بیر و و و ﴿لَا تَنْفَعُ مَنَّهُ﴾ بویه
 تولدمن لن سه‌بدن ﴿هَٰذَا نَفَرٌ كَافٍ﴾ عقیبه مگدین ﴿جاسه‌یر که سه‌رنه‌حامی در ورتیان چون بو و ﴿إِنَّا
 وَجَدَ الْإِسْرَافَ بِلِقَائِهِمْ﴾ و ده‌کاتیک نیر اهییم به‌ماو کی و گه له‌کی و و و ﴿يَوْمَ يَنْفَعُ الْمُفْسِدُونَ﴾ بنگومان
 من به‌ریم له‌وی نیوه ده‌پیرستی ﴿لَا يَدْرِي فَتْرُ﴾ جیگه له‌و راته‌ی که در وستی کر دووم ﴿لَمَّا
 نَبِذْنَاهُمْ﴾ چونکه هه‌رنه‌ویش رینور و بیم ده‌کات ﴿وَجَعَلْنَا كُم مِّنْ دُونِهَا﴾ ته‌و (به‌که‌وایه‌رستی)
 له‌و به‌و و کانی‌دا به‌حق هتست ﴿لَعَنَهُمُ الرَّحْمَنُ﴾ تایگه پرته‌و و (سه‌ری) ﴿مَنْ مَقَتْ هَٰؤُلَاءِ مِنْهُ﴾
 به‌لگو من نه‌و نه‌و و باور و پیرانیانم له‌خوشگور مرانیدا هتسته‌و و ﴿حَقَّ لِمَنْ كَفَرَ﴾ هه‌ل نه‌و کاته‌ی
 قورق‌تایان بو هات ﴿وَرَسُولٌ مُّبِينٌ﴾ له‌گه‌ل به‌عه‌مهری ناسکرا ﴿وَسُحْرَاءُ مُّكْتَفٍ﴾ جا کانی قورق‌تایان
 بو هات ﴿وَأُولَٰئِكَ سَخِرَ﴾ و ورتیان نه‌مه جادو و و ﴿وَن يَكْفُرُونَ﴾ و به‌راستی نیمه باور و رچی بن‌ما‌کین ﴿إِنَّا
 وَجَدَ الْإِسْرَافَ بِلِقَائِهِمْ﴾ و ورتیان بوچی نه‌م قورق‌تایان به‌بیر او نه‌غوار و و ﴿عَلَى رُجُلٍ مِّنْ أُولَٰئِكَ عَصِمَ﴾
 بؤ بیاونکی گه‌و و و (ماو دار و دار) له‌م دوو شاره (مه‌ککه و طائف) ﴿أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِّنْ رَّحْمَتِنَا﴾ نایا
 نه‌وان په‌حمه‌تی به‌رو و مرد گارت ده‌بش ده‌کهن ﴿مَنْ قَسَتْ شَفْرُ﴾ له‌کاتیک‌دا نیمه به‌نیوایه‌دا دابه‌شمان
 کر دو و و ﴿مَعِيشَتُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ هوی گور مرانیاان له‌زمانی نه‌م دو بیایه‌د، ﴿وَرَفَعْنَا لَهُمْ قُورُونَهُمْ
 دَرَجَاتٍ﴾ و ده‌مدینکیانمان چه‌مد پله‌به‌ر کر دو نه‌و به‌سهر هه‌مدیکی تریاندا ﴿يَسْجُدُ بِقَبْضَتَيْ يَدَيْهِ﴾
 نه‌مه‌مدینکیان تیش به‌هه‌مدینکی تریان بکمن و له‌خرمته‌ی به‌کتر دابن ﴿وَرَحْمَتِ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْتَمِعُونَ﴾ و و
 به‌ره‌سی به‌رو و مرد گارت (بو تو) له‌و و چاکتره‌که نه‌وان کوی ده‌که‌سه‌و و ﴿وَقُلْ لَّيْسَ لَكَ شَيْءٌ
 وَجْدٌ﴾ خو نه‌گه له‌مه‌ر نه‌و به‌وایه‌که خد لکی به‌ک تو مته‌تی یی ماو و بو وایه ﴿لِيَصْطَبِحَ بِحُسْنٍ
 وَرُحْمٍ﴾ و امدن ده‌کر د هه‌ر که‌س یی ماو و بو وایه به‌حوای صهر مین ﴿يَوْمَ نَبْذِي سَفَدًا مِّنْ عَصَا﴾ سه‌لشی
 خانو و کانیان به‌ریو و وایه ﴿وَمَنْ يَخْتَفِ بِظُهُورٍ﴾ همرو و هاپله‌کان که‌بسی داسهر ده‌کهن (بو من
 ده‌کر دن به‌زیو و) ﴿

﴿وَبِشْرِهِ أَنْ﴾ و ده دهر گای رور منان بو جانو و ده کانیان دادما ﴿وَبِشْرِهِ عَيْنِ شَكْرٍ﴾ و ده کورسی و
 قهقهه فی رور ناله مسوی دانیش و پال بدمه و ﴿وَرُحْرُهُ﴾ ورق و برق و بر راندنه و هی مالی دوبا
 (نه نالتون و ریو) (خوای گه و ره وار ده عیتیت له و بیتا و پرانه که له زمت له مال و سامان و خوشی
 دوبا و دهر یگون، به لام باشه و روزه هره ده گه ریتمه و بهر ده منی) ﴿وَبِشْرِهِ عَيْنِ شَكْرٍ﴾ و ده کورسی و
 ده مسور نه وانه چمد ساتیکه له به هره و خوشی زبانی دوبا ﴿وَلَا جِرَهُ مَدْرُوكَ بَشِيرٍ﴾ به لام
 (پاداشتی) رورزی دواپی لای بهر و درد گارت بو پاریر کاران وله خواتر اسانه ﴿وَمِنْ تَشْرِعِ رَحْمَةٍ﴾
 رخصی و ده هره که من پشت له یاد پی خوا هه لکات ﴿لَيْسَ لَهُ شَيْءٌ﴾ شه بنانیکه بو ناماده ده که
 ﴿وَمِنْ تَشْرِعِ رَحْمَةٍ﴾ که هه بته له گه لی بیت ولی جیا به بته و ﴿وَمِنْ تَشْرِعِ رَحْمَةٍ﴾ و ده یگون
 نه وانه (شه بتانه کان) له ریگایی راست ریگریان ده کهن ﴿وَمِنْ تَشْرِعِ رَحْمَةٍ﴾ واش دهر انس
 که یگون هره نه وانی که هیدایه تدرا وور ﴿وَمِنْ تَشْرِعِ رَحْمَةٍ﴾ هه تا کانی که (ده منی و) دیته و لام
 ﴿وَمِنْ تَشْرِعِ رَحْمَةٍ﴾ و ده یگون هره نه وانی که هیدایه تدرا وور ﴿وَمِنْ تَشْرِعِ رَحْمَةٍ﴾ و ده یگون
 بوایه ﴿وَمِنْ تَشْرِعِ رَحْمَةٍ﴾ نای چ هاوری به کی خراب نووشت ﴿وَمِنْ تَشْرِعِ رَحْمَةٍ﴾ و ده یگون
 خورگه هیچ سو و دیکتان پنا گه به بیت چو که ستمنان کرد ﴿وَمِنْ تَشْرِعِ رَحْمَةٍ﴾ و ده یگون
 تیره به سر پی سهخت دا ها و به شش ﴿وَمِنْ تَشْرِعِ رَحْمَةٍ﴾ دهی تابا تو (لهی مو حه ممد و)
 ده توانی به که پی بشته و نی ﴿وَمِنْ تَشْرِعِ رَحْمَةٍ﴾ بان کویر رسمو می بکه بیت ﴿وَمِنْ تَشْرِعِ رَحْمَةٍ﴾ و ده
 که سهی که له گومر پی به کی ناشکر ادا بیت ﴿وَمِنْ تَشْرِعِ رَحْمَةٍ﴾ جا ته گهر تو بهر پیس ﴿وَمِنْ تَشْرِعِ رَحْمَةٍ﴾
 شش و ده یگون هره نه وانی که هیدایه تدرا وور ﴿وَمِنْ تَشْرِعِ رَحْمَةٍ﴾ و ده یگون
 هره شهی لیجان کرد وور پیشانت دده پیس ﴿وَمِنْ تَشْرِعِ رَحْمَةٍ﴾ چونکه بهر استی نیمه به ده سه لائین
 به سه ریاندا ﴿وَمِنْ تَشْرِعِ رَحْمَةٍ﴾ که وانه ده دست بگره بهر قور تانه و هی بزوت بقر و و
 ﴿وَمِنْ تَشْرِعِ رَحْمَةٍ﴾ بهر استی تو له سه ریاریکی راستیت ﴿وَمِنْ تَشْرِعِ رَحْمَةٍ﴾ و ده یگون
 هم قور تانه هوی موداری به بو خوت و نو گه له کهت ﴿وَمِنْ تَشْرِعِ رَحْمَةٍ﴾ له داها تو و شد هر سیارتان لی
 ده کریت ﴿وَمِنْ تَشْرِعِ رَحْمَةٍ﴾ و ده یگون هره نه وانی که هیدایه تدرا وور ﴿وَمِنْ تَشْرِعِ رَحْمَةٍ﴾ و ده یگون
 ﴿وَمِنْ تَشْرِعِ رَحْمَةٍ﴾ نایا بیجکه له خوای میهر بیان بر یار مان داو ﴿وَمِنْ تَشْرِعِ رَحْمَةٍ﴾ بهر ستر و بیت
 که بهر سترین ﴿وَمِنْ تَشْرِعِ رَحْمَةٍ﴾ سووند به خوا بهر استی مو سامان به نه لکه کانه و و
 بارد ﴿وَمِنْ تَشْرِعِ رَحْمَةٍ﴾ بولای میره و و ده دست و پیو مده کهی ﴿وَمِنْ تَشْرِعِ رَحْمَةٍ﴾ و ده یگون
 ووتی بهر استی من پیو مده ری بهر و دگاری جیهان یاسم ﴿وَمِنْ تَشْرِعِ رَحْمَةٍ﴾ جا کانی به لکه کانی
 نیمه یق هان ﴿وَمِنْ تَشْرِعِ رَحْمَةٍ﴾ که چی نه وانی به لکه کان پتله که پیس ﴿وَمِنْ تَشْرِعِ رَحْمَةٍ﴾

سوره فی (الدخان)

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به ناوی خوای به حشمتی میهره یان ﴾

﴿ حم ﴿ به (حم، میم) ده حوشر ته وه خوارانتره به واتاکه یی یزرائیلی زیاتر سه پیری سهره قی سوره فی (الفرقة) مکه ﴿ و تحکیم فیها ﴾ سویند هم قورخانه پروون که رهویه ﴿ و ترسی فیها صراط ﴾ به راستی نیمه هم قورخانه مان له شه و تکی پیرور دا مار دوته خواره وه ﴿ و صکت میسر ﴾ بیتگومان نیمه تر ستریس ﴿ و یهرؤ حشر میجیم ﴾ لهو (شهمه پسروره) دا هموو کار و یاریکی شیوا به یه ک جیده کربته وه ﴿ و تر من عید ﴾ هرمانیکه له لایسن نیمه وه ﴿ و صکت میسر ﴾ به راستی نیمه پیعه مهران ده تریس ﴿ و رخصه من ین ﴾ که ره حصه تیکه له لایسن پهرو و رد گرت وه ﴿ و تر من عید ﴾ سمیع نعید ﴿ بیتگومان هر خوار پهری رانیه ﴿ رب سموی و الارض و بینهم ﴾ پهرو و رد گاری ناسمانه کان و رهوی وه هرچی له یو اثباته به ﴿ ان مکرم مومن ﴾ له گه ربوه نیمانداری پرسته قیسن ﴿ و لایند لاهر ﴾ هیچ بهر ستر او یکی به هوق و راستی بی به جگه له خوا ﴿ یخس و یخس ﴾ (خوا) ده تریس و ده تریس ﴿ و تر من عید ﴾ پهرو و رد گاری نیوه و پهرو و رد گاری سو و باپیره پشموه گمانه ﴿ و تر من عید ﴾ به لام توان له دوو دلی و گومانده گمه و گالته ده کهن ﴿ و لایند ﴾ جا چاره پروان به ﴿ و تر من عید ﴾ یسند به حشر میجیم ﴿ و تر من عید ﴾ که ناسمان دو که لیکه له شکری لی به پدا ده بی ﴿ و تر من عید ﴾ هموو ناده می داده گری ﴿ و تر من عید ﴾ (ده لیس) که به به لایه کی سه خته ﴿ و تر من عید ﴾ نهی پهرو و رد گارمان هم سرابه مان له سهر لایه ﴿ و تر من عید ﴾ به راستی نیمه ماو و رداریس ﴿ و تر من عید ﴾ چون ته می خوارده یی و ناموز گاری و ره ده گری ﴿ و تر من عید ﴾ که به راستی نیمه مهربانی پروون و ناشکرایان بو هانوره ﴿ و تر من عید ﴾ له پاشان گونیان بی سداو ﴿ و تر من عید ﴾ وه ووبان هر کر او یکی شسته ﴿ و تر من عید ﴾ بیتگومان بو ماو به کی که م هم به لایه لایه میس ﴿ و تر من عید ﴾ بیتگومان نیوه ده گه رسته وه (بو بی باره یی) ﴿ و تر من عید ﴾ روزیک دیت به لاماریکی به هیز و هدره گه و ره یان یز ده به یی ﴿ و تر من عید ﴾ به راستی نیمه توله ده میس (له کافران له جهنگی به دردا) ﴿ و تر من عید ﴾ سویند به خوا به راستی له پیش نمان گه لی فیرعه و سان نا قی کرده وه ﴿ و تر من عید ﴾ و نیمه مهربانی به بریریان بو هات ﴿ و تر من عید ﴾ (پیسی و ونس) که به به کانی خوا (به یو ئیسرائیل) به من سیرن ﴿ و تر من عید ﴾ چونکه به راستی من پیعه مهربانی نیمس و به و پیکراوم بو ناو نیوه ﴿

﴿رُّبُّكَ لَا يَعْلَمُ عَلَى سَنَةٍ﴾ و ه حُزَمَانِ بَهَرُورِ گه‌ورده معراتس له‌سرامهر حوادا ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْكَ كِبَاؤُكَ﴾ و یی گوماس مس بدنگه و شانه‌یه کی ناشکرام یو هشاور ﴿وَبَيْنَ عُنُقَيْهِ قَبْضَتَا يَدَيْهِ﴾ و یی گوماس مس به‌داده گرم به‌په‌رو مردگاری حوم و به‌رو مردگاری تیوه نه‌وه‌ی ﴿لَا يَخْشَوْنَ﴾ که تیوه به‌رو دبارانم بکس ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ و نه‌گه‌ر ناوه‌رم بیسایش نه‌وه‌وارم لی بهین (و خراپه‌م دهر بره‌مه‌کس) ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ جا‌ساراری له‌په‌رو مردگاری کرد (ووتی) ﴿لَا يَخْشَوْنَ﴾ به‌پراستی نه‌داده گه‌بیکسی تاو باران ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ نه‌وسا (پینی ووترا) به‌داده‌کانم به‌شسه و به‌ره ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ چونکه به‌پراستی (غیرعه‌ون و کومله‌ک‌ی) دواتان ده‌که‌وون ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ و ه دهریا که (دهریای سوور) به‌دترامی و ناوه‌لا به‌حی به‌پله ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ بیگومان نه‌وانه سه‌رم‌ارانیکی خکینر و ده‌سن (تیدا) ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ چه‌دده‌هایان به‌جی هشت ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ له‌باحت و کانیاو ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ و کشو کال و جی و مه‌نوی چاک و حوش ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ و ه نار و به‌مه‌تی رور که نه‌وان نیابدا ده‌زیان و دایان ده‌وارد ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ گدیت و ورشده‌وت، حیس ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ هه‌ر به‌م جور و نه‌و (خوشی به‌امس دایه‌گه‌لیکی تر) ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ جامه‌داسمان و به‌زه‌وی به‌گربان بریان ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ و موله‌تیشیان پی به‌درا ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ سونید به‌خوا به‌پراستی به‌وه‌ی نیسر نیلمان برگر کرد ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ له‌سرای ریسواکه‌ر ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ له‌غیرعه‌ون ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ بیگومان دیرعه‌ون خوبه‌رل رابیکی له‌سوور دهر چوو بوو ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ سونید به‌خوا به‌پراستی به‌وه‌ی نیسر نیلمان ده‌لیزارد ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ به‌سه‌ر حدلکی (سه‌رده‌می حوقس) دا به‌پنی راباری (حُزَمَانِ) ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ و ه مو‌عحیره‌ر بدنگه‌ی رورمان پیدان ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ که سو‌ناقیکرده‌وه‌ی روون و ناشکرا به‌سن بیت ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ به‌پراستی له‌نه‌وانه ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ ده‌لیس ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ به‌ن‌جی، دایوس، داون ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ هه‌ر بویه به‌که‌م جدر ده‌مرین ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ دمنشین ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ نیشر ریدوو باکرپسه‌وه ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ ده‌ی باوو باپیرانمان (ریدوو بکه‌به‌وه‌ی) پیا هینه‌وه (نودویا) ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ نه‌گه‌ر تیوه راست ده‌کس ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ تابا نه‌وانه چاکترن ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ بان گه‌لی توبه‌ج (ی پادشایس به‌من) ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ و نه‌واته‌ی له‌پیشبانه‌وه بوون ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ هه‌مو و یاسمان له‌ماو سرد ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ چونکه بیگومان گشتیان تاو ابیاربوون ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ و ه دروسنمان به‌کر دووه تاسمانه‌کان و ره‌وی ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ نه‌وه‌ی به‌نیویاندا به‌ه‌حی به‌په‌وده و گالته ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ هه‌ر دوو کیانمان به‌دی نه‌هیتاوه به‌ه‌حق و پراستی به‌ست ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾ به‌لام رور به‌مان مارانس ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ دُونِهَا يَحْتَسِبُونَ﴾

﴿يَا يَوْمَ أَنْصَبَ﴾ بېنگومان پروزي جيا كړننه وه (ي حَقِّ وَنَعَالٍ) ﴿مِنْهُمْ أَجْنِبِينَ﴾ كاشي ديارى
 كړاوسى همووياسه ﴿يَوْمَ لَا يَمُوتُ فَيُحْيَىٰ﴾ يورژنيكه هېچ دژستني ناتوانن كه مېړين مسوود
 بگه به تن به دژستني مخوي ﴿وَلَا لَهُمْ فِيهَا دُؤْرٌ﴾ وه يار مېنښ ماديس ﴿لَا مِنْ رَّجَعٍ لَّهُ﴾ مه گور
 كه سي خو به حمي پي نكات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به راستي نه بها خوارالي نالادستني مېهرمه به
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بېنگومان دوه ختي زه قه موت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ خوراكي كه ساني ناواي به
 (كافره) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه كو خلتني روون ره يثوون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له ماو سكه كاندا ده كوليت
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ هدر وه كو كولاني ناوي روور گهرم ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (نه ر كافره) بېگور و
 به توبدي راي گيشي ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تا (دېمه) ماو مرستي دورح ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 پاشان بېرڼ به سهر سهريدا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ همدې له ناگرو ناوي روور گهرم ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 (پېني دوو تربت) بېچيزه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (نه گالته بېكر ديكه وه پېني دوو تربت) چوڼكه
 به راستي تو به دوسه لات و بهرير يوويت (له دويادا) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بېنگومان نه به
 نهو سرايه به كه نېره گومانان لېس همووي ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به راستي بارير كارڼ
 وه خواترسان له شويښكي يووي و نارام دان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له ماو باخات و مريك كياودن
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له ناوړېشني ماسك و نه ستور دېوشني ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 رو به وروي به كترې داده بېشني ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ همدو ها كيزاني چاو گوره و جوړ
 ده كه به هدر سهر يان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له به همدو ها همووي جوړه ميوه يلك دوا ده كه
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به تا سوو دېي و يووي ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له به همدو ها هدر گير مردن
 ماچوژن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ جكه له مردني به كه م حار (كه له دويادا يوو) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 وه (خوا) نه سري دورح باراستووي ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه به خستنه له لايه ن په روو دگر نه وه
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ شانه و به سهر كه وني روور گه ووه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ جا به راستي
 نه م قورقانه مان له سهر رمانې تو تاسان كړدووه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بؤ نه وې بېرېكه نه وه
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نېتر تو چاو وړوان به، بېنگومان نه وانيش چاو وړوان

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه‌موی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌ان

﴿ح﴾ به (حامیم) ده‌خوئیرینه‌وه خواراناره نه‌واتاکه‌ی مو رانیاری ریانر سه‌یری سدره‌نای
سوره‌ی (القرة) نکه ﴿قُرْآنُكَ﴾ هیتانه خوارموی نه‌م قورقانه ﴿مِنْ مَّاءٍ ثَمَرٍ حَلِيمٍ﴾ له‌لایه‌ن
خوای مالاده‌ستی کار دروسته‌ویه ﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ بیتگومان له‌ناسمانه‌کان و روریدا
﴿لَا يَذُوقُ الْعَذَابَ﴾ چه‌نده‌ها به‌لگه‌هه‌به بو ماومر درون ﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ وه له‌دروست کردنی خوئان دا
﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ وه نه‌و گبان له‌نه‌رانده‌ی بلا و دهنه‌وه ﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ چه‌نده‌لگه‌هه‌به بو که‌سانی
باوه‌ری به‌ویران هه‌به ﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ وه له‌جباری شه‌و و روزدا ﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ وه له‌ناسمانه‌ی روریدا
وه له‌و پارانده‌ی که‌خواله‌ناسمانه‌وه ده‌یارینه‌ت (که‌خوی ورق و روری به) ﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ که
به‌هویه‌وه روریدا و ده‌کاته‌وه (و ده‌بو و رسته‌وه) ﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ وه له‌گورانی پایه‌کاندا ﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾
﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ چه‌نده‌لگه‌هه‌به بو که‌سانی که‌تی ده‌گه‌ن ﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ که‌ناسمانه‌به‌لگه‌کسی خو
﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ ده‌یخوئینه‌وه به‌یوت به‌راستی و دروستی ﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ جابه‌چی قسه‌و گونارینه‌ت
﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ دوا‌ی خواو به‌لگه‌کانی ماومر ده‌هیت ﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ سراد له‌ماو چوون
بزه‌ه‌مو و درورینه‌کی گونا‌ه‌بار ﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ که‌به‌لگه‌کسی خواو ده‌یسه‌تیت ﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾
و بزی ده‌خوئیرینه‌وه ﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ له‌باشان (له‌سدر کاسری) به‌رده‌وامه‌چونکه‌خویه‌رل رانه
﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ نه‌لی هه‌ره‌ی بیستوه‌وه ﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ ده‌ی مزده‌ی پی نه‌ده‌سرایه‌کی سه‌خت
﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ وه هه‌رکانی شتیک له‌نه‌لگه‌کانسان ناگادار بیت ﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ به‌گالته‌ی
ده‌گری ﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ نه‌وانه‌سرای ریسوا که‌ریان بو هه‌به ﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ نه‌پیشبانده‌وه
ناگری دوره‌خه‌ ﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ هه‌چ سو و ده‌بکبان پی ناگه‌یسه‌تیت ﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ له‌دوب (دوب) دا
کر دوربانه‌ ﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ وه نه‌و پشبوئانه‌ی حه‌که‌له‌خوا هه‌لیان بزاردون (سو و دی
سی به) ﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ وه سرایه‌کی زور که‌وره‌یان بزه‌ه‌به ﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ له‌م قورقانه‌هوی
ریخو و بی به ﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ وه نه‌وانه‌ی پی باوه‌رون به‌نایه‌ت و به‌لگه‌کانی به‌رو و ده‌گریان
﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ بزه‌وانه‌هه‌به سرایه‌کی پی نارازی سه‌خت ﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ له‌سدر کاسری ﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ خوا
نه‌و رانه‌یه‌ده‌ریای سو رام هیتاون ﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ تا به‌ده‌رمانی خوا که‌شتی نیایه‌ده‌ی بگری
﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ وه تاله‌هه‌مدیک به‌خشنی خوا به‌هه‌مه‌مدیس ﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ وه بزه‌وه‌ی
سو و بی خوا بکه‌ن ﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ وه نه‌وه‌ی له‌ناسمانه‌کان و روریدا
هه‌به‌یو ئیوی ژمربار کردوه‌وه (و خشنویه‌یه‌خرمه‌تانه‌وه) ﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ هه‌مووی له‌لایه‌ن خوا و ده‌یه
﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾ بیتگومان له‌و شتانه‌دا چه‌نده‌لگه‌هه‌به بو که‌سانی که‌بیر
بکه‌ده‌وه ﴿وَبِشْرٍ طَیِّبٍ﴾

﴿قُلْ لَّيْسَ إِلَهٌ إِلَّا هُوَ ۖ يَلْقَى السَّاعَةَ يَوْمَ يَكُونُ الْقَوْلُ بِحُكْمِ رَبِّكَ ۚ﴾ چاو پویشی مکن
 له و که‌سانه‌ی هیوایان به پاداشت و سرای خوا نیه ﴿يَعْرِضُ عَنِ الْغَيْبِ﴾ یخویر نوخ به‌حک و یگبوس ﴿يَوْمَ تَكُونُ الْأَشْجَارُ
 أَغْصَانًا مُّذْنِبًا ۖ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ النَّارُ مُّذْنِبًا ۖ﴾ هر که‌سی چا‌کدی کرد
 نه وه (قارانجه‌کدی) بو حویه‌تی ﴿وَمَنْ أَسْفَهٰهُ﴾ وه هر که‌سین خراپه‌ی کرد نه‌وه (ریانه‌کدی)
 بو حویه‌تی ﴿ثُمَّ يَرْجِعُهُمْ فِي الْعَرْشِ ۖ﴾ له پاشان بولای پورو و رد گارتان ده‌گه‌ر سینه‌وه ﴿وَلَقَدْ
 بَدَّلْنَا ذَٰلِكَ ۖ﴾ سوید به‌خوا بیگومان به نه‌وه‌ی نیسرا نیلمان به‌خشی ﴿لَنُكَلِّبَنَّ أَصْنٰفًا مِّنْهُمْ
 وَحُكْمًا رَّاسِي ۖ وَبَعَثْنَا فِيهِمْ رُسُلًا ۖ وَهَدَّيْنَاهُم إِلَىٰ سَبِيلٍ ۖ وَهَدَّيْنَاهُم إِلَىٰ سَبِيلٍ ۖ﴾ وه روریمان دان له شته حه‌لال و پا‌که‌کان
 ﴿وَعَصَيْنَا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ ۖ﴾ وه ریرمان دان به‌سدر جیهانیاند ﴿وَهُمْ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْغَيْبِ ۖ﴾ وه به‌لگه
 پرو و نه‌کانه‌ان پیدان له باره‌ی شه‌ریعه‌ته‌وه ﴿وَمَا نَخْبِرُكَ بِهِ ۖ﴾ چا جیو و نه‌بو و
 له‌بیر خویاندا دوا‌ی نه‌وه به‌بیت رانستیان بز هات ﴿عَلَّامٌ لِّالْغُوبِ ۖ﴾ له‌بیر دوزمن به‌تی و حه‌ساده‌تی نیو و
 خویان ﴿وَلَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ ۖ﴾ بیگومان پورو و رد گارت له‌روزی هه‌سنانه‌وه‌دا له بیوانیاند
 ددوره‌ی ده‌کات ﴿يَوْمَ تَكُونُ الْأَشْجَارُ أَغْصَانًا مُّذْنِبًا ۖ﴾ له و شتانه‌ی جیوان‌سان نیدا ده‌کرد ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ
 شَٰمِخًا ۖ﴾ له پاشان تو‌مان خسته‌سدر شه‌ریعه‌تیک ﴿مِنْ لَّغْوِ ۖ﴾ له باره‌ی ناپینه‌وه ﴿وَأَنبِئْهُمْ
 شَأْنَهُمْ ۖ﴾ وه شومیم هه‌وا و شارد و روی له‌وانه مه‌که‌وه که نارائن
 ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ نَازِكًا ۖ﴾ بیگومان نه‌وانه له‌لایه‌ن خوا‌وه هیچ سو و دیکت پی ما‌گه‌بیس
 ﴿وَأَنبِئْهُمْ بِعَصَايَ ۖ﴾ وه به‌راستی ستم کاران هه‌مدیکیان دوست و پیشیوانی هه‌مدیکیان
 ﴿وَمَنْ يُّؤْتِكُم مِّنْهُ ۖ﴾ وه خوا دوست و پیشیوانی پاریر کاران وله‌خو‌ا‌تر‌سانه ﴿وَمَنْ يُّؤْتِكُم مِّنْهُ ۖ﴾ وه
 قور له‌بیسایه و هوی چاو‌رشی به‌بو‌مه‌ردومان ﴿وَمَنْ يُّؤْتِكُم مِّنْهُ ۖ﴾ وه رینسرو و بی و میهره‌مانیه
 بو‌گه‌لیت که‌باره‌ی پته‌ویان هه‌یه ﴿وَمَنْ يُّؤْتِكُم مِّنْهُ ۖ﴾ نایا نه‌وانه‌ی که خراپه‌کانیان
 کردوه و گومان ده‌هن ﴿وَمَنْ يُّؤْتِكُم مِّنْهُ ۖ﴾ نیچه نه‌وانه وه‌کو که‌سانیک داده‌بین
 که‌بر و ایمان هه‌وه و چا‌که‌کانیان کردوه ﴿وَمَنْ يُّؤْتِكُم مِّنْهُ ۖ﴾ وه‌کو‌یه‌ک بیت زی‌بایان و مردپ
 ﴿وَمَنْ يُّؤْتِكُم مِّنْهُ ۖ﴾ نای چه‌مد خراپ دادوه‌ری ده‌کدن ﴿وَمَنْ يُّؤْتِكُم مِّنْهُ ۖ﴾ وه‌کو‌یه‌ک بیت زی‌بایان و مردپ
 وه‌خوا‌ا‌نا‌س‌مانه‌کان و ره‌وی به‌هق و راستی دروست کردوه ﴿وَمَنْ يُّؤْتِكُم مِّنْهُ ۖ﴾ وه‌کو‌یه‌ک بیت زی‌بایان و مردپ
 هه‌مو و که‌سانیک پاداشت بدرسته‌وه ﴿يَوْمَ تَكُونُ الْأَشْجَارُ أَغْصَانًا مُّذْنِبًا ۖ﴾ به‌گو‌یره‌ی نه‌و کار و کرده‌وانه‌ی که کردوه‌تی
 ﴿وَمَنْ يُّؤْتِكُم مِّنْهُ ۖ﴾ وه نه‌وان هیچ ستمان لی ما‌کرت ﴿وَمَنْ يُّؤْتِكُم مِّنْهُ ۖ﴾

﴿لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَنِ عَصَايَ أَفَغَافَتُمْ أَصْوَافًا﴾ نهو کهسهی ههواو ناره زووی خوی کردوته بهر سرری
 حوی ﴿وَصَلَّاتِهِ لَمَنِعًا﴾ حواش بهرانیی گوهرای کرد ﴿وَحَرِّ نَارٍ لَمَنِعًا﴾ وه موری داوه بهسه
 گوی و دیدا ﴿وَجَحْشٍ عَنِ صَرْبٍ لَمَنِعًا﴾ وه بهر دهی داوه بهسه چاویدا ﴿فَلَمَّا يَدْرِأَىٰ رَبَّهُ أَفَلَا يَحْشُرُ﴾ دهی جنگه
 له حواکی ریمووسی دهکات ﴿فَلَا يَحْشُرُ﴾ دهی یوچی بیر ماکه سهوه ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ وه ووتن
 هیچ به ﴿لَا يَحْشُرُ﴾ جنگه له ژبای دوبامان ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ وه دهمریس و دهژیس ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾
 وه جنگه له پرزگار هیچ شتی نیمه لهماو نامات ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ وه نهوانه مو قسانه هیچ رانیس
 سی به ﴿لَا يَحْشُرُ﴾ نهها گومان دهمن ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ وه کانیک بهوینریتته وه بهسه ریاند
 ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ نه لکه پروونه کانمان ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ هیچ به لکه به کیان به ﴿لَا يَحْشُرُ﴾ جنگه
 نه وه که دهلیس باوو بهر انمان ریدو ویکه سهوه ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ نه گهر نیوه راست دهکن ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾
 بخیریک ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ حو ریدو ووتان ده کاته وه ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ له پاشان دهتان مرینیت ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ پاشان
 کوتان ده کانه وه ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ له پرزی دوایدا ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ هیچ گومانی تیدا به ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾
 بهنوس ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ به لام رژی بهی مهر دو ومان داران ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ وه بو خوی به مولکداریتی
 ناسمانه کان و زهوی ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ نهو پرزی قیامت هه لدهستی ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ لهو
 پرزه ده تال خوار کان خه سار و به من ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ هه موو گه سی دهیسی کو بهل کومه ل
 که و تون بهسه نه زیو دا ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ هه موو گه لن ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ بانگ ده کری بولای بهراوه که ی
 ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ له مرو سراز پاداشت ده درینه وه ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ نه گویره ی نهو کرد وانه ی که ده تا کرد
 ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ له مه بهراوه که مانه ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ بهراستی له سه رتان ده دوی ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾
 بهر منی نیمه وه خوی تو سیو مانه نه وه (وینمان گر بو وه) ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ نه وه ی که نیوه ده تن نکرد ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾
 ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ سو ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ جانه رانه ی پروایان هیاوه ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ وکرده وه چاکه کانیک نه به جامد وه
 ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ نه وه بهر و رختیه ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ نه وه بهر و ر دگاریان ده یان حاتم سوا میهره بانی حویسه وه ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾
 ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ تانه وه به سه رکه وتی ناشکرا ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ وه نه وانه ی بی پروا وون ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾
 سک ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ (پیلان دهلیس) ناخو به لکه کانی نیمه تان به سه رده ده خوینر اید وه ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ که چی خوتان
 به گه ورده ده رسی ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ وه نیوه گه لکی تاوانبار سوون ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ وه هه رکاتی
 بو و ترا به ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ سگومان به لسی خوار استه ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ وه پرزی دوی هیچ
 گومانی تیدا به ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ دهتان ووت داران پرزی دوانی چی به ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ نیمه
 نه یا گومان دهه یس ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾ وه نیمه دلانین ﴿وَلَا يَحْشُرُ﴾

﴿وَرَصَبٌ لِّمَسْ﴾ و نه نیمه ناموزگاری نادمی مان کرد ﴿وَبِیِّنٍ حَسْبٌ﴾ به چاکه کردن له گدل دایک و مارکی دا ﴿حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ دایکی نه باره‌حسی و ناراموه هملی گربووه ﴿وَرَصَبٌ مَّوَدٍّ﴾ و نه به‌آزار و باره‌حیش بوویه‌سی ﴿وَحَسْبُ مَقَرٍّ﴾ ماوه‌ی دووگیان بوون (ی دایک) پی یه‌وه و نه شیر برینه‌وه‌ی سی مانگه ﴿حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ ناده‌گانه مانی لای (پی گه‌یشتوی لاشه‌یی و زبری) ﴿وَبِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ و ده‌گانه چل سالی ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ نه‌ی په‌روه‌دگار پام به‌یه ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ ناشو کرانه بزیری نه‌وه‌هره و بی‌ممانه‌ت نکم ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ که ریشته به‌سه‌رمی و دایک و بدو کم ده ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ و نه (پام به‌یه) کرده‌وه‌ی چاک بکه‌م که توپی پاری بیت ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ نه‌وه‌گانشم چاک و صالح بکه ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ بی‌گومان بولای تر که پام به‌یه نه‌وه ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ و نه پراسنی من له‌موسولمانی گه‌ردن که چم ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ نه‌وانه که سانیکن ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ که نیمه کرده‌وه چاکه کانیان لی و ده‌گرین ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ و نه چاوپوشی ده که بس له حرا به کانیان ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ له پیری به‌ه‌شینه‌دان ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ نه‌وه له به‌ینه راسته‌یه ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ که به‌لیان پی درابوو له‌دو بیادا ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ نه‌وه که سه‌ش که به‌باوک و دایکی بلیت ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ ثوف له ده‌س نبوه ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ کاید هدره‌شده‌م لی ده‌کهن که (ریشدور ده‌کریمه‌وه و له‌گور) دیمه‌ده‌روه ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ له‌کاتینکده‌چمده‌چین خه‌لک پیش من بویشتوون (و ریشدور به‌وو به‌نه‌وه) ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ و نه (دایکی و بارکی) هدردووگیان هانا بو خو ده‌به‌ن ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ (ده‌لیس) هاوار بو نو ماوه‌ر به‌یه ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ بی‌گومان به‌لیتی خو راسته ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ که چی نه‌وه‌لی ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ نه‌وه نه‌بها نه‌فسانه‌ی پیشینه‌ن و هیچی تر ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ نه‌وانه نه‌وه که سانه‌ن ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ بریار (ی خو) یان به‌سه‌رد، چه‌سپا ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ له پیری نه‌وه نوصه‌نانه‌دا که پیش نه‌مان پابور دوون ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ به‌جو که و ده‌میی ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ بی‌گومان نه‌وانه خویان و ده‌ره‌مده‌ن ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ و نه یق هدره‌سک له‌وانه به‌له و پایه‌هه‌به‌به‌گوشه‌ی کرده‌وه کانیان ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ تا خوا پاداشت و سرای کرده‌وه کانیان به‌ته‌واوی بداته‌وه ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ و نه‌وان هیچ سته‌میان لی داکریت ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ و نه (پیرسان به‌سه‌روه) نه‌ور و زده‌ی ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ نه‌وانه‌ی که بی پادورن به‌ران به‌ر دور و ح راده‌گیرین ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ (پیمان ده‌و و تربیت) هدر چی خوشیای بوو به‌سه‌رتان برد ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ له‌زیانی دو بیتاندا ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ و نه‌وه‌رتان لی برد و (رتان بوارد) ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ بویه نه‌مرو توله‌تان لی ده‌سه‌بری ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ به‌سرایه‌کی ریسوا که‌ر ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی که نبوه ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ به‌ماه‌ق خوتان به‌رل ده‌رانی له‌ره‌وی ده‌ر ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ و نه له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌هرمانی خوا ده‌ره‌جوو بوون ﴿وَلِیِّنٍ حَسْبُ مَقَرٍّ﴾

﴿وَأَنذَرْتُكُمْ حَافِرًا﴾ (نه‌ی موحه‌ممد ﷺ) ناسی (هوودی) برای گه‌لی عادیکه ﴿أَنذَرْتُمُوهُمْ بِالْأَحْقَافِ﴾
 کانی گه‌له‌که‌ی مرساندله (وولانی) نه‌حفاف ﴿وَقَدْ حَسِبْتُمُ الْمَغْرِبَ لَأُنقَضَ بِهِنَّ الْإِسْلَامُ﴾ (ووتووبانه) جگه‌له‌جو هیچی
 تر نه‌پهرستی ﴿إِنِّي أَنذَرْتُكُمْ يَوْمَ الْبَاقِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان ﴿ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ نَارٌ مِّنْ تَحْتِ الْأَرْضِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان ﴿ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ نَارٌ مِّنْ تَحْتِ الْأَرْضِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان
 بدویت ﴿سَاءَ الْبَثِّ لَهُمْ﴾ (پهرستی) پهرستراوه‌کانمان ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ يَوْمَ الْبَاقِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان ﴿ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ نَارٌ مِّنْ تَحْتِ الْأَرْضِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان
 ی نه‌لینست پس داووس ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ يَوْمَ الْبَاقِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان ﴿ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ نَارٌ مِّنْ تَحْتِ الْأَرْضِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان
 (هوود) ووتی ینگومان راباری (هوود سرا) لای خوابده‌یه‌س ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ يَوْمَ الْبَاقِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان ﴿ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ نَارٌ مِّنْ تَحْتِ الْأَرْضِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان
 نه‌و‌ی پس سر در اوم پشان در نه‌گه‌به‌سم ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ يَوْمَ الْبَاقِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان ﴿ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ نَارٌ مِّنْ تَحْتِ الْأَرْضِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان
 سران و به‌فامس ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ يَوْمَ الْبَاقِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان ﴿ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ نَارٌ مِّنْ تَحْتِ الْأَرْضِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان
 از به‌نه‌سهره‌شیره‌کایان دی (دلخوش بوون) ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ يَوْمَ الْبَاقِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان ﴿ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ نَارٌ مِّنْ تَحْتِ الْأَرْضِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان
 بارانی پیه‌بومان ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ يَوْمَ الْبَاقِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان ﴿ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ نَارٌ مِّنْ تَحْتِ الْأَرْضِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان
 ده‌کرد ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ يَوْمَ الْبَاقِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان ﴿ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ نَارٌ مِّنْ تَحْتِ الْأَرْضِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان
 په‌رورد گساری هم‌و‌و شنتیک دهر و خبیس ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ يَوْمَ الْبَاقِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان ﴿ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ نَارٌ مِّنْ تَحْتِ الْأَرْضِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان
 نه‌به‌سویسی خالووه‌کانیان ده‌پسرا ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ يَوْمَ الْبَاقِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان ﴿ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ نَارٌ مِّنْ تَحْتِ الْأَرْضِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان
 تاویدان ده‌دوین ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ يَوْمَ الْبَاقِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان ﴿ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ نَارٌ مِّنْ تَحْتِ الْأَرْضِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان
 دابور (له‌س‌مان و ده‌سه‌لات) به‌نیومان ده‌داسور ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ يَوْمَ الْبَاقِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان ﴿ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ نَارٌ مِّنْ تَحْتِ الْأَرْضِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان
 دل‌مان پیداوون ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ يَوْمَ الْبَاقِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان ﴿ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ نَارٌ مِّنْ تَحْتِ الْأَرْضِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان
 به‌گوی و نه‌چاوو به‌دلیان ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ يَوْمَ الْبَاقِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان ﴿ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ نَارٌ مِّنْ تَحْتِ الْأَرْضِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان
 به‌بیشانه‌کانی حوا به‌بوو ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ يَوْمَ الْبَاقِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان ﴿ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ نَارٌ مِّنْ تَحْتِ الْأَرْضِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان
 ده‌کرد ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ يَوْمَ الْبَاقِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان ﴿ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ نَارٌ مِّنْ تَحْتِ الْأَرْضِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان
 دیهاتاسی که به‌ده‌ورو به‌رتان دابور ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ يَوْمَ الْبَاقِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان ﴿ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ نَارٌ مِّنْ تَحْتِ الْأَرْضِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان
 دان ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ يَوْمَ الْبَاقِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان ﴿ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ نَارٌ مِّنْ تَحْتِ الْأَرْضِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان
 ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُ مَا فَضَّلْنَا عَلَيْهِمْ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان ﴿ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ نَارٌ مِّنْ تَحْتِ الْأَرْضِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان
 په‌رستراوی (حویان) ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ يَوْمَ الْبَاقِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان ﴿ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ نَارٌ مِّنْ تَحْتِ الْأَرْضِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان
 ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ يَوْمَ الْبَاقِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان ﴿ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ نَارٌ مِّنْ تَحْتِ الْأَرْضِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان
 ده‌به‌ستر ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ يَوْمَ الْبَاقِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان ﴿ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ نَارٌ مِّنْ تَحْتِ الْأَرْضِ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان

﴿إِنَّ أَوَّلَ الْبَيْتِ﴾ بینگومان خوا ﴿بِحَاثِیْنِ عَوَّضٍ وَنَحْوِیْنِ صَحْبِ حَبِ﴾ نهوانه ی باو مریان هیناوه و کوردهوی باشیدن کردوه دهیانحانه ماخاتی مهه شمهوه ﴿فَیْضِیْنِ نَحْبِ لَاقِیْنِ﴾ که رووماره کان مهتر یاندا نهرواوت ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ نهوانه ش بی باوه یوون ﴿سَمْعِیْنِ﴾ (له دیواندا) رانهویرون و ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ و ملک لاراهن دهجون و دهلهوه یرون ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ وه دوروح شویسی مانهومیانه ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ وه (خهلکی) رور شار ههویرون ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ که بهعیرتر مویرون ﴿مِنْ فَرْجِیْنِ﴾ (له خهلکی) مه ککمهیه که تو یان دهه کرد ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ له باومان برون ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ و هیچ پشتیروانیکیان بهویرون ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ له خولور که سهی بهلگهی پرووسی له بهروه ردگاریموه به هانیسی (که قورنانه) ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ و ملک شهو که م وایه که کرداری خراپ بی حیوان کرایی و پاریس استهوه ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ شویس ههواو شاره روی خویان که رتین ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ شیوهی بیایی نهو بهه هشته وایه ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ که بهلین دراره به پاریر کاران و خواندسان ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ چه دهه ها پروماری نیدایه ﴿مِنْ مَعْبَرَةٍ﴾ له ناوی سارکاری نام و یون به گوم او ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ وه چه دهه ها پروماری ﴿مِنْ مَعْبَرَةٍ﴾ له شیر که نامی به گوم اووه ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ وه چه دهه ها پروماری له شمرایی بیایی ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ به له رمت و خوش بو منوشانی ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ وه چه دهه پروماریشی نیدایه له هه بگو یس بالته ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ وه لهوی هه موه جوره میوه هانیکیان بو تاب دهه به ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ ربهه که له گهن سپورون له بهروه ردگاریموه ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ (نابا نه و بهه ششینه) وه کو که مسنیت و ان که نه ناگری دوروح دایس بهه هه میسه بی ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ (نابا نه و بهه ششینه) وه کو که مسنیت و ان ربهه به کانیان پارچه پارچه بکات ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ (لهی موحه مسمه) همدی نهوانه گویت لپده گون ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ به لام کانیث لای تو دهه ده چی ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ ده بی نهوانه ی و پاریان بی دراره ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ (له هه و لان) ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ نهوه تیسته موحه مسمه ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ وومی چی ؟ ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ نهوانه نهو که سانه ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ که خوا موری باوه بهسره دلیاندا ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ وه شویس ههواو تاره روی خویان که ونوون ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ نهو که سانه ی هیدایه تیان و مرگرتووه ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ (جو) شاره ر بیان ریاده بکات ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ وه نه قوا و پاریر کاری و خواندسان بی هه خشی ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ دهی نابا نهو (نابا نه) چاره وانی چی ده که بی ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ حگه نه قیامت ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ که کنوپر به خویان بگریت ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ دهی بینگومان همدی له نیشاته کانی هاتو به دی ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ کانی پروزی دو یسی (به خه یان بگریت تیر که ی بیرده کسموه) ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ کما نه دلیانه و مرانه بیجگه له (الله) هیچ بهر ستر او یکی به معق و دست بی به ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ وه داوای لیورون بکه (له خوا) بو گون هس خوت ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ وه بز (گرمای) پیواو و تاره وانی نیماندار ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ و بینگومان خو عدرائی ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾ به جم و جولان (له روزدا) و تارام گرتنان (له شه ودا) ﴿وَلَقَدْ كَرَّمُوا﴾

﴿وَيَهْدِيكُمْ سَبِيلَ الْمُسْلِمِينَ﴾ نه‌وانه‌ی باوهریان هیتاوه‌ده‌لین ﴿وَلَا تَنْتَهِ سُرَّةُ﴾ بوچی سورته‌تیک (نه‌قورقان)
 مانیردریته‌خواره‌وه؟ (ده‌ریاره‌ی جهنگ و جیهاد) ﴿وَلَا تَرْكَبُوا حُكْمَهُ وَلَا تَقْتُلُوا﴾ که‌چی
 کاتیک سورته‌تیک ریوون و دامه‌رراو نیزایته‌خواره‌وه و نیایدا باسی جهنگ کرین ﴿رَأَيْتَ لِرَبِّكَ﴾
 ده‌پسی نه‌و که‌سده‌ی ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ که‌له‌دلاندا به‌خوشی (دور رویی) هه‌یه ﴿عَرُودٌ لِّمَن﴾
 نه‌ماشای تو ده‌که‌ن ﴿بِغَضٍ لِّغَضِي عَلَيْهِمْ نَزَّاتٌ﴾ وک‌نه‌ماشایا کرمنی که‌سبک که‌له‌ترسی مردن به
 خوشی خوی چوونیت ﴿مَوْنٌ لَهُمْ﴾ بو نه‌وان و اچاکتر بوو ﴿طَاعَةٌ وَفَرُّ مَعْرُوقٌ﴾ قدرمان به‌ردار
 بوونیه و قسمه‌ی جوان و چاکیان مکر دایه ﴿بِهِ عَرْدٌ أَشَرُّ﴾ هدر کانیکیش قدرمانی (جهنگ) درا
 (چی به‌چی ی‌ماگه‌ن) ﴿فَمَنْ صَدَّقْهُ﴾ حو نه‌گه‌له‌گه‌ل خواپ استیان مکر دایه ﴿بِمَعْنَى حَقِّرٍ يُّهْتَرُ﴾
 نه‌وه‌باشتر بوو بزیان ﴿فَمَنْ عَسَيْتَ﴾ جانا یا نیوه به‌نه‌مان (ته‌ی باباگان) ﴿إِنْ يَأْتِيَنَّ﴾ نه‌گه‌ر
 پشت هه‌لکه‌ن (له‌یسلام و جیهاد) ﴿لَنْ تَقْبُذُوا﴾ نه‌ره‌ویدا نازاوه و خرابه به‌رپابکه‌ن
 ﴿وَتَقْبِضُوا رِجْلَيْكُمْ﴾ وه‌هرچی به‌یوه‌مدی خرمایه‌تی به‌بیچرین ﴿أَلَيْسَ لَكُم مَّا لَهْوَانُهُ﴾
 که‌سانه‌ن ﴿أَعْمَهُمْ أَتَمُّ﴾ که‌خوا به‌فریسی لی کر دوون ﴿فَمَنْ صَدَّقْهُ﴾ وه‌که‌چی کر دوون و
 چاویمانی کویر کر دووه ﴿فَلَا يَمْرُؤٌ عَرَبٌ﴾ ناخو نه‌وانه‌وورد نابه‌وه‌له‌قورقان (و نه‌ی ماگه‌ن) ﴿إِنْ﴾
 ﴿أَتَى قُلُوبَهُمْ أَتَمُّ﴾ (وای به) به‌لکو دلپان قورق لی دراوه ﴿إِنْ يَأْتِيَنَّ﴾ بینگومان نه‌و که‌سده‌ی
 ﴿زَيْدٌ أَوْ أَدْرُؤهُ﴾ پاشه و پاش گه‌رانه‌وه‌له‌نایه‌که‌بان ﴿مَنْ يَمْدِدْهُمْ إِلَيْكُ﴾ له‌پاش
 نه‌وه‌ی هه‌قیان بو ریوون بوویه‌وه ﴿لَنْ يَضِلَّ سَوْدُكُمْ﴾ شهبان خرابه‌کانیاسی بو جوان و پ‌زاده‌کر دیوون
 ﴿وَأَتَمُّ لَهُمْ﴾ وه‌به‌هبا و نو به‌د فرسوی داسوون ﴿لَنْ يَمْدِدْهُمْ إِلَيْكُ﴾ چونکه نه‌وان ده‌بان ووت
 ﴿بِهِمْ يَكْفُرُوا مَنَاسِكُهُمْ﴾ به‌و که‌سانه‌ی که‌برقیان بوو له‌و قورقانه‌ی خوا ماردا بووی ﴿سَجِيدٌ مِّنْ﴾
 ﴿بَعْضِ الْأَشْمِ﴾ نیمه‌له‌مه‌ولا له‌مه‌مدی کاردا گویر ایمه‌لیان ده‌که‌بیس ﴿وَمِنْ بَعْضِ سَرَّازِهِمْ﴾ وه‌خوا
 به‌به‌تیه‌کانیاس ده‌رائی ﴿وَمِنْ بَعْضِ تَمْتِيعِهِمْ﴾ ناخو چوون بی (حالی نه‌و باباگانه)
 کاتیک فریشته‌کان گیانیان ده‌کیش و ﴿بِضَرِّهِمْ وَخَوْفِهِمْ وَبِغَضِّهِمْ﴾ له‌ریوخسار و پاشیان ده‌ده‌ن ﴿وَمِنْ﴾
 ﴿بَعْضِ﴾ نه‌و (جوره‌گیان کیشانه) ﴿وَمِنْ بَعْضِ تَمْتِيعِهِمْ﴾ له‌به‌ر نه‌ویه‌که‌بینگومان نه‌وه
 شوپس شتابن که‌وتیوون که‌خوای توره‌کردیوو ﴿وَمِنْ بَعْضِ رِجْلَيْهِمْ﴾ ره‌رامه‌مدی خواشیان بی
 ماحوش بوو ﴿وَمِنْ بَعْضِ عَمَلِهِمْ﴾ بویه‌خوایش کر تمعه‌کانسانی بوو چهل کر ده‌وه ﴿وَمِنْ بَعْضِ﴾ نایا
 و ده‌راس ﴿وَمِنْ بَعْضِ قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ نه‌وانه‌ی که‌به‌خوشی (مایاکی) له‌دلپان دانه ﴿وَمِنْ بَعْضِ خَلْقِهِ﴾
 ناصحانه‌ی که‌خوا هدر گیر رق و کینه‌بان نعرناخات و ناشکرای باکات ﴿وَمِنْ﴾

«وَرِشْتَه» نه‌گه‌ر نمانویمستایه «لَا تَحْكُمْ» نه‌وانه‌مان یشان ده‌دایت (که دو‌پروون) «فَرَمِه»
 بیست‌از «نَه‌سَه‌ه‌ر به‌شیره و دیمه‌بیاندا ده‌ناسین «فَرَمِه‌فَرَمِه‌ی حَقِی» وه‌ بینگومان به‌ شیواری
 قسه‌شیاندا ده‌بیان‌سیت «وَمَه‌یَقَر تَعْمُکْ» وه‌ دل‌یاس خواسه‌ه‌م‌وو کرده‌و کانتان ده‌رانتیت ﴿۱﴾
 «وَسْتَوْنُکْ» سویند نه‌حوا ناقتان ته‌که‌بیموه «حَقِی شَمِر» ماده‌ری مع‌ه‌یس و دیاری «لُحْجَه‌دین
 مَکْز و عَصَبِین» مو‌ج‌اه‌یدان و خوراک‌رانتان «وَسُو لُحْجَرِکْ» وه‌ تا‌ه‌والتان چی به‌ شاکری که‌پس
 ﴿۲﴾ «بِیَن بَرِکْ» بینگومان که‌سانتی که‌ بی‌ باوه‌پروون «وَصَدُو عَرِیْسِیَنَ» وه‌ بریگری (خه‌لث)
 یان ده‌کرده‌له‌ رِیازی خوا «وَشَ قُوتَرِشُون» دزایه‌تی یه‌م‌م‌ریشان ده‌کرده «مِن عَمَدِیْنِ لُحْجَرِیَنَدِی»
 پاش لاه‌وی ه‌ق و راستان پتو پروون یوت‌م‌وه «بِیَضَر وَّ لَه‌ شَبْکْ» هیچ ریانتیک به‌ حوا ما‌که‌په‌س
 «وَسَبِجَتِ لُحْجَرِکْ» وه‌ به‌ روویی (خوا پیلان) و کرده‌وه‌ کانیان سوو‌چهل ده‌کاته‌وه ﴿۳﴾ «بِیَن بَرِکْ»
 «مُتَو» نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که‌ باوه‌رتان هیتاوه «لُحْجَرِیَنَدِی» و «بِیَضَر وَّ لُحْجَرِیَنَدِی» ه‌ر مان‌م‌ردار و گو‌تر به‌لی
 خوا و پیعه‌م‌ه‌ریس «وَلَا تَحْكُمْ تَعْمُکْ» وه‌ کرده‌وه (چاکه) کانتان ه‌ه‌ل‌م‌وه‌ شپته‌وه ﴿۴﴾ «بِیَن بَرِکْ»
 بینگومان نه‌وانه‌ی که‌ بی‌ باوه‌پروون «وَصَدُو عَرِیْسِیَنَ» وه‌ بریگری (خه‌لث) یان ده‌کرده‌له‌ رِیازی
 خو «لُحْجَرِیَنَدِی» پاشان به‌سن باوه‌ری مردن «مِن بَرِکْ» نه‌ه‌ر گیز خوا بی‌ان
 خوش تابیت ﴿۵﴾ «لَا یَه‌ر وِشْتَوِیَنَ» حا (باوه‌داران) لاوارو سست مه‌ب و داوای ناشنی
 (و شهم‌وه‌ستان) مه‌که‌ن «وَسَمَ لُحْجَرِکْ» چونکه‌ه‌ر تیوه‌ رال و به‌ه‌یرتون «وَلَه‌ مَکْز» (یارمه‌تی)
 خواش به‌گه‌ل تیوه‌دایه «وَسَمَ لُحْجَرِکْ» وه‌ (پاداشتی) کرده‌وه‌ کانتان که‌م ما‌کانه‌وه ﴿۶﴾ «بِیَن
 لُحْجَرِکْ» بینگومان زبانی دوبانه‌ها «حَت دَه‌تْ» گالته و که‌پیکه (وده‌برته‌وه) «وَسَمَ لُحْجَرِکْ»
 خو نه‌گه‌ر باوه‌ر به‌پس وله‌ حوا ترس‌س «بِیَن بَرِکْ» (خوا) پاداشتی خوتان پس ده‌دیت
 «وَلَا یَسْکَر مُتَوْنُکْ» وه‌ داوای به‌حشبی ه‌م‌وو داراپس و مالشان لی ساکات ﴿۷﴾ «بِیَن بَرِکْ»
 نه‌گه‌ر (خو) داوای به‌حشبی ه‌م‌وو سامانتان لی بکات «بِیَن بَرِکْ» روزپش داکوکی بکات بیتن
 «لُحْجَرِکْ» تیوه‌ چرووکی و ره‌ریلی ده‌که‌ن «وَنَحْرُخْ لُحْجَرِکْ» و برق و کبه‌ی ده‌روونان ده‌ده‌خات
 ﴿۸﴾ «هَلَسَه‌ه‌وَن» بیداریس تیوه‌ نه‌و که‌سانه‌ن «دَعَو» که‌ بانگ ده‌کریس «سَمِیَلُو فِی سَبِیْنِ لَه» تا‌ه
 پیناری خوا مان به‌خش «بِیَن بَرِکْ» که‌چی ه‌ندینکانتان رزده‌ی ده‌که‌ن «وَسَمَ لُحْجَرِکْ» ه‌ر که‌سیش
 رزده‌پس و ره‌ریلی بکات «وَسَمَ لُحْجَرِکْ» نه‌وه‌ بینگومان ته‌ها رزده‌ی له (دزی) حوی ده‌کات
 «وَلَه‌ عَرِیْ» چونکه‌ حوا (ده‌وله‌م‌ده‌) و بی‌ مباره «وَسَمَ لُحْجَرِکْ» ه‌ر تیوه‌ن ه‌ه‌زار و بی‌ نه‌وا
 «لَا عَرِیْ» جا نه‌گه‌ر تیوه‌ پشت ه‌ه‌ل‌که‌ن (له‌تابنه‌کانتان) «سَمِیَلُو فِی سَبِیْنِ لَه» (خوای گه‌وره)
 تیوه‌ ده‌گوریت به‌که‌سانتیکی تر (ی زور چاک) «لَا یَسْکَر مُتَوْنُکْ» پاشان (نه‌وان) وه‌کو تیوه‌ مان
 (پراسگون له‌گه‌ل به‌روم‌ردگار یاندا) ﴿۹﴾

سورده‌ی ﴿الفتح﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی حوای به‌خشنده‌ی میهرمان

﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ (شهی موح‌ممه‌د علیه‌السلام) ینگومان نیمه‌سهر که‌وتی‌کی ناشکر امان پین دایت
 (که‌رنکه‌وتنی حوده‌ی‌پیدیه) ﴿يَقْرَأُونَ﴾ تا‌خوا خوش‌یست ﴿مَعَهُ مِنْ دُونِ الْحَرِّ﴾ به
 گوماهه‌کانی رابور دور ده‌اتووت ﴿وَهُمْ يَسْخَرُونَ﴾ وه‌ی‌عمه‌تی خوی به‌ته‌واوی بر‌ثیت به‌سهر‌تدا
 ﴿يَسْتَسْخِرُونَ﴾ وه‌ری‌گای راست یشار سیدات (به‌رده‌است کات) ﴿وَهُمْ يَسْخَرُونَ﴾

﴿لَا تَدْرِي لَاقِيُوكَ﴾ به راستی تو که سانه‌ی به‌سمان ده‌مقن متو (له‌ی موحه‌مه‌د ﴿١﴾) ﴿لَا تَدْرِي لَاقِيُوكَ﴾
 الله ﴿بِیْگومان نه‌وانه به‌یمان به‌خوادده‌د﴾ ﴿يَذْكُرُ لَقْوَىٰ يَدْعُهُمْ﴾ ده‌سنی خواله‌سدر ده‌سنی نه‌و نه‌و به
 (له‌م تابه‌ته پیرورده‌ا جگیر کردن و باسکرده‌ی سبغه‌ی ده‌ست بو خودا هاتوره نیمه‌ش بر و مان
 پتیه‌تی به‌ی هیچ لیچواندن وله‌یه کدانه‌وه‌یه‌ک وه‌شیوه‌که‌ی نارائین نه‌ها خودا خوی ده‌یرانیت)
 ﴿دَمِ لَّك﴾ جد هه‌ر که‌س به‌یمان که‌ی شکاند ﴿وَمِنْ لَّكَ﴾ ده‌سکه‌ی نه‌و به‌یمان
 شکانده‌ نه‌ها (وامی) ﴿بِز حَزْبَتِي﴾ هه‌ر که‌س پیش وه‌ها بکات ﴿بِمَا عَاهَدَ اللَّهُ﴾ به‌و
 به‌یمان که‌دزیتی به‌خوا ﴿قَسِيْرٌ خَرَّ عَنِيْكَ﴾ نه‌و به‌راستی خواپاداشتی گهورمی ده‌داتی ﴿٢﴾
 ﴿سَيُثْبِرُ لَّكَ﴾ بیگومان بیت ده‌لین ﴿لَا تُخْفَوْنَ مِنْ لَّذَنِّ ب﴾ نه‌و هه‌ر به‌ده‌شته گیانه‌ی که‌له‌هه‌را جی
 مامور ﴿لَا تُخَفُّوْنَ﴾ و هه‌و ﴿سَامَانَ﴾ و خاوخیر اتمان مه‌شعولیان کردین (به‌یان هینشت بین بو
 هه‌را) ﴿لَا تُخَفُّوْنَ﴾ له‌به‌ر نه‌وه داوای لی خوشبو و نمان بو بکه ﴿بِقُرْبِ﴾ نه‌سهر مالیس بی‌و نه‌به
 نه‌وه‌ی به‌رمانیان ده‌لین له‌دلایند می به (وامه‌ه‌ریان پی به) ﴿وَمِنْ﴾ بلی جا کی ﴿لَا تُخَفُّوْنَ﴾
 شت ﴿له‌به‌ر به‌هه‌ر خوادا هیچی به‌ده‌سته بوتان ﴿وَمِنْ﴾ نه‌گه‌ر خوا ریابیکی بوتان بویت
 ﴿لَا تُخَفُّوْنَ﴾ بان مسووده‌و قرارتحیکی بوتان بویت ﴿وَمِنْ﴾ (وانیه‌که‌ده‌لین) به‌لکو خوا
 ﴿لَا تُخَفُّوْنَ﴾ ناگاداره به‌هه‌ر چه‌یه‌ک که‌ده‌بکه‌ن ﴿وَمِنْ﴾ به‌لکو و گومانتان ده‌برد که
 ﴿لَا تُخَفُّوْنَ﴾ و نه‌سهر و نه‌یمانداران هه‌ر گه‌ر ما گه‌ر به‌وه‌هه‌و به‌و که‌س
 و کاری خوبان (و شه‌هید ده‌ین) ﴿وَمِنْ﴾ نه‌و گومانه له‌دلایندار به‌هه‌ر بو به‌وه
 ﴿وَمِنْ﴾ وه‌گومانی حرایقان ده‌برد ﴿وَمِنْ﴾ و به‌راستی نه‌وه‌ گه‌لیکن به‌ما و ده‌چن ﴿٣﴾
 ﴿وَمِنْ﴾ و هه‌ر که‌س یاومری به‌هبایی ﴿وَمِنْ﴾ به‌خوا و به‌مه‌مه‌ره‌که‌ی ﴿وَمِنْ﴾
 نه‌وه به‌راستی قیقه ناماده‌مان کردوهه ﴿وَمِنْ﴾ بو نه‌وی باوه‌رانه ناگرتکی هه‌لگیر ساو ﴿٤﴾
 ﴿وَمِنْ﴾ ناسمانه‌کان و وه‌وی نه‌ها مولکی حوایه ﴿وَمِنْ﴾ به‌هه‌ر که‌س
 که‌یه‌وینت خوش ده‌یت ﴿وَمِنْ﴾ مسرای هه‌ر که‌س پیش ده‌دات که‌یه‌ویت (له‌توانیدان)
 ﴿وَمِنْ﴾ وه‌خوا لیورده‌ی مه‌ره‌مانه ﴿وَمِنْ﴾ بیگومان به‌حیسان
 له‌هه‌را ده‌لین ﴿وَمِنْ﴾ هه‌ر کاتیک (له‌مه‌دیه) ده‌رچوون ﴿وَمِنْ﴾ به‌و گرتی
 ده‌سکه‌ونه‌کان (هه‌مه‌ت) ﴿وَمِنْ﴾ لیمان گه‌رین ماشوینتار بکه‌وس ﴿وَمِنْ﴾ که
 الله ﴿ده‌یانه‌وی و وته‌ی خوا (که‌ده‌سکه‌ونه‌کانی حه‌یه‌ر بو به‌شدارانی حو ده‌یه‌یه) بگورن ﴿وَمِنْ﴾
 ﴿وَمِنْ﴾ (له‌ی موحه‌مه‌د ﴿٥﴾) بلی هه‌ر گه‌ر ناییت شوینعان کمون ﴿وَمِنْ﴾ به‌و که
 پیشتر خوا ده‌ربار هه‌ر وای هه‌ر مسووه ﴿وَمِنْ﴾ نه‌مجا دواتر ده‌لین ﴿وَمِنْ﴾ (وامی به)
 به‌لکو حه‌سوودی به‌قیقه ده‌من ﴿وَمِنْ﴾ (وامی به) به‌لکو نمان ﴿وَمِنْ﴾ رور که‌م
 قیقه گمن ﴿٦﴾

﴿وَهُوَ الْكَافِرُ﴾ خوانده و رانده ﴿كَفَّ يَدَيْهِ عَنْكَ﴾ که دستش توانی (کافران) له‌نیوه کوتا کرد ﴿وَأَنزَلْنَاكَ﴾ غنهد ﴿دَمْنِي نِيَّوْشِي لِهَوَانِ﴾ (کوتا کرد بهر نکهوتی خودمیه) ﴿بَطْنِي مَكَّةَ﴾ له‌ماو حدر گه‌ی مه‌ککه‌دا
 ﴿مِنْ قَدَرٍ﴾ له‌پاش نه‌وه‌ی ﴿أَنَّ الْفَلَاحَ كَوْشَهْدٍ﴾ نیوه‌ی به‌سهر نه‌واندارال کرد ﴿وَكَاثُ أَتَيْمُ تَقْلُو بَصِيرٍ﴾
 وه‌حو به‌هر چی نیوه‌ده‌بکه‌ر بیایه ﴿عَمَّ تَوَرَّتْ عَنَّا﴾ همر نه‌وان (مه‌ککه‌یه‌کان) بورن کافر بورن
 ﴿وَصَدْرُكَ عَنِ تَضَحٍّ تَحَوَّرَ﴾ وه‌رنگری نیوه‌پان کرد (له‌ر باره‌تی) مر گه‌وتی حدرام (که‌عه‌ی پیرو) ﴿وَنَهَضَ مَتَكُونًا﴾ وه‌(مدیا به‌بشت) قورمانیه وه‌ستیراوه‌کان (له‌خودمیه‌پید) ﴿أَنْ سَمِعَ مَجْنُونًا﴾ بگانه
 شومیس مه‌ر بریس خوی ﴿وَقَدْ رَئَا مَوْئِدُكَ وَسَتْوَيْتُ﴾ (حوارانی ده‌کردن به‌سهر مه‌ککه‌دا) له‌ر
 سالد) (نه‌گه‌ر پیاو و نافر تانی نیحاندار نه‌بویه (له‌ماو کافران مه‌ککه‌دا) ﴿بَرَسْتُوَتْ﴾ که‌نیوه‌بدن
 ده‌ماهین ﴿أَرْطُوَتْ﴾ پشان پیداده‌مان (ده‌تان کوشش) ﴿فَبِئْسَ كُتْمُهُمْ مَعْرُوءٌ﴾ جابه‌هوانه‌وه‌تووشی
 ندان ده‌بورن ﴿بَغِيرَتٍ﴾ بی شه‌وه‌ی بران ﴿تَدَخَّلَ بَيْنَ رَحْمَةٍ﴾ تاحوا بیخاته به‌ر به‌ره‌ی خوی
 ﴿مِنْ بَشَرٍ﴾ نه‌ر که‌سه‌ی که‌خوی ده‌یه‌وی ﴿تَوَسَّلُوْا﴾ نه‌لام نه‌گه‌ر (نیحاندارن و کافران له‌مه‌ککه‌دا)
 له‌به‌کتر جپایو واپه‌ته‌وه ﴿عَدَّتْ بَيْنَ كَفْرٍ وَنَهْدٍ﴾ بگومان بی باوره‌کاتپامدن سراده‌دا ﴿عَذَابُ الْبَشَرِ﴾
 به‌سز دانیکی مه‌سخت ﴿بَدَخَلَ نَدْبٌ كَفْرٍ وَنَهْدٍ نَحْبٍ﴾ کاتپت نه‌وانه‌ی بی باوه‌رن ده‌مار
 گیریدن خسته‌دلپانه‌وه ﴿حَمِيَّةٌ خَبِيَّةٌ﴾ که‌ده‌مارگیری به‌فامی به‌ ﴿وَنُزِيلٌ مِّنْ عِلْمٍ﴾ جا خواش
 دلپایی و نارامی حوری مارده‌خواره‌وه ﴿عَنْ رَّسُولِهِ﴾ وعل حوزمین ﴿بِوَيْهَمٍ مَّهِرٍ﴾ و نیم‌بدان
 ﴿وَأَرْمَهُمْ مَّكِيَّةَ أُسْرٍ﴾ وه‌باوه‌مدانی پابه‌مد کرد به‌ووشه‌ی (لا اله الا الله محمد رسول الله) وه
 ﴿وَكَاثُ أَتَيْمُ وَحَدِيدٍ﴾ وه‌نه‌وان به‌ووشه‌یه‌شیاوتر بورن و خواهمی بورن ﴿وَحَكَاكَ اللَّهُ بَكْرٍ نَّوْءٍ عِلْمًا﴾
 وه‌خواه‌مه‌مورشتیت ناگادار و رانیه ﴿بَعْدَ﴾ سوینده‌خواه‌ایگومان ﴿صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ رَبِّهِمْ﴾
 خو ته‌وخده‌وه‌ی که‌پیمه‌مه‌ره‌که‌ی دیوی به‌راستی گیراوه‌نیابیدی ﴿سَدَّ عَنْ نَّسَبٍ خَرَمٍ﴾ که‌(ووتوی)
 دلبابن ده‌چه‌ماو مر گه‌وتی حدرام (که‌عه‌ی پیرو) ﴿بَشَرٌ مَّهْ﴾ به‌وویستی خوا (همین) به‌دکرامی و
 بن‌ترس ﴿مَجِيئِينَ رَهْوَسْكَرٍ مَّقْصَرِينَ﴾ مه‌رمان تاشیوه‌پان کورمان کردوبه‌وه ﴿لَا تُخْفِتُ﴾ (له‌دورس)
 ماتر مس ﴿بَغِيرَتٍ مِّنْ تَقْلُو﴾ حانه‌وه‌ی (حوا) ده‌برانی نیوه‌بعتان دهرانی (که‌خیر له‌ر نکه‌وتن دایه)
 ﴿فَخَفَرْنَا مِنْ دُونِ ذَلِكَ﴾ وه‌جگه‌له (چو وه‌مه‌ککه) بریاری داوه ﴿مَعَهُ قَرِيبٌ﴾ مه‌ر که‌وتینی بریت
 (بوتیوه‌یه که‌ر نکه‌وتی خودمیه‌یه) ﴿خَوَّيْنِي رَسُولُهُ﴾ خوانده و رانده که‌پیمه‌مه‌ره‌که‌ی
 ساردوه ﴿بِأَنَّهُ يَوْمَئِذٍ عَلِيمٌ﴾ به‌ریمووسی و ناییسی راستوه ﴿يَتَقَهَّرُ عَنْ كَيْفِ حَكَمِهِ﴾ نه‌به‌سهر
 مه‌مو و به‌رنکدارانی بکات ﴿وَكَيْفَ يَكُونُ شَيْءٌ﴾ تمها حوا به‌مه که‌شاهدیت له‌سهر نه‌مه ﴿تَا﴾

﴿فَنَحْنُ رُسُلُ اللَّهِ﴾ موحه‌ممد ﷺ پیغمبری خوایه ﴿وَأَنذَرْتَهُ﴾ ئەو (باو و دار) انه‌ش که‌له‌گه‌لیدن
 ﴿أَشَدَّ نَارِ النَّارِ﴾ هه‌رامه‌ری باو و دار بوئو میژن و ﴿زَحْمَتَكَ﴾ له‌بئوان حویاندا به‌هه‌ره‌ییس ﴿بِرْهَمِ
 رُكَّاسٍ﴾ ده‌یان بیسی (هه‌میشه) له‌گورموش و سوزده بردسدن ﴿تَسْمِعُ قِصْلًا مِّنْ لَّهِ وَشَوْراً﴾
 داوی هه‌رل و هه‌ره‌ندی خودا ده‌که‌ن ﴿سَمْعُ خَرَقٍ وَخَوْفٍ﴾ بيشه‌یه‌یان له‌ناو چاوانیا‌دا دياره ﴿مِنْ أَمْرِ
 السَّجْدِ﴾ به‌هوی رۆر سوزده سهرن (یانسه‌وه) ﴿رَبِّكَ مَنُفَعِي سَوْبَةٍ﴾ جاشمو (هه‌وه‌له‌به‌ریرانه) ئەوه
 سموده و صیغه‌نیان بوو له‌ته‌وراتدا ﴿وَسَمْعُ نَارٍ عَجَبٍ﴾ وه‌سموده و صیغه‌نیان له‌نیسجیلیشدا
 ﴿كَرَّجَ أَخْرَجَ مَقْبَحَةٍ﴾ وه‌ك پرومك و كشتو كالیك وایه چه‌که‌ره‌ی ده‌ر کردیست (سه‌ور بوویس)
 ﴿فَرَّجَ وَأَسْفَضَ﴾ له‌مجا چه‌که‌ره‌که‌ی به‌هیز کرد بن و قاییم بوویس ﴿وَسَمْعُ عَوَسٍ وَهَوَسٍ﴾ جاله‌سه‌ر
 لاسکی خوی ریت و ستمایی ﴿أَعْبَثَ سَمْعٌ﴾ (ته‌وسده حوان سن) حوتیاره‌کانی سه‌رسام کردی
 ﴿يَحِيطُ بِهِنَّ كَقَدَرٍ﴾ تا به (رۆر بوونی) هه‌وه‌لانی داخ و هه‌راق بدا به‌کامه‌ران ﴿وَعَدَّ اللَّهُ﴾ خوا به‌لینی
 داوه ﴿كَلِمَةٍ مِّنْ عَمَلٍ عَصِيٍّ عَصِيٍّ﴾ به‌وانه‌یان که‌باو و یان هیاوه و کرده‌وه‌ی چا که‌یان کردوه
 ﴿مَعْقِرَةً وَآخِرَ عَمَلٍ﴾ به‌لیور دن و پاداشتی گه‌وره (که‌به‌هسته) ﴿۱۵﴾

سورق (المخزب)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوا‌ی نه‌خشده‌ی مبه‌ره‌یان

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ئەو که‌سه‌نه‌ی که‌باو و یان هیاوه ﴿أَنذَرْتَهُ﴾ بيشه‌یه‌کان (له‌هه‌ج
 کار و بریارینکدا) ﴿بِرْهَمِ نَارِ النَّارِ﴾ له‌خوا و پیغمه‌ره‌که‌ی ﴿وَرَهْمِ اللَّهِ﴾ و له‌خوا و بره‌س
 ﴿بِأَنَّهُ مَسَّ عَصِيٍّ﴾ بنگومان حوا‌ییه‌ری رانابه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ئەو که‌سه‌نه‌ی
 باو و یان هیاوه ﴿لَا تَقْرَأُ صَوْتًا﴾ ده‌گشان به‌رر مه‌که‌سه‌وه ﴿فَرَقَ صَوْتُ نَبِيٍّ﴾ به‌سه‌ر ده‌گی
 پیغمه‌ره‌د ﷺ ﴿وَلَا تَقْرَأُ بَتْنٍ﴾ وه‌به‌ده‌گی به‌رر قسه‌ی له‌گه‌ل مه‌که‌ن ﴿كَلَّمَكَ بِهِنَّ﴾
 وه‌ك ده‌گ به‌رر کرده‌وه‌نیان له‌گه‌ل به‌کتر بدا ﴿أَشْحَطَ عَمَلُكَ﴾ مه‌وه‌کو کرده‌وه‌کانتان به‌نال بیه‌وه
 ﴿وَأَسَدَ لَأَسْفَرُونَ﴾ و خوششان هه‌ستی بی مه‌که‌ن ﴿بِأَنَّهُ عَصِيٍّ﴾ بنگومان ته‌وانه‌ی ﴿يَقْضُونَ صَوْبَهُمْ﴾
 ده‌گیان برم ده‌که‌سه‌وه ﴿بَعْدَ رُسُلِ اللَّهِ﴾ له‌خرمندی پیغمه‌ره‌دا ﷺ ﴿أَوَّلَ الْكَلِمِ﴾ ته‌وانه‌ ئەو که‌سه‌نه‌ن
 ﴿أَمْسَخَ اللَّهُ مَوْبَهُمْ﴾ خوا دلیانی راخا و داوه و پاکی کرده‌سه‌وه ﴿سَمْعِي﴾ سوتنه‌و و خو‌ناسین
 ﴿بِهِنَّ مَعْقِرَةً وَآخِرَ عَمَلٍ﴾ لی خوش بوون و پاداشتی گه‌وره‌یان بو هه‌یه ﴿بِأَنَّهُ عَصِيٍّ﴾ بنگومان ته‌و
 که‌سه‌نه‌ی ﴿بِأَنَّهُ مَسَّ عَصِيٍّ﴾ له‌ده‌ره‌وه‌ی رۆره‌کان یانگت ده‌که‌ن (ئەو موحه‌ممد ﷺ)
 ﴿أَعْبَثَ هَزْلًا يَتِيمُونَ﴾ رۆره‌یان به‌قامی و بی ناگه‌ن ﴿۱۶﴾

﴿يَذَّابِفُؤْءُ مُؤَا﴾ نهی نه و که سانهی باو و برسان هیاهو ﴿تَحْنَبُوْهُ كَثِيْرٌ مِّنْ نَّفْسٍ﴾ حوتان له و روریت نه
گو مانه کان بیاریرن ﴿لَا يَحْسَبُ خَيْرًا لَّكَ﴾ چونکه به راستی همدینک له گو مانه کان تاوانس ﴿وَلَا يَحْسَبُوْهُ﴾
سیجوری مه کهن (و به دوری ماته راوی به کتر ده مه گه برین) ﴿وَلَا يَحْسَبُ تَحْنَبُوْهُ﴾ له پاشمده به حر به
ناسی به کتری مه کهن ﴿لَا يَحْسَبُ تَحْنَبُوْهُ﴾ نابا کام له نپوه پی ی خوشه ﴿لَا يَحْسَبُ تَحْنَبُوْهُ﴾ که گوشتی
برا (نابسی به کهی) بهخوات ﴿مِنْهُ﴾ به مصر دوری ﴿وَلَا يَحْسَبُوْهُ﴾ بیگومان قترندان لسی دشته و دو
پیشان باخوشه ﴿وَلَا يَحْسَبُوْهُ﴾ وه له حوا برمنس ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ بیگومان خوانه و به گیرا گری
به بهر هی به ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ نهی خه لکینه ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ بیگومان نیمه درو ستمان کردوون ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾
و انی ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ به یز و می به ک ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ وه کردومانس ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ به چمده گه ل و هوریکه وه ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾
نایه کتری بهاس ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ به راستی به برتر و پشان لای خوا ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ نه و که سه تانه زیاتر
له خودا دهر سبت ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ بیگومان حو را نای ناگاداره ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ عه ره به
ده شسته کیه کان و و تیان باو و بر مار هیاهو ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ (نهی مو حه مده د پیر) بلن باو و بر تن به هپتاره
﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ به لکو بلن مو سلیمان بوویس (به سهر راره کی) ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ (و مانده نل لایس فی قورنی) ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾
چونکه هپشتا بدو به چو و نه ساو دله کاتانه وه ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ (و نه نپوه تهر رسونه) ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ نه گدر گویر به لی
خوا و پیغه به ره که ی پس ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ (پداشتی) کرده وه کانش که م ماکانه وه
﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ به امسی خوا الیوردهی میهره بانه ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ (پس سو موب بدیت) بیگومان نیمه اندارانی
راسته قبه نه و انهن ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ که باو و بریان هیاهو به خوا و پیغه به ره که ی ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ (نور برین بو) ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾
پاشان درو دل نه بوون (له نیمانه که یاندا) ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ (و خنده و به موبه و غلبه) وه به مال و گپیان نینکوشانین
کردروه ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ له پساو بریاری خوا دا ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ (و نه نپوه تهر رسونه) عه ره نه و انهن راستگو یان ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾
﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ (نهی مو حه مده د پیر) بلن نابا نپوه خوا ناگاداره ده کهن ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ به نایبه که تن
﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ له کاتیکدا خوا ناگاداره و دهرانی ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ (مقی مسوب و مقی لایس) به ههر چی له ناسمانه کان و
رهوی دبه ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ وه خوا به هممو و شستیک رانایه ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ (پس سو موب بدیت) نه و که سانه مهت
ده کهن به سهر تودا (نهی مو حه مده د پیر) ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ که مو سلیمان بوون ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ (پس سو موب بدیت) به لکو خوا مهت
توش بلن مهتی مو سلیمان بوون خوتان به سهر مندا مه کهن ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ (پس سو موب بدیت) به لکو خوا مهت
ده کات به سهر نپوه دا ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ که رینمو و می کردوون بو باو و بر هیان ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ (پس سو موب بدیت) نه گدر
نپوه راستگون (که نیمه اندارن) ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ به راستی خوا دهرانی ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ (پس سو موب بدیت) به لکو خوا مهت
ناسمانه کان و رهوی ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾ (پس سو موب بدیت) وه خوا به ههر کرده و به ک که نپوه ده کهن ﴿لَا يَحْسَبُوْهُ﴾

﴿وَلَمَّا حُلِقَ﴾ سوید به‌خوائیمه ناده‌بمان ممتی هیاوه و ﴿وَعَبْرَ مَا وَصَّيْنَا بِهِ﴾ چاک تاگاداریس
 به‌و خه‌بال و خه‌ترانه‌ی دین بدل و دور و ویدا ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ ونیمه له‌ووه مریکترین (واته خوای گه‌وره
 هیم و رایسی به‌وای هه‌یه به‌هه‌موو جموحو لیکسی نادمیراد) ﴿مِنْ جَدِّ تَوْرٍ﴾ له‌شاده‌ماری دلی
 ﴿بَيْنَ الْقُتَيْبَاتِ﴾ کاتیک نه‌و دوریشته (کارداری) تو مار ده‌گن ﴿عَنِ النَّبِيِّ وَعَنِ النَّبِيِّ﴾ که له‌لای
 راست و لای چه‌په‌ره نایشتوور ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ هه‌ر ووتنه‌یک له‌دمسی ده‌رجی ﴿وَلَمَّا رَفَعْنَا﴾
 چاو دیریکی به‌سره‌وه‌یه (و ده‌سوسی) ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ مار هه‌جتی و به‌هوشی مردن دیت به‌گه‌ل
 راسته‌کاندا ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ (پتی ده‌ووتری) نه‌ه نه‌و (مرغه) به‌که خوت بی ده‌پاراست و لاددا
 ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ نه‌معج سوو ده‌گری به‌(شه‌پور) که‌رسانا ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ له‌ووه روژی (به‌دی هاتی)
 هه‌ر ده‌سه‌کانه ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ له‌گه‌ل هه‌موو که‌سپکدا دیت (بو معشهر) ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ دور
 فریشته، به‌کینک پش خوی داوه، نه‌وی دیکه‌شیان شاهیدی له‌سهر نمدات، (له‌ته‌روای له‌و کار و کر ده‌وانه‌ی
 که‌کر دوسی له‌دوبیدا، ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ (پتی ده‌ووتری) سوید به‌خوا به‌راستی تو به‌هه‌بی
 تاگا بوویت له‌دوبیدا، ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ حائمه‌په‌رده (ی قیامت) مار له‌سهر لادیی ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾
 جانه‌مرو (که‌قیامت) چاوت تیزه و چاک ده‌سی ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ وه‌نه‌و (فریشته شاهیده‌ی) له‌گه‌لیدیه
 ده‌لیت ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ نه‌ه (مامه‌ی کرده‌وه‌کانه) ناماده‌یه و لای مه‌ ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ (خو ده‌ه‌رووی
 به‌دور فریشته‌که‌ی افری ی بلده‌سار دور خه‌وه‌ه) ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ هه‌موو کاریکی سه‌ر که‌شی ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾
 لاجیزه‌ی ریگری که‌ر له‌چا که‌ه (مهرم‌پ) ده‌ست درمژ که‌ری گومان‌دوی ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ (بی‌جمن به‌له‌نه‌ه
 سه‌ر) له‌و که‌سه‌ی که‌به‌ر سترای تری له‌گه‌ل خوادا داناره ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ حاهه‌ر دوو کتان (له‌ی
 فریشته‌کان) فری ی بلده‌سرای سه‌خته‌وه ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ وه‌نه‌و (شه‌پانه‌ی له‌دوبیدا) له‌گه‌لیدا بوو ده‌لن
 ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ نه‌ی به‌رو و ده‌گرم من نه‌وم سه‌ر که‌ش به‌کرد ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ به‌لکو خوی
 له‌گو مریسی به‌کی دوور له‌راستیدا بوو ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ (خو ده‌ه‌رووی) له‌لای سه‌ر، ده‌ه‌فانی و
 مشویر به‌گن ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ چوکه بیگومان بیشتر هه‌ر شه‌م (له‌م یاره‌وه‌ه) یار و ده‌وونان ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾
 ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ به‌لانی من هه‌ر گیر گورانی به‌سره‌دامایت ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ وه‌من هیچ خوره‌سته‌میک
 له‌به‌ده‌کاسم مکه‌م ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ روزیک سمیت سه‌دوره‌ج ده‌لیس ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ لید پیر بوویت
 ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ دور خیش ده‌لی تابا که‌سی تر هه‌یه (به‌هتس) ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ به‌هه‌شتیش (له‌و
 روزده‌ا) برست کروده‌وه‌ه بو پاریر کاران وله‌خواترسان ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ دور مری به‌الیان ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾
 (پیان ده‌ووتری) نه‌ه نه‌و (به‌هه‌شته‌یه) که‌به‌لیتان بی درانوو ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ به‌هه‌موو روو له‌خوا به‌کی
 خو پاریر ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ نه‌وی له‌خوای میهرمان ترسای له‌به‌ده‌کاندا (و خوی له‌گوناه
 پاراست یست) ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ وه‌به‌دلیکی روو له‌خواوه‌ه گه‌رایتموه (سو لمان) ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾
 (پیان ده‌ووتری) هه‌موو تان بر وه‌ه به‌هه‌شته‌وه‌ه، دلی و بی ترس من (له‌مرو ماخوشی) ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾
 نه‌م روزه‌ی روژی هه‌به‌شی و به‌ری به‌هه‌ر ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ له‌و به‌هه‌شته‌هه‌ر چیان بویت تویدن ناماده‌یه
 ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ وه‌له‌وه‌ه ریاتریشان هه‌یه (که‌بیسی خوای گه‌وریه) ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾

﴿وَأَسْمِدَ ذِبْ حَتِيبٍ﴾ و هسوئند به ناسمائی خواود پیگای رور (خواود جوانی و ریک و پیک) ﴿نَکَرِی قَرِ حَتِیبٍ﴾ بیگومان نیوه له قسه و گوفتاری حیاوردان ﴿لَا تَدْرِی لَه نَبِیَانْ کَه لَا تَرَوَه﴾ (چونکه خوی گومرایه) ﴿فَیَنْ خَرَضُوْا﴾ هک به کوشت چن تدر درورمانه (و نه فریبان لی بی) ﴿سَیْرُ خَرِ﴾ نه وانه که سانبیک ﴿فَیْ عَرَضُوْا﴾ له گیزاوی تدرانیدا این ناگن (نه هه مووشت) ﴿سَیْرُ خَرِ﴾ (نه گالتهوه) ده برسن که ی رقدی دوابی دیت ﴿یَوَهْ خَرِ﴾ روزنیک (سر ده برنی) که نه وان ﴿فَیْ عَرَضُوْا﴾ نه ناگری دورح ده سوئیرین ﴿دَوْرُ حَتِیبِ﴾ (پیان ده ووتریت) سرکه تان بچمزن ﴿عَدَّ حَتِیبِ﴾ نه مه نهو (سرایه) ﴿کَتَبَه﴾ تسمجنون ﴿به گالتهوه﴾ به پهله داواتان ده کرد ﴿فَیْ عَرَضُوْا﴾ بیگومان پاریر کاران و به خواتر مسان ﴿فَیْ حَتِیبِ﴾ وان له باخات و که ماری سدر چه شمی ده واندان ﴿سَیْرُ خَرِ﴾ نه وای خوا پتی داوون وری ده گرن ﴿عَدَّ حَتِیبِ﴾ بیگومان نه وان له ووه ویش چاکه کار برون ﴿کَافِیْلَامْ حَتِیبِ﴾ نه وانه که میک له شه ودا ﴿سَیْرُ خَرِ﴾ ده خوتن (له وی تری شه وویزیان ده کرد) ﴿وَرِیْلَتِیْرُ حَتِیبِ﴾ وه له به ره بیاناندا داوای لی خوشوویان ده کرد ﴿فَیْ عَرَضُوْا﴾ وه له مال و دارایی یاندا ﴿عَدَّ حَتِیبِ﴾ بزو (هزاری) داواکرو داوانه که مافی خویان هه بوو ﴿فَیْ عَرَضُوْا﴾ یشت شووین ﴿وَهْ لَهْ مَرِیْدَ بِلَکْ﴾ و بيشانه هه به سو باوه برداران ﴿فَیْ عَرَضُوْا﴾ وه له خودی خوشتندا (به لگهی رور هه به) ﴿عَدَّ حَتِیبِ﴾ دهی نایا بزو وورد بانه وه و سه ریح مادن ﴿وَرِیْلَتِیْرُ حَتِیبِ﴾ وهررق و روری نیوه و نهو به لیانای پشان ددری له ناسمانه ﴿فَیْ عَرَضُوْا﴾ تسمه و لاس ﴿حَا سَوِیْدَ بِلَکْ﴾ ناسمان و زموی ﴿عَدَّ حَتِیبِ﴾ بیگومان نهوه (ی ناسکر) هه ق و پرسته ﴿مَشْرُ حَتِیبِ﴾ به ویهی نهو قسانای خوتان ده بیکن ﴿عَدَّ حَتِیبِ﴾ نایا پنت که شتوه ﴿خَبِیْثْ صَبِیْءْ حَتِیبِ﴾ به سمر هاتی عیوانه رنرداره کانی تیر دهیم ﴿عَدَّ حَتِیبِ﴾ کانی چووه لای تیر دهیم و ﴿عَدَّ حَتِیبِ﴾ ووتیان سلاو (نویش) ووتی سلاو له خوتان ﴿عَدَّ حَتِیبِ﴾ (نیوه) که سانبیکی به ماسراوون ﴿عَدَّ حَتِیبِ﴾ چا حیرا چو و بزلای خیرانه که ی ﴿عَدَّ حَتِیبِ﴾ سیر ﴿نه میجا گویره که یه کی قه لیموی (به برزای بویان) هپا ﴿عَدَّ حَتِیبِ﴾ وهریکی کر دهوه لیان (به لام به بیان خوارد) ﴿عَدَّ حَتِیبِ﴾ ووتی نهوه ماخون ﴿عَدَّ حَتِیبِ﴾ نه وسان بیان ترس ﴿عَدَّ حَتِیبِ﴾ ووتیان مه ترسه (نیمه سیر درای حواین) ﴿عَدَّ حَتِیبِ﴾ وه مرگیتیان بی دا به کورینکی دانا (که نیسمه قه) ﴿عَدَّ حَتِیبِ﴾ جازنه کدی قریوه به کی کرد و هات ﴿عَدَّ حَتِیبِ﴾ وختنه ﴿وه دای به پرومتهی خویدا (وه ک باووی زمان) ﴿عَدَّ حَتِیبِ﴾ وه ووتی پیره زینکی نه ووک (چون مندانی دهی) ﴿عَدَّ حَتِیبِ﴾ (میشته کان) ووتیان به ووه ردگار و ی له رموه ﴿عَدَّ حَتِیبِ﴾ بیگومان هه خوا کار به حنی رانابه ﴿

﴿ثَلَاثُ مِائَةٍ مِّنْ فَتَنٍ مِّنْهُنَّ رِجَالٌ﴾ همر بسم شیویه هیچ پتعمه‌ریک نه‌فانوره سو لای نومه‌بانی
پش نه‌مان ﴿لَا يَأْتِيهِمْ فِيهَا مَوْلٌ﴾ مه‌گمر ورتوویانه (نور پتعمه‌ره) جدو و گمره نان شپته ﴿وَلَا
يُؤْصِرُهَا﴾ نایا (نه‌مان و نه‌وان) راسپارده‌یان بویه کسری کردووه ﴿لَا يَمَسُّهُمُ فِيهَا ذَرٌّ مِّنْ شَيْءٍ﴾ (نه‌حیر)
به‌لگو نه‌مان گه‌لنکی مه‌رکمش و باحیس ﴿مِنْ عَذَابٍ﴾ تو (نه‌ی موحه‌مه‌د) پروین
لی وهر گیره ﴿وَمِنْ أَسْمَانٍ﴾ چونکه مولومه کراوتیت ﴿وَمِنْ دَرَجَاتٍ﴾ وه‌ناموز گاریان بکه و بیریان بخه‌ره وه
﴿وَمِنْ نَّجْمٍ﴾ چونکه نه‌راستی ناموز گاری (نه‌گمر سوودی بویی پروایان به‌ی) سوود
نه‌گه‌به‌می به‌بر وادیران ﴿وَمِنْ حُفْرٍ﴾ ورسه‌تشر و اس (نه‌جندوب) وه‌من جوکه و ناده‌میرادم نه‌به‌ی بونه‌وه
دروست کردووه که‌به‌ندایه‌نی من بکه‌ن ﴿وَمِنْ مَّوْجٍ﴾ من هیچ روریه‌کم سووی لیان
﴿وَمِنْ أَرْضٍ﴾ ماشه‌وی خواردم بدمی ﴿وَمِنْ مَّوْجٍ﴾ نه‌راستی نه‌به‌ی خواخوی روری
دوره‌ه (و نه‌و سیر) که‌ه‌وان ده‌سه‌لانی روریه‌هیره ﴿وَمِنْ نَّجْمٍ﴾ نه‌مجا بگرم
بو نه‌وانه‌ی ستمیان کردووه سرای رورمان بو ناماده‌کردوون ﴿وَمِنْ نَّجْمٍ﴾ هه‌روه‌ک چون بون
هه‌وه‌ل و هه‌ریره‌کیان ناماده‌مان کردووه ﴿وَمِنْ نَّجْمٍ﴾ ده‌ی با تشر به‌له‌نه‌که‌ن (له‌داوا کردی سرا)
﴿وَمِنْ نَّجْمٍ﴾ سا هه‌وار بو نه‌وانه‌ی بی ناوه‌ی بوون ﴿وَمِنْ نَّجْمٍ﴾ له‌و روزه‌ی
که‌هه‌ره‌شه‌پان بی لنگراوه ﴿وَمِنْ نَّجْمٍ﴾

سوره‌ی (النور)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه‌ماوی خوی نه‌خشنده‌ی مبه‌ره‌مان

﴿وَالنُّورِ﴾ سوید به‌کسوی طوور (به‌و کبوه‌ی مووسا له‌سه‌ری قسه‌ی له‌گه‌ل خوی گه‌وره
کرد) ﴿وَالنُّورِ﴾ وه‌به‌کتیسی نووسراو (مه‌به‌ست پیسی نورخانه) ﴿وَالنُّورِ﴾
له‌چه‌ند به‌ره‌به‌کی بلار کراوه (قورنان مووسراو نه‌وه له‌چمد به‌ره‌به‌کدا) ﴿وَالنُّورِ﴾ وه
سوید به‌و خانه‌ی نرده‌سه (بیت المعمور جیگابه‌که له‌ناسمان، تریشته‌کد هه‌میشه به‌ده‌وریدا
دین و ده‌چس، نه‌وانه‌وه ناوه‌دانه) ﴿وَالنُّورِ﴾ وه‌سوید به‌بانی بلند کراو (ناسمانی
دوبی) ﴿وَالنُّورِ﴾ وه‌سوید به‌ده‌ریای پر کراو (له‌ناویان ناگری ده‌گیرساو) ﴿وَالنُّورِ﴾
﴿وَالنُّورِ﴾ بینگومان سرای به‌روهر دگارت (سو سی پروایان) ده‌می ﴿وَالنُّورِ﴾
هیچ به‌رگری که‌ری سی به‌ه ﴿وَالنُّورِ﴾ وه‌سور سسه‌مه‌ر ﴿وَالنُّورِ﴾ که‌ناسمان رور تومد ده‌که‌وته
جوله و هاتوچنو ﴿وَالنُّورِ﴾ وه‌چیاکان (له‌جیس حویان) ده‌جوویس و تومد
ده‌رون ﴿وَالنُّورِ﴾ که‌واته له‌و روزه‌دا هه‌وار بو بی ناوه‌ران ﴿وَالنُّورِ﴾
پتعمه‌ری که‌له‌کاری ماره‌وادا پوده‌چس و هه‌میشه گالنه و گه‌پ ده‌که‌ن ﴿وَالنُّورِ﴾
﴿وَالنُّورِ﴾ رورزی پالیدان پیوه ده‌سری سهره‌و ناگری دوره‌چ چوون پال پیوه‌دست ﴿وَالنُّورِ﴾
﴿وَالنُّورِ﴾ (پیان ده‌ووتریت) نه‌مه‌نور ناگره‌به‌که‌شیوه به‌دروندان ده‌رانی ﴿وَالنُّورِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه‌ناوی حوای نه‌خشده‌ی میهره‌ان

﴿وَأَنْتَ أَهْلُ الْغُورِ﴾ سوسده نه‌سیره کاتی تاوا ده‌ی ﴿مِنْ صُلَّاحُكُ﴾ هاوری که‌تان (موجه‌مه‌د
 ﴿گومر مه‌سوده ﴿وَمَعْدُ﴾ وه له راستی لای مه‌داوه ﴿وَمَعْدُ﴾ ته‌ی ره له ه‌دا
 و ه‌ده‌سوده نه‌ ساکات (که قورنان ده‌حونیت) ﴿يَبْغُوا لَوْ أَنَّ يَوْسَى﴾ ه‌هرچی ده‌یلنی
 (قورنانه‌) بیگاده‌کرتت سوی ﴿عَمْدُ شَدَّ﴾ (حویه‌یلنی) رور نه‌توانا فیری کردروه ﴿
 ﴿دوره‌) حاوه‌ی بیرو هوشی نه‌هیزه ﴿ه‌سوی﴾ جاله‌سده‌ر شتوه‌ی راسته‌قبه‌ی حوی پر وه‌تاره
 ﴿وَهَرِ لَأَوْ لَأَوْ﴾ که به‌ناسوی ه‌ده‌ به‌رری ناسمانه‌وه بوو ﴿شَرِّبْ عَدُوَّ﴾ پشان بریت
 بووسوده (له موجه‌مه‌د) و نه‌معا هاته‌ خواروه ﴿نَكَابُ قَسِيٍّ﴾ مابه نه‌ددره‌ی دور
 که‌وان یان که‌متر (ی‌ماوه بوو نه‌گه‌ل موجه‌مه‌د) ﴿وَبُؤْسٍ يَنْفَعُ﴾ نه‌معا (خوا)
 بیگی کرد سو نه‌ده‌ی خوی، نای چ بیگایه‌ک سوو ﴿كَبْ قُورْ دَرِّی﴾ نه‌وه‌ی (موجه‌مه‌د
 ﴿به‌چاوی سهر بیسی دلی (بروای پی کردو) به‌دروی به‌رانی ﴿شَرِّبْ عَدُوَّ﴾ جاناها
 (بی باوه‌ران) نیره‌ ده‌مه‌قاسی له‌گه‌ل ده‌که‌ن ده‌باره‌ی نه‌وه‌ی که به‌چاوی خوی ده‌ی بیسی ﴿
 ﴿وَلَعْدُ﴾ سوسده به‌خوا بیگومان جاریکی تر جویره‌یلنی بیوه ﴿عَمْدُ شَدَّ﴾ لای
 دره‌حنی (سیدره‌نولمو نه‌ها) ﴿عَمْدُ شَدَّ﴾ که لای نه‌وه‌یه نه‌ده‌شتی بیشته‌جی بوو ﴿
 ﴿وَبُؤْسٍ يَنْفَعُ﴾ نه‌و کاته‌ی (به‌مه‌هره‌ی) نه‌و شته‌ گرینگ وسه‌ر سور به‌نه‌ری بیسی که سیدره‌ی
 ده‌پوشی چون ده‌پوشی بیگ ﴿عَمْدُ شَدَّ﴾ چاوی نه‌و (موجه‌مه‌د) به‌ملا و لادانه‌ به‌ددره‌ی
 (به‌مه‌به‌ست می نه‌ده‌په‌ری) ﴿عَمْدُ شَدَّ﴾ سوسده به‌خوا بیگومان بیسی ﴿مَسْأَلُ يَنْفَعُ﴾ گه‌وره‌ترین
 به‌لگه‌ ویشانه‌ی به‌روه‌ردگاری ﴿وَهْتِ سَتِمْ﴾ ده‌ی بیسم بیس نایا لات و ه‌ورر (که
 دووش) ﴿وَمَسْأَلُ يَنْفَعُ﴾ وه‌تی سیتیم که مه‌مانه (نایا هیچیان پی ده‌کری) ﴿لَوْ لَوْ﴾
 ﴿لَوْ﴾ ناپ راسته‌ نیوه‌ کوپان بو خوتان و کچان بو خودا به‌ره‌و و چاک ده‌راس ؟ ﴿عَمْدُ شَدَّ﴾
 صیری ﴿نه‌گه‌ر واین دابه‌شکر دینکی مافروست ده‌ین ﴿عَمْدُ شَدَّ﴾ نه‌م بت به
 ه‌هر ماوالینکی برتن که‌ نیوه‌ و باو و ناپیرانان لیقان مارن (به‌ی ماوه‌رؤک) ﴿لَوْ لَوْ﴾ خوا
 هیچ به‌لگه‌به‌کی له‌سه‌ر به‌رسترای نه‌وان نه‌ماردوه‌ته‌ خواروه‌ ﴿وَمَسْأَلُ يَنْفَعُ﴾
 نه‌ها شویس گومان و نه‌و شته‌ ده‌که‌ون که به‌سی خویان جه‌ری لی به‌تی ﴿وَمَسْأَلُ يَنْفَعُ﴾
 له کاتیکدا که به‌راستی له‌لایه‌ن به‌رومردگاریانه‌وه‌ هیدیه‌تیاان بو هاتروه ﴿لَوْ لَوْ﴾ نایا
 سروف ناره‌رووی ه‌هرچی کرد سوی دینه‌ دی (به‌خیر) ﴿وَمَسْأَلُ يَنْفَعُ﴾ چونکه ه‌در خویه
 حاوه‌ی دریا و دواروه‌ ﴿وَمَسْأَلُ يَنْفَعُ﴾ وه‌چه‌ده‌ها تریشه‌ که له ناسمانه‌ کانداه‌ن
 ﴿لَوْ لَوْ﴾ نکا و شه‌فاعه‌یان هیچ سوودی می به‌ ﴿لَوْ لَوْ﴾ مه‌گه‌ر دوا
 نه‌وه‌ی که خوا موله‌ت بدات ﴿وَمَسْأَلُ يَنْفَعُ﴾ یو ه‌هر که‌سبک که حوی به‌وی و راری بیت پیسی ﴿

﴿إِنَّ مَاءَ الْيَمِّ بِالْأَجْرِ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که باو بر سه پوزی دواپی ماهس ﴿تَسْتَوِي لَهَا﴾
 نیته لانی ﴿مَرِيشْتِه کان به کچی (خوا) ماو ده‌پس ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ له کاتیکدا هیچ ر بیاریه کید
 ده‌بارده‌ی سی به ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ ته‌پها دواپی گومان ده‌کده‌ون ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ وه به‌راستی گومان
 ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ هیچ سوودیکنی نی به له‌رائی هق وراستی دا ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ وه به‌راستی گومان
 ده‌ی که‌وانه توش وارینه لهو که‌سه پشت ده‌کاته قورنار و بیادی نیبه ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ وه
 بیجکه زیانی دویا هیچی تری ماوی ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ ته‌پها دواپی گومان ده‌کده‌ون ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ وه به‌راستی گومان
 له‌را بیاریدا ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ به‌راستی به‌رو و رد گارت چاک ده‌رائی به‌وه‌ی له‌پندره‌کدی
 گومان یووه ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ وه چاک ده‌رائی به‌وه‌ی که‌پنویس یووه ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ وه به‌راستی گومان
 لاری ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ وه خوا خاوه‌ی هه‌رچی له‌ناسنامه‌کان و ره‌ویدایه ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ ته‌پها دواپی گومان
 نه‌وانه بدات که‌خراپه‌یان کردووه به‌پس کرده‌وه‌کایان ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ وه به‌راستی گومان
 بداته‌وه که‌چاکه‌پس کردووه به‌چاکه‌تر (له‌وه‌ی کردویانه) ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ وه به‌راستی گومان
 نه‌وانه‌ی که‌له‌گوماهی گه‌وره و کرده‌وه‌ی دریو خویان ده‌پاریون ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ جگه تاوانی به‌چووک به‌پیت
 ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ به‌راستی به‌رو و رد گارت لیوردمی فروانه ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ وه به‌راستی گومان
 نه‌وله‌ه‌موو که‌س به‌حالی نیوه راناره له‌کاتیکدا که‌له‌زه‌وه‌ی دروستی کردون ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ وه به‌راستی گومان
 مه‌پک ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ وه کاتیک که‌لیوه کوریه‌له‌ون وله‌سکی دایکتانان ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ وه به‌راستی گومان
 و پسا که‌ده‌پس ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ خوا راناره به‌وه‌ی که‌سه‌ی ریاتر له‌خواتر سه ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ وه به‌راستی گومان
 جانی دیت نه‌وه‌ی که‌سه‌ی که‌پشتی هه‌لکرد (له‌باوم) ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ وه به‌راستی گومان
 دایو ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ وه به‌راستی گومان و نه‌وه‌ی تری گرتوه ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ وه به‌راستی گومان
 لایه ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ وه به‌چاو ده‌پس ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ وه به‌راستی گومان
 که‌له‌په‌په‌وه‌کاسی مووسادا بوو ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ وه به‌راستی گومان
 ئیر هیمه‌ی که‌په‌په‌په‌کاسی خوی به‌چاکه‌ی به‌پس هینا ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ وه به‌راستی گومان
 که‌هیچ تاوانارنک گوماهی تاوانارنکی تر هه‌لگرتی ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ وه به‌راستی گومان
 ناده‌س جگه له‌کوششی خوی خاوه‌س هیچی برمی به (له‌دواروژدا) ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ وه به‌راستی گومان
 و بیگومان هه‌ول کوششه‌کدی له‌داهاتوو (له‌قیامت) داد ده‌پس نه‌وه ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ وه به‌راستی گومان
 پاشان پادشست ده‌درینه‌وه به‌تیر و ته‌واوی ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ وه به‌راستی گومان
 سه‌ره‌محامه‌کدی هه‌ر نو لای به‌رو و رد گارت ده‌گرتنه‌وه ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ وه به‌راستی گومان
 هه‌ر نه‌پس به‌په‌کان ده‌حاته گریان و پنکه‌پس ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ وه به‌راستی گومان
 ده‌پنهری و ریو و شیان ده‌کاته‌وه ﴿وَرْدَه مَرِيشْتِه﴾ وه به‌راستی گومان

[illegible]

﴿مَنْ لَمْ يَجْعَلْ لِنَفْسِهِ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَوْلًى فَلَا تَمُوتُنَا هُنَا حَتَّى نُنْزِلَهُ فِي نَارٍ خَالِدًا فِيهَا﴾ ﴿سُورَةُ الْاَنْعَامِ: ١٦٤﴾
 له‌یوانند، مرنه‌مست، همه‌تنگه‌لی به‌کتر ماین ﴿مَنْ لَمْ يَجْعَلْ لِنَفْسِهِ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَوْلًى فَلَا تَمُوتُنَا هُنَا حَتَّى نُنْزِلَهُ فِي نَارٍ خَالِدًا فِيهَا﴾
 په‌روردگارتان باوهر ماکهن؟ ﴿مَنْ لَمْ يَجْعَلْ لِنَفْسِهِ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَوْلًى فَلَا تَمُوتُنَا هُنَا حَتَّى نُنْزِلَهُ فِي نَارٍ خَالِدًا فِيهَا﴾
 دهرده‌چن (دروست ده‌ی) ﴿مَنْ لَمْ يَجْعَلْ لِنَفْسِهِ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَوْلًى فَلَا تَمُوتُنَا هُنَا حَتَّى نُنْزِلَهُ فِي نَارٍ خَالِدًا فِيهَا﴾
 ماکهن؟ ﴿مَنْ لَمْ يَجْعَلْ لِنَفْسِهِ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَوْلًى فَلَا تَمُوتُنَا هُنَا حَتَّى نُنْزِلَهُ فِي نَارٍ خَالِدًا فِيهَا﴾
 وه‌ک شاخ‌ی له‌دم‌یاده‌گه‌پنس ﴿مَنْ لَمْ يَجْعَلْ لِنَفْسِهِ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَوْلًى فَلَا تَمُوتُنَا هُنَا حَتَّى نُنْزِلَهُ فِي نَارٍ خَالِدًا فِيهَا﴾
 به‌درو ده‌رانس؟ ﴿مَنْ لَمْ يَجْعَلْ لِنَفْسِهِ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَوْلًى فَلَا تَمُوتُنَا هُنَا حَتَّى نُنْزِلَهُ فِي نَارٍ خَالِدًا فِيهَا﴾
 دین‌ی و ده‌پنس وه‌هر پروی پیروزی په‌روردگارت دهمینیت (له‌م نایه‌ته‌دا جی‌گیر کردی سبغه‌تی
 [وجه: پرو ابو‌خوای گه‌وره‌هاتووه، به‌لام به‌شینه‌یه‌ک که‌شاپسته‌ی گه‌وره‌یی و ته‌واوی راتی خو‌بیت،
 به‌ی هیچ بی‌چو بدن و بنگدانه‌وه‌یه‌ک وه‌بر و اما‌ن پیسته‌ی و چوبیه‌یه‌که‌ی بارانی، ته‌بها خوا‌ده‌په‌رانیست])
 ﴿مَنْ لَمْ يَجْعَلْ لِنَفْسِهِ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَوْلًى فَلَا تَمُوتُنَا هُنَا حَتَّى نُنْزِلَهُ فِي نَارٍ خَالِدًا فِيهَا﴾
 په‌روردگارتان به‌درو ده‌رانس؟ ﴿مَنْ لَمْ يَجْعَلْ لِنَفْسِهِ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَوْلًى فَلَا تَمُوتُنَا هُنَا حَتَّى نُنْزِلَهُ فِي نَارٍ خَالِدًا فِيهَا﴾
 دایه (هم‌مو) دای (په‌یستیان) له‌خوا‌ده‌کهن ﴿مَنْ لَمْ يَجْعَلْ لِنَفْسِهِ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَوْلًى فَلَا تَمُوتُنَا هُنَا حَتَّى نُنْزِلَهُ فِي نَارٍ خَالِدًا فِيهَا﴾
 گه‌پدی (کار‌نکی (گشتی بو‌وه‌وه‌را) دایه (یه‌ک ده‌مر پست، یه‌ک له‌دایک ده‌پست، به‌کیت سدرده‌خت
 وه‌کینکی نرد ده‌شکینیت هند) ﴿مَنْ لَمْ يَجْعَلْ لِنَفْسِهِ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَوْلًى فَلَا تَمُوتُنَا هُنَا حَتَّى نُنْزِلَهُ فِي نَارٍ خَالِدًا فِيهَا﴾
 په‌روردگارتان باوهر ماکهن؟ ﴿مَنْ لَمْ يَجْعَلْ لِنَفْسِهِ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَوْلًى فَلَا تَمُوتُنَا هُنَا حَتَّى نُنْزِلَهُ فِي نَارٍ خَالِدًا فِيهَا﴾
 ناده‌می و جی‌که ﴿مَنْ لَمْ يَجْعَلْ لِنَفْسِهِ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَوْلًى فَلَا تَمُوتُنَا هُنَا حَتَّى نُنْزِلَهُ فِي نَارٍ خَالِدًا فِيهَا﴾
 ﴿يَسْتَفْتِيهِمْ فِي أَمْرٍ﴾ له‌ی کومه‌لی جو‌که‌و ناده‌می ﴿يَسْتَفْتِيهِمْ فِي أَمْرٍ﴾ نه‌گه‌ر نوانیتان دهرچن
 ﴿يَسْتَفْتِيهِمْ فِي أَمْرٍ﴾ له‌به‌شه‌کانی ناسمانه‌کان و ره‌وی ﴿يَسْتَفْتِيهِمْ فِي أَمْرٍ﴾
 ﴿يَسْتَفْتِيهِمْ فِي أَمْرٍ﴾ ماشنوانس مه‌گه‌ر به‌ده‌سه‌لانیک به‌یت ﴿يَسْتَفْتِيهِمْ فِي أَمْرٍ﴾
 به‌مه‌ته‌کاسی په‌روردگارتان باوهر ماکهن؟ ﴿يَسْتَفْتِيهِمْ فِي أَمْرٍ﴾
 بلبسه‌ی ناگر و مسی نواوه (یادوو که‌لی ناگر) ﴿يَسْتَفْتِيهِمْ فِي أَمْرٍ﴾
 ﴿يَسْتَفْتِيهِمْ فِي أَمْرٍ﴾ جابه‌کام له‌به‌مه‌ته‌کاسی په‌روردگارتان باوهر ماکهن؟ ﴿يَسْتَفْتِيهِمْ فِي أَمْرٍ﴾
 ﴿يَسْتَفْتِيهِمْ فِي أَمْرٍ﴾ نه‌معا کاتیک تاسمان له‌ت له‌ت بوو ﴿يَسْتَفْتِيهِمْ فِي أَمْرٍ﴾
 هه‌لغ‌ر چایو لینه‌ات ﴿يَسْتَفْتِيهِمْ فِي أَمْرٍ﴾
 ماکهن؟ ﴿يَسْتَفْتِيهِمْ فِي أَمْرٍ﴾
 هیچ ناده‌می و جو‌که‌یه‌ک (چونکه هم‌مو که‌س له‌و روزه‌دا به‌رویداده‌ناسرینه‌وه که‌تاوانباره‌ی
 چاکه‌کار) ﴿يَسْتَفْتِيهِمْ فِي أَمْرٍ﴾
 ﴿يَسْتَفْتِيهِمْ فِي أَمْرٍ﴾ خراپه‌کاران به‌رو خاربانداده‌ناسرینه‌وه ﴿يَسْتَفْتِيهِمْ فِي أَمْرٍ﴾
 رانه‌کیشریس مع‌موی پیشی سهریان و نه‌قا‌جیان (بو‌تاو دهره‌ج) ﴿يَسْتَفْتِيهِمْ فِي أَمْرٍ﴾

﴿مِیهر حیرت چسب﴾ نیاندا همه نامره‌تانی شاکار چاکسی دیوالمت جوان ﴿مِی‌آیء لَایرِک﴾
 تُکِی‌تاپ ﴿جابه کام له بیعمه‌ته کانی پەروره دگارتان ماوهر ماکن؟﴾ ﴿حور مَظُورَتِی لَحِیاء﴾
 حورِیانست نه‌سار حنوت و چادره کاندایه‌راچین و دور ماکه‌وسه‌ره (همیشه چاوه‌ریسی
 هاوسه‌ره کانیان) ﴿مِی‌آیء لَایرِک تُکِی‌تاپ﴾ جابه کام له بیعمه‌ته کانی پەروره دگارتان ماوهر
 ماکن؟ ﴿لَایقِی‌تِی سَ قَیْهَم و لَاجان﴾ پیش نه‌وان نه‌دهستی ناده‌می و نه‌دهستی جنوکه‌یان لی
 نه‌که‌وتوره ﴿مِی‌آیء لَایرِک مَحْکُوب﴾ جابه کام له بیعمه‌ته کانی پەروره دگارتان ماوهر ماکن؟
 ﴿مَتَحِی‌ی‌ی عِرْقِی خُصِر و سَمِر و چسب﴾ باله‌ده‌ده‌وه به‌پشتی سه‌وری‌ی پاران و نه‌رشی
 رور جوانی ناباه‌وه ﴿مِی‌آیء لَایرِک مَحْکُوب﴾ جابه کام له بیعمه‌ته کانی پەروره دگارتان
 باره‌ی ماکن؟ ﴿مِی‌تَشْمُ بَی‌رِی جَم و لَاحِد و پەروره‌ی‌ی پەروره‌ی‌ی گدوره‌ی‌ی
 و به‌خشش﴾

سوره‌ی ﴿الواقعه﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی خورای به‌خشده‌ی میهره‌بان

﴿إِذَا زُلْزِلَتْ أَرْضُهُ﴾ کاتیت که بروداوی گه‌وره‌ی (قیامت) برویدا ﴿نَسْ وَفَعِلْ کَیْهَد﴾ به‌رویدا
 هیچ درور گومانیت می‌به ﴿لَایرِک رَیْهَد﴾ برم که‌رمه‌ی (که‌سانیکه‌و) به‌ر که‌ره‌وه‌یه (یو که‌سانیکه
 نر) ﴿لَایرِک لَایرِک رَیْهَد﴾ کاتیک که‌ره‌ی می‌رایه‌ی حوالان به‌جولانیکه‌ی توند ﴿لَایرِک لَایرِک
 لَایرِک﴾ وه‌شده‌کان رور وورد کران به‌ورد کردن ﴿لَایرِک لَایرِک رَیْهَد﴾ وه‌یوون به‌ته‌یوون‌ی‌ی پرتی‌ی
 بلاو ﴿لَایرِک لَایرِک رَیْهَد﴾ وه‌نیوه‌ده‌یه‌ی کومل (له‌دوار و زدا) ﴿لَایرِک لَایرِک رَیْهَد﴾
 لَایرِک رَیْهَد که‌موج یارانی لای‌راست، کام یارانی لای‌راست؟ ﴿لَایرِک لَایرِک رَیْهَد﴾
 وه‌یارانی لای‌چپ، کام یارانی لای‌چپ؟ ﴿لَایرِک لَایرِک رَیْهَد﴾ وه‌پیشه‌که‌وتوه‌کان هه‌ر
 خوبانس پیش که‌وتوو ﴿لَایرِک لَایرِک رَیْهَد﴾ نه‌واته‌ن مریکانی (باره‌گای خور) ﴿لَایرِک لَایرِک رَیْهَد﴾
 له‌به‌ه‌شانی پیر مار و بیعه‌ندان ﴿لَایرِک لَایرِک رَیْهَد﴾ کومه‌لیکی رور له‌(که‌لانی) پیشیان ﴿لَایرِک
 لَایرِک لَایرِک رَیْهَد﴾ وه‌که‌منکی له‌باشان (له‌نومه‌تی موجه‌مه‌ده‌ی) ﴿لَایرِک لَایرِک رَیْهَد﴾
 له‌سه‌ره‌قه‌ه‌ه و کورسی چسرا و نه‌نالوون ﴿لَایرِک لَایرِک رَیْهَد﴾ باله‌ده‌ده‌وه له‌سه‌ری به‌رامه‌ر
 به‌به‌کری ﴿لَایرِک لَایرِک رَیْهَد﴾

﴿لَمْ يَكُنْ لَهَا كُفْرَانٌ﴾ پاشان نسوه نه‌ی گورماناسی منی ساوهران ﴿لَا يَكْفُرُ مِنْ شَيْءٍ مِمَّنْ رَقَمَ﴾
 بینگومان له (سوری) دره‌جسی ره‌قنه‌سوروت (ده‌خون) ﴿لَا تَقُولُ مَتَى يَكُونُ﴾ جاوورگی خوتانی
 لسن پرده‌کسن ﴿مَتَى يَكُونُ عَذَابُكَ خَيْرٌ﴾ نه‌مجا ناوی کولای به‌سمر داده‌خوسره ﴿مَتَى يَكُونُ﴾
 شرب تهم ﴿دهی خوسره وه‌کو خوارده‌وهی (خوشترانی) نیسو ﴿هَذَا يَوْمُ لَا يُغْنِي عَنْكَ﴾ نه‌مه
 میواسداری نه‌وانه له پورزی قیامه‌دا ﴿عَنْ سَيِّئِكَ فَيَذَلُكَ﴾ نیمه دروستمان کردون نه‌ی
 بؤبر واکهن (به‌رسدو وورسه‌وه) ﴿فَرَّ شَوْشًا﴾ جا پیم بلیس نه‌و ناوه‌ی که‌ده‌پر تۆ به‌ناو
 مدالده‌وه ﴿أَسْمِعْ تَعْلِيمَهُ﴾ نایا نیوه دروستی ده‌کهن ﴿فَرَّحْنُ خَلْقَهُ﴾ پان نیمه‌یس به‌دی
 هینه‌ریس ﴿عَنْ سَرِّهِ يَكْفُرُ﴾ نیمه له‌ماوتاندا مردمان داناه، وه‌کهن
 پیش ده‌سه‌لانی نیمه ناکه‌وی ﴿عَنْ لَيْسَ مَكْرَهُ﴾ (به‌ده‌سه‌لانی) که‌به‌جانی نیوه نه‌وه‌ی
 نر به‌نیس ﴿وَنُفِيسُكَوْنِ﴾ وه دروستان مکهنده‌وه به‌شیوه‌یک که‌هیچی من نارس
 ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمْ لِقَاءَ﴾ سونده به‌خوا بیگومان نیوه له‌به‌دی هیناسی به‌که‌می ناگدارن
 ﴿مَوْلَانَكُرُونَ﴾ نیتر بؤ بیرماکه‌سه‌وه ﴿فَرَّحْنُ خَلْقَهُ﴾ جا پیم بلیس نه‌و نیوه‌ی که‌ده‌هیچس
 ﴿أَسْمِعْ تَعْلِيمَهُ﴾ نایا نیوه ده‌پر وینس ﴿فَرَّحْنُ خَلْقَهُ﴾ پانیمه‌یس ده‌پر وینس ﴿فَرَّحْنُ خَلْقَهُ﴾
 خست که‌ر بمان وستانه نه‌و (پرواه امان ده‌گیرانه‌پوش و کا ﴿فَرَّحْنُ خَلْقَهُ﴾ نه‌مجا ده‌ستن
 ده‌کرد به‌قسی بی که‌لک ﴿فَرَّحْنُ خَلْقَهُ﴾ (ده‌ناسوت) به‌راستی ره‌ره‌لیکه‌وتور نیمه‌یس
 ﴿فَرَّحْنُ خَلْقَهُ﴾ به‌لکو نیمه له‌برق ووروی سی به‌شیں ﴿فَرَّحْنُ خَلْقَهُ﴾ جا پیم
 بلیس له‌و ناوه‌ی که‌ده‌به‌موسوه ﴿فَرَّحْنُ خَلْقَهُ﴾ نایا نیوه له‌ه‌وره‌که‌سه‌وه ده‌پارینس
 ﴿فَرَّحْنُ خَلْقَهُ﴾ پانیمه‌ده‌ی ناریس ﴿فَرَّحْنُ خَلْقَهُ﴾ نه‌که‌ر بمان وستانه‌ده‌مانکرده‌ناوینکی رور
 سوزی تال ﴿فَرَّحْنُ خَلْقَهُ﴾ نیتر بؤ سوپاسی خوا ناکهن ﴿فَرَّحْنُ خَلْقَهُ﴾ پیم بلیس نه‌و ناگره‌ی
 که‌دایده‌گیر سینس ﴿فَرَّحْنُ خَلْقَهُ﴾ نایا نیوه داره‌کمیتان به‌دی هیناه ﴿فَرَّحْنُ خَلْقَهُ﴾
 پانیمه‌به‌دی هینه‌ریس ﴿فَرَّحْنُ خَلْقَهُ﴾ نیمه نه‌و (ناگره) مان کردوه به‌هتوی پادخه‌ره‌وه
 (ی ناگری دؤره‌ج) ﴿فَرَّحْنُ خَلْقَهُ﴾ وه (کردو ماننه) هوی که‌لک لی و مرگرس مو که‌شتیران
 ﴿فَرَّحْنُ خَلْقَهُ﴾ جا که‌واته یاد و تمسیحاتی به‌ره‌ره‌دگاری که‌وره‌ی خوت به‌پاکی مکه
 ﴿فَرَّحْنُ خَلْقَهُ﴾ جا سونده‌نیت به‌شونس (هه‌لها‌س و ناوایوس) نه‌ستیره‌کان
 ﴿فَرَّحْنُ خَلْقَهُ﴾ به‌راستی هم سونده نه‌که‌ر بران سونده‌کی دؤر که‌وره‌به

﴿إِنَّهُ لَنُرَاهُ كَرِيمٌ﴾ که یتیم‌ها و یتیم‌ها قورقانی‌کی گه‌وره و به‌یتره ﴿فِي كَسْبٍ مُّحْسَنٍ﴾ له‌سار کتیبکی
 شار او ده‌ایه (که لوح‌المحفوظه) ﴿لَا يَسْخَرُ السَّخَرُونَ﴾ حگه له (فرشته) پاکه‌کان که‌س
 ده‌ستی بی‌یادات ﴿بِإِذْنِ رَبِّهِمْ﴾ بتر در او ته‌خوار هود له لایه‌ن به‌رو در گاری جیهانیانه‌وه
 ﴿أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُ مَعْتَزْلُومٌ﴾ ده‌ی تابا نیوه به‌م قورقانه‌ما و به‌ما که‌ن ﴿وَعَفْوٌ بِرَفْقٍ﴾ وه له‌جیبانی
 سو به‌سگوراری له‌سور پروریتان ﴿تَكُونُ كُنُوزٌ﴾ نیوه با و به‌ما عین ﴿فَتَوْلَاهُ بَعْبُ الْحَنُومِ﴾ ده‌ی
 بوچی کانی گس (ی به‌خوشه‌که‌نان) ده‌گاته گه‌رووی ﴿وَأَسْرَجَ مَهْجُومٌ﴾ وه نیوه به‌و کاته‌ده
 نه‌ماش ده‌که‌ن ﴿وَنُحِشَ الرُّبُوبِيَّةُ﴾ له‌و کاته‌ده (فرشته‌کانمان) له‌نیوه بریکترن به‌و (که‌سه‌ی
 له‌سور به‌ر گدایه) ﴿وَنُحِشَ لَاحِظُونَ﴾ به‌لام نیوه (فرشته‌کانی) همه‌مایس ﴿فَتَوْلَاهُ كَفَّةً عِزْمِيَّةً﴾
 ده‌ی بوچی له‌گه‌ر نیوه (ریدو و ما کرینه‌وه و آباداشت مادرینه‌وه) ﴿وَجَنُودٌ كَفَّةً صِدْقٍ﴾ بر و چی
 (مردود که‌ن) بگه‌ر به‌وه له‌گه‌ر راست ده‌که‌ن ﴿وَمُهْرٌ كَانِ مِنْ تَمْرِ﴾ همه‌ن نه‌گه‌ر له‌و (که‌سه‌ی
 له‌گیانه‌لادیه) له‌ریکان بی (له‌خو) ﴿وَنُحِشَ وَجْهٌ وَجْهٌ قَبِيرٌ﴾ نه‌وه ده‌سانه‌وه و بونی خوش و
 به‌ده‌شتی پر له‌سار و به‌مه‌تی بزه‌یه ﴿وَمُهْرٌ كَانِ مِنْ تَمْرِ﴾ وه نه‌گه‌ر له‌هاده‌لانی ده‌ستی
 راست بی ﴿وَمُهْرٌ كَانِ مِنْ تَمْرِ﴾ نه‌وه سه‌لامتی و بی ریانی بو تو (چونکه) تو له‌یارانی
 ده‌ستی راستی ﴿وَمُهْرٌ كَانِ مِنْ تَمْرِ﴾ به‌لام نه‌گه‌ر له‌بی با و به‌سی گومرا بیست ﴿وَمُهْرٌ
 كَانِ مِنْ تَمْرِ﴾ نه‌وه (شوری) می‌وانداریه‌کی نیجگار گه‌رمه ﴿وَمُهْرٌ كَانِ مِنْ تَمْرِ﴾ وه چوره‌به‌سار
 دوزه‌خه ﴿وَمُهْرٌ كَانِ مِنْ تَمْرِ﴾ به‌راستی نه‌وه‌ی (که‌لهم سورده‌ده‌سکرا) حق و بیگومانه
 ﴿وَمُهْرٌ كَانِ مِنْ تَمْرِ﴾ جا که‌وا سو به‌پاکی یاد و نه‌سیجانی به‌رو در گاری گه‌وره‌ی خوت
 که

سوره‌ی تخاریر

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشیدی مبه‌ربان

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هرچی له‌ناسمانه‌کان و ره‌ویدا هه‌یه ته‌سیجانی خوا ده‌که‌ن
 ﴿وَقُلْ لِّمَن لَّهُ الْغَوْثُ﴾ وه هه‌ر نه‌وه بالاده‌ستی کار به‌جی ﴿لَهُ مَلَكٌ أَشْهَدُ وَهُوَ﴾ هه‌ر بو نه‌وه
 ده‌سه‌لات و خواهم به‌تی ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿قُلْ وَبَشِّرِ﴾ ده‌وسی ده‌میری ﴿وَعَفْوٌ بِرَفْقٍ﴾
 وه نه‌وه ده‌سه‌لاتی به‌سور هه‌مور شتیکدا هه‌یه ﴿وَقُلْ لِّمَن لَّهُ الْغَوْثُ﴾ هه‌ر نه‌وه به‌که‌میه (پیش هه‌مور
 شتیک هه‌بووه) وه هه‌ر نه‌وه دوا هه‌میه‌شه و (پاشی هه‌مور شتیک ده‌میتیت) ﴿وَقُلْ لِّمَن لَّهُ الْغَوْثُ﴾ وه
 دیار و ناشکریه (بو خاوه‌ن هوش و عامه‌کار به‌هلگه‌کانی) وه به‌مه‌ن و شدارویه (له‌چاوی به‌ده‌کان
 و رانیه به‌ناشکرا و به‌نبیه‌کان) ﴿وَقُلْ لِّمَن لَّهُ الْغَوْثُ﴾ وه نه‌وه به‌هه‌مور و شتیک ناگاداره

﴿مَوَدَّیْ حَلَوِ السَّوْبِ وَالْأَرْضِ﴾ (خودا) نمو رانهیه که ناسمانه کان و رهوی دروست کردوه
 ﴿فِي سَمَاءٍ بِرٍ﴾ نه شهش روزدا ﴿لَمْ يَسْوَیْ عَلَی تَخْرِشٍ﴾ پاشان بهر رویه وه سهر عهرش و قهراری
 گرت (باورمان پیتهی بهر شیوهی شیاوی خوا بیت، وه چوبیه تیه که ی مارانیس، نه بها خوا
 حوری ده رانیست) ﴿بَعَثْنَا بِیْ لَازِیْ﴾ دهرانیست چنی ده چینه مایوی رهوی ﴿وَمَنْخَرَجْ مِیْ﴾ وه چنی
 لسن دپته دهر وه ﴿وَمَنْخَرَجْ مِیْ لَازِیْ﴾ وه چنی له ناسمانه وه دپته خوار ﴿وَمَنْخَرَجْ مِیْ﴾ وه چنی سو
 سهر ده که وی ﴿وَمَنْخَرَجْ مِیْ لَازِیْ﴾ وه نه مهر کوی بس خوا له که لانه (به رانیاری و ناگداری)
 ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْنَ بِنِیْزٍ﴾ ومخوا بیایه به مهر چنی که ده بکهن ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْنَ بِنِیْزٍ﴾
 خوا به رانی ناسمانه کان و رهوی مهر مو نموه ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْنَ بِنِیْزٍ﴾ وه مهر و کاریک مهر یز
 لای خوا ده که رینرنه وه ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْنَ بِنِیْزٍ﴾ شدو ده سات به او روزدا (به مهر و بایردا)
 ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْنَ بِنِیْزٍ﴾ وه روز ده سات به او شهودا (له زمستان و به هاردا) ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْنَ بِنِیْزٍ﴾ وه
 نمو (خوا) ناگداره به یاری ماو دلاں ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْنَ بِنِیْزٍ﴾ باور بهین به خوا و پیغه مهر که ی
 ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْنَ بِنِیْزٍ﴾ و سه غش له مال و سامانه ی که خوا نیوه ی کردوه به جی شینی
 پیشیان تیاید، ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْنَ بِنِیْزٍ﴾ نه معا نه وانه نان که باور ی هیاوه و دارایی پان به خشیوه
 ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْنَ بِنِیْزٍ﴾ پاداشنی گهره بیان سو هیه ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْنَ بِنِیْزٍ﴾ نه وه چینه یز باور به خوا
 ماهیس، ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْنَ بِنِیْزٍ﴾ که پیغه مهر مانگنار ده کات ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْنَ بِنِیْزٍ﴾ که باور به بهر و ده گرتان
 بهین ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْنَ بِنِیْزٍ﴾ له کاتیکدا که بی گومان خوا به پمانی (باور هینانی) لسی وه رگرتوون
 ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْنَ بِنِیْزٍ﴾ نه که ر نیوه باور دارن ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْنَ بِنِیْزٍ﴾ خوا نه و رانه یه ده سیرت یز به ده ی
 خزی (که مو حه مهر ده) ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْنَ بِنِیْزٍ﴾ به لکه و نابمانیکی روون و ناشکر، ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْنَ بِنِیْزٍ﴾
 ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْنَ بِنِیْزٍ﴾ ت له تار یکستانی (گومرایسی و سیاومری) دهر تان بهینت یو ماو پروماکی (نیمان و نیسلام)
 ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْنَ بِنِیْزٍ﴾ وه به راستی خوا به را بهر نیوه به سور و میهره مانه ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْنَ بِنِیْزٍ﴾
 الله ﴿نه وه چینه که و هیچ نانه غش له ری ی خوادا ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْنَ بِنِیْزٍ﴾ له کاتیکدا، سیرانی
 ناسمانه کان و رهوی یو خوا ده پیته وه ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْنَ بِنِیْزٍ﴾ یه کسان بین نه وانه تان ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْنَ بِنِیْزٍ﴾
 و قش ﴿که له پیش گرتی (مه ککه) نامالیا به خشیو و خدنگاون (له گهل نه وانه ی له دوا ی فده ی مه ککه
 نه و کاراته مکمن) ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْنَ بِنِیْزٍ﴾ نه وانه پله و پایمان روز گهره تره ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْنَ بِنِیْزٍ﴾
 له وانه ی که له دوا ی (گرتی مه ککه) مالیا به خشیو وه و جهنگاون ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْنَ بِنِیْزٍ﴾ وه به مهر
 دو و لا خوا به پیتی به هشی داره ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْنَ بِنِیْزٍ﴾ وه خوا ناگداره به وه ی که ده بکهن ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْنَ بِنِیْزٍ﴾
 ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْنَ بِنِیْزٍ﴾ کسی به نمو که سه ی قهرر ده سات به خوا ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْنَ بِنِیْزٍ﴾ به قهرریکی چانک
 (به بست نه ویه مال به خشیو له پیتو خوا) ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْنَ بِنِیْزٍ﴾ تا خواش جهد به را بهر بیدانه وه
 ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْنَ بِنِیْزٍ﴾ وه پاداشنی زود چاکی یز هیه ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْنَ بِنِیْزٍ﴾

﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ له‌روژنکدا که تو پیاوان و نافرمانی نیمانداز ده‌بیت ﴿يَسْقُونَ مِنْ دُونِهَا﴾
 ﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ که پروو باکی (ماوه‌ریان) له‌پیشانیته‌وه و له‌لای راستیانه‌وه ده‌روات ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾
 (پیاوان ده‌لین) مژده‌ی نیوه نه‌مرو ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ به‌هشتانیکه که پروو باکی رور به‌زیربازدا
 ده‌روات ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ نییدا ده‌میتسه‌وه به‌ه‌میشه‌ی ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ هدر نه‌وه‌یه سهر که ونس گه‌وره
 ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ له‌روژنکدا پیاوان و نافرمانی دوو پروو ده‌لین ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ به‌واته‌ی
 که و ده‌دار بوون ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ سه‌بریکمال نکه‌ن تاله‌روو باکیان ترو مسکینک و ده‌گرین
 ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ پیاوان ده‌روات مکه‌رینه‌وه بو دواوه‌ی خوناں ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ وه‌دای پروو باکی
 نکه‌ن بو خوناں ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ به‌کسمر شوو و به‌کده‌کیشری له‌پیاواندا ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ که ده‌ر گاپه‌کی
 نییدا به‌ ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ پروو باوه‌وه‌ی به‌جمه‌ی نییدا به‌ ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ ده‌رو به‌بشی پروو
 له‌سره‌ به‌ ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ (دوو پروو نیماندازان) بانگ ده‌کدن و ده‌لین ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ ناپا نیته
 له‌گدن نیوه به‌پیس (له‌پوینژ و پروو و دا) ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ نیماندازان ده‌لین به‌لی له‌گه‌لما سدا بوون
 ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ به‌لام نیوه خوناں جه‌له‌تاند (دوو پروو پیلان گیر بوون) ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ وه
 جه‌وه‌م و الی (به‌مانس باوه‌م دار اتان) ده‌کرد و دوو دل بوون ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ وه هیوا و دوات فریوی
 دان ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ تا فخرمانی خواعات (و مردن) ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ وه شه‌پتان فریوی دان به
 لسن بورده‌ی خوی گه‌وره ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ نه‌مرو هیچ برینه‌ک و ده‌رناگیریت نه‌له‌نیوه
 ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ وه نه‌له‌سن باوه‌دان بوو در گار بووشان ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ جیگاتان له‌گری
 دزوره‌خه ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ نه‌و تا گره‌شیان تانه ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ نای جه‌مه‌سره‌ته‌جیامینکی خرابه ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾
 ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ نایا کاتی تموه به‌هاتووه بوو پروو داران ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ که ده‌لین
 راجله‌کیت و ملکه‌ج می‌بویاد و ریکری خوا ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ وه بوته‌و قورخانه‌ی که دار دویه‌نیه‌خواره‌وه؟
 ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ وه‌ک تموه‌که‌سانه (جووله‌که و گاووو) به‌سن ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ که له‌مه‌رو
 پیش کتبی قاسمانیان بیدرا ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ وه ماوه‌یه‌کی دوو پروو دریزیان به‌سهر دانییه‌ری
 ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ نه‌مه‌حالدیان به‌ق بوو ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ وه رور به‌یان باخی و له‌سوورده‌چوو بوون
 ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ ییگومان مران که خواره‌وی ریسوو ده‌کانه‌وه ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ دوا‌ی مردمی
 ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ ییگومان بی‌شانه‌ر به‌لکه‌کامان بووون کردو به‌تموه ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ تا بیرکده‌وه ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾
 ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ ییگومان پیاوان و زمانی خیر خوار ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ نه‌وانه‌ش قه‌ور
 ده‌دن به‌خوا به‌قهررتکی چاک (یارمسی هزاران ده‌دن) ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ جه‌مه‌مرا سهر ده‌یاندرته‌وه
 ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾ وه بو نه‌وان هه‌به‌پاداشتی رور چاک ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ دُونِهَا﴾

[illegible]

﴿قَدْ أَرْسَلْنَا﴾ سوتند به خوا به پراسی نیسه پیغمبرانی خومانمان ماردوه ﴿فَبَشِّرْهُ﴾ به به لگه و موعجیرای پرومده ﴿وَرَبُّكَ مَعَهُزْ فَخَسِبْ وَتُؤْتِ﴾ وه کتیی (ناسمانی) و ندر روی دامن له گنده ماردن ﴿يَقُولُ اسْكُنْ هَٰذَا بَيْتًا﴾ بز نه وهی خه لکی به داد گری به تار بکن (له مار خلیاندا) ﴿وَأَنْتَ خَشِ﴾ وه ناسمان دروست کرد ﴿فَبَشِّرْهُ شَدِيدًا﴾ که هتیرکی به تینی توندی تپدا به بوجه سگ کردن ﴿وَمَنْ مِّنْ شَيْءٍ﴾ وه سوودمکی دورشی همه به بو خه لکی (له بهر که بنانی له همدور جورده پیشه ساری به خرمه نگوراره کاند) ﴿وَبَشِّرْهُ﴾ وه نا خوا دهری بحات ﴿مِنْ صَهْرٍ وَزَوْجٍ﴾ چ که سی یارمندی (نایش) خوا و پیغمبرانی ده دات که به بهانیشه ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ سَدِيدٌ﴾ بیگومان خواهه هیر و دمه لانه ﴿وَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا بِرَحْمَةٍ﴾ سوتند به خوا بیگومان سورج و تیر اهیمن مان به وانه کرد ﴿وَجَعَلْنَا دُرِّيَّةً لِّهٖ وَحِشًا﴾ وه له مار و هچد که پیشیاندا پیغمبرینی و کتیی ناسمانیان دانا ﴿فَسَهَرْتَهُمْ﴾ نه محاهه مدیکان رینموریان و در گرت ﴿وَكُنْتُمْ أَهْلًا لِّقَوْمٍ غَفْلٍ﴾ وه روریشیان باخی و کافر سور ﴿وَجَعَلْنَا لِيُثْرَٰهُمۡ عَنَّا نِزْرًا﴾ له پاشان به شوش نه وانه دیسان پیغمبرانی خومانمان مارد ﴿وَجَعَلْنَا مِثْقَلَهُۥ ذَرَّةً﴾ وه دواتر حیسای کوری مهربه مان مارد ﴿وَرَبُّكَ عَزِيزٌ عَلِيمٌ﴾ وه نیمه جلمان پی به خشی ﴿وَجَعَلْنَا قُلُوبَہُمْ أَسْمُوتَ﴾ وه له دلی نه وانه که شونی که دتن ﴿رُفُوهٖ وَرِخْمَةٌ﴾ سوز و بهر پیمان دروست کرد ﴿وَرَفَعْنَا لَعَنَٰهُمۡ﴾ وه گوشه گیری به که که خویان دایان هیا بوو ﴿وَجَعَلْنَا لِيُثْرَٰهُمۡ عَنَّا نِزْرًا﴾ که نیمه نه وانه مان به سهر پنبوست به کرد بوو ﴿وَلَا تَنْفَعُ رِجَٰوَنَہٗ﴾ به لام خویان دایان هیا بوو بهر امدی خوا ﴿وَلَا يَنْفَعُ حِجۡوَنَہٗ﴾ که چی وه که پیوست پاریر گاری نه و گوشه گیری به مان به کرد ﴿وَجَعَلْنَا لِيُثْرَٰهُمۡ عَنَّا نِزْرًا﴾ نیمه ش به خشیمان به وانه یان که ماوه بریان هیا بوو ﴿حَرۡثًا﴾ پاداشتی خویان ﴿وَكُنْتُمْ أَهْلًا لِّقَوْمٍ غَفْلٍ﴾ وه روریشیان له سور دهر چوون ﴿فَبَشِّرْهُ نَارَۤ اُثۡمِۡنَۖ﴾ نهی نه و که سانهی باو درتان هیا وه ﴿فَوَٰقَهُۥٓ وَفُورًا﴾ له خوا اثر سی و باو در پختن به پیغمبره که ی ﴿وَبَشِّرْهُ كَذٰبًا مِّنۡ رَّحْمٰنٍ﴾ دوو بهشتان له رحمت و به خشی خوی پی دهم خشی ﴿وَجَعَلْنَا لِيُثْرَٰهُمۡ عَنَّا نِزْرًا﴾ وه روو پاکیه کتان ده داتی ﴿نَسُورًا﴾ که رینموری وریسی راستی پی دهر کمن ﴿وَجَعَلْنَا لِيُثْرَٰهُمۡ عَنَّا نِزْرًا﴾ وه لیسان خوش دهیست ﴿وَلِلَّهِ غُلُوبٌ زَبِيۡرٌ﴾ وه خوالن خوشبووی مهربانه ﴿وَلَا يَنْفَعُ اٰتٰیَہٗمۡ﴾ تا خاوهن به را وه ناسمانیه کان بران ﴿لَا يَدْعُرُ وُجۡہَہُمۡ﴾ که دمه لاتیان پی به به سهر هیچک له به خشی خوا ﴿وَاِنَّ الْفَضْلَ لَبِیۡدًا﴾ وه هر چی به خشی همه به دمت خوابه ﴿وَبَشِّرْهُ نَارَۤ اُثۡمِۡنَۖ﴾ ده دات به هر که سیک که خوی به دمت ﴿وَلِلَّهِ غُلُوبٌ زَبِيۡرٌ﴾ وه خوا خاوهنی به خشی رزور گه وریه ﴿۱۵﴾

سورتي ﴿الحجرات﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ معنای خوای نه‌خشده‌ی میهره‌مان

﴿مَدَّ سَبْعَ أَعْيُنٍ﴾ به‌راستی خوا بیستی ﴿فَوَرَّانِي فَجُودَنِي رُوحِي﴾ وونه‌ی نه‌وژنه‌ی که له‌باره‌ی میرده‌که‌یه‌وه
گفتوگویی له‌گه‌ل نه‌کردی ﴿وَتَشَكَّى فِي مَهْ﴾ وه سکا‌لای خنوی سولای خوانه‌برد ﴿وَأَنَّهُ سَمِعَ﴾
حورگه‌ی ﴿وَهُوَ كَوْنِي﴾ له‌ووتووتیزی هه‌ردوو‌ککان بوو ﴿إِنْ نَدَّ جَعَلْتُ بَنِي﴾ به‌راستی خوا بیستری
بیایه ﴿لَيْسَ ظَهْرُكَ بِمُسْكٍ﴾ نه‌وانه‌تار که‌ظهار ده‌کهن ﴿مِنْ سَائِبِهِ﴾ له‌گه‌ل زنه‌کانیانه‌دا (پین)
ده‌لپس وه‌ک دیکسان وان) ﴿فَهْ مِنْ مَهْمَةٍ﴾ نه‌وانه‌دایکی نه‌وان بیس ﴿إِنْ مَهْمَةٍ﴾ دایکی نه‌وان
﴿لَا تَنْتَ وَدَيْهِ﴾ هه‌ر نه‌وژنه‌مان که‌نه‌وانیان لپ سووه ﴿وَمِنْ مَهْمَةٍ مَهْمَةٍ مِنْ نَفْسٍ﴾ وه بیگو‌مان
نه‌وانه‌گوتاریکی خرابی مایه‌سه‌مه‌ده‌لپس ﴿وَرُوحٍ﴾ و درو ده‌کهن ﴿وَرُوحٍ مَهْمَةٍ مَهْمَةٍ﴾ وه به‌راستی
خوالتن خوش بوری لی بوورده‌یه ﴿وَلَيْسَ ظَهْرُكَ بِمُسْكٍ﴾ نه‌وانه‌یظهار ده‌کهن ﴿مِنْ سَائِبِهِ﴾ له‌گه‌ل
هاوسه‌ره‌کایان ﴿نَمِ يَوْمَ﴾ له‌پاشان په‌شیمان ده‌یه‌وهو (ده‌یانه‌ویست بچه‌لایس) ﴿وَمِنْ﴾
له‌وه‌ی که‌ووتوبه‌ (واته‌حیر، نه‌لایان ماده‌ن) ﴿وَمِنْ رُوحٍ﴾ نه‌وه‌پیوسته‌به‌ده‌یه‌ک نارادیکهن
﴿مِنْ قَبْلِ إِبْرَاهِيمَ﴾ له‌پیش نه‌وه‌ی به‌یه‌ک بگهن (و بچه‌لایس) ﴿وَمِنْ رُوحٍ عَطْرٍ﴾ نه‌م که‌فاره‌ته‌ی
(که‌له‌سه‌رتان پیوست گراوه) تاموزگاری ده‌کریس بی‌ی ﴿وَمِنْ مَهْمَةٍ مَهْمَةٍ حَبْرٍ﴾ وه خو‌شاره‌را
ولانگاداره‌به‌وه‌ی که‌ده‌یکهن ﴿مِنْ رُوحٍ﴾ نه‌مه‌حانه‌گه‌ر به‌کیک (به‌ده‌ی) ده‌ست به‌که‌وت
﴿فِيهَا مَهْمَةٍ مَهْمَةٍ﴾ نه‌وه‌مادو مانگ له‌سه‌ریه‌ک به‌رژو‌و بیت ﴿مِنْ مَهْمَةٍ مَهْمَةٍ﴾ پیش نه‌وه‌ی
بچه‌لای په‌ک ﴿مِنْ رُوحٍ﴾ نه‌گه‌ر به‌کیک به‌بتوانی (دوو مانگ به‌رژو‌و بیت) ﴿مِنْ مَهْمَةٍ مَهْمَةٍ﴾
نه‌وه‌بانی شه‌ست هزار بدات ﴿مِنْ مَهْمَةٍ مَهْمَةٍ مَهْمَةٍ﴾ نه‌و (که‌فاره‌تانه‌که‌له‌سه‌رتان پیوست
گراوه) بو نه‌وه‌یه‌ماوه‌ر بگهن به‌خوا و به‌مه‌ری خوا (مل که‌چی به‌رمانی خوا و به‌مه‌ری خو بی)
﴿وَمِنْ مَهْمَةٍ مَهْمَةٍ﴾ وه نه‌وانه‌سووری خوان ﴿وَمِنْ مَهْمَةٍ مَهْمَةٍ﴾ وه بوی به‌ویران هه‌یه‌سرای
سه‌حت ﴿مِنْ مَهْمَةٍ مَهْمَةٍ مَهْمَةٍ﴾ بیگو‌مان نه‌وانه‌ی ده‌یه‌تی و سه‌ریه‌چی خوا و به‌مه‌ری
خوا ده‌کهن ﴿مِنْ مَهْمَةٍ﴾ ریسواو سه‌رشور ده‌کریس ﴿مِنْ مَهْمَةٍ مَهْمَةٍ مَهْمَةٍ﴾ هه‌ر وه‌ک نه‌وانه‌ی
پیش نه‌مان ریسواو سه‌رشور گران ﴿وَمِنْ مَهْمَةٍ مَهْمَةٍ مَهْمَةٍ﴾ (چو‌ن ماهرمانی ده‌کهن) له‌کانیکدا
دلپیان که‌نیمه‌بدلگه‌ی رو‌ویمان ماردوته‌خوارموه ﴿وَمِنْ مَهْمَةٍ مَهْمَةٍ مَهْمَةٍ﴾ وه بوی به‌ویران سرای
ریسواکه‌ره‌یه ﴿مِنْ مَهْمَةٍ مَهْمَةٍ مَهْمَةٍ﴾ له‌رژو‌و تکه‌دا که‌خوا هه‌مو‌ویران تیکرا ریسو‌و ده‌کانه‌وه
﴿مِنْ مَهْمَةٍ مَهْمَةٍ مَهْمَةٍ﴾ پاشان هه‌والپیان پین دعوات به‌وه‌ی که‌کردو‌یانه‌ ﴿مِنْ مَهْمَةٍ مَهْمَةٍ مَهْمَةٍ﴾ که‌خوا
(هه‌مو‌وی) ژماردوه‌وه (به‌لام) خو‌یران له‌میریان چو‌وه ﴿وَمِنْ مَهْمَةٍ مَهْمَةٍ مَهْمَةٍ﴾ وه خوا به‌سه‌ر
هه‌مو‌و شیکدا ناگاداره ﴿مِنْ مَهْمَةٍ مَهْمَةٍ مَهْمَةٍ﴾

﴿بَلَّغْ نَبِيَّكَ نَبِيَّ﴾ نهی نمو که مسانهی که با و مرتان هیتاوه ﴿بَلَّغْ نَبِيَّكَ نَبِيَّ﴾ هدر کاتی (وستان)
 قسهی پهنایی له گهل پیعه مبردا پیچ بکهن ﴿فَعَفُوْا بِمَدِّ عَوْنِكُمْ﴾ نهوه پیش چیه کرده که تن
 خیرتک بکهن ﴿رَبِّكَ حَزَنٌ لِّقَوْلِهِمْ﴾ نهوه بو خوتان چاکتر و پاکتره ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله کهر هیچتن
 بهسرو ﴿فَلْيَرْجِعُوْا عَوْنَكُمْ﴾ نهوه ینگومان خوالی خوش بوو میهر میانه ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ لب ده ترسان
 (له هژاری) ﴿فَلْيَرْجِعُوْا بِمَدِّ عَوْنِكُمْ﴾ پیش چیه کرده که تن خیرتک بکهن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله
 نه کهر خیره که تن نه کرد ﴿وَلَا تَبْلُغْ﴾ و خواش نهوهی لی گیرا کردن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله
 نهو سا مویز بکهن و ره کات بکهن ﴿وَلَا تَبْلُغْ﴾ نهو محاله کهر خیرتک بکهن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله
 مادهی له نهوانی ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله کهر خیرتک بکهن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله
 که خواخه ره بی لیگر توون ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله کهر خیرتک بکهن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله
 وه مسوید ده خون به درو ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله کهر خیرتک بکهن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله
 شید ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله کهر خیرتک بکهن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله
 ده بکشد کربکی با به سید سوو ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله کهر خیرتک بکهن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله
 له لعانی (درو و خرا به کانیان) ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله کهر خیرتک بکهن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله
 ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله کهر خیرتک بکهن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله
 شیدا ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله کهر خیرتک بکهن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله
 هموید ریدو ده کانهوه ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله کهر خیرتک بکهن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله
 سویدیان ده حوارد بو نیوه (له دویاندا) ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله کهر خیرتک بکهن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله
 ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله کهر خیرتک بکهن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله
 به سه ریاندا رال سووه (به جوریک) ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله کهر خیرتک بکهن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله
 ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله کهر خیرتک بکهن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله
 به راستی هر کز مهال و دهستی شیتان ره مر مملی ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله کهر خیرتک بکهن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله
 که دوز مسانهی خوار پیعه مبردا خواد کهن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله کهر خیرتک بکهن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله
 ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله کهر خیرتک بکهن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله
 ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله کهر خیرتک بکهن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله

﴿لَا يَجِدُ مَرِيضِينَ﴾ که سائیک نابینیت که باوریدان همیت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به حور به‌روزی دویسی ﴿يُؤَدُّونَ﴾ که دوستایه‌تی بکهن ﴿مِنْ خَلْقٍ مِّنْ نَّبِيِّهِ﴾ له‌گهل نه‌وانه‌ی دزبیه‌تی خوا و پیغمبه‌ری خوا ده‌کهن (واته ناییت باوریداران دوستایه‌تی و پشتیوانی بی باوریدان بی) ﴿وَلَوْ كُنَّا إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ همر چه‌بلده‌ئو دورسانه‌ش باورکان بی ﴿وَمَا أَفْعَزْنَا إِلَّا نَحْنُ الْغَنِيُّ﴾ و عیشیرنه‌ئو بی کس و بر او حرم‌بان بی ﴿أَوْ يَكُونُ لَهُمْ مِّنْ مَّالٍ﴾ نه‌وانه‌ خوا باورمی له‌دل‌باند چه‌سپ‌دووه ﴿وَلَا يَدْرَأُ بَرُوجَ مَنَّهُ﴾ نه‌هبری کردوون و سمری خستون نه‌قورشان و نیم‌ان له‌لایه‌ن خویسه‌وه ﴿وَلَا يَجِدُهُمْ حَنِيبًا﴾ وه ده‌پانه‌خانه به‌هشتانیکه‌وه ﴿يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ که جوگه‌ لایوی رور ده‌رات به‌زیر دره‌خته‌ کانیاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به‌همیشه‌ بی نییدا ده‌میه‌وه ﴿فَرِحِينَ بِمَنَّةٍ﴾ خوا لای یان پاری بووه ﴿وَرِضْوَانَةٍ﴾ نه‌وانیش له‌خو راری بوون ﴿أَرْبَعِينَ حَرْبًا﴾ نه‌وانه‌ کوم‌ل و ده‌سنه‌ی خودان ﴿لَا يَلِي حَرْبًا مِّنْهُمْ﴾ ناگادار بی که تمها کوم‌ل و ده‌سنه‌ی خودا پرگار و سه‌رفران ﴿

سوره‌ی (الحشر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی خورای به‌خشنده‌ی میهر‌بان

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ همرچی له‌ ناسمانه‌کان و ره‌یدایه‌ نه‌سپ‌هاتی خوا ده‌کات ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُكْسِبُ﴾ وه تمها نه‌ورالی مال‌ده‌ستی کار‌دروسته ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ خوا راتیکه ﴿أَخْرِجُوا مَنَافِقُكُمْ﴾ بی باوریدانی خوا من کبسی ده‌ر کرد ﴿مِنْ دِينِكُمْ﴾ به‌مال و شونی خویان ﴿يَا أَيُّهَا الْحَشَرُ﴾ بویه‌که‌م کو بووه‌وه ﴿مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ﴾ به‌تمانه‌بوون (له‌ی موسول‌صایته) که (به‌له‌لا‌کایان) ده‌رچی ﴿رِضْوَانَهُ﴾ خوشیای وایان ده‌رانی ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ حشو‌بو‌من‌الله که نه‌لا‌کایان ده‌پانپاریان له‌ (سرای) خوا ﴿بِهِمْ نَزَّلَ﴾ بویه (سرای) حوایان بو‌هات ﴿مِنْ حَشٍّ لِّتُخْسِنُوا﴾ له‌شونیکه‌وه که گومانیان بوی نه‌ده‌چوو ﴿وَهُوَ الَّذِي يُضِلُّ مَن يَشَاءُ﴾ وه خو ترسینگی خسته‌دار دلیانده‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ که خانوه‌کانی حوایان ویران ده‌کرد ﴿بِأَمْرِ اللَّهِ﴾ به‌ده‌ستی حوایان و به‌ده‌ستی نیم‌ان‌داران ﴿وَهُوَ الَّذِي يُخْرِجُ الْكَلْبَ﴾ نه‌مجا‌پم‌د و ده‌گرون‌له‌ی خوا من بیرو هوشان ﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ مَنَّةَ عَلَيْهِمْ تَبَلَّاءَ﴾ نه‌که‌ر خوا ده‌ریه‌ده‌ری له‌سمر بریار به‌دایه (له‌سمر نه‌و جو‌له‌کانه) ﴿لَقَدْ يَمَنُّوا﴾ بگومان له‌دوبادا سرای ده‌دان ﴿وَهُمْ فِي كَلْبِهِمْ﴾ به‌روزی دو بیشدا بؤ نه‌ون هه‌یه ﴿عَذَابُ اللَّهِ﴾ سری ناگری دؤره‌ح ﴿

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ﴾ ثم سرانه نه‌موی نه‌ووه‌بوو ﴿ثُمَّ قَدْ تَبَيَّنَ﴾ دزایه‌تی خوا و پسته‌میران کرد
 ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّارِ﴾ وه‌هر که‌سینک دزایه‌تی خوا سکاات ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌وه‌به‌رستی خوا تو له
 سینی نه‌بیه ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌موی برستان له دار خورما ﴿وَبَرَصُوفٍ﴾ پاسبی گهران
 ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ به وه‌سناوی له‌سهر به‌کانبان به‌مینه‌وه ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌وه‌به‌هرمانی خوا بووه
 ﴿وَبُخْرٍ﴾ نه‌موی شور کردن له‌سنوور نه‌رچووان بوو (نه‌هست پین جوده‌که‌کانه)
 ﴿وَبُخْرٍ﴾ نه‌وه (دهست‌که‌وتانه) که‌خوا سه‌مدیه‌وه (بی جهنگ کردن) ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌وه
 بو پسته‌میره‌که‌ی له‌مالی (نه‌ی به‌صیر) ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌موی حیران‌گردد (نه‌وه‌به‌هست هینانی
 (نه‌وه‌مال و سامانه‌ی جوله‌که) هیچ نه‌سپ و خوشتر بکیان تاونه‌داده (نه‌جهنگ و) ﴿وَبُخْرٍ﴾
 له‌سپار رسد ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌لکو خوا پسته‌میرانی رال ده‌کات ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌سهر هدر که‌سده که‌بیه‌وشت
 ﴿وَبُخْرٍ﴾ نه‌وه‌خوا به‌سهر هم‌ووشیک‌دابه‌ده‌سه‌لانه ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌وه‌ی خوا
 ده‌ست پسته‌میری خست (نه‌ی جهنگ) ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌وه‌سهر و سامانی) گوید شیشه‌کانی
 جوله‌که ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌وه‌بو خود بو پسته‌میره‌که‌ی (واته‌له‌به‌ر زنده‌ی گشتی مو سلیمانانده‌خارج
 ده‌کریست) ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌وه‌بو خرمانی (پسته‌میره‌که‌ی) و ه‌تیسوان ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌وه‌ی
 وه‌بو ه‌زاران و پینوارانی که‌م ده‌ست ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌وه‌مال و سامانه
 نه‌نیا له‌ماو ده‌له‌میده‌کانشانده‌ست به‌ده‌ستی بی به‌کریست و به‌س ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌وه‌ی
 وه‌له‌وه‌ی پسته‌میره‌که‌ی بی دان و به‌سگر ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌وه‌ی به‌س قه‌ده‌ه‌کرداری
 لن به‌س ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌وه‌خوا به‌س ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌وه‌ی به‌س گومان خوی که‌وره‌میرای به‌خته
 ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌وه‌ده‌سکه‌و نه‌ی له‌نه‌ی به‌صیر گیرا) بو به‌دارانی کز چکه‌به‌ه ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌وه‌ی
 له‌وانه‌ی که‌ده‌ر گران ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌وه‌مال و سامانیان ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌وه‌ی
 ه‌رل و به‌هره‌ی خوا و برانه‌مدی نه‌ریان ده‌وشت ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌وه‌ی به‌س (نابینی) خوا
 و به‌به‌ری خوا ده‌ده‌ن ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌وه‌ی به‌س راسنگویان ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌وه‌ی به‌س
 نه‌نهر ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌وه‌ی به‌س (له‌شاری به‌دینه) و ماوه‌ریان هینا
 پیش (کوچک‌مدی برا موهاجره‌کانبان) ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌وه‌ی به‌س (کوچ بکات بو لایان خوشی
 ده‌ری ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌وه‌ی به‌س (له‌شاری به‌دینه) و ماوه‌ریان هینا
 به‌سرویدی و به‌خیدیک‌به‌هر نه‌وه‌ی به‌س (کوچک‌مدی برا موهاجره‌کانبان) ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌وه‌ی
 که‌گیرا له‌جوله‌که‌کان) ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌وه‌ی به‌س (له‌شاری به‌دینه) و ماوه‌ریان هینا
 ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌وه‌ی به‌س (کوچک‌مدی برا موهاجره‌کانبان) ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌وه‌ی به‌س
 که‌سه‌ی خوی له‌رزدی و به‌خیلی ده‌رووی به‌اریرت ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌وه‌ی به‌س (له‌شاری به‌دینه) و ماوه‌ریان هینا
 نه‌وانن سهر قه‌راز و سهر که‌وتوو ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌وه‌ی به‌س (له‌شاری به‌دینه) و ماوه‌ریان هینا

﴿وَأَلْبَسَ لَهُ ثِيَابًا فَقَبَضَهُ فَعَقْبَهُ﴾ نعو (ماوه دراته ش) له پاش نه مانوه هانو و نه لیس ﴿رَبِّ عَقْرٍ﴾ نه ی
 په رو در دگار مان لیمان خو شه ﴿وَلَا خَرِيبَ تَبِيعَ﴾ وه لهو بر ایا نه شمان (خوش به) ﴿سَقُونَا الْإِنْسَ﴾
 که پیشمان که و تو و نه لیمان هیتاندا ﴿وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه هېچ رق و کینه یه ک
 مه حره دلخانه وه در ساره ی ماوه دران ﴿رَبِّ يَدَافِعُ عَنْكُمُ الْغَوَّاتِ﴾ نه ی په رو در دگار مان به راستی
 هه رتوی دل سوری مېهر مانی ﴿رَبِّ زَكَاةً﴾ نابا سر محکت نه داوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به وانه ی که
 دو و رو و و و و ﴿يَقُولُ لَا خَرِيبَ﴾ نه لیس به و بر اده رانه یان ﴿يَتَّبِعُ الْكُفْرَ مِنْ هُوَ تَكْبَرُ﴾ که بی با و و
 بو و نه (جو و له که) خا و نه کنیه کان ﴿يَتَّبِعُ الْخَرِيبَ﴾ نه گمر در مکر یس (له مال و خا و نا و نه)
 ﴿يَخْرُجُ مَكْرًا﴾ نیمه ش له که لثاندا در ده چیس ﴿وَلَا يَجِبُ عَلَيْكُمْ حَدُّهُ﴾ وه هر گیر گو بر به لی که س
 ماکه یس له در ی نیوه ﴿وَلَا يُؤْمَرُ﴾ وه نه گمر جه مگنان له گدل داکری ﴿يَسْتَصْرِفُهُ﴾ بېگو مان نیمه
 یار مانی نیوه نه ده یس ﴿وَأَسْمَاءُ بِنْتُ أَبِي سَلَمَةَ﴾ بېگو مان خواشایه تی له دات که نه و ان در و ر یس ﴿يَتَّبِعُ
 الْخَرِيبَ﴾ له گمر در مکر یس ﴿لَا خَرِيبَ مَعَهُ﴾ نه و ان له گدل لثاندا در مچس ﴿وَلَا يَتَّبِعُ الْخَرِيبَ﴾
 وه نه گمر جه مگنان له دز کرا یار مانه یان مانه یس ﴿وَلَا يَتَّبِعُ الْخَرِيبَ﴾ وه نه گمر یار مانه یس یس
 ﴿يَتَّبِعُ الْخَرِيبَ﴾ بېگو مان (نه شک یس و) پست هه لثه که یس ﴿يَتَّبِعُ الْخَرِيبَ﴾ پاشان سر مخر یس ﴿يَتَّبِعُ
 الْخَرِيبَ﴾ نه گمر در مکر یس ﴿يَتَّبِعُ الْخَرِيبَ﴾ نه گمر در مکر یس ﴿يَتَّبِعُ الْخَرِيبَ﴾ نه گمر در مکر یس
 ناخوا ﴿يَتَّبِعُ الْخَرِيبَ﴾ نه و موش له به نه و به که بېگو مان نه و انه ﴿يَتَّبِعُ الْخَرِيبَ﴾ که س بیک نی ما گن
 ﴿يَتَّبِعُ الْخَرِيبَ﴾ (جو و له که) جه مگنان له گدل ماکه یس هه و و بیکه وه ﴿يَتَّبِعُ الْخَرِيبَ﴾
 مه گمر له جه مد گو و بیک نی قایمی نه لاییدا نه یس ﴿يَتَّبِعُ الْخَرِيبَ﴾ یان له پشنی دیوار وه
 ﴿يَتَّبِعُ الْخَرِيبَ﴾ دزابه نی بیوانیان رو و سه خته ﴿يَتَّبِعُ الْخَرِيبَ﴾ تو و اده رانی که نه و ان کو و بیکه و و و
 ﴿يَتَّبِعُ الْخَرِيبَ﴾ له کاتیکدا دلیان جیا و له یه ک دو و وه ﴿يَتَّبِعُ الْخَرِيبَ﴾ نه و به هوی نه و وه به
 که نه و ان که لیک نی به مان ﴿يَتَّبِعُ الْخَرِيبَ﴾ نه و و نه ی (شهم جو و له کانه) وه که نه و و نه ی نه و انه
 ﴿يَتَّبِعُ الْخَرِيبَ﴾ که له پیش نه ماندا بو و نه به ما و به کی که م (مده مست پیس مو شریکه کانی تو و به یس
 و جو و له که کانی به و نه سو قاعه) ﴿يَتَّبِعُ الْخَرِيبَ﴾ سر نه محاس کاری خو مان چه شت ﴿يَتَّبِعُ الْخَرِيبَ﴾
 لیر ﴿وَهُوَ يَتَّبِعُ الْخَرِيبَ﴾ نه و بو نه و ان هه به سرای سه خت ﴿يَتَّبِعُ الْخَرِيبَ﴾ نه و بو نه و ان هه به
 ﴿يَتَّبِعُ الْخَرِيبَ﴾ که به مرفقی و و ت یس بر و به ﴿يَتَّبِعُ الْخَرِيبَ﴾ جا که یس بر و بو و (شه یس)
 و و ت ﴿يَتَّبِعُ الْخَرِيبَ﴾ به راستی من به ریم له تو ﴿يَتَّبِعُ الْخَرِيبَ﴾ بېگو مان من له خوا ی
 په رو در دگاری جیهان یان دتر سم ﴿يَتَّبِعُ الْخَرِيبَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ﴾ نه‌ی نه‌و که‌مانه‌ی که‌باو مرسان هباره ﴿وَلَا تَجْعَلُوا عِدَّاءَكُمْ آلًا﴾ دوزمانی
 من و خوتان مه‌کهن مه‌دوسی خوتان ﴿مَنْ يَتَّخِذْ آلَهُ غِیْبًا فَلْيَمْسِكْ ظَنًّا﴾ دوستایه‌نی خوتانیان سو سپرن
 ﴿وَدَعُوا آلَهُمْ وَآلَهُمْ﴾ له‌کاتیکدا دلپاش نه‌وان بی‌باو مران ﴿مَنْ يَتَّخِذْ آلَهُ غِیْبًا فَلْيَمْسِكْ ظَنًّا﴾ به‌و نایبه‌راسته‌ی که‌یوتان هاتوره
 ﴿يُخْرِجُونَ النَّاسَ مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ بنه‌مهمر بیخ و قنوش دهرده‌کهن ﴿لَنْ تَقْمُوا بِآلِهِمْ﴾ (له‌مدرنه‌وه‌ی) که
 باوه‌ر تان هه‌یه به‌خوای به‌رو مردگار تان ﴿لَنْ تَقْمُوا بِآلِهِمْ﴾ حانه‌گهر دهرچوون له‌وولانی حوتان
 ﴿جَهَنَّمَ فِي سِيقٍ﴾ سو تیکوشان و جه‌مگ کردن له‌برسی صدا ﴿وَلْيَحْذَرُوا﴾ و به‌ده‌سته‌پتانی
 خوشوودی من (دوستایه‌نی نه‌وان مه‌کهن) ﴿يُخْرِجُونَ النَّاسَ مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ وارو نه‌پنی (باوه‌ر داریان) بی‌ده‌لین
 مه‌دوستایه‌نی ﴿لَنْ تَقْمُوا بِآلِهِمْ﴾ له‌کاتیکدا من نه‌رانم ﴿يُخْرِجُونَ النَّاسَ مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ به‌وه‌ی شمار دقانه‌وه‌ر به‌وه‌یشی
 لاشکر اتان کرد ﴿وَمَنْ يَتَّخِذْ آلَهُ غِیْبًا فَلْيَمْسِكْ ظَنًّا﴾ و هه‌مر که‌میک له‌نیوه دوستایه‌نیان بکات ﴿مَنْ يَتَّخِذْ آلَهُ غِیْبًا فَلْيَمْسِكْ ظَنًّا﴾
 نه‌وه بیگومان بی‌ی راستی وون کردوه ﴿لَنْ تَقْمُوا بِآلِهِمْ﴾ نه‌گهر تووشان بیس ﴿يُخْرِجُونَ النَّاسَ مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ له‌بین
 مه‌دوزمانی لیوه ﴿وَلْيَحْذَرُوا﴾ و دهرمه‌نه‌کهن یوتان ﴿يُخْرِجُونَ النَّاسَ مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ ده‌ستیان و رماییان
 به‌خر پس ﴿وَدَعُوا آلَهُمْ وَآلَهُمْ﴾ ناوانه‌خوارن که‌نیوه بی‌باوه‌ر بوونایه ﴿لَنْ تَقْمُوا بِآلِهِمْ﴾ من سعه‌کراش مگرولا اولده‌کرا
 به‌خر مانسان و مه‌مالانسان سوووتان پس ماگه‌پس ﴿لَنْ تَقْمُوا بِآلِهِمْ﴾ له‌پوزی دواپیدا (خوا
 نیوه و خر مه‌کسان) له‌یه‌ک جیاده‌کانه‌وه ﴿وَلْيَحْذَرُوا﴾ و خوا نیایه به‌وه‌ی که‌ده‌یکهن ﴿لَنْ تَقْمُوا بِآلِهِمْ﴾
 ﴿لَنْ تَقْمُوا بِآلِهِمْ﴾ به‌راستی بو نیوه هه‌یه ﴿لَنْ تَقْمُوا بِآلِهِمْ﴾ مه‌رمه‌شپکی جوان و چاک ﴿لَنْ تَقْمُوا بِآلِهِمْ﴾
 له‌لییر اهییم و نه‌وانه‌ی له‌گه‌لیدا بوون ﴿لَنْ تَقْمُوا بِآلِهِمْ﴾ که‌به‌گه‌له‌که‌ی خویانیان ووت ﴿لَنْ تَقْمُوا بِآلِهِمْ﴾
 مه‌راستی نیمه‌بیرر و به‌ریس له‌نیوه ﴿وَلْيَحْذَرُوا﴾ و له‌و شتانه‌ش که‌ده‌بان به‌رستن ﴿لَنْ تَقْمُوا بِآلِهِمْ﴾
 له‌جیانی خوا ﴿لَنْ تَقْمُوا بِآلِهِمْ﴾ نیمه‌باو مرمان می‌یه به‌(نایمی) نیوه ﴿لَنْ تَقْمُوا بِآلِهِمْ﴾ و به‌پیدا بوو له‌بیون
 نیمه‌و نیوه‌دا ﴿لَنْ تَقْمُوا بِآلِهِمْ﴾ دوزمانی به‌نی و کینه بو هه‌میشمی ﴿لَنْ تَقْمُوا بِآلِهِمْ﴾ نه‌کاتیک
 که‌سروا مخوی تانک و نه‌بده‌هس ﴿لَنْ تَقْمُوا بِآلِهِمْ﴾ جگه له‌و قسه‌به‌ی لییر اهییم که‌به‌باوکی
 ورت ﴿لَنْ تَقْمُوا بِآلِهِمْ﴾ بیگومان ناوای لیو شپووت بو نه‌کهم ﴿لَنْ تَقْمُوا بِآلِهِمْ﴾ و هه‌من
 هه‌چم به‌ده‌ست می‌یه له‌به‌را به‌ر خوا دا بو تو ﴿لَنْ تَقْمُوا بِآلِهِمْ﴾ نه‌ی به‌رو مردگار مان نه‌با پشتمان
 به‌تو به‌ستوه ﴿لَنْ تَقْمُوا بِآلِهِمْ﴾ و هه‌مر بولای تو گه‌راوینه‌تموه ﴿لَنْ تَقْمُوا بِآلِهِمْ﴾ سهر نه‌بحامیش هه‌ر
 بولای تویه ﴿لَنْ تَقْمُوا بِآلِهِمْ﴾ نه‌ی به‌رو مردگار به‌مان که‌بیت ﴿لَنْ تَقْمُوا بِآلِهِمْ﴾ به‌مایه‌ی گو مرایی
 نه‌وانه‌ی بی‌باو مر بوون ﴿لَنْ تَقْمُوا بِآلِهِمْ﴾ و له‌یمان خوشیه نه‌ی به‌رو مردگار مان ﴿لَنْ تَقْمُوا بِآلِهِمْ﴾
 به‌راستی هه‌ر قوت رالی مالا هسنی کارمه‌جی ﴿لَنْ تَقْمُوا بِآلِهِمْ﴾

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ﴾ موند به خوا ینگومان یو تیوه هویه له تیور هیسم و پرواداره کاند، ﴿سَوَاعِدَ﴾ سهر
 مه شقیکی جوان ﴿بِئْسَ الْكَايِدُونَ﴾ مو که سیک که تو مید و هیوای سی نه خور و نه روزی دواي
 ﴿وَمِنْ بَنَاتٍ﴾ وه هدر که سیک پشت هملکات ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾ نموه به راسی هدر خوایه بی بیار و دهوله ممدو
 ﴿تَجِدُ﴾ شایسته ی ستایش ﴿عَسَىٰ أَنْ يَخْلُقَ بَنَاتٍ﴾ دلیماس حیوی گموره
 دوسایه نی و خورشه ویسی دوستی ده کات له بیوان تیوه و نهوانی دوزنامه بیان له گهل کردوون (به ایمان
 هیماسی روره بیان) ﴿وَتَذَكَّرُ﴾ وه خوا به یوانایه ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ وه خوالی خوشبوی میهره یانه ﴿لَا تَحْزَنْ﴾
 خو ریتان لی ماگرت ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾ نه گهل نهوانی ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ که جهمگی له گهل نه کردوون
 ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾ نه سهر نه میده ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ وه دهریان نه کردوون ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾ نه جیگ و شوی و خاک و
 وولانی خومان ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾ که چاکه بیان له گهل یکمن ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ و مداد گهرس له گهل یاند، ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾
 به راسی خوا نه وای خوش لمری که مداد گهرس ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾ به بیگومان خو ریگرتان لی
 ده کات تمها ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾ لهوانی که جهمگی له گهل کردوون ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾ نه سهر دیس (و یاده و ده کات)
 ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ وه دهریان کردوون له جیگا و شوی و خاک و وولانی خومان ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ وه دهریان کردوون
 وه دهریه بیان داوره له سهر دهر کردستان ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾ (ریگرتان ده کات) له وای که دوسایه تبی نه گهل
 یکمن و به دوسایان دینیب ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾ وه هدر که سیک دوسایه بیان بسکات ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ نه لهوانه
 خویان مسه مکارن ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾ نه وای نهوانی داوره بیان هیساوه، ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾ نه گهل نهوانی
 نیماسدار هانس بولانان ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾ به کوچ کمری ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾ ناقیان یکمه وه ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾ خوا
 به بیاده وری نهوان و ناتره ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾ نه محسا نه گهر و انیشان نهو (نارم تانه) ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾ بیاده و دهر
 ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾ نه وای به یانگیر سه وه بولای (میرده) بی پرو کانیاں ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾ نه وای نهوانه
 حه لالسی بولنه و میرده بی یاده وایه ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾ وه به نهو میردانهش بو نهو نارم تانه حه لالسی ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾
 ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾ وه نهوانی (میرده کانیاں) خمر جیان کردووه، بیانده سهر ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ هیچ گونا هیکتان
 له سهر سی به ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾ که نهو نارم تانه ماره یکمن ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾ نه گهل ماره بیه کانیاں بدهی
 ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ زسه کامره (بست به رسته کار) لای خومان راند گرن (نهوانی که له به ککه بهی
 سادری ماره نه وه) ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾ تیوه دواي نموه یکمه وه که خمر حتان کردووه (بو زسه کامره کانتان
 که نیسه چوربه نه لای کافران) ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾ نهوانیش با دواي نموه یکمن که خمر جیان کردووه
 (بو زسه موسولمان بوه کانیاں که هاتونه لای نهو) ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾ نهوه قدر مانس خوایه ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾
 بریار نهده بهیو ایاندا ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ وه خوارانای کار به حی به ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾ نه گهل نه دستان چور
 ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾ به کیث له خیرانه کانتان (به چوویان) ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾ بولای بی یاده وای (نه وای) نهوش
 موله مان لی سندن (و حه بیه تان گرت) ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾ نهوه دهر ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾ نهوه (لور غه بیه نه) سندن نه وای که
 زنه کانیاں روشتووه ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾ به نهوانی که خمر جیان کردووه ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾ وه بترس نهو
 خوایهی ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾ که تیوه پرواتان بی هتاره ﴿بِئْسَ مَا تَحْكُمُ﴾

سورنی (جمعه)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌ان

﴿يُسَبِّحُ بِهِ﴾ ته‌سیجانی خواد کات ﴿ذُو سُبْحِي﴾ نه‌وی له‌ناسمانه‌کان ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ﴾ وده‌وی
له‌ره‌وی دابه‌ ﴿سَبِّحْ لِلذَّهِبِ﴾ (نمو خرابه‌ی) که پاشایه‌کی پاک و بیگمردی ﴿تَبْرِيرُ الْكَفْرِ﴾ رالی
بالاده‌سه‌نی کار به‌حی به‌ ﴿هُوَ يَوْمَئِذٍ﴾ خوا‌ته‌وراته‌یه‌ ﴿بَعْدَ اللَّيْلِ﴾ که در دو و نه‌نی له‌دار
به‌خوبیده‌وراند (عهر به‌کاندا) ﴿رَسُولًا مِّنْهُ﴾ پی‌مه‌میریک له‌خویران ﴿يَتْلُو عَزَّوَجَلَّ﴾ ده‌خوینته‌وه
به‌سه‌ریاندا پشانه‌کانی خوا ﴿دَرْكِهٖ﴾ پاکیان ده‌کانه‌ ﴿وَبِهِنَّ كَبْرُ الْجَنَّةِ﴾ وه‌قورن
وهر مووده‌ی (پر سوود) بان فیرده‌کات ﴿وَرَسُولًا مِّنْهُ﴾ هر چه‌ده‌نه‌ون له‌پیشدا ﴿بَنِي صَالِحٍ قَبِيلٍ﴾
له‌گومراییه‌کی ناشکرا دابورن ﴿وَهُوَ خَيْرٌ مِّنْهُ﴾ وه‌(ره‌وانه‌شی کردووه‌وا) که لانی مری جگه‌له‌ون
﴿سَبِّحْ لَهُمُ﴾ که هینشتایی بان به‌که‌پشتورن (و موسولمان به‌سوون) ﴿وَهُوَ خَيْرٌ مِّنْهُ﴾ وه‌خوا
رالی بالاده‌سه‌نی کار دروسته‌ ﴿رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ﴾ نه‌وه‌به‌هره‌یه‌کی خوایی به‌ ﴿يَوْمَئِذٍ﴾ مریشته‌
ته‌بدا به‌هر که‌سیک که (خوی) به‌وی ﴿وَعَمَّوْهُمُ النَّصِيرُ﴾ وه‌خوا خاوه‌ی مهرل و به‌هره
وبه‌خشنی که‌وره‌یه‌ ﴿مَنْ جَرَّ﴾ نمووه‌ی به‌سه‌ره‌انی نه‌وانه‌ی ﴿خَبْرًا شَرًّا﴾ که ته‌ورائیان
دره‌به‌سرد ﴿ثُمَّ زَخَّيْلُهَا﴾ له‌پاشان هه‌لیان به‌گرت (ره‌فتاریان پی به‌کرد) ﴿كَثْرُ الْجَمْعِ﴾
وه‌ک گوی درمیزیکه‌ ﴿بِحَيْلٍ سَمَاءٍ﴾ که کتبیکی رزری هه‌لگرتین (سوودی لن نایی)
﴿بَشَرٍ مِّثْلُ قَوْمِ آلِی﴾ نای چه‌ده‌خرابه‌ نمووه‌ی نه‌و که‌له‌ی ﴿كَذُو بَعِیْبٍ لَّهِ﴾ که پشانه‌کانی
خواییان به‌درورانی ﴿وَنَبَا لَبِیْسٍ قَوْمُ الْعُیُوبِ﴾ وه‌خوا پی نموویی گه‌نی ستمکاران ماکات
﴿قَرِيبًا ثَبَرٌ هَدَرٌ﴾ (ته‌ی موحده‌مه‌دیکه) بلی نه‌ی نه‌وانه‌ی که به‌سهر دیسی جووله‌کن
﴿بِرَعْمَتِهِ﴾ ته‌گهر پشان وابه‌ ﴿مَنْ رَّوَيْتَهُ﴾ که به‌راستی نبوه‌ دوستی خوا ﴿مَنْ رَّوَيْتَهُ﴾
بی‌جگه‌له‌خه‌لکی نر ﴿مَمْنُونٌ﴾ که‌واسوو داوای مردن بکهن ﴿وَمَنْ كُنْزُ صَدِيقٍ﴾ ته‌گهر نبوه
راست ده‌کن ﴿وَلَا سَوْبَهُ لِي﴾ وه‌ته‌وانه‌هره‌گیز داوای مردن ماکهن ﴿يَا هَرَمْتُ يَدَيْهِ﴾ له‌به‌ر
ته‌و (گوماهانه‌ی) که به‌ده‌ستی خویران پشیمان خستووه‌ ﴿وَنَبَا عِبْرَةٍ يُطْمِئِنُّ﴾ وه‌خوا ای‌گداره
به‌ستم کاران ﴿قُلْ لَّيْسَ لِي مِنَ الشَّيْءِ﴾ بلی به‌راستی نه‌و مرده‌ی که ﴿بِمَرْوَتِهِ﴾ لی ی راده‌کن
﴿وَبِهٖ مُلْكُهُ﴾ بیگومان پشان ده‌گات و نووشتان ده‌نی ﴿ثَوْرٌ ثَوْرٌ﴾ له‌پاشان ده‌گهر ترسه‌وه
﴿يَا عِبْرَتُ عَيْبٍ﴾ بزو لای خوای رانا به‌ناشکرا و به‌نیبه‌کان ﴿يُنْشَرُ﴾ نه‌مع به‌رالتان پی
ده‌دات ﴿بِرَكْمَتِهِ﴾ نه‌وی که‌ده‌نانکرد

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌واته‌ی که با و برتان هیناوه ﴿لَوْ أَنَّ بَصُورَكُمْ﴾ کاتیک که با نگدرا بو موئز
 ﴿مِنْ بَصِيرَتِكُمْ﴾ له‌ی رۆزی هه‌بسی دا ﴿فَأَسْتَوِیْا بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ به‌به‌له‌ی برون بو یادی خوا (و موئزی هه‌بسی)
 و ﴿وَذُرُوا النَّاسَ﴾ واز له‌کیرین و مروشر به‌بسی ﴿كَمَا حَزَّ إِلَيْكُمُ النَّاسُ﴾ نانه‌وه‌ی بو ئیوه چاکتره ﴿لَا تَكُنْ تَفْصُوتُ﴾
 نه‌گه‌ر بزاتین و تن یگه‌ن ﴿وَدُفِئَتْ أَوَّاهُ﴾ جا کاتیک که موئزی هه‌بسی نه‌و و بوو ﴿فَأَسْتَوِیْا﴾
 و ﴿لَا تَصْرُخْ﴾ نیر بلا و به‌وه به‌سهر ره‌بسی دا ﴿وَأَسْمِعْ مِنْ حَتَّىٰ تَبْهَتَ﴾ وه‌داوای برق و پوربسی خوا بکه‌ن
 ﴿وَرَكُودًا﴾ وه‌رور یادی خوا بکه‌ن ﴿عَصَاكَ تَقْبِضُ﴾ بو نه‌وه‌ی در گارو سه‌ر سه‌ر ریس ﴿وَأَسْمِعْ﴾
 نه‌که‌ن بولای نه‌و مارر گانی به‌ ﴿وَرَكُودًا﴾ وه‌نو به‌جی دیلن به‌راوه‌ستای (له‌سه‌ر میسه‌ره که‌ت)
 ﴿فَتَمِيعَةً لِّلنَّاسِ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌ده‌ی بلی نه‌وه‌ی لای خوا به‌ چاکتره ﴿مِنْ نَّهْرٍ مِّنْ نَّجْرَةٍ﴾
 له‌شنی بن هوده و مارر گانی ﴿وَرَكُودًا﴾ وه‌خوا باشتر بسی وۆزی ده‌رانه ﴿

سوره‌ی (لغور)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ کاتیک که دو و پروان بینه لات ﴿وَأَسْمِعْ مِنْ حَتَّىٰ تَبْهَتَ﴾ ده‌لپس شایه‌تی ده‌ده‌بسی
 که به‌ر استی تو پهنه‌مبه‌ری خوا بیت ﴿وَأَسْمِعْ مِنْ حَتَّىٰ تَبْهَتَ﴾ وه‌دیده خوا بپس ده‌رانی که نه‌وه‌ی نه‌کر وی
 نه‌وی ﴿وَأَسْمِعْ مِنْ حَتَّىٰ تَبْهَتَ﴾ وه‌خوا شایه‌تی ده‌ده‌ت ﴿لَا تَكُنْ تَفْصُوتُ﴾ که بیگو مان دو و پروان در ورس ﴿وَأَسْمِعْ﴾
 نه‌مجا رینگری (خه‌لک) بیان ده‌کرد له‌بری ی خوا ﴿بِهِمْ مِّنْ حَتَّىٰ تَبْهَتَ﴾ به‌ر استی نه‌وی کار بکی
 خرابیان ده‌کرد ﴿وَأَسْمِعْ مِنْ حَتَّىٰ تَبْهَتَ﴾ نه‌وه‌ی (که ووتر) له‌سه‌ر نه‌وه‌ی بوو که به‌ر استی نه‌وی با و ده‌بسی
 هیناوه ﴿وَأَسْمِعْ مِنْ حَتَّىٰ تَبْهَتَ﴾ به‌باشان بپس با و ده‌بسی ﴿وَأَسْمِعْ مِنْ حَتَّىٰ تَبْهَتَ﴾ نه‌مجا مور سرا به‌سه‌ر دلپاندا ﴿وَأَسْمِعْ﴾
 لا به‌مور ﴿نِيتَر نه‌وان هیچ تن ناگه‌ن ﴿وَأَسْمِعْ مِنْ حَتَّىٰ تَبْهَتَ﴾ هه‌ر کاتیک ده‌بان بیت ﴿وَأَسْمِعْ مِنْ حَتَّىٰ تَبْهَتَ﴾
 له‌ش و نه‌لا نه‌تیا به‌ر سامت ده‌کات ﴿وَأَسْمِعْ مِنْ حَتَّىٰ تَبْهَتَ﴾ وه‌نه‌گه‌ر قسه‌ی بکه‌ن گوی له‌قسه‌ی که‌بسی
 ده‌گر بیت ﴿وَأَسْمِعْ مِنْ حَتَّىٰ تَبْهَتَ﴾ (دو و پروان) هه‌رو ده‌ک داری هه‌لپس در و پروان ﴿وَأَسْمِعْ مِنْ حَتَّىٰ تَبْهَتَ﴾
 ده‌بسی ﴿وَأَسْمِعْ مِنْ حَتَّىٰ تَبْهَتَ﴾ هه‌مو و هه‌وار و قیر به‌له‌ی بۆسه‌ر نه‌وانه ﴿وَأَسْمِعْ مِنْ حَتَّىٰ تَبْهَتَ﴾ هه‌ر نه‌وان در ورس
 ﴿وَأَسْمِعْ مِنْ حَتَّىٰ تَبْهَتَ﴾ که‌واته‌ی خو بپان لی پارانره ﴿وَأَسْمِعْ مِنْ حَتَّىٰ تَبْهَتَ﴾ خوا با بکوژی (بان حواله‌و بیان به‌ریت)
 ﴿وَأَسْمِعْ مِنْ حَتَّىٰ تَبْهَتَ﴾ چو و ده‌گر بپس (له‌حق) ﴿

﴿وَمِنْهُمْ﴾ کاتیک پسی یان بووریت ﴿تَدْعُهُمْ دَعْوَةً﴾ ورون سو لای پیغمبه‌ری خوا
 ناد رای لیخوشووتان بونکات ﴿تَدْعُهُمْ دَعْوَةً﴾ (سهرچی ده‌کهن) سهریان ماده‌دهن ﴿وَرُسُلُهُمْ
 يُضِلُّونَ﴾ وه ده‌یان بیست و ورونه‌گیرن ﴿وَهُمْ مُسْكِرُونَ﴾ له کاتیکدا که نه‌وان خویان به‌گه‌وره
 دهرسن ﴿سُورَةُ عَلَیْهِمْ﴾ بوننه‌وان به‌کسانه ﴿تَسْتَعِزُّونَهُمْ﴾ داوای لیخوشووتان بو بکه‌یت
 ﴿أَمْ يَرْجِعُونَ﴾ یان داوای لیخوشووتان بو به‌کیت ﴿نَبِّیُّهُمْ أَنَّهُ هُمْ﴾ هدرگیر خوالن یان
 خوش مایی ﴿بِأَنَّكَ لَا تَهْدِي قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ به‌راستی خواریمووس گه‌لی له‌ری لاده‌ران ناکات ﴿وَلَهُمْ
 نَارٌ مُّیْسَرَةٌ﴾ نه‌وان نه‌و که‌ساته‌ن که‌ده‌لیس ﴿لَا تَعْلَمُونَ نَارَ عَذَابِ رَبِّكُمْ﴾ (هیچ) مه‌به‌خشن
 به‌نه‌وانه‌ی که‌له‌گهن پیغمبه‌ردان ﴿حَقٌّ مِّمَّا نَبِّیُّ لِي بِكُمْ﴾ (و له‌م دیسه‌بعده‌ویت)
 ﴿وَلَهُمْ حَرَمٌ مُّسْمُومٌ﴾ له کاتیکدا ههرچی که‌نجبه‌کانی ناسمانه‌کان و ره‌ریس مه‌به‌ه‌موی
 می خویبه ﴿وَلَكِنْ تَسْفِیهِنَ لَا یَعْلَمُونَ﴾ مه‌لام دوو دوو‌ه‌کان ماراس ﴿بِیَعْلَمُونَ بَیْنَ رَجَعٍ وَف
 الْعِدَّةِ﴾ (دو‌و‌و‌ه‌کان) ده‌لیس سوینسی نه‌گهر که‌راپه‌وه‌بو مه‌دینه ﴿یُنْجِیْهِمْ لَعْنَةُ رَبِّهِمْ﴾
 ینگومان ده‌سه‌لاتدار و به‌ریره‌کان (مه‌به‌ست پیسی خویان سوو) لات و بی ریره‌کان له‌مه‌دینه
 دهرده‌گهن (مه‌به‌ست پیسی مرواداران سوو) ﴿وَعَنْهُمْ نَارُ عَذَابٍ وَنُورٌ﴾ (خوی گه‌وره‌ش
 به‌ریره‌چیان ده‌داته‌وه‌ و ده‌هرمویت) ریر و گه‌وره‌یی نه‌مها بو خوا و بون پیغمبه‌ری خوا و باو‌ه‌دار به
 ﴿وَلَكِنْ تَسْفِیهِنَ لَا یَعْلَمُونَ﴾ به‌لام دوو‌و‌و‌و‌ان ماراس ﴿بِأَنَّكَ لَا تَهْدِي قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ نه‌وانه‌ی که‌باو‌ه‌د‌تان
 هیتاوه ﴿لَا تَهْدِيكُمْ وَلَا تَنْصَحُكُمْ﴾ مال و مندالانان نه‌کهن له‌پادی خوا
 ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ ههر که‌سینک و ابکات ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ نا نه‌وانه‌ خویان خه‌سار و مه‌دن
 ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُرْفِقُونَ﴾ به‌خشن له‌وه‌ی برق و ووریمان داوون ﴿مَنْ فَعَلَ ذَلِكَ﴾
 پشن له‌وه‌ی مردن به‌جه‌سه‌به‌کپکان یگری ﴿بِیَعْلَمُونَ رَبَّهُمْ لَا تُخْرِیْ﴾ نه‌وسا‌لیت حوایه‌خور که
 مردسی مست دو‌بخستایه ﴿بِأَنَّكَ لَا تَهْدِي قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ سو ماو‌ه‌یه‌کی مرینک ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾
 ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُرْفِقُونَ﴾ وه له‌چاکه‌کاران بو‌ومایه ﴿وَلَنْ نُجِیْزَهُنَّ﴾ ههرگیر خو هیچ که‌سینک
 دو‌ان‌خات (له‌مردن) ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ کاتیک که‌وه‌ختی (مردسی) هات ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ وه‌خوا
 شار‌ه‌زایه‌وه‌ی که‌ده‌یکهن ﴿

﴿وَلَمَّا كَفَرَ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ نه‌وانه‌ی که بین ماوه‌ی بوون و میشانه و بملکه‌کاتی ئیعه‌یان به درورانی
 ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نه‌وانه‌ی هاوملی ناگرون ﴿حَلَبِينَ﴾ تیه‌دا ده‌میتنه‌وه به‌هه‌میشه‌یی ﴿وَبَشَّ
 نَا لَمْ يَصِرْ﴾ وه‌مه‌ر نه‌مخامینکی روز خرابه ﴿وَرَضِبْنَ مِنْ قَصَبٍ﴾ هیچ بازه‌جته‌ی به‌ک تووشی
 (خَبَلًا) ماییت ﴿لَا يَنْفَعُ لَهُمْ﴾ مه‌گه‌ر به‌نمرانی خوا به‌بیت ﴿وَمِنْ قَوْمٍ آتَتْهُمُ﴾ هه‌ر که‌سینک باوه‌ر
 به‌بیت به‌خوا ﴿يَتَذَكَّرُونَ﴾ خوا‌ری نمویی دلی ده‌کات ﴿وَأَنَّهُ يَنْفَخُونَ﴾ وه‌خوا به‌هه‌مور
 شست ناگاده‌وه ﴿وَأُخْبِرُوا أَنَّهُ﴾ گویرابه‌لی خوا و گویرابه‌لی پنه‌مه‌ر مکه‌ن ﴿وَأَر
 نَافَهُ﴾ نه‌وسا نه‌گه‌ر به‌شتان می کرد ﴿وَمِنْ قَوْمٍ﴾ حانه‌وه‌ی له‌مه‌ر به‌مه‌سری ئیعه‌یه
 ﴿تَبَعُ سَبْعِينَ﴾ ته‌بها گه‌یاندسی بوون و ناشکرای (تایبه‌که‌یه‌سی) ﴿لَا يَنْفَعُ لَهُمْ﴾ خوا
 راتیکه که‌جگه‌له‌وه‌هیچ به‌رستراونکی راست می به‌ ﴿وَعَلَىٰ أَنَّهُ قَتِلَ﴾ ده‌ی
 باوه‌ر داران ته‌بها به‌شت به‌خوا به‌سش ﴿وَأَنَّهُ يَنْفَخُونَ﴾ نه‌ی له‌وانه‌ی بر و اتان هیتاوه
 ﴿إِنَّ مِنْ أُولَئِكَ﴾ به‌راستی هه‌مدیک له‌زان و مبداله‌کانتان دور می
 نسون (به‌وه‌ی ده‌باله‌ویت ریگریشان مکه‌ن له‌ریگه‌ی خودا و به‌شیمانتان مکه‌نه‌وه له‌ای به‌که‌تان)
 ﴿وَأَحْزَنُونَ﴾ جفا خوتانیان لی بیاریرون (وناگاداریان بی، به‌گویرا به‌که‌ن) ﴿لَا يَنْفَعُ لَهُمْ﴾ وه‌ته‌گه‌ر
 (لیبان) بسورن ﴿وَتَصِفُوهُ﴾ وه‌دار به‌یس (لیبان) ﴿وَهُمْ يَصِفُونَهُ﴾ وه‌لیبان خوش بیس ﴿وَأَنَّهُ عَفُورٌ
 رَجِيمٌ﴾ له‌وه‌ی بنگومان خواش لسن خوش بووی به‌رمانه ﴿لَا يَنْفَعُ لَهُمْ﴾ وه‌لیبان خوش بووی
 بنگومان سه‌روه‌ت و سامان و مال و مدالتان هوی ناقی کرده‌وه‌تانس ﴿وَأَنَّهُ عَدُوٌّ
 لِّلْكَافِرِينَ﴾ خوا‌پاداشتی روز گه‌وره‌ی له‌لایه ﴿وَأَنَّهُ مَسْتَقْبَلٌ﴾ که‌وا بو له‌خوا به‌رسن
 و به‌مدایه‌تی نه‌و مکه‌ن نه‌وه‌ده‌ی که‌نه‌وانس ﴿وَأَسْمَاءُ﴾ وه‌گویرابه‌ل و ملکه‌چی بین ﴿وَأَنَّهُ لَأَوْ
 حَاظٌ يٰۤأَيُّهَا﴾ وه‌مال به‌خشن که‌بو خویان چاکره ﴿وَمِنْ قَوْمٍ﴾ وه‌نه‌وه‌ی باریرراوی
 له‌چرووکی به‌سی حوی ﴿وَأَسْمَاءُ﴾ هه‌ر نه‌وانس مه‌ر که‌وتوو و رگار ﴿وَأَنَّهُ لَمْ يَصِرْ
 أَنَّهُ قَرَضٌ﴾ ته‌گه‌ر قهر ربدن به‌خوا به‌نمرانکی چاک (واته‌یه‌خشن له‌پینار خوا) ﴿تَصِفُوهُ
 لَكُمْ﴾ چه‌مه‌ر به‌رائه‌ری ده‌کاته‌وه‌بو تان ﴿وَهُمْ يَصِفُونَهُ﴾ وه‌لیبان خوش ده‌بین ﴿وَأَنَّهُ شَكْرٌ حَمِيدٌ﴾
 وه‌خوا سوپاسگوراری له‌مه‌ر حق و به‌نارامه ﴿وَأَنَّهُ تَعَبٌ وَتَشْهَدٌ﴾ (له‌وران به‌روه‌ردگی رنکی)
 رانا و ناگاده‌وه به‌شته‌به‌هان و ناشکراکان ﴿وَأَنَّهُ لَمْ يَصِرْ﴾ رالی مالا‌ه‌ستی کار به‌جی به‌ ﴿وَأَنَّهُ

﴿لَا يَكُونُ﴾ (زبانی ته لاق در او) دایمیس و بیسته جیان بکهن ﴿مِنْ جُنْدٍ سَكَنَ﴾ له و شوریدی که
 (خوتن) دانه شس و بیسته جی دمس ﴿مِنْ وَجْهِ﴾ به پنی توانای خوتن ﴿وَلَا تَصْرُوهِنَّ﴾ و
 ریانیان پی مه گه به مس ﴿تَصْفُو عَيْنَهُنَّ﴾ ناهه مکیان پی هه لچس ﴿وَلَا يَكُنَّ﴾ و نه گهر دوو گپ
 بورن ﴿لَا تَعْلُو سَعَهُنَّ﴾ نه وه خهر جیان نکیشس ﴿حَتَّى يَصْمُرَ عَيْنَهُنَّ﴾ تا مسکه که بیان دانه بیس ﴿وَلَا
 أَرْضَعْنَ﴾ نه و مسانه گهر شیریان دابه منداله که تان ﴿وَلَا يَرْضَعْنَ﴾ نه و انیوه شس کمری یان بدنی
 ﴿وَلَا يَرْضَعْنَ﴾ و نه و مسو خویاندا پرویز مکهن به چاکی (مهریاره ی ماله که) ﴿وَلَا يَرْضَعْنَ﴾
 و نه گهر نه مکیان کرد (به ساران له کریکه دا) ﴿فَصِرْطُهُمْ﴾ نه وه مانا نه مکیان تر شیریری بدانی
 ﴿يَعْنِي دُونَ سَعِيٍّ﴾ باده و له مسمد به پی ی ده و له ممدیدی نه فقهه بدات ﴿وَلَا يَرْضَعْنَ﴾
 و نه هدر که سیف که م ده ست و ههزار سوو ﴿مَنْ يَصْمُرُ عَيْنَهُ﴾ یا به پنی ی نه وه ی که خو دایه نه
 نه فقه بدات ﴿لَا يَكُنَّ﴾ خوا داوا له کس ساکات ﴿لَا يَكُنَّ﴾ مه گهر به پنی نه وه نه بیت
 که پنی دوه (له توانا) ﴿سَبَّحْتَ﴾ بنگومان خوا دوی ته نگانه ناسانی دینت ﴿وَلَا يَرْضَعْنَ﴾
 له دهرمانی به و رد گار و پیچه به ره کانی ﴿فَصِرْطُهُمْ﴾ نه وه ی پر سینه و ده مان له گهل کردن ﴿فَصِرْطُهُمْ﴾
 به پر سینه و ده کی سه سخت ﴿وَعَدَّ عَيْنَهُمْ﴾ و ده سرامان دان به سراهی کی دزوار ﴿وَلَا يَرْضَعْنَ﴾
 انرد ﴿لَا يَرْضَعْنَ﴾ نه وه ی خویانیان چه شست ﴿وَلَا يَرْضَعْنَ﴾ و نه سهر نه بجانی کاریان بور
 به ریانیان و نه سار و ممدی ﴿وَلَا يَرْضَعْنَ﴾ خوا ناماده ی کرد و ده بویان حرایه کی سه سخت
 ﴿وَلَا يَرْضَعْنَ﴾ که واته له خوا بتر مس ﴿وَلَا يَرْضَعْنَ﴾ مه ی نه و که سانه ی خاوهن زیری ویر و خوش ﴿لَا يَرْضَعْنَ﴾
 و نه و له و نه ی ناو و بیان هتاوه ﴿وَلَا يَرْضَعْنَ﴾ بنگومان خوا قورنانی بو دانه مدور ﴿وَلَا يَرْضَعْنَ﴾
 بتر و عسکر (هه و ده بوی ماردون) پیچه به ره یک که ده خویکه و ده بونان ﴿وَلَا يَرْضَعْنَ﴾ نایه نه کانی
 خوا که روون که ره و ده ﴿وَلَا يَرْضَعْنَ﴾ ناده به پنی نه واته ی که باو و بیان هتاوه ﴿وَلَا يَرْضَعْنَ﴾
 و نه کرد و ده ی چاکیان کرد و ده ﴿مِنْ وَجْهِ﴾ له تار بکستانی (پی دپی) بو و رو و کی (دینداری)
 ﴿وَلَا يَرْضَعْنَ﴾ و نه هدر که سیف ناو و نه به پنی نه واته ی که و ده ﴿وَلَا يَرْضَعْنَ﴾ و نه کار و کرد و ده ی چاک
 نه بحام بدات ﴿وَلَا يَرْضَعْنَ﴾ نه وه خرای گه و ده نه به حاته ناو به هه ششانی که و ده ﴿وَلَا يَرْضَعْنَ﴾ که
 به زیر دره خته کایدا جو که ناوی زور ده و ا ﴿وَلَا يَرْضَعْنَ﴾ تیا دمه پینه و به هه همیشه یی ﴿وَلَا يَرْضَعْنَ﴾
 بر و بنگومان خوا (به و ی) بزوری چاکی بو ناماده کرد و ده ﴿وَلَا يَرْضَعْنَ﴾ خوا و اتیکه ﴿وَلَا يَرْضَعْنَ﴾
 ستر و ﴿وَلَا يَرْضَعْنَ﴾ نه و ده سحانی دروست کرد و ده ﴿وَلَا يَرْضَعْنَ﴾ و نه و نه ی نه و ده و ده یی
 دروست کرد و ده ﴿وَلَا يَرْضَعْنَ﴾ دهرمانی خوا له بیوانیاندا دانه به ریت ﴿وَلَا يَرْضَعْنَ﴾ تا چاک
 بر اس که خو ﴿وَلَا يَرْضَعْنَ﴾ به سهر هم و و شتی که به ده سلات و به توانایه ﴿وَلَا يَرْضَعْنَ﴾ و نه
 بنگومان خوا ﴿وَلَا يَرْضَعْنَ﴾ (مهرانست و رانیاری) ده وری هم و و شتی که دوه (واته
 نا گداری هم و و نه و ده) ﴿وَلَا يَرْضَعْنَ﴾

سوره تحریم

بسم الله الرحمن الرحیم به‌سوی خوای به‌خشنودی می‌بره‌بان

پیغمبری خودا (ﷺ) له‌گه‌ل خاتوو ماریه‌ی خیرانی کو بی‌مویه و حمصه‌ی دیکسی ماوردارانش به‌مه‌ی
 رانی، پیغمبریش (ﷺ) به‌حمصه‌ی قدرمو و نه‌وه ماریه‌م له‌خوم حدرام کردید و مهرجه‌ی تم بهیبه لای
 که‌سی به‌در کینست، حمصه‌ش روشت لای عائشه بهیبه‌ی که‌ی در کاند، بم هویدوه قدم سورده‌ه هاله‌ خواروه
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لَعَنَ اللَّهُ الْمُشْرِكِينَ﴾ ﴿وَعَزَّ وَجَّهٌ عَلَىٰ أَعْيُنٍ﴾ ﴿وَجِيءَ شَيْكٌ لَهْ خَوَاتِمْ حَبْرَامٍ دَهْ كَهْ بَسْتْ كَهْ خَوَا
 بوی چه‌لال کردوست (مه‌بست پی خاتوو ماریه‌ی سوو) ﴿سَوَّيْصَانِ رُجُوتٍ﴾ ﴿يُزْهِرُ رَامَهْ مَدِي زَهْ كَانَتْ
 ده‌وی ﴿وَأَسَدٌ غَوْرٌ رَجَزٌ﴾ له‌کاتیکدا خوا ایحوشیوی می‌رمبانه ﴿فَدَارَسَ أَهْلُكُمْ﴾ بی‌گومان خوا
 دایسوه بزتان ﴿عَبْدُ لَيْمِكُمْ﴾ ده‌لو‌مشانده‌وی سویده‌کانتان ﴿وَنَهْ مَوْنُكُمْ﴾ خو کارسار و دزمستی
 نیویه ﴿وَهُوَ أَجِيرُكُمْ﴾ وه‌نه‌و رانی کاردروسته ﴿وَدَارُكُمْ﴾ کاتیک که پیغمبر (ﷺ) به‌به‌نی
 ﴿بِإِنْ بَعْضِ رُوحِهِ حَبِثَ﴾ لای همدی له‌زبه‌کاسی فسه‌ی که‌ی در کاند ﴿وَسَبَّأَ بَدْرُكُمْ﴾ نه‌مجا که‌له‌و (زبه)
 قسه‌ی که‌ی کرد (بو ه‌وینگی) ﴿وَرَمَاهُ اللَّهُ عَيْنُهُ﴾ خواش پیغمبری (ﷺ) ناگادار کرد ﴿عَزَّ وَجَّهٌ وَغَرَسَ عِ
 (پیغمبر (ﷺ) همدیک (له‌قسه‌کان) ی باسکرد و بی ده‌یگ بی‌وله ﴿عَفْصُكُمْ﴾ همدیکی بی ﴿وَدَارُكُمْ﴾ ده‌ی
 نه‌مجا که‌ی بی ووت (زبه‌ی) ووتی ﴿وَمَرَّكُمْ﴾ کسی نه‌می بی گه‌یاسدی ﴿وَدَارُكُمْ﴾ نه‌ی
 ﴿أَلْبِيزُ﴾ قدرسوی خوای رانی ناگادار بی گه‌یاسدم ﴿وَسَوَّيْصَانِ رُجُوتٍ﴾ (له‌ی حمصه و عائشه)
 نه‌گمر ه‌درو و کتان نه‌ویه بکهن و بگمرینه‌وه بز لای خودا (جسی ی خویته‌ی) ﴿وَعَزَّ وَجَّهٌ عَلَىٰ أَعْيُنٍ﴾ چونکه
 به‌راستی دلشان لاید (له‌حق و راستی) ﴿وَدَارُكُمْ﴾ وه‌نه‌گمر بشتی به‌کتر بگرن به‌دزی پیغمبر
 ﴿وَدَارُكُمْ﴾ (سەر که‌و نوو مای) ﴿وَدَارُكُمْ﴾ چونکه بی‌گومان پیشگیری نه‌وه خواو ﴿وَجِيءَ شَيْكٌ لَهْ خَوَاتِمْ حَبْرَامٍ
 جوهر نیل و نیم‌داره‌ چاکه‌ کایش ﴿وَنَهْ مَوْنُكُمْ﴾ ده‌لو‌مشانده‌وی سویده‌کانتان ﴿وَدَارُكُمْ﴾ خو کارسار و دزمستی
 ﴿عَفْصُكُمْ﴾ ده‌ی که‌ی بی ووت (زبه‌ی) ووتی ﴿وَمَرَّكُمْ﴾ کسی نه‌می بی گه‌یاسدی ﴿وَدَارُكُمْ﴾ نه‌ی
 نیوه‌ی زامیکی باشتر له‌نیوه‌ی ده‌اتی ﴿مَسْحُوتُكُمْ﴾ موسلمانانی، بر وادارانی ﴿مَسْحُوتُكُمْ﴾ براکارانی
 نه‌ویه‌کارانی ﴿عَبْدُ لَيْمِكُمْ﴾ خوا به‌رستانی، ووزو و گران ﴿مَسْحُوتُكُمْ﴾ به‌یوه‌زمان و کیزان ﴿وَدَارُكُمْ
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لَعَنَ اللَّهُ الْمُشْرِكِينَ﴾ له‌ی نه‌وانه‌ی که‌باوه‌رمان هیساره ﴿وَنَهْ مَوْنُكُمْ﴾ خو کارسار و دزمستی
 و کارتان پارمون له‌ناگرمیک ﴿وَدَارُكُمْ﴾ که‌سو و نه‌می به‌گه‌ی نه‌می و به‌رده ﴿عَبْدُ لَيْمِكُمْ
 مَسْحُوتُكُمْ﴾ سهر به‌رشتی نمو (ناگری دوره‌خمن) چه‌مدریشته‌ی که‌ی رمر و موسو و نیژی وان
 ﴿وَدَارُكُمْ﴾ که‌ماهرمانی خوا ما که‌ی له‌ومی که‌مهرمانیان بی نه‌دات ﴿وَدَارُكُمْ﴾ وه‌چ
 مهرمانیکیان بی مدری ده‌یکه‌ن ﴿وَدَارُكُمْ﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که‌ی بی ماور موون ﴿وَدَارُكُمْ﴾ نه‌ی
 نه‌مرو (که‌مروزی دوایه) هور و ویانوو مه‌هینه‌وه ﴿وَدَارُكُمْ﴾ چونکه بی‌گومان پاداشت
 ده‌درینه‌وه له‌سهر نه‌وی که‌ده‌ناتکرد ﴿وَدَارُكُمْ﴾

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ رَافِعًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾ نهی نهواتی که باو برتان هتاره ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ رَافِعًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾ نگر نه موره بق لای خوی گه وره
 ﴿وَنَزَّلْنَا مَظْهَرًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾ به گه رانه و به کسی یتحکاری (وراست و دروست، که حارینکی تر به گه رینه ره سدر
 نه و گوماهه) ﴿عَسَىٰ رَبُّكَ أَن يَبْعَثَ رَسُولًا﴾ تا بهر و مرد گارتان له گوماهه کانتان خوش می
 ﴿وَبَدَّلَ خُفَّكَ حَبِيبًا﴾ وه بیان حاته ساو باختیکه موه ﴿خُفَّيْكَ مِنْ خُفٍّ﴾ که ده روا به زنی رسدا
 جو گه شای روز ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ رَافِعًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾ له موزونیکدا که خوی گه وره، پیغمبر
 و کسانن که برهریان هتاره له گه لیداسه شوریاں ماکات ﴿وَنَزَّلْنَا مَظْهَرًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾ رووماکی
 (پیمان) بیان ده پروات له پیشبانموره ﴿وَنَزَّلْنَا مَظْهَرًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾ له لای راستیانه ووه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ رَافِعًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾
 ده لیس نهی بهر و مرد گارمان رووماکی به که مان بو ریادو تمواو بکه ﴿وَنَزَّلْنَا مَظْهَرًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾ وه لیسان خوش به
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ رَافِعًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾ به راستی هه نوقت به سدر هموو شتیکدا ده سه لاتندری ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ رَافِعًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾
 آسپ نهی پیغمبر بکه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ رَافِعًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾ به مگه له گه ل بی باو مران و دور پرواندا
 ﴿وَنَزَّلْنَا مَظْهَرًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾ وه نوید و نیز به له گه لیاندا ﴿وَنَزَّلْنَا مَظْهَرًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾ وه حیای دوره خه ﴿وَنَزَّلْنَا مَظْهَرًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾
 که سدر نه به حارینکی روز حوابه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ رَافِعًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾ صرب نه مثلاً ثبوت کفر و ثبوت نوح و ثبوت نوح ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ رَافِعًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾ حو بون
 باو مران زنی موح و زنی نوو علی به ممووه هیناموه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ رَافِعًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾ که له زبر (بکاحی) دور
 به ده دا بوون ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ رَافِعًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾ له نه مده چاکه کانی نیمه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ رَافِعًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾ نه مچا خیانه تیان له گه لکردن
 (مه به بست بنی بین باو مر بوون بیان) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ رَافِعًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾ که چچی (میرده کایان) به پساوانی
 شتیک له صرزی خویان لن دور ریخته موه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ رَافِعًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾ وه بیای و ونرا که مروه ساو ناگروه
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ رَافِعًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾ له گه ل نه وانهی که مروه موه موه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ رَافِعًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾ (هه روا) خوا ممووه به کی
 نری هیناموه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ رَافِعًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾ مو نه وانهی که پروایان هیناره ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ رَافِعًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾ (به) زنی بیر عدون
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ رَافِعًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾ کاتبیک که ووتی ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ رَافِعًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾ بهر و مرد گارم بوم دروست بکه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ رَافِعًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾
 لای خیرت مالیت نه به هشتدا ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ رَافِعًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾ وه در گارم بکه له بیر عون و کرده و کانی
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ رَافِعًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾ وه در گارم بکه له گه لی سته مکاران ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ رَافِعًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾ وه (به)
 مریه می کچی عیمران (ممووه ده هینیکه ووه) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ رَافِعًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾ نه وهی که داو نس خوی پاک
 را گرت ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ رَافِعًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾ نه و سا نیمه موومان پیا کرد ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ رَافِعًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾ له موزونیک که حزمان دروستمان
 کرد ووه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ رَافِعًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾ وه ساو مری هینا سووه وونه کانی بهر و مرد گاری خوی
 و کتیه کانی ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ رَافِعًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾ وه له مری گومر بهل وهه مانیه رداراندا بوو ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ رَافِعًا مِّنَ الْقَوْمِ﴾

﴿فَلَمَّا زَاغَ الْوَجْهُ﴾ کاتک بی پروایان نمو سرانمیان مادی کرد له برکت حیوانه وه ﴿فَبَدَأَ نُفُوسَ الْكَافِرِ﴾
 نان دهین روو حساری نهوانه ی کهین پروا بوون ﴿وَقَدْ عَدَّ بِكُمْ﴾ به سئون ﴿وَهُ (پس یس) ده ورتری
 نهغه به نمو (پروژه) ی که دهواتان ده کورد ﴿فَلَمَّا زَاغَ الْوَجْهُ﴾ بلی پشم بلیش ﴿يَا أَهْلَ الْاَیْکِی اَللّٰهُ مَن مِّنْیْ﴾
 نه گمر خوا من و نهو (موسولمانانه) ی که له گه لمان له ناومان بیات ﴿لَوْ زَجَّ﴾ یا مبهره بانیمان
 له گه له نکات ﴿فَمَنْ یَغْرِیْ تَغْرِیْ مَن عَدَّ بِکُمْ﴾ دهی کن بهمای یس پروایان دهوات له سراسی سه حجت
 ﴿فَلَمَّا زَاغَ الْوَجْهُ﴾ بلی هر نمو خوی به خشنده که پروایان یس هیتاوه ﴿وَعَلَّیْ تَوَكَّلْ﴾
 وه هر بهو پشتمن نه مستووه ﴿فَمَسْعُورٌ مِّنْ هَوًیْ مَدَّیْ شَرِّ﴾ جا له معموله دهوات که کن له گوهرایی
 به کسی ناشکر ادیه ﴿فَلَمَّا زَاغَ الْوَجْهُ﴾ بلی بیم بلیش ﴿فَلَمَّا زَاغَ الْوَجْهُ﴾ نه گهر ناوای حور دینه وه
 نان پروچی به ناحی روی دا ﴿فَمَنْ یَغْرِیْ تَغْرِیْ مَن عَدَّ بِکُمْ﴾ دهی کسی (بیچکه له خوا) ناوی رولاتان بو
 ده هیتی ﴿

سورته ﴿ انفور ﴾

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی مبهره یان

﴿بِ﴾ به (بوون) ده خویر نه وه، خوا به مانا که ی رانتره بزر رانتر رانیاری سه بری سورته ی
 (البقرة) مکه ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْنٰهُنَّ﴾ مسوید به پیشووس و بهو دترانه ی ده یوسس ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْنٰهُنَّ﴾
 به خویر ﴿تَوَلَّیْ سَیِّدَیْیْ﴾ به خشنی خواوه شیت بیت ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْنٰهُنَّ﴾ به یگومان
 پاداشتی مبهره وه ده به بو تو ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْنٰهُنَّ﴾ به راستی نو له سدر ره وشت و خوی به کی
 شتیکار به روو گهره بیت ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْنٰهُنَّ﴾ جا بهم رووانه توش و نهو بلیش ده یس
 ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْنٰهُنَّ﴾ که کامتان شیکس ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْنٰهُنَّ﴾ به راستی خوی وون کردی ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْنٰهُنَّ﴾
 وه نهو رانتره بهو که سابه ی که ری ی راستان گریس ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْنٰهُنَّ﴾ گوهر ایه لی نه وه
 مبه به که که کات به درو دهوات ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْنٰهُنَّ﴾ حوریدن ده کرد که تو به رمی بیشان به بیت
 ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْنٰهُنَّ﴾ نه و س نه وانش به رمی (مهرانه رت) ده یوسس ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْنٰهُنَّ﴾ گوهر به لی مبه که
 بز هیچ سورته خوریکس ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْنٰهُنَّ﴾ به ست و ریسوا (ی دورون) ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْنٰهُنَّ﴾ بیشک
 گری هاتو و چو که به یو که هان و سرون ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْنٰهُنَّ﴾ رور ریگری که له چاکه ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْنٰهُنَّ﴾
 آشیر ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْنٰهُنَّ﴾ گوهریکار ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْنٰهُنَّ﴾ دل به قس که لله شفق دوی نه و هس رول ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْنٰهُنَّ﴾
 ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْنٰهُنَّ﴾ نه مهر نه وهی که حاومی دارایی و کوری روره (همو و هم سیه تانه وه) ران
 ده یس مبه ست پنی و لیدی کوری موغه بیره یه ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْنٰهُنَّ﴾ که نایه ته کسی نیمه ی
 به سدر داخو تر نه وه ده لی ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْنٰهُنَّ﴾ (نعمانه) نه فانه ی پیشان ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْنٰهُنَّ﴾
 بهم زووانه سوری لووتی داخ ده که یس ﴿

﴿بَلَوْنَهُمْ﴾ نیمه ایمان کردهوه ﴿كَذَّبُوا﴾ هبوطاً ﴿لَهُمْ وَبِشْ خَاوَمَانِ﴾ نه ماخه مان تاتی کردهوه
 ﴿أَقْسَمُ﴾ که (له شهودا) سویندیان خوارد ﴿يَقْرَأُ الْقُرْآنَ﴾ که له دمی پد به یاند، (پد رو دو به که ی) برس
 (سا هه زاران به ران) ﴿وَلَا تَسْتَوِ﴾ هیچ (بو همزاران) لی دهر به کهن ﴿فَقَالُوا عَلَيْهِمْ سُبْحَانَ﴾ نه محا
 به لایه له لایه پدرو مرد گدر نهوه سورایهوه به سهر ماخه کهه ﴿وَقُرْآنُ﴾ نه کتابکه که نه وان خدوتیوون
 ﴿وَأَمَّا كَافِرٌ﴾ نه وسارک باخیکی ربروی لی هات ﴿وَلَا تَقْبَلُ لَهُ شَهَادَةً﴾ نه شهید قد، (براکان) بانگی
 به کسری یان کرد ﴿أَبْعَدُ عَنْ حَرْبٍ﴾ (ووتیان) که ههشش بچس مو سهر ماخه کههت (ون ههشش ههشش)
 نه گهر نه تانه وی برس ﴿وَأَقْسَمُ﴾ نه محا کهونه ری ﴿وَأَقْسَمُ﴾ نه نه وان به چس به به به کسریان
 نه ووت ﴿وَأَلَيْسَ﴾ نه ووتیک مسکی ﴿نَمْرُودُ﴾ هیچ هه زاریک نه بهت به سهر و تاند له ساو باخه کهه، ﴿وَلَا
 رُوحٌ عَرُّوهُ﴾ نه وه به یان روشتن لایان واور کهه نه ووتس یی به شیان بکهن ﴿وَلَا رُوحٌ عَرُّوهُ﴾ که
 باخه که یان دس (به سوناوی) ووتیان ﴿وَلَا رُوحٌ عَرُّوهُ﴾ نیمه به یگانسان وون کردهوه (نه وه باخه کهه ی نیمه
 سی به) ﴿وَلَا رُوحٌ عَرُّوهُ﴾ نه به لکوه بهش سراو کراریس ﴿وَلَا رُوحٌ عَرُّوهُ﴾ برا مار ههشش به که یان
 (له زیر پدا) ووتس ﴿وَلَا رُوحٌ عَرُّوهُ﴾ مه گهر بهس به ووتس؟ ﴿وَلَا رُوحٌ عَرُّوهُ﴾ بو چی یادو سوباسی خور نا کهن ﴿وَلَا
 رُوحٌ عَرُّوهُ﴾ هه سوو ووتیان پاك وینگهر دی بو پدرو مرد گارمانه (سندم له کهس ساکات) بیگومان
 نیمه خومان ﴿وَلَا رُوحٌ عَرُّوهُ﴾ مستم کاریس ﴿وَلَا رُوحٌ عَرُّوهُ﴾ نه محا پرویان کرده به کسری (سومور)
 به سهر و بهشت کسردن ﴿وَلَا رُوحٌ عَرُّوهُ﴾ ووتیان وی بو خومان به راستی له خور باحی بووس ﴿وَلَا
 رُوحٌ عَرُّوهُ﴾ نه ووتیک مسکی که خواله حیاتی نهو باخه باخترمان بداتی ﴿وَلَا رُوحٌ عَرُّوهُ﴾
 به راستی نیمه هیوا یان هه به پدرو مرد گاری خومانه ﴿وَلَا رُوحٌ عَرُّوهُ﴾ باواید سرا (ی خور به جیهاندا)
 ﴿وَلَا رُوحٌ عَرُّوهُ﴾ نه ساری روزی دواسی گهلی گه ووره نهوه ﴿وَلَا رُوحٌ عَرُّوهُ﴾ خور که بیان به یانه ﴿وَلَا
 رُوحٌ عَرُّوهُ﴾ بیگومان مو به خواترمان هه به ﴿وَلَا رُوحٌ عَرُّوهُ﴾ لای پدرو مرد گاریان باختری هم له نه
 و بهشت ﴿وَلَا رُوحٌ عَرُّوهُ﴾ چون نیمه موسولمان و به کاران وک بهک لی ده کهس؟ ﴿وَلَا
 رُوحٌ عَرُّوهُ﴾ نه وه چیتانه چون بریاریک نهوه ﴿وَلَا رُوحٌ عَرُّوهُ﴾ نه خیر لای کسریکی
 (ناسمانی) من هه به نه وه ی تیدا ده خور نهوه ﴿وَلَا رُوحٌ عَرُّوهُ﴾ نه وه کیسه، ریشا یی دراوه چیتان
 بوست نهوه هه لیزیرن بو خوسا؟ ﴿وَلَا رُوحٌ عَرُّوهُ﴾ بان به یمانی به میران هه به له گه لمان ﴿وَلَا رُوحٌ
 عَرُّوهُ﴾ تا روزی دواسی ﴿وَلَا رُوحٌ عَرُّوهُ﴾ که هه چی یوه بریار بدن بتاندریش ﴿وَلَا رُوحٌ عَرُّوهُ﴾ پیر سه لیان
 (برانه) ﴿وَلَا رُوحٌ عَرُّوهُ﴾ کامیان راسی نهه کارمن ﴿وَلَا رُوحٌ عَرُّوهُ﴾ ناخو هه ویرین هه به (له قسه به ده)
 ﴿وَلَا رُوحٌ عَرُّوهُ﴾ ده با هه ویرنه کانیاں بهیش ﴿وَلَا رُوحٌ عَرُّوهُ﴾ نه گهر راست ده کهن ﴿وَلَا رُوحٌ عَرُّوهُ﴾
 له روزیکه (که قسدت و مار هه تیه کانیته) خورای گهره لاتی پیروزی هه ده خات (وه که نه هه ووده ی
 نیمه سی بو خاری و موسولمانا هاتوره، باور مان بهی بهی ههچ لچواندن و لیکنده و به ده، وه نیمه ش
 چوینیکه که ی مارانیس) ﴿وَلَا رُوحٌ عَرُّوهُ﴾ وه (به نه وسهوه) بانگ ده کرین بو سورده بردن (بو خورای
 گهره) ﴿وَلَا رُوحٌ عَرُّوهُ﴾ (که چی) ناتوان (سورده من) ﴿وَلَا رُوحٌ عَرُّوهُ﴾

﴿حَسْبُكَ أَصْبَحُ﴾ چارواں شۆرۈ ﴿زَهْرَةُ﴾ پىسوايى دىسان دەگىرى ﴿وَدَعَاكَ يَوْمَ عَصَايَ﴾
بەراسى جاران كە بانگ دەكران مو ﴿سَجِدْ وَارْكَعْ﴾ سوۋدەو (نەيان دەسرد) كە سەغىش
سوۋى ﴿هَذَا يَوْمٌ يَكْتُبُ فِيهِ الْخَبِيرُ﴾ وارم لىن بەشە مۇقەئەنى كە نەم قورئانە سەدرۇ دەرائى
﴿سَتَسِدُّرُكُم مِّنْ حَيْثُ لَا تَعْلَمُونَ﴾ بەرە بەرە كىشىيان دەكەم بەرە سىگىك كە پىس دەرائى ﴿وَأَمَّا عَمَّا﴾
وہ مۇلەبىيان دەدەم ﴿بِئِنَّ كَرِيْمًا﴾ بەراسى پىلاننى مەن تۆكەم و نەھىرە (لە بەرائىدەر پىلاننى ئەوئەد)
﴿أَلَمْ تَرَ أَنزَلْنَا نَارًا﴾ ئاخىر تۆلە پى پرواىيان داۋاي كرى (ى كۆششى پىئەمبەرئىتى) پىل لى دەكەيت
﴿فَهَرَّجَتْ مَرْجَمًا﴾ ئەوائىش لە بزارەتنى قەرردارى گران مارى ﴿أَلَمْ تَرَ عَصَايَ﴾ پاروۋپەرەي
خەيىيان لەلايە ﴿فَهَرَّجَتْ مَرْجَمًا﴾ وە ئەوان لەبەرى دەمۋوسەدە ﴿وَأَمَّا عَمَّا﴾ (لەي مەرحەمەد
﴿يَوْمَ﴾) دىن مەخوف سىگرە و چاۋەرۋانى ئەرمانى بەرۋەردگار تەكە ﴿وَأَلَمْ تَرَ كَيْفَ جَعَلْنَا لَكَ﴾
ھاۋىرى مەھەنگە كە مەبە (كە پوسى پىئەمبەرە عليە السلام) ﴿بِئِنَّ كَرِيْمًا﴾ كاتىك كە
پانىگى (خوداى) كىرد ئەمۋوۋپەرە بوۋ (لە پىس مرواىى گەلە كەي) ﴿وَأَلَمْ تَرَ كَيْفَ جَعَلْنَا لَكَ﴾
تەگەر مېھەرەبىيەك لەلايەن بەرۋەردگار بەرۋە فرىساي تەكە و تاپە ﴿بِئِنَّ كَرِيْمًا﴾ مەرى دەدەر بە
دەشنىكى پروتەن وە ئەمۋەدەسار دەبوۋ ﴿وَأَمَّا عَمَّا﴾ تەمبە بەرۋەردگارى ھەلى بزار دەو
﴿وَأَمَّا عَمَّا﴾ وە كىردى (بە بەكىك) لە چاكە كاران ﴿بِئِنَّ كَرِيْمًا﴾ بەراسى
مىك بوۋ پى پروكان ﴿بِئِنَّ كَرِيْمًا﴾ ھەلت خەلىكىش بەچار (ى پىس) يان ﴿بِئِنَّ كَرِيْمًا﴾
لە كاتىك كە قورئان دەپىش ﴿وَأَمَّا عَمَّا﴾ وە دەپان ووت بەراسى لەم (پىئەمبەرە) شىپە
﴿وَأَمَّا عَمَّا﴾ لە كاتىك كە نەم قورئانە ھەر ناموزگارى پىس بو ھەمۋو جىھانىيان ﴿

﴿وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَدِيرٍ﴾ و ده‌خواردمی (بیخوات) جگه‌له کیم ورو و حاوی جهسته‌ی دورم‌خیه کار بهی ﴿لَا أَكَلُ إِلَّا مِنْ غَدِيرٍ﴾ که (کهس) تابخوات گوناهااران به‌یئت ﴿لَا أَكَلُ إِلَّا مِنْ غَدِيرٍ﴾ جا سویتند بهو شت بهی که ده‌یان بیس ﴿وَلَا تَجِرُونَ﴾ و ده‌ووش که نایان بیس ﴿لَا أَكَلُ إِلَّا مِنْ غَدِيرٍ﴾ بنگومان نهم قورئانه دهر سوووده‌ی رده‌انه کراونکی به‌پرسو گهورمه (له حواره بونان دیس) ﴿وَلَا تَجِرُونَ﴾ شایر ﴿وَلَا تَجِرُونَ﴾ قسه‌ی شایر می به ﴿وَلَا تَجِرُونَ﴾ رور کهم سپروا ده‌هیش (به قورئان) ﴿وَلَا تَجِرُونَ﴾ و ده‌نسه‌ی فالچی و ریوانیش می به ﴿وَلَا تَجِرُونَ﴾ رور کهم بیس ده‌که‌مه‌وه ﴿وَلَا تَجِرُونَ﴾ (نهم قورئانه) میراوده‌ته خودرم‌وه له پهر و ردگاری جیه‌پانه‌وه ﴿وَلَا تَجِرُونَ﴾ عیبه‌نفس لاقوین له گهر (موحه‌ممه‌د ﷺ) به‌دم نیمه‌وه هه‌مدی (وونه‌ی) هه‌له‌سه‌ته به ﴿وَلَا تَجِرُونَ﴾ ینده‌نیمین ﴿وَلَا تَجِرُونَ﴾ نیمه‌وه ده‌سته‌ی خومان توله‌مان لئ ده‌سه‌ند ﴿وَلَا تَجِرُونَ﴾ له پدشان ره‌گی دلیمان ده‌یری ﴿وَلَا تَجِرُونَ﴾ و ده‌بنگومان نهم قورئانه ناموز گاری و به‌ده‌نیمه‌وه پد پد پد کاران و له حواتر مدین ﴿وَلَا تَجِرُونَ﴾ و ده‌بنگومان نیمه‌وه ده‌رانیش که هه‌ندیکتان قورئان به‌درو ده‌رانیش ﴿وَلَا تَجِرُونَ﴾ و ده‌بنگومان نهم قورئانه هوی پدشیمانی بی بر وایانه ﴿وَلَا تَجِرُونَ﴾ و ده‌بنگومان نهم قورئان راست و درووست و دلپا به‌خسه ﴿وَلَا تَجِرُونَ﴾ که‌وانه (له‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) نوش هه‌میشه بادی پدرو و ردگاری گهورمی خوت بکه ﴿وَلَا تَجِرُونَ﴾

سوره‌ی (معارج)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خرای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿سَأَلَ سَائِلٌ بِقُدْرٍ﴾ دواکارنك داوای سر به‌کی (خواهی) کرد که (نهم سر به) ههر دور ده‌دات ﴿لَا تُسْأَلُ عَنْ شَيْءٍ﴾ سوین بر وایان می به هیچ پال پیو مه‌ریك (که بیان بار بریت) ﴿سَأَلَ سَائِلٌ بِقُدْرٍ﴾ له (سرای) خوای خاوه‌ن پله‌و پامه‌ی رور مهرر ﴿سَأَلَ سَائِلٌ بِقُدْرٍ﴾ فریشته و جبریل سهر ده‌که‌ور بولای خوا ﴿سَأَلَ سَائِلٌ بِقُدْرٍ﴾ حسیب لک سهر له رور بیکه که نه‌ندازه‌که‌ی به‌بجا هه‌راو ساله ﴿سَأَلَ سَائِلٌ بِقُدْرٍ﴾ که‌واوو خوت دانگره (نهم موحه‌ممه‌د ﷺ) به‌خوزاگر نیکمی چاک و جوان ﴿سَأَلَ سَائِلٌ بِقُدْرٍ﴾ به‌پرسو به‌پد به‌پرسو شوی بر وایانه له‌رو روزه به‌دور ده‌بیس ﴿وَرَبِّهِ قَرِيبٌ﴾ نیته‌ش رور به‌نیکمی ده‌بیس ﴿وَرَبِّهِ قَرِيبٌ﴾ نهم روزه‌ی که لاسمان وه‌ک می تواده (یان حله‌ی ره‌یتی) لئ دی ﴿وَرَبِّهِ قَرِيبٌ﴾ کتوه کانیش وه‌ک خوری شیکراوه‌یان لئ دی ﴿وَرَبِّهِ قَرِيبٌ﴾ و ده‌هیچ که‌سینک باهر سیتوه له هیچ که‌سینکی خوشه‌ویستی خوئی ﴿وَرَبِّهِ قَرِيبٌ﴾

﴿يَصْرُفُ عَنْهُمْ﴾ که پېشانی په کسري دندونې ﴿يَوْمَ يُخْرِجُ﴾ باوانار شادوت د خوارې ﴿يُؤْتِيهِمْ مِنْ غَدِيرٍ﴾
 ﴿يَوْمَ﴾ که (قورباني) بډايه له بري پرگار مووی خوی له سرای نهو پروژۀ ﴿سَيِّدٍ﴾ نه کورۀ کانی ﴿يَوْمَ﴾
 ﴿وَصَحْبِهِ مَوْجِبُهُ﴾ سوز و نه براکانی ﴿وَصَحْبِهِ مَوْجِبُهُ﴾ نه هوزۀ که شپوړه که په بیان ددها ﴿يَوْمَ﴾
 ﴿وَصَحْبِهِ مَوْجِبُهُ﴾ وه نه هرچی کهس له سره رموی په (همموی بډايه و) له پشش هر
 خوی پر گاري سی ﴿يَوْمَ﴾ نه خیر (وامی به) به راستی ناگري دوزح نه بلیسه به ﴿يَوْمَ﴾
 ﴿وَصَحْبِهِ مَوْجِبُهُ﴾ دامالپه ری پشی سره ﴿يَوْمَ﴾ نهو ناگړه مانگی که سبک ده کات که
 پشی ه لکړ دی له خودو رووی و مر گیرایی ﴿وَصَحْبِهِ مَوْجِبُهُ﴾ وه سامانی کو کر دپت و و هلی گرنی
 ﴿يَوْمَ﴾ یس مین هوزۀ بېگو مان نادمی دروست کراوه به چارو چو کیکی ته بگه تېکه ﴿يَوْمَ﴾
 ﴿وَصَحْبِهِ مَوْجِبُهُ﴾ که ماخوشی به کی توش بی هاوارو ماله دهست بی ده کات ﴿يَوْمَ﴾
 سامانیش رووی تن پکات نهی گریتموه (له خه لکی) ﴿يَوْمَ﴾ جگه نویز گران به بیت
 ﴿يَوْمَ﴾ تیر غری صلاهۀ پشورۀ نهوانه که به دهوان له سره نویز کابیان ﴿يَوْمَ﴾
 نهوانه که به شینکی دپری کراو له دارایاندا هیه ﴿يَوْمَ﴾
 وی به وای دواوه کور ﴿يَوْمَ﴾ وه نهوانه که باوهریان به پوزی پداشت هیه ﴿يَوْمَ﴾
 ﴿يَوْمَ﴾ هر مین عذاب ربهه سببورۀ وه نهوانه که له سرای بهرو مردگاری خویان دترسی ﴿يَوْمَ﴾
 ربهه عذابورۀ چو که به راستی سرای بهرو مردگاری نهوان کهس لی ی دلپ به ﴿يَوْمَ﴾
 بفرؤجهه حظورۀ وه نهوانه که ناگاداری داویس خویان ده کور ﴿يَوْمَ﴾
 خویان به بیت ﴿يَوْمَ﴾ یا که میره کبک که بووی نه خواو بیان ﴿يَوْمَ﴾
 نهوانه لومه کراو سی ﴿يَوْمَ﴾ نهو مجا هر که سبک دواي شتی تر مکه وی ﴿يَوْمَ﴾
 اندونۀ نهو که سانه نهوانن که دهست در مکه ورۀ ﴿يَوْمَ﴾
 چاو دپری سپاردهو به یمانی خویان ده کور ﴿يَوْمَ﴾
 به نهو وی ددهن ﴿يَوْمَ﴾
 ﴿يَوْمَ﴾ نهوانه (که یاس کران) ریر ده گیرین له باخاتی بهه شندا ﴿يَوْمَ﴾
 مهتصین دوی چی یانه نهو بی بر وایانه (که تو دهر نه که ویت نهی مو حه صمد) ﴿يَوْمَ﴾
 ﴿يَوْمَ﴾ له لای راست و چه تپتوه دهسته دهسته دهس ﴿يَوْمَ﴾
 تاب همو و به کبک لهوان به ته مایه ﴿يَوْمَ﴾
 ﴿يَوْمَ﴾ راسی به (وهک به تمامان) به راستی نیمه درو مستعان کردوون له وای که
 دهبران ﴿يَوْمَ﴾
 ﴿يَوْمَ﴾ بېگو مان نیمه به دهسه لانیس ﴿يَوْمَ﴾

﴿عَلَىٰ أَنشُرٍ مَّهْمَةٍ﴾ له سدر نه وې که بیانگوری و یا شتر له وان بهیښ ﴿وَمِنْ غُلٍّ مَّشْبُورٍ﴾
 وه که س له دهمتمان دهر باچی ﴿مَدْرُهُمْ حَوْضٌ وَبَيْتُهُمْ﴾ نمعحا واریان لی بهته، مانه بیاهری
 و قسه ی هیچ و بسورج و گالنه ی خویاندا رو بچس ﴿حَتَّىٰ يَنْتَوِيَوْمَهُمُ الَّذِي بَعْدَ رُبِّهِ﴾ تا دوو چاری ته
 روژده ی حویسان دمس که به لیبیان پی دراوه ﴿يَوْمَ يَخْرُجُ مِنَ الْأَجْدَابِ سَرًّا﴾ نه و روژده ی که به په ده
 له گوړه کانیاں دپه دهر وه ﴿كَانَ فِيهَا نَصَبٌ يَوْمَ تُصْرَفُ﴾ ده که نه وې که بو لای ته کانیاں بر سکن ﴿وَلَا
 حَشَّةَ أُنْصَرَفُ﴾ چاویان شورو (سدر سهره و ژیره) ﴿تَرْتَدُّ إِلَيْهِ﴾ ریسوایی و شهره راری دپس
 ده گری ﴿رَبِّكَ يُنَادِيكَ نَادٍ يَخُوفُونَ﴾ نه مه نه و روژمه که له وروپیش به لیبیان پی دراوو ﴿وَلَا

سورق (نوح)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشده ی مېهره بان

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا وَآلَهُ﴾ بنگومان نیمه بو و حمان سار دبو لای هوره که ی ﴿أَن يَدْعُ النَّاسَ﴾ (وه پیمان
 ورت) که هوره که ت بیدر که روه و بیانتر سېته ﴿مِنْ قَبْلِ أَن يَبْلُغَ عِدَّتَ ثَمَرِهِ﴾ پیش نه وې که سرای
 سه ختیاں تروش پیس ﴿وَلَا يَتَّبِعُهُ فِي الْكُفْرِ أَهْلًا﴾ (نوح) وونی نه ی گلی خوم به راستی مس
 (په ده ورو) تر سپنه ریگی ناشکرام بو نیوه ﴿أَن يَدْعُوهُ﴾ که هدر خواپه رستن ﴿وَأَعُوذُ وَأُطِيقُونَ﴾
 و لی ی بتر مس وه دهر مانپه رداری مس بگن ﴿يَتَذَكَّرُ أَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ آيَاتُ الْكَوْنِ﴾ تا خوا له گوړه که کائن
 خوش پیس ﴿وَلَا يَزَالُ فِي سَفَرٍ﴾ وه (به ریدووی) ده تان هیلپته وه تا کانی دیاری کراوی مردتن
 ﴿وَلَا يَزَالُ فِي سَفَرٍ﴾ بنگومان کانی سرای خوا که هات دو مانکه وی ﴿وَلَا يَزَالُ فِي سَفَرٍ﴾ ته گهر
 بشتر انیاپه ﴿وَلَا يَزَالُ فِي سَفَرٍ﴾ وونی نه ی پمرو دگارم مس که له که ی خوم مس
 (به په بهانی) بانگ کرده به شه وو به روژ ﴿وَلَا يَزَالُ فِي سَفَرٍ﴾ وه تا بانگم ده کردن نه وان روژ تر
 دوو له که و ته وه لیم و ده که هاتس ﴿وَلَا يَزَالُ فِي سَفَرٍ﴾ وه بنگومان مس هدر کات بانگم
 ده کردن (نور و هیان) ماییان خوش بیست ﴿وَلَا يَزَالُ فِي سَفَرٍ﴾ نه وان په ده که کانیاں ده کرد
 به گوچکه باندا ﴿وَلَا يَزَالُ فِي سَفَرٍ﴾ وه پوشاکه کانیاں ده ده به سهر و چاویاندا ﴿وَلَا يَزَالُ فِي سَفَرٍ﴾
 آشکار ﴿وَلَا يَزَالُ فِي سَفَرٍ﴾ وه بهر ده و م دمیروون له پی بیاهری دا، وه سهر که شیان ده کرد چو سهر که شیهه ﴿وَلَا يَزَالُ فِي سَفَرٍ﴾
 ﴿وَلَا يَزَالُ فِي سَفَرٍ﴾ له باشان به ناشکرا بانگم کردن ﴿وَلَا يَزَالُ فِي سَفَرٍ﴾ نمعحا (ده میث) بوم
 ناشکر ده کردن ﴿وَلَا يَزَالُ فِي سَفَرٍ﴾ بوم په بهان ده کردن به په بهان کردیگی نه و او ﴿وَلَا يَزَالُ فِي سَفَرٍ﴾
 ﴿وَلَا يَزَالُ فِي سَفَرٍ﴾ نه و ما پیس وونتن داوای لی خوش بیوون بگن له پمرو دگارندن
 ﴿وَلَا يَزَالُ فِي سَفَرٍ﴾ پمرو دگارنان روړ لی خوش بووه ﴿وَلَا يَزَالُ فِي سَفَرٍ﴾

﴿يُرْسِلُ سَمَاءً عَلَيْهِمْ ذُرُوءًا غَافِقَةً﴾ (نه مجا گهر واکه) نارانی خوږم و ليرمه نای بو ده نارنی ﴿وَعِيدًا﴾
 پاتړی ویر ﴿وَهُوَ سَامٌ وَكَوْرِي رُورَنانِ بَنِي دَمَه خُشْي﴾ (وختل کحسب) وه باج و ماخانی رورن
 بَنِي دَمَهات ﴿وَيَجْعَلُ لَكَ نَهْرًا﴾ وه جوگه ناوی رورنانه دمانی ﴿وَلَا تَزْجُرْهُ دَمَهات﴾ له ده
 چیتانه پاتړسی له شکو و گهره یی خوا ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ له کانیکدا که دروستی کردوون
 مه چمه قوابعث ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ نایا نایس که خوا چون جهوت
 ناسمانی دروست کردووه بهوم له سهر بهوم ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ وه مانگی گنپراوه له
 ماو پندابه پرویاک ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ وه پرویشی گنپراوه به چرا ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾
 وه خوا لیردی پرواندووه له رهی به پرواندن ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ له پاشان دتس پاته وه رهی
 ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ وه دهرتان ده هینکه وه (لی ی) به دهرهیان ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ خو رهی
 بزو راخستوون ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ تا هاتو چو بکمن به رینگه کراوه کانیدا ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾
 بهر عصفی ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ نهی بهر و دگارم بیگومان که له کدم یی همره تیان کردم ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾
 بهر و ویده ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ وه شویس که سانی که ولس که مال و مدالی قارانچی یی به گه پاندوه ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾
 بهی ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ وه پیلان و خرو و فیل رور گهره یی کرد ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ وه
 ورفیان ده ست هه به گرن له بت و خواگانان ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ وه ده ست
 هه به گرن به (پهرستی) وه د سواع و به غوث و به غوث و بهر (نه مانه کومه له پیاو چاکیت بوون،
 جا کانتیک مرص، شه بیان هات رونی به شویسکه و نوانیان که چمه پدیکه رنکیان بو بت شس ناوه کو
 هه همیشه نه بهر چاوانان س، جا پاش ماو بهک که به سهر چو و شه بتان هات به خه لکی ووت له و ته
 په بکه وانه بهرستی، چو بکه ماو پیراتان نهو په بکه راندهیان بهرستوه، شه شس له سهر پیداری نهون
 یی) ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ وه بهرستی نه وانه زور (خه لک) پان گو مرا کرد ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾
 (خواپه) له م ستم کاراته له گو مرا یی زیاتر هچیی تریان بو روو مه که ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ به هوی
 گو ما هه کابانه وه بهر و یان خکیران ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ نه محاحرانه ناگره وه ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾
 لیر به حکه له خوا هچ بهر مه تی دهرنکیان ده ست به کهوت ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾
 بهر موی نهی بهر و دگارم به پیله له سهر رهی ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ هچ که سیک له یی پرویان ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾
 ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ (چو بکه) بیگومان نه گهر تو واریان لی بهیتیت، به دده کانی تو گو مرا ده کن
 ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ وه هه مدالی تا واری سوباس به که ده خه ده وه ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾
 ولسی ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ نهی بهر و دگارم خوش به له خوم و باو کم و دایکم ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ وه له
 که سه که دپته مالم به پرواداری بهوه ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ وه له هه مو پیاوان و زبانی نیماندار
 ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ وه بهشی ستمکاران زیاد مه که تیا چوون و له ناو چوون بهی ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾

سوره‌ی (الح)

بسم الله الرحمن الرحیم به نای خوی به حشده‌ی میهریان

﴿قُلْ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ﴾ (ای منورچه‌ممه‌دیده) بلی بیگام یو کمر ﴿تَنْتَسِعُ بِرَّیْسِی﴾ که بیگومان چه‌د که سینک له جو که گوئیان گرت (له قورقان خویده‌موم) ﴿قَدْ يٰۤاٰمَنُوْا اَنْ تَكُوْنُ﴾ نه‌محا ووبیان به‌راستی نیمه قورقانیکی مهر سور هتیرمان بیست ﴿بِهْمَكُوْنُ تَرْتَهْ﴾ رینمویسی ده‌کات بو پرنگای راست ﴿وَسَيَكُوْنُ﴾ نیمه‌ش باوهرمان پین کرد ﴿وَلَنْ تَكُوْنُ تَرْتَهْ﴾ وه هدرگیر که‌س ماکه‌پس نه‌هاوهرشی به‌روهردگارمان ﴿وَلَنْ تَكُوْنُ تَرْتَهْ﴾ وه به‌راستی بلنده‌گه‌وره‌پس به‌روهردگارمان به‌شش ماشایسته ﴿وَلَنْ تَكُوْنُ تَرْتَهْ﴾ هیچ هاوسه‌رو مدالیکی یو حوی دنه‌هاوه ﴿وَلَنْ تَكُوْنُ تَرْتَهْ﴾ بیگومان گیل وه‌فامه‌که‌مان دروی ماله‌باری هه‌لده‌به‌ست دهر باره‌ی خوا ﴿وَلَنْ تَكُوْنُ تَرْتَهْ﴾ وه نیمه‌پیمان وایو که ناده‌پس و جو که هدرگیر درو ماکه‌ن دهر باره‌ی خوا ﴿وَلَنْ تَكُوْنُ تَرْتَهْ﴾ به‌راستی بیوانیک له ناده‌پس ﴿وَلَنْ تَكُوْنُ تَرْتَهْ﴾ به‌دایس دهر برده به‌ر بیوانیک له جو که (که بیان پاریرن) ﴿وَلَنْ تَكُوْنُ تَرْتَهْ﴾ که‌چی رور تر مامد ووبیان ده‌کردن ﴿وَلَنْ تَكُوْنُ تَرْتَهْ﴾ وه ناده‌پس گومانیاں بردووه ﴿وَلَنْ تَكُوْنُ تَرْتَهْ﴾ هدر وه‌ک نیوه قدی جو که گومانان بردووه ﴿وَلَنْ تَكُوْنُ تَرْتَهْ﴾ که نیشر خوا هیچ پیهمه‌ریک نابیری ﴿وَلَنْ تَكُوْنُ تَرْتَهْ﴾ جو که‌کان ووتیان نیمه ده‌گه‌پس به‌شویس ده‌گ و پاسی ناسماندا ﴿وَلَنْ تَكُوْنُ تَرْتَهْ﴾ که‌چی دیپمان پر کر او له پاسه‌وانی به‌هیر و نیری نه‌ستیر و‌کان ﴿وَلَنْ تَكُوْنُ تَرْتَهْ﴾ وه بیگومان نیمه جاران دده‌پیشش له چه‌مد شویپک له ناسمان بو گوی گرمس ﴿وَلَنْ تَكُوْنُ تَرْتَهْ﴾ به‌لام هدر که‌سینک له نیستا به‌دواوه گوی یگری ﴿وَلَنْ تَكُوْنُ تَرْتَهْ﴾ تیرنکی نه‌ستیر و‌پس له بوسدی دپه ﴿وَلَنْ تَكُوْنُ تَرْتَهْ﴾ وه به‌راستی نارانیس لایا خرابی وستر او یو نه‌وانه‌ی که له مهر ره‌پس ﴿وَلَنْ تَكُوْنُ تَرْتَهْ﴾ یان به‌روهردگاریان رینمویسی وستر و‌پس ﴿وَلَنْ تَكُوْنُ تَرْتَهْ﴾ وه بیگومان نیمه هه‌دیکمان چاکیس ﴿وَلَنْ تَكُوْنُ تَرْتَهْ﴾ وه هه‌دیکمان له وه که‌متر ﴿وَلَنْ تَكُوْنُ تَرْتَهْ﴾ نیمه جدران خاوه‌سی ریساری رور بوویس ﴿وَلَنْ تَكُوْنُ تَرْتَهْ﴾ وه نیمه دلایا بوویس که هدرگیر ماتوانیس له ده‌ستی خوا دهرچین له رموی دا ﴿وَلَنْ تَكُوْنُ تَرْتَهْ﴾ وه به‌هملها‌نیش له ده‌ستی خوا پررگار ماییس ﴿وَلَنْ تَكُوْنُ تَرْتَهْ﴾ به‌راستی نیمه کاتی رینمویسی (قورقان) مان بیست باوهرمان پین ها ﴿وَلَنْ تَكُوْنُ تَرْتَهْ﴾ نه‌محا هدر که‌سینک یروای هتا نه‌به‌روهردگاری حوی نیشر مانرسی ﴿وَلَنْ تَكُوْنُ تَرْتَهْ﴾ ته‌له‌که‌پس (پاداشت) و نه‌له‌رووی (توله) ﴿وَلَنْ تَكُوْنُ تَرْتَهْ﴾

﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾ و ه بنگومان نیمه همدینکمان موسولمانی و همدینکمان سته مکار
 ﴿فَمِنْ أُنثَاهِ﴾ نمحا نهوانی موسولمان برون ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾ نهوه نهوانه ریگی راسپ
 دوریوه نهوه ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾ نهلام نهوانی نه رنگای راست لایسداوه (سته مکاره کن)
 ﴿فَمِنْ أُنثَاهِ﴾ نهجه سوونه می دورج ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾ (نمحا خوی
 گهره دهه مویست) نه گهر نهوان (سورنی و جوکه) بهر دوام بوو بابه لهسه ریگی راست
 ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾ نهوی رورمان پی نهوشپس (بیمه تی رورمان دهانی) ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾ نهتا
 ناقبر که پنهوه تپید ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾ وه همر که سینت برو و هر گیری نه یادی بهر ور دگاری
 خوی ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾ دهجانه باو سرای دژاوهوه ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾ بیگومان مر که وه کن
 بو بهر ستنی خودان به ته به جگه له کهو که سی می نیدا به بهر سریت ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾ که واته
 له گهن خوادا هوار له که سی تر مه کن ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾ وه به مدهی خوا (مرحه مده
 ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾ کانپ که همت له خوا پاپرته وه (وی بهر ستنی) ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾ (پن برو کانی مه کنه)
 مریت سوو دمان به سه ریدا ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾ بلی دلیاس من همر خوی خوم ده بهر ستم
 ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾ وه کهس ماکم به هاو بهشی ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾ بلی بهر ستنی من
 به ریان و بهر ستمو بی لبوم به دهست می به ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾ بلی بیگومان که سینت
 به که من بهریری نه (سرای) خوا ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾ وه بیجگه لهو پن که به ک شک مانم ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾
 ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾ (وه هیچم به دهست می به) راگه باندن نه می له خواره و گه باندن به دمانی نه
 نه بی ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾ وه همر که سی بی نه رمانی خوا و پیغه بهری بکات ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾ نهوه
 بیگومان ناگری دورخ نهوه ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾ نهید ده منیته وه نه هه می بی ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾
 نا به چاری خویان ده بیس نهو سرایانی که به لیتیان پی دراوه ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾
 نه مچا نه و کاته ده ران، که کی یار مدنی دهی که مته و ژماره ی که مه ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾ بلی من
 مارانم ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾ ناخو می که نهو روزی دوا بیی که به لستان پی دراوه ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾
 یان بهر ور دگرم ماوه به کی دوری سو داناوه ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾ همر خوابه رانا به بهیتیه کن
 ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾ وه کهس ناگادار ماکات به سهر بهیتی خویدا ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾
 مه گهر پیغه مریکی که لی راری بی ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾ نهید ده منیته وه نه هه می بی ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾
 له بهر ده می و پشته وه باسه وان (له فرشته) دهیرت ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾ ناخو می که نهو روزی دوا بیی که به لستان پی دراوه ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾
 به می خوی خویان گه باندووه ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾ وه خوا ناگادار به مدهی که لایانه ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾
 کن خوی و غدا ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾ وه همر و شتی (له سرمان) ژماره دووه به همر ماران ﴿وَأَنفِثَ نَفْثًا مِّنَ الْقَبْرِ﴾

سورمن

﴿سوره‌ی نه‌موی قورق﴾ به‌ناوی خوای به‌خشیدی می‌هره‌بان

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه‌ی نه‌و که‌س‌ی که‌ خوت داپوشی‌ووه ﴿وَرَقِیْ لَا قِلَّ﴾ شده‌هسته (شده‌و بوژ
 مکه) مه‌گر که‌مکی به‌بیت ﴿بَصْعَهْ وَنَضْرِبْهُ سِیْلًا﴾ بی‌وی یا که‌می له‌ بی‌وی که‌م بکه‌ره‌وه ﴿وَأُورِدْ عَلَیْهِ﴾ با که‌من بی‌ی ریاد بکه ﴿وَرَقِیْ نَحْرُیْ رِیْلًا﴾ له‌مه‌رخو قورق‌ان به‌حویسه‌ره‌وه و (به‌ریت
 وپنکی) ده‌وری بکه‌ره‌وه ﴿بِإِسْنِیْ عِیْثٍ وَلاَ قِلَّ﴾ ینگومان ئیمه‌ له‌مه‌ولا بی‌وت ده‌یرسه
 خواره‌وه گونشاری (قورق‌ان) ی قورس و گران ﴿وَرَبَّیْشَہْ کَیْلًا﴾ به‌راسنی هه‌ستانی شه‌ر
 دوا‌ی خه‌و (بی‌خوا به‌رستی) ﴿وَبِیْ سِدْرٍ﴾ قورستره‌و گرانتیه‌ له‌ پروی کرداره‌وه (له‌ می‌ روز
 و به‌هرتره‌ بو‌د) ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ دروستره‌ له‌ پروی ووتنه‌وه ﴿وَبِیْ سِدْرٍ﴾ به‌رستی
 نوله‌ پروژد له‌ هاتوو چو کردیکی رو‌ر دایت ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ همیشه‌ یادی به‌رو‌ر دگرت مکه
 ﴿وَسِیْلًا﴾ وه‌ خوت به‌ کلا که‌ره‌وه به‌ یه‌ کلایی کردمه‌و به‌کی ته‌وو ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾
 نه‌و خوای روز‌ه‌لات و روز‌تاوایه ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ هیچ‌ به‌رستر او‌یکی به‌راسنی می‌ به‌ ته‌با نه‌و به‌ی
 ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ که‌و سوو یکه‌ به‌ پارتر مر و پشتریانی خوت ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ دس به‌ خوت‌دا
 بگره‌ به‌سدر نه‌و قسانه‌ی که‌ ده‌یلیس ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ وه‌ واریان لی به‌تسو لیبان گه‌ری به‌ وار
 لیه‌تالیکی جوان ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ وه‌ که‌مینک موله‌نیان مده‌ ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ ینگومان لای
 ئیمه‌ هه‌به‌ کزت و زنجیری قورس و گران ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ وه‌ ناگری هه‌ل گیر مساو ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾
 وه‌ خواردس گه‌رو گیر ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ هه‌روه‌ها سرای پر له‌ داج و ده‌رد ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾
 له‌ روزیکد که‌ ره‌وی و چپ‌کان دینه‌ له‌ روزه‌ ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ وه‌ کیوه‌ کان ده‌یس به‌ گردولکه
 له‌ لمی هه‌ل‌ر‌او ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ ینگومان ئیمه‌ به‌رینکمان سو‌م‌اردن که‌
 شایه‌ ته‌ به‌ سهرتان ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ هه‌روه‌ک پی‌مه‌به‌رینکمان مارد بولای میر‌ه‌وون ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾
 ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ نه‌م‌ج فیر‌ه‌وون سهر‌پیچی نه‌و پی‌مه‌سهر‌ی کرد ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾
 نوله‌‌ان لی سبه‌د به‌ توله‌ سبه‌دینکی سه‌خت ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ جاته‌ گه‌ری می‌روایی
 بکه‌ن چوون خوندن ده‌پایرون ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ له‌ روزیکدا که‌ (به‌ ترس و س‌می‌ خوی)
 س‌د‌ل‌ان پیر‌ ده‌کات ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ ئاسمان له‌ت دعبی به‌هوی (س‌د‌ختی) نه‌و روز‌وه
 ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ به‌لیتی حوا‌دینه‌ دی ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ به‌راسنی شه‌م ئایه‌تانه‌ی پیش‌وو به‌د
 و ناموز‌گاریس ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ نه‌م‌عا هه‌ر که‌س‌ینک که‌ به‌هوی ری‌گا ده‌گری بولای
 به‌رو‌ر دگاری ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بيگومان په رومړه گاري تو ده راني (آهي موجه محمد ﷺ) که تو همل ده سیت (موشه و مویز کرښ) شتک که متر ﴿مِنْ شَيْءٍ يَخِيفُ أَوْ يُذِلُّ﴾ نه دوویدش له سی نه شی شه و موی یی یس سی به کی ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه ده سته به ک له واته ی که له گه تان ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه خوا نه داری شه و پروژ داری ده کات ﴿سِرًّا لِّخَفْوَةٍ﴾ (حوا) رانی که نبوه مانتوانس نه داری شه و مویز را بگر ﴿وَمَا يَفْعَلُ﴾ له به نه وه لیکن خوش بوو ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ﴾ ده ی نه وه ده ی بزان ده لوی و ناسانه لاتان قور نان به خوین و ده وری بکمه وه ﴿سِرًّا لِّخَفْوَةٍ﴾ (خو) ده رین که له به لا که ساینکن به خوش دهیت ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه که ساینکی تر مان ده وون به به ر ده وید ﴿يَسْمَعُ مِنْ شَيْءٍ﴾ به شوین و زوی و نیعه تنی خوا دا ده گریس ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه که ساینکی تر مان ده جه بگی له پیکای خوا دا ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ﴾ نه محبا به خوین وه له قور نان نه وه ده ی که بزان ده لوی و لاتان ناسانه ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه مویز بکن و ده کات بدن ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه قدر بدن به خوا به قورینکی چاک (مه به ست نه وه به خیر و خیرت و سه ده قه بکن له پنی خو دا) ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ﴾ هر چا که به ک پیش یخن یو خوتان ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ﴾ لای خوا ده ستان ده که وینه وه ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ﴾ نه ویشی لای خو به چاکتو و گوره تره له رووی پا داشته وه ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه داوی لی خوش بوون بکن له خوا ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ﴾ بهم استی خوا به خوشو به کی مېهر مانه ﴿

سورق (المرمل)

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به ماوی خوا ی به خشنده ی مېهر مان

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه و که به ی که خوت پیچا و نه وه ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ﴾ به ست (خدا کی) بیدر که ر وه ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه په رومړه د گارت به گوره بگره ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه به شاکت به پاک را بگره ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ﴾ به ر ده ووم به له وار هینان له ست په رمنی و گوماه ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه شت مه به حظه و به وری برانیت ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه به ر په رومړه د گارت خوت را بگره ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ﴾ هر کاتیک که مو کرا به که رمادا ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ﴾ نه و روژه روژینکی سه خت و گرانه ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ﴾ به به ر کامران سووک و ناسان نی به ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ﴾ به ر و ر حلف و جده واره له من و نه و که به یه که درو ستم کر دو وه به ته بها ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه دارابی رو و ر ده به دم پی دا وه ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه کو رانی ناماده و به ده ست ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه هوی زیانم بو را خسته و به چو را خسته شتک ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ﴾ به دوا ی نه مانه ش هینا به ته به ریتری به منی ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ﴾ کلانه کان لایا عید به به (چا وروان به منی) به راستی نه و ده رباری نایهت و بیشانه کانی لیمه بی او وریکی که له به قه ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ﴾ بهم رو واته سرای سه حنی پی ده جه زم ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ﴾ به نه فکر و نه ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ﴾ (چونکه) بیری کر ده وه و هلی سمگانده (قه که ی خوی) ﴿

﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ ههكه به كوشت چن چوڼی ههكه سښكاند ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ دووباره به كوشت
چن چوڼی لښكناوه تهره ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ له پاشان تهماشايه كي كرد ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ نه وسا
مارچه وانس گرزو بروی ترش كرد ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ تهمعانه فیرنكه وه پشنی ههكه كرد ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾
﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ جاورونی تهم قورنانه هیچی تر می به جادووړهكه بهی كه وه رگیر وه
﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ تهم قورنانه همر گوفتاری مروفه ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ (نه په كدم هالاو) پښت پدش ده كانه وه
ده به به دوره خه وه ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ تو چو وړانیت كه دوره چی به ؟ ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ (نه په كدم هالاو) پښت پدش ده كانه وه
وډه پیرزیس ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ موره فرشته نومتان به سهریه وه ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ (نه په كدم هالاو) پښت پدش ده كانه وه
ههكه فرشته مان كړد وه به كار نه ده ستی دوره چی به ؟ ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ (نه په كدم هالاو) پښت پدش ده كانه وه
فرشته مان به گير او نه گير بو تاتی كړد وه به نه واته یی باوړن ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ (نه په كدم هالاو) پښت پدش ده كانه وه
نه نه وانه یی كښیيان پید او نه دلپاس ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ وه سرو اداره كان پروا كیې ریا د بكت
﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ وه هیچیان دوو دل بهی نه واته یی كښیيان پید او نه ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ (نه په كدم هالاو) پښت پدش ده كانه وه
﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ وه نابلیس نه وانه یی كه به خوشی (ناباکیس) یان له دلايه ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ (نه په كدم هالاو) پښت پدش ده كانه وه
وه یی پروا كان ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ خوا چی میدهسته بهم زماره په كه له همر پید او نه كه مدهل و په
﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ نه به و جوړه خواندو كه سه یی كه به یوی گومرای ده كات ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ (نه په كدم هالاو) پښت پدش ده كانه وه
كه سه یی كه به یوی پری نموونی ده كات ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ وه كهس زماره یی له شكر و سهر یارانی
په روره د گاری نو بار بیت جكه خوی به بیت ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ وه تهم تابه تانه ههكه نامور گاری
و په بدن بو نادمی ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ به (وانی به) سوید به مانگ ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ وه سویند به شعر
كه پشت ههكه ده كات و ده روا ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ وه سویند به بهر به بیان كه پروو ده پیکه وه ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾
﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ یی گومان سه قمر (دوره چی) په كيكه نه شته ساسا كه گه وړه كان ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ (نه په كدم هالاو) پښت پدش ده كانه وه
تر سینه به بؤ ههكه خه لكی ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ بو نه و كه سته تان كه ده یوی ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ (نه په كدم هالاو) پښت پدش ده كانه وه
نكه ریت (له چا كه دا) یاد او كه وی ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ ههكه كه سته تان كه ده یوی ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ (نه په كدم هالاو) پښت پدش ده كانه وه
خوبه تی ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ جكه هاو، لانی دهستی راست (چا كه كاران) به بیت ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ (نه په كدم هالاو) پښت پدش ده كانه وه
كه له باحانی به هه شته پر سیار له به كتری ده كهن ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ له (حالی) نه وای باران ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾
﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ ههكه به به هشی به كان و هلام نه داته وه كه دیو و مان و پیمان و و تورو) چی فیو یی
خستو و نه دوره خه وه ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ تهم وایش و نید نیمه له بوړ گهران به وویس ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾
﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ وه خورا كسان به دده به همزاران ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ (نه په كدم هالاو) پښت پدش ده كانه وه
له گهن نه وانه یی كه رڼو د چوون (له قسه یی خرابه و سی شعر می د) ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ (نه په كدم هالاو) پښت پدش ده كانه وه
وه باوړمان به رڼو یی مپوړ ﴿فَإِذَا كُفِّرْتُمْ﴾ تا مردن به خه یی پښت پدش ده كانه وه

﴿يَا شَرِيفُهَا عَدُوَّهُ﴾ که کانی به که (له به هشتدا) بنده کانی خوالی ی ده‌خونده ﴿يَعْجُزُهَا عَجِيرُ﴾
 (نه‌هر شوتینکد بیان‌ه‌وی) ه‌لیده‌قولنی و ه‌واره ده‌کات ﴿يَوْسُفُ سِرُّ﴾ و ه‌ا نه‌هر ده‌کات ﴿يَعْجُزُهَا عَجِيرُ﴾
 ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ و ه‌له روز نکیش ده‌نرسن که نه‌تی و سه‌ختی به‌کدی ه‌م‌ه‌ووان ده‌گرتنه‌وه ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾
 ﴿وَيَقْلَعُونَ لَعْنَهُ عَلَى جَبِ مَسْجِيرُ﴾ و ه‌خوار دن تمدن به‌ه‌زاران و ه‌عنوان و دیله‌کان ه‌هر چند
 خویان ه‌درشیا لنی بیت ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ (ده‌لیس) به‌راستی نیمه نه‌بها له‌هر به‌ره‌مندی خوا
 حوار دنتن ده‌ده‌می ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ چاو‌مروانی ماکمیل له‌نبوه ﴿حَرُّ دَلَّشُورُ﴾ نه‌پداشت و نه‌سویاس ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾
 ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ به‌راستی نیمه له‌سرای به‌رومرد گارمان ده‌ترسی له‌پروزیکی ترش و قال
 و دزواره‌دا ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ جا‌خواب‌راستی له‌به‌دی نه‌پروژه ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ و ه‌پرووی
 گش و شادومسی بی به‌خشیش ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ و ه‌پاداشتی دایه‌وه به‌ه‌وی خوب‌اگر تپان
 (به‌هر چاکه و دور که‌وتنه‌وه له‌خراپه) به‌به‌هشت و (پوشاکی) ناوریشم ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾
 ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ بالی تب ده‌ده‌وه له‌سهر نه‌خت و قه‌ده‌دی رور ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ نایس تپیدا به‌گرمی رور
 ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ و ه‌به‌سهر ما (واته ه‌دوایه‌کی رور خوشی ه‌یه) ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ و ه‌سپه‌ری
 دره‌حشانی به‌هشت به‌سهر سهر یانه‌وه به‌فروغ ه‌وایه‌یلا و ه‌هیشوری میوه‌کانی بریکه ده‌ست و ناسان
 کراوه ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ ده‌گرمی به‌سهر یاندا به‌قایی ریویس ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ و به‌رداخی
 شور شه‌وه ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ شووشه له‌ریبو ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ به‌نه‌نداره‌ی پیوست نه‌ماده‌کراون ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾
 ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ له‌به‌هشتدا شمرایان له‌پدر داخینکد بی ده‌نوشری که ره‌جه‌بینی
 نیکه‌لاره ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ (که نه‌وش) کانی به‌که له‌به‌هشتدا دایه‌وه‌یری به‌سه‌لسه‌بیل
 ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ ده‌گرمی به‌سهر یاندا به‌وجه‌واناسی ه‌ه‌میشه‌لاو و روحوش رپاک ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾
 راندر ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ کانیات بیان بیست ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ واده‌وانیت دانه‌ی مرواری پرز و بلاورن ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾
 ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ واده‌وانیت نه‌وید ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ مار و بی‌معت و ده‌سه‌لاتیکی گه‌وره ده‌بیست ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾
 ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ له‌به‌ریاندا به‌هرگی به‌رم و مولی سه‌ورکار و پوشاکی ناوریشم
 ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ و ه‌راور او به‌ته‌وه به‌باری ریو ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ و ه‌به‌رو و دگرین
 شه‌رای پاک و تمیزی بی نوشیش ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ (پیان ده‌نوریت) نه‌م به‌هشتدا پاداشتی
 نبوه‌یه ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ و ه‌ه‌مو و کوششیکان سویاس کراوه ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾
 بینگومان نیمه قور نامان بو مار دینه‌خواری به‌ماردی (به‌ش به‌ش) ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ که‌واته
 چاو‌مروانی نه‌رمانی حوا مکه ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ و ه‌ه‌ره‌مان به‌رداری هیچ گوماه‌بار و بی
 باوریت مه‌که ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ و ه‌ویکر و یادی به‌رو و دگارت مکه ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ به‌به‌یانین
 و نیواراندا ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾

سوره فی (النسب)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناری خوی به خشنده می میهره یان

﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾ نهوه نه چنی پر سبار له به کتری ده کهن (العو می بر وایانه) ﴿عَرَسَ نَجْمٌ لَتَجِيبَ﴾ لهو
 ده سگ و یانه گه وره به پر سبار ده کهن ۱۴ ﴿لَتَنبَغْ لَهُمْ نَجْمٌ﴾ که نهو یان تیدا حیوا وورن ﴿لَتَكْلَفُنَّ﴾
 له به به شیمان به وه. له مولا نی ده کهن ﴿لَتَكْلَفُنَّ﴾ دو واره (ده لیم) به
 له مولا نی ده کهن ﴿لَتَكْلَفُنَّ﴾ ناحب و ایمان سو زانه خستورن ۹ ﴿وَلَتَنبَغْ لَهُمْ﴾
 وه کیوه کانمان به گیراوه به میح ۱۴ ﴿وَلَتَكْلَفُنَّ﴾ وه نیوه مان دروست به کس دوه به جوت
 ﴿وَلَتَكْلَفُنَّ﴾ وه بو ستمای به کس دوه به هوی حسانه وه نان ﴿وَلَتَكْلَفُنَّ﴾
 وه شه ومان به گیراوه به کلا (داهو شه) ﴿وَلَتَكْلَفُنَّ﴾ وه روزمان به گیراوه به کانی زین
 (وه له سوران و پیدا کردنی زیوار) ﴿وَلَتَكْلَفُنَّ﴾ وه جوت ناسطانی به هیرمان
 دروست به کس دوه له سه رانه وه ؟ ﴿وَلَتَكْلَفُنَّ﴾ وه دروستمان به کس دوه چریه کی
 دره و شاهوه (که پروزه) ﴿وَلَتَكْلَفُنَّ﴾ وه ناری لیرمه و به خوب مان به مار دونه خواره وه
 له هه وره گوشراوه کانه وه ﴿وَلَتَكْلَفُنَّ﴾ ته پی ی بر وینن دانه و لمو گز و گیاه ﴿وَلَتَكْلَفُنَّ﴾
 ﴿وَلَتَكْلَفُنَّ﴾ باختانی پر و چریه ﴿وَلَتَكْلَفُنَّ﴾ به راستی روزی جیا کرده وه (ی چاک
 و خراب) کاتیکسی بو دیداری کراوه ﴿وَلَتَكْلَفُنَّ﴾ وه میح ی سور و نوب ﴿وَلَتَكْلَفُنَّ﴾ نهو دژهی که نهو ده کری
 به که به نادانه محامل بول دیش ﴿وَلَتَكْلَفُنَّ﴾ وه ناسطان (له هه مو و لا به که وه) کرا به وه
 بو و به ده رگا ﴿وَلَتَكْلَفُنَّ﴾ وه کس دوه کس دوه ﴿وَلَتَكْلَفُنَّ﴾ وه کیوه کان حرانه پی و بوون به (ترا وینکه = سه رت)
 ﴿وَلَتَكْلَفُنَّ﴾ به راستی دور دج به ریر گای بی بر وایانه (وده وینکه چاوه بر وایانه) ﴿وَلَتَكْلَفُنَّ﴾
 ﴿وَلَتَكْلَفُنَّ﴾ وه جی گه رانه وه ی باخیانه ﴿وَلَتَكْلَفُنَّ﴾ تیدا ده مینه وه هه ران سال
 (ماوه به کی رور) ﴿وَلَتَكْلَفُنَّ﴾ تیدا ده مینه وه ی باخیانه ﴿وَلَتَكْلَفُنَّ﴾ تیدا ده مینه وه ی باخیانه
 ﴿وَلَتَكْلَفُنَّ﴾ نای له کول و کسم و روخوا به بیت ﴿وَلَتَكْلَفُنَّ﴾ پاداش ده درنه وه
 به پی ی کرده وه یان ﴿وَلَتَكْلَفُنَّ﴾ چونکه بیگومان نهو مان له به مای لی پر سینه وه
 به سورن ﴿وَلَتَكْلَفُنَّ﴾ وه نایه نه کانی نیچه یان به درو دهرانی چون به درو ر بیستک ﴿وَلَتَكْلَفُنَّ﴾
 ﴿وَلَتَكْلَفُنَّ﴾ له کاتیکدا هه مو و شتیکمان زمار دوه (له سه ریان) به بو سیم ۱۵
 ﴿وَلَتَكْلَفُنَّ﴾ نه مح به چوژ (سرای خوتان) ﴿وَلَتَكْلَفُنَّ﴾ هیرچمان بو ریاد نا که یس
 سراه بیت ﴿وَلَتَكْلَفُنَّ﴾

﴿ بِرَحْمَتِهِ قَرَّ ﴾ له داماویدا رهش داگیر ساور ﴿ وَتُشَبِّهُتُ مَرْكَبَهُ نَفِجْرَهُ ﴾ نه وانه نه وانه که بی
باومر و گوناهاکار و تاواتیارن ﴿

سورنی ﴿ سکیر ﴾

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ بهماوی حوای به خشنودی بهرمان

﴿ وَكَانَ الْفَتْحُ كَرِيمًا ﴾ کاتیک که دوز پنجرا به وهر (دروماکی بهما) ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ وه ده میك
که نه ستره کان همل وهرین و گهوتنه خوار به وهر (تاریک بوور) ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ وه کاتیک
که کیوه کان خرا به بری (واته له شونی خویان خریسدران) ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ وه کاتیک که
وشره له وهر کان وهریان لی هترا ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ وه کاتیک که جبه وهر کان کز کرانه وه ﴿
﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ وه ده میك که دهریاکان هه لگیر ستران (بیکل کر) ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾
وه ساتیک که همور گیانیک جوو تکرابه وه (له گدل لاشه ده) ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾
وه کاتیک پر میار کراله کچانی رینه به چال ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ که بهج گونا میك کوزران ﴿
﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ وه کاتیک که مامه (ی کرده وه) یلاو کرابه وه (و دابه شکر) ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾
وه ده میك که ناسمان دامالیراو بیچرا به وه ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ وه کاتیک که دورخ هه لگیر ستر
﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ وه ساتیک که به هشت بریک خرا به وه ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ له وکانه
همور که سیک دهرانی که چی ناماده کرده وه (بو خوی له چاکو خرا به) ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ سوینه
به و (له ستره گه وکانه ی) ده گه رینه وه ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ به و نه سترانه ی که په ماده گرن و دهر به
﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ وه به شو که تاریک ده بیت ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ وه به به یاسی که هه ماده ده دات
﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ بیگومان شه و قورنانه گو قناری به وانه کر او یکی پایه به روره (که فرشته ی
وه حبه) ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ به بهر، لای خاوه می هدرش (لای خوی گه وهره)، و خاوه می
پله و پایه به ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ قه به وابه له مار فرشته ده و ده ست پا که ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾
هادرینکه تان (که مو حه ماده ده) شیت می به (وه ک تیره ده لیس) ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ سوینه به خور
بینگومان (فرشته ی وهری) دیوه له ناسوی رو ویدا ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ وه نه و پرزد و چرو وک
به به گه یاندس وهری و به یامه که یدا ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ وه نه و (قورنانه) قسه ی شه پتانی
دهر کراله به رهی خوایی به (وه ک تیره ده لیس) ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ نه وه مو کوی دهر وون ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾
یگانه یی ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ شه و قورنانه ته بها ناموز گاری به به همور جیهانیان ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ سوینه به
که سانه ی که بیانه وی به ری ی راست داسرون له تیوه ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ تیوه تار ورو (ی ری ی
راست) ماکه ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ مه گهر کاتیک که به رومرد گاری هه مو وای به ویت وه
ماچرتان بکات به ی ﴿

﴿وَأَنبُودَ نَدِيمٌ مِّمَّا يَمِثُّ لَكُمُ صَبْحَكُمُ﴾ ﴿ثُمَّ رَوَى دَوَابِّي﴾ ﴿نَهْوَانِي﴾ ﴿كَيْ يَرَوَادَّ بَوُونَ﴾ ﴿بَيْنَ بَرِّ وَكَانَ بِي دَهْ كَهَنُ﴾ ﴿سَيُذَرُّ سَطْرُ﴾ ﴿لَمَسَرَّ قَهْمَهُ وَكُورَسِيَهُ سَهِيرَ دَهْ كَهَنُ﴾ ﴿مَرُّ نُبُوتٍ لَكُمُ رُحَاكَ يُفْقَرُ﴾ ﴿تَامِرَاتُ﴾ ﴿تَوَلَّيْتُ وَبَيْنَ بَرِّ وَابَانَهْ دَرَاوَمَتَهْ وَهْ﴾ ﴿لَمَسَرَّ نَهْ وَكَرْدَهْ وَانَهْ كِهْ دَهْ بِنُ كَرْدَهْ﴾ ﴿لَهْ دُونِیَادُ﴾ ﴿

سوره‌ی (الانشاق)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ﴿بِمَاوِی حَوَای به‌خشنده‌ی مبه‌ربان﴾

﴿يَا أَيُّهَا الشَّقُّ﴾ ﴿كَاتِبِكَ كِهْ تَاسْمَايَ لَهْ ت سوو﴾ ﴿وَيْتَ زَهْدِ وَخُشْتِ﴾ ﴿وَهْ مَلِكْه‌چِسْ كَرْدِ بَقْ پَه‌رَه‌رِدْ گاری و ده‌بی هه‌رواش بیت﴾ ﴿وَهْ دَرِ سَدِ﴾ ﴿وَسَانِيكَ كِهْ رَه‌وِی رَا كِشِرَاو بَانْ كِرَا بَه‌وَهْ﴾ ﴿رَا حِرَا﴾ ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ ﴿وَهْ نَه‌وِی تَبِیدَاوِو فَرِی دَاوِ هِچِی لَه‌وَا دَه‌بَمَا﴾ ﴿وَا بَرِّ سَرِّ وَخُشْتِ﴾ ﴿وَهْ مَلِكْه‌چِسْ كَرْدِ سَوْ پَه‌رَه‌رِدْ گاری و ده‌بی هه‌رواش بیت﴾ ﴿بَا بَرِّ لَاسِ﴾ ﴿نَه‌ی لَبَسِ﴾ ﴿يَا أَيُّهَا كَاتِبُ﴾ ﴿يَا دِيكَ كَذَّابِ مَعْبِيهْ﴾ ﴿تَوِی نِگُومَا نِی كُوشِ رِیت بَه‌رَه‌رِدْ گارت بَه‌تِی كُوشِشْ! نَه‌وَمَا بِنِی دَهْ گَه‌تِ﴾ ﴿وَا مَسْ رُو كِشْ مَعْبِيهْ﴾ ﴿نَه‌مَحَا نَهْ كِهْ سَه‌ی كِهْ مَامَه‌ی (كِرْدَه‌وِی) دَرِ پَه‌ دَه‌سْتِی رَاسْتِی﴾ ﴿مَسْوَی خُشْبِ جَدِ سِرِّ﴾ ﴿نَه‌وَمَا پَرِ سِیَه‌وَه‌یَهْ كِی سوو كِ وَا تَاسْمَايَ لَهْ گَهَنُ دَه‌كِرِی﴾ ﴿وَمَعْبِی بِنِ هِبَهْ سَرُّوَرِ﴾ ﴿وَهْ بَه‌دَلْ حَوْشِی دَهْ گَه‌رِشَه‌وَهْ بَوِ لَای كِه‌سِ وِ كَرِی﴾ ﴿وَا مَسْ رُو كِشْ دَرَهْ شَه‌رِ﴾ ﴿وَهْ نَه‌وِ كِهْ سَه‌ی مَامَه‌ی لَهْ پَشْتَه‌وَهْ دَرَا بَه‌ دَه‌سْتِی﴾ ﴿مَسْوَی دَعْوَتِوِ﴾ ﴿نَه‌وَهْ بَهْ رَوِی دَاوِای مَرْدَنِی خُشْوَی دَهْ كَاتِ﴾ ﴿وَمَعْبِی سَمِرِّ﴾ ﴿وَهْ دَه‌چِیتهْ دُورَه‌خَه‌وَهْ﴾ ﴿يَا أَيُّهَا هِبَهْ سَرُّوَرِ﴾ ﴿چُونَكِهْ﴾ ﴿بِی نِگُومَا نِی لَه‌وَا كِه‌سِ وِ كَرِی دَا دَلْ حَوْشِی بَوِوَهْ﴾ ﴿يَا مَسْ لَاسِ عَوِوَرِ﴾ ﴿وَهْ نَه‌وِ وِی گُومَا نِی دَه‌بَرْدِ كِهْ هَرِ گِیَرِ مَگَه‌رِشَه‌وَهْ (لَای خَوَا)﴾ ﴿يَا مَسْ رُو كِشْ مَعْبِيهْ سِرِّ﴾ ﴿بَه‌خَشِرِ وَا نِی پَهْ! چُونَكِهْ مَرِ سَتِی پَه‌رَه‌رِدْ گاری نَه‌وَا گَا دَا رِ بَوِوَهْ بَه‌وِ﴾ ﴿يَا أَيُّهَا الشَّقُّ﴾ ﴿سَوِی تَه‌بَهْ سوو رِی كِه‌مَارِی تَاسْمَا نِ﴾ ﴿وَا بَرِّ وَا مَسْ وَا سَ﴾ ﴿وَهْ بَه‌شَه‌وَوِ نَه‌وِ شَتَانَه‌ی كِهْ كُورِیَا نِ دَه‌كَاتَه‌وَهْ﴾ ﴿وَا بَرِّ سَمِرِّ شَسِ﴾ ﴿وَهْ بَه‌مَانِگْ كَاتِبِكَ كِهْ پَرِ دَه‌یَسَه‌وَهْ﴾ ﴿بَرِّ مَسْوَی دَعْوَتِوِ﴾ ﴿اَبُوَهْ﴾ ﴿سِی تَه‌پَه‌رِی لَهْ حَالِ كِه‌وَهْ سَوِ حَالِ كِی تَرِ﴾ ﴿يَا مَسْ لَاسِ عَوِوَرِ﴾ ﴿بِرِی بَوِچِی بَرِوَا مَاهِیْتِ﴾ ﴿يَا مَسْ رُو كِشْ مَعْبِيهْ سَمِرِّ وَا بَرِّ سَمِرِّ﴾ ﴿وَهْ كَاتِبِكَ كِهْ قُورِ تَانِیَا بَوِی حَوِی رِی تَه‌وَهْ سَوِزْدَهْ بَا بَرِی (مَلِ كِه‌چِی مَآكَه‌نِ)﴾ ﴿يَا بَرِّ لَاسِ عَوِوَرِ﴾ ﴿بَه‌لَامِ نَه‌وِی كِهْ سِی سَرِوَا نِ بَه‌دَرِوِی نَه‌رَاسِ﴾ ﴿وَا مَسْ رُو كِشْ مَعْبِيهْ سَمِرِّ﴾ ﴿وَهْ حَوَا چَاكْ تَا گَا دَا رِ وَا نَا بَه‌نَه‌وِی كِهْ لَه‌دَلِی دَه‌گَرِی﴾ ﴿بِرِی مَرِی عَوِوَرِ سِرِّ﴾ ﴿كِهْ وَا تَهْ مَزْدَه‌بَا نِ بَدَه‌رِی بَهْ سَرَايِ سَه‌خِشِ (قِیَمَتِ)﴾ ﴿

﴿لَا تَلِيَهُمْ نُورٌ وَتَجُورُ السُّيُوفُ﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی که پر وایان هیناره و کرده‌وه باشه کانیاں کرده‌وه
 ﴿يُخْرِجُهُم مِّنْ أَقْصَارِهِمْ﴾ بۆ نه‌وان هه‌به پاداشتی یی برانه‌وه ﴿﴾

سورەتی (البروج) ﴿﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی مهربان

﴿وَالسَّمَاءِ بِلَاقِطٍ﴾ سونده به ئاسمانی خاوه‌ن بورجه‌کان ﴿﴾ ﴿وَالنَّوْجِ﴾ و به روزی که
 به‌بشی پیدراوه ﴿﴾ ﴿وَالْجِبْرِ وَالْمُنْجِزِ﴾ و به‌هه‌موو پیسروو پیراوێك (یا شایه‌ت و شایه‌تی له‌سه‌ر
 دراو پیا روزی هه‌پی و روزی هه‌رمه) ﴿﴾ ﴿فَرَأَيْتُمْ أَكْشَدَ﴾ به‌کوشت چو خاوه‌ن چاله‌کان (به

سورنی (الضرق)

بسم الله الرحمن الرحيم به‌ماوی خوای به‌خشده‌ی میهره‌بان

«وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» سوتند به‌ناسمان و نه‌وه‌ی که له‌شه‌را دهرده‌کوهی ﴿وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ﴾
 تو چور تبت دهر که ونووی شه‌و چس به ؟ ﴿وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ﴾ نه‌ستیری دره‌خشانی تدریکی کون
 که‌وه ﴿وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ﴾ (سونند به‌مانه) که‌س بی به که چو دیرنگی به‌سره‌وه به‌بی ﴿وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ﴾
 دروست کراوه له‌ناوینگی فریدراو (هه‌لقولاو) ﴿وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ﴾ خرج بر بی گشت و تریب که دهر ده‌چس به
 ماوه‌دی پشت (ی پید) و دانه‌ی (به‌راسووی) سگی (ژن) وه ﴿وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ﴾ به‌رستی خوا
 به‌ده‌سه‌لانه له‌سه‌ر زیدرو کرده‌وهی ﴿وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ﴾ و به‌تی سریز له‌روزیکنده که ههر چس به‌بی هه‌به‌ناشکرا
 ده‌گری ﴿وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ﴾ نه‌وه به‌یریک شک دعوات و به‌پشتیوانیک ﴿وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ﴾ و سوره‌ب (زنج)
 سوتند به‌ناسمانی خاوه‌ن باران ﴿وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ﴾ و به‌ره‌وی خاوه‌ن درو و قلیش ﴿وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ﴾
 به‌نه‌تقو قصل بیگومان نه‌م (قورنانه) م ونه‌ی راست و جیا که‌ره‌وه‌یه ﴿وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ﴾ و به‌گالته‌بی
 به ﴿وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ﴾ بیگومان بی مرواکان (پیلان ده‌گیر) و فیل ده‌که‌ن چو فیل کردینک ﴿وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ﴾
 و به‌کبد گنه و به‌میش پیلان ده‌گیرم (و به‌خشه ده‌کیشم له‌مهرامهر پیلانی نه‌واندا) چو پیلان
 و به‌خشه کیشانیک ﴿وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ﴾ نه‌مجا (نوش نه‌ی بی‌مه‌مهر پیلان) موله‌تی بی مرواکان
 بده «آمینه‌نر ژوند» میش که‌میک لیان ده‌وستم (پاشان ده‌بیست چیان به‌سه‌ر ده‌هستم به
 سرادانا‌بان) ﴿وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ﴾

سورنی (الأحی)

بسم الله الرحمن الرحيم به‌ماوی خوای به‌خشده‌ی میهره‌بان

«سَجَّ شَرِيكَ لَأَحْيٍ» نه‌سیبجانی به‌روهر دگاری ههره‌بلندت مکه ﴿سَجَّ شَرِيكَ لَأَحْيٍ﴾ نه‌وه‌ی (هم‌مور
 شتیکی) دروست کردووه‌رینک وینکی کردووه ﴿سَجَّ شَرِيكَ لَأَحْيٍ﴾ و به‌نه‌وه‌ی که به‌خشده‌ی
 کیشاوه (به‌هم‌مور شتیکی) نه‌مجا شاره‌رای کردووه ﴿سَجَّ شَرِيكَ لَأَحْيٍ﴾ و به‌نه‌وه‌ی که له‌وه‌ری
 دهر هبه‌وه ﴿سَجَّ شَرِيكَ لَأَحْيٍ﴾ نه‌مجا ده‌سکات به‌پوشی ده‌ش داگه‌پاو ﴿سَجَّ شَرِيكَ لَأَحْيٍ﴾
 (نه‌ی موحه‌مه‌د قورنات) به‌سهره‌ده‌خوبه‌وه‌و ههر گیر بیرت ناچیه‌وه ﴿سَجَّ شَرِيكَ لَأَحْيٍ﴾
 مه‌گهر نه‌وه‌ی که حوا به‌ویت ﴿سَجَّ شَرِيكَ لَأَحْيٍ﴾ بیگومان نه‌وه به‌هم‌مور شتیکی ناشکراو به‌به‌ن
 ناگاداره ﴿سَجَّ شَرِيكَ لَأَحْيٍ﴾ و به‌یارمه‌تیت نه‌میش بوزی ی ناسان ﴿سَجَّ شَرِيكَ لَأَحْيٍ﴾ نه‌مجا
 نوش ههر دم نه‌موز گاری بکه نه‌گهر سوودی گه‌باند ﴿سَجَّ شَرِيكَ لَأَحْيٍ﴾ بیگومان نه‌وه‌ی له‌خوا
 ترم می پندی لی و مرده‌گری ﴿سَجَّ شَرِيكَ لَأَحْيٍ﴾

﴿وَبِحَبْلٍ الْاَثَقِ﴾ و نه‌سوی زور غراپیش سن خوی لی دور نه‌خاموه ﴿يَدِي يَتَنِي تَار تَكْرِي﴾
 نه‌سوی ده‌چینه ساو ناگری هره گه‌وره‌وه ﴿ثَلَاثُونَ يَهْدِي لَا تَحِي﴾ له‌پاشان نه‌ده‌سری تیدا
 (تا در گاری بیت) وه نه‌ده‌ری (تیدا به‌ناسایی) ﴿وَقَدْ هَمَّ بِرُكْبَةٍ﴾ هراستی هه‌ره‌ار بوو نه‌سوی که
 خوی پاک را گرت ﴿وَرَكْعَتَيْنِ هَوَتْ﴾ و ماوی به‌روود گاری خوی ده‌بات و که‌ونه‌ی بویز کردن
 (و به‌راه‌وه) ﴿فَلْيُؤْثِرُوا نَجْمَهُ تَنِي﴾ به‌لکو تیره‌ی زبانی دویا هه‌لکه‌ی بیزن ﴿وَلْيُؤْثِرُوا نَجْمَهُ تَنِي﴾
 که‌چی (زبانی) دوا روز ماشور پایه‌ی داتره ﴿يَدِي يَتَنِي تَار تَكْرِي﴾ بی گوسا له‌سوی
 (که‌باسکرا) له‌مامی پشوه‌کاندایه ﴿وَقَدْ هَمَّ بِرُكْبَةٍ﴾ نامه‌کاس تیر میم و مروسا ﴿

سوره‌ی (المی سر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی خوی به‌خنده‌ی میه‌ره‌بان

﴿هَلْ اُنْكَحِرَتْ عَيْنُهُ﴾ نایا هه‌والی روزی دواپی (روزی داپوشه‌رت) بینگه‌شتر وه ﴿وَفُجُوهُ يَوْمِهِ﴾
 خنده‌ی ﴿رُؤْر دَمٍ وَ جَاو لَهْ وَ رُؤْر دَا تَرَسَاك وَ دِيسَاو شَهْر مَهْرَاو﴾ ﴿عَيْنُهُ تَأْسِيَةً﴾ هه‌ولده‌ی بنگی
 په‌ده‌ی بون ﴿مَنْ يَرْحَمُهُ﴾ ده‌چینه ساو ناگری هره گه‌ره‌وه ﴿شَيْءٌ مِنْ عَيْنِهِ يَوْمٍ﴾ نه‌
 ده‌دریس له‌سه‌ر جاوه‌ی کوب به‌کول و روز گهرم ﴿فَنَسِ نَفْسَهُ لَمْ يَجْعَلْ خُور كِيَا هه‌ر درکی
 خوشتر خور (ی ناگریه) ﴿لَا تَنْسُ رَحْمَتِي خُور﴾ به‌قه‌لوی ده‌کات و نه‌بر سببی لا ده‌بات ﴿
 وَفُجُوهُ يَوْمِهِ تَرَسَاك﴾ روز و وعسا له‌روزی داپاراوه (خون و گه‌شس) ﴿شَعْبَهُ رَحْمَةً﴾ به‌ریس
 له‌کوشش خلقان ﴿وَفُجُوهُ يَوْمِهِ﴾ وان له‌به‌ده‌شتی به‌رو و بلدا ﴿لَا تَنْسُ رَحْمَتِي﴾ قسه‌ی هیچ
 و بوچی تیدا مایستن ﴿يَدِي يَتَنِي تَار تَكْرِي﴾ تیدا یه‌تی سه‌ر جاوه‌ی ره‌ون ﴿يَدِي يَتَنِي تَار تَكْرِي﴾ تیدا یه‌تی
 روز قه‌مه‌ه و نه‌ختی به‌رر ﴿وَمَنْ يَرْحَمُهُ﴾ وه به‌رداخی دانراو ﴿وَمَنْ يَرْحَمُهُ﴾ وه پشستی
 زیر کراو ﴿وَمَنْ يَرْحَمُهُ﴾ وه قاللی را خراو له‌هه‌موو لایه‌که‌وه ﴿وَمَنْ يَرْحَمُهُ﴾ ای کف حلقه‌ی ده‌ی
 بو و ورده‌ی به‌وه له‌خوشت که‌چون دروست کراوه ﴿وَمَنْ يَرْحَمُهُ﴾ وه له‌نه‌سمان که‌چون
 به‌رر کراوه‌نه‌وه ﴿وَمَنْ يَرْحَمُهُ﴾ وه له‌شاخه‌کان که‌چون داکوتر و ن و دامه‌ر ریتراو ﴿
 وَفُجُوهُ يَوْمِهِ﴾ وه له‌رموی که‌چون را خراوه ﴿وَمَنْ يَرْحَمُهُ﴾ که‌و نور
 ناموز گاری بکه، تو هه‌ر ناموز گاری کاریت ﴿وَمَنْ يَرْحَمُهُ﴾ بو ده‌سه‌لات در بیت
 به‌سه‌ر یابدا ﴿

﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ به لایام نمو که‌سه‌ی که پشت هملکاو بی بر وایت ﴿وَعِدْنَهُ اللَّهُ نَعْدَابَ الْأَعْمَى﴾
 شه‌وه خرا سیرای ده‌دات به سیرای رور گه‌وره ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ بیگومان هدر سو لای نیمه‌به
 گهر به‌ودس ﴿لَنْ يَسْمَعَ جَنَابُهُ﴾ نه پاشان به‌راستی له‌سهر نیمه‌به لی به‌سته‌ودس ﴿

سوره‌ی (العنقر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی خوای به‌خشده‌ی میهره‌بان

﴿وَالْعَنَقَرُ﴾ مسویند به به‌ره‌به‌بان ﴿وَالْأَعْمَى﴾ وه به ده‌شه‌وی سهره‌تای مانگ (ی‌دی‌الحجۃ) ﴿
 وَالشَّعْوَرُ وَثَرٌ﴾ وه به‌تاک و جیوت ﴿وَالْأَعْمَى﴾ وه به‌شه‌وگار کاتیک که نی ده‌به‌ریت ﴿
 هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُحِبُّونَ﴾ نه‌به‌مانه‌ی که سویندبان بی خورا شایسته‌ی سویند بی خوار دن بی لای
 که‌سه‌ی نیگه‌یشتو ﴿لَنْ يَسْمَعَ﴾ نابا نابیت که به‌رو مردگاری نو چی کرده گه‌لی هدر
 ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه به‌موری نیرم ؟ خاومی پایه (وده‌سه‌لات) ﴿لَنْ يَسْمَعَ﴾ نه‌به‌مانه‌ی که
 وینه‌بان دروست به‌کره‌و له هه‌مو وولاتدا ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ وه‌چو نه‌به‌مانه‌ی که
 سه‌مو و نه‌مانه‌ی که (شاخی) به‌ردیان ده‌تاشی له‌شیو ووله‌کامدا ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ وه‌چو نه‌به‌مانه‌ی که
 خاوم مسگی رور (وه‌که نه‌هرمه‌کان که وه‌که سگ چوون به‌رویدس) ﴿لَنْ يَسْمَعَ﴾ نه‌به‌مانه‌ی که
 نه‌مانه‌ی که پاخی سوون له وولاتدا ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ وه‌چو نه‌به‌مانه‌ی که
 ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ نه‌به‌مانه‌ی که پاخی سوون له وولاتدا ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ وه‌چو نه‌به‌مانه‌ی که
 به‌راستی به‌رو مردگاری نو له که‌میست مستم کار اندایه ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ نه‌به‌مانه‌ی که
 که خوالا‌همی نا‌قی کره‌وه ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ وه‌چو نه‌به‌مانه‌ی که
 ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ نه‌به‌مانه‌ی که پاخی سوون له وولاتدا ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ وه‌چو نه‌به‌مانه‌ی که
 نا‌قی کره‌وه ووری که‌م پیدا ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ نه‌به‌مانه‌ی که
 ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ نه‌به‌مانه‌ی که پاخی سوون له وولاتدا ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ وه‌چو نه‌به‌مانه‌ی که
 ماگرن ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ نه‌به‌مانه‌ی که پاخی سوون له وولاتدا ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ وه‌چو نه‌به‌مانه‌ی که
 کردس (هه‌زاران) ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ نه‌به‌مانه‌ی که پاخی سوون له وولاتدا ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ وه‌چو نه‌به‌مانه‌ی که
 هه‌مووی (به‌هه‌له‌به) ده‌خون ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ نه‌به‌مانه‌ی که پاخی سوون له وولاتدا ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ وه‌چو نه‌به‌مانه‌ی که
 ویستنیکی رور ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ نه‌به‌مانه‌ی که پاخی سوون له وولاتدا ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ وه‌چو نه‌به‌مانه‌ی که
 پاره‌پاره کر ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ نه‌به‌مانه‌ی که پاخی سوون له وولاتدا ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ وه‌چو نه‌به‌مانه‌ی که
 خه‌لکی، هاتیک شیاوی زانی خوی بیست، به‌رومان پی‌منی میس هج لچواندن ولکده‌به‌وه‌که وه
 چوبه‌به‌ک‌ی به‌راستی، نه‌به‌مانه‌ی که پاخی سوون له وولاتدا ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ نه‌به‌مانه‌ی که

﴿مَسِيرُهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ نه وه بیگو مار ری ی سهختی بو ناسان نه که پس ﴿وَمَا يَنْصَرِفُ عَنْهُ إِلَّا رَجُلٌ﴾ وه
 سه روهت و سامانه که ی قار انجی یی ناگه به نی کاتیک که بیا ده چی ﴿يَسْلُبُ إِلَهُهُ الْأَمْرَ﴾ به راستی
 له سه ر نیمه به ریتموونی ﴿وَلَا يَخْرُجُ مِنْ الْأَرْضِ﴾ وه هردوو جیهان می نیمه به ﴿وَلَا يَرْكَبُ السَّيْرَ﴾
 ثانی ﴿مَنْ ثَبَّاهُ بِرَسَانِهِ﴾ نه گرینگی بلیسه دار (که دور مخه) ﴿لَا يَجْهَرُ بِهَا لَأَسْفَى﴾ کهس ناچینه
 سو دور و حه وه حره تر پس کهس نه بیت ﴿يَتَوَكَّبُ لِيَ الْبُيُوتِ﴾ نهو کهسی که بروی به بی و پشتی
 هه لکر دینی (له ناپس راست) ﴿وَيَخْتَلِفُ أَلْفٌ﴾ وه نی ی دوور ده حره وه بهر کارد تر پس
 کهس ﴿لَنْ يَذَّوْبَهُ النَّارُ﴾ نهو ی مالی خوی ده به خشی سا (دل و دهر و می) پاک بیه وه ﴿وَلَا يَرْكَبُ السَّيْرَ﴾
 لاجه حه من شمه نحری ﴿لَهُ كَاتِبُهَا﴾ کهس چا که به کی وای به سه ر به وه نی به که پاداشت بدریته وه ﴿وَلَا يَرْكَبُ السَّيْرَ﴾
 به لایه وه به لایه ﴿تَهْمَا مَدْبُورَتَا﴾ بهر و مره گاری سه ر و بلیسه ﴿وَسَوْفَ يَرْضَى﴾
 سونند به خوا (نهو کهسی و بیت) له مهولا براری دمی (به پاداشتی دوا یروز) ﴿

سورنی ﴿الصحن﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ماوی خوای به خشنده می میهره بان

﴿وَأَنذَرْتُ﴾ سونند به چینه بگاوه ﴿وَلَا يَخْرُجُ مِنْ الْأَرْضِ﴾ وه سونند به شمه کاتیک که ندرام ده گری
 (بزرنگ به وه) ﴿وَمَا يَنْصَرِفُ عَنْهُ إِلَّا رَجُلٌ﴾ بهر و مره دگارت وری لی به هیناوت و لیست دلگیر به بووه
 (له ی مو حو مبه د) ﴿وَلَا يَخْرُجُ مِنْ الْأَرْضِ﴾ وه (پاداشتی) دوا یروز بزنو چا کتره له
 دو بیا ﴿وَسَوْفَ يَرْضَى﴾ سونند به خوا له مهولا بهر و مره دگارت نه وه سدهت پی
 ده به خشی که براری بیت ﴿يَتَوَكَّبُ لِيَ الْبُيُوتِ﴾ نایا نوی به بی به هه تبووی و حه بدریته وه ﴿وَلَا يَرْكَبُ السَّيْرَ﴾
 وه نوی به دبی به سه ر لی شیوای و پینمووسی کرد بیت ﴿وَلَا يَخْرُجُ مِنْ الْأَرْضِ﴾
 عابلا فانی ﴿وَهُ نَافَا تَقْوَى﴾ به دبی به هه زاری و دهوله به مدی کرد بیت ﴿وَلَا يَخْرُجُ مِنْ الْأَرْضِ﴾
 که واته (توش) هه تبووه به وه و سینه روه ﴿وَلَا يَخْرُجُ مِنْ الْأَرْضِ﴾ وه هه له شخنی به پر سیار کهر
 (هه زار و سوال کهر) دا ﴿وَلَا يَخْرُجُ مِنْ الْأَرْضِ﴾ وه به حهت و به خشی بهر و مره دگارت ده رجه
 (به یار مه تیدانی هه زاران) ﴿

سورنی ﴿الشرح﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ماوی خوای به خشنده می میهره بان

﴿وَأَنذَرْتُ﴾ صدرا ﴿نَافَا تَقْوَى﴾ نایا سنگمان بو ناسو و دهو گوشاده کرد بیت ﴿وَلَا يَخْرُجُ مِنْ الْأَرْضِ﴾
 وه دامن گرت لیست نهو ماره گرانه ی ﴿

﴿أَلَدَى نَفْسٍ ظَهَرَ﴾ که پستی رور قورس کر دیووست ﴿وَرَبِّكَ دَرَّ﴾ وه ساو وایانگتس
سو سدر کر دیتوه ﴿وَمَعَ تَحْتِیْ﴾ بهراستی له گهل هموو نه گانه به کدا خوشی و ناسانی
دیت ﴿وَمَعَ تَحْتِیْ﴾ ینگومان له گهل هموو نه گانه به کدا خوشی و ناسانی دیت ﴿وَمَعَ تَحْتِیْ﴾
﴿وَمَعَ تَحْتِیْ﴾ نه محاک له کاریک بوو دیتوه، خوت ماندوو بکه (به کاریکی تری چاکه وه) ﴿وَمَعَ تَحْتِیْ﴾
﴿وَمَعَ تَحْتِیْ﴾ وه همر له بهرو مرد گارت پاریزوه (بق کاره کات) ﴿وَمَعَ تَحْتِیْ﴾

سوردهنی (النین)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ماوی خوای به خشندهی میهرمان

﴿وَتَبِیْ وَکُنْتُ﴾ سویند به هه حیر و رهشور ﴿وَتَبِیْ وَکُنْتُ﴾ وه سویند به طوری سبب
﴿وَتَبِیْ وَکُنْتُ﴾ وه بهم شاری نارام و بی ترسه (که به ککه به) ﴿وَتَبِیْ وَکُنْتُ﴾ به
سویند به خوا به راستی مرو فمان دروست کرد له حواترین شیوه دا ﴿وَتَبِیْ وَکُنْتُ﴾ به
پاشان (نه گهر بی باره بی) ده بکه بی به به ست تری بی هموو به شیک ﴿وَتَبِیْ وَکُنْتُ﴾ به
جگه له وانهی که پروایان هت و کرده وه چاکه گانیان کر دوه ﴿وَتَبِیْ وَکُنْتُ﴾ به
پاداشتی به سواوه ﴿وَتَبِیْ وَکُنْتُ﴾ به جانیتر چی بی ساو دت ده کات به روزی دوا بی ﴿وَتَبِیْ وَکُنْتُ﴾
﴿وَتَبِیْ وَکُنْتُ﴾ نایا خوا همرمان به واتی بی هموو همرمان به واکان بی ﴿وَتَبِیْ وَکُنْتُ﴾

سوردهنی (العنق)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ماوی خوای به خشندهی میهرمان

﴿وَرَأَيْتُكَ نَدَى حَلَّ﴾ (نهی موجه معده) ﴿وَرَأَيْتُكَ نَدَى حَلَّ﴾ به ماوی بهرو مرد گارت وه که هه سور
شیکدی دروست کر دوه ﴿وَرَأَيْتُكَ نَدَى حَلَّ﴾ بهرونی دروست کر دوه له خویبکی به ستوو ﴿وَرَأَيْتُكَ نَدَى حَلَّ﴾
﴿وَرَأَيْتُكَ نَدَى حَلَّ﴾ به خوتنه بهرو مرد گاری تو (له هموو کس) به خشنده تره ﴿وَرَأَيْتُكَ نَدَى حَلَّ﴾ به
نهوی که (مرونی) فیر (ی مووس) کر دوه به قلم ﴿وَرَأَيْتُكَ نَدَى حَلَّ﴾ بهرونی شادر کر دوه
به رشتانهی که بهی دهرانی ﴿وَرَأَيْتُكَ نَدَى حَلَّ﴾ به (وانیه) بهراستی مرونی باخی ده بیت ﴿وَرَأَيْتُكَ نَدَى حَلَّ﴾
﴿وَرَأَيْتُكَ نَدَى حَلَّ﴾ که خوی بیسی واده و نه بهد بووه ﴿وَرَأَيْتُكَ نَدَى حَلَّ﴾ بهرونی شادر کر دوه
بهرو مرد گاری توبه گه راته وه ﴿وَرَأَيْتُكَ نَدَى حَلَّ﴾ بهرونی شادر کر دوه ﴿وَرَأَيْتُكَ نَدَى حَلَّ﴾ به
﴿وَرَأَيْتُكَ نَدَى حَلَّ﴾ له به قلم به کتویژ مکات ﴿وَرَأَيْتُكَ نَدَى حَلَّ﴾ بهرونی شادر کر دوه ﴿وَرَأَيْتُكَ نَدَى حَلَّ﴾ به
کسه (به سهر بیی راست بووایه) ﴿وَرَأَيْتُكَ نَدَى حَلَّ﴾ بهرونی شادر کر دوه ﴿وَرَأَيْتُكَ نَدَى حَلَّ﴾ به
(باشتر نه بوو) ﴿وَرَأَيْتُكَ نَدَى حَلَّ﴾

سوره فی (العصر)

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان ﴾

﴿ والعصر ﴾ سوتند به کات ﴿ وین ﴾ س لوب خنر ﴿ ینگو مان هم موو خه لکی له ریالندان ﴾ ﴿ لا ینر موو ﴾ جگه له وانهی که پروایان عبتانیت و ﴿ رغنمو العزیز ﴾ کمر ده وه چا که کانین کزدینت ﴿ و لوانو ایا حق ﴾ وه ناموز گاریسی به کتریان کزدین به نایینی راست (وده ست پتوه گرتنی و کار کردن به هر مانه کانی خودا) ﴿ و انحر العزیز ﴾ وه ناموز گاری به کتریان کزدینت به نارامگرتن (له سهر به رستن و به تداپه تی خودا) ﴿

سوره فی (الهمزة)

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان ﴾

﴿ و انحر العزیز ﴾ سهر له ناو چوون موو هم موو به گ گریکی به دگو (عزیز گریکی تانه دور) ﴿ و انحر العزیز ﴾ له وهی که هر سال و سامان کزو ده کانه وه ده برامیری ﴿ و انحر العزیز ﴾ واده زانن که ماله کهی سهر ده به پلته وه ﴿ و انحر العزیز ﴾ به خیر وانی به ینگو مان مری ده در تته مار نا گریکی نیکشکینه وه ﴿ و انحر العزیز ﴾ نو چوور بیت له و نا گره چی به ﴿ و انحر العزیز ﴾ تا گریکی تا و در اوی خوایی به ﴿ و انحر العزیز ﴾ که دی به سهر دلاندا (هرو رزم ده بانه سهر دلان) ﴿ و انحر العزیز ﴾ ینگو مان له و نا گره داخر وه له سهریان (وده ر چو و بان می به) ﴿ و انحر العزیز ﴾ (رجیر کراون) له ناو چهند کونیککی پراکشودا (به سهر او نه وه به چهند ستریککی به روو بلده وه) ﴿

سوره فی (الفیل)

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان ﴾

﴿ و انحر العزیز ﴾ سهر له ناو چوون موو هم موو به گ گریکی به دگو (عزیز گریکی تانه دور) ﴿ و انحر العزیز ﴾ له وهی که هر سال و سامان کزو ده کانه وه ده برامیری ﴿ و انحر العزیز ﴾ واده زانن که ماله کهی سهر ده به پلته وه ﴿ و انحر العزیز ﴾ به خیر وانی به ینگو مان مری ده در تته مار نا گریکی نیکشکینه وه ﴿ و انحر العزیز ﴾ نو چوور بیت له و نا گره چی به ﴿ و انحر العزیز ﴾ تا گریکی تا و در اوی خوایی به ﴿ و انحر العزیز ﴾ که دی به سهر دلاندا (هرو رزم ده بانه سهر دلان) ﴿ و انحر العزیز ﴾ ینگو مان له و نا گره داخر وه له سهریان (وده ر چو و بان می به) ﴿ و انحر العزیز ﴾ (رجیر کراون) له ناو چهند کونیککی پراکشودا (به سهر او نه وه به چهند ستریککی به روو بلده وه) ﴿

سوره‌ی قریش

بسم الله الرحمن الرحیم به نامی خدای به‌خشنده‌ی مهربان

﴿إِلهٍ قُرِيشٍ﴾ (له‌شکری نه‌بره‌می له‌ماوردونه‌سر و تونای کردن) له‌بر هوگری قوریش
﴿وَالْأَنْهَارِ بَحْرَةَ لَبَنٍ﴾ (هوکریان به‌هاتوو چنوی رستانار (بقیه‌من) و هوپس
(بوشام) واته (تالان یان نیک به‌چی) ﴿وَالْبُقْعَةُ نَزْءُ رَبِّكَ﴾ دهی با (قوریش له‌برامبر
نهم هه‌سروه نار و بیمه‌تهدا) حارمی نهم ماله (که‌عی پیروار) پهرستن ﴿نَدَى الْأَرْضِ طَعْمُهُمْ شَرِيبٌ﴾
خوب له‌و راته‌ی که له‌بر سبیه‌کی به‌کهار تومد (پرگاری کردن و) حواردسی بیه‌حشپن
دوره‌منه‌من خوب و ده‌دلپای کردن له‌ترس و بیمکی گه‌وره (پاراستن)

سوره‌ی الکافرون

بسم الله الرحمن الرحیم به نامی خدای به‌خشنده‌ی مهربان

﴿أَنزِلَتْ أَلْهَى يُعْذِرُ لِكُلِّ بَشَرٍ﴾ (ناپا دیت نه‌و که‌سه‌ی که بر وای به‌نایی می‌ده) ﴿وَعَدَتْ أَلْهَى تِلْكَ﴾
البیید ﴿نه‌و که‌سبکه که پال به‌هه‌نیوه‌دهی﴾ ﴿وَلَا يَخْضَعُونَ طَعْنَةً﴾ (نه‌هانی حه‌لکی
نادات بر خوورده‌دهی دان به‌هه‌زاران) ﴿وَبِئْسَ الْأَصْلَافُ﴾ (نه‌معا وای بئز مویز که‌مران
﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ (نه‌وانه‌ی که له‌مویزه‌کدیان می‌ناگان) ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
نه‌وانه‌ی که پروپامین ده‌کهن ﴿وَيَسْأَلُونَ لِمَا يُعَذِّبُهُمْ﴾ (هه‌مور چاکه‌به‌ک
ده‌گره‌و له‌خه‌لکی)

سوره‌ی الکوثر

بسم الله الرحمن الرحیم به نامی خدای به‌خشنده‌ی مهربان

﴿إِنَّا أَنْشَأْنَاهُ كَوْنًا﴾ (بیگومان نیمه‌بیمان به‌خشیت خیری روز گه‌وره و به‌ده‌ر به‌دوبیا و دوپوردا
(له‌و حیره گهورانه‌پش روپاری که‌وسمه‌له‌به‌هه‌شتدا) ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ﴾ دهی که‌واته
مویز نکه بو‌په‌روه‌دگارت و قورنایی سه‌ر سه‌ره ﴿إِنَّ شَإْنِكَ خَيْرُ الْأَمْرِ﴾ (بیگومان هه‌ر ماحه‌رت
دوایراوه (له‌ی موچه‌مه‌د))

سوره فی (الإخلاص)

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به ناوی خدای به خشنودی میهرهان ﴾

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (شهی موحده مسده ۱) ﴿بَلَىٰ هُوَ اللَّهُ﴾ (یه خدای تانک و تهیا ۱) ﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ (نه و خدایه ی بی یار و جی ی یار و نولیده ۱) ﴿كَمِثْلِ نُبْتٍ خَشْيَةٍ﴾ (کمی لی به یووه و نه کهس به یووه ۱) ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (وه هدر گیر هیچ کهس هاوشیره و هاوتای نهوی به ۱)

سوره فی (العلق)

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به ناوی خدای به خشنودی میهرهان ﴾

﴿قُلْ تَعَوَّذْ بِالْعِزِّ﴾ (شهی موحده مسده ۱) ﴿بَلَىٰ هُوَ اللَّهُ﴾ (یه خدای تانک و تهیا ۱) ﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ (نه و خدایه ی بی یار و جی ی یار و نولیده ۱) ﴿كَمِثْلِ نُبْتٍ خَشْيَةٍ﴾ (کمی لی به یووه و نه کهس به یووه ۱) ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (وه هدر گیر هیچ کهس هاوشیره و هاوتای نهوی به ۱)

سوره فی (الباق)

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به ناوی خدای به خشنودی میهرهان ﴾

﴿قُلْ تَعَوَّذْ بِالْعِزِّ﴾ (شهی موحده مسده ۱) ﴿بَلَىٰ هُوَ اللَّهُ﴾ (یه خدای تانک و تهیا ۱) ﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ (نه و خدایه ی بی یار و جی ی یار و نولیده ۱) ﴿كَمِثْلِ نُبْتٍ خَشْيَةٍ﴾ (کمی لی به یووه و نه کهس به یووه ۱) ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (وه هدر گیر هیچ کهس هاوشیره و هاوتای نهوی به ۱)

فہرست سورتوں و آیات کی تعداد

پیر سے پناہ رکھتی سورہہ کاں لہ گشت بہ بیان و روونکر دیوہی
مہ ککتر و مہ دس بیسانہ

سورہ	زمارہ کدی	لاپہرہ	روونکر دیوہ
الفاتحہ	۱	۱	مہ ککتر ۱
البقرہ	۲	۲	مہ دس ۱
آل عمران	۳	۵۰	مہ دس ۱
النساء	۴	۷۷	مہ دس ۱
المائدہ	۵	۱۱۶	مہ دس ۱
الأنعام	۶	۱۲۸	مہ ککتر ۱
الأعراف	۷	۱۵۱	مہ ککتر ۱
الأنفال	۸	۱۲۷	مہ دس ۱
التوبہ	۹	۱۸۷	مہ دس ۱
یونس	۱۰	۲۱	مہ ککتر ۱
حود	۱۱	۲۴۱	مہ ککتر ۱
یوسف	۱۲	۲۳۵	مہ ککتر ۱
الرعد	۱۳	۲۴۹	مہ دس ۱
إبراهيم	۱۴	۲۵۵	مہ ککتر ۱
الحجر	۱۵	۲۶۲	مہ ککتر ۱
الصف	۱۶	۲۶۷	مہ ککتر ۱
الزمر	۱۷	۲۸۲	مہ ککتر ۱
المکھف	۱۸	۲۹۳	مہ ککتر ۱
مريم	۱۹	۳۰۵	مہ ککتر ۱
طہ	۲۰	۳۱۲	مہ ککتر ۱
الأنبياء	۲۱	۳۲۲	مہ ککتر ۱
الحج	۲۲	۳۳۲	مہ دس ۱
المؤمنون	۲۳	۳۶۲	مہ ککتر ۱
النور	۲۴	۳۵۰	مہ دس ۱
المرقان	۲۵	۳۵۹	مہ ککتر ۱
الشعراء	۲۶	۳۶۷	مہ ککتر ۱
النمل	۲۷	۳۷۷	مہ ککتر ۱

سورتي	ژماره كډي	لايمره	بروونكړه يوه
التقصير	۲۸	۳۸۵	مذكرو يه
المنكوت	۲۹	۳۹۶	مذكرو يه
الروم	۳۰	۴۰۰	مذكرو يه
نعل	۳۱	۴۱۱	مذكرو يه
السلوة	۳۲	۴۱۵	مذكرو يه
الأحرار	۳۳	۴۱۸	مذرو يه
سيز	۳۴	۴۲۸	مذكرو يه
الطور	۳۵	۴۳۱	مذكرو يه
يس	۳۶	۴۴۰	مذكرو يه
القصاات	۳۷	۴۴۶	مذكرو يه
حسن	۳۸	۴۵۳	مذكرو يه
المرمر	۳۹	۴۵۸	مذكرو يه
عافر	۴۰	۴۶۷	مذكرو يه
نصبت	۴۱	۴۷۷	مذكرو يه
الشوري	۴۲	۴۸۲	مذكرو يه
المرمر	۴۳	۴۸۹	مذكرو يه
الرخار	۴۴	۴۹۶	مذكرو يه
الحاتية	۴۵	۴۹۹	مذكرو يه
الأحقات	۴۶	۵۰۲	مذكرو يه
محمد	۴۷	۵۰۷	مذكرو يه
المنج	۴۸	۵۱۱	مذرو يه
الحجرات	۴۹	۵۱۵	مذرو يه
ي	۵۰	۵۱۸	مذكرو يه
الرياب	۵۱	۵۲۰	مذكرو يه
الطور	۵۲	۵۲۳	مذكرو يه
الحم	۵۳	۵۲۶	مذكرو يه
القصر	۵۴	۵۲۸	مذكرو يه
الرحمن	۵۵	۵۳۱	مذرو يه
المواقف	۵۶	۵۳۴	مذكرو يه

سورای	ژماره کدی	لایحه	بروونگر سهوه
الفید	۵۷	۵۳۷	مدرسی به
الفیلق	۵۸	۵۱۲	مدرسی به
الفجر	۵۹	۵۱۴	مدرسی به
الفحنه	۶	۵۱۹	مدرسی به
الفص	۶۱	۵۵۱	مدرسی به
الفصه	۶۲	۵۵۳	مدرسی به
الفقر	۶۳	۵۵۱	مدرسی به
الفجر	۶۴	۵۵۶	مدرسی به
الفیل	۶۵	۵۵۸	مدرسی به
الفجر	۶۶	۵۶۰	مدرسی به
الفجر	۶۷	۵۶۲	مدرسی به
الفجر	۶۸	۵۶۱	مدرسی به
الفجر	۶۹	۵۶۶	مدرسی به
الفجر	۷	۵۶۸	مدرسی به
الفجر	۷۱	۵۷۰	مدرسی به
الفجر	۷۲	۵۷۲	مدرسی به
الفجر	۷۳	۵۷۱	مدرسی به
الفجر	۷۴	۵۷۵	مدرسی به
الفجر	۷۵	۵۷۷	مدرسی به
الفجر	۷۶	۵۷۸	مدرسی به
الفجر	۷۷	۵۸	مدرسی به
الفجر	۷۸	۵۸۲	مدرسی به
الفجر	۷۹	۵۸۳	مدرسی به
الفجر	۸	۵۸۵	مدرسی به
الفجر	۸۱	۵۸۶	مدرسی به
الفجر	۸۲	۵۸۷	مدرسی به
الفجر	۸۳	۵۸۷	مدرسی به
الفجر	۸۴	۵۸۹	مدرسی به
الفجر	۸۵	۵۹۰	مدرسی به

صورت	زُمره کُلی	آیه	درونکر
المطارق	۸۶	۵۹۱	مدکنی
الأعلى	۸۷	۵۹۱	مدکنی
المعاشية	۸۸	۵۹۲	مدکنی
المعجر	۸۹	۵۹۳	مدکنی
المبلد	۹۰	۵۹۴	مدکنی
الشمس	۹۱	۵۹۵	مدکنی
الليل	۹۲	۵۹۵	مدکنی
الصحر	۹۳	۵۹۶	مدکنی
الشرح	۹۴	۵۹۶	مدکنی
التين	۹۵	۵۹۷	مدکنی
المعلق	۹۶	۵۹۷	مدکنی
القدر	۹۷	۵۹۸	مدکنی
البيته	۹۸	۵۹۸	مدکنی
البرقعة	۹۹	۵۹۹	مدکنی
الغاديات		۵۹۹	مدکنی
المطرفة	۱۰۱	۶۰۰	مدکنی
التكاثف	۱۰۲	۶۰۰	مدکنی
المعصر	۱۰۳	۶۰۱	مدکنی
المعزة	۱۰۴	۶۰۱	مدکنی
العليل	۱۰۵	۶۰۱	مدکنی
مريش	۱۰۶	۶۰۲	مدکنی
الماعون	۱۰۷	۶۰۲	مدکنی
الكوثر	۱۰۸	۶۰۲	مدکنی
الكافرون	۱۰۹	۶۰۳	مدکنی
النصر	۱۱۰	۶۰۳	مدکنی
المسد	۱۱۱	۶۰۳	مدکنی
الإخلاص	۱۱۲	۶۰۴	مدکنی
الملك	۱۱۳	۶۰۴	مدکنی
الناس	۱۱۴	۶۰۴	مدکنی

إِنَّ بَرَاءَةَ الشُّقُوفِ الْإِسْلَامِيَّةِ وَالْأَوَقَاوِ وَالذُّعُوفِ وَالْإِشَارِ

فِي الْمَلَأَكَةِ الْقَرِيْبَةِ الشُّقُوفِيَّةِ

الْمَشْرِفَةِ عَلَى مَجْمَعِ الْمَلِكِ فَهَكَذَا

لِطَبَاعَةِ الْمُصَنَّفِ الشَّرِيْفِ فِي مَدِينَةِ الْمُسَوِّدِ

إِذَا يَسْرُهَا أَنْ يُصْنِفَ لِمَجْمَعِ هَذِهِ الطَّبَعَةِ مِنَ الْقُرْآنِ الْعَكْرِ

وَتَرْجُمَةً مَقَاسِهِ إِلَى الْمَلَقَةِ الْكُرْدِيَّةِ

سَأَلَ اللَّهَ أَنْ يَفْعَلَ بِهِ الْإِسْرَ

وَأَنْ يَحْتَضِرَ

حَاضِرِ الْحَرَمَيْنِ الشَّرِيْفَيْنِ الْمَلِكِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ مَرْزُوقِ

لِحَسَنِ الْحَرَمِ عَلَى جُهُودِهِ الْقَطِيبِيَّةِ فِي شَرْحِهِ بِاللهِ الْعَكْرِ

وَاللهُ وَلِيُّ التَّوْحِيدِ

وہزارہی کاروباری نیسلا می وئوقاف ویانگہ واز وئیرشاد

لہ شاتشینی عہدہ پستانی سعودیہ

کہ سہرہ رشتباری کڑمہ لگہی مہ لیک فہدہ

بڑ چاپکر دنی قورٹانی پیرؤز لہ مدد پنی منہ وورہ

خوی بہ خورشحال دہزائیت کہ کڑمہ لگہ کہ ہد پست بہ دہر کرن

ویلا وکردنہ وہی تم چاپہی قورٹانی پیرؤز لہ گہل وەرگیرانی

ساناکانی بڑ زمانی کوردی

داواکارین لہ خوی گہورہ کہ خدنگی نی سودمدتین وپاداشی

بہ خیری (خادم الحرمین الشریفین) مہ لیک عبداللہ کوری عبدالعزیز

نالی سمود بہ جوانترین و چاکترین شیوہ بدائہ وہ، لہ سہر ہول

وتیکو شانی گہورہی لہیلا وکردنہ وہی قورٹانی پیرؤز وکہلامی

بہرزی بہرورہ دگار

ہر خوی گہورہ پشیمان وپارمہ تیدہرہ

خُفُوَاتُهَا بِمَعْقُولَةٍ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا

ص.ب ٦٤٧ - الدوحة النورية
www.QuranComplex.gov.sa
contact@QuranComplex.gov.sa

مال چاپکردنی پارفرداوه
 بچاپکردنی مملکت فهد بچاپکردنی قورنشده برفرد

سندوفی برفرد ۶۶۶۶ معدنی نامور بود

www.QuranComplex.gov.sa
contact@QuranComplex.gov.sa

٢) مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف ١٤٣٣ هـ
فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف
ترجمة معاني القرآن الكريم إلى اللغة الكردية / مجمع الملك
فهد لطباعة المصحف الشريف - المدينة المنورة ١٤٣٣ هـ

١٢٢٤ ص ١ ١٦ × ٢٢ سم

ردمك: ٩٧٨-٦-٣-٨٠٩٥-١-٢

١- القرآن - ترجمة - اللغة الكردية أ. العنوان
ديوي ٢٢١، ١٩١٥٩ ١٤٣٣/٨٤٤٢

رقم الإيداع: ١٤٣٣/٨٤٤٢

ردمك: ٩٧٨-٦-٣-٨٠٩٥-١-٢

